TỬU TIỂU THẤT

Thùng cơm SÁT VÁCH

Editor: minhphuongvm

cover by cungquanghang

Truyện được sưu tầm tại diễn đàn Cung Quảng Hằng

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất

Đào Tiểu Vũ eBook - www.dtv-ebook.com

Giới Thiệu

Thùng cơm sát vách - xoay quanh Kiều Phong - một giáo sư vật lý lượng tử, có chỉ số thông minh vượt trội nhưng EQ lại hoàn toàn ngược lại. Mặc dù anh có ngoại hình khiến bất kỳ cô gái nào cũng phải mơ ước ấy vậy mà Kiều Phong lại chẳng thể lý giải nổi suy nghĩ của những người mà anh cho là "bình thường". Chính vì vậy bao năm qua, Kiều Phong chỉ có thể làm bạn với chú mèo Schrodinger – một thành viên đến từ "hành tinh mèo cao quý".

Đến một ngày kia, cô nàng Lam Sam "chân dài dáng chuẩn", EQ thì cao mà IQ thì thấp xuất hiện, đã thay đổi hoàn toàn cuộc sống bình yên "một người một mèo" của Kiều Phong. Cô hàng xóm họ Lam sành điệu này còn ngày ngày sang ăn chực cơm nhà Kiều Phong, tranh giành cá với Schrodinger, khiến vị trí của chú mèo này trong trái tim anh ngày càng lung lay. Tuy Schrodinger rất bất mãn, nhưng chủ nhân của nó dường như lại không hề bài xích mà vô cùng tình nguyện cống hiến tài nghệ của mình cho cái "thùng cơm sát vách" này!

Mời các bạn đón đọc.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất

Mục Lục

Giới Thiệu

Mục Lục

- Chương 1: Vô Tình Gặp Gỡ
- Chương 2: Trả Thù
- Chương 3: Đại Thần
- Chương 4: Người Xa Lạ
- Chương 5: Đại Thần Again
- Chương 6: Khiển Trách
- Chương 7: Tao Ngộ
- Chương 8: Tổng Giám Đốc Tống
- Chương 9: Ăn Trực
- Chương 10: Hóa Giải
- Chương 11: Thiết Lập Quan Hệ Ngoại Giao.
- Chương 12: Ám Chỉ
- Chương 13: Bát Quái
- Chương 14: Hiểu Lầm
- Chương 15: Sếp Tổng
- Chương 16: Mua Thức Ăn
- Chương 17: Đi Dạo Phố
- Chương 18: Thử Quần Áo
- Chương 19: Boss
- Chương 20: Mỉm Cười
- Chương 21: Tọa Đàm
- Chương 22: Chuyện Xấu
- Chương 23: Cọp Cái
- Chương 24: Chơi Tennis
- Chương 25: Tốt Nhất
- Chương 26: Giao Phong
- Chương 27: Vô Lễ
- Chương 28: Chọc Giận
- Chương 29: Vô Tình Gặp Gỡ
- Chương 30: Quyết Thắng
- Chương 31: Tùng Thử Quế Ngư
- Chương 32: Nổi Giận

https://thuviensach.vn

Chương 33: Không May
Chương 34: Ôm
Chương 35: Rối Loạn
Chương 36: Nỗi Nhớ Quê Nhà
Chương 37: Ngộ Giải
Chương 38: Ngọt Ngào
Chương 39: Giao Thiệp Và Trang Điểm
Chương 40: Ân Ái
Chương 41: Qua Lại
Chương 42: Mời
Chương 43: Bày Tỏ
Chương 44: Cuộc Hành Trình Đi Ngắm Sao
Chương 45: Chân Tướng
Chương 46: Lòng Chua Xót
Chương 47: Tan Nát Cõi Lòng
Chương 48: Phiền Muộn.
Chương 49: Hòa Hảo
Chương 50: Trò Ân Ái
Chương 51: Bán Sắc
Chương 52: Chuyện Đã Qua
Chương 53: Bận Tâm
Chương 54: Thăm Dò
Chương 55: Tôm Hùm
Chương 56: Thật Khéo
Chương 57: Giác Ngộ
Chương 58: Hôn Trộm
Chương 59: Cơm Hộp Trái Tim
Chương 60: Ghen
Chương 61: Kế Hoạch
Chương 62: Tối
Chương 63: Bày Tỏ
Chương 64: Ngọt Ngào
Chương 65: Hẹn Hò
Chương 66: Từ Chức
Chương 67: Cồn
Chương 68: Trở Về
Chương 69: Uy Hiếp
Chương 70: Phân Ly
Chương 71: Nhớ Nhung
Chương 72: Thổ Lộ
Chương 73: Sinh Nhật
Chương 74: Thảo Nguyên

https://thuviensach.vn

Chương 75: Đêm Trên Thảo Nguyên
Chương 76: Sính Lễ
Chương 77: Chuyện Lãng Mạn
Chương 78: Chương Kết Thúc
Chương 79: Đại Kết Cục

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 1

Vô Tình Gặp Gỡ

Vừa qua tiết thanh minh, bầu trời phương Bắc như vừa được một cơn mưa nhỏ làm sạch, lúc này đã trở nên vô cùng sáng sủa trong trẻo, khoác lên mình chiếc áo màu xanh thăm thẳm như nước biển trong vắt.

Thời điểm cuối tuần chính là khoảng thời gian thích hợp nhất để cùng bạn bè ra ngoài lêu lổng dạo chơi thư giãn.

Trên đường đến ga tàu điện ngầm, Lam Sam vốn định sẽ chiến đấu một trận trên xe, nhưng suy đi tính lại chút chút đã nhé. Hôm nay ở trung tâm triển lãm quốc gia nhất định là vô cùng đông đúc, dựa theo tình hình giao thông ở thành phố B hiện nay mà nói thì nhất định có thể đạt đến mức độ kêu cha gọi mẹ luôn. Ngay sau đó cô quyết định sẽ dựa vào cặp chân dài thon thả khêu gợi của mình mà bôn ba một chuyến.

Quả nhiên không ngoài tính toán của cô, vừa ra đến đường cái, ngay đường dành cho người đi bộ đã sôi sùng sục như một nồi nước dùng bánh chẻo, bành trướng, nhung nhúc, chen chúc một chỗ với nhau, không ai cử động nổi. Thỉnh thoảng lại có vài tình huống lái xe cướp đường, khiến cho tiếng kèn vang lên ồn ào xung quanh kèm theo trận trận mắng chửi, cho dù giọng nói đầy táo bạo vẫn đầy mùi vị ai oán.

Thật thương cảm biết bao! Lam Sam đồng tình cảm thán nhưng cước bộ vẫn không hề ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Vài anh chàng tài xế ven đường thấy mĩ nữ ngang qua, lập tức bấm còi như điên.

Lam Sam không ngờ rằng họ đang bấm còi với cô, cô chỉ cảm thấy đám người này rỗi hơi đến nhức trứng rồi.

Một chiếc xe phi đến, gã ngồi trên xe kéo cửa kính xuống, cười hì hì nhìn Lam Sam:

- Người đẹp ơi, thích gì nào?

Lam Sam liếc mắt:

- Thích ông tổ nhà anh.

Tên bị mắng cũng không thèm tức giận, trái lại tỏ ra như vừa được nhận một vinh dự to lớn. Hắn ta cười hì hì:

- Ông tổ anh già rồi, chắc chả động đậy được nữa đâu, hay em xem thử anh xem thế nào?

Lam Sam không thèm đáp lại, cô cúi xuống nhặt một viên đá dưới gốc cây, giơ tay ném một cái.

- Ôi! – Tên nhãi ôm gáy kêu đau.

Lam Sam vỗ tay, đắc ý hất tóc, bỏ đi.

….. -----…..

Tiểu Du Thái đang đứng trước cổng trung tâm triển lãm quốc gia, mãnh liệt nhìn về dòng người phía xa xa đang cuồn cuộn tràn về.

Tiểu Du Thái là biệt danh Lam Sam đặt cho cô, Lam Sam nói rằng cô nàng quá tài năng nên không có cái tên nào thích hợp hơn là Tiểu Du Thái.

https://thuviensach.vn

Từ đằng xa, liếc mắt một cái Tiểu Du Thái đã nhìn thấy Lam Sam. Quá dễ để nhận ra, đầu năm nay những cô gái cao trên mét bẩy cũng thật hiếm hoi mà.

Lam Sam hôm nay ăn mặc rất nhàn nhã thoải mái nhé. Phía trên diện một cái áo màu đỏ có họa tiết hoa sam vô cùng tôn da, phía dưới là một chiếc quần bò màu xanh da trời, ôm lấy đôi chân dài thon thả thẳng tắp, cùng với đôi chân màu xanh lá mạ và chiếc túi xách tay, hoàn toàn không đeo trang sức.

Nói chung là người đẹp thì vẫn cứ là người đẹp, cho dù có ăn mặc tùy tiện thế nào.

Cô nàng có mái tóc đen nhánh với những lọn xoăn lớn hờ hững trên vai. Những cơn gió mùa xuân như một tên lưu manh, cứ hờ hững thổi qua như không ngừng vén tóc nàng.

Lam Sam nghỉ chân, mắt nhìn bốn phía để tìm Tiểu Du Thái trong biển người mênh mông.

Nhiều người quá, cô không sao tìm nổi…

Thấy Lam Sam đang định móc di động ra gọi, Tiểu Du Thái không còn cách nào khác là tự đưa thân tới:

- Lam Sam, cậu lại không tìm thấy tớ rồi.

Lam Sam cất di động đi, xoa xoa đầu cô:

- Ngoan.

Ngoan cái em gái nhà ngươi ý.

Tiểu Du Thái đẩy cô ra:

https://thuviensach.vn

- Đi thôi, chị đây đưa em đi trải đời một chút.

Trung tâm triển lãm dĩ nhiên là để triển lãm, triển lãm dĩ nhiên sẽ cung cấp thêm cho người ta kiến thức, thế nhưng cái triển lãm được tổ chức ngày hôm nay thì…. Hoàn toàn có thể gọi là: Văn hóa nghệ thuật đặc sắc của thành phố B.

Lúc đầu Lam Sam nghe Tiểu Du Thái nói còn muốn đến xem, rồi còn ngượng ngùng, sau đó chỉ còn cảm thấy thật nhàm chán. Văn hóa cái gì chứ, không phải toàn là những chuyện về XXOO kia à, có cái gì đáng để gọi là văn hóa đâu?

Tiểu Du Thái nghiêm túc chăm chú phê bình cái nhìn phiến diện của cô, mấy lần còn bày tỏ hiểu biết với trình độ văn hóa vô cùng hot này, sau cùng biểu đạt: mục đích của chúng ta vô cùng trong sáng, chỉ để mở rộng tầm mắt thôi nhé.

Được rồi, ừ thì mở rộng tầm mắt. Ngay sau đó Lam Sam đến đây.

Dạo vài vòng quanh trung tâm triển lãm, cô phát hiện ra, đúng là kiến thức ở đây thật sâu rộng, nào là các loại kiến thức về bảo vệ sức khỏe, các quảng cáo về bổ thận tráng dương này, các loại hàng “tình thú” này, vân vân và mây mây… Ngoài ra còn có các hoạt động giao lưu với các PJ xinh đẹp, có người còn đòi hỏi vài hành động giới thiệu cụ thể với người đẹp nữa kìa.

Tại trung tâm triển lãm được chia làm vài khu riêng biệt, trong đó có khu D chuyên trưng bày các dụng cụ tình thú, rất rộng, thậm chí còn chia thành mấy phân khu. Lam Sam và Tiểu Du hăng hái đứng một bên vừa xem vừa tấm tắc hiếu kỳ, cảm thấy sức sáng tạo của con người quả thật ngày càng vô hạn. Đại JJ cái gì đó đều thua hết, có vài dụng cụ họ còn không thể nhận ra, túm tụm lại để suy đoán xem nó dùng để làm gì nữa cơ.

Đi tới đi lui, đến khu triển lãm búp bê tình dục.

https://thuviensach.vn

Ừ, cái này trái lại họ đều biết. Thế nhưng lệnh của Lam Sam lại rất là hết ý là, búp bê tình dục có hay không chẳng được. Không có vẫn tốt hơn có nhiều nhé.

Được rồi, đây chỉ là kiến thức trong trường học thôi.

Có vài cái được ca tụng là siêu mô phỏng, quả thật vô cùng giống thật, đủ để đánh tráo giả thành thật.

Tiểu Du Thái chỉ vào một cái mẫu búp bê mô phỏng giận dữ nói:

- Lam Sam, cậu xem này, cái này mà giá 9 vạn tám nghìn tệ đấy, ai mà dở hơi thừa tiền đi mua cái này chứ?

Ặc, câu này cũng rất có lý đấy.

Lam Sam đi tới, đâm một cái khiến con búp bê kêu meo meo. Ánh mắt hơi lóe sáng, quét một cái cô thấy một cái siêu mô hình búp bê khác trong góc phòng. Tuy rằng được cất ở một chỗ khá hẻo lánh, nhưng nó lập tức thu hút cô.

Nó ngồi trên ghế, mặc áo sơ mi trắng, quần màu rám nắng, tóc ngắn, rất ngăn nắp sạch sẽ. Chính là mắt hơi rũ xuống như đang suy tư, mi thanh như họa, đôi mắt vô cùng trong sáng, sạch sẽ.

Quá giống thật. Nếu không phải vì ánh mắt nó hơi dại ra, Lam Sam còn tưởng là người thật đấy chứ. Thế nhưng khẳng định người thật chẳng có ai được đẹp như thế này đâu.

Tiểu Du Thái cũng phát hiện ra, cô nàng dắt tay Lam Sam, sung sướng không gì bằng nói:

- Là đàn ông! Ở đây còn có búp bê tình dục thế này á? Ai chà chà…

Vừa nói vừa kéo Lam Sam chạy đến xem.

https://thuviensach.vn

Lam Sam cũng rất phấn khích.

Vừa mới nhìn thấy từ xa, cảm thấy cũng không tồi, đến gần lại càng kinh hồn vạn chúng.

Da thật là trắng, nhưng sắc trắng không hề ảm đạm mà sáng bóng như người thường. Các đường nét trên gương mặt nó tương đối ôn hóa, ngũ quan vô cùng tinh xảo nhưng không làm vơi bớt sự khôi ngô, tinh tế mà không hề tuấn lãng, như một thiếu niên anh tuấn thuộc dòng dõi quý tộc, mũi cao thẳng tắp, mi sài, đôi lông mày thanh đậm, đôi mắt đen huyền… Khi ngồi kín đáo tại vị trí này, tạo nên một trạng thái tĩnh lặng tựa như một bức chân dung do một đại họa sĩ vẽ, từng nét từng nét một, phác họa tỉ mỉ cẩn thận thừng nét, mỗi chi tiết đều vô cùng hoàn mĩ.

Nhưng dù sao, có đẹp hơn thế cũng chỉ là giả, cũng giống như những loại hàng đẹp mắt bày đầy ngoài kia. Nghĩ đến đây, Lam Sam cũng bớt hưng phấn, xoa cằm lặng lẽ thưởng thức.

- Lam Sam cậu nói xem, rốt cuộc đây có phải đàn ông hay không chứ? – Tiểu Du Thái hơi nghi ngờ, chỗ này bày toàn các búp bê gái xinh đẹp, sao tự nhiên lại thò ra một tên đẹp mắt đến thế này chứ? Chẳng lẽ vì khẩu vị của nhà thiết kế dành cho các nữ cường vương ư? Nghĩ đến đây cô nàng vỗ đét một cái, rất có khả năng nhé.

Lam Sam cũng không biết nên không dám trả lời, cô đột nhiên sờ soạng cái cằm dễ thương một cái, nở một nụ cười vô cùng tà mị háo sắc:

- Lớn lên mà đẹp trai thế này, nhất định chỉ có cái loại công tử bột thôi.

“Công tử bột” nào đó hơi động đậy, nhưng Lam Sam và Tiểu Du Thái vừa nói chuyện nên không nhận ra.

Còn Tiểu Du Thái lại nhằm trúng vị trí giữa hai chân nó mà ngắm, cố gắng tìm một bằng chứng thuyết phục để xác định đây đúng là búp bê.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc cái quần hơi rộng, vạt áo lại khá dài, khi ngồi xuống che đúng vị trí quan trọng kia. Nói chung là cô không nhìn được.

Sau khi Lam Sam sờ cằm nó, lại cầm một bên mặt, xoay qua bên kia nói:

- Nghe tớ nói này Tiểu Du Thái, bây giờ khoa học kỹ thuật vô cùng phát triển, mặt mũi thế này cũng là bình thường. Hay là cậu mua một con, chơi từ đêm đến sáng luôn, thế nào?

Tiểu Du Thái vẫn đang nghiên cứu:

- Tớ nhất định phải xác định được giới tính của nó đã, không đến lúc mua phải búp bê gái lại phải đem trả lại.

Lam Sam lại nói:

- Vậy dễ thôi, cậu vạch quần ra là thấy rõ ngay thôi.

Tiểu Du Thái không phải không muốn tiến đến vạch quần, nhưng đứng trước đông người thế này mà vạch quần vạch áo thì có vẻ không được hay ho cho lắm, mặc dù đây chỉ là một búp bê tình dục, nhưng búp bê cũng có sĩ diện của búp bê chứ nhỉ… Cô ngẩng đầu lên ngó quanh, xung quanh không có nhân viên trông coi nào. Thực ra vốn là có, nhưng người đẹp quanh đây nhiều quá, các nhân viên đều chạy đi xem hết cả.

Thật chẳng chuyên nghiệp chút nào. Tiểu Du Thái khá tức giận, đang kết luận có nên vạch quần ra xem không, trên đầu chợt có giọng đàn ông vang lên:

- Sao cô lại có thể làm như vậy chứ? - Giọng nói rất gần, từ phía búp bê tình dục vọng lại.

Tiểu Du Thái vô cùng phấn khích:

https://thuviensach.vn

- Lam Sam, cậu xem này, nó còn biết hờn dỗi nữa kìa. Ha Ha ha, không biết có thể thở gấp nữa không nhỉ….

Lam Sam kinh ngạc không nói lên lời. Tiểu Du Thái chỉ nghe được tiếng "hờn dỗi", nhưng cô nàng rõ ràng không nhìn thấy nó cử động, đang nghiêng đầu tránh tay cô.

Còn có ánh mắt nó nữa, chớp mắt đã có thần, lúc này đang cau mày khiển trách cô.

Bây giờ khoa học kỹ thuật phát triển đến nỗi có khả năng đem lại những biểu cảm tinh tế đến thế này ư?

Đây rốt cuộc là yêu nghiệt phương nào chứ….

Hiện tại, suy nghĩ trong đầu Lam Sam là phải chạy thôi. Tiểu Du Thái hoảng sợ đến mức ngã dập mông xuống đất, vẻ mặt vô cùng hoảng hốt dương mắt nhìn hắn.

Sắc mặt hắn ta có vẻ không được tốt lắm, đen xì như một đám mây xám xịt.

Lam Sam đỡ Tiểu Du Thái dậy, xin lỗi hắn:

- Xin lỗi, xin lỗi, quấy rầy ngài, ngài… Xin hãy từ từ chọn, he he, từ từ lựa chọn…"

Nói xong, cô kéo Tiểu Du Thái chạy trối chết khỏi khu D.

Mãi đến khi thoát khỏi khu D, Tiểu Du Thái vẫn cảm thấy hơi không thật, tinh thần cô nàng vẫn rất hoảng hốt:

- Lam Sam Có phải cái con búp bê đó đã thành tinh không nhỉ?

Lam Sam dở khóc dở cười, lay đầu cô nàng:

https://thuviensach.vn

- Đó là một người thật.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 2

Trả Thù

Kiều Phong không ngờ sẽ gặp phải loại nữ lưu manh điên cuồng đến thế.

Giữa ban ngày ban mặt, càn khôn sáng tỏ, lại còn ở trung tâm triển lãm quốc gia đông người qua lại nữa chứ…

Anh nhìn một vòng chung quanh, sau đó nhận ra, hình như anh đã xông vào khu vực không có người.

… Người đâu hết rồi?

Người thật thì chả có một mống, mà người giả thì có cả đống lớn luôn. Con nào con nấy đều có dáng vẻ nóng bỏng, ăn mặc gợi cảm.

Anh vô tâm vô thức mà đến cái chỗ thế nào thế này?

Trí nhớ từ tốn đảo một vòng. Hôm nay anh đến đây xem mắt, đối phương là một cô gái theo ngành nghệ thuật, cô nàng hẹn gặp anh tại đây. Anh tới trước, cô gái đó bị tắc đườnug nên đến muộn, anh đợi một lúc, buồn chán nên đi dạo một vòng. Đi một lúc, trong đầu đột nhiên hiện ra một mệnh đề mới, vừa đi vừa tự luận, sau cùng thấy một cái ghế, không tự chủ được mà ngồi xuống.

Sau đó thì lập tức như lão hòa thượng nhập thiền.

https://thuviensach.vn

À, quên nói, anh là một phó giáo sư, nghiên cứu về phương hướng vi lượng tử vật lý học.

Sau đó thì anh bị đùa giỡn, đối phương không chỉ sờ mặt, mà còn định vạch quần anh…

Một hành vi lưu manh như vậy thật quá mới mẻ đối với nhận thức của Kiều Phong. Cô gái đó còn nói với anh: “Từ từ lựa chọn” nữa chứ, còn về phần chọn cái gì, bây giờ thì đã rõ ràng.

Nghĩ đến đây, anh nhìn đống mô hình đồ chơi xung quanh một lần nữa, những thứ này vốn vô cùng khiêu khích người ta, anh thấy hơi mất tự nhiên, vội vã rời đi.

Khu triển lãm không phải không một bóng người, chẳng qua do anh vừa ngồi đợi ở một chỗ ít người quá. Nhân viên bán hàng ở đây chất lượng khá cao, trông khá bắt mắt, bảo sao người ta không đổ xô nhau đi xem, nhưng anh lại cảm thấy không nên nhìn hau háu vào người đẹp như thế, liệu có phải anh đã mất hứng thú với phụ nữ rồi hay không nhỉ…

Đối tượng xem mắt của anh cuối cùng cũng đến, trước tiên hai người cùng đi ăn trưa.

Trên bàn ăn, cô nàng không thể thiếu việc bày tỏ những nghi vấn của mình đối với Kiều Phong. Cha mẹ anh làm nghề gì, trong nhà có mấy anh chị em, có xe có nhà không, nhà riêng đã được thanh toán hết hay chưa?...

Kiều Phong trả lời rất ngắn gọn, hỏi gì đáp nấy: Cha mẹ anh đều là giáo sư đại học, ngoài ra anh còn có một anh trai, không xe, có nhà, vậy là hết toàn bộ các khoản.

Cô gái đó gật gật đầu, lại hỏi:

https://thuviensach.vn

- Điều kiện của anh rất tốt như vậy, hẳn nhà riêng đã được sắm từ sớm rồi nhỉ? Có ở trung tâm thành phố không? – Điều kiện này rất quan trọng đấy.

Nhà của Kiều Phong ở khu phía Bắc, gần chỗ anh làm việc. Nhưng khu Bắc thì không được tính là gần trung tâm thành phố lắm, nên anh lập tức lắc đầu:

- Không.

A, vậy là ở ngoại thành rồi? Cô gái khá thất vọng, một lát sau lại hỏi:

- Vậy tài sản cố định trên danh nghĩa của anh là bao nhiêu?

Đối với trạng thái tài sản của mình, Kiều Phong mãi mãi không có nhận thức rõ ràng chính xác như hằng số Planck, anh lại lắc đầu:

- Tôi cũng không rõ. Sau một cuộc trò chuyện không ra đâu vào đâu, đối phương trong lòng đã có đánh giá với Kiều Phong trên một số phương diện. Đa số các điều kiện đều gần như đều đạt tiêu chuẩn, quan trọng nhất là điều kiện bên ngoài của anh được đánh giá rất cao, trình độ cũng được nâng cấp trên mức bình quân.

Nói chung là có thể tiếp tục khảo sát thêm.

Sau bữa cơm trưa, hai người cùng vào xem triển lãm. Cô gái đó đưa Kiều Phong đến đây với tính toán: xem biểu hiện của anh khi đối mặt với những người mẫu ăn mặc hở hang trên sân khấu thế nào, nhờ đó có thể đưa ra phán đoán cơ bản đối với mức độ háo sắc của anh.

Về cơ bản, Kiều Phong không hề nhìn những cô nàng người mẫu kia, các cô gái này ăn mặc quá thiếu vải, nếu anh cứ nhìn chằm chằm thì thật thất lễ, vậy nên anh một mực nhìn thẳng về phía trước, hoặc nhìn xuống mặt đất, khi nói chuyện với đối phương, anh sẽ nhìn vào mắt cô.

https://thuviensach.vn

Cô gái kia rất hài lòng với điểm này. Đôi mắt anh rất đẹp, đen trắng rõ ràng, trong sáng, khi nhìn cô chăm chú, cô dường như đang bị vây trong một biển nước trong suốt.

Họ vừa đi vừa trò chuyện. Cô gái này đang giảng giải về lý luận nghệ thuật của mình, và nói với anh về Derida. Kiều Phong yên lặng lắng nghe, cô gái đó lại cho rằng anh không hiểu, vì vậy tỏ ra khá đắc ý. Cô ngượng ngùng cười cười, quay sang bên khác, hỏi:

- Có phải những chuyện này khiến anh cảm thấy nhàm chán không?

- Không. – Kiều Phong lắc đầu. – Rất có ý nghĩa, em có thể nói tiếp một chút về Lyotard, Ham Bas, Feyerabend, tôi cũng rất muốn nghe.

… Quí ngài đẹp trai nào đó ơi, anh có thật chỉ đơn giản là giáo sư vật lý không vậy… Vẻ mặt cô gái đó khá mất bình tĩnh, cũng không dám nói chuyện mạnh dạn như vừa nãy nữa.

Kiều Phong nhận ra thái độ của cô nàng có vẻ không được tốt lắm, nghĩ rằng do mình lỡ lời, lập tức chuyển sang vấn đề khác:

- Thật ra tôi cũng không hiểu biết rõ về nghệ thuật hiện đại lắm, hay chúng ta chuyển sang tâm sự về văn hóa phục hưng đi?

Kế tiếp, cô gái đó nói ngày càng ít.

Vì không thể lý giải được bầu không khí lạnh nhạt lúc này, Kiều Phong cũng không hiểu có chuyện gì xảy ra. Thế nhưng vì không khí ngày càng trùng xuống hơn, nên hiện tại anh cũng đã được rèn luyện, có thể tỏ ra thản nhiên.

Hai người cùng đi bộ đến khu sưu tầm, ở đây có đủ loại, tập trung đủ cấp độ, trình độ văn hóa, trong đó cũng có một vài bức tranh và đồ cổ giá trị.

https://thuviensach.vn

Mấy thứ này, Kiều Phong có thể chăm chú tiếp tục ngắm nhìn, không hề có cảm giác thẹn thùng. Ngược lại, cô gái đó đi bên cạnh anh lại đỏ mặt, ánh mắt phiêu loạn.

Rời khỏi khu cất giữ đồ triển lãm, họ đến đại sảnh, Kiều Phong lơ đễnh nhìn lướt qua phía góc phòng, thấy hai bóng dáng khá quen mắt.

Lam Sam cảm thấy thật kỳ diệu, nếu trong trường hợp khác mà nhìn thấy mấy thứ ngày hôm nay, cô nhất định tương đối nể tình, nhưng sau nửa ngày ngao du trong bể hải dương khẩu vị nặng, đột nhiên lại thấy bình tĩnh đến không thể oán trách. Cẩn thận suy nghĩ thì chuyện nam nữ hoan ái vốn là chuyện hết sức bình thường, thật ra không cần phải quá cấm kỵ.

Trong đại sảnh đang quảng cáo phát miễn phí mô hình, Lam Sam và Tiểu Du Thái mỗi người đều nhận một cái đại JJ bằng chất dẻo. Bởi vì mô hình này quá dài, quả thật có thể tham gia vào hàng ngũ vũ khí trong quân đội, cũng không biết là do ai bắt đầu trước, nói chung hai cô cầm mô hình bắt đầu ẩu đả lẫn nhau.

Dù sao chất dẻo xốp có đánh vào người cũng không gây đau, hai cô chơi vui vẻ như được vào đại hội âm nhạc.

Kiều Phong dừng lại.

Đây chính là hai cô gái muốn vạch quần anh.

Cô gái đi xem mắt cũng theo tầm mắt anh mà nhìn sang, bỗng cười rộ lên, nụ cười vừa rụt rè vừa khá không đồng tình.

Mắt Kiều Phong dừng ở camera ngay trên đỉnh đầu Lam Sam. Anh lặng lẽ rút di động ra. Sau 30 giây, Kiều Phong lướt nhìn lên màn hình lớn.

Đối tượng xem mắt nhỏ giọng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Sao anh không để ý đến em thế?

- Hả? Xin lỗi nhé, tôi không nghe thấy, em đang nói gì vậy?

- Em nói, bọn họ thật to gan nhỉ.

Kiều Phong phụ họa:

- Đúng là rất to gan.

Trong đại sảnh đã có người phát hiện ra điểm không thích hợp, họ chỉ trỏ lên màn hình lớn, trêu chọc. Cô gái xem mắt cũng nhìn thấy, vô cùng kinh ngạc mà che miệng.

- Chuyện gì xảy ra thế, anh mau nhìn xem.

Kiều Phong cất điện thoại đi:

- Chúng ta đi thôi.

Càng ngày càng có nhiều người phát hiện ra sự thay đổi trên màn hình lớn, ban đầu chỉ là những hình ảnh quảng cáo, sau đó biến thành những hình ảnh tạp nham, bối cảnh dần như bất động, chỉ còn có hai cô gái ở đó…

Tiểu Du Thái đang chơi đùa vui vẻ, bỗng nhiên lướt mắt qua màn hình lớn, sau đó hét lên:

- Lam Sam cậu nhìn đi, trên màn hình lớn có hai kẻ điên đang cầm JJ đánh nhau kìa.

Lam Sam:

- ….

Cô quay đầu nhìn về phía màn hình lớn. Trên màn ảnh là bóng lưng hai cô gái, ăn mặc y hệt hai cô. Cô không cam tâm mà hơi dơ tay lên, cô gái

https://thuviensach.vn

trên màn hình cũng giơ tay lên.

Cô chăm chú nhìn xung quanh, ừ,, không ai vây lại xem hai người họ.

Tiểu Du Thái choáng váng, cô ngẩng đầu lên tìm kiếm xung quanh xem có camera không.

Sau đó, Lam Sam nhìn thấy mặt của Tiểu Du Thái ngay trên màn ảnh.

Không còn kịp suy nghĩ nữa, trong đầu Lam Sam giờ chỉ có một ý niệm duy nhất.

- Chạy. – Lam Sam hô một tiếng ra lệnh, sau đó ném hai mô hình đi rồi bỏ chạy.

Đi ra ngoài chừng mười bước, Lam Sam nhìn thấy một tờ rơi vứt đi, mặt tờ giấy trơn tuột nên khi tiếp xúc với mặt đất như đạp phải ván trượt.

Hai chân cô trượt giang rộng, mắt thấy đang sắp ngã đến nơi. Tiểu Du Thái lôi cô dậy, nhưng vì không kéo mạnh nên chỉ níu được có nửa người. Ngay sau đó, cô ngã xuống, vai trước chấm đất, đầu nghiêng sang một bên, sau đó, cổ cô vang lên một tiêng “Ca” nho nhỏ.

…

Lam Sam vẹo cổ lao ra khỏi trung tâm triển lãm quốc gia, tạo hình của cô khá khác biệt nên hấp dẫn vô số ánh mắt. Tiểu Du Thái chặn một cái taxi lại, đỡ Lam Sam vào xe. Lam Sam bị ép nghiêng đầu, mái tóc đen che khuất nửa khuôn mặt, cô lười chỉnh lại, chật vật ngồi xuống ghế.

Tài xế thấy cô cử động bất tiện, liền hỏi:

- Em gái này bị sao vậy?

Tiểu Du Thái đáp:

https://thuviensach.vn

- Đừng nói nữa. Sư phụ phiền anh đưa chúng tôi đến bệnh viện ngay.

- Được ngay. – Tài xế lại nói: - Hiện giao thông đã khá hơn một chút rồi, sáng nay thì chắc chắn đã tắc nghẹt đường rồi.

Qua kính chiếu hậu, Tiểu Du Thái quan sát tài xế lái xe, anh ta là một thanh niên còn khá trẻ, khuôn mặt trắng trẻo, sạch sẽ, nhưng trên trán lại có một cục u trông rất kỳ quái, cô kinh ngạc:

- Sư phụ ơi, anh có thể thấy ấn đường của mình không? Đấy đấy đấy… trông rõ cực nhé. – Xanh biếc như màu lá cây luôn.

Sư phụ kia vui vẻ cười phốc một tiếng:

- Cô cứ yên tâm, tôi không phải đang bị vận đen quấn thân đâu, thực ra chỉ là gặp trúng ôn thần thôi. Hôm nay tôi gặp một cô nàng xinh đẹp trên đường, thấy người đẹp thì sáng mắt, mới trêu ghẹo cô ấy có hai câu, kết quả là cô nàng ấy nóng tính quá, nhặt một hòn đá lên chọi tôi.

Tiểu Du Thái nhếch miệng:

- Con gái nhà ai mà ra tay tuyệt tình vậy chứ?

- Ai mà biết được… Thật ra cũng chẳng sao, nhưng nhục một nỗi lại làm lỡ chuyện làm ăn. Hôm nay có vài người lên xe, vừa mở cửa đã thấy ấn đường xanh lè, quay đầu đi thẳng.

Tiểu Du Thái bị chọc đến mức trợn mắt.

Tài xế còn nói, nếu cô gái đó dám ngồi lên xe hắn, hắn nhất định sẽ chở cô ta đi thật xa, ném cô lại Vạn Lý Trường Thành rồi mặc kệ cho cô tự về.

Tiểu Du Thái lại hỏi:

- Nếu nhỡ cô ấy gặp phải người xấu thì phải làm sao bây giờ?

https://thuviensach.vn

- Không có chuyện đấy đâu, tôi sẽ lái xe theo bên cạnh cô ấy.

Nói xong hai người đều cười ha hả.

Lam Sam một tay đỡ cổ, một tay kéo tóc, cố gắng che thật kín khuôn mặt, đồng thời trong lòng cô âm thầm đổ lệ. Ôi hôm nay đi ra ngoài chơi, chuyện gì cũng thật là…

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 3

Đại Thần

Lam Sam đến được bệnh viện, kiểm tra vài cái, may là xương khớp không bị tổn thương. Bác sĩ để cô nằm thẳng xuống, dán một lá cao thuốc, rồi kê thêm vài đơn thuốc khác, cho phép cô về nhà nghỉ ngơi, mấy ngày tới không được cử động cổ mạnh.

Bị thương cũng có cái hay ví dụ như… cô có thể xin nghỉ ốm.

Lãnh đạo trực tiếp của cô gọi là lão Vương, là một người đàn ông trung niên đã li hôn. Lão Vương nghe thấy Lam Sam xin nghỉ ốm một tuần, ông ta rống lên trong điện thoại, chỉ hận không thể ném cô trở lại lò luyện đan.

Lam Sam cau mày vì bị ông ta mắng, cô kéo di động ra xa, bình tĩnh đáp:

- Được, vậy mai tôi vẫn sẽ đi làm, nhưng tôi nói trước nhé, hiện tôi đang dán cao, mùi rất kinh, cổ còn bị băng bó, nếu sếp không sợ khách hàng lo ngại về công ty chúng ta toàn là những kẻ lỗ mãng, tôi sẽ cố gắng dựng người dậy mà làm kẻ hầu người hạ chịu khó chịu khổ phục vụ sếp.

Lão Vương lại than thở vài câu, không còn cách nào khác là đành đồng ý với yêu cầu của cô.

Một tuần sau, Lam Sam đã khỏi hẳn, quang vinh anh dũng quay lại với công việc.

https://thuviensach.vn

Đồng nghiệp và cấp dưới đều nhiệt tình chào hỏi, an ủi cô. Không thèm quan tâm là thật lòng hay giả dối, Lam Sam nhận toàn bộ các lời thăm hỏi, cười đến mức cơ mặt đông cứng lại.

Trước tiên cô đến phòng nhân sự, chuyên viên phụ trách nhân sự là Tiểu Lưu vừa thấy Lam Sam, liền cười nói:

- Ôi, vui quá, chị Lam đã đến rồi.

Lam Sam vui vẻ hơn:

- Sao, nhớ tôi đến thế cơ à?

- Nhất định rồi. – Tiểu Lưu là người Đông Bắc, lúc nói chuyện không để ý, khẩu âm sẽ vẫn khá quê, rất vui tính: - Không chỉ có em, cả công ty này ai cũng này ai cũng nhớ ngài hết. Nhìn xem, giám đốc Vương không có ngài thì dường như sắp lìa cả tay ra rồi.

Lam Sam hiểu ý Tiểu Lưu khen cô là trợ thủ đắc lực của giám đốc Vương, cô nhái giọng của Tiểu Lưu:

- Em đừng vùi dập chị thế, chị ngu dốt lắm.

Tiểu Lưu cười nói:

- Ngài cứ khiêm tốn. Ở đây có ai không biết đến sự tài giỏi của ngài đâu, đừng nói đến chỉ tiêu doanh thu, kể cả là bán hàng đa cấp cũng rất ổn nhé.

- Em giỏi thế, đáng nhẽ phải làm thầy bói chứ.

Lèo nhèo với Tiểu Lưu một lúc, cô chạy về phòng tiêu thụ. Công ty hiện cô đang làm việc tên là “Công ty buôn bán ô tô 4S”, quy mô chỉ tầm tầm hạng trung. Một tay phòng tiêu thụ đều do lão Vương quản lý, dưới ông ta có hai đội trưởng, một trong số đó là Lam Sam. Hai đội trưởng quản lý hai đội tiêu thụ biệt lập, không có ngày nghỉ lễ Tết, một đội chịu trách nhiệm

https://thuviensach.vn

tiếp đãi khách hàng, một đội có trách nhiệm khai thác khách hàng bên ngoài, trách nhiệm của hai đội này là luân phiên.

Hôm nay đến phiên Lam Sam phải đón tiếp khách hàng. Lúc Lam Sam về phòng, vài nhân viên phụ trách cố vấn tiêu thụ đang ghé tai nhau buôn chuyện phiếm, một tuần cô không đến, họ khá thoải mái nha.

Lam Sam bắt họ trở lại vị trí làm việc, nên họ không tán gẫu nữa mà có người cúi đầu chơi game trên di động.

Lam Sam cũng không phải là quản lý quá nghiêm khắc khiến cấp dưới phải oán hận. Dù sao trong giờ làm việc ngày hôm nay, hiện vẫn chưa có khách đến. Cô rót một ly cà phê, sờ sờ cổ, hết sức linh hoạt, vừa nhâm nhi vừa nghe ngóng, không tồi, không bị lưu lại mùi cao dán.

Một lúc sau, vài vị khách lục tục kéo vào. Một số nhân viên tiêu thụ đang bận rộn, nhiệt tình đón tiếp, tham khảo nhu cầu của khách rồi rẫn khách đi xem xe v. v. Lại có người đẩy cửa bước vào, mọi người trong đại sảnh nghe thấy tiếng động đều ngẩng đầu lên nhìn, thái độ của họ đều như gặp ma hết.

Anh ta có thân hình cao lớn, mặc một bộ đồ rằn ri dành cho lao động chân tay thấp kém, nước da màu đồng lồ lộ, vừa nhìn đã biết là dân lao động. Trên mũi vẫn đeo cái kính râm to đùng, tay đang kẹp nửa điếu thuốc còn đang cháy dở. Quần áo thì bẩn thỉu, chỗ nào cũng dính vôi vữa. Một người như vậy lại bước vào một nơi sáng sủa sạch sẽ như phòng trưng bày ô tô hạng sang làm gì.

Hai nhân viên bán hàng nhìn nhau, họ đều không có ý định đón tiếp vị khách này. Bọn họ chính là kiểu bọ ngựa bắt ve, luôn nghĩ chúng ta chỉ bán xe cho kẻ có tiền, anh không có tiền, chúng tôi chẳng thừa hơi phí sức cho anh. Thậm chí có nhân viên nông cạn còn nói với anh ta rằng:

- Người anh em, chúng tôi không bán xe kéo đâu.

https://thuviensach.vn

Anh ta cũng chẳng tức giận, nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng chỉnh tề:

- Xem cũng không được à?

Lam Sam trừng mắt lườm cấp dưới, cô đi tới, lễ phép cười với anh ta, liếc nhìn điếu thuốc trên ta anh:

- Thưa ngài, khu vực này chúng tôi cấm hút thuốc, xin ngài hãy tắt thuốc.

- Thật ngại quá. – Anh ta nói, tiện tay ném điếu thuốc vào gạt tàn ở góc phòng.

Lam Sam đưa tay ra, làm một tư thế "Mời":

- Mời ngài qua bên này, chúng ta cùng ngồi xuống nói chuyện.

Anh khá bất ngờ, nhưng vẫn theo Lam Sam đến khu tiếp khách. Lam Sam hỏi anh ta muốn uống gì, anh trả lời là trà, ngay lập tức Lam Sam đích thân rót cho anh một ly trà.

Mọi người trong đại sảnh khó hiểu nhìn họ.

Vị khách này họ Ngô, đang đến xem xe cho em trai mình. Em trai anh ta là kiểu người khá nhàm chán và bướng bỉnh.

- Cứ nhất định phải đích thân quay biển số xe cơ. – Anh ta oán giận nói.

Trong lòng Lam Sam đã có phán đoán của mình. Tin tức được tiết lộ chính là nếu không đi quay biển số, anh ta sẽ có biện pháp khác. Không phải là quyền, thì chính là tiền.

Lam Sam không đổi sắc mặt, lại hỏi:

https://thuviensach.vn

- Vậy em trai anh đã lựa chọn loại xe nào chưa? Hoặc anh ấy có thiên về kiểu dáng nào không?

- Nó hả, nó thích khiêm tốn, không quá phô trương.

Lam Sam cười, giọng vẫn nhẹ nhàng:

- Nếu ý ngài đã vậy, chúng ta sẽ xem những mẫu mã xe theo kiểu dáng khiêm tốn, nhưng nội thất sang trọng, có gu một chút.

Anh tháo kính râm xuống, gật đầu với cô, nhe răng cười:

- Rất đúng ý tôi, tôi cũng thích vậy.

Vừa thấy mặt anh ta, Lam Sam khá sững sờ. Người này rất đẹp trai. Ngũ quan cường tráng rõ nét, vô cùng khỏe khoắn, nhưng không phải cái kiểu mạnh mẽ thô lỗ.

Thói quen rèn luyện hàng ngày giúp Lam Sam nhanh chóng lấy lại tinh thần, cô đề cử với anh một chiếc xe được đánh giá không tồi:

- Ngài thấy A4 thế nào? Nó sẽ giúp chúng ta tiết kiệm được một khoản kha khá đấy.

Anh ta lại hỏi:

- Người đẹp này, cô không sợ tôi vừa từ công trường tới, không mua nổi xe của cô à?

Lam Sam thầm nghĩ, chị đây mà coi ngài là thợ xây thì uổng phí mấy năm chị lăn lộn rồi. Không có mắt nhìn người sao có thể làm nghề tiêu thụ chứ. Cứ căn cứ theo cách ăn mặc để phán đoán địa vị xã hội cũng không sai, nhưng đấy không phải là khuôn vàng thước ngọc đâu. Điều phản ánh chân chính thân phận của một người chính là cách giao tiếp và khí chất của anh ta. Người này vừa vào cửa đã không hề khúm núm, khí chất tỏa ra rất

https://thuviensach.vn

mạnh mẽ, dễ dàng nhận thấy không phải là kẻ dưới, bị chế nhạo cũng không hề tự ti mặc cảm hay vội vàng xao nhãng mà phản bác, đấy là kiểu nhàn nhã mà không quá bức bách nên rất tự tin, thong thả, bị yêu cầu tắt thuốc cũng có thể xin lỗi và thuận theo, nên thấy được là được xuất thân gia giáo không tồi…

Nói chung không bao giờ có chuyện cô nhìn nhầm người đâu.

Anh nhấp một ngụm trà, đặt ly trà xuống và nói:

- Tôi không để ý dòng A bao giờ, chỗ các cô có R8 không?

Tuy biết anh ta rất có tiềm năng, nhưng khi nghe nói thế, tim Lam Sam đập nhanh một nhịp.

Một chiếc xe R8 mới coong không cũng đã hơn 200 vạn tệ đấy.

Lam Sam ôm ấp cái nhìn kính nể dẫn anh ta đi thử xe.

Sau khi xem xét thu được kết quả tương đối hài lòng, anh ta chọn màu trắng, là chiếc mới nhất vừa về hiện nay. Lam Sam định giục anh ta làm hợp đồng kiểm định, không ngờ anh đã đi trước một bước nói:

- Không tồi, lấy cái này đi, hôm nay tôi đặt trước nửa tiền, mấy ngày nữa sẽ đến lấy xe.

…. Rất hào phóng!

Theo các thông tin anh ta điền trong tư liệu, nhìn thấy ở mục số điện thoại liên lạc có viết hai số điện thoại di động.

- Một là của tôi, hai là của em trai tôi. – Anh ta giải thích.

Tiếp theo là ký hợp đồng, giao tiền đặt cọc và các quy trình tiếp theo. Lam Sam dẫn cấp dưới nhiệt tình tiễn anh ta về.

https://thuviensach.vn

Lúc quay lại phòng, ánh mắt các thuộc cấp nhìn cô đầy ngưỡng mộ.

…..

Thẳng cho đến giờ tan tầm, khi về đến nhà, tâm trạng Lam Sam vẫn còn khá kích động. Không phải cô chưa từng bán được những chiếc xe hạng sang, nhưng hôm nay vị thổ hào này vô cùng dứt khoát, thậm chí còn không thèm liếc qua giá, thật đúng là hiếm gặp. Nghề bán ô tô vốn được phân chia thành các thang bậc. Ở mỗi showroom bán xe, các nhân viên kiếm lợi trên cùng một không gian, giá cả cụ thể đều do nhân viên bán hàng nắm rõ, nếu bán trên mức giá quy định trong bộ phận, cô sẽ nhận được 35% lợi nhuận, nếu theo quy định này, số tiền cô nhận được tương đối khả quan. Hơn nữa còn thêm tiền thưởng tháng nữa chứ… Càng nghĩ càng vui, ngay lập tức cô gọi cho Tiểu Du Thái để khoe.

Tiểu Du Thái nhận điện thoại, không ngờ cô nàng cũng đang đắc ý, lên tiếng trước:

- Lam Sam, hôm nay tớ nhìn thấy một loại gia súc!

- Là dê hay là ngựa thế? Cái gì mà chưa được gặp thế, để cậu phải phấn khích thế này?

- Là con người! Tớ muốn chết đây, cậu không biết hắn ta ghê gớm đến mức nào đâu. Người ta 15 tuổi đã lên đại học, lại còn trâu bò nhất trường đại học, đến năm 25 tuổi đã là phó giáo sư rồi đấy.

A, hóa ra là thành phần tinh anh cơ đấy, Lam Sam bình tĩnh trả lời:

- Người trâu bò cũng thật là nhiều nhỉ… Sao cậu lại biết hắn ta thế?

- Tớ không biết hắn đâu, chỉ mới được đọc tài liệu về hắn thôi. Gần đây công ty mình có một hạng mục lớn, muốn mời vài cố vấn cao cấp. Cấp trên

https://thuviensach.vn

ra trọng trách, các chị em trong phòng bất kể bán sắc hay phải cầu cha xin mẹ thế nào, nói chung là nhất định phải cướp anh ta về.

Lam Sam cảm thấy cô nàng này hơi quá lời:

- Có loại thần thánh như vậy cơ à?

- Có, thật sự có mà! Loại gia súc này cậu có biết ác nhất là gì không? Anh ta vốn là một giáo sư vật lý, đối với công việc của chúng ta chỉ thuần túy như chơi cổ phiếu vậy, ôi đâu biết người trần mắt thịt như chúng ta phải lăn lộn đến mức nào chứ.

Lam Sam hiểu cái biểu cảm này rồi, cô an ủi cô nàng:

- Cậu cũng có làm phải nghiên cứu đâu.

- May mà tớ không làm nghiên cứu, cậu không biết khi sếp tớ nghiên cứu tư liệu của lão tổ tông đó thì biểu cảm đặc sắc đến mức nào đâu, nếu không có ai ở đó, ông ấy hẳn sẽ quỳ xuống mà vái lạy mất. Tiếc là trong tư liệu thiếu ảnh chụp nên tớ chưa được diện kiến dung nhan đại thần.

Lam Sam nói:

- Chắc chắn là rất khó coi, kẻ khác người nghịch thiên đến vậy, nếu mà còn dễ nhìn thì còn để ai sống nổi nữa chứ? Chắc chắn lúc đó anh ta cũng không sống nổi mà bị bạn cùng phòng hạ độc 108 lần rồi.

Tiểu Du Thái sâu sắc đồng ý.

Luyên thuyên một hồi với Tiểu Du Thái về đại thần biến thái, Lam Sam kể cho cô nàng nghe về đơn đặt hàng lớn hôm nay mình vừa kiếm được. Tiểu Du Thái cũng rất cao hứng – làm thịt Lam Sam.

Vừa dập máy thì có tiếng chuông cửa, là người giao thức ăn do Lam Sam đặt đến, vì cô buôn điện thoại quá hăng say nên giờ vẫn chưa thấy đói,

https://thuviensach.vn

nhìn thoáng qua cơm nước lại chẳng có khẩu vị gì, nên lập tức vứt sang một bên không thèm ăn.

Đến buổi đêm, trong giấc mơ, Lam Sam thấy mình đang ngủ trên rất nhiều nhân dân tệ.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 4

Người Xa Lạ

Buổi trưa, Kiều Phong vừa dọn mâm ra, anh trai anh đã về đến nhà. Anh trai anh tên là Ngô Văn, hai anh em họ, một người theo họ cha, một người theo họ mẹ.

Nhà họ có một truyền thống là bất kể bận rộn thế nào, mỗi tuần đều phải dành thời gian ăn cùng nhau một bữa cơm. Nhưng hiện tại cha mẹ họ đều không có mặt ở thành phố B.

Cha Ngô Văn hiện đang là giáo sư khoa gỗ của đại học A, là một học giả nổi tiếng được mời sang Nhật Bản diễn thuyết, dự tính sẽ ở lại Nhật Bản một thời gian. Mẹ Kiều giáo sư hiện đang giữ cương vị tại khoa văn học dân gian thuộc đại học B, hiện bà đang đưa học sinh đến Quảng Tây để sưu tập các ca khúc dân ca của dân tộc thiểu số, có thể gọi là “lên vùng cao công tác".

Không thể gặp mặt, nhưng vẫn có thể nhìn thấy nhau. Chỗ của Kiều giáo sư thông tin liên lạc bất tiện, không có điều kiện lên mạng, bởi vậy nên Kiều Phong chỉ kết nối được với Ngô giáo sư.

Múi giờ giữa Trung Quốc và Nhật Bản chỉ khác nhau có 1 giờ đồng hồ, hai bên phân chia để mỗi bên chậm nửa giờ, cùng ăn bữa cơm trưa.

Hai anh em ngồi vào bàn ăn, Kiều Phong nhấn nút điều khiển từ xa, khuôn mặt của giáo sư Ngô xuất hiện to uỳnh trên mặt đồng hồ.

https://thuviensach.vn

Ngô giáo sư vô cùng hào hứng:

- Hai con, lâu lắm không gặp.

Kiều Phong sửa lại lời ông:

- Cha à, chúng ta vừa gặp nhau cuối tuần trước đấy.

- Con thì biết gì, đây là ngôn ngữ hiện hành… Để cha xem các con ăn gì nào?

Ngô Văn nói:

- Thưa lão đại đầu, ngài vừa mới đến Nhật Bản chưa được bao lâu mà khẩu âm đã thay đổi hết rồi.

Kiều Phong lại ấn một nút trên chiếc điều khiển từ xa khác, kéo TV đến một camera đặt dưới thấp thấp, rung đùi đắc ý, trên màn hình lập tức chiếu đến các món ăn đang bày trên bàn họ. Nộm măng tây, rau chân vịt xào trứng gà, canh tôm nõn bóc vỏ, chân giò hầm cách thủy, ngoài ra còn có một đĩa cá trích om đậu.

Ngô Văn đang gắp miếng chân giò hầm, nước thịt màu hổ phách ngập miếng thịt, vài hạt vừng rắc rải rác quanh dường như đang tỏa ra mùi hương thơm nức. Anh hỏi:

- Camera khác, mới mua à? – Nói xong liền cúi xuống cắn một miếng thịt, vị chua chua ngọt ngọt thật đậm đà, thơm mà không hề ngấy.

Ánh mắt Kiều Phong vẫn chăm chú theo dõi lên màn hình, đáp:

- Không, em tự sửa đấy.

- Em đúng là rỗi hơi đến nhức trứng.

https://thuviensach.vn

Màn hình chiếu một lúc rồi quay về hình ảnh ban đầu.

Ngô giáo sư đang kêu la thảm thiết trên TV:

- Đều là các món cha thích. Các con thật quá dã man.

Ngô Văn lại rất vui vẻ, cố tình nhai thật khoa trương, nuốt xuống đống đồ ăn trong miệng, hỏi ông:

- Lão đại đầu, ngài đang ăn gì đấy, cho con xem nào?

Trên màn hình truyền đến một đĩa sughi, một ít hoa quả va một bát mì. Ngô Văn "xì" một tiếng cười khẽ.

Giáo sư Ngô vô cùng bi phẫn:

- Con cứ đợi đấy.

Những lời như thế làm gì có sức uy hiếp, Ngô Văn tiếp tục vô cùng khoan khoái. Ba cha con vừa nói chuyện phiếm, vừa hỏi thăm về việc đi xem mắt gần đây của họ. Ngô Văn tiết lộ với giáo sư Ngô dạo này Kiều Phong rất hay đi xem mắt.

Kiều Phong bình tĩnh thẳn thắn nói:

- Không chỉ vì bản thân, con còn muốn giúp anh trai thôi.

Ngô giáo sư lại mắng Ngô Văn, dọa mach Kiều giáo sư, lúc này Ngô Văn mới khiêm tốn hơn một chút.

- Khi nào cha về ạ? – Ngô Văn hỏi cha mình.

Giáo sư Ngô đáp:

- Nghỉ hè.

https://thuviensach.vn

Ngô Văn gật đầu:

- Cha nhớ mua một ít đặc sản Nhật Bản về đấy nhé.

Ánh mắt giáo sư bỗng trở nên vô cùng ẩn ý, ông nhìn một cái mà chỉ có đàn ông mới hiểu chăm chú qua camera, một lúc lâu sau mới đáp:

- Tốt.

- … - Ngô Văn cảm thấy nhất định ông lại hiểu lầm rồi.

Sau bữa trưa, đến lúc chào tạm biệt, Ngô giáo sư mới ngừng lảm nhảm:

- Lão đại nhớ để mắt đến lão nhị, đừng để cho nó bị bắt nạt đấy.

- Yên tâm đi.

- Lão nhị, nhớ để mắt đến lão đại, đừng để cho nó đi bắt nạt người ta đấy.

- Tốt.

Sau khi chặn lời cha, Ngô Văn gõ vào bát Kiều Phong:

- Anh để em đi xem mắt, em có ý kiến à?

- Không. – Kiều Phong nói vậy vì anh thích đi xem mắt. Gần đây anh đang phát minh một phần mềm sưu tầm và tập hợp thông tin của các đối tượng muốn hẹn hò, sau đó phần mềm này còn phân tích tự động các ưu điểm trong tính cách của họ, ngoài ra phân tích các ghép đôi. Có phần mềm này, đi xem mắt cũng không cần ra cửa, giảm rất nhiều phiền toái. Mấy ngày nay, anh đi xem mắt rất nhiều cũng vì cần khảo nghiệm lại phần mềm, thu hoạch hàng mẫu số liệu.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong nói cho anh trai suy nghĩ của mình, Ngô Văn tức giận cốc anh một cái, chỉ hận anh không chịu thua kém. Lúc trước, thấy Kiều Phong tích cực đi xem mắt, anh còn cho rằng tên tiểu tử thối này bắt đầu có chuyển biến chứ.

Ngô Văn chợt nhớ ra một chuyện, anh đẩy một danh thiếp lên bàn:

- Anh đã xem hộ cho em một chiếc xe rồi đấy, định mấy ngày nữa mới nói cơ, nhưng sắp tới anh dự định có một chuyến công tác. Nếu em đã rảnh đến nhức trứng thế này thì tự đi đi, còn nếu trứng vẫn chưa đau thì chờ anh trở về giúp em. Đây là danh thiếp của họ, một người rất tốt đấy.

Tầm mắt Kiều Phong hơi nghiêng trong lúc lơ đãng nhìn lướt qua dòng tên trên danh thiếp. Một dòng chữ khỏe khoắn trên giấy vàng, hai hắc sắc số ba to thêm một chữ khải cực kỳ bắt mắt: Lam Sam.

……

Lam Sam lại vừa đuổi khéo một vị khách hàng rất thần kỳ, cô hơi mệt, trốn trong góc phòng gọi cho Tiểu Du Thái.

Nhân viên tiêu thụ ô tô lại là chức nghiệp khác người. Vì cần cân nhắc tính chất đối tượng, thời điểm bán hàng ít nhiều vẫn phải nhìn mặt mà bắt hình dong, để ý đến hình tượng, khí chất của đối phương. Hậu quả mang lại là một vài cô nhân viên trẻ đẹp không biết bị khách hàng lôi đi lúc nào không biết. Xem xét một cách khách quan, những cô gái như Lam Sam luôn đánh giá thấp điều này, nếu không phải là bị những vị khách giàu xổi thích thì tình hình cũng không quá đặc biệt nghiêm trọng. Có người nào đó còn nói về salon 4S là cứ cách vài tháng lại phải thông báo tuyển dụng nhân viên tiêu thụ.

Nhưng dù sao, không nhiều không có nghĩa là không có. Hôm nay Lam Sam gặp phải một vị khách rất quá đáng. Anh ta không động chân động tay,

https://thuviensach.vn

nhưng mồm miệng liên tục trêu chọc người khác, Lam Sam không thể nổi nóng, chỉ có thể cười cười lạnh mặt, tìm biện pháp cho hắn biến đi.

Đợi hắn đi khỏi, Lam Sam không biết làm gì khác là mở ra một hình thức trào phúng qua điện thoại:

- Cậu nói xem, nếu hắn ta mà đẹp trai như Ngô Ngạn Tổ, chị đây còn chấp nhận chịu thiệt một chút, coi như đang cống hiến cho hòa bình thế giới đi… Hắn còn chẳng bằng Ngô Mạnh Đạt, lại còn cộng thêm mấy chục cân, khiến người ta làm sao mà thốt ra lời được chứ? Có lòng mà chẳng có lực.

Ở đầu dây bên kia, Tiểu Du Thái an ủi Lam Sam, cùng chửi bới lão quỷ háo sắc trong truyền thuyết nào đó. Giọng Tiểu Du Thái giòn giã, tốc độ cực nhanh như đang phóng đạn bùm bùm, khiến cho tinh thần phấn chấn, rất có khả năng nâng cao công dụng giải lao nhé.

Lúc đó Lam Sam đang liên tiếp đón nhận những tiếng pháo nổ, bỗng nhiên có tiếng hừ nhẹ.

Cô rất nhanh nhẹn, che microphone và ngẩng đầu lên, đề phòng nhìn mọi phía, không có ai.

Giữa ban ngày ban mặt, làm gì có ma, chẳng lẽ vì cô quá kích động mà ù tai à?

Lam Sam lại tiếp tục thao thao bất tuyệt qua điện thoại với Tiểu Du Thái.

Đồng thời, cách vị trí Lam Sam đứng không xa có một người đàn ông, phát hiện mình lại không được trông thấy, anh ta hơi nhíu mày, sau đó ho nhẹ.

Lam Sam hết sức xác định mình không nghe lầm, cô tức giận:

https://thuviensach.vn

- Rốt cuộc là ma quỷ phương nào, còn không lăn ra đây cho bà xem.

Anh ta hơi bất đắc dĩ:

- Tôi ở ngay sau lưng cô.

Lúc đó Lam Sam mới quay người lại, anh ta đứng quá gần, vượt qua khoảng cách an toàn giữa hai người xa lạ. Đột nhiên trước mặt xuất hiện một người sống to đùng, Lam Sam "A" lên một tiếng sợ hãi, ném văng di động ra xa.

- Ôi áy náy quá, áy náy quá! - Cô cảm thấy xấu hổ vì sự luống cuống của mình, khom lưng cúi xuống nhặt điện thoại lên. Di động bị va đập mạnh, tự động cup máy.

- Nên xin lỗi là tôi chứ, tôi không có ý định nghe trộm cuộc nói chuyện của cô.

- Ngài khách khí quá. – Lam Sam thẳng lưng đối diện anh, lúc này cô mới nhận ra người đàn ông đối diện rất anh tuấn, ngũ quan khôi ngô nhưng hơi sắc sảo một chút, thoạt nhìn thì hơi tàn nhẫn, hơn thế khí chất còn rất lạnh lùng.

Anh ta mặc một cái áo sơ mi bằng lụa đen, bên ngoài là comple đen, giá có vẻ không hề thấp, là hàng may thủ công. Ở phần eo của chiếc vest có một điểm nhấn trong thiết kế, tạo thành một đường cong nhỏ lõm vào, tôn lên đôi vai rộng, lưng thon và cặp chân dài.

Lam Sam thấy thật kỳ quái, chẳng biết dạo này cô gặp vận cứt chó gì mà gặp toàn cực phẩm đẹp mắt thế này.

Nhưng kỳ lạ hơn chính là… anh ta là ai thế?

https://thuviensach.vn

Cô hơi băn khoăn không biết anh có nghe được nhiều không, nhỡ anh ta nghe thấy toàn bộ cuộc nói chuyện của các cô về vị khách thổ hào kia thì sao? Vòng đi vòng lại một vòng, công việc của cô hoàn toàn dựa vào việc giữ khách hàng, không thể để lại tiếng xấu được. Trong lòng nghĩ vậy, nhưng mặt vẫn không hề biến sắc, cô cất di động đi, điều chỉnh tâm tình thật tốt, mỉm cười với anh:

- Thưa ngài, ngài muốn mua ô tô ạ?

Anh bị lung lay bởi nụ cười của cô, ngây người trong chớp mắt, lập tức trả lời:

- Tôi định xem trước một chút.

Rất có ý tứ, cô đang làm việc ở hành lang thuận tiện lại bắt được một vị khách hàng nhé. Lam Sam thấy hơi bị囧, nên dẫn anh đến khu vực trưng bày và tiếp khách. Vừa đi, hai người vừa hàn huyên vài câu. Lam Sam biết được anh ta tên là Tống Tử Thành, đang định mua xe cho mình, hỏi về kiểu dáng xe anh ưa thích, anh lại đáp là dựa vào tâm tình.

… Này thế là thế nào thế hả.

Còn về vấn đề tại sao một khách hàng chất lượng cao như vậy lại không được phòng tiêu thụ tiếp đón và lạc đến khu làm việc… tạm thời vẫn còn là một ẩn số.

Lam Sam đưa Tống Tử Thành đi xem một vài chiếc xe, anh ta hỏi rất nhiều vấn đề, có một vài câu hỏi khá gian manh. Lam Sam nhất nhất kiên trì giải đáp. Nói thật thì thoạt nhìn Tống Tử Thành có phần nguy hiểm, nhưng cô thích những khách hàng như vậy. Những vấn đề anh ta hỏi rất chuyên nghiệp, nên khi đưa ra câu trả lời, cô cảm thấy rất tự hào, cảm thấy mình thật chuyên nghiệp, cực kỳ trâu bò.

https://thuviensach.vn

Hơn thế, anh ta luôn quan tâm đến các vấn đề rất có chiều sâu, nhất định là một con người cực kỳ sâu sắc nhé. Người như vậy sẽ không bao giờ có hứng thú đi truyền bá tin tức bát quái của người khác đâu. Nên tạm thời cô có thể bảo vệ được uy tín của mình rồi.

Cô có thể nhận ra Tống Tử Thành tương đối hài lòng với đáp án của cô. Hai người họ không giống như đang bán xe hơi mà như đang tiến hành thăm hỏi qua lại.

Sau cuộc thăm hỏi, anh cũng không xác nhận rõ là mình không mua xe, Lam Sam không hề biểu hiện một chút hoảng hốt vội vã, dù sao hạn mức của cô trong tháng này đã vượt quá, hơn nữa còn ký được đơn hàng trị giá 200 vạn, hiện không cần vì năm đấu gạo mà phải khom lưng uốn gối.

Tống Tử Thành nhận danh thiếp của Lam Sam, rồi cô vui vẻ tiễn anh ta về. Anh ta đánh xe một vòng, sau đó quay về đỗ tại một vị trí ngay cạnh salon 4S.

Vừa vào trong xe, điện thoai đã vang lên. Tống Tử Thành nhận điện thoại.

- Anh yêu, em nhận được váy rồi, chân thành cảm ơn anh nhé! – Đầu bên kia là một giọng nói ôn hòa nhưng không màng danh lợi, mềm mại như lụa.

Tống Tử Thành thưởng thức tấm danh thiếp trong tay, màu vàng trên tấm thẻ nhỏ càng khiến anh không thể ngừng nhớ đến đôi tay trắng nõn nà thon dài nhanh nhẹn mà ưu nhã, nhan sắc xinh đẹp tựa như một nàng công chúa mang huyết thống cao quý, tựa như một quý bà trong hoàng tộc trầm tĩnh mà hoa lệ.

Nghe thấy âm thanh vui vẻ cảm ơn của cô gái, anh không hề biến sắc mà lên tiếng:

https://thuviensach.vn

- Ừ.

Cô gái lại hỏi:

- Đêm nay anh có đến không?

- Không.

Cô không tiếp tục hỏi nữa, chỉ nói thêm với anh vài câu, rồi cúp máy.

Đúng là một người rất biết điều.

Nhưng ấn tượng của anh đối với cô ta, chỉ là biết điều.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 5

Đại Thần Again

Tiễn Tống tử Thành về, Lam Sam quay lại phòng trưng bày, hỏi cấp dưới xem rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra, có rất nhiều người đang làm phận sự tại sao lại để khách lạc vào khu làm việc.

Mấy nhân viên cấp dưới khá vô tội. Một cô gái đứng trước cửa giải thích rằng:

- Chị Lam, mới vừa rồi ngài Tống đó đến tìm tổng giám đốc ạ.

... Thảo nào lại gặp nhau ở khu làm việc.

Nhưng như thế cũng không đúng. Tìm tổng giám đốc thì tìm tổng giám đốc, tại sao lại chạy đến đây xem xe? Dựa vào địa vị của anh ta, nếu muốn mua xe có thể trực tiếp đến gặp tổng giám đốc, nhưng tại sao tổng giám đốc lại không cùng anh ta đi xem xe chứ? Hơn nữa lại cũng không chào hỏi các nhân viên lễ tân bên ngoài?

Chỉ có thể giải thích rằng, người này phần lớn là đã làm xong chính sự, thuận tiện trêu đùa cô.

Lam Sam không nói gì, chả trách cô phí nửa ngày mà anh ta vẫn không thấy nhả ra, thái độ của người ta khiến cô cũng cảm thấy buồn bực.

Từ trước đến nay cô vốn cởi mở, trong lòng thầm rủa xả Tống Tử Thành một hồi, rồi vứt vụ này sang một bên.

https://thuviensach.vn

Cô lấy điện thoại di động ra kiểm tra, cố gắng khởi động lại máy, nhưng không có kết quả, vậy là hỏng hoàn toàn rồi. Cô hơi đau lòng, cũng mấy ngàn tệ chứ có ít đâu, mới dùng được có hơn một tháng, kết quả nghe xong ngay một tiếng động cũng không còn. Ôi đầu năm nay, chất lượng của các sản phẩm điện tử thật khiến người ta tan nát cõi lòng mà.

Lam Sam đành đến phòng nhân sự, mượn của Tiểu Lưu một cái điện thoại di động dự phòng. Làm việc ở phòng tiêu thụ nha, bất cứ lúc nào khách hàng cũng có thể gọi, không bao giờ được phép thả lỏng hết.

Quả nhiên, vừa khởi động máy đã có điện thoại gọi đến. Lại là do vị Ngô thổ hào gọi, nói rằng mấy ngày tới đây anh không thể đến lấy xe được, nếu em trai anh ta mà tới thì cứ để cậu ấy trực tiếp nhận xe.

….. --- ------ ------…….

Đến buổi tối, tan ca vừa về đến nhà, Lam Sam vung đôi giầy cao gót, vùi người ở trên sofa không nhúc nhích nổi. Ban ngày mài mồm mài mép nhiều đến mức khó chịu dẫn đến khi tan việc cô thường trầm mặc đến dị thường.

Cảm giác bụng mình hơi bị tịch mịch, cô lôi từ dưới bàn lên một tập tờ rơi, đảo qua đảo lại một lượt, lật đi lật lại thấy cái nào cũng chẳng ngon, cuối cùng đành nhắm mắt rút đại một tờ.

Sau đó cô gọi điện đặt một phần cơm hộp.

Ngược lại, người vận chuyển đưa cơm đến rất nhanh, cơm quá nhiều thịt mỡ nên cô thấy hơi ngấy, ăn được một bát thì không sao nuốt nổi nữa, đành uống hai cốc nước, thế là no.

Nhìn phần cơm còn lại mà cô thấy phát sầu, đang tự phê bình bản thân thì điện thoại của Tiểu Du Thái đến.

https://thuviensach.vn

- Lam Sam ơi, cứu mạng với! – Tiểu Du Thái rống lên như lợn bị cắt tiết.

Lam Sam bị dọa đến mức toát mồ hôi lạnh, đang cân nhắc xem có nên báo cảnh sát không thì Tiểu Du Thái nói câu tiếp theo:

- Cậu biết không, vị đại thần đó lại chính là cái con búp bê tình dục đấy.

Lam Sam không hiểu ra làm sao, cô cảm thấy không cần gọi cho 110 nữa, việc khẩn cấp nhất hiện nay là nên liên lạc thẳng với bệnh viện tâm thần.

- Bạn học Tiểu Du Thái thân mến, làm phiền bạn khuếch trương câu nói vừa rồi thành một bài văn không dưới 500 từ, ngay, lập, tức..

Ngay sau đó Tiểu Du Thái bắt đầu kể lại cuộc tao ngộ ly kỳ mà cũng vô cùng thê thảm của ngày hôm nay.

Chuyện là như vầy này, chẳng phải công ty các cô đang định bắt vị đại thần nào đó làm của riêng sao, các đại tỷ trong ngành là những người đầu tiên nhận được quân lệnh trạng. Đại tỷ kia cúi đầu rất chu đáo, lo ngại bản thân còn ít tuổi nên thiếu tiếng nói chung, lại cân nhắc việc Tiểu Du Thái tuy ngớ ngẩn nhưng luôn có thể tạo không khí, ngay sau đó phê chuẩn cho Tiểu Du Thái gia nhập hàng ngũ được đến chiêm ngưỡng đại thần. Hôm nay Tiểu Du Thái theo chân các đại tỷ đến gặp đại thần, kết quả là… mẹ nó chứ, vị đại thần nào đó lại chính là "con búp bê tình dục" mà cô và Lam Sam gặp tại trung tâm triển lãm quốc gia.

Tiểu Du Thái bị dọa chết khiếp ngay tại chỗ, cứ khẩn trương hoảng hốt mà nhìn chằm chằm vào đại thần, cứ như đang thần đang muốn sàm sỡ cô không bằng.

Cụ thể là đại tỷ và đại thần cùng nói chuyện gì, Tiểu Du Thái vì quá khẩn trương mà không nhớ rõ, cô chỉ biết sau đó sự tình không thành.

https://thuviensach.vn

À, đây cũng không phải là trọng điểm, điều quan trọng nhất chính là đại tỷ không nói thành lời vì nguyên nhân thuộc về cô, nguyên nhân chính là do cô "vì quá háo sắc mà cứ nhìn chằm chằm vào người ta"!

Ngay sau đó đại tỷ quyết định đổ toàn bộ nhiệm vụ đầy gian khổ và vinh quang này lên đầu Tiểu Du Thái, cô nhất định phải mời bằng được người ta, bằng không….. Ha hả ha hả a a a a a a….

Tiểu Du Thái khóc không ra nước mắt:

- Lam Sam ơi, tớ phải làm sao bây giờ?

Lam Sam đưa ra một đề nghị phi thường có tính xây dựng:

- Từ chức?

- Từ cái em gái nhà ngươi á, đầu năm nay tìm việc khó khăn biết nhường nào, cậu định để tớ uống gió Tây Bắc mà sống à? Cậu tàn nhẫn thế!

Lam Sam vò đầu bứt tóc:

- Vậy cậu tính thế nào đây? Mỹ nhân kế thì sao?

- Không được đâu, cậu xem người ta đẹp trai thế, bối cảnh lại trâu bò thế… nói chung là không cùng level với chúng mình, tớ đây lực bất tòng tâm nhé…. Lam Sam, hay cậu giúp mình khoản mỹ nhân kế này nhé?

- Miễn đi, xin cảm ơn nhưng mình và hắn ta cũng không cùng level.

Tiểu Du Thái rốt cuộc đành nói ra mục đích thật sự của mình:

- Vậy… Nếu không cậu đi cùng với mình đến xin lỗi hắn nhé? Tớ thấy hắn cũng không phải là loại người lòng dạ hẹp hòi…

https://thuviensach.vn

- Tớ mặc kệ đấy, nói chung là cậu phải xin lỗi người ta đi! Cậu sờ mặt người ta còn gì!

- Cậu còn định vạch quần hắn ra đấy.

- Cậu không muốn chắc?

- Tớ chỉ muốn nhìn cậu vạch ra thôi.

Tiểu Du Thái tức giận đến mức gào khóc tán loạn. Cuối cùng lấy lí do "không thèm giúp Lam Sam dọn nhà" để uy hiếp, thuyết phục Lam Sam phải khuất phục trước dâm uy của cô.

Suy nghĩ của Tiểu Du Thái luôn nhanh nhạy, nghĩ đến đâu thì nói đến đó, nói đến đâu thì nghĩ đến đó. Ngay lập tức trọng tâm câu chuyện chuyển sang chuyện "chuyển nhà".

Lam Sam chuẩn bị chuyển nhà, căn nhà hiện Lam Sam đang ở đã rất cũ, tiện nghi không đầy đủ, cách mặt đất khá nhiều tầng, cũng không đặc biệt thuận tiện cho việc đi làm… nói chung là vì cô có phần ghét bỏ nó, tính chuyển đến một chỗ có điều kiện tốt hơn.

Nhà thì đã tìm xong, ở một trung cư ở phía Bắc, tuy tiền thuê nhà khá cao nhưng tiền nào của nấy, trung cư này nằm ngay gần ga tàu điện ngầm.

Lam Sam vô cùng may mắn, người ta nói với cô rằng chủ nhà muốn xuất ngoại, vốn hợp đồng phải ký trong ba năm, nhưng chủ nhà chỉ đòi Lam Sam trả tiền trước duy nhất một năm, còn tám năm sau có thể từ từ giảm giá.

Một chủ nhà hào phóng như vậy quả thực nghìn năm hiếm gặp, sao Lam Sam không vui chứ, lại còn tiết kiệm được mấy ngàn tệ đấy nhé.

https://thuviensach.vn

Lam Sam thương lượng với Tiểu Du Thái về thời gian dọn nhà, tiếp đến là xác định sơ bộ phương án xin lỗi. Tiểu Du Thái không dám mơ ước tìm đến tận nhà vị đại thần cao xa lạnh lùng nên không còn cách nào khác là quyết định chặn trước cửa lớp anh ta. Cô cũng đã điều tra được thời khóa biểu rồi.

Lam Sam hơi bực mình:

- Cậu không thể chặn ở trước cửa phòng làm việc à?

- Cái này thì cậu không biết rồi, các giáo sư đại học không cần phải đến phòng làm việc đúng giờ, huống chi là một anh tài chuẩn như anh ta. Lão tổ tông nhà người ta cho dù có hạng mục nghiên cứu, cũng chỉ cần ngồi ở nhà tọa đàm, căn bản là không cần phải đến phòng làm việc.

Lam Sam có lời khen tự đáy lòng:

- Tớ phát hiện ra cậu cũng không ngờ nghệch lắm đâu.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 6

Khiển Trách

Sáng sớm hôm sau, lão Vương gọi Lam Sam vào phòng làm việc, ông ta liên tục thở ngắn than dài khiến Lam Sam lo sợ.

- Giám đốc Vương, có phải ngài đã đến kỳ kinh nguyệt hay không thế?

- Lam Sam. – Lão Vương tức giận vỗ mạnh xuống bàn, cuối cùng lấy ngón tay dứ dứ chỉ cô, hận rèn sắt không thành thép mà lắc đầu: - Cô, cô đấy, cô bảo tôi phải khen ngợi cô thế nào đây.

Lam Sam vô cùng kinh ngạc:

- Tôi làm sao cơ?

- Cô nhìn xem, cô đâu phải là khó coi, cũng đâu có ít người theo đuổi chứ? Sao lại đi quấy rối người ta chứ? Anh ta là khách hàng của cô đấy, cô phải đối đãi với anh ta như thượng đế chứ, sao mắt mũi cô để đâu mà lại đi quấy rối tình dục người ta?

- Sếp đợi một chút. – Lam Sam bị ông ta mắng mà chẳng hiểu gì hết: - Tôi, quấy rối tình dục?

Lão Vương vẫn thở dài, rất thấm thía nói:

- Tôi biết, bây giờ quan niệm về phụ nữ rất cởi mở, tương đối đói khát. Thế nhưng cô cũng đừng vì đói bụng mà ăn quàng chứ. – Nói xong, ông ta

https://thuviensach.vn

cắn răng một cái, thấy chết không sờn: - Nếu có chuyện gì thì cô cứ xông thẳng vào người huynh đệ như tôi đây này, đừng ra tay với khách hàng như thế.

Lam Sam kín đáo quan sát lão Vương. Người này đã bước sang tuổi trung niên, dáng người hơi phát tướng, tóc rụng cũng không phải ít, chỉ còn dư lại vài sợi đủ để đắp trên đầu. Bởi vì quá tức giận, mũi ông luôn phập phồng như hai con trâu điên.

Lam Sam cười nói:

- Sếp cứ như vậy tôi e là sẽ tiêu hóa không tốt đâu. – Thấy lão Vương tức giận trừng mắt, cô vội quay trở lại đề tài cũ: - Tôi xin hỏi giám đốc Vương, sếp nghe đâu ra cái loại chuyện vớ vẩn thế? Tôi mà đi quấy rối người ta á? Sếp nhìn xem, mặt mũi tôi, eo này, chân này… sếp nghĩ tôi còn cần phải quấy rối người khác không?

- Cô còn không biết đường nhận lỗi, người ta khiển trách đến bộ phận khách hàng, bộ phận khách hàng lại báo sang chỗ tôi, đấy là bình thường tôi thấy cô biểu hiện tốt nên không báo cáo lên trên, cô đừng ép tôi.

Lam Sam nhận ra ông ta không hề trêu đùa cô, cô cũng không dám giỡn nữa:

- Giám đốc Vương, ngài nói thật đấy à?

- Vớ vẩn, cô tự xem đi. – Lão Vương nói xong, đưa biên bản khiển trách của khách hàng giao cho cô.

Lam Sam vừa nhìn, hóa ra đúng là như vậy thật. Cô đặc biệt hiếu kỳ cái kẻ nào ăn no rửng mỡ không có việc gì làm lại đi vu oan giá họa cho cô thế…. Chuyển đến dòng danh tính, á, Ngô Văn?

Không phải là thổ hào vừa mua R8 à….

https://thuviensach.vn

Lam Sam đặc biệt không thể tưởng tượng nổi, con người Ngô Văn kia thoạt nhìn tinh thần vô cùng khỏe mạnh, không giống như kẻ cố tình gây sự, sao bỗng nhiên lại tung ra chiêu này chứ?

Lão Vương thấy cô không nói gì, cho rằng cô chột dạ, ông ta "Hừ" một tiếng:

- Cô ấy à, đến nhà khách hàng xin lỗi ngay lập tức. Tuy rằng không làm được gì khác nhưng có thể nhờ khách hàng rút đơn khiếu nại về, nếu đến tai tổng giám đốc…. ông ta sẽ không nói chuyện vui vẻ với cô như tôi đâu. Cô mà lại đi quấy rối tình dục à, thật chỉ có cô thôi.

Lam Sam không sao nghĩ ra động cơ Ngô Văn lại nói xấu cô. Nếu là vì muốn hủy hợp đồng, anh ta có thể gọi điện cho cô là xong, cần gì phải dựng chuyện lên thế này chứ? Trên thương trường, người với người cũng giở những chiêu dọa chó đánh mèo, anh ta cũng chỉ có thể nói chuyện công trường, nên trong việc này nhất định phải có điểm kỳ quái.

Lam Sam quyết định đến nói chuyện rõ ràng với bộ phận khách hàng. Trưa hôm đó, Lam Sam cùng ngồi ăn cơm với Tiểu Trương của bộ phận khách hàng, mối quan hệ giữa hai người vốn không tệ, hơn nữa khiếu nại này là do Tiểu Trương trực tiếp nhận. Ngay sau đó, Tiểu Trương mồm năm miệng mười giải thích với Lam Sam.

Bộ phận khách hàng thường xuyên qua lại hậu mãi đối với những đơn đặt hàng mới, đó là biểu hiện vộ cùng quan trọng ảnh hưởng đến tiền thưởng của họ, điểm này thì Lam Sam biết. Ngày hôm qua Tiểu Trương thăm hỏi khách hàng mua xe R8, khách phàn nàn rằng Lam Sam đã từng quấy rối tình dục anh ta, đồng thời đòi hủy hợp đồng mua xe.

Quấy rối tình dục, lại còn muốn hủy hợp đồng, chuyện này chắc chắn không thể chỉ là thăm hỏi đơn giản rồi chuyển thành phàn nàn như thế

https://thuviensach.vn

được. Trưởng phòng của Tiểu Trương cảm thấy đây là chuyện lớn, vội vàng liên hệ với quản lý trực tiếp của Lam Sam.

Tình hình chung là trong quá trình thăm hỏi đáp lễ, khách hàng hoàn toàn có thể kiến nghị về nhân viên, chuyển thành khiếu nại, nên khi Tiểu Trương nói với Lam Sam thì cũng không được tính là làm trái quy định.

Sau khi nghe Tiểu Trương giải thích, Lam Sam cũng không thể hiểu nổi. Cô luôn cảm thấy mọi thứ cứ vặn vẹo, hình như có chi tiết nào đó bị cô bỏ sót, nhưng cứ nghĩ trái nghĩ phải không biết vấn đề ở đâu chứ.

Bất đắc dĩ, cô chỉ đành ôm tâm tình thấp thỏm gọi điện cho Ngô Văn.

- Alo, Lam Sam…. Đúng, tôi vừa mới về thành phố B,,, Cái gì? Thăm hỏi đáp lễ? Tôi không hề nhận được điện thoại hỏi thăm, lúc 3h chiều tôi vẫn còn trên máy bay, có thể là em trai tôi nhận điện, không phải tôi đã để lại hai số điện thoại sao?

Cô cảm thấy đầu óc đang lung tung mơ hồ của mình được vỗ mạnh một cái, dường như cô đã sáng tỏ vấn đề nằm ở đâu:

- Ngài Ngô, có lẽ khi phòng khách hàng đã đến thăm hỏi em trai ngài, em trai ngài có thể đã nói vậy…. Vâng, nói rằng tôi đã quấy rối tình dục anh ta… - Nói xong câu cuối cùng, Lam Sam không biết nên khóc hay nên cười nữa.

Đầu bên kia di động cũng rơi vào trầm mặc, Ngô Văn hình như cũng bị đả kích không nhẹ. Nhưng dù sao anh ta cũng thường xuyên mắng ai đó rồi hơi đến nhức trứng, nhưng không nhức trứng đến tình trạng này chứ? Ngô Văn suy nghĩ một chút rồi nói:

- Ở đây hẳn có hiểu lầm gì đó? Cô có quen em trai tôi không? Cậu ấy tên là Kiều Phong.

https://thuviensach.vn

- Tôi chỉ biết Kiều Phong trong “Giang Long Thập Bát Chưởng” thôi.

- Không phải là “Phong” đó, là “Phong” trong “Lôi lệ phong hành” … nhưng nó cũng chẳng có nửa xu quan lệ với cái thành ngữ này đâu.

Lam Sam cố gắng hết sức để khẳng định mình không hề quen biết ai là Kiều Phong Kiều Mưa gì hết. Cô cảm thấy phần lớn vì tên Kiều Phong này mắc bệnh tâm thần hoặc hoang tưởng, mẹ nó chứ, người như thế phải quản lý chặt chẽ chứ, sao lại để ra ngoài gây nguy hại cho an toàn xã hội thế này. Lại còn mua xe cơ đấy, bị hoang tưởng mà lại có thể thi lấy bằng lái xe cơ à? Hừ hừ hừ….

Trong lòng vô cùng rủa xả, ngoài miệng cô vẫn rất khách sáo nói:

- Có thể là em trai ngài đã nhận lầm người, ngài Ngô, phiền ngài có thể rút lại đơn phàn nàn kia không? Hôm nay lãnh đạo đã mắng tôi một trận, còn nói nhất định sẽ không để yên chuyện này….

Ngô Văn đồng ý buổi chiều sẽ gọi điện lại, Lam Sam mới yên tâm.

Cúp điện thoại của Lam Sam, Ngô Văn lập tức gọi điện cho Kiều Phong. Điện thoại vừa thông, Kiều Phong đã giảng đạo trước:

- Vừa hay em có một việc không nghĩ ra.

Ngô Văn cảm thấy sự tình thật mới mẻ:

- Phải không, trên đời này có việc gì mà em không nghĩ ra thế? Nói thử anh nghe xem nào.

- Ngày trước khi lập trình phần mềm xem mắt, căn cứ theo các mẫu kết quả thống kê, tất cả các cô gái cùng em đi xem mắt đều gọi điện lại cho em. Nói cách khác, tính cách của em chính là “ai gặp cũng mê”.

https://thuviensach.vn

- Anh nhổ vào. – Ngô Văn cười nhạo: - Còn cả đống yếu điểm của em thì sao? Chỉ với mấy cái này mà em còn đòi “ ai gặp cũng mê” ?

Kiều Phong hơi trầm mặc:

- Cho nên chắc chắn có vấn đề thực nghiệm. – Nhưng em vẫn không biết vấn đề nằm ở đâu, hệ thống thực nghiệm được thiết kế dựa trên cơ sở tâm lý học, trải qua những tin tức được sàng lọc tỉ mỉ, cho dù có sai lầm cũng không thể đến mức lớn đến vậy.

Ngô Văn nói:

- Em thêm 2 số 0 vào hệ số ảnh hưởng bên ngoài, thử lại lần nữa xem, đảm bảo trăm phát trăm trúng.

- Vậy yếu tố bên ngoài sẽ trở thành nhân tố ảnh hưởng duy nhất, không khoa học.

- Tin anh đi, đối với em mà nói, đó chính là khoa học duy nhất đấy.

Ngô Văn không thảo luận cái vấn đề nhàm chán này với em trai mình nữa, anh quay lại đề tài chính:

- Kiều Phong, em quen Lam Sam à?

Kiều Phong không hề nghĩ ngợi mà trả lời:

- Không biết.

- Nghe anh nói này, Kiều Phong em có phải mắc chứng hoang tưởng bị hành hạ không? Không biết cô ấy sao cô ấy có thể quấy rối tình dục em chứ? – Bây giờ Ngô Văn mới phát hiện ra em trai mình có thể không biết điều đến như thế đấy: - Anh biết tiểu thiếu gia như em rất đẹp trai, nên ngày nào cũng bị người ta trêu ghẹo, em gặp nhiều lưu manh quá, đến mức có thể đứng ở sân vận động vẽ một vòng tròn SB cực lớn… Nhưng cũng đừng vì

https://thuviensach.vn

vậy mà đổi trắng thay đen, người ta là một cô gái tốt, lại không đắc tội với em, vì sao em có thể mở miệng nói cô ấy quấy rối tình dục với em thế? Lại còn khiếu nại?

- Em không khiếu nại cô ấy. – Chỉ nhận một cuộc điện thoại, trần thuật lại sự thật một chút, thận tiện trình bày ý định hủy hợp đồng với nhân viên phòng khách hàng đó thôi.

- Ý em là cô ấy thật sự quấy rối em?

Kiều Phong trầm mặc.

Ngô Văn không thể hiểu nổi;

- Anh hỏi em một câu, em có âm mưu gì thế?

Kiều Phong không muốn tiếp tục đề tài này. Anh nói:

- Nói chung là em sẽ không mua xe của cô ta.

Ngô Văn cũng là người giàu tinh thần cá nhân, từ câu nói này anh chợt nảy mầm trong đầu một điều gì đó không đúng:

- Kiều Phong em có chuyện gì giấu anh thế? Em quen biết Lam Sam đúng không? Thằng nhãi như em chắc không cố ý dùng phương thức này để thu hút sự chú ý của người đẹp đấy chứ? Ngu ngốc.

Kiều Phong bình tĩnh khuyên anh mình:

- Không cần bận tâm, với trí thông minh của anh thì chắc không thể tưởng tượng nổi đâu, tạm thời không nói được nguyên nhân.

- Nhổ vào, chỉ số thông minh cao thì giỏi giang gì? Nói trắng ra thì là ngu ngốc.

https://thuviensach.vn

- À.

- …

Ngô Văn không thèm đấu võ mồm với Kiều Phong nữa. Tên tiểu tử thối này lúc mắng chửi người khác lúc nào cũng như ông cụ non, bình tĩnh khách quan, nhưng không cho ai được phản bác. Bạn mắng người ta hai câu, người ta không thèm chấp, như một cơn gió thoảng qua không hề để lại dấu vết, muốn làm gì thì làm…. Nói chung là một chút hứng thú cãi lại cũng không có.

Ngay lập tức Ngô Văn cũng không còn nổi giận nữa:

- Anh nói này, rốt cuộc là em muốn thế nào?

- Em xin nhận lòng tốt của anh thôi.

- Em định để anh cứ như vậy à?

- Ừ, em không mua xe đâu, anh cũng không cần phải mua cho em.

- Không mua xe thì em đi quay biển số xe làm gì?

- Thử vận may thôi.

Ngô Văn một tay cầm di động, một tay anh nện uỳnh uỵch xuống bàn. Đùa, sao có thể vô sỉ đến vậy chứ? Bao nhiêu người đứng xếp hàng quay biển số, cạnh tranh khốc liệt như thi đại học, kết quả chỉ là thử vận may. Đáng ghê tởm nhất chính là vận may của nó quá tốt, mới quay một lần đã trúng ngay giữa.

Ngô Văn cũng không thèm bắt bẻ gần xa:

- Không được, dù sao anh cũng nhất định sẽ mua chiếc xe này.

https://thuviensach.vn

- Nhưng biển số xe nằm trong tay em đấy.

- …

Ngô Văn cuối cùng vì không thể lay chuyển được Kiều Phong. Người em trai này của anh, bình thường tính tình cũng rất ôn hòa, thoạt nhìn cũng dễ nói chuyện, chỉ khi đã quyết định cái gì thì sẽ không ai có thể suy chuyển được.

Ngô Văn gọi cho Lam Sam, giải thích lại sự tình. Được rồi, thật ra anh cũng chẳng biết phải giải thích thế nào cho phải, sau cùng anh chỉ còn biết vô cùng xin lỗi cô, vì em trai anh lên cơn ngang ngược sống chết cũng không chịu mua xe. Ngô Văn cảm thấy rất áy náy với Lam Sam, không muốn hủy hợp đồng, dù sao bảng số xe cũng bảo lưu được nửa năm, cho nên anh quyết định tạm hoãn lại, cũng không lấy lại tiền đặt cọc, để trong nửa năm đó Lam Sam khuyên nhủ em trai anh.

Tuy rằng tỷ lệ thành công cũng không lớn lắm, những cũng để lại cho người ta một tia hi vọng.

Lam Sam nhất nhất đồng ý, thầm nghĩ, tôi chúc em trai anh sớm bình phục.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 7

Tao Ngộ

Vì giúp Lam Sam dọn nhà, Tiểu Du Thái đặc biệt xin nghỉ phép một ngày. Vấn đề vận chuyển thuộc về công ty dọn nhà, hai người họ chỉ cần sắp xếp lại các vật dụng trong nhà.

Chung cư này được xây theo kiểu hỗn hợp, một tầng sẽ có khoảng từ 2 đến 3 hộ. Lam Sam thuê một căn hộ đơn khoảng hơn 50m2, gồm một phòng ngủ và một phòng khách, đầy đủ tiện nghi tuy không rộng nhưng hoàn toàn vừa đủ cho một người ở. Ở thành phố B vốn tấc đất tấc vàng này, đây đã được xem là rất tốt rồi, thông thường để thuê một phòng trọ nhỏ bên ngoài cũng mất khoảng 2 – 3 vạn một năm, huống chi chung cư này nằm ở vị trí giao thông thuận tiện, hàng xóm xung quanh lại toàn là thành phần trí thức nổi danh, với giá phòng này đừng nói là mua, chỉ cần đứng nhìn, Lam Sam đã cảm thấy kinh hồn táng đảm. Nếu không phải vì chỗ này gần nơi làm việc, mỗi ngày có thể ngủ thể được nửa giờ, cô cũng không dám thuê đâu. Ngày này qua ngày khác cô phải tỏ vẻ đáng thương, để kiếm một nhúm tiền cũng không phải chuyện dễ dàng đâu nhé, lúc phải chi ra thì mất đến đâu lòng đau dạ xót đến đó đấy.

Ừ, may mà gặp được chủ nhà hào phóng.

Tiểu Du Thái lúc nào cũng ao ước được như Lam Sam, có thể một mình sống bên ngoài ung dung tự tại, điều kiện cũng rất tốt nữa. Cô bây giờ vẫn

https://thuviensach.vn

còn bám vào bố mẹ đây này, mỗi ngày đều phải nghe họ lải nhải, nghe đến mức nội tiết mất cân đối luôn.

Lam Sam lắc đầu cười khổ, Tiểu Du Thái mong muốn được như cô, sao cô lại không mơ ước được như Tiểu Du Thái cơ chứ. Hết giờ làm việc có người nấu cho cô một bữa cơm nóng hổi, trời lạnh cũng có người mặc thêm áo cho mình, có người nhắc nhở không cho cô thức khuya, không cần biết phải chịu biết bao nhiêu tủi hổ bên ngoài, ít ra cũng còn có một nơi nào đó để trái tim được cảm thấy an ủi. Kể cả nếu họ không thể hỗ trợ cho công việc của cô nhưng được lẽo đẽo theo họ làm nũng, còn gì phải sợ nữa nào…

Nghĩ đến đây, Lam Sam lại thấy hơi chua xót. Một người không phải một thân một mình bôn ba bên ngoài, vĩnh viễn không thể cảm nhận được có cha mẹ bên cạnh tốt đến nhường nào. Tiểu Du Thái đơn giản chỉ là sống trong phúc mà không biết hưởng.

Tiểu Du Thái giúp Lam Sam dọn nhà, rồi đến lượt Lam Sam thực hiện lời hứa hẹn với Tiểu Du Thái.

Mỗi buổi tối ngày thứ ba Kiều Phong có một giờ giảng tại trường.

Lam Sam nghe Tiểu Du Thái cứ luôn miệng hết gọi Kiều giáo sư lại đến đại thần, không kìm được những hồi ức đau khổ:

- Tớ bảo này, hắn ta họ Kiều à? Lúc trước tớ cũng nghe ai đó nhắc đến một bệnh nhân tâm thần cũng họ Kiều đấy.

- Thật vậy, đều họ Kiều mà sao chênh lệch xa quá, một người trên trời một người dưới đất.

Lam Sam gật đầu tán thành, lại tiếp tục phỉ nhổ thêm lần nữa.

Để tỏ lòng thành, hai cô quyết định sẽ chăm chú dự một tiết học của Kiều giáo sư, sau đó cùng trò chuyện trao đổi với anh ta.

https://thuviensach.vn

Hơn thế, căn cứ vào kinh nghiệm của Lam Sam, nếu đối phương là một chuyên gia hoặc một người có quyền lực, trước tiên cần thỉnh giáo kiến thức nghiệp vụ của họ trước, thông thường họ sẽ chủ động giải đáp tỉ mỉ và sẽ không lập tức từ chối bạn.

Hai người đến phòng học sớm hơn 15 phút, vốn đang định thảo luận xem rốt cuộc nên ngồi hàng hàng giữa thì tốt hơn, kết quả là vừa nhìn thấy đã vội vàng nhanh chóng ngồi xuống. Không còn cách nào khác hơn là họ phải tận dụng mọi thứ và ngồi xuống hàng cuối cùng.

Tiểu Du Thái không kìm lòng mà cảm thán:

- Không hổ danh là đại học B, sinh viên thật tích cực lên lớp, nhớ ngày xưa tớ toàn trốn tiết, kể cả các môn bắt buộc cũng trốn luôn.

Lam Sam cũng chưa bao giờ gặp phải tình cảnh như vậy, không biết môn học này tên là gì? Vật lý học lượng tử à? Quan trọng vậy sao? Nghe tên thì cũng đâu quan trọng thế chứ… Sao đông sinh viên lên lớp thế? Hơn nữa nhìn đi nhìn lại, toàn là nữ sinh nhé.

Nữ sinh đại học B thật mạnh mẽ, thật đáng sợ.

Những sinh viên xuất thân từ các trường phổ thông luôn không cách nào khống chế sự kính nể đối với những trường đại học hàng đầu, tâm trạng lúc này của Lam Sam và Tiểu Du Thái cũng như vậy. Hai cô cảm thấy mình giống như là heo, trà trộn trong hàng ngũ gấu mèo.

Vừa ngồi xuống, cô chợt nghe tiếng nữ sinh thì thào thảo luận:

- Sao Kiều giáo sư còn chưa tới?

- Bình tĩnh, bình tĩnh, lập tức đến ngay thôi, cậu gấp làm gì?

- Người ta hưng phấn mà, hôm nay con hẹn cả bạn trai đến cùng.

https://thuviensach.vn

- Tớ đăng ký học môn của giáo sư Kiều để được diện kiến dung nhan thấy ấy…

Líu ra líu ríu….

Lam Sam và Tiểu Du Thái 囧囧 liếc nhau, thật không ngờ tình cảnh gay cấn trong lớp học này nguyên nhân hoàn toàn đều vì sắc đẹp cơ đấy?

Lam Sam lắc đầu:

- Ôi, ta đang phải đối mặt với một thế giới đầy tuyệt vọng.

Tiểu Du Thái bóp cằm cô:

- Em gái này. Cậu có thể đừng nói những lời như vậy nữa không?

Trong khi hai người họ đang nói chuyện, một nam sinh đi tới, ngồi bên cạnh Lam Sam, đại khái là cuối lớp hiện cũng không còn chỗ ngồi nữa.

Nam sinh may mắn lẩm bẩm:

- May mà còn chỗ, không phải đứng nghe.

Thật là một đứa trẻ đáng thương. Làm Sam đồng tình lắc đầu.

Cậu nam sinh vừa nhìn thấy Lam Sam thì mắt sáng như sao. Ôi, mỹ nữ này!

Lam Sam tuy đã không còn là sinh viên đại học từ lâu, nhưng cũng chưa đến mức lớn tuổi, da dẻ lại được chăm sóc tốt nên vẫn trẻ trung xinh đẹp như xưa. Tiểu Du Thái trời xinh đã có khuôn mặt phấn nộn, nếu tùy tiện mặc một bộ váy thì có thể coi là Loli. Hai cô ngồi giữa một đám làng nhàng thật không thể hài hòa.

https://thuviensach.vn

Nam sinh nhìn Lam Sam bằng ánh mắt mãnh liệt, Lam Sam thấy hơi mất tự nhiên, nghiêng đầu sang chỗ khác nói chuyện với Tiểu Du Thái.

Những anh chàng mười tám đôi mươi đều như vậy, nhất là những cậu trai còn chưa có bạn gái. Toàn thân họ cuồn cuộn một bể hormone mênh mông sôi trào mãnh liệt, vừa gặp một cô gái có chút nhan sắc thì đều có những ý nghĩ kỳ quái trong đầu, huống chi là loại hàng cấp bậc thế này. Cậu ta có cảm giác nhất kiến chung tình, tuy biểu hiện của Lam Sam hoàn toàn không có ý định nói chuyện với cậu ta, nhưng anh chàng vẫn cố ưỡn ngực ngẩng cao đầu nghiêm mặt xê mông gần về phía cô.

Lam Sam mất tự nhiên mà lùi về hướng Tiểu Du Thái tránh né.

Lúc này, trong phòng học bỗng xôn xao cùng với tiếng hô đầy đè nén của các nữ sinh.

Kiều giáo sư nghiêm trang bước vào lớp trong cái nhìn đầy chăm chú của các cô, anh leo lên bục giảng.

Lam Sam cảm thấy bầu không khí không giống như trong một lớp học, mà như đang lạc vào một liveshow, ôi mỗi lần lên lớp đều như vậy, áp lực của Kiều giáo sư cũng thật quá lớn.

Ngày hôm nay, Kiều Phong vẫn mặc áo sơ mi trắng. Vì để xây dựng một hình tượng giáo viên có lực tương tác một chút, nên nút áo đầu tiên được anh cởi ra nhưng vẫn mở ở một độ rộng thỏa đáng cho khỏi nóng, tùy tiện che khuất xương quai xanh như một đôi cánh trắng mềm mại sạch sẽ.

Càng những trang phục đơn giản lại càng kén người mặc, ví dụ như áo sơ mi trắng nếu để một người không đủ khí chất, dáng dấp không đẹp mặc vào, cũng sẽ chỉ có thể trở thành một người bán bảo hiểm.

Kiều Phong đứng trước bàn giáo viên, đem giáo trình PPT đã được biên soạn bật trên máy tính đặt trên bàn mở ra.

https://thuviensach.vn

Cậu nam sinh ngồi bên cạnh Lam Sam không ngừng tiến lại gần cô, cậu ta hỏi:

- Người đẹp, em học ngành gì đấy?

Lam Sam nghiêng đầu nở một nụ cười đầy tà mị với cậu ta:

- Ngành đào móc trùng tu tâm lý.

- …

Đúng lúc cô quay sang nói chuyện với cậu nam sinh, Kiều Phong đã chuyển qua trang đầu của bài giảng nên Lam Sam không thể nhìn thấy danh tính của giáo sư ở trang đầu.

Chuông bắt đầu vào tiết. Kiều Phong hắng giọng:

- Được rồi, các sinh viên, chúng ta bắt đầu học bài.

Tiếng xì xào bàn tán lập tức im bặt. Theo thói quen, khi bắt đầu giờ học, Kiều Phong sẽ liếc sơ qua toàn thể các sinh viên trong lớp. Trước đây thì anh không chú ý đến ai, nhưng lúc này anh nhận ra Lam Sam đang ngồi hàng cuối lớp, cùng với đồng bọn của cô.

Kiều Phong cảm thấy có lẽ các cô tìm đến để báo thù. Trước sự kiện mua xe, anh thực ra cũng không trách cứ Lam Sam, anh không nhàm chán đến vậy. Thế nhưng kết quả đều như nhau, nếu cô thật sự muốn đến trả thù, anh cũng không thể cãi lại.

Chuyện này cũng không quan trọng, giờ học trước mắt quan trọng hơn.

Đơn giản mấy câu để tổng kết nội dung bài giảng, Kiều Phong bắt đầu giảng, giọng anh rất dịu dàng êm tai như làn suối róc rách, như làm hương trong thơm ngát, như rặng trúc rì rào trong gió. Tuy những lời anh nói Lam

https://thuviensach.vn

Sam một chữ cũng không hiểu, nhưng âm thanh này kiến người ta nghe cực kỳ say sưa.

Tặc tặc tặc, thật đúng là cực phẩm.

Lam Sam nâng cằm, nghiêm túc nhìn anh. Vẻ mặt này, động tác này, đều y hệt các nữ sinh khác, thế nhưng ở trong mắt Kiều Phong, cô cũng bắt mắt hơn một chút chút, đại khái là vì cô đã tạo thành một bóng ma khá lớn trong lòng anh.

May mà Kiều giáo sư có tố chất tâm lý vượt qua thử thách rất tốt, bất chấp áp lực để hoàn thành bài giảng của mình.

Lam Sam xin thề, cô đã cố gắng hết sức rồi, cô là sinh viên khoa văn, thành tích cao nhất trong môn vật lý là được tham dự kỳ thi vật lý quốc gia hồi trung học, hồi thi đỗ một trường đại học làng nhàng ở thành phố B cô đã mừng như điên. Bây giờ, bắt cô phải nghe giảng về những vấn đề vĩ mô như vậy, nhất là lại chỉ nghe nửa đường, hiểu được chết liền. Giờ học này đối với cô xấp xỉ kinh Phật, thật may là giọng người tụng Kinh cũng không tồi nên giữ lại cho cô một chút lạc thú.

Sau giờ tan học, Lam Sam cùng Tiểu Du Thái đứng trước bục giảng chặn đường Kiều Phong.

Ừ, chuyện gì cần đến rồi cũng sẽ đến, Kiều Phong bình tĩnh sửa lại chiếc balo trên vai, nói:

- Chúng ta ra ngoài nói chuyện đi. – Anh không muốn gây náo động trong phòng học.

Ba người cùng dạo bước trong vườn trường tối mịt. Ánh đèn đường sáng kéo bóng họ trải dài trên mặt đường, những rặng hoa đào lặng lẽ nở rộ hai bên đường, gió nhè nhẹ thổi, khiến những cánh hoa rung rinh. Các sinh viên nếu không đạp xe chậm rì rì ngang qua thì cũng tụm năm tụm ra đùa cười.

https://thuviensach.vn

Lam Sam hoảng hốt tìm về những ngày tháng vô ưu vô lo thời đại học.

Kiều giáo sư rõ ràng khá nổi tiếng trong trường, dọc đường đi, rất nhiều sinh viên tiến lại chào hỏi anh. Lam Sam biết trong những trường đại học này thì trâu bò ùn ùn, sở dĩ ai cùng biết Kiều giáo sư phần lớn hắn là vì khuôn mặt….

Trong khi đó, cả ba người đều rất trầm mặc. Kiều giáo sư là kiểu người nếu có thể không lên tiếng thì sẽ không nói, Tiểu Du Thái không dám nói gì, lúc này chỉ có thể dựa vào Lam Sam để khuấy động không khí.

- Kiều giáo sư, rốt cuộc "lượng tử" là gì thế? – Lam Sam hỏi, quả thật cô rất tò mò.

Kiều Phong cô gắng hết sức để giải thích một cách đơn giản dễ hiểu nhất:

- Khái niệm này do Newton là người đầu tiên phát hiện ra. Trong thế giới vi mô, năng lượng không phải liên tục mà được cấu tạo bằng các hạt có đơn vị rất nhỏ, không thể phân tách được nữa, trong đó đơn vị nhỏ nhất chính là "năng lượng tử" gọi tắt là lượng tử.

Dĩ nhiên Lam Sam nghe cũng hiểu được một phần, cô bừng tỉnh:

- Giống như tiền vậy, ít nhất là một tờ, nếu mà mang nửa tờ đi mua sẽ đị người ta đánh cho vỡ đầu.

Kiều Phong gật đầu.

Lam Sam sờ cằm:

- Ban đầu tôi cho rằng lượng tử là môt loại hạt căn bản.

Tiểu Du Thái nói:

https://thuviensach.vn

- Cậu giỏi hơn tớ đấy, ngay từ đầu tớ cho rằng đó là tên của một cô gái Nhật Bản.

Kiều Phong hơi không thể xác định:

- Các cô có phải đang chê bai bài giảng của tôi không? – Anh nghĩ đến những chuyện tiếu lâm khiến người bình thường buồn cười, vậy hiện tại có nên cân nhắc phép lịch sự mà phối hợp cười một chút không nhỉ?

Tiểu Du Thái cảm thấy chắc là đại thần đang khách sáo với cô thôi.

Lam Sam hiện đã nóng lòng lắm rồi, cô nói:

- Kiều giáo sư, lần này hai chúng tôi đến đây là để trịnh trọng xin lỗi anh. Chuyện trước đây vốn chỉ là hiểu lầm. – Còn về phần cái hiểu lầm đó thì không có biện pháp để giải thích, không thể nào nói thẳng vào mặt anh ta rằng mình tưởng anh ta là búp bê tình dục được nhỉ? Nhất định sẽ bị ăn đòn mất….

Kiều Phong thật ra là kiểu người ăn mềm không ăn cứng, hiện đối phương đã xin lỗi, anh cảm thấy thật ra các cô cũng không phải là sai. Để đáp lại sự hữu hảo của đối phương, anh mời các cô đến văn phòng riêng để uống ly trà.

Có vẻ đây chính là tiết tấu tình nguyện hòa giải nhỉ. Tiểu Du Thái thật hứng khởi, có hi vọng rồi!

Hai cô gái nhẹ nhàng dảo bước theo sát Kiều Phong đến phòng làm việc của anh.

Kiều Phong tuy còn trẻ tuổi, nhưng chức danh đã lên đến phó giáo sư, cũng đã có phòng làm việc riêng. Trước cửa phòng có đề biển, trên biển có ghi rõ chức danh và tên của anh.

https://thuviensach.vn

Vừa thấy hai chữ “Kiều Phong”, Lam Sam chợt nổi điên, lập tức rà soát lại một lần, hiểu rồi!

Cô âm khí ầm ầm mà nhìn anh:

- Anh tên là Kiều Phong?

- Đúng.

- Ngô Văn là anh trai anh?

- Đúng.

Thình thịch.

Tiểu Du Thái trợn mắt há hốc mồm. Ai nói với cô với với với tình huống này là tình huống gì! Lam Sam sao lại đánh Kiều giáo sư.

Đánh xong người, Lam Sam quay đầu bỏ đi.

Tiểu Du Thái hơi “chấn động” với “cách làm việc của cô bạn thân, nhưng vẫn quả quyết chạy bành bạch đuổi theo Lam Sam.

- Lam Sam rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra.

Đi ra ngoài khu vực ký túc xá, gió đêm lành lạnh thổi, tâm trạng Lam Sam dần dần đã được làm nguội xuống. Cô lắc đầu:

- Tiểu Du Thái à, xin lỗi chị đây lại không nhịn được rồi. – Cô thật nóng nảy, , lúc đối diện với khách hàng còn cố đè nén vờ đáng thương, vào những thời điểm khác thì… ha hà…

Tiểu Du Thái nhẹ nhàng nắm nắm vạt áo cô:

- Lam Sam rốt cuộc là làm sao vậy?

https://thuviensach.vn

- Là hắn ta, cái tên thần kinh khiếu nại tớ ý.

Tiểu Du Thái liền hiểu được:

- Là thế hả? Vậy thì phải đánh, hóa ra sau lưng thì mưu mô bại hoại thế.

- Cậu nói xem, nếu ngay trước mặt hắn cứ đánh tớ một trận, tớ cũng chấp nhận, sao phải quan báo tư thù thế làm gì. – Lam Sam nói xong, lại thấy hối hận: - Hôm nay vốn muốn giúp cậu, kết quả lại náo loạn thành thế này.

- Không sao không sao. - Tiểu Du Thái xua tay, cố gắng hết sức để xua đuổi suy nghĩ này. – Các đại tỷ còn không giải quyết được, tớ vốn cũng không ôm nhiều hi vọng. Dù sao các chị ấy cũng sẽ không thật sự bỏ rơi tớ đâu.

Lam Sam không kìm được xoa xoa đầu của cô:

- Vậy được rồi, lần này là mình không đúng, lần sau nếu có dịp phải xông pha khói lửa nhất định cứ để cho mình.

- Được ngay.

……--- ----…….

Lúc Lam Sam về đến nhà, tâm trạng cô vẫn bực bội như cũ. Con người một khi đã phiền não, làm bất cứ chuyện gì đều không thuận, ngay đến việc mở khóa cửa cũng trở nên thật vất vả.

Cô nắm chặt cái chìa khóa, dùng toàn bộ sức lực hướng về cái ổ khóa, nhưng ấn thế nào cũng không vào. Thật kỳ lạ, lúc đi cửa còn tốt lắm mà.

Thế là cô cứ ra sức mà kéo cắm vào cắm vào cắm vào, Lam Sam bỗng nghe phía sau chợt vang lên một giọng nói rất điềm đạm:

https://thuviensach.vn

- Hắn tôi nên báo cảnh sát.

Lam Sam sợ hãi quay lại. Cô nhìn thấy Kiều Phong đứng cách đó không xa, một tay anh đang cầm chiếc balo trên vai, tay kia để trong túi áo. Dưới ánh đèn hành lang, thần sắc anh trông rất bình tĩnh, thậm chí còn khá nhàn nhã, chỉ là dưới viền mắt có một vết bầm đen hơi mờ mờ.

Nghe thấy lời cảnh cáo rất vân đạm khinh phong của anh, lòng Lam Sam lại nổi nóng:

- Tên kia, có phải anh bị bệnh không thế? Anh đuổi theo tôi cả đường chỉ để nói với tôi mấy lời này thôi à? Anh có biết cách để uy hiếp người khác không đấy? Nhịn nửa ngày mới nhớ ra phải báo cảnh sát à? Cung phản xạ của anh hình như hơi bị dài đấy.

- Cung phản xạ của tôi không hề dài.

Lam Sam lại tức giận vò đầu bứt tóc:

- Này, anh từ đâu đến thế? Bệnh viện tâm thần à? Tôi hỏi anh nhé, tối rồi không về nhà mình đi còn theo tôi làm gì hả hả hả? – Nói đến đây Lam Sam đột nhiên cảnh giác. Tên biến thái này lại còn bám đuôi cô! Anh ta nhớ kỹ địa chỉ nhà cô rồi, sau này định lên kế hoạch trả đũa đây!

Nghĩ đến đây, Lam Sam cảm thấy hơi sờ sợ. Cô có kiêu ngạo đến đâu thì cũng chỉ là con gái, dây dưa với một bệnh nhân thần kinh thế này, hậu quả cô thật không dám tưởng tượng nữa.

Lam Sam dựa vào cửa, vờ như đang thoải mái nhếch miệng cười:

- Có phải anh định theo tôi về nhà không vậy? Tôi nói cho anh biết, anh nhầm rồi, đây căn bản không phải nhà tôi đâu. – Vừa nói vừa lắc lắc ngón tay, tỏ ra rất tự tin nhé.

https://thuviensach.vn

- Tôi biết. – Kiều Phong mím môi. – Đây là nhà tôi mà.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 8

Tổng Giám Đốc Tống

Lam Sam đứng trơ mắt nhìn Kiều Phong móc ra một cái chìa khóa, cắm vào ổ khóa, mở cửa, bước vào cửa, với động tác vô cùng khoan thai.

Cô hơi bị cảm thấy vô cùng xấu hổ rồi đấy, chỉ biết ôm hận mà cào tường. Cô vừa nhìn nhầm cửa, rõ ràng cô ở phòng 304 nhưng cứ đè cửa phòng 303 ra mà mở, mở được thì có mà gọi quỷ.

A, nhưng đây vẫn chưa phải là trọng điểm. Quan trọng nhất là sao anh ta lại ở phòng 303 chứ?

… Cô không thèm ở với loại hàng xóm quái thai này đâu!

Nhưng làm gì còn cách nào khác, cô đã trả hết một năm tiền thuê nhà rồi, bây giờ hối hận thì biết làm sao? Đúng là đồ tốt đều khó ăn mà.

Lam Sam nghĩ đi nghĩ lại một hồi, rốt cuộc đành cam tâm tình nguyện mà chạy về phòng mình.

Tâm trạng cô hơi uể oải, thậm chí còn chẳng thèm gọi cho Tiểu Du Thái để kể cái chuyện thổ tả này. Tắm giặt xong, cô nằm trên giường nghịch điện thoại. QQ, Weibo, email là một trong các tam bảo của điện thoại di động, phải trình duyệt hàng ngày. Lam Sam phân biệt rất rõ ràng ba dạng này: QQ đều là bạn bè, kể cả là bạn ngoài đời hay trên mạng, weibo có tác dụng để

https://thuviensach.vn

tào lao hàng ngày, cô coi đó là một lãnh địa tư nhân, email thì chủ yếu để liên hệ trao đổi với khách hàng.

Thoát khỏi QQ, cô lên Weibo. Nickname trên Weibo của cô vô cùng thiếu tính văn nghệ: “Đèn dầu rơi rụng”. Nội dung của Weibo lại càng không văn hóa tí nào, giống như hiện giờ là: "Làm sao bây giờ, hàng xóm của tôi bị thần kinh. Cực kỳ đáng sợ.!"

Bên dưới còn phối hợp một cái đầu Husky trợn mắt chảy nước miếng.

Đăng xong trạng thái này lên Weibo, Lam Sam cam đảm không thể nói rõ sự đắc ý trong lòng, giống như cô vừa chửi sau lưng anh ta được vài câu thì Kiều Phong sẽ thật sự biến thành một kẻ tâm thần vậy. Đây là phương pháp chiến thắng tinh thần gia truyền đấy.

Thoát khỏi Weibo: cô lại vào email. Ừ, có một bạn tốt, nickname là một chuỗi tiếng anh xin kết bạn. Tuy rằng không biết anh ta/cô ta là ai, như Lam Sam không chút do dự mà nhận lời. Dù sao email này chủ yếu dùng để bán xe.

Lam Sam đang định nghĩ xem sẽ chào hỏi vị khách này thế nào, thì bên kia đã chủ động nói chuyện trước:

Arlen: Vẫn chưa ngủ à?

Đầu Lam Sam đầy hắc tuyến, tôi quen anh lắm chắc….

Căn cứ theo kinh nghiệm của Lam Sam, nickname kỳ quặc như thế này, biểu tượng kỳ quặc thế này, thông tin cá nhân cũng không đầy đủ, lại thêm buổi tối hỏi người ta đã ngủ chưa, phần lớn đều là những gã đàn ông đê tiện. Cô không thèm suy nghĩ mà trả lời:

Anh đẹp trai, chúng tôi chỉ bán xe chứ không bán thân.

https://thuviensach.vn

Bên kia đăng một chuỗi im lặng tuyệt đối.

Lam Sam cho rằng cuộc đối thoại sẽ dừng lại tại đây, không ngờ hắn ta lại đăng trả lời bằng một thông tin:

Arlen: Tôi là Tống Tử Thành.

Tống Tử Thành? Tống Tử Thành! Chính là cái thằng cha quen biết tổng giám đốc đã không mua xe lại còn đùa giỡn cô đấy hả?

Thật sự là càng đen mặt nhé…

Dù nói như thế nào, nhưng người này cũng quen biết giám đốc, Lam Sam không dám chậm trễ, đáp lại bằng một chuỗi icon mặt cười. Cô không ngờ Tống Tử Thành sẽ chủ động liên lạc với cô qua email, cô thậm chí còn chưa thèm lưu số điện thoại di động của anh ta.

Tống Tử Thành kín đáo trả lời: Em rất có tác phong làm việc hàng ngày đấy.

Lam Sam hơi ngượng ngùng, câu nói cô vừa gửi đi hình như có hơi sỗ sàng thì phải? Mấy câu đó mà để đối phó với mấy tên đàn ông đê tiện thông thường thì cô chẳng thấy áp lực đâu, nhưng nếu để nói với người quen thì….

Nhưng dù sao lời thì đã nói, mà dù sao hai người họ cũng không được tính là thân quen.

Lam Sam chào hỏi với anh ta một lúc, thấy hơi mệt nên hai người cùng chúc ngủ ngon.

Tống Tử Thành không nhắc gì đến chuyện xe cộ nhỉ. Nhưng Lam Sam nghĩ anh ta liên lạc qua email với cô chắc chỉ để xem xe thôi, nên anh ta cũng chẳng vội vàng, cứ từ từ mà xem.

https://thuviensach.vn

……. --- ---……..

Ngày thứ hai đi làm, phòng tiêu thụ như thường lệ gửi bản thống kê ngày sinh nhật của các khách hàng đến các nhân viên tiêu thụ để họ trực tiếp gửi lời chúc mừng sinh nhật đến khách hàng trực thuộc của mình. Đây là một lệ khá cũ để thể hiện sự quan tâm của công ty đến khách hàng.

Lam Sam thấy trong bản thống kê ngày sinh nhật của Tống Tử Thành, cô gửi email chúc mừng sinh nhật tới anh ta, ngoài ra còn đính kèm một cái ảnh hình bánh kem cực to.

Rất thành ý chứ nhỉ, cô không nhịn được mà cho thêm mình một điểm.

Tống Tử Thành không trả lời cô. Lam Sam lơ lãng cất di động đi rồi đi ra cửa tìm khách hàng. Cô đã làm nghề này cũng được một thời gian dài, cũng tích lũy được một số khách hàng tài nguyên, vì vậy việc tìm kiếm khách hàng mới cũng không bị áp lực như những người mới vào nghề.

Hơn 4 giờ chiều, Lam Sam vừa trao đổi sự tình với một khách hàng, đang đi dạo bên ngoài, bỗng nhiên nhận được một cú điện thoại từ một số máy lạ.

- A lo?

- Cảm ơn.

Lam Sam:

- …

Đồ kỳ quái, nhất định là nhầm máy rồi, Lam Sam khách sáo nói:

- Thưa ngài, ngài nhầm máy rồi. – Đợi hai giây không thấy đối phương trả lời, Lam Sam liền cúp máy.

https://thuviensach.vn

Một lúc sau, số điện thoại kia lại gọi tới. Lam Sam thấy hơi bực mình, nhưng vẫn nhận máy:

- Alo?

- Là tôi.

…. "Tôi" là ai thế!

Lam Sam cảm thấy cái người này hoặc là bị tử kỷ đến phát điên, nên anh ta cho rằng ai trên thế giới này cũng đều biết anh ta, không thì chính là thành thần lừa đảo qua điện thoại đây, trong lòng cô không thèm nghe mà "hừ" lạnh, khách sáo hỏi:

- Xin hỏi ngài là ai ạ?

Anh ta lại trầm mặc. Chiếc điện thoại di động bằng kim loại bỗng trở nên trống rỗng, mơ hồ truyền đến một âm thanh không khí đang di chuyển, hẳn là tiếng thở của anh ta. Qua điện thoại, Lam Sam nghe thấy âm thanh nhè nhẹ truyền đến, cảm thấy như tiếng sóng biển xa xa tận cuối chân trời, từng đợt vỗ vào bờ, vỗ nhẹ vào màng nhĩ cô. Rõ ràng chỉ là một vài âm thanh, nhưng sao cô lại cảm thụ được sự bất mãn đang đập vào mặt mình thế.

Ngay sau đó Lam Sam cảm thấy mình thật đại bất kính rồi.

- Tôi là Tống Tử Thành. – Giọng anh ta rất chặt chẽ, như cắn ra từng chữ một.

Lam Sam không xấu hổ lắm. Lại một lần nữa cô không thể chủ động nhận ra Tống Tử Thành, điều này thật không hay lắm. Nhưng cũng không thể trách cô nha, tại trước đây anh ta đến mua xe với thái độ cũng không được nhiệt tình, nên cô nhất định không lưu số anh ta.

https://thuviensach.vn

- Ồ, hóa ra là tổng giám đốc Tống. – Lam Sam vô cùng kiềm chế để giọng trở nên vui mừng và nhẹ nhàng: - Xin lỗi, xin lỗi, hôm trước điện thoại của tôi bị hỏng, nên mất hết số, thật không phải. Ừ, hôm nay là ngày sinh nhật ngài, chúc ngài sinh nhật vui vẻ nhé.

Bây giờ cô mới sáng tỏ ý nghĩa của cái câu "Cảm ơn" ngay lúc đầu.

Nhưng Tống Tử Thành không hề bị cô qua mặt, anh tự tiếu phi tiếu chất vấn:

- Lam Sam, đây là lần thứ mấy em không nhận ra tôi rồi nhỉ?

- Tổng giám đốc Tống, oan cho tôi quá! Tôi đâu dám không nhận ra ngài chứ, cái này có nguyên nhân mà, đại nhân xin đừng chấp kẻ tiểu nhân, đặc biệt là đừng chấp nhặt với tôi, hì hì hì hì.

Làm tiêu thụ thì da mặt đều phải dày, lúc nào cũng phải tỏ ra hèn mọn, ra vẻ đáng thương mà giữ lấy mình cũng là một bản lĩnh. Tống Tử Thành quen biết với tổng giám đốc của các cô, lại còn là khách hàng của cô, Lam Sam nhún nhịn anh ta một chút cũng không sao hết.

Tống Tử Thành đột nhiên hỏi:

- Em đang ở đâu?

Lam Sam không chút nghĩ ngợi:

- Tôi đang ở Tam Nguyên Kiều.

- Tôi đã ở Tam Nguyên Kiều rồi.

Hôm nay có vài người bạn tổ chức một bữa tiệc sinh nhật cho Tống Tử Thành, Sau khi vui chơi giải trí chán chê, họ lại chạy đến một KTV ngay cạnh Tam Nguyên Kiều hò hát. Tống Tử Thành hỏi ý kiến Lam Sam xem có sang đây ngồi một chút không.

https://thuviensach.vn

Đối với ấn tượng của Lam Sam về Tống Tử Thành, đây là một người có tính cách lạnh lùng, không thích nói nhiều, cũng không thích khách sáo. Anh hỏi cô có định sang đấy ngồi chính là một lời mời khéo léo.

Lam Sam tất nhiên là chẳng muốn sang đó chút nào…

Thế nhưng không thể không đến được đâu nhé, anh ta đã có lời thì vẫn phải nể mặt anh ta. Hôm nay là sinh nhật của người ta, cô cũng nên biểu đạt một chút thành ý, tạo một chút thiện cảm vẫn tốt hơn, biết đâu dỗ dành ngon ngọt anh ta một chút, anh ta lại mua xe của cô thì sao.

Thời gian còn tương đối gấp, Lam Sam không kịp chuẩn bị quà tặng, vì nếu cứ tùy tiện chọn một món quà thì thà không mua thì hơn. Ngay sau đó cô tay không đi thẳng đến KTV.

……-----……

Từ WC quay lại phòng bao, anh đuổi hai tên ngồi cạnh sang chỗ khác. Trong phòng có 10 người, ngoài hai cô gái thì cơ bản còn lại là mấy tên choai choai. Anh vừa về nước không lâu, đây là sinh nhật đầu tiên của anh được tổ chức trong nước nên các tên đại gia hỏa này vui chơi quá High luôn.

Một tên nhãi mắt nhỏ mặt dài sau khi bị đuổi đi, lại ngồi trở lại cạnh anh, khoác vai anh cười hì hì hỏi:

- Thành ca, nói thật với bọn em đi, vì sao anh lại tự nhiên chia tay thế? Có phải anh… - Hắn ợ một hơi, tiếp tục nói: Có phải anh đã để mắt đến con hàng nào tốt hơn không?

Tống Tử Thành cau mày, nói chuyện gọn gàng dứt khoát:

- Đàn Tử, chia tay là chia tay. Nếu cậu không ngại là hàng đã qua tay tôi, thì cậu muốn theo đuổi cô ta thế nào cũng được, anh đây tuyệt đối sẽ không

https://thuviensach.vn

bận tâm.

Đàn Tử giơ một ngón tay lên không trung, lắc lắc lư lư, than thở:

- Thật vô tình, thật tuyệt tình!. – Tay cậu ta đột ngột hạ xuống, giọng nói cũng giảm đi vài phần: - Cô ấy… Mắt cao hơn đầu, không thèm để ý đến em!

Tống Tử Thành vỗ vỗ vai cậu ta, bổ một đao:

- Chí ít cậu cũng đủ tiêu chuẩn làm cái bánh xe dự phòng.

Lam Sam đẩy cửa bước vào phòng bao, cô nhìn thấy Tống Tử Thành đang ngồi ở vị trí sofa trung tâm. Hôm nay anh ta là thọ tinh, tuy không hát, nhưng nhất định vẫn sẽ chiếm vị trí trung tâm nhất.

Tất cả mọi người trong phòng bao đều nhìn về phía Lam Sam.

Cô vẫn mặc bộ vest công sở khi đi ra ngoài, áo khoác cầm ở tay chứ không mặc, chiếc sơ mi màu vang đỏ cộng thêm chiếc quần đen dài và đôi dày cao 5cm màu đen, trang phục được phối hợp một cách rất đơn giản giỏi giang. Chiếc sơ mi màu sắc giúp cô tôn lên vẻ nữ tính và quyến rũ, đôi giày cao vừa phải làm nổi bật đôi chân dài thẳng tắp nhưng không khiến người đối diện cảm thấy áp lực.

Thấy tất cả mọi người đều nhìn về phía cô, Lam Sam cười cười thoải mái, đi tới ngồi xuống vị trí bên cạnh Tống Tử Thành.

Từ lúc cô bước vào và ngồi xuống, đôi mắt Đàn Tử không hề rời khỏi Lam Sam. Cậu ta bừng tỉnh và nói với Tống Tử Thành:

- Chả trách vừa về nước anh đột nhiên chia tay, em nói rồi mà, hóa ra…

Tống Tử Thành liếc mắt nhìn cậu ta.

https://thuviensach.vn

Đàn Tử lập tức câm miệng, cười hì hì.

Lam Sam vừa nghe đã cảm thấy không hợp khẩu vị, cô cảm thấy mình nên giải thích thêm:

- Thưa ngài, hẳn ngài hiểu lầm rồi, tôi là cố vấn tiêu thụ của công ty ô tô XX, tổng giám đốc Tống là khách hàng của tôi. – Nói xong, cô lấy ra một danh thiếp đưa tới.

Từ cách ăn mặc của những người cùng uống rượu trong phòng, Lam Sam đã nhận ra, đây đều là những kẻ có tiền. Nếu tận dụng mở rộng mạng lưới tiêu thụ mọi lúc mọi nơi, biết đâu cô lại mò được một hai vị khách hàng đấy.

Đàn Tử nghi ngờ nhìn Tống Tử Thành:

- Đểu! Anh còn mua xe, không phải chính anh… - Cậu ta đột nhiên dừng lại, cúi đầu đọc lướt qua danh thiếp của Lam Sam, sau đó như phát hiện ra một châu lục: - Ôi ôi ôi! Thành ca, thế này là….

Tống Tử Thành lấy một chai bia chưa mở, nặng nề đâm một cái xuống cạnh bàn. Phanh!

Tống Tử Thành lướt nhìn Đàn Tử:

- Tự rót hay cần anh rót cho cậu đây?

Đàn Tử tự biết đã lỡ lời, ngoan ngoãn mở bia.

Lam Sam đứng một bên vỗ tay trợ uy.

Một hơi hết chai bia 200ml, Đàn Tử nhanh chóng uống xong. Sau khi uống anh ta cười với Lam Sam:

- Người đẹp, làm một ly chứ?

https://thuviensach.vn

Tửu lượng của Lam Sam vốn không tồi, nhưng cô không thích uống rượu với khách hàng, nhưng nâng một ly với Tống Tử Thành là điều không thể tránh khỏi. Cô mở một chai bia:

- Tổng giám đốc Tống, sinh nhật vui vẻ!. Tôi xin chúc ngài phong thủy khởi sắc, hàng năm hàng tháng đều thuận buồm xuôi gió.

Tổng giám đốc Tống có vẻ rất hài lòng, anh ta gật đật, cụng ly với cô.

Lam Sam rất có thành ý:

- Tổng giám đốc Tống, tôi đã xong, còn lại tùy ngài. – Nói xong ngước cổ uống cạn ly, rầm rầm như nước lọc.

Đàn Tử vỗ tay khen ngợi, tất cả mọi người trong phòng đều ồn ào. Sau cùng đôi mắt anh di chuyển xuống ngực cô.

Tuy chiếc áo sơ mi khá rộng rãi, cổ áo được cài kín, nhưng lại tương đối nhẹ nhàng ôm sát thân thể cô, lộ ra đường cong sung mãn của bộ ngực.

Ánh mắt Tống Tử Thành dạo một vòng rồi quay lại trên khuôn mặt Lam Sam.

Sau khi uống rượu xong, Lam Sam lấy một tờ giấy ăn trong hộp để lau miệng. Cô nhìn thấy Tống Tử Thành vẫn duy trì tư thế cầm chai bia như cũ, bia trong chai không hề bớt đi dù chỉ một ngụm, cô thấy hơi coi thường. Người này thật quá hẹp hòi.

Cô che giấu sự coi thường một cách khéo léo, nhưng Tống Tử Thành là ai, sao có thể không đoán ra được những suy nghĩ của cô. Anh ta khẽ cười, nâng chai bia lên miệng, chậm rãi uống.

Lam Sam hơi ngây người, chủ yếu vì cô không ngờ anh ta sẽ cười.

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành vừa uống vừa để mắt dò xét Lam Sam. Bởi vấn đề quan điểm, anh hơi khép hờ mắt, đôi mắt mơ hồ như hơi nhuộm một chút say say. Không biết có phải ảo giác hay không, nhưng dường như Lam Sam nhìn thấy trong đôi mắt đó hàm chứa một nụ cười thản nhiên.

Từ đầu đến cuối, mặc dù anh vẫn đang uống bia, nhưng lực chú ý đều dồn trên người cô. Anh cứ như vậy mà nhìn cô chằm chằm, ánh mắt anh như tơ nhện, không hề buông tha mà dính chặt lấy cô.

Lam Sam cảm thấy hơi mất tự nhiên, che miệng ho nhẹ. Cô hoàn toàn bất ngờ, rõ ràng là khiêu khích mà, người đàn ông này lại khiêu khích, cái này, cái này vày khí chất vừa băng lãnh vừa tự luyến của anh ta dường như không hề liên quan đâu nhé…

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 9

Ăn Trực

Sau khi đối phương nhiệt tình giới thiệu, Lam Sam mới biết người anh em ngồi bên cạnh Tống Tử Thành tên thật là Lục Tây Phong, nickname là Đàn Tử, bởi vì sự "nhân ái" của cậu ta khi ngồi vào bàn mạt chược như quản gió Tây.

Bất kể tên thật hay chỉ là nickname, Lam Sam đều cảm thấy chẳng giống với cha mẹ đẻ đặt cho.

Đàn Tử luôn cảm thấy Thành ca và đại mỹ nữ hẳn này phải có gì gì đó, vì thế cậu ta dụng tâm kín đáo mà chọn một bản song ca: "Tình yêu Quảng Đảo"

Sau đó, Đàn Tử đưa mic cho Tống Tử Thành, Tống Tử Thành cũng không hề từ chối.

Lam Sam lại thà chết không chịu đồng ý:

- Đây là bài hát Nhật Bản à? Tôi không biết hát bài này. – Cô thấy hơi phiền, cô đã nói rất rõ ràng, sao vẫn cứ tiếp tục chơi trò mờ ám với cô thế, có ý gì đây.

Đàn Tử cảm thấy cô nàng này thật phức tạp, lúc uống rượu thì rất hào sảng, nhưng đến khi hát hò trái lại cứ cãi láo như một cô bé vậy, hoàn toàn trái ngược với sự tự nhiên ban đầu.

https://thuviensach.vn

Sau khi uống rượu với Lam Sam, Tống Tử Thành liền trở nên dễ nói chuyện hơn. Anh cầm mic và nói, ngắm nhìn gò mà cô với ánh mắt tràn đầy dịu dàng:

- Vậy em định hát bài gì?

- Tôi sẽ hát bài hát chúc mừng sinh nhật nhé. – Lam Sam tự hào trả lời.

Tống Tử Thành từ chối cho ý kiến.

Tay Lam Sam còn nhanh tay đưa ra một con số:

- Bằng sáu loại ngôn ngữ. – Cô không hề khoác lác, những kỹ năng trong giao tiếp lấy yếu thắng mạnh thế này cô hoàn toàn có thể, dù sao càng nhiều kỹ năng càng đỡ khổ thân.

Đàn Tử vừa nghe vừa hăng hái, không để ý Tống Tử Thành nói chuyện, điên điên cuồng cuồng chọn vài bài hát sinh nhật.

Một bài hát sinh nhật hỗn hợp bằng nhiều thứ tiếng được vang lên khắp phòng, Lam Sam vui vẻ hát, còn hăng hái đứng dậy. Cô cảm thấy giống như một đại minh tinh đang đứng giữa liveshow của mình, tâm trạng cực kỳ tốt đẹp nhé.

Đang tự đắc, cửa phòng bao chợt mở ra, một cô gái rõ ràng không phải người bán hàng bước vào. Khuôn mặt cô nàng này hình như không được thiện chí cho lắm.

Lam Sam dừng lại quan sát cô ta, cô nhận ra cô ta rất xinh đẹp. Khuôn mặt đặc biệt nhỏ, các đường nét tinh xảo, mái tóc đen được duỗi thẳng trông như tiên nữ, nhẹ nhàng xõa xuống bờ vai. Cô mặc một cái váy hoa nhí, hình như cũng không cao lắm… Lam Sam không thấy rõ điểm này.

Xuất phát từ bản năng nghề nghiệp, Lam Sam mỉm cười với cô nàng.

https://thuviensach.vn

Cô nàng cũng không nhìn thẳng Lam Sam mà đi thẳng tới vị trí trước mặt Tống Tử Thành, cách anh một chiếc bàn, cô nói:

- A Lâm, sinh nhật vui vẻ.

Lam Sam thầm nghĩ, hóa ra nickname của Tống Tử Thành lại là A Lâm.

Sắc mặt Tống Tử Thành vẫn vô cùng bình tĩnh, chỉ thờ ơ nhìn cô ta, anh đáp:

- Cám ơn em, Tô Lạc.

Lam Sam hiểu. Vừa nghe Đàn Tử nhắc đến một cái tên kèm theo cụm từ "bỗng nhiên chia tay", phần lớn là nói về cô gái này đây. Cái kiểu này xem ra nguyên nhân là người ta hận thù cố ý đến đây làm mất vui rồi.

Hiện Lam Sam đang đứng cạnh Tống Tử Thành, cô không muốn bị lửa dính lấy thân, vội vàng hạ mic xuống, nhẹ nhẹ đứng sang một bên.

Chính lúc đang âm thầm cơ trí, Lam Sam lơ đễnh liếc nhìn, thấy Tống Tử Thành đang nhìn về phía cô.

Khụ….

Tô Lạc ngồi xuống bên cạnh Tống Tử Thành. Bây giờ Lam Sam ngồi cách họ khá xa, trong khung cảnh một bữa tiệc sinh nhật tràn ngập niềm vui, cô hoàn toàn không nghe thấy họ đang nói gì hết, chỉ biết là sau hai câu nói, Đàn Tử lại bắt đầu chọn bài.

Bài kế tiếp là một ca khúc tiếng Anh, lần đầu tiên Lam Sam được nghe. Giọng hát của Tô Lạc dịu dàng ngọt ngào vang lên lại khiến bài hát tràn ngập mùi vị ai oán, nhưng rất hay.

Lam Sam không khỏi động lòng. Thoạt nhìn, cô nàng hẳn vẫn còn chưa dứt tình với Tống Tử Thành đây, cũng không biết vì sao họ lại chia chia tay,

https://thuviensach.vn

ôi nhìn đôi trai tài gái sắc do trời đất tạo thành mà thấy thật đáng tiếc.

Tô Lạc hát xong, hắng giọng, nói:

- Tống Tử Thành, em chúc anh rằng người mà anh thích sẽ vĩnh viễn không yêu anh, để anh phải chịu đau khổ vạn phần, không sao có thể thoát ra được.

Tống Tử Thành hơi nhíu mi, anh cầm mic lên, đáp:

- Cảm ơn. Nhưng phải khiến em thất vọng rồi, chuyện này không thể xảy ra với anh đâu.

Tô Lạc ném mic, chạy ra khỏi phòng bao.

Lam Sam thầm nghĩ, cô nàng chạy gấp như vậy, đại khái hắn vì không nén được nước mắt nữa rồi… Một lần nữa lại cảm thán, ôi tình yêu…

Đàn Tử hình như đứng ngồi không yên, liên tục ngó ra cửa.

Tống Tử Thành nói:

- Muốn đuổi theo thì đuổi nhanh đi, còn đứng đây ngơ ngác làm gì?

Đàn Tử cười hì hì, đứng dậy đuổi theo.

Lam Sam không cảm thấy vui vẻ gì, cô không muốn ở lại thêm, vội vàng cáo từ Tống Tử Thành. Tống Tử Thành đòi lái xe đưa cô về, Lam Sam lấy lí do “say rượu không nên lái xe, từ chối anh ta.

... *** …..

Tam tầm về đến nhà, Lam Sam lại gặp Kiều Phong dưới lầu. Đúng thật là oan gia ngõ hẹp.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong lấy từ thùng thư của nhà mình ra một cái bánh kem, sau đó lại khóa thùng thư lại cẩn thận. Anh quay lại, đúng lúc nhìn thấy Lam Sam.

Lam Sam hài hước cười:

- Ôi, yêu quá, vẫn còn chưa cai sữa đâu nhỉ?

Kiều Phong rõ ràng không muốn đôi co dài dòng với Lam Sam, anh đứng tại chỗ, muốn chờ Lam Sam đi qua rồi mới đi.

Nhưng Lam Sam vẫn cứ đứng bất động, giằng co với anh.

Kiều Phong bất đắc dĩ, không còn cách nào khác là đành cất bước đi trước. Lam Sam liền không nhanh không chậm đi sau lưng anh, qua hình ảnh phản chiếu trên cửa kính, cô mới phát hiện ra tên nhãi này cũng không thấp lắm. Cô cao mét bảy, đi một đôi giày cao 5 phân, nhưng vẫn thấp hơn anh ta một khoảng.

Dọc đường đi, Kiều Phong trầm mặc như một nàng dâu nhỏ bị một tên lưu manh bám đuôi mà chẳng dám nói gì. Lam Sam cảm thấy thật thú vị, lúc hai người lên cầu thang, cô còn huýt sáo sau lưng anh.

Kiều Phong:

- ….

Anh hơi bất đắc dĩ, dừng lại quay đầu nói:

- Rốt cuộc là cô muốn gì nào?

Lam Sam đứng thấp hơn anh ta hai bậc cầu thang, cô ôm ngực, ngẩng đầu lên, nghịch ngợm nhìn anh. Bởi vấn đề ánh sáng, khuôn mặt anh không quá rõ ràng, chỉ một vết bầm đen duy nhất trên hốc mắt trái là đặc biệt rõ nét. Lam Sam chớp chớp đôi mi thanh tú, nói:

https://thuviensach.vn

- Có phải anh cảm thấy một cú đấm tôi dành cho anh là đặc biệt vô tội, cực kỳ tủi thân không?

Không để Kiều Phong trả lời, cô lại tiếp lời:

- Tôi còn cảm thấy cực kỳ tủi thân vì bị anh khiển trách đây này. Anh biết không, bây giờ cả công ty mọi người đều nói tôi quấy rối tình dục một vị khách hàng nam, anh nói xem tôi phải tìm ai để đòi công bằng đây? – Lam Sam không hề khoa trương đâu, còn chẳng biết là do ai truyền đi cái tin này thế. Về sau tổng giám đốc còn biết tin, tìm cô nói chuyện, cũng may là khi đó Ngô Văn đã rút lại đơn khiếu nại rồi.

Cô buông một tay:

- Có chuyện gì, vị nhân huynh đây không thể đối mặt với tôi nói hay sao? Hoặc là gọi điện mắng cho tôi một trận là được rồi, sao phải nhất thiết áp dụng một biện pháp cực đoan như thế chứ?

Kiều Phong lắc đầu:

- Tôi không hề khiển trách cô.

Lam Sam cười nhạt:

- Vậy chẳng lẽ cái kẻ nói tôi quấy rối hắn qua điện thoại đó lại là Vương Nhị bị đao đần ở thôn Đông?

Kiều Phong từ trên cao nhìn xuống, lạnh nhạt nói:

- Quả thật có một tên Vương Nhị muốn vạch quần tôi đấy.

Không ngờ tên nhãi này mồm mép cũng khá lợi hại, Lam Sam tay chống nạnh, vừa định cãi lại, Kiều Phong lại nói:

https://thuviensach.vn

- Nhưng tôi không hề có ý định gọi điện khiển trách cô. Tôi chỉ tiếp một cuộc điện thoại thăm hỏi đáp lễ, qua điện thoại, tôi chỉ trần thuật lại lí do mình hủy hợp đồng thôi. Phục vụ viên của các cô còn chưa hề hỏi tôi rằng "Có khiển trách hay không". Mặt khác toàn bộ ty cô đều biết sự việc này, điều đó cho thấy rõ ràng là công tác bảo mật trong khâu phục vụ khách hàng bên cô không tốt, không thể đổ hết trách nhiệm lên đầu người khác được.

Thời điểm tranh cãi sợ nhất gặp phải loại người tư duy rõ ràng, lời lẽ có lý như thế này, trong một khoảng khắc ngắn ngủi, Lam Sam không có cách nào phản bác, không thể làm gì khác hơn là nói:

- Nói chung là vì lời nói của anh khiến tôi bị khiển trách là sự thật.

Cô vốn cho rằng anh ta sẽ tiếp tục cãi lại, thậm chí còn tuôn ra những lời lẽ vô cùng độc ác, thế nhưng anh lại thản nhiên đáp:

- Nếu quả thật như vậy, cho dù kết quả này là do đâu, tôi trịnh trọng xin lỗi cô, xin lỗi.

Lam Sam há miệng, hình như diễn biến quá nhanh rồi?

Trong giao tiếp, một khi đối phương đã biểu hiện đầy đủ thân tình, bạn cũng sẽ không thể cứ làm dáng mãi. Lam Sam vẫy vẫy tay:

- Nếu tính toán lại, tôi cũng có chỗ không đúng.

Kiều Phong sâu sắc gật đầu chấp nhận.

Lam Sam không thể hiểu nổi:

- Anh thật sự không muốn biết vì sao tôi lại muốn…. ừm, vạch quần anh à?

Anh đối đáp trôi chảy:

https://thuviensach.vn

- Bởi vì cô thèm muốn vẻ đẹp của tôi.

Đã từng thấy người tự luyến nhưng chưa từng thấy ai tự kỷ đến mức này…. Lam Sam liếc mắt, nói:

- Đúng vậy, đúng vậy, chính xác là tôi thèm muốn sắc đẹp của anh đấy, tôi nói cho anh biết nhé, chị đây sắc tâm nổi lên bất tử lắm, không chừng một lúc nào đó tôi lại làm tiếp nữa đấy, anh cứ nên cẩn thận thì hơn.

Kiều Phong kinh ngạc nhìn cô, chăm chú suy ngẫm tính chân thực của lời nói. Sau cùng anh nghĩ thầm, coi như nếu đây là sự thật, với sự chênh lệch thể trạng của hai người, cô cũng sẽ không được như ý.

Nhìn anh như có điều suy nghĩ, đầu Lam Sam đầy hắc tuyến, anh ta nghiễm nhiên tin là thật chứ.

Mặc kệ là như thế nào, hai người coi như đã giảng hòa, tuy bầu không khí vẫn vi diệu như cũ vì dù sao tất cả mọi người vốn không hề quen biết nhé. Họ đang lên đến tầng ba, sẽ qua phòng của Kiều Phong trước, Kiều Phong lấy chìa khóa mở cửa, Lam Sam chào tạm biệt anh ta.

Lúc Kiều Phong đẩy cửa ra, một luồng hương thơm như bị bưng kín trong chiếc bình bát quái, cuối cùng cũng trốn thoát, giương nanh múa vuốt ào ạt ùa ra.

Lam Sam hít sâu một hơi, nhất thời không sao nhúc nhích được, đây chính là mùi cá kho nhé, hiện hắn cũng đã đủ lửa, mắm muối cũng đã ngấm vào thịt cá, thậm chí vào đến xương. Mùi thơm của thịt cá phiêu phiêu tạo nên hương vị tươi mới của thức ăn, rất tinh khiết mà lại dậy mùi, hoàn toàn hòa quện vào nhau, đưa vào mũi như người ta đang đứng trước một đĩa cá kho thật vậy.

Lam Sam không tự chủ được mà chuyển động bước chân, đứng ra phía sau lưng Kiều Phong. Kiều Phong cảnh giác nhìn cô. Cô không về nhà

https://thuviensach.vn

mình, đi theo anh làm gì, chẳng lẽ cô nàng lại thật sự vội vàng quay lại đùa giỡn anh đến thế sao?

Thật là… được rồi….

Lam Sam lấy đốt ngón tay cọ cọ lên chóp mũi, biết rõ còn vẫn hỏi:

- Nhà anh kho cá đấy à?

Kiều Phong gật đầu.

- Mẹ anh nấu à? Hay là bạn gái anh?

- Tôi tự kho.

Lam Sam khoa trương hít sâu một hơi, vẻ mặt say sưa:

- Thật thơm quá. – Vừa nói vừa lén nhìn Kiều Phong, cô thấy anh vẫn thờ ơ nên cảm thấy hơi 囧.

Tôi đã thể hiện rõ ràng thế rồi, anh mời một câu khách khí thì chết à!

Kiều Phong không quá chắc chắn mà nhìn cô, trong sự mong đợi của cô, anh hỏi:

- Cô định ăn trực đấy à?

- … - Có nhất định phải hỏi trắng phớ vậy không…

- Hóa ra cô cũng biết xấu hổ cơ đấy. – Dường như Kiều Phong không thể tưởng tượng nổi, lẩm bẩm: - Da mặt cô dày thật đấy.

- …. – Quỷ thần ơi, mang cái đồ thần kinh này đi ngay đi! Để cá lại là được!

https://thuviensach.vn

Trong lúc Lam Sam vẫn còn□□ngượng ngùng đứng thần người ra kiên trì nhất định không đi, Kiều Phong đành để cô vào trong nhà mình. Trước tiên, anh để cô ngồi đợi trong phòng khách, anh vào bếp nấu thêm hai món ăn.

Vốn ngoài cá, Kiều Phong hôm nay định xào rau cần với tỏi và nấu thêm món canh tôm nõn. Bởi vì chỉ có một người ăn, nên anh nấu cũng không nhiều, nếu phải chiêu đãi thêm cô thì khẳng định là sẽ thiếu.

Trước khi ăn cơm, Kiều Phong vừa xuống lầu lấy bánh kem, kết quả là mang theo một cái đuôi về cùng.

Lam Sam ngồi trên ghế salon trong phòng khách, liếc mắt đảo một vòng xung quanh.

Nhà anh vô cùng sạch sẽ, lớn hơn so với nhà cô một chút, hơn nữa đây không phải căn hộ đơn dành cho một người, hình như cũng không phải hai người ở?

Lam Sam nghiên cứu một cách tỉ mỉ nơi này, phát hiện ra căn nhà này dành cho ba người ở. Cô thầm đoán diện tích trong phòng, rồi nhanh chóng đổi thành nhân dân tệ, sau đó trái tim nhỏ bé của cô lại run lên.

Kiều Phong ngại vì phải để cô chờ lâu, anh xào một đĩa trứng gà dưa chuột, lấy thêm một lọ trứng muối ngâm gừng, hai món này rất đơn giản nên chỉ mất chừng hơn 10 phút. Cơm gạo tẻ anh nấu khá nhiều, vì anh định để dành sáng mai sẽ rang cơm.

Lam Sam giúp anh dọn bàn ăn. Cô thấy anh lấy hai khúc cá to từ trong nồi ra, không nhịn được mà nuốt nước miếng.

(mình edit đến đây cũng nuốt nước miếng thôi, 12h trưa rồi, nhanh nhanh ăn cơm thôi)

https://thuviensach.vn

Cô cầm bát và đũa đứng ngay sau lưng anh, vừa đi vừa tưởng bở hỏi:

- Sao anh đều làm hai phần thế? Có phải ngay từ đầu anh đã có ý định mời tôi sang thưởng thức cùng không?

Kiều Phong giải thích:

- Còn một … nữa là Schorodinger.

- Ai cơ?

- Schorodinger.

Lam Sam thấy cái tên này thật kỳ quái.

- Đấy là ai? – Cô đặt bát đũa lên bàn, đột nhiên thấy trên ghế đã có một con mèo trắng mập ú ngồi sẵn. Chú mèo ú với bộ lông trắng sáng sạch sẽ, hẳn là luôn được ăn các món ngon đây. Đôi mắt nó rất sắc bén, nó hơi ngẩng đầu lên nhìn Lam Sam, con ngươi sáng ngời hiện lên một tia khinh miệt.

Kiều Phong chọc chọc vào bộ lông mèo mập:

- Chính là nó.

A, hóa ra là một con mèo. Lam Sam cảm thấy cái tên Schorodinger dường như có phần thiên ty vạn lũ trời sinh đã liên quan đến con mèo này rồi, nhưng nhất thời cô không nghĩ ra được đó là cái gì.

Kiều Phong đuổi Schorodinger ra khỏi ghế, cho nó ăn thức ăn cho mèo. Schorodinger không chịu rời đi, cứ loanh quanh dưới chân bàn. Một phần cá trên bàn vốn thuộc về nó, nó không cam lòng đâu.

Lam Sam lè lưỡi, vờ như không nhìn thấy. Cô ngồi xuống, giơ đũa lên, đang định bới cơm, Kiều Phong chợt nói:

https://thuviensach.vn

- Đợi một chút.

Lam Sam sửng sốt:

- Còn phải tạ ơn Chúa nữa à?

Kiều Phong lắc đầu, anh lấy ra một chiếc mâm nhỏ sạch sẽ, đồng thời chia đồ ăn mỗi bên một nửa.

Định chia thức ăn à? Lam Sam thấy hơi 囧, anh sợ cô ăn hết phần của anh à…

Kiều Phong vừa chia thức ăn vừa nói:

- Cô định trao đổi nước bọt với tôi à?

Lần đầu tiên Lam Sam nghe thấy một người trắng trợn vạch trần bản chất của "nụ hôn môi" như vậy. Cô cảm thấy, tuy mặt cô cũng được coi là dày, nhưng cũng không thể vì cà lăm mà bán đứng thân xác được. Ngay sau đó, cô căm hận đập đũa lên bàn:

- Không ngờ anh lại là người như vậy.

Kiều Phong vốn đang lầm bầm lầu bầu:

- Tôi và cô không thân quen, ai mà biết được cô có mang virus lây bệnh hay không… - Lại nghe thấy cô tức giận chỉ trích, anh khá ngạc nhiên: - Tôi thì làm sao?

Lam Sam thả vai:

- Làm tôi sợ quá, cứ tưởng anh định sàm sỡ tôi cơ đấy.

Kiều Phong chợt sáng tỏ rốt cuộc cô hiểu lầm cái gì, anh hơi mất tự nhiên, quay mặt sang hướng khác:

https://thuviensach.vn

- Nếu sàm sỡ thì là cô sàm sỡ tôi, cô vốn có tiền đề, lại còn có kinh nghiệm phong phú nữa.

Lam Sam nhe răng:

- Câm miệng lại, còn nói nữa tôi lại vạch quần anh đấy.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 10

Hóa Giải

Trong khi Lam Sam vô cùng khoan khoái thì chú mèo ú Schorodinger đầy hận thù đi ra tỏ ra không vui chút nào. Cô phát hiện ra tên tiểu tử Kiều Phong này rất khéo tay, nấu ăn rất ngon. Thịt cá còn tươi roi rói, sau khi ăn hương vị vẫn lưu lại trên miệng, hai món chay ăn cũng rất sướng miệng, ngay đến mấy quả trứng muối đen thùi lùi cũng thật đáng yêu. Ừ, mà canh cũng ngon, cơm cũng dẻo. Lam Sam đang cầm bát ăn cơm, vừa ăn vừa tương đối cảm động.

Kiều Phong ngây người nhìn cô ăn:

- Cô cứ ăn từ từ…. – Chưa từng thấy cô gái nào lại ăn uống như lang thôn hổ yết thế này, quả thật như vừa chạy nạn đến đây.

Bất quá, vì tài nấu nướng được khẳng định, Kiều Phong coi đó như một niềm tự hào, nên cũng không thấy bộ dạng ăn uống của Lam Sam là khó coi.

Lam Sam nuốt nốt miếng cơm trong miệng, hỏi:

- Anh nấu thức ăn rất ngon thì tôi còn hiểu được, nhưng sao đến cơm cũng nấu thơm như vậy được nhỉ? – Một tay cô vịn vào cánh tay Kiều Phong, lay nhẹ.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong nhìn lướt qua vị trí bị nắm trên cánh tay, Lam Sam vội thu tay về.

- Đây chỉ là gạo tám thơm thông thường thôi. – Kiều Phong giải thích: - Do đích thân ông nội tôi trồng, được tưới bằng nước suối ngọt, không sử dụng các loại phân hóa học.

- Ồ, hóa ra ông nội anh là nông dân. Tôi nói cho anh biết, ông nội tôi là người chăn nuôi. – Nói đến đây, Lam Sam không khỏi cảm thấy thân thiết, cô cười cười: - Nông dân và người chăn nuôi thật ra là một, ha ha. Lần sau tôi sẽ dẫn anh đi ăn món đặc sản thịt khô ở chỗ tôi.

Kiều Phong gật đầu, hoàn toàn tiếp nhận lòng tốt của cô.

Lam Sam rất thèm muốn được như Kiều Phong. Hiện nay trong thành phố bán toàn gạo tám thơm giả, dù có là gạo thật ăn cũng chẳng thơm. Nghĩ đến đây, cô cảm thấy hạt gạo này chan chứa biết bao ân tình, cô lại cầm bát cơm lên, và lấy và để. Lúc này thậm chí cô còn cảm thấy kể cả nếu không có thức ăn, để cô ăn cơm không, cô cũng có thể ăn no.

Đến bây giờ, ấn tượng của Lam Sam đối với Kiều Phong hoàn toàn bị tài nấu nướng của anh thay đổi giá trị.

Dáng Kiều Phong khi ăn cơm rất nhã nhặn. Mỗi lần anh gắp không quá nhiều thức ăn, cho vào miệng nhai nuốt rất chậm rãi, cố gắng hết sức để không rơi vãi ra ngoài. Động tác của anh rất ưu nhã, vô cùng kỹ tính. Mặc dù vành mắt của anh vẫn đen, nhưng sao Lam Sam vẫn thấy cảnh đẹp ý vui, đại khái hắn vì khuôn mặt đẹp trai cũng có giá trị của nó nhỉ.

Thế nên khi cô đã ăn xong, anh vẫn chậm rãi ăn.

Lam Sam trêu anh:

https://thuviensach.vn

- Nhìn anh ăn uống cứ như tiểu thư lá ngọc cành vàng? Chẳng ra dáng đàn ông chút nào.

Kiều Phong gật đầu:

- Còn cô ăn trông cực kỳ đàn ông.

- Khụ. – Đây tuyệt đối không phải một lời khen nhé. Lam Sam nhìn đống xương cá hỗn độn trước mặt, lại thấy hơi ngượng ngùng. Cô đột nhiên nhớ ra một chuyện, lại hỏi: - Tôi rất hiếu kỳ nhé, làm sao anh biết người bán xe đó chính là tôi thế?

Ngày đó lúc ở hiện trường xảy ra sự việc, cô chỉ nói với Tiểu Du Thái vài câu, hình như ngoại trừ tên thì gần như cô không để lại bất kỳ đầu mối quan trọng nào hết nhỉ? Trừ phi Kiều Phong theo Ngô Văn đến công ty các cô, tận mắt nhìn thấy cô, nếu không sao anh ta biết được chứ?

Kiều Phong đáp:

- Tôi thấy trên danh thiếp của cô.

- Nếu chỉ dựa vào cái tên giống nhau mà đoán là tôi thì hình như hơi võ đoán đấy? Trung Quốc rộng lớn như vậy, nếu cứ chỉ dựa vào danh tính, anh không sợ làm tổn hại đến người vô tội à?

Kiều Phong liếc nhìn cô, đôi đồng tử của anh thật trầm tĩnh nhưng lại ẩn chứa đầy tự tin:

- Tôi không bao giờ làm hại người vô tội.

- Vậy rốt cuộc anh làm sao lại biết được? Nói thử một chút xem nào?

Ngược lại Kiều Phong lại không hề giấu diếm:

https://thuviensach.vn

- Căn cứ vào đầu mối là cái danh thiếp của cô, tôi lên mạng tìm hồ sơ lí lịch của cô.

Lam Sam không tin:

- Vớ vẩn, sơ yếu lí lịch online của tôi đều là tuyệt mật, ngoại trừ phòng tổ chức của công ty chúng tôi, người ngoài căn bản không thể biết được.

Kiều Phong chỉ từ tốn nói ra một con số:

- 521. – Nói xong lại gắp thức ăn lên miệng, không nhanh không chậm nhai nhai nuốt nuốt.

521? Căn cứ vào mấy con số này, Lam Sam chỉ có thể nghĩ được rằng Kiều Phong đang định bày tỏ gì đó. Nhưng một người như Kiều Phong hiển nhiên sẽ không bao giờ có ý định bày tỏ với cô đâu, nếu ngoại trừ khả năng này ra thì còn gì nữa?

Cô vò đầu bứt tai, trầm tư suy nghĩ, cuối cùng cũng chẳng có kết quả.

Gặp phải đối thủ kém cỏi khiến Kiều Phong chẳng còn cảm thấy thú vị, anh nói:

- Đây là kết quả thi tốt nghiệp cuối cấp của cô đấy.

À, đúng rồi! Tổng điểm thi tốt nghiệp của cô đúng là 521 điểm, nhưng dù sao chuyện này xảy ra quá lâu rồi, cô đã quên mất tiêu.

Hiện tại, Lam Sam đã tin lời anh, thậm chí ngay cả chuyện riêng tư như vậy anh ta cũng biết, vì vậy anh ta hoàn toàn có khả năng đã xem qua sơ yếu lí lịch của cô. Trong bản sơ yếu lí lịch luôn có bằng chứng nhận tốt nghiệp, có lẽ bởi vậy anh mới có thể nhận ra cô, rất hợp lý.

Trong nháy mắt, cái cảm giác bị người trước mặt này lột trần khiến cô cảm thấy khó chịu. Cô ai oán nhìn anh:

https://thuviensach.vn

- Ngoại trừ điều này, anh còn biết thêm gì nữa không?

- Trên hệ thống có lưu lại toàn bộ thông tin của cô, dù là tối mật thì đối với tôi cũng chẳng thể gọi là bảo mật.

Lam Sam bắt đầu rơi vào trạng thái tâm lý gà bông. Hiện tại cô cảm thấy Tiểu Du Thái nói không hề ngoa, đây đúng là một vị đại thần có cái đầu đáng sợ. Tâm trạng cô chợt trở nên phức tạp, một mặt cảm thấy vô cùng vinh hạnh vì được tận mắt chứng kiến một vị hacker trong truyền thuyết, mặt khác, vì chính mình bị con quái vật đó nhìn thấu suốt tận đáy lòng, cô bỗng thấy thiếu an toàn…

Cô chợt giật mình, nhớ đến một chuyện khác:

- Chờ chút, tôi phải vào Weibo đã. – Nói xong, vội vàng lấy di động ra.

Sau khi tiến hành đăng nhập Weibo, Lam Sam phát hiện ra cái Weibo vốn vô cùng bình lặng của cô có một tin nhắn lại. Cô rất cảm động, mở ngay ra, nội dung tin nhắn như sau: “Chỉ số thông minh của người hàng xóm của cô vốn không thể đo được bằng các biện pháp hiện hành, hoàn toàn không hề có dấu hiệu thần kinh."

Nickname của người để lại tin nhắn là “Kiều bang chủ”, không cần đoán cũng biết đó là ai.

Lam Sam nhìn trộm sang phía Kiều Phong. Tên quái nhân này kể cả khi ăn cũng chăm chú như khi làm việc, đôi mắt luôn cúi xuống, cứ đối chiếu với tình hình hiện nay thì hẳn anh ta đang nhìn vào bát cơm đây. Về phần cái Weibo thần kinh thần kiếc gì đó, anh ta căn bản là không quan tâm.

Lam Sam lè lưỡi, thoát khỏi Weibo, cô sang Weibo nhà Kiều bang chủ xem thử chút, cô phát hiện ra trên đó không hề có thông tin cá nhân, nhưng có rất nhiều tin tức, mà toàn là của cô. Ặc, không biết lập gấp đến mức nào đây, cô nhấn một cái, “Theo dõi” Kiều Bang chủ này.

https://thuviensach.vn

Lúc Lam Sam cất di động đi, Kiều Phong cuối cùng cũng kết thúc bữa ăn.

Há miệng mắc quai, Lam Sam định giúp anh rửa bát để tỏ lòng biết ơn, nhưng đáng tiếc là trong nhà Kiều Phong có sẵn một cái máy rửa bát thông minh, nên cô cũng chẳng còn đất dụng võ. Không chỉ vậy, cô dường như cực kỳ không được hoan nghênh, Schrodinger nhất mực nhìn cô chằm chằm bằng ánh mắt đầy thù hận. Lam Sam che miệng cười ha ha, sau khi giúp Kiều Phong thu dọn bàn ăn, cô liền xin phép ra về.

Sau khi Lam Sam về, Kiều Phong tìm một ít cá kho bỏ vào đĩa của Schrodinger để trấn an nó. Anh xoa đầu Schrodinger, đột nhiên điện thoại vang lên thông báo nhắc nhỏ, anh liền lấy ra xem.

Là một email, tên người gửi là Carina, thư không hề chủ đề, toàn bộ thông tin chỉ có một chữ: “Hi”

Kiều Phong cũng chỉ trả lời bằng đúng một từ: Ừ

Carina: Em đã về nước Kiều Phong quả thật không hề biết đến việc này, gần đây cũng không thấy ai nhắc đến với anh. Đối với sự chỉ trích của cô, anh không biết phải biện bạch thế nào, không cách nào khác đành trả lời: Xin lỗi.

Carina: Tha cho anh đấy Carina: Gần đây thế nào rồi?

Kiều Phong: Rất tốt Carina: Em thì chẳng tốt chút nào.

Kiều Phong không biết nên động viên cô thế nào. Anh cảm thấy tính cô cũng không hay lắm, nên tốt nhất anh không nên an ủi cô.

Một lát sau vẫn không thấy trả lời, đầu bên kia lại nhắn tới:

Carina: Không phải anh không muốn nói chuyện với em đấy chứ?

https://thuviensach.vn

Kiều Phong rất phát huy tinh thần cầu thị: Đúng vậy Thế giới bỗng trở nên thanh tịnh, đối phương không cách nào phục hồi nổi nữa rồi.

Kiều Phong bỏ di động sang một bên, lại thêm cho Schrodinger hai con cá nhỏ. Anh vào bếp, bỏ bát đũa vào máy rửa bát. Nhìn một bàn thức ăn sạch sẽ đến mức không còn một mẩu trứng muối, đồng thời trong nồi cơm một hạt gạo cũng không còn, Kiều Phong lắc đầu, lẩm bẩm: " Đúng là cái thùng cơm."

"Thùng cơm" Lam Sam sau khi trở về nhà mình, miễn phải nói đến sự hào hứng trong lòng cô lúc này, ngay sau đó cô gọi cho Tiểu Du Thái, dùng những từ ngữ vô cùng khoa trương để khen ngợi tài bếp núc của Kiều Phong.

Tiểu Thu Thái cảm thấy như lọt vào sương mù:

- Nghe tớ nói này Lam Sam, kể chuyện cổ tích cũng phải có tính chuyên nghiệp một chút chứ, cậu kể lại từ đầu cho tớ được không? Cậu chưa chuyển nhà được vài ngày đã đòi làm thùng cơm nhà hàng xóm rồi, hẳn phải có gian tình nhé?

- Người đó cậu cũng biết đấy, chính là Kiều Phong.

- … - Tiểu Du Thái muốn phát điên, âm điệu đưa lên đến quãng tám. - Đồ khốn, tớ đây còn ngày ngày thắp hương nguyền rủa hắn cho cậu đấy, kết quả là vừa quay đi quay lại cậu và hắn đã chuyển thành cuộc chiến tơ lụa rồi? Cái duyên phận cóc khô gì để hai người thành hàng xóm thế? Thế còn ai sẽ nấu cơm cho hàng ngàn hàng vạn thiếu nữ điên cuồng vì đại thần ở công ty tớ đây?

- Bình tĩnh, bình tĩnh. Những câu cậu vừa nói, có thể chuyển toàn bộ dấu hỏi chấm thành dấu chấm được không.

https://thuviensach.vn

Thiên ngôn vạn ngữ giờ đều biến thành một dấu chấm than, Tiểu Du Thái hét lên chói tai:

- Hắn ta có bị bệnh không thế?

- Anh ta không hề mắc bệnh gì hết, tuy nhiên các phương tiện hiện hữu không thể đo được chỉ số thông minh thiên tài của anh ta. – Những lời phức tạp này Lam Sam mà có thể trần thuật lại chính xác hoàn toàn, cho thấy cô cũng có điểm thiên tài đấy nhé.

Tiểu Du Thái giận dữ:

- Thế còn nói không bệnh nữa.

Được rồi, chỉ số thông minh chính là điểm yếu của Tiểu Du Thái. Hoàn toàn ăn khớp với suy nghĩ của cô, tất cả những người có chỉ số thông minh cao đều bị bệnh hết, nên đập cho vài cục gạch vào đầu mới có thể trở về giá trị bình thường.

Tiểu Du Thái cũng không sao lấy lại được bình tĩnh, hai người cùng hàn huyên một lúc, cô nàng phát hiện ra chỉ trao đổi qua điện thoại thì không sao thỏa mãn được sự hiếu kỳ trong lòng cô lúc này, cô nhất định phải gặp mặt Lam Sam để cùng làm sáng tỏ suy nghĩ của mình.

Lam Sam vui vẻ đồng ý, sau khi hẹn thời gian địa điểm cụ thể với Tiểu Du Thái, cô mới cúp máy.

Dạo một vòng quanh Weibo, Lam Sam phát hiện ra trong danh sách bạn bè của cô có thêm một người theo dõi, thật vui quá.

Nhưng vừa mở ta, lại là Kiều bang chủ.

Cô đọc ba chữ cái này, khóe miệng dật dật: “Cắt.”

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 11

Thiết Lập Quan Hệ Ngoại Giao.

Thứ hai là đến lượt nghỉ của Lam Sam. Cô không sao dậy sớm nổi, cô có thói quen nằm ườn trên giường thật lâu, cuối cùng ngủ cho đến khi đầu óc tỉnh táo đến mức không gì sánh nổi mới đành lưu lưu luyến luyến tạm biệt chiếc giường để đứng dậy.

Tống Tử Thành gọi điện đến rất đúng lúc.

Lam Sam lười biếng nhận điện thoại:

- Alo, tổng giám đốc Tống ạ?

Vì vừa mới dậy, giọng cô vẫn hơi khàn khàn mang theo chút nhừa nhựa nghe vô cùng trêu hoa ghẹo nguyệt nhé, đặc biệt là qua tai một người đàn ông có khả năng liên tưởng cực lớn thì thật vô cùng gợi cảm.

Tống Tử Thành hắng giọng, nói:

- Tối nay có thời gian không? Tôi muốn mời em đi ăn cơm.

Đầu óc Lam Sam vẫn chưa rõ ràng, cô hỏi:

- Vì sao?

- Coi như là nhận lỗi, vì tôi đã làm hỏng điện thoại của em.

https://thuviensach.vn

Lam Sam thầm nghĩ, đại khái hẳn vì lần trước anh ta đã nhận ra cô đổi di động khác rồi. Khả năng quan sát của người này cũng thật tỉ mỉ. Thế nhưng, cơm nước nhiều cũng chẳng có thành ý, thà ngài đền luôn cho tôi một cái máy mới còn hơn, giống hệt cái cũ cũng được, không cần lo ngại tổn hại đến sĩ diện của tôi đâu, chị đây đã sớm đem cái thứ đồ chơi trẻ con đó đi bán muối lâu rồi…

Cô còn đang suy nghĩ miên man, Tống Tử Thành lại bổ sung:

- Nếu thuận tiện có thể thương lượng một chút về hình thức loại xe tôi đang dự định mua.

Ngay sau đó, Lam Sam vô cùng sảng khoái đồng ý.

Vứt điện thoại sang một bên, rửa mặt, lại ngơ ngác một lúc lâu, mắt thấy cũng đã đến giữa trưa rồi. Lam Sam lúc này mới nhận điện thoại, do một nhân viên chuyển phát nhanh vừa gọi tới. Đại khái vì anh ta quá khó coi, nói chung là không được bảo vệ cho vào tòa nhà, cho nên yêu cầu Lam Sam đích thân xuống cổng lấy thư chuyển phát.

Lúc Lam Sam lấy bưu phẩm, thấy ven đường có bán anh đào, quả vừa to tròn, trông hãy còn tươi mới, có vẻ khá ngon. Cô liền mua một hộp, nghĩ một chút, lại mua thêm một hộp nữa. Khi về, đi ngang qua cửa phòng 303, cô nhẹ nhàng gõ cửa phòng Kiều Phong.

Cô chẳng qua chỉ thử gõ một lần, không ngờ cửa lại thật sự mở ra. Bây giờ tuy vẫn trong giờ hành chính, nhưng Kiều Phong lại không cần đến trường, Lam Sam nhớ đến nhận xét “Đại gia đi làm” của Tiểu Du Thái, xem ra lời này cũng không sai đâu.

Lam Sam quơ quơ hộp anh đào trên tay:

- Tôi tặng anh này.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong biết cô muốn cảm ơn bữa cơm chiêu đãi của anh ngày hôm qua, bởi vậy anh cũng từ chối mà nhận hộp anh đào luôn.

- Cảm ơn.

Lam Sam lại hít sâu một hơi, cô ngửi thấy mùi cơm rang thơm nức, thật ra cô cũng đã đói bụng từ lâu, nhưng lại chẳng biết nên ăn gì, mơ mơ hồ hồ đến giờ vẫn chưa thèm ăn uống.

Thật ra, sâu trong tiềm thức, cô vẫn luôn nhớ về bữa tối đó…

Kiểu Phong vẫn nhớ rõ cái vẻ say mê này của cô, ngay lập tức rất thức thời mà nói:

- Tôi đang nấu cơm, cô có muốn ăn không?

Lam Sam nhẹ nhàng huơ tay:

- Ai chà, nếu anh đã thành ý mời, tôi đành cung kính không bằng tuân lệnh vậy. – Nói xong, nhanh chân vào phòng anh. Trái lại Kiều Phong vẫn đứng sau lưng cô, chủ liền theo chân khách.

Hôm nay, Kiều Phong nướng cánh gà, tổng cộng là sáu cái. Vốn anh định dành hai cái cho Schrodinger, nhưng xem ra bây giờ nhất định là không có phần rồi. Lam Sam nhìn Kiều Phong lấy cánh gà từ trong lò ra, hương thơm ngào ngạt lan tỏa khắp bếp, trong chớp mắt, cô thấy anh trở nên thật vĩ đại.

Ngoài cánh gà, trên bàn đã bầy vài đĩa đồ ăn sáng bóng, thoạt nhìn có vẻ không đủ. Cân nhắc đến hôm qua Lam Sam đến ăn sạch sẽ cơm gạo như vậy, Kiều Phong đành đi xào thêm một đĩa thịt bò xào nấm, lại lấy thêm ít dưa muối làm món khai vị.

https://thuviensach.vn

Trong khi Kiều Phong đang đứng trong bếp chuẩn bị món ăn, Lam Sam ngồi ở phòng khách chơi đùa với Schrodinger. Schrodinger không thèm phản ứng với cô, nó nhìn cô bằng ánh mắt khinh bỉ vài lần, sau đó khẽ kêu meo meo, như là đang ra lệnh tiễn khách với cô.

Ừ, đương nhiên là mặc kệ nó.

Bữa cơm này, Lam Sam ăn tương đối đã nghiền. Kiều Phong cảm thấy dạ dày của cô gái này quả thực sâu không thể lường được, anh làm nhiều như vậy, thế nhưng cô vẫn ăn sạch sẽ toàn bộ….

Sau khi ăn cơm, Lam Sam chủ động chạy đi rửa anh đào, rửa xong, cô để lên một đĩa thủy tinh, bê ra ngoài. Anh đào màu đỏ thẫm như những viên ngọc mã não đặt trên đĩa thủy tinh, Lam Sam bốc một quả lên cắn, ngọt và khá nhiều nước, cũng không tồi.

Cô như đang tiến cống chân phẩm dâng lên Kiều Phong.

Kiều Phong có thói quen là ăn cơm xong, anh sẽ nghỉ ngơi một lúc rồi mới ăn hoa quả, nhưng vì thấy Lam Sam quá nhiệt tình, nên anh cũng không hề từ chối, ngay sau đó, anh ngồi ăn anh đào với Lam Sam.

Bầu không khí có vẻ rất hòa hợp, nhưng thật ra lại có chút xâu hổ. Hai người mới gặp nhau có vài lần, còn chưa thể gọi là thân quen, nhưng Lam Sam đã ăn chực nhà anh hai bữa cơm, hiện tại lại ngồi ăn hoa quả với nhau cứ như là rất thân thiết…

Cũng may là Lam Sam là người cởi mở, cô ngồi nói chuyện phiếm với Kiều Phong, hỏi này hỏi nọ. Kiều Phong tuy ít nói, nhưng may mắn là cô hỏi gì anh vẫn trả lời cô câu đó.

Lam Sam hỏi:

- Anh có biết sửa máy tính không?

https://thuviensach.vn

Kiều Phong gật đầu:

- Nếu là một số lỗi đơn giản thì có thể.

- Đúng lúc máy tính của tôi đang bị hỏng, hay anh sang xem giúp tôi một chút nhé?

Lam Sam mới mua máy tính chưa được bao lâu, là một chiếc máy tính để bàn. Ban đầu cô định mua máy tính để chơi game với Tiểu Du Thái, về sau mới chơi được vài lần, cô chuyển sang dùng để xem phim. Máy tính tuy mới bị hỏng có hai ngày, nhưng vì mua online nên thủ tục bảo dưỡng và sửa chữa khá phiền phức, cô cũng lười tìm hiểu.

Ngay sau đó, Kiều Phong theo Lam Sam sang nhà cô.

Vừa vào đến phòng khách, đập vào mắt anh là một đống hổ lốn, quần áo thì vứt lung tung trên salon, trên bàn trà bày bừa một đống hộp thức ăn linh tinh, gần ban công còn có một đôi dép… Kiều Phong cảm thấy dường như anh đang xâm nhập vào một không gian bất quy tắc, một thế giới không ổn định, điều này khiến anh cảm thấy vô cùng thiếu cảm giác an toàn.

Sau đó, anh thấy một con gián đang bò một cách rất lanh lợi trong phòng khách - rất vui vẻ. Kiều Phong cho rằng Lam Sam sẽ hét lên cơ, bình thường con gái mà nhìn thấy gián thì đều hét chói tai nhỉ? Nhưng mặt Lam Sam không hề biến sắc mà đi tới, cô nhấc chân, đạp một cái thật mạnh, tiếp đó còn ra sức dí thêm một cái nữa.

Có thể dễ dàng nhận ra con gián vừa phải chịu đựng một sự tra tấn cực kỳ tàn ác đến thế nào.

Lam Sam cười nhạt:

- Dám giương oai tác quái trên địa bàn của chị à, tìm đường chết đi nhé ku!

https://thuviensach.vn

Lông mày Kiều Phong giãn thẳng.

Xử lý xong thi thể của con gián, Lam Sam đưa Kiều Phong đến trước cái máy tính đang bãi công của mình. Ngay sau đó, anh bảo Lam Sam đưa cho mình một vài dụng cụ, rồi mở nắp máy ra.

Sau khi mở ra, Kiều Phong liền bối rối.

- Thẻ nhớ đâu rồi?

Lam Sam gãi đầu:

- Là cái gì cơ?

- Thẻ nhớ. –Kiều Phong chỉ vào cái rãnh, khoa tay múa chân. – Chính là cái thẻ cắm vào vị trí này, sao lại không thấy. Có phải cô ăn trộm rồi không?

- Không. – Lam Sam mắt sáng ngời. – Cái đó lúc trước tôi có lấy ra một lần.

Kiều Phong nghiêng đầu quan sát cô, nhìn cô như một sinh vật lạ:

- Cô lấy nó ra làm gì?

- Tôi thử xem bỏ nó ra có sửa được không thôi.

- Ngay đến thẻ nhớ cô cũng không nhận ra, còn đòi sửa máy tính?

Trong thâm tâm, Lam Sam cảm thấy hơi chột dạ, cô ngồi chồm hổm dưới chân bàn bên kia, nhỏ giọng hỏi:

- Anh đẹp trai ơi, không cần phải nói chuyện thẳng thắn vậy chứ.

Kiều Phong không nhìn cô mà nói:

https://thuviensach.vn

- Vậy rốt cuộc là cô giấu thẻ nhớ ở đâu?? – Anh cảm thấy cô thật quá tàn nhẫn, đối xử với con gián tán nhẫn như vậy còn có thể lí giải, vì sao đến cái máy tính cũng đối xử tàn nhẫn thế này.

Lam Sam yếu ớt đáp:

- Tôi không biết, tôi tháo ra xong thì lại để nguyên lại mà…

Mặc dù thêm ra một vài thứ, nhưng cô xin thề, những thứ thêm ra chỉ có ốc vít, ngoài ra không còn gì khác.

Kiều Phong hết đường xoay xở, kỹ thuật có trâu bò đến đâu, anh cũng chẳng có khả năng hô biến trực tiếp ra một cái thẻ nhớ.

Lam Sam lục lọi loanh quanh dưới chân bàn, sau đó lấy từ dưới đáy bàn ra một cái thẻ nhớ xanh biếc đưa cho anh. Cô cười hì hì:

- Ặc, chính là nó hả?

Kiều Phong vẫn chưa nhận thẻ nhớ, anh nhìn thẳng vào mặt cô chằm chằm, trong ánh mắt chứa đựng một sự thẳng thắn thành khẩn:

- Cô là người cực kỳ đặc biệt.

Đôi mắt anh rất đẹp, độ cong hoàn mỹ rõ ràng như được vẽ tỉ mỉ. Lông mi dày như đôi bàn chải nho nhỏ. Đôi đồng tử đặc biệt trong sáng, như một viên chân châu bảo thạch không pha tạp chất.

Lam Sam ngẩn ngơ, được khen lại thấy hơi ngượng ngùng:

- Tôi, tôi đặc biệt chỗ nào?

- Đặc biệt ngu ngốc.

- … - Lam Sam lại lặng lẽ trở lại vị trí ngồi chồm hổm dưới chân bàn.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong rất nhanh tay sửa xong máy tính. Anh đưa mắt nhưng không muốn nhìn những thứ lộn xộn trên mặt bàn, ngay lập tức lắp lại máy. Trên màn hình máy tính màu xanh lam, kiều Phong quét lại một lần nữa đống icon lộn xộn trên desktop, thấy một thư mục có tên " Cởi, cởi nữa này".

… Cái đồ lưu manh này.

Tuy bị khách sáo vài câu, nhưng Lam Sam vẫn vô cùng cảm ơn Kiều Phong như cũ. Đến buổi chiều, khi ra ngoài đi dạo, Lam Sam mua cho anh một vỉ thuốc mỡ tiêu viêm, lúc ngang qua tiệm thú cưng, cô lại mua thêm vài món đồ chơi cho Schrodinger.

Kiều Phong rất có qua có lại, anh đưa cho Lam Sam hai lọ thuốc diệt gián đặc hiệu gia truyền.

Đến lúc này, hai người coi như chính thức thiết lập quan hệ bang giao.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 12

Ám Chỉ

Ngay từ đầu, Lam Sam cảm thấy thà Tống Tử Thành trực tiếp đền tiền cho cô còn có thành ý hơn là anh ta cứ mời đi ăn, nhưng khi đến nhà hàng cô mới phát hiện ra anh ta quả thực rất có thành ý.

Mẹ nó, gọi ngay một chai rượu vang ngoại còn đắt hơn cả cái di động của cô nữa.

Lam Sam có phần không rõ động cơ của Tống Tử Thành. Muốn nói một câu xin lỗi cũng đâu cần bỏ nhiều vốn thế này chứ? Nghe nói các đại gia đều không để ý đến chuyện tiền nong, nên tùy tiện bảo trợ lý một câu "Tôi muốn đi tiếp khách.", thế là trợ lý liền đặt cho anh một phòng bao ở đây luôn?

Sau khi gọi món, đồ ăn còn chưa được bê lên, Lam Sam đã nhìn thấy một kẻ khá quen mặt.

Không phải là Đàn Tử đó sao? Anh ta dẫn theo một cô gái, hai người ngồi đối diện nhau, cô gái đó ngồi quay lưng về phía Lam Sam, tóc dài, mặc một bộ quần áo trắng tinh.

Lam Sam rốt cuộc không thể hiểu nổi là Tống Tử Thành đưa Đàn Tử tới hay tự anh ta lăn tới đây? Hay chỉ là một cuộc gặp tình cờ của những kẻ có tiền?

https://thuviensach.vn

Trong khi cô còn đang nghi ngờ, Đàn Tử vừa ngẩng đầu lên nhìn thấy cô, cậu ta rất kinh hoàng, đồng tử đảo loạn xa, rồi nháy mắt với cô.

Lam Sam hiểu, Đàn Tử sợ Tống Tử Thành phát hiện ra cậu ta. Cũng may là Lam Sam tốt bụng, thấy anh mắt van nài của cậu ta chằm chằm về phía mình, cô gật đầu trấn an cậu ta một cái.

Bởi biểu cảm của cả hai quá rõ ràng, Tống Tử Thành và cô gái áo trắng kia đều nhận ra điểm kỳ lạ và quay đầu lại.

Vừa thấy mặt cô gái đó, Lam Sam đã hiểu lí do vì sao Đàn Tử lo lắng. Cô gái đó chẳng phải chính là bạn gái cũ của Tống Tử Thành hay sao.

Tô Lạc gặp Tống Tử Thành và Lam Sam, cô nàng đứng dậy, đi về hướng này. Lam Sam phát hiện ra cô gái này không chỉ có khuôn mặt xinh đẹp mà vóc dáng cũng rất hoàn mỹ, chiếc quần suông trắng dài đến mắt cá chân khiến cô trông thướt tha như một nàng tiên.

Cô ta đi đến trước bàn họ, dùng ánh mắt từ trên cao liếc Lam Sam. Ý nghĩa của ánh mắt kia, Lam Sam đã quá hiểu, còn lợi hại hơn trăm ngàn lời nói, tràn đầy sự khinh bỉ như một người bị sỏi thận đang vô cùng mót tè, không sao có thể nhịn được.

Lam Sam sờ sờ mũi, cô hơi mơ hồ. Cô đâu xấu xí lắm? Tại sao lại bị người ta khinh thường thế chứ?

Tô Lạc liếc mắt nhìn Lam Sam, sau đó nhìn về phía Tống Tử Thành, khẽ cười:

- Em còn tưởng tiên nữ phương nào, hóa ra chỉ là cô nàng tiếp rượu. Tống Tử Thành, mắt anh càng ngày càng kém rồi.

Cuối cùng Lam Sam cũng rõ ràng tại sao cô ta lại tỏ ra coi thường cô. Vị đại tiểu thư này đã nhìn thấy cô ở KTV nên có vẻ đã hiểu lầm cô. Còn về

https://thuviensach.vn

phần tại sao lại hiểu lầm, có thể vì hai cô gái khác trong phòng bao đều là tiếp viên, cho nên người thứ ba cũng vậy, hoặc có người đã nói dối Tô Lạc nên cô ta không biết.

Lam Sam khá tức giận. Cân nhắc đến mối quan hệ của Tổng giám đốc Tống và Tô Lạc, cô cố gắng không nổi nóng, chỉ nghiêm mặt giải thích:

- Thưa quý cô, tôi là nhân viên cố vấn tiêu thụ của công ty mua bán ô tô XX, không phải là tiếp viên.

- Bán xe? – Tô Lạc hơi ngây người, lập tức hiểu ra. Cô ta kinh ngạc nhìn Tống Tử Thành, đôi mắt đỏ ngầu, khẽ cắn đôi môi mọng, tỏ ra vô cùng đáng thương.

Cái dáng vẻ này mới đau khổ làm sao, nhưng hiện tại Lam Sam tuyệt đối không đồng tình với cô ta.

- Tống Tử Thành. – Tô Lạc cắn răng. – Có phải anh đã thân thiết với cô ấy từ lâu rồi không? Anh chia tay với em là vì cô ấy?

Tống Tử Thành hơi khẽ cử động, đôi lông mày cũng biểu hiện rõ sự chán nản phiền phức. Anh nhìn cái ly trước mặt, nói:

- Chia tay chính là chia tay, hà tất phải tính toán nhiều.

- Anh là đồ bắt cá hay tay.

- A. – Tống Tử Thành đột nhiên giương mắt nhìn cô, trong ánh mắt tràn đầy sự trào phúng. – Nói cứ như là em chưa bao giờ bắt cá hai tay vậy.

Sắc mặt Tô Lạc đại biến. Cô chỉ vào mũi anh, vì phẫn nộ, đầu ngón tay cô hơi run nhè nhẹ.

- Tống Tử Thành, anh là đồ khốn nạn.

https://thuviensach.vn

Nói xong câu này, nước mắt cuối cùng cũng tuôn rơi, cô ta không thèm lau, quay người chạy thẳng ra khỏi cửa nhà hàng.

Đàn Tử lại đuổi theo.

Lam Sam lén quan sát Tống Tử Thành, cô phát hiện ra trên khuôn mặt anh không hề có chút không đành lòng hoặc buồn bã nào, có thể dễ dàng nhận ra trong lòng người này đã hoàn toàn dứt khoát với Tô Lạc rồi. Đáng tiếc là Tô Lạc cứ khăng khăng nhất định không cam tâm. Dù nói thế nào, những cô gái đau khổ vì tình yêu đều rất đáng thương.

Nhất thời Lam Sam cũng không thể căm ghét Tô Lạc được, cô liền tha thứ cho sự vô lễ của cô ta.

Thế nhưng nếu Tô Lạc đã từng bắt cá hai tay, vậy Tống Tử Thành cũng từng bị cắm sừng ư? Nghĩ đến đây, Lam Sam lại không hề đồng tình với Tống Tử Thành.

Tống Tử Thành hít sâu một hơi, anh quay lại với thái độ nho nhã lễ độ nhưng cũng rất lạnh lùng cuốn hút đầy nam tính của mình, anh nhìn Lam Sam bằng ánh mắt đầy thương xót:

- Xin lỗi.

Lam Sam vội xua tay:

- Không sao, không sao, chẳng qua… Cô ấy nhận nhầm tôi thành kẻ thứ ba, Tổng giám đốc Tống, sao ngài không giúp tôi giải thích? Nhỡ cô ta trả thù thì …. – Những phụ nữ điên dại vì tình là đáng sợ nhất trên đời đấy, nào là giết người diệt khẩu, tạt axit….., chỉ nghĩ thôi cũng run bắn cả người.

Tống Tử Thành đối diện với ánh mắt của cô, dường như anh đang cô đào ra chân tướng gì đó. Sau cùng, chẳng còn gì khác, anh đành thu mắt, gật đầu đáp:

https://thuviensach.vn

- Được.

Thức ăn lần lượt được bê lên, toàn là cao lương mỹ vị không hề khó ăn, nhưng cũng chẳng ngon chút nào. Hơn nữa cái dạ dày vốn quen được nuôi dưỡng bằng ngũ cốc hoa màu của Lam Sam cũng không thích ứng lắm với con đường thực phẩm phương Tây này. Cô lại hơi nhơ nhớ món cơm nóng với cá kho của Kiều Phong rồi.

Tống Tử Thành thấy cô cứ liên tục thất thần, liền hỏi:

- Đang nghĩ gì vậy?

- À, tôi đang đoán xem không biết Tổng giám đốc Tống đây ưa thích loại xe nào, hay anh gợi ý giúp tôi nhé?

Tống Tử Thành không đáp, chỉ cúi đầu cắt thịt bò bit tết. Tư thế ăn cơm Tây của anh rất đúng quy chuẩn, không giống như Lam Sam, quên hết tất cả mà khuỳnh tay như đang chuẩn bị bay lên không bằng.

- Tôi vẫn chưa thật sự nghĩ ra, em có thể giải thích cho tôi thêm được không? – Tống Tử Thành nói.

Lam Sam cảm thấy rất nhiều khả năng là anh ta lại đùa giỡn cô. Cô nói:

- Gần đây có một khách hàng mua của tôi một con R8, anh ta rất hài lòng. – Đương nhiên không nên nhắc đến chuyện hủy hợp đồng rồi.

- Không phải vừa hủy hợp đồng rồi sao? – Tống Tử Thành hỏi.

Lam Sam….

Thật không biết giao tình giữa tổng giám đốc và người này là thế nào, đến cái chuyện này cũng nói với anh ta. Lam Sam vội ho một tiếng, cô nói:

https://thuviensach.vn

- Không hề hủy hợp đồng, tiền đặt cọc vẫn giữ lại nhưng chẳng qua khách hàng đang hoãn lại một chút, hoàn toàn không có vấn đề gì với chiếc xe. – Cô nói vậy cũng không phải là sai nhé.

Tống Tử Thành gật đầu, cùng trò chuyện với cô về R8. Khi Tống Tử Thành nhắc đến vấn đề công nghệ, Lam Sam nhếch miệng, cười nói:

- Ngài là người trong nghề nên hẳn không cần tôi nhiều lời. Mua siêu xe có ai để ý đến vấn đề công nghệ đâu, chắc chắn họ đều quan tâm đến tính năng của xe hơn. Nếu không ngày mai tôi sẽ sắp xếp cho ngài một buổi thử xe, để ngài có thể cảm nhận thêm được chứ?

Tống Tử Thành từ chối cho ý kiến, lại nói:

- Tôi thấy trên mạng người ta cũng đánh giá tính năng không cao lắm.

- Trên mạng người ta cũng nói có người bị tai nạn chết người vì ăn đậu, tôi ăn mãi có thấy sao đâu. Người đánh giá chưa chắc đã dám bỏ ra mấy triệu để mua xe, có khi chỉ bỏ ra mấy trăm mua hai cái đèn xe đã dám bình luận rồi. Có thật hay không phải đích thân trải nghiệm mới biết được. – Lam Sam nói xong, không nhịn được mà đưa mắt nhìn anh: - Ai dùng người nấy biết.

Tống Tử Thành bị hớp hồn bởi ánh mắt đẹp đẽ của cô, anh nở một nụ cười. Dường như nụ cười này hơi không xứng đôi với khuôn mặt anh ta. Anh nói:

- Vài ngày tới tôi không rảnh, hay để khi nào rảnh rỗi nhé.

Được rồi, lại đùa giỡn người ta đây.

À, đến rượu. Họ gọi một chai rượu. Tống Tử Thành vì phải lái xe nên chỉ uống một chút, Lam Sam trong lòng nhức nhối, uống nhiều thêm một chút để chiếm tiện nghi, nếu cô uống hết tương đương với vừa đổ vào bụng

https://thuviensach.vn

chiếc di động đoản mệnh của mình rồi, nước phù sa chẳng đổ ruộng ngoài, thế cũng tốt.

Nghĩ đến đây, Lam Sam không để ý là mình đã uống khá nhiều, đến mức khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đỏ bừng, đôi mắt to tròn lâng lâng, miễn bàn đến ngon miệng cỡ nào.

Dĩ nhiên cô vẫn chưa say, về khoản đúng mực cô vẫn ý thức được.

Tống Tử Thành lái xe đưa cô về. Lam Sam ngồi trên ghế phụ bên phải ghế lái, đầu cô hơi dựa vào cửa kính, đưa mắt ngắm nhìn ánh đèn rực rỡ đầy màu sắc xẹt qua. Ánh mắt cô hơi mê ly, không thấy rõ cảnh tượng bên ngoài, chỉ cảm thấy vô số các hình khối chen chúc với nhau giống như một bức tranh màu nước đang không ngừng vặn vẹo.

Vừa lái xe, Tống Tử Thành vừa phân thân để nhìn cô. Thấy cô ngây ngốc nửa tỉnh nửa say, anh mở miệng hỏi:

- Đang nghĩ gì vậy?

- Không biết nữa.

- Nhớ nhà à?

Lam Sam giật mình, gật đầu nói:

- Cũng từng nghĩ đến.

- Em đến Bắc Kinh được mấy năm rồi?

- Gần mười năm. Tôi học ở đây, sau đó ở lại đây làm việc.

- Một cô gái nhỏ bé phải một mình bôn ba bên ngoài, hẳn cũng không dễ dàng?

https://thuviensach.vn

- Tạm được. – Lam Sam vừa nói, ánh mắt cô dường như đang rơi vào hư không, như đang chăm chú hồi tưởng lại những năm tháng chẳng mấy dễ dàng. Nói thật, ngoại trừ những kẻ có tiền, có chỗ dựa, làm gì có ai được dễ dàng đâu? Làm nghề gì cũng có cái khó của nghề đó, muốn nhận được thì phải luôn cố gắng dốc sức làm việc, cũng may là cô cầu gì được nấy hơn thôi.

Trong khi cả hai rơi vào trầm mặc, Tống Tử Thành đột nhiên nói:

- Thật ra em không cần phải vất vả đến thế đâu.

Lam Sam nghe vậy, xoay nửa người, dựa vào ghế, nhìn Tống Tử Thành. Anh vẫn nhìn thẳng về phía trước, chăm chú lái xe, Lam Sam chỉ có thể nhìn thấy gò má của anh. Ừ, gò má này cũng đẹp mắt đấy, đường cong của cơ thể cũng rất cường tráng, dưới ánh sáng của ánh đèn đường hắt vào trở nên ôn hòa hơn một chút, không còn cái vẻ lạnh lùng thường ngày.

Thưởng thức một lúc, Lam Sam lên tiếng:

- Tổng giám đốc Tống, ngài có muốn nghe lời khuyên của tôi dành cho ngài không?

Tống Tử Thành không nghĩ rằng cô sẽ hỏi anh câu này, anh hỏi:

- Là gì vậy?

- Chính là chữ ký trên email của tôi.

- Ừ. – Tống Tử Thành gật đầu, anh cũng không nhớ chữ ký trên email của cô là gì.

Câu chuyện rẽ sang một hướng khác không thể giải thích, sau đó cả hai trở nên trầm mặc, đến tiểu khu Lam Sam mở cửa xuống xe, Tống Tử Thành nửa đùa nửa thật hỏi:

https://thuviensach.vn

- Không mời anh lên nhà ngồi chút à?

Lam Sam cười:

- Hôm nay đã đủ phiền ngài rồi, tôi cũng không dám chiếm dụng thêm thời gian của ngài đâu.

Tống Tử Thành cũng không miễn cưỡng thêm, anh chào tạm biệt cô.

Ngay sau khi bóng dáng Lam Sam khuất dần, Tống Tử Thành lấy di động của mình ra, đăng nhập email, mở phần thông tin tư liệu của Lam Sam. Chữ ký của cô cá tính đến mức trắng phớ:

Bán xe không bán thân.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 13

Bát Quái

Tuần này Lam Sam nhảy nhót nhoẳng cái hết ngày nghỉ, sau một ngày nghỉ ngơi cô lại hăng hái đi làm. Tối nay, Lam Sam có hẹn với Tiểu Du Thái ở một quán lẩu nổi tiếng, đến giờ tan tầm, Lam Sam nhận được một cuộc điện thoại, trên máy có hiện tên, là "Hoàng tử ưu phiền".

Ừ, thật ra đó chính là Kiều Phong. Lam Sam có sở thích lưu vào danh bạ các loại biệt danh mà không trực tiếp lưu tên.

Kiều Phong cũng không thể biết được trong danh bạ của Lam Sam, anh đã trở thành "Hoàng tử ưu phiền", khi anh gọi điện cho cô, cô vô cùng chú tâm.

- Alo, Kiều Phong à?

- Lam Sam.

Lam Sam lấy vai đỡ di động, vừa sửa soạn các vật dụng trên bàn để chuẩn bị đến lúc chuông reo hết giờ thì cướp đường mà chạy. Cô hỏi:

- Có chuyện gì à?

- Schrodinger nhờ tôi hỏi cô xem hôm nay cô có tiếp tục ăn trực nữa hay không.

https://thuviensach.vn

Trong đầu Lam Sam lập tức hiện lên hình ảnh chú mèo mập ngạo mạn Schrodinger mặt không biến sắc vừa hươ hươ bộ móng vuốt về phía Kiều Phong vừa nói:

- Tiểu Phong Tử, gọi điện hỏi Tiểu Lam Sam xem hôm nay còn đến cướp đồ ăn của bản meo meo ta hay không, còn đến nữa ta liền cào chết cô nàng luôn!

Ặc….

Lam Sam bị hình ảnh đó dọa hoảng sợ, cô bất thình lình giật mình, nhún vai, điện thoại rơi xuống va vào chân bàn kêu "Đông" một tiếng.

Đầu bên kia, Kiều Phong nghe thấy một tiếng vang chói tai. Anh kéo di động ra xa, lại nghe thấy giọng Lam Sam truyền tới:

- Hôm nay tạm tha cho anh, tôi đến chỗ khác ăn trực.

Kiều Phong cảm thấy cô nên bỏ nghề tiêu thụ, cô mà chuyển sang nghề ăn trực cũng nghiễm nhiên đầy tiềm năng luôn. Anh "Ừ" một tiếng rồi nói tạm biệt, vừa định nói hẹn gặp lại, lại nghe Lam Sam nói:

- Tối mai anh định ăn gì? Tôi sẽ mua thức ăn đến đáp lễ nhé.

Lam Sam sợ lời lẽ của mình quá hàm súc nên anh không hiểu được, cô dừng lại một chút, rồi bổ sung:

- Anh có hiểu dụng ý tôi muốn ám chỉ không?

- Tôi không bị thiểu năng.

……. *****……..

Bữa tối nay thật ra là do Lam Sam mời, lý do hoàn toàn không thể từ chối:

https://thuviensach.vn

Cô ăn trực nhà Kiều Phong biết bao nhiêu cơm, nên bây giờ báo đáp quần chúng nhân dân cũng là hợp lý.

Tiểu Du Thái rất tò mò với tài nấu ăn của Kiều Phong. Chủ yếu là vì trong mắt cô Kiều Phong vẫn tồn tại như một cao nhân thế ngoại, cô vừa nghĩ đến hình tượng một con người vĩ đại đến điên cuồng như vậy lại cầm muôi cầm xẻng đã cảm thấy thế giới này loạn hết rồi.

- Lúc nấu cơm anh ta trông như thế nào, có đẹp trai không? Có tấm ảnh nào chụp không? Kể cả chỉ từ sau lưng thôi cũng được.

Lam Sam hơi sửng sốt, thật ra cô chưa bao giờ để ý xem anh nấu cơm như thế nào, chỉ cần biết cơm anh ta nấu thế nào thôi. Kiều Phong đẹp thì có đẹp, nhưng chẳng phải dạo này cô toàn đem mắt anh đi bón phân rồi sao, nên lúc nào nhìn mặt anh cô đều có một cảm giác tội tội, như kiểu tâm tính đà điểu không muốn ai đến gần. Vừa nghĩ đến đây, chẳng phải cô càng lúc càng dựa dẫm vào anh y hệt Schrodinger sao?

Nhớ đến chú mèo ú có cái tên kỳ quái này, Lam Sam liền hỏi Tiểu Du Thái:

- Cậu đã bao giờ nghe nói đến Schrodinger chưa?

- Nghe nói rồi, một tên biến thái.

- Như thế nào?

- Anh ta nhốt con mèo vào phòng khí đốc rồi hỏi liên tục không ngừng xem con mèo đó đã chết chưa, nói chung là bị thần kinh. – Để nghiên cứu về Kiều đại thần, Tiểu Du Thái đã từng điều tra về cái tên này nhưng cô vẫn mãi không thể hiểu nổi tại sao có kẻ đối xử tàn nhẫn với một con mèo như thế.

https://thuviensach.vn

Nghe tới đây, Lam Sam nhận ra chú mèo mập này cũng thật đáng thương nên đến cái tên cũng bị đặt từ một kẻ biến thái. Chẳng trách tính tình nó kỳ quái thế.

Tiểu Du Thái nói:

- Cậu thử kể thêm cho tớ nghe một chút về Kiều đại thần đi, tớ muốn tìm hiểu tất cả các phương diện thêm chút nữa. Bây giờ cả hai đều đã hòa giải, biết đâu tớ lại có cơ hội mời được anh ta về công ty.

Lam Sam cũng hiểu đạo lý này, ngay sau đó cô liền đem hết những lý giải đầy sầu não của mình về Kiều Phong tuôn ra tuốt tuồn tuột.

Tiểu Du Thái nghe nghe, mắt nheo nheo ra vẻ trầm tư suy ngẫm, nghĩ đi nghĩ lại nửa ngày bỗng đột nhiên hỏi:

- Lam Sam, cậu không thấy kỳ lạ à?

Lam Sam cùng quen biết Tiểu Du Thái bao lâu nay, cô vô cùng hiểu rõ những suy nghĩ kiệt xuất trong đầu Tiểu Du Thái:

- Kỳ lạ chỗ nào?

- Anh ta không có bạn gái. Một người đàn ông có điều kiện tốt đến thế, quả thật có thể so sánh với Đường Tam Tạng nhé, sao lại không có nữ yêu quái nào đến bắt chứ?

Lam Sam cũng chẳng thấy kỳ lạ lắm:

- Tớ đoán là vì tính cách anh ta.

Tiểu Du Thái nghiêm túc nhìn cô:

- Không, chắc chắn không phải vì nguyên nhân tính cách anh ta đâu.

https://thuviensach.vn

- ???

Gương mặt Tiểu Du Thái trở nên bí hiểm:

- Kiều đại thần chắc chắn được Ngô thổ hào kia bao rồi.

Phụt!

Lam Sam kinh hoàng phun luôn ngụm nước chanh ra ngoài, cô lúng túng rút khăn ra lau bàn, lau xong đẩy Tiểu DU Thái một cái:

- Nói nhăng nói cuội gì đấy, đó là anh trai người ta.

- Nếu là anh trai ruột, tại sao người anh họ Ngô, ông em họ Kiều? Hai người họ lớn lên có điểm nào giống nhau không?

- Cái này… - Lam Sam do dự lắc đầu, rồi giải thích: - Cái này, có thể là anh em họ, hoặc một gia đình tái hợp.

- Cậu không hiểu gì hết. – Tiểu Du Thái xua tay với cô: - Những chuyện kiểu này tớ thấy nhiều rồi, giữa anh em với nhau vẫn có sự tính toán, chỉ là anh yêu mới rộng rãi thế thôi.

Ặc, hình như cũng có lý? Dù sao tay thổ hào kia vừa ra tay đã vứt ra hơn 200 vạn đấy…

Tiểu Du Thái thấy Lam Sam dao động, lại tiếp thêm:

- Tớ lại hỏi cậu, sở thích của anh ta thế nào? Gu thẩm mỹ có bình thường không?

Lam Sam nghĩ nghĩ một lúc, cô thấy hàng ngày Kiều Phong ăn mặc cũng không tồi.

https://thuviensach.vn

Không, cái này không thể lôi ra làm bằng chứng được. Tên nhãi này vóc dáng cũng đẹp, vai thẳng lưng con cao ngất, trên người cũng chẳng có sẹo lồi sẹo lõm, chân còn dài, mặc bất cứ cái gì cũng đẹp hết. Cô lại suy nghĩ đến phong cách bài trí trong phòng khách của anh, đều được lắp đặt thiết bị rất tốt nhưng không biết thật sự có phải do chính anh ta làm ra không đây.

Cô cau cau mày:

- Cái này, gu thẩm mỹ của anh ta cũng tạm được. – Ít ra cũng không tồi đâu.

- Vậy là được rồi. – Tiểu Du Thái vỗ tay cái đét, tràn đầy tự tin: - Đàn ông thật sự đều thích gu oai vệ mạnh mẽ, chỉ có mấy anh chàng "bóng bóng" mới thích cái đẹp kiểu thế thôi.

Cái này cái này….

Lam Sam nhận ra cô không thể nghe tiếp được nữa, thế giới của cô đang lung lay chuẩn bị sụp đổ rồi.

Tiểu Du Thái lại nghĩ đến một lí do:

- Cậu vừa nói trong nhà anh ta có nuôi một con mèo.

- Đúng vậy.

- Trên mạng đều nói, phần lớn đàn ôn nuôi mèo toàn bị gay.

Cuối cùng cũng có cái để phản bác, Lam Sam không thèm nghe mà hừ nhẹ:

- Chuyện vớ vẩn, đâu phải là tuyệt đối.

- Chuyện này đương nhiên không phải là tuyệt đối, nhưng chúng ta đang nói đến xác suất. – Tiểu Du Thái đếm trên đầu ngón tay mà khoa chân múa

https://thuviensach.vn

tay: - Nói nhiều đến thế, mỗi điều kiện chỉ có xác suất là 80% khả năng thôi, 80% cộng với 80% là bao nhiêu? 160% rồi nhé! Ôi chao?

Lam Sam đỡ trán, không muốn phản bác cô nàng. Tuy rằng khả năng toán học của Tiểu Du Thái kém đến nghịch thiên nhắc nhở cô rằng cái đầu ngu ngốc này hoàn toàn không hề đáng tin nhưng Lam Sam vẫn…. Thực sự nhanh chóng bị những lí do chó má nào đó tẩy não…

Bất đắc dĩ, cô không thể làm gì khác hơn là bịt lỗ tai:

- Tớ không nghe tớ không nghe tớ không nghe không nghe không nghe cái gì cũng không nghe!

Tiểu Du Thái bình tĩnh uống một hớp nước chanh, dường như vô cùng tang thương mà lắc đầu cảm thán:

- Ôi, tiểu yêu tinh này thật cực khổ quá!

Lam Sam:

-….

Thế là thế nào với thế nào thế!

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 14

Hiểu Lầm

Lam Sam và Tiểu Du Thái vừa ăn vừa tám, đến khi ra về đã 9 giờ. Cũng may cô vẫn chưa quên sứ mệnh của mình là phải đến siêu thị một chuyến, tiếc là cô quên mất Kiều Phong nhờ cô mua gì nên lập tức thấy chột dạ, thuận mắt cái gì là mua luôn cái đó, chọn một hồi đã được một túi lớn. Dù sao ăn gì chả được, cô cũng không quá kén ăn.

Lúc cô gõ cửa phòng 303, Kiều Phong vừa tắm rửa cho Schrodinger xong. Schrodinger như một chú chó bị rơi xuống nước nhưng vẫn tỏ ra vô cùng ngạo mạn, lúc Kiều Phong định sấy lông cho nó, trông nó vẫn còn rất không tình nguyện.

Kiều Phong mở cửa, Lam Sam tay xách nách mang một túi ny lon to bước vào, đưa cho Kiều Phong một cách rất khoe khoang. Kiều Phong nhìn thoáng qua, bất mãn:

- Cô mua nhiều thế này làm gì, không ăn hết thật lãng phí. – Nói xong lại nhìn một lần nữa, càng thêm không hài lòng: - Cũng không tươi nữa chứ, cô có biết chọn lựa thực phẩm không đấy.

Tất nhiên là không rồi….

Lam Sam vò đầu cười khúc khích:

- Siêu thị sắp đóng cửa nên sale một đống vậy đấy.

https://thuviensach.vn

Lý do này không đủ sức để giải vây cho cô đâu, chỉ có cái đồ ngu si dốt nát mới đến siêu thị mua thức ăn vào giờ sắp đóng cửa thôi.

Kiều Phong nhận túi thức ăn, ghét bỏ mà lắc đầu, không biết là ghét vì nhiều đồ ăn quá hay càng ghét cô đây. Anh lạnh nhạt lườm cô:

- Ngu ngốc.

Ánh mắt đầy khinh bỉ của anh khiến Lam Sam đột nhiên sững sờ liên tưởng đến sự "hờn giỗi" mà Tiểu Du Thái từng nhắc đến, rồi lại nghĩ đến những điều Tiểu Du Thái thao thao bất tuyệt cả tối nay, sau đó cô hoảng hốt lo sợ biết đâu sau một giây Kiều Phong quay sang dí trán cô giống như Lan Hoa Chỉ của các má mì.

… Mẹ ơi!

Lam Sam cố gắng ra sức lắc đầu vứt bỏ những suy nghĩ bát nháo này, cô phát hiện ra đáng lẽ cô không thể tiếp tục đùa cợt với Tiểu Du Thái nữa…

Kiểu Phong nhìn thấy thái độ kỳ quặc của cô, cho rằng cô đang chột dạ. Anh là người hay mềm lòng, định an ủi Lam Sam một hai câu, lại thấy Schrodinger vừa rời mắt đã kêu meo meo bên cạnh.

Lam Sam không dám để Kiều Phong đợi lâu, vội vàng chạy mất.

….. *****…..

Một ngày làm việc thứ hai đầu tuần vô cùng thuận buồm xuôi gió, cô hoàn thành công việc và tan ca sớm hơn tầm 10 phút đồng hồ. Đúng lúc Kiều Phong phải trì hoãn ở lại trường một lúc, nên khi Lam Sam gõ cửa nhà anh, anh vẫn đang nấu cơm.

Kiều Phong đeo một cái tạp dề màu xanh da trời, trên đầu buộc một cái khăn hoa theo phong cách hiphop thay cho mũ đầu bếp, một bộ trang phục

https://thuviensach.vn

hình thù kỳ quái nhưng thoạt nhìn dĩ nhiên cũng không tồi. Hốc mắt anh vẫn chưa đỡ hơn, cùng lúc này trên các diễn đàn của đại học B vẫn không ngừng nóng hổi với các chủ đề được nữ sinh khởi xướng, treo giải thưởng tiền mặt nhằm chóc nã tên hung thủ đã can đảm đánh Kiều giáo sư.

Chỉ sau mấy ngày, Lam Sam đã rất tự nhiên ra vào nhà Kiều Phong. Cô không còn ngồi đợi ở phòng khách mà theo Kiều Phong vào bếp, định chiêm ngưỡng tư thế oai hùng của Kiều đại đầu bếp lúc làm cơm.

Bếp nhà anh khá rộng, thêm Lam Sam cũng không phải chen chúc. Thoạt đầu, Lam Sam đứng dựa vào cửa bếp nhìn Kiều Phong từ phía sau lưng. Cô phát hiện ra bất kể là lúc ngồi, lúc giảng bài, .. dáng vẻ của anh đều vô cùng đĩnh đạc. Đôi vai cong cùng với tấm lưng thẳng tắp, cả người anh đều cực kỳ đầy khí chất, như một cây bạch dương hiên ngang vững chãi. Bờ vai anh thẳng, rộng mà không dày, phần eo hẹp, vóc dáng này chính là một cái móc treo quần áo trời sinh, mặc gì cũng đều đẹp mắt. Mẹ nó chứ.

Cô bỗng nhiên cảm thấy thượng đế thật không công bằng mà, vừa để anh có được trí tuệ, vừa ban cho anh một khuôn mặt tuấn tú, đã có muột khuôn mặt anh tuấn lại còn có một vóc dáng tuyệt đẹp, rồi còn cho anh một công việc nhà hạ, thừa thãi thêm tài nấu ăn thiên thú không gì sánh kịp. Mẹ kiếp!

Lam Sam chuyển động bước chân, đến bên cạnh anh, yên lặng ngắm nhìn gương mặt anh. Gò má tinh tế hài hóa chứ không đẹp một cách lạnh lùng như Tống Tử Thành. Tuy cả hai người đều rất đẹp trai lại anh tuấn nhưng mỗi người lại theo một phong cách khác nhau.

Ánh mắt Kiều Phong rất chăm chú, dường như anh không hề nhận ra cô đang tiếp cận anh. Ở bên cạnh anh mấy ngày nay, Lam Sam cũng phát hiện ra người này bất kể làm gì đều dồn 100% sự chuyên chú, tỉ tỉ mẩn mẩn, thậm chí ngay cả việc ăn uống cũng rất tỉ mỉ.

https://thuviensach.vn

Anh dường như vĩnh viễn không bao giờ dung hết tinh lực vậy.

Người ta thường nói người đàn ông khi nghiêm túc rất hấp dẫn, vậy chẳng phải mỗi giờ mỗi phút anh ta đều trong trạng thái đầy hấp dẫn hay sao, cô che miệng ho nhẹ một tiếng.

Kiều Phong nghiêng đầu nhìn cô, nghi hoặc hỏi:

- Cô vào đây làm gì?

- Tôi… vào xem thôi.

Kiều Phong vớt xu hào đã thái cực mỏng từ trong nước ra, ngẫu nhiên chỉ chỏ, lên án cô một cách đầy ẩn ý:

- Cái này tuyệt đối không hề mới mẻ nhé.

Lam Sam thè lưỡi, anh ta vẫn còn nhớ đến chuyện đó.

Nhưng dù sao, đúng là cũng chẳng mới mẻ, các ngón tay của anh vẫn trắng trẻo thế.

Lam Sam thấy xấu hổ:

- Ừ, tôi có thể giúp gì cho anh không?

Kiều Phong cũng không hề khách sáo với cô:

- Cô lấy giúp tôi cái bánh kem ra, chìa khóa ở trong một cái bát bên cạnh TV đấy.

Với một câu nói đã thành công đuổi Lam Sam ra ngoài. Lam Sam quay lại phòng khách, vừa tìm thấy cái chìa khóa đột nhiên thấy tiếng di động trên bàn uống nước vang lên.

Lam Sam hô vọng vào nhà bếp:

https://thuviensach.vn

- Kiều Phong, anh có điện thoại này.

Kiều Phong to giọng hỏi:

- Ai vậy?

Lam Sam liếc nhìn điện thoại di động:

- Số lạ.

Có thể dễ dàng thấy được đây không phải là một cuộc gọi quan trọng, Kiều Phong liền bỏ qua:

- Phiền cô nghe hộ tôi một chút.

Lam Sam cũng hiểu rằng đây không phải một cuộc điện thoại quan trọng, phần lớn là cuộc gọi quảng cáo, cô hào phóng nhận lời:

- A lo?

Sao bên kia không có tiếng nhỉ. Lam Sam không nghe rõ, hỏi lại hai câu, nhưng vẫn không thấy trả lời. Điều này trái lại gợi cho cô hiếu kỳ, cô hỏi:

- Anh bán gì đấy, nói thử lại xem nào?

Điện thoại đột nhiên treo máy.

Thật vô cùng kỳ diệu nhé, chắc là tín hiệu không tốt rồi. Lam Sam lơ đễnh, trả di động lại chỗ cũ, lấy chìa khóa xuống lầu lấy bánh kem.

Bữa cơm tối gồm các món khoai sọ ninh nhừ, xu hào xào thịt bò, hoa cải xào nấm, rau diếp trộn, còn có canh cá nấu củ cải trắng.

Schrodinger rất cao hứng vì có món cá. Bởi tâm trạng thoải mái nên khi Lam Sam vuốt ve đầu nó, nó cũng không thèm lườm cô.

https://thuviensach.vn

Lam Sam vừa ăn vừa thở dài:

- Hóa ra cà chua có thể ăn cùng cải sao… Hóa ra canh cá có thể nấu cùng củ cải trắng, trước đây tôi chưa hề biết nhé.

Kiều Phong lạnh nhạt trả lời cô:

- Cô đương nhiên là không biết rồi.

- Vì sao?

- Vì cô là đồ ngốc.

Lam Sam liếc mắt:

- Anh đẹp trai à, anh không tìm ra câu gì mới mẻ hơn để chửi mắng người khác à?

Kiều Phong rất nghiêm túc nhìn cô:

- Tôi có mắng cô đâu, tôi chỉ trần thuật lại một sự thật thôi.

Lam Sam vỗ đét một cái:

- Nhìn xem, cái này là mới đấy.

Ăn xong cơm tối, Lam Sam lại vô cùng chân chó mà chạy đi rửa hoa quả. CÔ rửa sạch hai quả táo cho mình một quả cho Kiều Phong một quả, đặt trên khay bê ra ngoài phòng khách. Lần này Kiều Phong không chịu nhận.

- Đừng nói là không tươi nhé, bây giờ là mùa táo, táo cực kỳ tươi luôn. – Vừa nói xong, Lam Sam vừa chà chà rồi cắn một miếng.

Kiều Phong vẫn không chịu nhận, bất mãn nhìn cô:

https://thuviensach.vn

- Cô không có thành ý.

Lam Sam thấy rất kỳ lạ:

- Tại sao tôi lại không có thành ý? Chẳng lẽ tôi phải quỳ xuống dâng lên cho anh à?

Cũng không biết Kiều Phong biến đâu ra một con dao gọt hoa quả, anh đưa chuôi dao về phía Lam Sam:

- Gọt đi.

Lam Sam nhận dao bắt đầu gọt hoa quả, lầu bầu:

- Anh quá để ý đấy, cứ như là lão phật gia không bằng.

Kiều Phong chân chính ngồi ngay ngắn trên ghế salon như một lão phật gia, nhưng mắt anh thì không thể nhìn tiếp được. Gọt táo thì ai chẳng gọt được, nhưng gọt xong trông như thế nào cơ, Lam Sam dĩ nhiên thuộc về kiểu người gọt xong không ai nuốt nổi kia.

Xem xét đến giá trị chung cũng như các giá trị ứng dụng khác đều vô cùng khiếm khuyết, quan trọng nhất là Kiều Phong sợ nếu cứ để cô gọt xong chắc anh chỉ còn cái hạt táo mà ăn.

Ngay sau đó anh không thể làm gì khác hơn là đuổi cô ra để tự gọt, anh vừa gọt táo vừa lầu bầu:

- Người khôn trí tuệ toàn tài, kẻ vô dụng thì chẳng biết để đâu.

Lam Sam đứng bên cạnh xoa cằm nhìn anh. Anh gọt hết một lớp vỏ táo mỏng rất đều đặn, hơn nữa gọt một mạch mà không hề bị dán đoạn, lại còn đặc biệt nhanh, thật thần kỳ nhé. Cô vừa gặm quả táo vẫn còn nguyên vỏ của mình, vừa thở dài:

https://thuviensach.vn

- Tôi vừa nói sai rồi, anh không phải lão phật gia, anh phải là tiểu thư khuê các mới đúng.

Kiều Phong hừ mắt lườm cô bằng một ánh mắt không hề thiện cảm. Bất kể một người đàn ông bình thường nào đều không hề thích bị so sánh với con gái.

Lam Sam bị anh lườm vội rụt đầu rụt cổ, thầm nghĩ, đôi mắt này tuy nhỏ nhưng rất bá đạo nhé.

Cô nhìn miếng táo Kiều Phong vừa gọt xong, cắt thành từng miếng vuông vức, lúc này anh mới không nhanh không chậm khai phá, trong đầu Lam Sam lại hiện lên những lý luận bất thường của Tiểu Du Thái, thật ra, đối với phương hướng giới tính của Kiều Phong, cô cũng rất tò mò…

Kiều Phong thấy cô ngây người, lại hỏi:

- Đang nghĩ gì đấy?

- Anh đã từng được tặng xà phòng chưa? – Hỏi xong câu này Lam Sam cảm thấy rất choáng váng, sao tự nhiên cô lại buột miệng thốt ra những suy nghĩ trong lòng thế này? Kể cả có hiếu kỳ đến đâu cũng không được hỏi chứ, mà kể cả có hỏi cũng không được hỏi trực tiếp như vậy chứ…

Vậy mà Kiều Phong lại trả lời trực tiếp hơn:

- Được tặng rồi.

Lam Sam há to miệng, hai mắt đăm đăm như một bệnh nhân hội tụ 21 bệnh trạng vậy.

Kiều Phong không biết chuyện này có gì đáng để cô kinh ngạc thế, anh nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi cũng từng được tặng kem, kẹo, khăn quàng, bit tất, đèn pin... Schrodinger cũng là được tặng.

Lam Sam nhận ra cuối cùng Kiều Phong cũng biết uyển chuyển hơn, còn biết che giấu lấp liếm chuyện này nữa.

- Nói chung là từ nhỏ tôi đã thường được tặng những thứ rất kỳ quái. – Kiều Phong tổng kết thành một đạo lý. Thật ra có một lần anh từng được người khác tặng cho một hộp bao cao su, lại còn có vị ô mai – thật ý vị nhé. Lúc đó vì còn ít tuổi nên anh không hiểu còn lôi ra thổi bóng, sau này bị cha anh nhìn thấy. Kiều Phong mãi mãi không bao giờ quên được biểu tình đặc sắc của cha anh lúc đó đâu.

Khụ, sao tự nhiên lại nghĩ đến những chuyện như thế này chứ, Kiều Phong hơi thẹn thùng, lén liếc mắt sang nhìn trộm Lam Sam, anh nhận ra Lam Sam vẫn gương mắt nhìn thẳng vào mặt anh để quan sát, giống như là đang muốn nhìn thấu anh vậy. Anh lại càng ngượng hơn, mặt hơi đỏ lên. Anh cúi đầu, không nói gì thêm, chỉ không ngừng lo ăn táo.

Cứ bị Lam Sam nhìn chằm chằm như thế, tai anh dần chuyển sang màu hồng nhạt, như để hòa hợp với màu má.

Lam Sam lặng lẽ nhìn, cô cảm thấy mình đã biết được thêm nhiều điều.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 15

Sếp Tổng

Lam Sam không biết mình đã rời khỏi nhà Kiều Phong như thế nào. Cô ngồi trên salon phòng mình nhưng linh hồn bé nhỏ thì dường như vẫn quanh quẩn bên nhà anh.

Hóa ra…

Dĩ nhiên….

Quả nhiên…

.

----- Chỉ biết rằng, đàn ông tốt đều chạy theo đàn ông hết cả rồi!

Tâm trạng Lam Sam đang cực kỳ phức tạp, vô cùng khiếp sợ, nhưng lại có phần tiếc nuối. Thế nhưng như đã nói, với một người đàn ông hiền lành như anh, cô cũng không thể tưởng tượng được nếu anh sống cùng phụ nữ thì sẽ biến thành cái dạng gì nữa, nên chắc những người như anh cũng chỉ có thể dành để thỏa mãn đàn ông thôi.

Trừ việc đó, đứng trên phương diện cá tính để đánh giá, cô có phần đố kị với Kiều Phong… Tâm trạng này cũng rất dễ hiểu, bất kỳ cô gái nào nếu bị so sánh với một cô gái thông minh xinh đẹp hơn mình đều sẽ cảm thấy vô cùng đố kỵ ghen ghét mà.

https://thuviensach.vn

Thật ra nếu ví von như vậy cũng không thỏa đáng lắm, dù nhan sắc của Kiều Phong có mỹ mạo hiền lành thì anh cũng không phải là một cô bé. Khí chất của anh không hề âm trầm nhu nhược mà trong sáng sạch sẽ như những tia nắng mùa đông, không quá gay gắt, sáng chói vừa đủ, khiến cho người ta cảm thấy ấm áp.

Sau một hồi cảm thán, tâm trạng kích động của Lam Sam cũng dần dần hồi phục, cô đã có thể khai thông sáng tỏ. Làm người cũng không cần quá hẹp hỏi như vậy. Tình yêu vốn là một điều gì đó rất cao thượng, không thể phân biệt giới tính nam nữ với nó được. Thích ai, yêu ai, đó hoàn toàn phụ thuộc vào sở thích cá nhân, đó là nhân quyền do thiên phú, đâu có liên quan mắc mớ đến người khác đâu.

Hiểu thì hiểu, nhưng khi đột nhiên biết được bí mật của người khác, Lam Sam vẫn cảm thấy rất áp lực. Cô cảm thấy hơi oán giận Tiểu Du Thái, sao cô nàng không yên yên lặng lặng mà trọn vai một người ngu ngốc đi, sao đột nhiên lại mò ra chân tướng làm gì.

Ngay sau đó, cô nhắn cho Tiểu Du Thái một cái tin: Tớ hận cậu!

Tiểu Du Thái nhắn lại rất nhanh: A, cậu cũng biết rồi hả?

Lam Sam: Hừ (╰_╯)

Tiểu Du Thái: Cậu nghe tớ giải thích đã! Tuy rằng đứa trẻ đó không phải là của cậu, nhưng tớ luôn mãi mãi yêu cậu mà! @

Lam Sam: ….

Sao lại có con bạn không biết điều thế chứ. Đồ chết bầm mà!

... ***...

https://thuviensach.vn

Vừa chuẩn bị vào chỗ làm việc, Lam Sam nhận được một cuộc điện thoại khiến cô vô cùng phấn chấn: Ngày hôm nay, Tống Tử Thành muốn chạy thử xe R8.

Có hi vọng rồi.

Đã sớm hẹn chạy thử xe với anh, mà vị khách Tống Tử Thành này vốn không bình thường, nên Lam Sam đồng ý ngay. Trong buôn bán không thể nói chuyện nhân nghĩa, đối với Tống Tử Thành, Lam Sam cũng không hề thấy mình đã làm gì xấu hổ. Thế nhưng cô cũng chẳng vui vẻ được lâu thì đã bị lão Vương gọi vào phòng làm việc.

Lam Sam đã làm nhân viên dưới quyền lão Vương nhiều năm, mối thâm giao của hai người rất tốt, nếu không đứng trước mặt người ngoài, cô tất nhiên sẽ chẳng kiêng nể gì khi nói nói chuyện với ông ta. Cho nên vừa thấy lão Vương, Lam Sam đã lấy chuyện Tống Tử Thành để khoe khoang công trạng với ông ta.

Lão Vương cười lạnh lẽo:

- Anh ta là ai thế? Có đẹp trai không đấy? Cô sẽ không đến quấy nhiễu tình dục người ta nữa chứ?

- Khụ khụ, tôi đã giải thích biết bao nhiêu lần rồi, tất cả chuyện đó chỉ là hiểu lầm thôi, nếu không sao khách hàng đó vẫn để tiền đặt cọc chỗ chúng ta thế? Ai da, lão Vương tôi đã nói với sếp rồi…

- Cô nói trước với tôi, nên tôi cũng nói trước với cô, - Lão Vương phất tay: - Tôi gọi cô đến đây là để nói trước với cô một tiếng, thời gian tới nhớ an phận một chút cho tôi nhờ, đừng phạm lỗi nữa.

Lam Sam nhếch miệng:

https://thuviensach.vn

- Giám đốc Vương ơi, ông thật biết đùa với tôi đấy, tôi thì có thể phạm lỗi gì được, tôi có bao giờ dây vào những chuyện độc ác vô bổ thế đâu.

- Cô đừng có đứng đây luyện mồm mép với tôi. Tôi nói cho cô hay, sắp tới tổng giám đốc dự định đến thị sát tại công ty chúng ta. Ở chỗ tổng giám đốc Trương tôi còn có thể áp chế giúp cô một chút, còn nếu để rơi vào mắt sếp tổng…. Ừ, cô cứ yên tâm, tôi sẽ để cô tranh thủ đi phát tờ rơi tiếp thị.

- Là sếp tổng đứng đầu hả? – Lam Sam hơi ngạc nhiên, sau đó cô vỗ trán một cái, nhớ ra tổng giám đốc điều hành Trương của họ chỉ là một CEO quản lý, còn gara ô tô này vốn là thuộc về một vị sếp tổng khác, nhưng vị sếp tổng đại thần bí kia từ trước đến nay vẫn chưa từng xuất hiện, cho nên tất cả mọi người đều không mấy khi để ý đến chuyện này.

Lão Vương gật đầu:

- Đúng, chính là vị sếp Tổng đó.

- Giám đốc Vương ơi, ông có thông tin của ông ta không? Nếu không để tôi chuẩn bị trước một chút?

- Không, tôi cũng chưa bao giờ được gặp ông ta.

Thật là, sao lại thần bí vậy chứ.

Ngược lại Lam Sam cảm thấy không hề lo lắng, đại Boss đã nhiều năm không quản lý công ty, nếu ông ta mà đến thị sát thì phần lớn chỉ là giả vờ giả vịt, liệu có thể làm mưa làm gió được gì đây?

So với vị sếp tổng hư vô mờ mịt nào đó, trước mắt Lam Sam càng hiếu kỳ với Tống Tử Thành hơn. Cô hiểu biết quá ít về Tống Tử Thành, trước kia vì không có hứng thú, hiện tại nếu có hi vọng bán được xe cho anh ta, cô sẽ cảm thấy cô nên tìm hiểu thêm. Cô hỏi lão Vương:

https://thuviensach.vn

- Giám đốc Vương, ông có biết về Tống Tử Thành không? Anh ta lai lịch thế nào? Có mối quan hệ thế nào với tổng giám đốc Trương?

Lão Vương lắc đầu:

- Tôi không biết anh ta, nghe nói anh ta vừa về nước, có quen biết với tổng giám đốc Trương, nhưng mới chỉ nghe ông ta nhắc đến một lần, sau đó tổng giám đốc Trương chưa bao giờ nhắc lại chuyện anh ta.

A, là như thế này? Xem ra Tống Tử Thành cũng không quá thân thiết với tổng giám đốc.

Cô rất phấn khởi, ít nhất cô không phải lo Tống Tử Thành sẽ ăn nói bậy bạ về cô với tổng giám đốc Trương.

***…

Buổi chiều, khoảng gần 5 giờ Tống Tử Thành mới ghé qua. Lam Sam cảm thấy thời gian anh lựa chọn rất thiếu thành ý - đến chạy thử xe vào thời điểm chuẩn bị hết giờ làm việc thì sau đó sao có thể bàn bạc tiếp được?

Cô thấy rất nhiều khả năng là anh ta lại đùa giỡn cô, cô lập tức cảm thấy bất mãn trong lòng.

Lam Sam cảm thấy công ty các cô chọn lựa một lộ tuyến để chạy thử xe rất tốt, phong cảnh bên đường khá đẹp, rẽ qua núi Ngọc Tuyền và khu vườn cây ngay dưới chân núi, nếu đi quá thêm một chút là tới Hương Sơn. Núi ngọc tuyền trông hơi âm u, không phù hợp để ngắm cảnh, Lam Sam còn nghe nói bên trong có không ít khu vực quân sự bị cấm, thế nên cô không muốn vào đó, nhỡ bị bắt thì phải làm sao bây giờ. Đáng sợ nhất là phải bị coi là thành phần phản động gây nguy hiểm cho Tổ quốc, chưa cần hỏi đã bị bắn hai phát chết ngay tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Trước đây cô từng gặp một vị khách hàng, khi còn bé, anh ta chơi đá cầu bên ngoài Nam Hải, một tên nhóc chân khỏe trong đám đá cầu vào trong bờ tường, kết quả là quả cầu vừa đến giữa không trung đã bị đạn bắn Pằng pằng pằng, thật vô cùng đáng sợ…

Ôi, thôi ngay thôi ngay. Lam Sam khẽ cử động, cô xoa cằm, quay sang ngắm nhìn bầu trời xanh biếc dào dạt ý xuân bên ngoài cửa sổ. Cô bỗng nhiên cảm thấy một cảm giác quen thuộc không sao có thể giải thích, giống như trước đây không lâu có người từng nói sẽ đưa cô đến núi Ngọc Tuyền, nhưng cảm giác này không quá rõ ràng, như có như không, cô cô gắng nghĩ lại, nhưng càng nghĩ càng không ra.

Tống Tử Thành thấy cô hoảng hốt, liền hỏi:

- Sao vậy?

Lam Sam giật mình:

- Tôi cảm thấy giống như kiếp trước mình từng được chôn tại đây vậy. – Cũng chỉ là một lời giải thích…

Tống Tử Thành lắc đầu, đạp mạnh ga, nhanh chóng đưa cô khỏi nơi kiếp trước từng được chôn cất.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 16

Mua Thức Ăn

Chỉ rẽ qua núi Ngọc Tuyền là có thể nhìn thấy bờ rào với những rặng cây ăn quả trồng ven núi, bên trong còn trồng rất nhiều hoa đẳng tử lúc này đang nở rộ cả một góc trời. Màu tím thẫm của những nhành hoa không thể chịu nổi cô đơn, men theo bờ rào lan cả ra ngoài, đang đung đưa trong làn gió nhẹ, như một thác nước màu tím đậm hay một màn pháo hoa mỹ lệ không bao giờ lụi tắt. Tuy rằng đã qua tuyến đường này vô số lần, nhưng Lam Sam vẫn cảm thấy kinh diễm như lần đầu tiên, cô luôn miệng tấm tắc khen ngợi.

Trong khi cô ngắm hoa, anh lại ngắm cô.

Xe mui trần mang đến một tầm nhìn vô cùng thoáng đãng, thu toàn bộ quang cảnh đất trời vào tầm mắt. Hôm nay, thời tiết sáng sủa, vào thời khắc này mặt trời đã ngả dần về đằng Tây, ánh dương đã không còn chói lóa như lúc chính ngọ mà hây hây như một mỹ nữ da mỏng má đào vừa dịu dàng vừa nội liễm lại như ẩn ẩn đưa tình. Thiên không cũng đã bày bố xong, đã bắt đầu đến lúc để phơi bày màn hào quang diễm lệ.

Ánh tà dương, vầng hào quang, hoa cỏ và cả mỹ nhân.

Một cơn gió mạnh thổi qua cuốn mái tóc tung bay để lộ cằm và cổ cô, thật đẹp như tạc, mang vẻ yếu ớt tựa như chiếc bình sứ trắng vừa chạm nhẹ có thể vỡ bất cứ lúc nào. Tống Tử Thành sửng sốt khi thấy yết hầu cô hơi hơi nhảy lên khiến phiêu đãng nhân tâm.

https://thuviensach.vn

Lam Sam quay lại, nhìn thấy Tống Tử Thành đang nhìn cô, cô càng hoảng sợ, hai mắt trợn to:

- Đại ca, anh nhìn tôi làm gì, nhìn đường đi!!!!

Tống Tử Thành chợt phanh xe, bánh xe hình giọt nước mài trên đường rồi dừng lại trong tư thế một con cá mập đang chờ trực chiến.

Lam Sam vỗ vỗ ngực, ai oán nhìn anh. Người này, thật không đáng tin cậy!

Tống Tử Thành cảm thấy mình TM đúng là có bệnh, bị cô trợn mắt anh lại nghiễm nhiên không thể ngăn được cảm giác hưng phấn.

Dù sao đối với khách hàng, Lam Sam vẫn thấy ngại ngùng khi lỡ lời mắng người ta. Nhưng hôm nay anh ta tác oai tác quái không nể mặt cô chút nào, sắp đến giờ tan tầm mới đến thử xe cô có thể nhịn, chạy xe trên đường còn dám phân tâm, cả người cả xe đều do cô mang ra ngoài, vạn nhất có chuyện gì xảy ra, cô có đến 28 cái thận cũng không thể bán đi mà đền nổi đâu!

Tống Tử Thành nhìn dòng thác nước tím biếc bên ngoài xe, đột nhiên hỏi:

- Lam Sam, em cảm thấy chiếc xe này thế nào?

Lam Sam còn có thể nói gì khác:

- Một chữ, tốt!

Anh thu hồi tầm mắt, chăm chú nhìn ngắm gương mặt cô, rồi chậm rãi nói:

- Anh tặng em một chiếc em thấy sao?

https://thuviensach.vn

Lam Sam:

- …

Cô đột ngột xoay người tiến sát vào gần anh.

Tống Tử Thành hơi nhếch khóe miệng, anh ngồi bất động ở ghế lái, trấn tĩnh nhìn cô đang nhích mỗi lúc một gần hơn hơn. Khoảng cách của hai người càng gần cho đến khi hai khuôn mặt chỉ cách nhau trong gang tấc.

Sau đó cô dừng lại bất động.

Tống Tử Thành rất ăn ý, anh nghiêng người về phía trước, cúi thấp đầu xuống định hôn cô.

Đáng tiếc, chỉ còn cách 1cm anh đột nhiên ngừng lại.

Không phải anh không muốn cử động mà là bị ngăn cản không thể đạt được ý muốn.

Tống Tử Thành cúi đầu, anh thấy bên trái xương quai xanh của mình đang đặt một ngón tay. Ngón tay trắng nõn nà vô cùng thanh thoát nhưng lực đạo lại thập phần, đâm vào đúng chỗ hiểm, từ vị trí đầu ngón tay là trung tâm có một sự đau đớn dần lan nhẹ, tuy không quá mãnh liệt nhưng vừa đủ để khóa cứng anh lại, không cho anh tiếp tục ý đồ của mình.

Lam Sam nhìn chằm chằm vào mắt anh, nghiến chặt răng để không phát hỏa mà đánh anh. Cô chỉ nói từ tốn:

- Tống Tử Thành, anh có phiền không?

Tống Tử Thành nhìn cô, không buồn không khách khí:

- Em có thể đưa ra một cái giá.

https://thuviensach.vn

Lam Sam càng tức giận tăng lực ở ngón tay, hùng hổ đâm anh, đến khi thấy anh nhíu mày, cô nói:

- Lần trước hình như tôi quá hàm súc nên tổng giám đốc Tống nghe căn bản vẫn chưa hiểu nhỉ. Có câu nói: “Một nghề cho chín còn hơn chín nghề.” , nghiệp vụ chính của tôi là bán xe, ngài muốn tôi bán thân, nhưng thật ngại quá tôi lại không thành thạo nghiệp vụ này nên không thể đáp ứng ngài. Đã rõ ràng chưa?

Tuy bị cô đâm rất đau, nhưng Tống Tử Thành vẫn không muốn lùi về phía sau. Anh thích khoảng cách hiện tại, như vừa cúi đầu là có thể chạm vào cơ thể cô. Anh nói:

- Tôi cho rằng, sở dĩ chưa đạt cam kết là bởi vì giá chưa đủ cao.

Lam Sam cuối cùng cũng tức giận đến không thể kiềm chế được thêm, cô gật đầu một cái, trả lời anh một cách hào phóng:

- Được rồi, chúng ta bàn về giá cả nhé. Đến đây nào, xuống xe nói chuyện. – Vừa nói, cô vừa tự xuống xe trước lại còn đi vòng sang bên ghế lái, chỉ tay ngoắc anh: - Xuống đây.

Tống Tử Thành cũng xuống xe.

Lam Sam móc ra hai xu lẻ, chỉ về phía trước mặt:

- Từ chỗ này đi bộ thêm 1km là có thể thấy một trạm xe buýt, ở đây có hai xu, nhỡ đến bến đỗ anh còn đủ để đổi xe một lần nữa. Mau về ăn cơm với con đi.

Cô nhét hai xu tiền cho anh, thế nhưng anh phản ứng lại khiến chúng bay lên rồi rơi xuống đất, nặng nề chạm vào cửa xe.

Tống Tử Thành cảm thấy không ổn:

https://thuviensach.vn

- Lam Sam, em chờ một chút.

Lam Sam thầm nghĩ, tôi có mà chờ ông tổ nhà anh.

Như một con quái vật khổng lồ, chiếc R8 lao nhanh như một con báo trên đường.

Tống Tử Thành đứng yên tại chỗ, nắm chặt hai xu tiền đang lạo xạo một cách mất trật tự, cắn răng nghiến lợi nhìn hình bóng đang dần dần khuất xa cuối con đường.

***…..

Ngày thứ hai kế tiếp Lam Sam lại được nghỉ. Cô ngủ thẳng một mạch từ sáng sớm cho đến tối mịt, đột nhiên nghe thấy tiếng gõ cửa.

Cốc cốc… đông, tiết tấu rất nhịp nhàng.

Lam Sam vờ như không nghe thấy, chùm chăn kín đầu, ngủ tiếp.

Người nọ vẫn rất kiên nhẫn, vừa gõ vừa nói:

- Lam Sam, mở cửa.

Giọng nói không quá to, nhưng vẫn đủ để rơi vào lỗ tai cô.

Lam Sam giận dữ, nhùng nhằng rời giường đi ra cửa, mở cửa “Cạch” một tiếng, đứng trợn mắt đối diện Kiều Phong:

- Làm gì thế?

Kiều Phong làm như không thấy vẻ bực tức vì ngái ngủ của cô, vẫn từ tốn:

- Theo tôi đi mua thức ăn.

https://thuviensach.vn

- Không đi, tôi muốn ngủ tiếp.

- Hôm qua cô đã nhận lời với tôi rồi.

Lam Sam lật một bên mắt:

- Hôm qua làm sao tôi biết anh đi sớm thế này, bây giờ là mấy giờ rồi?

Kiều Phong giơ đồng hồ lên xem, chăm chú đáp:

- Bảy giờ một phút.

Lam Sam vò đầu nắm tóc:

- Tôi mặc kệ, tôi muốn đi ngủ.

- Được, vậy cô cứ ngủ đi, còn tôi sẽ tiếp tục gõ cửa nhà cô.

- … - Sao trên đời có kẻ vô sỉ thế này.

Lam Sam vô lực dựa vào cửa:

- Anh đẹp trai ơi, tôi còn chưa ăn sáng, anh đi trước đi, một lát nữa tôi sẽ đến tìm anh, ngoan nào.

Câu nói này vừa đúng với mong muốn của Kiều Phong:

- Được, bây giờ tôi làm bữa sáng cho cô, cô rửa mặt đi, 15 phút nữa sang nhà tôi.

Lam Sam không hề nghi ngờ rằng nếu cô không đi, nhất định Kiều Phong sẽ lại tiếp tục đứng gõ cửa nhà cô. Cô hơi hối hận vì hôm qua đã nhận lời anh. Vốn là cô cảm thấy hổ thẹn trong lòng vì cứ ăn không uống không ở nhà anh cho nên định ôm đại nghiệp mua tức ăn, nhưng Kiều Phong chê bai tiêu chuẩn của cô đòi dạy dỗ cô nên mới sáng sớm hôm nay cô đã bị anh ta hành hạ thảm thiết như thế này.

https://thuviensach.vn

Hôm nay là ngày nghỉ nên cô không cần trang điểm, cũng không thay quần áo, bớt việc nào hay việc ấy, đúng 15 phút đồng hồ sau có mặt ở nhà Kiều Phong.

Bữa sáng vẫn dĩ nhiên là rất ngon, tên tiểu tử này năng suất vẫn rất cao.

Một cốc trà chanh, hai cái bánh mì một quả trứng chiên, còn thêm vài ngọn xà lách, còn có, … ặc … đậu phộng?

- Theo tư liệu, cô có thể ăn. – Kiều Phong giải thích.

Lam Sam giơ bánh mì lên, có phần mơ màng:

- Không phải cho lung tung đậu phộng vào à?

Dĩ nhiên không phải. Kiều Phong đem đậu phộng nhét vào bánh mì, sau đó kẹp thêm xà lách và trứng gà, rồi đưa cho cô:

- Nếm thử đi.

Đây là sự phối hợp kiểu gì đây nhỉ! Lam Sam đen mặt thấp thỏm cắn một cái.

Gì cơ? Rất ngon nhé!

Kế tiếp cô điên cuồng giải quyết sạch sẽ bữa sáng.

Sau bữa điểm tâm Lam Sam lẽo đẽo theo Kiều Phong đi chợ sáng. Đôi nam thanh nữ tú này qúa chói sáng nên các bác gái trong chợ đều phải quay đầu lại nhìn. Tuy ánh mắt họ đều thiện ý nhưng vì bị nhiều người vây lại nhìn trần trụi khiến Lam Sam cảm thấy hơi ngượng ngùng. Cô sờ sờ gáy, nhìn Kiều Phong đang đứng bên cạnh vẫn bình tĩnh như thường.

Lam Sam cảm thấy tố chất tâm lý Kiều Phong có thể so sánh mạnh mẽ ngang với kim cương, cô nhận ra qua mấy ngày nay chưa bao giờ Kiều

https://thuviensach.vn

Phong nổi giận hoặc hoảng hốt. Đối mặt bất kể với kích thích gì anh đều vẫn giữ được vẻ vân đạm kinh phong, cái kiểu đã đạt đến cảnh giới " Thiên hạ trầm trồ chỉ là muỗi." ấy.

Kiều Phong vẫn ghi nhớ rõ mục đích của chuyến đi này, anh dẫn Lam Sam đi từng hàng để nhận diện từng loại thực phẩm, vừa đi anh vừa giải thích. Anh phát hiện ra Lam Sam ngu ngốc đến không thể ngu ngốc hơn được nữa, cô gái này chọn thức ăn theo tiêu chí "Càng to càng tốt" , cà chua càng to càng tốt, dưa chuột càng to càng tốt, đậu đũa càng to càng tốt…. Kiều Phong nghiêm túc giải thích cho cô phân biệt sự khác biệt giữa "to", "chín", và "tươi" , cùng với những dấu hiệu để phân biệt các loại thực phẩm khác nhau. Cô nghe từ tai này qua tai khác, sau này cô rất thẳng thắn trực tiếp dấn thân vào các cuộc cò kè mặc cả, càng đánh càng hăng. Quả thực, không có chí tiến thủ, không học vấn không nghề nghiệp, làm việc cũng không đàng hoàng!

À, cô thậm chí có ngu ngốc đến mức ngay đến tên của các loại thức ăn cô toàn nhớ lẫn nhớ lộn. Cô lúc nào cũng nhầm nấm rơm thành nấm hương, nấm hương thì gọi là nấm mỡ, Kiều Phong nhắc nhở vài lần như cô vẫn không sửa được, anh thực sự bực đến đau trứng rồi. Hơn nữa, đã thế còn đòi hỏi hết cái này đến cái nọ, đòi ăn tôm bóc vỏ hấp xả, canh củ từ nấu xương… ha ha ha, ăn ăn ăn, mua mua mua!

Kiều Phong thả một túi nấm vào rổ đồ ăn, rồi dẫn Lam Sam đi mua xương ống. Một tay Kiều Phong đẩy xe thức ăn, trên xe đầy ắp các túi đồ, trong đó có một túi rau cần vì quá dài nên lộ ra phần ngọn xanh mượt, mỗi lần xe xóc lại khẽ nảy lên.

Lam Sam tay không đi bên cạnh Kiều Phong.

Lúc về khi đi ngang qua một nhà trẻ, trước cổng có bán kẹo bông, vài bạn nhỏ khóc khóc mếu mếu không chịu đến trường nên bố mẹ chúng đành

https://thuviensach.vn

phải mua kẹo bông để dỗ dành, gần như đứa nào sau đó cũng được dỗ ngoan ngoãn.

Kiều Phong đứng lại trước một xe kẹo bông.

Lam Sam nói:

- Tôi không ăn cái này đâu. – Trông nó còn to hơn cả người ấy chứ.

Kiều Phong nhìn chiếc máy đang xay đường thành từng tia một cách mạnh mẽ, cứ hết vòng này sang vòng khác, càng lăn càng lớn hơn, anh không hề ngẩng đầu lên mà đáp:

- Không phải mua cho cô.

- Cho Schorodinger? – Lam Sam lại hỏi, hỏi xong lại tự xoa cằm, ngạc nhiên nói: - Schorodinger mà ăn kẹo bông sao? Tôi chưa từng nhìn thấy động vật ăn kẹo bông bao giờ nhé. – Nói đến đây, cô bỗng nhiên kinh ngạc đến trợn tròn hai mắt, nhìn Kiều Phong một cách khó tin: - Không phải là cho anh chứ?

Kiều Phong không phủ nhận.

- Haha ha ha ha… Trẻ con ấu trĩ!

Kiều Phong cũng hiểu rằng một người đàn ông đã trưởng thành như anh mà cầm một cây kẹo bông thì quả thật trông rất trẻ con, ngay sau đó anh quyết định bắt Lam Sam cầm giúp anh, về đến nhà anh sẽ ăn.

Lam Sam:

- …..

Cô thất thần cầm một cây kẹo bông lẽo đẽo sau lưng Kiều Phong, cây kẹo bông rất to, còn to hơn cả đầu cô, như một đám mây trắng tuyệt đẹp.

https://thuviensach.vn

Đường tiếp xúc với không khí nóng tản ra một hương thơm đậm đặc mùi đường cháy, Lam Sam không kìm được mà hít sâu một hơi, trong lòng lại cảm thấy nôn nao.

Một lát sau, cuối cùng cô lại liếm một cái.

Cô xin thề cô đã cố gắng hết sức để nhịn, nhưng rất tiếc là cô không nhịn được nổi nhé…

Kiều Phong vẫn đi phía trước, Lam Sam không chủ động nói chuyện với anh nên suốt quãng đường anh đều trầm mặc. Về đến nhà, anh quay đầu nhìn Lam Sam, anh nhận ra cây kẹo bông của mình chỉ còn lại mỗi cái que.

Chuyện xấu đã lộ rồi, không thể nhịn được hơn.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 17

Đi Dạo Phố

Lam Sam ăn sạch sành sanh cây kẹo bông của Kiều Phong.

Kiều Phong nhìn cô bằng ánh mắt của những kẻ thù giai cấp đối địch, khiến cô chột dạ. Anh chân thành nói với cô:

- Tôi cảm thấy nhân phẩm cô có vấn đề.

- Khụ - Lam Sam nhẹ nhàng choàng lấy vai anh: - Anh à, anh à, lần sau tôi sẽ mua đền cho anh mà.

Kiều Phong nghiêng người sang một bên để tránh nhé bộ móng vuốt dính đầy đường của cô.

Lam Sam sử dụng toàn bộ nhãn lực phi thường nhất có thể của mình để cướp lấy xe đẩy hàng trên tay anh, tự đi vào nhà, vừa đi vừa nói:

- Được rồi được rồi, tôi sai rồi…. Tôi đi rửa rau ngay.

Kiều Phong vẫn đi theo sau cô, nhất định không chịu buông tha:

- Cô không chỉ ngu ngốc, mà nhân phẩm cũng không tốt nữa, tôi xin có kiến nghị là cô nên đi cải tạo toàn bộ đi.

Lam Sam giận dữ:

https://thuviensach.vn

- Ý anh có phải tôi nên chui lại vào bụng mẹ tôi không đấy?

- Không phải. – Kiều Phong lắc đầu: - Ý tôi là cô hẳn nên quay về trường để giáo dục lại từ đầu.

- Toàn chuyện bé xé ra to. – Cô lừ mắt.

- Cô có thể xin vào học lớp của tôi. – Vừa được mở mang kiến thức, lại còn có một vị giáo sư giàu đạo đức dìu dắt cô nữa. Kiều Phong cảm thấy đề nghị này vô cùng phù hợp với cô.

Lam Sam run lên:

- Đầu óc tôi chưa có bệnh đâu.

Kiều Phong khẳng định đề nghị này không tồi, nên không cho cô được quyền quyết định, anh vuốt cằm, khinh khinh phiêu phiêu buông một câu đầy tính uy hiếp:

- Không đến lớp học, cô đừng mơ được ăn cơm tôi nấu.

Lam Sam:

- ….

Có câu nói " Sinh mệnh là đáng quý, tự do cũng rất đáng giá, phú quý bất khả kháng, không thể khuất phục cường quyền, người thanh liêm quyết không ăn xin…" cho nên đương nhiên cô đồng ý không chút do dự!

Dù vậy, sự thỏa hiệp của cô cũng chưa đủ để xoa dịu sự bất mãn của Kiều Phong đối với cô, cho nên cô vẫn phải rửa rau.

Kiều Phong tỏ ra không hề hài lòng đối với phong cách rửa rau đầy tục tằng của cô, thường sau mỗi lần cô rửa anh đều phải rửa lại thêm một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Sau khi rửa sạch củ từ, Lam Sam rửa lại một nước, dùng dao gọt sạch phần vỏ, sau đó rửa lại rồi mới đưa cho Kiều Phong. Sau đó cô liền ra khỏi bếp.

Chỉ trách là cô lại sờ tay lên mặt.

Rất nhanh, cô phát hiện mặt mình hơi ngứa, cô gãi vài cái, kết quả là càng gãi càng ngứa, cô sợ cứ gãi thế này thì khuôn mặt mình bị tàn phá hết nên dùng hai tay đè nên mặt nhẹ nhàng xoa xoa nắn nắn…

A a a a a a a a a a, ngứa chết mất!

Lam Sam rất sợ hãi, cô không biết chuyện gì đã xảy ra, hôm nay cô mới chỉ bôi kem dưỡng da, căn bản không hề trang điểm, sao mặt cô lại ngứa đến thế này?

Có phải là bị trúng độc rồi không?

Cô kêu lên một tiếng thảm thiết, chạy vào bếp, vừa khóc nức nở vừa nói:

- Kiều Phong Kiều Phong, tôi vừa bị trúng một chất độc kỳ lạ, tôi không còn sống được bao lâu nữa!

Kiều Phong bị cô dọa sợ đến mức suýt cắt vào tay, anh đặt dao xuống, quay lại nhìn cô:

- Bị sao vậy?

- Tôi không biết, có thể là trong kẹo bông có độc. – Lam Sam vừa nói vừa xoa mặt. – Bây giờ tôi thấy ngứa chết mất, anh xem xem, có phải khuôn mặt tôi đang bắt đầu bị hủy dung rồi không? - Hai tay cô vẫn che mặt, xoa càng lúc càng nhanh, thật giống y như cha của Schorodinger.

Kiều Phong đột nhiên giật tay cô ra:

https://thuviensach.vn

- Đừng nhúc nhích!

Vì quá nhanh nên lực tay của anh hơi mạnh, kéo cả người cô lảo đảo suýt lao vào người anh. Hai bàn tay của cô đều bị anh nắm chặt kéo sang hai bên, tư thế này khiến cô giống như một con chim nhỏ đang chuẩn bị giương cánh bay lên, lao vào lòng anh.

Hơn nữa vì khoảng cách giữa hai người quá gần, Lam Sam vừa ngẩng đầu lên nhìn Kiều Phong đã cảm thấy rất giống tư thế của một nụ hôn.

Ặc…

Kiều Phong cúi xuống nhìn khuôn mặt Lam Sam, qua các dấu hiệu cho thấy da mặt cô mới chỉ bị gãi lên hơi đỏ. Anh nhẹ nhàng lắc đầu, hơi bất đắc dĩ:

- Ai cho cô sờ lên mặt?

Khuôn mặt anh cách cô thật gần, gần một khuôn mặt đẹp đẽ ngay trong gang tấc khiến cô ngỡ ngàng mà quên mất vết thương trên mặt, cô đáp:

- Tôi… cái này… anh cũng đâu có nói là không được sờ đâu!

Kiều Phong đang định nói rồi lại thôi, đến cuối cùng chỉ có thể nói lên một đạo lý:

- Đồ ngốc.

Lam Sam không được tự nhiên:

- Có thể buông tay ra trước được không.

Kiều Phong liền buông tay cô ra, anh quay lại lấy bình dấm trắng, đổ ra một lượng khoảng nửa nắp bình, rót vào trong ấm nước. Cô vẫn chưa thể giải thích nổi:

https://thuviensach.vn

- Rốt cuộc là có chuyện gì đã xảy ra?

Kiều Phong đang định trả lời, quay lại thấy cô đang đưa tay lên sờ mặt, anh lại mắng:

- Dừng tay lại.

Lam Sam rụt đầu rụt cổ, thè lưỡi.

- Dưới vỏ củ từ có một lớp nhựa, khi tiếp xúc với da người sẽ gây ra dị ứng gây viêm da, nhưng không kéo dài. Cô yên tâm, sẽ không ảnh hưởng xấu đến khuôn mặt đâu. – Kiều Phong chỉ vào bình nước đã được pha giấm trắng: - Dùng giấm trắng để rửa sạch mặt, độ chua trong đó có tác dụng trung hòa, giảm bớt cảm giác ngứa, cô thử xem.

Lam Sam lon ton nịnh bợ:

- Thật uyên bác.]

Kiều Phong đáp lễ:

- Thật vô dụng.

Lam Sam liền không thèm để ý đến anh, cúi đầu rửa mặt rửa tay. Kiều Phong vẫn đứng sau lưng nhìn cô bằng một ánh mắt dành cho một kẻ ngốc nghếch, nhưng anh luôn kiên nhẫn chờ bằng được cho đến khi cô rửa sạch xong, không còn kêu ngứa nữa anh mới quay lại bếp tiếp tục nấu cơm.

Đã ăn vụng mất kẹo bông của anh thì cứ tự làm tự chịu đi nhé, có lẽ đó chính là quả báo dành cho cô. Kiều Phong vừa đi vừa nhớ lại dáng vẻ chật vật của Lam Sam, tâm trạng anh trở nên vui vẻ, khẽ cúi đầu vô thức mà giương cao khóe miệng.

….. ****…..

https://thuviensach.vn

Sau bữa cơm trưa, Kiều Phong hỏi cô xem chiều nay có thời gian không. Lam Sam hỏi có chuyện gì thì Kiều Phong bèn giải thích với cô rằng. Hóa ra là cuối tuần này anh sẽ có một báo cáo quan trọng cần phải ăn mặc trang trọng một chút, mà mấy bộ âu phục của Kiều Phong đều bị Schorodinger nghịch hỏng hết rồi nên hôm nay anh định ra ngoài mua vài bộ. Anh cảm thấy Lam Sam với quan điểm của một người bình thường có thể cho anh một vài lời khuyên.

Lam Sam tổng kết toàn bộ mục đích của anh chỉ bằng một câu nói:

- Không phải ý anh chỉ là muốn tôi cùng anh đi dạo phố mua sắm quần áo thôi chứ gì, dài dòng!

Cô vốn chẳng có chuyện gì làm, ngay sau đó vui vẻ đồng ý. Không chỉ vậy cô còn gọi Tiểu Du Thái đến cùng vừa hay có thể nhân cơ hội này để Tiểu Du Thái thuyết phục Kiều Phong trở lại. Không biết nha đầu này có đủ công lực hay không đây.

Hôm nay Tiểu Du Thái đang ở công ty, cô nói với các đại tỷ rằng được Kiều đại thần gọi, đại tỷ đứng đầu lập tức phê chuẩn cho cô ra ngoài, chỉ sợ Kiều đại thần đổi ý.

Hai người định đến Kim Dung Nhai, nếu đi bằng tàu điện ngầm thì không cần đổi trạm mặc dù vẫn phải xuống xe đi bộ thêm một đoạn. Lam Sam mượn cơ hội này than thở với Kiều Phong:

- A, có một cái xe vẫn thuận tiện hơn nhiều.

Kiều Phong vờ như chưa hề nghe thấy.

Lam Sam hỏi Kiều Phong dự định mua âu phục hết khoảng bao nhiêu tiền, dựa vào đó cô sẽ chọn cho anh thương hiệu phù hợp. Kết quả là Kiều Phong trả lời:

https://thuviensach.vn

- Tôi không dự toán.

Lam Sam há hốc mồm:

- Không có tiền còn đòi đi mua quần áo? Kể cả có đẹp trai hơn nữa cũng không dùng mặt quẹt thẻ được đâu?

Kiều Phong sửng sốt:

- Ý tôi là, bao tiền cũng được.

Lam Sam:

- …. – Có tiền sao chẳng nói, anh đúng là đồ phiền phức!

Ba người hẹn gặp nhau trước cổng trung tâm thương mại. Tiểu Du Thái đến trước, bình thường vừa nhìn thấy Lam Sam, cô nhất định sẽ vui như một chú chim nhỏ vừa được xổ lồng tung cánh, ríu rít luôn mồm. Nhưng hôm nay cô lại giống như một chú chim bị trúng thuốc xổ, còn chả dám thở mạnh.

Bởi vì cô nàng sợ Kiều Phong.

Lam Sam không hiểu, cô đã từng thấy Kiều Phong tiểu mặt dưa, Kiều Phong nuôi mèo, uống sữa tươi, ăn kẹo bông…. Dường như khí phách duy nhất trên người anh chỉ đặt toàn bộ ở mỗi cái tên vang dội kia thôi. Một người như thế thì có điểm gì đáng sợ nào?

Thật ra đến chính Tiểu Du Thái cũng không hiểu nổi chính mình. Có lẽ vì cả công ty cô đều nhắc đến Kiều Phong với một sự vô cùng kính nể nên cũng vì thế cô cũng bị sợ theo à…

Lam Sam đành hỏi trực tiếp Tiểu Du Thái về tình huống công việc đó, bàn bạc với kiểu người như Kiều Phong tuyệt đối không thể lòng vòng quanh co, bằng không không biết anh sẽ lý giải thành cái gì đây.

https://thuviensach.vn

Tiểu Du Thái nói:

- Cũng tạm ổn, thật ra hiện tại hạng mục này cũng không quá gấp, công ty chúng tôi đang bàn bạc việc mua sắm trang thiết bị với bên trung gian.

Kiều Phong thốt lên:

- Tập đoàn Văn Phong?

- Sao anh biết? A, được rồi được rồi. – Tiểu Du Thái vỗ đầu một cái: - Hắn là thông tin trên báo chí.

Lam Sam cũng từng nghe nói đến tập đoàn Văn Phong, nhưng cô không lăn lộn trong ngành này cho nên không rõ lắm.

Tiểu Du Thái có phần kiêu ngạo, nếu cuộc mua bán thành công, công ty các cô sẽ tiến thành tập đoàn, nếu dựa vào cây đại thụ này việc mời Kiều đại thần hắn sẽ tương đối dễ dàng nhỉ?

Kiều Phong dường như nhìn thấu suy nghĩ trong lòng cô, anh nói:

- Tôi không hề hứng thú đối với hạng mục của các cô, không liên quan đến bối cảnh công ty.

Bị từ chối thẳng thắn như vậy, Tiểu Du Thái có phần khó tin:

- Đại thần, là tập đoàn Văn Phong đấy.

- Tôi biết, sản phẩm đầu tiên của họ là do tôi phát minh.

Tiểu Du Thái:

- …

Lam Sam:

https://thuviensach.vn

- ….

Lam Sam đụng nhẹ vào cánh tay Kiều Phong:

- Anh đẹp trai ơi, khoác lác vừa thôi, tập đoàn Văn Phong đó thành lập được bao nhiêu năm rồi?

- Mười năm.

- Mười năm trước anh bao nhiêu tuổi?

- 15 tuổi.

Lam Sam im lặng nhìn anh, đợi anh thừa nhận mình là đồ thùng rỗng kêu to, thế nhưng Kiều Phong vẫn bình tĩnh như thường, hỏi lại cô:

- Sao vậy?

Không biết thật sao…

Lam Sam thè lưỡi, cô nhận ra Tiểu Du Thái đứng bên cạnh Kiều Phong dùng khẩu âm để nói với cô: Trâu bò.

Được rồi, đúng là đầu bò mà.

Tiểu Du Thái lại hỏi Kiều Phong:

- Đại thần ạ, anh có quen biết với sếp tổng của tập đoàn Văn Phong đó sao?

Quen như cháo chảy ý…

Chưa để Kiều Phong trả lời, Tiểu Du Thái lại nói:

- Thật ra người ấy là mối tình đầu của tôi! Hì hì hì hì…..

https://thuviensach.vn

Kiều Phong hiếm khi kinh ngạc đến thế. Lam Sam không chú ý đến vẻ mặt của anh, cô túm cổ áo Tiểu Du Thái ra sau, hỏi:

- Tiểu yêu kia, chuyện mối tình đầu của cậu sao tớ không biết thế? Hử?

Trong khi hai người kia còn đang náo loạn, điện thoại của Kiều Phong vang lên. Anh nhận điện thoại:

- Alo, anh à?

Tiểu Du Thái đột nhiên phát hiện ra điều gì đó, đôi đồng tử trong nháy mắt chợt sáng ngời.

Lam Sam không nói gì, thật ra vấn đề phương hướng giới tính của Kiều Phong cô cũng không hề kể cho Tiểu Du Thái biết, nhưng cứ nhìn cái kiểu của Tiểu Du Thái thì dù cô nói hay không cũng chẳng sao…

Kiều Phong trao đổi với Ngô Văn qua điện thoại:

- Đúng, em đang đi dạo phố, anh không hề nằm mơ đâu.

Kiều Phong nhạy bén phát hiện ra mấu chốt vấn đề:

- Với ai? Nam hay nữ?

- Hai người bạn, hai cô bạn.

- Hai cô gái !!! – Ngô Văn chưa từng kinh ngạc như vậy, thằng em trạch đệ đệ chết tiệt của anh lại đương nhiên đưa con gái đi dạo phố, hơn thế không chỉ một mà hẳn hai! Tên tiểu tử thối này cuối cùng cũng đã khai môn, thật đáng mừng, đáng mừng!

Ngô Văn thật cảm động, anh nhất định phải lại gần xem xét hai cô nàng nàng này một chút, xem có ai hợp ý để làm em dâu anh hay không đây.

https://thuviensach.vn

- Kiều Phong, bây giờ em đang ở đâu?

- Kim Dung Nhai.

Giọng Ngô Văn dõng dạc đến tận cổng Tây:

- Anh cũng đang ở Kim Dung Nhai, em không cần đi đâu hết, đợi anh 10 phút, anh đưa em ít đồ. – Vừa dứt lời anh cúp điện thoại luôn, chân đạp ga.

Nói là 10 phút nhưng Kiều Phong phải đợi mất 2 cái 10 phút. Anh theo Lam Sam và Tiểu Du Thái vào vài quầy nữ trang dạo một vòng, cả ba người vừa đi dạo lòng lại chẳng yên. Kiều Phong tò mò không biết anh trai anh cần đưa cho anh cái gì, Lam Sam tò mò về mối tình đầu của Tiểu Du Thái, Tiểu Du Thái tò mò về bộ dạng của cái vị Ngô thổ hào nào đó, liệu có xứng với Kiều đại thần nhà ta không đây…

Kiều Phong đột nhiên vẫy tay về hướng cách đó không xa, Lam Sam và Tiểu Du Thái đều quay lại xem.

Thân hình Ngô Văn cao to, đặc biệt nổi bật giữa đám đông, khuôn mặt với ngũ quan tuấn mỹ, thoáng qua trông giống như A tu la. Anh nhanh chân đi về hướng này, nhìn từ xa, thấy Kiều Phong đứng cạnh hai cô nàng trông không tồi nhé.

Đến gần vừa nhìn thấy, a, đây không phải là Lam Sam sao.

Lam Sam tiếp cận em trai anh nhất định là để bán xe cho nó, Ngô Văn hơi thất vọng.

Nhưng không sao, vẫn còn một cô nữa…. Anh nhìn về phía Tiểu Du Thái.

Tiểu Du Thái trợn trừng mắt, nhìn Ngô Văn như thấy quỷ.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong cảm thấy thoạt nhìn dường như họ không giống đã từng quen biết, ngay sau đó anh giới thiệu:

- Đây là anh trai tôi, anh Ngô Văn, còn đâu là Tiểu Du Thái.

Ngô Văn nhìn cô bằng ánh mát kỳ quái:

- Tiểu Du Thái? Tên em á? – Sao cha mẹ nào đặt tên mà chẳng để ý….

Tiểu Du Thái kịp phản ứng:

- Xin chào tổng giám đốc Ngô Ngô Ngô Ngô, tôi tôi tôi tôi là Tiếu Hái Hái Hái Hái Hái …..

Ngô Văn cảm thấy như vừa nhìn thấy vài cái chân voi đi qua…. Anh cắt lời cô:

- Em tên là Tiếu Hái? Hay còn gọi là Hái Hái?

- Tôi tôi tôi… - Tiểu Du Thái quay sang nhìn Lam Sam bằng ánh mắt van nài.

Đây không phải một đại soái gay, có cần phải kích động đến thế không. Lam Sam cảm thấy Tiểu Du Thái có phần phản ứng hơi quá, cô giải thích:

- Tổng giám đốc Ngô, tên của cô ấy là Tiếu Thải Vi, nick name là Tiểu Du Thái. – Cô dừng lại một chút rồi bổ sung: - Ngài đẹp trai đến mức cực kỳ thảm khốc nên dọa chúng tôi sợ hãi, ha ha ha..

Ngô Văn gật đầu mỉm cười với Lam Sam, ngược lại lại nhìn thấy Tiểu Du Thái. Anh có phần xoắn xuýt, cô nàng này trông cũng rất đáng yêu, đáng tiếc là bị mắc bệnh nói lắp…

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 18

Thử Quần Áo

Kiều Phong hỏi Ngô Văn cần đưa cho anh thứ gì, Ngô Văn bèn chìa ra đôi vé vào cửa liveshow của một ngôi sao ca nhạc gạo cội đã đến tuổi trung niên, cái này anh vừa thuận tay vớ được trong xe.

Kiều Phong thấy không thể nói nên lời:

- Liveshow này từ tháng trước, hơn nữa vé này cũng đã được xé cuống rồi.

- Ngượng quá, anh quên mất. – Ngô Văn vừa nói, mặt không đổi sắc tim không đập nhanh lấy lại cái vé, cười híp mắt chào tạm biệt hai người đẹp, xoay người nghênh ngang đi mất.

Con người này diễn trò mà không thèm để ý, đến kẻ ngu si cũng có thể dễ dàng nhận ra anh ta chẳng cần đưa thứ gì hết. Lam Sam và Tiểu Du Thái liếc mắt trao đổi, cảm thấy họ đều sáng tỏ huyền cơ trong đó: vô cùng hiển nhiên là Ngô Văn đang lo sợ Kiều Phong ngoại tình với một cô gái khác nên mới đến đây điều tra chút chút nhé….

Mượn cớ Ngô Văn vừa đi, Lam Sam lôi Tiểu Du Thái vào toilet, bây giờ lòng cô đang canh cánh nghi ngờ, đầu tiên là…

- Tiểu Du Thái, vừa rồi cậu bị làm sao vậy, chả nói chả rằng gì hết?

Tiểu Du Thái lại hỏi cô:

https://thuviensach.vn

- Lam Sam, cậu thật sự không biết người vừa gặp là ai à?

- Biết mà, không phải là cái người ấy ấy.. của Kiều Phong à….

- Tớ không nói đến chuyện này. – Tiểu DU Thái liên tục xua tay. – Anh ấy là Ngô Văn.

Lam Sam thật không thể hiểu nổi:

- Tiểu Du Thái, cậu nghe mình nói, có phải đầu óc cậu bôi nhiều dầu trơn quá không đấy? Anh ta là khách hàng của tớ chẳng lẽ tớ lại không biết tên anh ấy à?

- Anh ta là đại Boss của Tập đoàn Văn Phong, Ngô Văn.

Lam Sam ngây người mất 3 giây, sau đó cô chợt nói:

- Anh ấy chính là mối tình đầu của cậu!

Tiểu Du Thái đỡ gáy thở dài:

- Xin nhân huynh chú trọng vào trọng điểm nhé, đừng nghe những tin đồn bát quái bên ngoài.

Lam Sam nhìn cô đồng tình:

- Mối tình đầu của cậu căn bản là không nhận ra cậu đúng không? Hình như không phải, tớ nghĩ cho đến năm 16 tuổi chắc cậu vẫn còn chưa dậy thì đâu.

Tiểu Du Thái cúi đầu chỉ đối thủ:

- Anh ấy căn bản không biết tớ. – Vừa rồi chỉ là khoác lác, ai ngờ vừa nói đến người ta, nghiền ta đã liền xuất hiện.

Lam Sam càng buồn bực:

https://thuviensach.vn

- Thật kỳ lạ, vậy sao ban đầu cậu lại yêu thế?

- Chỉ là…. Người đầu tiên mình thích thôi mà…

Lam Sam đen mặt:

- Như vậy mà được à? Vậy mối tình đầu của tớ còn là Lưu Đức Hoa đấy.

Dù sao " Mối tình đầu" hẳn phải phát sinh từ tuổi dậy thì nhỉ? Khi đó hẳn Ngô Văn vẫn chưa gây dựng sự nghiệp, vậy sao Tiểu Du Thái lại biết anh ta? Cô và Tiểu Du Thái chơi với nhau từ hồi mới vào đại học nhưng từ hồi đó đến giờ chưa bao giờ nghe thấy nha đầu đó nhắc đến việc này.

Thật là, không nói thì thôi, hôm nay Tiểu Du Thái bị dọa đến độ nói lắp, Lam Sam cũng không ép cô, hai cô ra khỏi toilet đi tìm Kiều Phong.

Lam Sam hơi lo lắng cho trạng thái tinh thần của Tiểu Du Thái, dù sao đây cũng là mối tình đầu của cô nàng, là những hồi ức thanh xuân xanh mơn mởn vô cùng đẹp đẽ, bây giờ lại phát hiện người ấy hoàn toàn thay đổi, hơn nữa các cô còn cùng bạn trai của anh ta đi mua sắm…. Ôi nghĩ lại cũng thật đau trứng nha!

Thật ra Tiểu Du Thái suy nghĩ lại cực kỳ thoáng. Khi vừa nhìn thấy Ngô Văn cô rất hồi hộp, phần lớn là vì anh là sếp tổng, nếu như cuộc mua bán thành công anh sẽ là đại Boss của cô. Từ trước đến nay cô thường hay quẫn bách, thấy sếp tổng mà không hoảng hốt mới gọi là không bình thường. Còn về phần đại lão nhân gia người ta thích ai, trái lại không hề quan trọng nhé, dù sao thì anh ta cũng sẽ chẳng thích cô đâu.

Lam Sam thấy Tiểu Du Thái vẫn rất bình tĩnh mà gọi Kiều Phong là "đại thần" , không hề tỏ ra nghẹn ngùng, cô cũng yên lòng hơn. Thế mới nói, thiếu thông minh cũng có cái hay của thiếu thông minh…

https://thuviensach.vn

Hai cô gái rốt cuộc vẫn chưa thể nhớ ra mục đích chính của chuyến đi này – họ đến mua âu phục cho Kiều Phong.

Phương thức mua quần áo của Kiều Phong có thể nói là đơn giản đến mức thô bạo. Đầu tiên, anh sẽ tìm đến người bán hàng hỏi mua, sau đó dựa theo tư vấn của họ, cuối cùng là tính tiền ra về.

Lam Sam quả thật không thể tin được một người bình thường thoạt nhìn ăn mặc không đến nỗi tệ như anh lại có thể làm ra những chuyện như vậy.

Tiểu Du Thái hỏi Lam Sam:

- Chị gái, đây là người mà cậu từng nói là "gu thẩm mĩ cũng không tồi" ?

- Khụ. – Lam Sam hơi ngượng – Ít ra người bán hàng có gu thẩm mĩ không tồi.

Tiểu Du Thái nhếch miệng:

- Nhảm nhí, xấu đẹp cũng là phạm trù triết học nhé.

Bởi vì … lần này dẫn theo hai cố vấn cho nên Kiều Phong bước ra khỏi phòng thử đều đến trước mặt Lam Sam và Tiểu Du Thái để hỏi ý kiến.

Áo sơ mi trắng, cà vạt màu xanh lam cùng với bộ vest ngời ngời khí thế.

Lam Sam xoa cằm:

- Tạm được, nhưng anh phối hợp giữa áo trong và áo khoác ngoài không theo quy củ gì hết nên chẳng hợp nhau, đổi lại đi.

Người bán hàng đang giúp Kiều Phong tư vấn và một anh chàng khá đẹp trai, chắc mới khoảng đôi mươi, nghe thấy Lam Sam nói vậy bèn cười nịnh bợ cô:

https://thuviensach.vn

- Người đẹp này thật tinh mắt.

Kiều Phong nghe lời họ, tự chọn một chiếc áo đen trơn để đổi lại.

Lúc này tuy trông cũng không tệ, nhưng Lam Sam vẫn chưa thỏa mãn, cô cảm thấy thật lãng ví vóc dáng và khí chất của anh. Cô lấy một bộ vest đưa cho anh:

- Thay cái này đi, cho cùng kiểu với cà vạt.

Kiều Phong ngoan ngoãn nghe theo, cầm bộ vest đi vào phòng thay đồ.

Cậu chàng bán hàng giơ ngón tay cái về hướng Lam Sam:

- Chị gái, chị thật trâu bò, có thể dạy dỗ bạn trai nghe lời đến thế.

Lam Sam xùy một tiếng:

- Mắt mũi anh để đâu thế, anh ta không phải là bạn trai tôi.

- Vậy chị đã có bạn trai chưa?

Tiểu Du Thái nghe vậy, cười như không cười nhìn anh ta:

- Anh bạn đẹp trai ơi, nghĩ gì thế?

Người bán hàng cười hì hì. Lúc này Kiều Phong vừa từ phòng thay đồ bước tới. Tiểu Du Thái đứng gần, thấy trước, che miệng khẽ hô:

- Oa, thật đẹp trai!

Lam Sam nghe thấy nhìn lại cũng hơi ngẩn người kinh diễm. Vẫn chiếc áo sơ mi trắng làm tôn lên khí chất sạch sẽ của anh, cùng chiếc quần âu kết hợp rất hiệu quả với thắt lưng, bộ quần áo này khiến anh trông như người mẫu. Nhưng mà, hình như còn thiếu thiếu một cái gì đó… Cô tiện tay lấy một cái nơ, tới đeo giúp anh.

https://thuviensach.vn

Cô đột nhiên tới gần khiến Kiều Phong trở tay không kịp, không biết nên nhìn vào đâu. Mắt anh đảo tới đảo lui, cuối cùng quay trở lại trên khuôn mặt Lam Sam.

Hiện Lam Sam rất nghiêm túc, thắt xong còn nhẹ nhàng vỗ vai anh:

- Đẹp lắm, soi gương đi.

- Hả? Ừ.

Chiếc nơ vừa mới thắt khiến anh trở nên phong độ và đĩnh đạc hơn, lại không mang lại cảm giác câu nệ giống như cà vạt. Tiểu Du Thái và người bán hàng đều gật đầu cảm thấy không tồi.

Nhận thức thẩm mỹ của Kiều Phong cũng không được nhạy cảm cho lắm, nhưng anh vẫn có thể lựa chọn qua thái độ của người khác. Anh vốn không phải người cố chấp nên tình nguyện nghe theo góp ý của mọi người.

Lam Sam nhìn chiếc áo sơ mi trắng của Kiều Phong, bỗng nói:

- Sao lúc nào anh cũng mặc áo sơ mi trắng thế, sao không thử màu đen xem.

- Tôi chưa từng mặc.

- Thử một lần đi. – Lam Sam không nói nhiều, đưa ngay cho anh một chiếc áo sơ mi đen. – Còn cái áo khoác này nữa, đừng mặc mãi áo cài khuya nữa, mặc thử áo chui đầu chỉ cài hai nút đầu tiên xem.

Kiều Phong không thích mặc áo màu đen, nhưng trong chuyện này anh lại tương đối bị động, Lam Sam bắt anh thử, anh liền ngoan ngoãn đi thử. Người bán hàng đứng bên cạnh ra sức giật dây Lam Sam:

- Chị gái, ngoan như tiểu bạch thỏ thế sao chị còn không mau tóm lấy anh ta đi?

https://thuviensach.vn

Tiểu bạch thỏ…

Lam Sam 囧囧thần người tưởng tượng hình ảnh Kiều Phong đeo tai thỏ…. Mẹ nó chứ, không được nghĩ nữa!

Kiều Phong một lần nữa bước ra khỏi phòng thử đồ, thay đổi thành một người hoàn toàn khác. Vẫn là gương mặt đó, nhưng khí chất đã hoàn toàn thay đổi. Khi anh mặc áo sơ mi trắng tạo nên một cảm giác thật trong sáng ngây thơ, giống như sinh viên chưa ra trường. Hiện tại anh thay chiếc áo đen cùng với chiếc quần âu được may rất khóe khiến mọi ưu điểm của anh đều được phô bày. Chiếc áo hở cổ một cách tự nhiên phóng khoáng, thân áo hơi ôm vừa chuẩn vô cùng phù hợp với khuôn mặt nghìn năm không đổi của anh, anh bước ra lạnh lùng như một cơn gió, quả thật độ đẹp trai đã đạt đến một cảnh giới mới.

Đến tận bây giờ Lam Sam không thể không thừa nhận tên tiểu mặt dưa nay khí chất rất mạnh mẽ nhé, bạn đưa anh ta một đôi tai thỏ anh ta sẽ biến thành một tiểu bạch thỏ cho bạn xem, bạn đưa anh ta một bộ lông sói, anh ta sẽ nhanh chóng hóa thân thành một con sói….

Tiểu Du Thái che ngực:

- Không được không được, đẹp trai đến mức khiến lòng tôi bấn loạn rồi.

Anh chàng bán quần áo còn khoa trương hơn:

- Thưa quý khách xin ngài đừng đến đây, đừng đến gần nhé… tôi sợ sẽ không kìm chế được!

Lam Sam:

- ….

Cô vô lực quay mặt lại, chỉ vào Kiều Phong rồi nói với người bán hàng:

https://thuviensach.vn

- Một bộ đầy đủ, thêm cái nơ kia nữa, lấy toàn bộ.

Kiều Phong nói:

- Tôi muốn đeo cà vạt. – Anh cảm thấy không đeo cà vạt hình như hơi thiếu nghiêm túc.

Lam Sam cười nhạt:

- Muốn đeo cà vạt, trừ phi bước qua xác tôi.

Kiều Phong nghe đến đây lông mày duỗi thẳng luôn, còn về phần vì sao…

Trước sự kiên trì của Lam Sam cuối cùng Kiều Phong đành không chọn cà vạt nữa. Họ cứ vậy ra về, đúng lúc đó Lam Sam đột nhiên nghĩ ra một chuyện:

- Kiều Phong, Schorodinger làm hỏng mấy bộ âu phục không quá đắt chứ?

Kiều Phong lắc đầu:

- Không.

- May là không. – Lam Sam thấy hơi may mắn. – Bằng không một bộ móng đó gãi mất cả tháng lương của tôi rồi. – Sao mà chịu nổi chứ.

- Bộ đồ đó của Brioni. – Kiều Phong bổ sung.

Tiểu Du Thái đang rất vui vẻ uống li nước hoa quả của mình, nghe thấy câu này thiếu chút nữa sặc chết.

- Hàng thủ công. – Anh lại bổ sung.

https://thuviensach.vn

Âu phục Brioni thủ công một bộ rẻ nhất cũng phải 8 vạn nhé? Lam Sam cảm thấy tinh thần cô rơi vào trạng thái hoảng loạn, cô gật đầu như một người mộng du:

- Tốt lắm, một bộ quần áo cào mất ba tháng tiền lương của tôi.

Về nhà nhất định phải bóp chết bóp chết bóp chết bóp chết bóp chết bóp chết cái đồ kia….

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 19

Boss

Bữa tối do Kiều Phong mời tại quán Tiểu Nam Quốc chuyên các món ăn Thượng Hải, các món ăn được làm theo phong cách phương nam nên định lượng không lớn lắm, ba người họ gọi sáu món.

Tiểu Du Thái hiện đã thân thiết hơn với Kiều Phong, trước mặt anh cô cũng không còn câu nệ. Lúc các món ăn được bê lên, cô bắt Lam Sam và Kiều Phong không được động đũa, cô lấy di động ra tự chụp ảnh, càng chụp càng nghiện, đòi cả ba người cùng chụp chung một tấm "Bạn gái thân thiết".

Kiều Phong không phục:

- Tôi không phải là bạn gái thân thiết của các cô.

- Anh à anh à, anh dĩ nhiên không phải rồi, anh là chuẩn man trăm phần trăm, đàn ông mạnh mẽ như máy bay chiến đấu.

Kiều Phong gật đầu, sâu sắc chấp chận.

- Mau đến đây cùng chụp nào.

Ngay sau đó anh liền đi tới.

Căn cứ theo nhân tố chiều cao, Tiểu Du Thái sẽ ở chính giữa, Lam Sam và Kiều Phong đứng hai bên giống như hai cận vệ. Tiểu Du Thái nháy máy

https://thuviensach.vn

liên tiếp chụp hết tấm này đến tấm khác, càng xem ảnh cô lại càng muốn khóc.

Cô mà nói, lớn lên cũng đâu quá khó coi, ném trong một đống người cũng được coi là một tiểu mỹ nữ, nhưng khi đứng cạnh hai tuấn nam mỹ nữ cấp bậc yêu nghiệt này, cô dường như biến thành một cô thôn nữ. Tấm hình như thế này làm sao cô có thể đăng lên cho bạn bè xem chứ, biết giải thích thế nào đây, làm sao mà câu like câu vote được chứ?

May là cô còn có mấy phần mềm chỉnh sửa. Tiểu Du Thái là một cô bé rất thật thà nhé, nên sẽ không tung cái mặt thật lên (chủ yếu vì ngu ngốc) nên cô thêm cho Lam Sam và Kiều Phong mỗi người một cái miệng cười thật rộng.

Như vậy trông sẽ thuận mắt hơn nhiều nhé.

Ăn cơm xong, ba người chia tay ở trạm tàu điện ngầm, Lam Sam về cùng Kiều Phong. Đến cổng tiểu khu Kiều Phong qua cổng bảo vệ để nhận hàng chuyển phát nhanh.

- Cái gì đây? – Lam Sam hỏi.

- Trà dữu tử.

Đã từng nhìn thấy người đàn ông này ăn kẹo bông uống sữa tươi, nay lại nhìn thấy trà dữu tử, Lam Sam vô cùng bình tĩnh. Trên tay Kiều Phong cầm không ít thứ, cho nên Lam Sam cầm trà dữu tủ giúp anh.

Đến cửa, Kiều Phong nhận trà dữu tử, hỏi Lam Sam:

- Cô có muốn nến thử không?

Nếu một người đàn ông khác hỏi như vậy Lam Sam nhất định sẽ suy nghĩ thêm một chút, nhưng đây lại là Kiều Phong nhé…

https://thuviensach.vn

Dù sao hiện tại mới hơn 8 giờ tối, Lam Sam có quay về phòng mình cũng không có việc gì để làm nên theo chân anh vào nhà.

Kiều Phong mở TV, để Lam Sam ngồi trong phòng khách chờ, anh vào bếp pha trà dữu tử.

Schorodinger ngồi chiễm chệ trên ghế salon trong phòng khách, thấy Lam Sam đi đến, lười biếng nhìn cô một cái. Đối với cô gái này, nó đã từng dọa nạt, đã từng đuổi khéo, nhưng biết làm sao được da mặt đối phương quá dày, có chết cũng không chịu về cho nên bây giờ nó cũng lười phản ứng với cô.

Lam Sam biết Schorodinger không thích thấy cô, nhưng cô vẫn đặt mông ngồi xuống bên cạnh Schorodinger.

Schorodinger cho rằng cô muốn tấn công nó, nên cảnh giác nhìn cô.

Lam Sam đâm đầu mình vào người nó:

- He he, muốn đánh nhau không?

Schorodinger sau đó lùi lại một bước:

- Meo meo!

- Yêu tinh, nổi giận hả? Lam Sam lại dính sát vào đùa với nó: - Mày vừa đánh tao đánh tao đánh tao đánh tao nhé!

- Meo meo! – Tuy rằng nó không dám đánh cô nhưng gặp nguy không loạn, vẫn giữ vững tinh thần meo meo đầy tự tôn kiêu ngạo.

Lúc Kiều Phong bê hai chén đồng Mác vào phòng khách, vừa vặn nhìn thấy một người một mèo đang giằng co.

https://thuviensach.vn

Lam Sam quay lưng về phía Kiều Phong, lại tiếp tục cọ cọ vào người Schorodinger. Cô cười híp mắt đâm vào đầu nó:

- Tao nói này cái tên tiểu thái giám kia, mày trưng cái bộ mặt thái thượng hoàng ra làm gì hử? Hử? Long bào của hoàng thượng mà máy dám làm hỏng hử? Hử? Mày có biết bộ long bào đấy giá bao nhiêu tiền không? Có lột da mày ra cũng không đủ đền đâu nhé. He he? Mày còn không phục hử? Vị hoàng thượng đó thanh cao nhân hậu nếu không cái mạng chó của mày tiêu rồi nhé, à không, cái mạng mèo…

Schorodinger chỉ có thể meo meo tới meo meo lui ầm ĩ với cô. Hai ngôn ngữ không thông đồng thời lại vẫn có thể nhốn nháo túi bụi, Kiều Phong đứng bên cạnh xem đủ luôn.

Thật là một bộ đôi trẻ con ngu ngốc.

Anh đột nhiên có phần lý giải được vì sao đàn ông lại có áp lực lớn khi đứng trước đàn bà đến như vậy….

…***….

Trước giờ làm việc, lão Vương nói với Lam Sam:

- Hôm nay cô mang vài cấp dưới đứng trước cửa, 10 rưỡi tập hợp trước cửa phòng trưng bày.

Có câu nói, nghe nhạc hiệu đoán chương trình, Lam Sam lập tức sáng tỏ chuyện gì sắp xảy ra.

- Giám đốc Vương, hôm nay sếp tổng đến?

Lão Vương rất thích điểm thông minh này của Lam Sam, không bao giờ ông phải mất thời gian nói nhiều lời với cô. Nhưng dù vậy lão Vương vẫn hơi lo lắng, vụ Lam Sam quấy rối tình dục một nam khách hàng đã trở

https://thuviensach.vn

thành một bóng ma không sao có thể xóa mờ trong lòng ông. Ông cẩn thận dặn dò Lam Sam:

- Cô nhất định phải giữ đúng phép tắc cho tôi, tôi nghe nói sếp tổng đang làm cái gì đó gọi là "Điều tra tố chất tận tâm của nhân viên." , sẽ thưởng phạt nghiêm minh đấy. Nếu không đúng ý ông ta sẽ lập tức bị tống cổ ngay.

Lam Sam chẳng hề để ý:

- Yên tâm đi, một nhân viên xuất sắc như tôi có đốt đèn đi đâu mà tìm được chứ.

Đến 10 rưỡi sáng phòng tiêu thụ của Lam Sam đều tập hợp lại tại phòng trưng bày, mọi người đều đứng vào vị trí làm công việc của mình. Giám đốc từng phòng đều mang một lý do rất hợp lý để ra đây nghênh đón đại Boss. Vì phòng tiêu thụ gần phòng trưng bày nhất nên hiển nhiên sẽ trở thành phòng đầu tiên được lãnh đạo thị sát.

Một người đàn ông cao lớn được một đám người vây quanh đang tiến vào, Lam Sam vừa nhìn thấy mặt anh ta, nụ cười trên mặt đã trở nên cứng đơ.

Tống Tử Thành! Anh ta là đại Boss! Chó má a a a!!!!

Lần gặp mặt gần đây nhất của hai người, Lam Sam đã đem vứt anh ta giữa vườn cây tuyệt đẹp, còn ném thêm cho anh ta hai xu tiền lẻ để anh đi bộ một kilomet mới được ngồi xe buýt về nhà.

Nghĩ một cách lạc quan, người đàn ông này cũng không đến nỗi ngu ngốc, hắn lúc đó anh ta có mang theo ví tiền và điện thoại di động, anh ta có thể gọi rất nhiều người lái xe đến đón, hoặc có thể thuê xe địa phương về.

https://thuviensach.vn

Nhưng mặc kệ kết quả thế nào đều không thể cải biến được một sự thực là Lam Sam đã hạ nhục thẳng mặt đồng thời bỏ rơi anh ta.

Trong lòng Lam Sam đầy lo sợ bất an, cô hoảng hốt đến mức chân đảo lộn xộn vòng quanh.

Cô không dám nhìn anh, cúi đầu như một học sinh tiểu học vừa phạm lỗi.

Tống Tử Thành đi đến trước mặt cô, khớp hàm cô run rẩy:

- Tống, Tổng giám đốc Tống.

Rốt cuộc cô cũng hiểu được vì sao lúc Tiểu Du Thái nhìn thấy Ngô Văn lại hoảng hốt đến mức bị nói lắp, nhất định cô nàng này đã gây ra một vụ gì đó đuối lý…

Tống Tử Thành chỉ gật đầu chào Lam Sam, rồi không nhìn cô thêm.

Thoạt nhìn giống như tất cả mọi người đều không hề quen biết.

Sau khi thăm quan phong tiêu thụ, anh dẫn mọi người vào đại sảnh chính.

Đại Boss vừa đi khỏi, tất cả nhân viên phòng tiêu thụ đều thở phào nhẹ nhõm, sau đó túm tụm lại với nhau, bàn tán một cách vô cùng hưng phấn. Một số cho rằng tổng giám đốc đẹp trai đến tàn bạo, một số khác thì lại nói về "Cuộc điều tra về tố chất trung thành của nhân viên", vì dù sao vấn đề này cũng liên quan trực tiếp đến lợi ích bản thân họ.

Lam Sam yên lặng nghe họ tào lao, căn bản cô đang chẳng có tâm trạng xem mồm vào.

Nếu quả thật có cuộc điều tra tố chất nhân viên gì gì đó, khỏi cần phải nhắc đến điểm của cô. Trên đường thử xe còn ném đại Boss, thử nhìn cả cái

https://thuviensach.vn

công ty này, à không phải nói là toàn bộ nhân viên trên thế giới này, cũng chẳng tìm thấy người thứ hai đâu.

Cô cảm thấy mình sắp bị tống cổ ra đường rồi.

Là một nhân viên tiêu thụ ưu tú Lam Sam không lo lắng rằng sẽ không tìm nổi việc làm, nhưng liệu chỗ đó có tốt được như ở đây! Cô làm việc tại salon ô tô đã nhiều năm mới lăn lộn được tí chút mánh lới, bây giờ mà chuyển đi, lãnh đạo nào sẽ sẵn sàng cấp cho cô một vị trí như hiện nay đây? Dù là có, vị trí khác nhau, chức vụ khác nhau, khách hàng khác nhau, đồng nghiệp và cấp trên cũng khác nhau… đối mặt với những vấn đề này, chuyện cô sẽ phải một lần nữa dốc sức bán mạng làm việc có khả năng cực lớn.

Làm sao bây giờ phải làm sao bây giờ làm sao bây giờ…

Cô thật sự thật sự hối hận đến chết mất, không kìm được mà lôi di động ra nhắn tin kể khổ với Tiểu Du Thái, nhưng Tiểu Du Thái không trả lời cô. Cô không biết lúc này Tiểu Du Thái có bận rộn hay rảnh rỗi cho nên không dám gọi điện cho cô nàng.

Thế nhưng bây giờ cô đang cần an ủi khẩn cấp. Cô đảo một vòng trong danh bạ điện thoại, cuối cùng đành nhắn tin cho Kiều Phong.

Lam Sam: Tiểu Phong Phong, tôi sắp bị đuổi cổ rồi! QAQ

Một phút sau, thấy Kiều Phong trả lời cô: À nha!

Lam Sam đầu đầy hắc tuyến, trả lời: Đang bận à?

Kiều Phong: Không Lam Sam: Vậy chắc chắn là không thèm quan tâm đến tôi hả? (╰_╯) #

Kiều Phong: Không phải thế.

Lam Sam: Vậy sao anh không nhanh nhanh an ủi tôi thế…….

https://thuviensach.vn

Kiều Phong: Thật ra đó cũng không phải chuyện lớn đến thế.

Lam Sam: Làm gì có chuyện đó! Tôi sắp mất việc,, tôi sắp chết đói rồi!

Kiều Phong: Tôi lo vụ cơm.

Lam Sam vừa nhìn thấy bốn chữ kia, không hiểu sao mọi uất ức trong lồng ngực đã vơi đi không ít. Cô dùng ngón cái trượt màn hình hết lên trên lại xuống dưới, đọc đi đọc lại nội dung đoạn đối thoại kia, khóe miệng nhếch lên, tự lẩm bẩm:

- Cắt! An ủi mà cũng không biết, đúng là cái đồ ngu ngốc.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 20

Mỉm Cười

Sau khi hoàn tất công việc thị sát, Tống Tử Thành yêu cầu triệu tập toàn thể công nhân viên trong công ty đến phòng hội trường lớn để tham dự một cuộc họp. Bởi vì có tương đối đông người, nên sẽ có khá nhiều người phải đứng. Lam Sam mặc dù có tư cách để được ngồi ghế nhưng cô quyết noi gương cho binh sĩ mà đứng giữa một đống người.

Cô cúi thấp nhất có thể, cố gắng khiến bản thân trở nên càng thấp càng tốt, sau đó lẩm bẩm nói:

- Nghìn vạn lần đừng nhìn thấy tôi, nghìn vạn lần đừng nhìn thấy tôi….

Tống Tử Thành đột nhiên nghiêng đầu, ánh mắt như đinh ghim bắn qua đây.

Lam Sam:

- ….

Vẫn may là anh không nhìn lại mà khẽ liếc đảo qua bằng một cái nhìn sắc bén. Những người đứng xung quanh Lam Sam đều bị liên lụy vì không biết đại Boss đang lườm ai.

Lam Sam cảm thấy mình đang lành ít dữ nhiều.

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành rất tự nhiên chào hỏi xã giao một vài lời, sau đó anh bắt đầu vào vấn đề chính trong đó vừa tán dương vừa nêu những phê bình cần cố gắng với một mức độ vừa phải, dù sao anh mặc dù là đại Boss nhưng vẫn không phải là người điều hành công ty nên vẫn phải để lại cho tổng giám đốc của họ chút mặt mũi.

Sau đó, Tống Tử Thành tuyên bố rằng trong khoảng thời gian rảnh rỗi không biết làm gì anh đã tự chủ trì công đạo với " cuộc điều tra tố chất tận tâm của nhân viên", hiện anh muốn tổng kết một chút về kết quả đạt được.

Lam Sam trốn sau một người đàn ông cao 1 mét 85, to lớn vạm vỡ, đầu cúi như sắp chui vào mai. Cô đoán mình chắc chắn sẽ bị điểm danh phê bình, không biết Tống Tử Thành sẽ mắng cô như thế nào đây, liệu có tống cổ cô cuốn gói luôn không…. Lam Sam tự an ủi bản thân, thích cút thì cút, người như thế mà cũng đòi mở công ty, ai thèm làm chứ!

- Trong cuộc điều tra này, có nhân viên có biểu hiện tốt nhưng cũng có người biểu hiện chưa được tốt lắm, lại có người biểu hiện rất không tốt. Để khích lệ căn cứ vào biểu hiện của mỗi người hôm nay tôi sẽ tự móc tiền túi để thưởng cho họ. Dù số tiền ấy không đáng là bao nhưng dù sao cũng đủ để thể hiện sự khẳng định cũng như phủ định của tôi đối với các bạn. Sau đây các bạn có thể tự đánh giá lại bản thân một chút, phát huy các ưu điểm cũng như tự sửa chữa các khuyết điểm của mình.

Nói nhiều như vậy, tóm gọn cũng chỉ mấu chốt trong hai từ: Phát tiền !!!

Vốn đại đa số còn đang nháo nhào nghi nghi hoặc hoặc không biết lão đại điều tra bằng thủ đoạn gì mà sao đến chính họ cũng không biết, nhưng bây giờ nghe nói đến được cầm tiền, họ liền dời chú ý, liều mạng vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Tống Tử Thành giơ tay lên áp chế tiếng vỗ tay, tiếp tục nói:

https://thuviensach.vn

- Tiền thưởng của các bạn đã được tôi chuyển đến các trưởng bộ phận, các bạn có thể tìm đến quản lí bộ phận để lĩnh. Hiện tại tôi muốn phê bình nghiêm trọng một người cũng như biểu dương một người.

Tới rồi.!

Lam Sam ló ra từ phía sau anh chàng vạm vỡ, nhìn anh bằng cái nhìn đầy tội nghiệp.

Đôi mắt nhỏ bé đáng thương như một chú chó nhỏ bị ném ra đường ba ngày không được một bát cơm trắng. Tống Tử Thành thiếu chút nữa không kiềm chế được. Anh cắn răng, cố tình làm mặt lạnh như la sát:

- An Ngữ Cầm.

Thiếu chút nữa Lam Sam đã bước ra khỏi hàng, nhưng nghe thấy không phải tên mình, cô vội vàng rút chân lại.

An Ngữ Cầm là trưởng phòng khách hàng, cô ta không ngờ đại Boss sẽ gọi đích danh mình, phản xạ có điều kiện mà "A" lên một tiếng, sau khi thấy tất cả mọi người đều nhìn mình, cô cuống quýt cúi gằm xuống.

- Bản thân là trưởng phòng khách hàng chuyên xử lý các phàn nàn cũng như thăm hỏi đáp lễ khách hàng, vậy mà lại tuyên truyền tin tức của khách hàng cho tất cả mọi người đều biết, ảnh hưởng đến danh dự công ty cũng như ảnh hưởng trực tiếp đến danh dự cá nhân. Cô không phải là mới làm việc với khách hàng một hai lần, vậy tố chất chuyên nghiệp của cô ở đâu?

An Ngữ Cầm hơi khó xử, nhỏ giọng nói:

- Thưa sếp, tôi sai rồi. – Thật ra trong chuyện này cô đã ra tay hạ thêm chút độc thủ. Tối thiểu nếu như khách hàng có thật sự trách cứ, cô có thể nói chuyện riêng với Lam Sam mà không cần phải trực tiếp báo cáp lên

https://thuviensach.vn

lãnh đạo. Còn về phần truyền sự tình ra ngoài, tuy trái với quy định của công ty nhưng ai có thể ngờ được đột nhiên lại bị đại Boss sờ gáy đây…

Nói chung, cô chỉ lợi dụng cơ hội này để khiến Lam Sam phải khó xử một chút vì anh chàng đồng nghiệp nam mà cô thầm mến lại lén thích Lam Sam. Cái sổ nợ rối tung rối mù này đến chính Lam Sam cũng không biết, thấy người đang bị phê bình không phải mình, cô nhất thời vẫn chưa hoàn hồn.

Tống Tử Thành khấu trừ một tháng tiền thưởng của An Ngữ Cầm đồng thời còn yêu cầu cô phải viết bản kiểm điểm. Sau đó anh uyển chuyển nói:

- Tiếp theo, tôi muốn biểu dương một người. Trong thời gian tôi giả trang thành khách hàng đến đây đã được tiếp đãi chuyên nghiệp, phục vụ tận tâm, đối với số liệu mỗi loại xe đều nắm rõ như lòng bàn tay, luôn rèn luyện tính chuyên nghiệp để vượt qua thử thách. Điểm quan trọng nhất là: - Anh dừng lại một chút, giọng điệu bỗng trở nên hài hước: - Vượt qua được khảo nghiệm về tiền bạc và sắc đẹp.

Các nhân viên phối hợp cười vang.

- Người đó chính là – Tống Tử Thành nhìn về phía cô, - Lam Sam.

Lam Sam sửng sốt, mở to hai mắt nhìn anh.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía cô, người thanh niên cao lớn khẽ nhích sang bên cạnh không che đậy cho cô nữa. Mọi người nhìn Lam Sam vỗ tay. Lam Sam cười hì hì khúc khích vỗ tay theo mọi người.

Lão Vương không nhìn được nữa, vẫy cô:

- Còn không mau đến đây.

https://thuviensach.vn

Lam Sam khúc khích đi đến đứng trước mặt Tống Tử Thành. Tống Tử Thành trao cho cô một phong bì bằng cả hai tay.

- Làm không tồi, tiếp tục cố gắng nhé.

- Cảm ơn tổng giám đốc Tống. – Cô nhận phong bì, tay thấy nặng trịch, thế nào cũng phải được không một vạn cũng tám nghìn nhỉ?

Lam Sam giơ phong bì lên vẫy vẫy mọi người, mọi người đều dành cho cô một tràng vỗ tay. Cuộc đại hội tổng kết như mộng ảo chấm dứt, Lam Sam ôm phong bì về bàn làm việc, mở ra, òa đúng một vạn. Mọi người đứng xa xa cũng tự nhiên ghé lại chúc mừng.

Phần lớn người làm nghề tiêu thụ đều rất năng động, mọi người vây quanh Lam Sam yêu cầu cô chia sẻ kinh nghiệm, quan trọng nhất là làm sao để vượt qua khảo nghiệm của Boss.

Lam Sam nghĩ nghĩ một chút, thật ra cô có làm gì đâu, từ đầu đến cuối cô còn chả biết Tống Tử Thành đang khảo nghiệm cô, cô tiếp đãi anh ta giống như các khách hàng bình thường khác, lúc cần khách sáo thì sẽ khách sáo, nhưng cũng không kiêu ngạo không siểm nịnh hay khúm núm nịnh bợ. Dù sao Tổng giám đốc Tống người ta cũng rất phong độ, bị vứt giữa đường cũng không lấy quan báo tư thù, nếu mà là cô chắc chắn cô sẽ không để yên đâu.

Nói mà xem, chỉ dựa vào khuôn mặt, Tống Tử Thành cũng xài được một đống phụ nữ đâu cần mặt dày mày dạn bám lấy cô, quả nhiên là có huyền cơ.

Tâm trạng của Lam Sam vô cùng tốt, cô luyện mồm mép với các đồng nghiệp, từ phòng tiêu thụ truyền ra những trận cười hoan thanh tiếu ngữ.

Cô lại gửi cho Kiều Phong một tin nhắn: Tôi đã bảo về được công việc rồi!

https://thuviensach.vn

~\\\ (≧▽≦)/~ vỗ tay vỗ tay.

Rất nhanh, Kiều Phong trả lời cô: Chúc mừng.

Lam Sam: Muốn ăn gì? Chị mời!

Kiều Phong: Tối nay?

Lam Sam: Không không không, đêm nay tôi phải mời các đồng nghiệp đi liên hoan.

Kiều Phong: Ừ

Rốt cuộc anh vẫn chưa nói mình muốn ăn gì, Lam Sam quyết định về nhà sẽ hỏi lại anh.

Sau khi tan việc, các nhân viên ùa ra đứng tụ lại thành một đám đông, vừa cười vừa nói chuyện, mới đi đến đại sảnh đã vừa vặn gặp Tống Tử Thành. Mọi người đều được nhận tiền thưởng từ chỗ Tống Tử Thành nên bây giờ đặc biệt yêu mến tổng giám đốc Tống, ai cũng chào hỏi anh.

Tống Tử Thành gật đầu, hỏi:

- Định đi liên hoan à?

Tất cả đều nhìn về phía ông chủ chi Lam Sam, có người còn nháy mắt, đề nghị Lam Sam mời Tống Tử Thành.

Lam Sam liền kiên trì nói:

- Đúng vậy, Tổng giám đốc Tống có định tới không?

Tống Tử Thành chưng cái vẻ mặt “Tôi quen biết với cô à” vô cùng lạnh lùng, nhẹ nhàng lắc đầu:

- Ngại quá, không rảnh.

https://thuviensach.vn

Lam Sam thở dài, kéo các đồng nghiệp chạy mất hút.

Cô cảm thấy rằng khẳng định Tống Tử Thành vẫn còn ghi thù, nhưng vì người ta là người có giáo dục nên sẽ không biểu hiện ra thôi.

Vì mai còn phải đi làm nên mọi người không dám tụ tập muộn, hơn 8 giờ đã tản về. Lam Sam bước ra khỏi nhà hàng, cô từ chối vài ý tốt của đồng nghiệp, một mình đi về phía ga tàu điện ngầm. Vừa uống vài chén, lại có mặt cấp trên, mặt cô hơi nóng lên, cùng với làn gió mát mẻ thoáng đãng thổi bên ngoài khiến tâm trạng cũng trở nên thật thoải mái. Trên đường đến ga tàu điện ngầm, cô ngang qua một khu vui chơi, mặt trời đã lặn từ khuya nên các hàng bánh kẹo đang lục tục thu dọn quầy hàng.

Oa Oa … Kẹo bông?

Lam Sam đè lên rào chắn, hô to gọi chú bán kẹo bông đang đứng bên đường:

- Này! Này! Kẹo bông!

Chú bán kẹo càm thấy đang bị một nữ lưu manh đùa giỡn, ông không nói gì, lặng lẽ tiếp tục dọn hàng.

- Bán cho tôi một cái kẹo bông.

Nghe đên đây, ông mới đi tới. Bán xong kẹo, chú bán kẹo lại mời chào cô thêm đồ chơi.

Lam Sam hỏi:

- Chú có gì vậy?

- Bờm tai mèo, bờm tai chuột, bờm hươu cao cổ. – Đều đội ở trên đầu.

- Cổ cháu dài, chú bán cho cháu cái hươu cao cổ đi.

https://thuviensach.vn

Lam Sam đội trên đầu hai cái bờm, tay cầm que kẹo bông đi về phía ga tàu điện ngầm. Giờ này đã qua giờ tan tầm nên trên tàu cũng không quá đông, không ai chen lấn xô lên cái kẹo bông của cô nhưng dọc đường về không ít người nhìn cô, Lam Sam cũng không thèm để ý.

Về đến nhà, cô giấu cây kẹo sau lưng, gõ cửa nhà Kiều Phong.

Kiều Phong mở cửa, nhìn thấy cái bờm trên đầu cô lại càng hoảng sợ.

Lam Sam chắp tay sau lưng, chớp chớp mắt, cười hì hì với anh. Vì uống rượu nên khuôn mặt cô hơi ửng hồng, ánh mắt ướt sũng.

Kiều Phong không nén được mà đưa tay vuốt tóc cô, nhẹ nhàng xoa, không cẩn thận làm rơi chiếc bờm khỏi tóc cô, anh thở dài.

Lam Sam kinh ngạc.

- Anh không định đeo bờm cho tôi đấy chứ?

- Tôi đâu ngốc như cô. – Anh vừa nói, hai tay lại đeo chiếc bờm lại cho cô, chỉnh chỉnh lại cho đẹp.

Lam Sam vui vẻ lấy từ sau lưng:

- Reng reng reng reng! … Cho anh này!

Kiều Phong nhìn thấy cây kẹo thì ngẩn người, vẻ mặt anh dường như tan ra, anh nhận cây kẹo bông và nói:

- Cảm ơn.

- Không cần cảm ơn không cần cảm ơn, hai ta là ai với ai chứ. – Lam Sam vừa nói vừa giơ tay lên huých nhẹ một quyền vào vai Kiều Phong.

Kiều Phong đáp lại bằng một nụ cười.

https://thuviensach.vn

Nụ cười của anh rất thanh thản, lại vừa sinh động như hoa nở xuân về, mùa xuân phơi phới khắp muôn nơi.

Lam Sam sửng sốt phải mất một lúc mới lắc lắc đầu, xua tay với anh:

- Lần sau anh đừng cười với tôi nhé.

- Sao vậy?

- Tôi sợ thú tính sẽ nổi lên mất.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 21

Tọa Đàm

Cái mà Kiều Phong gọi là “báo cáo quan trọng” thực ra là một buổi tọa đàm phổ cập khoa học, còn sở dĩ vì sao nói là quan trọng là bởi vì nó được nhà trường xếp vào “ Hệ tọa đàm phổ cập khoa học cấp năm”, đương nhiên mức độ quan tâm sẽ tăng lên gấp bội.

Thời gian diễn ra buổi tọa đàm là từ 7. 30 đến 9 giờ tối, Lam Sam xin lão Vương về sớm nửa giờ. Lam Sam cùng ăn cơm tối với Kiều Phong, sau đó giám sát anh mặc lại bộ âu phục màu đen lần trước mua, nhưng vẫn không được đeo cà vạt như cũ. Vốn tham dự buổi tọa đàm hầu hết là các sinh viên, bản thân Kiều Phong vẫn còn cực kỳ trẻ tuổi, phong thái trẻ trung đầy sức sống nay lại được phô diễn toàn bộ, đeo cà vạt cái gì mà đeo cà vạt, đánh cho anh một trận bây giờ!

Kiều Phong bất đắc dĩ bỏ cái cà vạt xuống, hỏi cô bằng giọng thương lượng:

- Tôi nhất định phải đeo nơ à? – Nói chung là chẳng mạnh mẽ chút nào.

Lam Sam cười:

- Có thể thay, nhưng nhất định phải đội trên đầu.

Kiều Phong đành phải theo thôi.

Lam Sam hỏi:

https://thuviensach.vn

- Cuối buổi tọa đàm có phải anh sẽ phải trả lời trực tiếp các câu hỏi phỏng vấn của người nghe không? Có cần tôi lừa họ giúp anh không?

Kiều Phong lắc đầu:

- Không cần, tôi biết họ sẽ hỏi gì rồi.

Lam Sam nghe vậy lại thấy hiếu kỳ:

- Hỏi cái gì thế?

- Hỏi tôi đã có bạn gái chưa.

…. Được rồi, đương nhiên là sẽ có người hỏi như vậy.

Lam Sam lại hỏi:

- Vậy từ trước đến nay anh trả lời thế nào? Ăn ngay nói thật à?

- Đương nhiên là ăn ngay nói thật rồi. Những chuyện như vậy tôi đâu cần thiết phải nói dối chứ.

- Anh đẹp trai, anh như vậy là không được đâu. Chẳng lẽ người ta hỏi anh có bạn trai hay chưa anh cũng nói thật à?

Kiều Phong ném cho cô một cái nhìn đầy kì quái.

- Đương nhiên.

Lam Sam hoảng hốt:

- Anh anh anh… anh nói với họ là anh có bạn trai á?

- Không. Tôi làm gì có bạn trai. – Kiều Phong hơi mất hứng. Tôi đâu có bị đồng tính luyến ái đâu.

https://thuviensach.vn

Anh thấy hơi thất vọng, tuy trước đây đã từng có nhiều người hiểu nhầm khuynh hướng giới tính của anh, thậm chí ngay đến người nhà anh cũng từng nghi ngờ anh, nhưng từ trước đến nay anh đều tỏ ra rất thản nhiên không quan tâm…. thế nhưng bây giờ nghe Lam Sam lên tiếng tưởng tượng lung tung như vậy lại khiến anh đặc biệt khó chịu.

- Bớt giận bớt giận. – Lam Sam cảm thấy mình hơi quá đáng, đáng nhẽ cô không nên nói suy nghĩ thật của mình ra miệng, chọc ngoáy đúng chỗ đau của người ta kể cả là những người có giáo dục cũng sẽ không thể chấp nhận nổi đâu nhé. Cô cười cầu tài: - Tôi chỉ đùa một chút thôi….

Kiều Phong dường như đột nhiên phát hiện ra một chân tướng:

- Có phải cô đang thử thăm dò tôi?

- À? Đúng đúng, tôi đang thử thăm dò anh.

Anh nhìn cô đầy ẩn ý, cuối cùng dường như bừng tỉnh mà gật đầu:

- Tôi hiểu rồi.

Lam Sam cũng chẳng biết vị tiểu thiên tài này hiểu cái gì, mà cô cũng không dám hỏi. Hai người cứ vậy bước ra cửa. Kiều Phong hiên ngang đi thẳng một đường đạp cát bay đá trời long đất lở đến trường. Khi anh bước vào phòng hội trường, ngoài dự liệu của Lam Sam, toàn phòng đều kinh diễm. Có nữ sinh còn thật sự không kiềm chế nổi mà che miệng thấp giọng hét chói tai, nhiều cô còn giơ điện thoại di động lên chụp lấy chụp để.

Kiều Phong nhẹ điểm ngón tay chỉnh lại microphone, đến khi xác định đã mở hệ thống âm thanh, anh nói vào microphone với kinh nghiệm lãnh đạo lâu năm:

- Có thể chụp ảnh nhưng xin miễn đăng lên các phương tiện online.

https://thuviensach.vn

Tôi tớ bên dưới mãnh liệt gật đầu.

Toàn bộ các chỗ ngồi đều đã chật kín, một vài chỗ trống linh tinh cũng đã sớm bị chiếm mất, Lam Sam hết đường xoay xở, chẳng lẽ lại bắt cô đứng phía sau nghe giảng hai tiếng đồng hồ à? Cô nhìn về đằng sau, phát hiện một chỗ để ghé ngồi cũng chẳng còn.

Rơi vào đường cùng, không thể làm gì khác hơn là đành phải huy động đến "sắc đẹp", dù sao đây cũng là một loại vũ khí có uy lực cực lớn nhé. Lam Sam cười và nói với một bạn nam ngồi cạnh chỗ trống:

- Bạn học ơi, bên cạnh bạn đã có ai ngồi chưa?

- Có… À không, không có! – Bạn nam nhanh nhẹn cất quyển sách đi, mời Lam Sam ngồi vào đó. Cậu ta thầm nghĩ, người anh em, thành thật xin lỗi….

Lam Sam ngồi xuống, một lát sau buổi tọa đàm bát đầu, cả hội trường trở lại yên tĩnh. Cô ngồi ngoan ngoãn chăm chú nghe giảng như một cục cưng. Nội dung bài giảng của Kiều Phong rất sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, ban đầu cô còn nghe hiểu một phần nào đó, đến nửa giờ sau thì hoàn toàn như đang nghe thiên thư. Nếu muốn trách thì chỉ cỉ có thể trách kiến thức căn bản các môn khoa học tự nhiên cơ sở quá tệ, hơn nữa đã tốt nghiệp nhiều năm nên chữ thầy toàn bộ đã sớm trả lại cho thầy mất rồi.

Chán chết mất, cô chẳng biết làm gì khác hơn đành một tay chống cằm nhìn anh.

Không khí trong phòng hội thảo tương đối nóng, Kiều Phong đã cởi oái vest khoác trên ghế, chỉ mặc một chiếc áo sơ mi màu đen. Chiếc áo sơ mi được nhét trong quần một cách sạch sẽ thẳng thớm, vững vàng thỏa đáng. Anh đứng trên bục giảng, thân hình thẳng tắp cao ngất, như một một thân tre đen tuyền. Anh giảng bài vô cùng nhập tâm, giọng nói ôn nhuận như dòng nước suối róc rách chảy.

https://thuviensach.vn

Lam Sam nhếch miệng nhe răng cười với anh.

Kiều Phong đang giới thiệu đến một công thức trên màn chiếu nên không nhìn thấy cô.

Lam Sam càng hăng hái, nhăn mày nhíu miệng không ngừng thay đổi biểu cảm trên khuôn mặt với anh. Sau cùng, cô hướng ngón tay xuống dưới đè chop mũi xuống, mắt trợn trắng, lè lưỡi, giả heo cho anh xem.

Kiều Phong vừa giảng xong công thức, quay lại ma xui quỷ khiến thế nào mà hơi thoáng nhìn về phía Lam Sam. Vốn đang giảng đến phần trọng tâm bỗng nhiên nhìn thấy cái "mặt heo" mắt nghiêng miệng lệch kia, anh quên sạch toàn bộ trong đầu, trợn mắt há miệng nhìn cô.

- Khụ khụ khụ. – Lam Sam tiện tay vớ đại một quyển sách lên che mặt.

- Khụ. – Kiều Phong thu mắt, thấy toàn bộ sinh viên đều đang kinh ngạc nhìn anh, anh thấy hơi chột dạ, cúi đầu nhìn xuống.

Chỉ trong chớp mắt, lúc cúi đầu, anh không nhịn được mà cong cong khóe môi.

Lam Sam trốn mặt sau quyển sách, nghe thấy tiếng các nữ sinh sau lưng khẽ hô:

- A a a! Mau chụp lại ảnh! Mau chụp lại ảnh!

Một giờ còn lại, Lam Sam quyết tâm chỉ cắm cúi chơi game trên di động, cuối cùng cũng đến phần trả lời vấn đáp. Quả nhiên có người đứng dậy hỏi Kiều Phong có bạn gái không.

Lam Sang chợt có thể lí giải được tâm lý của cô bé này. Kiều Phong không chỉ đẹp trai mà quan trọng nhất là tính tình vừa ôn hòa vừa kiên trì., rất thích hợp để người ta trêu đùa nhé. Các cô nàng này không nhất định

https://thuviensach.vn

thật sự có tình ý với anh, thế nhưng… lưu manh đùa giỡn một chút cũng rất thú vị, không tệ đâu nhỉ.

Kiều Phong nói:

- Vấn đề này không liên quan đến đến nội dung buổi toạ đàm ngày hôm nay, xin lỗi tôi không thể trả lời được.

Lam Sam đã hiểu, đây chính là cách "ăn ngay nói thật" của anh. Thiệt thòi cho cô còn tưởng tên tiểu tử ngốc này sẽ trực tiếp nói cho người khác biết rằng mình không có bạn gái cơ.

Cô nữ sinh đề cập đến vấn đề này hì hì ngồi xuống, trả mic lại cho người dẫn chương trình. Người dẫn chương trình đã có kinh nghiệm, đưa mic cho một nam sinh giơ tay. Bạn nam đó hỏi Kiều Phong một số vấn đề tương đối chuyên nghiệp, nhưng dù sao Lam Sam nghe cũng không hiểu nổi. Kế tiếp còn một cơ hội cuối cùng, hầu hết tất cả sinh viên đều giơ tay lên, Lam Sam cũng giơ tay góp vui, cô còn giơ cao thật là cao, còn lắc trái lắc phải giúp Kiều Phong gia tăng khí thế.

Đại khái không biết do tay cô dài hơn hay vì trông cô xinh đẹp, nói chung là người dẫn chương trình đưa mic cho cô.

Lam Sam:

- … - Cô ngã cú này đủ đau đi…

Kiều Phong rất bình tĩnh nhìn Lam Sam, đợi vấn đề của cô. Anh đã giảng hai giờ đồng hồ, anh không tin cô nàng này ngốc nghếch đến nỗi một vấn đề cũng chẳng nghĩ ra.

Đầu Lam Sam trống rỗng, những thứ cô vất vả lắm mới nghe hiểu hiểu một chút đã sớm quên sạch sẽ từ lâu, bây giờ căn bản cô chẳng biết phải hỏi gì. Hầu hết tất cả mọi người đều đang chăm chú nhìn về phía cô, hình như

https://thuviensach.vn

hiện tại cô có nói gì cũng chẳng thích hợp nữa. Cô cầm mic, tự nhiên thấy khẩn trương, bật thốt lên:

- Anh có thể mời tôi ăn bữa khuya không?

Cả một hội trường rộng lớn đều ồ lên, tất cả mọi người đều cảm thấy da mặt cô nữ sinh này quá dày đi, dĩ nhiên họ dõi mắt nhìn Kiều giáo sư và nghĩ, nữ sinh không biết xấu hổ thế này chắc chắn sẽ bị Kiều giáo sư thẳng thừng từ chối rồi!

Tất cả mọi người đều đang đợi lời từ chối của anh.

Kiều Phong mím môi, đáp:

- Được.

Quần chúng vây xem âm thầm lệ rơi trong gió, thật chó má mà! Vậy mà cũng được sao?

Hóa ra Kiều giáo sư cũng thật khéo miệng!

…

Tan cuộc, Lam Sam không kịp đợi Kiều Phong, vô số ánh mắt cừu thị của rất nhiều nữ sinh chĩa vào cô, cô cảm thấy chỉ cần đi chậm một chút không chừng cô sẽ bị xuyên thủng mất.

Đi như chạy ra khỏi phòng hội trường, được một lúc, Lam Sam nhận được điện thoại của Kiều Phong.

- Cô đang ở đâu?

- Tôi cũng không biết….

Kiều Phong hơi bị bất đắc dĩ:

https://thuviensach.vn

- Ngu ngốc, đứng im tại chỗ không được nhúc nhích.

Lam Sam mở định vị GPS trong di động ra, Kiều Phong nhanh chóng tìm được cô. Anh định thực hiện lời hứa, đưa cô đi ăn đêm.

Bóng đêm mờ ảo, hai người cùng dạo bước trong sân trường.

Để phù hợp với buổi tọa đàm, Lam Sam mặc một cái áo khoác cổ tròn có điểm vài bông hoa cùng một chiếc váy ngắn đến đầu gối, chân đi một đôi giày đế bằng mõm tròn màu kẹo ngọt phô bày trọn vẹn toàn bộ đường cong duyên dáng của đôi chân dài và cái mắt cá chân xinh xắn, mái tóc vẫn buông xõa như mọi ngày cùng với khuôn mặt xinh đẹp được trang điểm nhẹ nhàng làm tăng thêm sự quyến rũ. Cô đi bên cạnh Kiều Phong chính là một đôi kim đồng ngọc nữ điển hình thu hút sự chú ý của mọi người qua đường ùn ùn ghé đến vây xem.

Lam Sam chắp tay sau lưng đứng trước mặt Kiều Phong, cô đứng đối diện anh, rồi họ cùng đi khuất.

Tiết trời tháng năm, những chiếc lá bay bay trên sân trường, các tán cây khẳng khiu trơ trụi, chỉ còn duy nhất một cây hoa xưa yên tĩnh nở rộ điểm xuyết trong màu xanh rậm rạp của lá cây đầu mùa hạ. Gió đêm khẽ thổi qua mang theo hương thơm thoang thoảng man mát của hoa nhài khiến làn váy của cô khẽ tung bay, y mệ phiêu hương.

- Kiều Phong, hôm nay biểu hiện của anh không tồi nhé. – Lam Sam cười.

- Cảm ơn… Căn bản cô nghe cũng chẳng hiểu.

- Tôi.. hì hì hì hì….

Lại một cơn gió nữa thổi qua, Kiều Phong hỏi:

https://thuviensach.vn

- Cô có lạnh không?

- Gì mà có lạnh hay không… Anh định mời tôi ăn gì đây?

- Tùy cô muốn ăn gì thì ăn.

- Tốt lắm tốt lắm, tôi phải chọn lựa cẩn thận mới được.

- Thùng cơm à, lẽ nào hôm nay tôi không cho cô ăn no hay sao?

- Khụ khụ khụ khụ khụ khụ…. Anh học mấy từ ngữ này ở chỗ nào thế?

…..

Giọng nói của hai người văng vẳng xa dần trong hương đêm càng ngày càng nồng đậm.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 22

Chuyện Xấu

Trong giờ làm việc, Lam Sam nhận được một cuộc điện thoại từ Tiểu Du Thái, đầu dây bên kia cô nàng gào thét thảm thiết:

- Lam Sam! Lam Sam!

Bởi vì quá kích động giọng nói của cô nàng rất cao, giống như tiếng chuông báo động vậy, đâm vào da đầu Lam Sam tê dại. Cô thật sự cực ít khi thấy Tiểu Du Thái táo bạo thế này.

Lam Sam:

- Rốt cuộc là làm sao?

- Công ty tớ sắp bị thu mua rồi.

- Tớ biết, đây không phải là một chuyện vui hay sao? Đáng nhẽ cậu phải sung sướng mới đúng chứ.

- Hôm nay tổng giám đốc Ngô đã ký kết hợp đồng chuyển giao, đồng thời thị sát toàn bộ công nhân viên trong công ty tớ.

Lam Sam mạnh mẽ gật đầu với cái điện thoại:

- Chuyện này có thể lý giải được, sếp nào cũng đều thích làm công tác này, anh ta không bắt các cậu làm bảng điều tra công nhân viên chứ?

https://thuviensach.vn

- Không.

- Sau đó thì sao? Chuyện đó thì sao, giá trị của cậu bỗng nhiên thay đổi à.

- Sau đó tớ liền được điều lên làm việc ở phòng tổng giám đốc.

- … - Lam Sam không hiểu ra sao. – Đợi một chút đã, cậu không phải đang đọc một đoạn thoại trong vở kịch đấy chứ? Tớ sao nghe chẳng hiểu gì hết thế?

- Tớ tớ tớ….

Cô nàng cứ "tớ" nửa ngày còn chẳng bằng gà mái đẻ trứng, kết quả cũng chẳng đẻ ra nổi một câu. Lam Sam tính tình mạnh bạo, vội đến độ toàn bộ răng trong hàm đều ngứa, mới ngắt lời cô:

- Được rồi, trước tiên cậu nói rõ cho tớ, văn phòng làm việc của tổng giám đốc công ty cậu ở đâu, còn công ty nằm ở đâu?

- Là ở chỗ của tổng giám đốc Ngô đó đó.

- Ngô Văn? Hắn anh ta mới chỉ gặp cậu có hai lần thôi mà? Thế mà đã đưa cậu lên văn phòng tổng giám đốc để làm việc á?

- Ừ!

- Anh ta coi trọng cậu nhất ở điểm nào chứ?

- Làm sao tớ biết được.

Lam Sam tò mò chết mất thôi, cô thấy nói chuyện qua điện thoại cũng không thể rõ được nên hẹn Tiểu Du Thái cùng đi ăn trưa ngay sau đó, vì dù sao hiện cô cũng đang có việc cần đi ra ngoài đây.

https://thuviensach.vn

Vì buổi chiều sẽ rời khỏi công ty nên hiện tại trong công ty Tiểu Du Thái cũng không có việc gì, liền chạy sớm đi tìm Lam Sam. Cô nhanh chóng kể lại diễn biến ly kỳ diễn ra sáng nay.

Lại nói, các bộ phận trong công ty cô đều nghiêm trang đứng thẳng tại vị trí làm việc của mình đợi tổng giám đốc Ngô đến khảo sát. Cô vốn chỉ là một nhân vật nền lướt ngang sân khấu thế nhưng vẫn cứ bị Ngô Văn nhận ra, thậm chí còn gọi đích danh tên cô.

Tiểu Du Thái vô cùng vinh hạnh cùng kích động, mà cứ kích động thì lại bị nói lắp:

- Tổng giám đốc Ngô Ngô Ngô Ngô Ngô….

Các đại tỷ rất hiểu ý, giới thiệu với Ngô Văn:

- Tổng giám đốc Ngô, Thải Vi hiện là quản lý của bộ phận nhân sự ở công ty chúng ta.

Ngô Văn gật đầu, nhìn Tiểu Du Thái, nói như đinh đóng cột:

- Cô nhất định có điểm hơn người.

Một câu nói không đầu không đuôi khiến tất cả mọi người không biết tiếp nhận như thế nào, cũng chẳng biết làm gì khác hơn là cười cười nói theo, các đại tỷ rất hăng hái khen ngợi Tiểu Du Thái hết lời.

Ngay sau đó Ngô Văn liền hỏi:

- Ở chỗ văn phòng tổng giám đốc còn thiếu một người, cô có muốn tới đó không?

Tiểu Du Thái không dám nói đến nửa chỗ “Không”.

https://thuviensach.vn

Lam Sam nghe Tiểu Du Thái giảng giải, càng cảm thấy khó hiểu hơn, trước tiên không cần nói đến các sở trường đặc biệt của Tiểu Du Thái, sao Ngô Văn có thể cứ như vậy khẳng định Tiểu Du Thái không tầm thường chứ?

- Có hai hai người các cậu đã sớm quen biết nhau rồi không? – Lam Sam hỏi.

Tiểu Du Thái lắc đầu:

- Không, anh ta tuyệt đối không biết tớ đâu.

- Vậy tại sao cậu biết anh ta?

Cái này … Tiểu Du Thái nghĩ dù sao Lam Sam cũng không phải người ngoài, ngay sau đó cô nàng kể lại toàn bộ mọi chuyện với Lam Sam.

Lam Sam cảm thấy trên đời này mọi sự cố đều là hữu duyên.

Lại kể lúc Tiểu Du Thái mới lên đến năm thứ nhất cao trung, trong một lần từ trường về nhà, trên đường cô gặp phải một toán côn đồ chặn lại trấn tiền. Tiểu Du Thái sợ phát khóc đứng nguyên tại chỗ, vừa hay gặp lúc Ngô Văn ghé ngang, một chấp ba, võ công rất điêu luyện đánh đuổi mấy tên côn đồ chạy mất dẹp. Tiểu Du Thái sinh lòng cảm phục với khí phách anh hùng của Ngô Văn, coi anh là mối tình đầu của mình, không thể ngăn được lòng thầm yêu mến ngưỡng mộ anh.

Thế nhưng thời gian trôi qua, câu nói đầu tiên và duy nhất Ngô Văn nói với cô đó là: “Đừng khóc!”

Sau đó cô vẫn âm thầm quan tâm đến anh. Khi Ngô Văn lên năm thứ ba cô mới học năm thứ nhất, cả hai không học cùng khối nên rất ít khi gặp nhau, chỉ một lần duy nhất gần gũi đó là giải giao hữu bóng đá giữa các

https://thuviensach.vn

trung học, Ngô Văn đến trường Tiểu Du Thái đá cầu. Tiểu Du Thái lấy hết can đảm để nói chuyện cùng anh nhưng căn bản anh không hề nhận ra cô.

Một năm thầm mến cứ vậy trôi qua, năm sau đó Ngô Văn đỗ vào trường đại học A, nghe nói anh quen một cô bạn gái vô cùng xinh đẹp, khoảng cách chênh lệch giữa hai người càng ngày càng lớn, sau này Tiểu Du Thái cũng không dám hỏi thăm tình hình của anh nữa.

Nghe xong câu chuyện của cô, Lam Sam nói:

- Tiểu Du Thái, nghe chị nói này, dù sao cậu cũng được tiến đến phòng làm việc của anh ta, gần quan được ban lộc, chi bằng…

- Chi bằng đánh gục anh ta luôn, giải quyết luôn tâm nguyện bao năm qua, thế nào? - Tiểu Du Thái vỗ bàn rầm một cái, hai mắt sáng lóa.

Lam Sam há hốc miệng, sau đó lặng lẽ giơ ngón tay cái lên:

- Rất tốt!

Không biết Tiểu Du Thái định lên kế hoạch cường X tổng giám đốc như thế nào, chiều hôm đó cô nàng chuyển đến tổng công ty.

Kỳ thực Tiểu Du Thái vốn là một nhân viên phòng nhân sự, đột nhiên chuyển lên phòng thư kỳ hình như có phần hơi lạc đề. Dù sao con người Ngô Văn vốn cực kỳ không theo khuôn mẫu. Lúc đó anh không muốn nói rõ với Tiểu Du Thái hết cả câu là: “ Một cô gái bị nói lắp như cô, có thể lên đến chức quản lý nhân sự, có thể thấy được nhất định phải có chỗ hơn người.” Nhưng chọc ngoáy ngay vào khuyết điểm của người khác ngay trước mặt người ta thì thật thiếu đạo đức quá nên anh lược bỏ phần nguyên nhân mà chỉ nhắc đến kết luận.

Tiểu Du Thái đương nhiên không biết chuyện này. Ngày đầu tiên làm việc ở văn phòng tổng giám đốc, công việc chính của cô là làm các thủ tục

https://thuviensach.vn

hành chính, làm xong việc cô nhàn nhã lên mạng, đăng nhập vào diễn đàn đại học B.

Trước đây vì muốn nghiên cứu về kiều đại thần, cô đã đăng ký vào diễn đàn của trường họ, sưu tầm được tương đối tin tức bát quái. Mặc dù sau này không dùng tới tài khoản này nữa nhưng Tiểu Du Thái cảm thấy diễn đàn này không tồi, mấy ngày nay dần dần cô có xu thế như vậy.

Trên top đầu của diễn đàn có một chủ đề đang rất hot gây xôn xao, ồ lại có quan hệ đến vị đại thần Kiều Phong này: Kiều giáo sư đã có bạn gái! Một đại mỹ nữ! Có kèm cả ảnh minh họa luôn!

Là một trong những quần chúng biết rõ chân tướng sự việc, Tiểu Du Thái mỗi lần trông thấy mấy tin đồn đại kiểu này, không hiểu sao trong lòng bỗng dâng lên một cảm giác thương cảm cho sự ưu việt của chỉ số thông minh. Cô mở ra bài post, đang định kiêu ngạo mà dìm hàng nữ nhân vật chính một chút.

… Gì gì gì, Lam Sam á?

Tiểu Du Thái bị kinh động, vội kéo thanh cuộn để nhanh chóng xem ảnh minh họa phía dưới, không sai, chắc chắn là Lam Sam rồi!

Lại tiếp tục nhòm ngòm, có kẻ dám nói xấu Lam Sam á? Tiểu Du Thái giận dữ xắn tay áo, quyết định mắng cho cái loại dở hơi không có mắt đấy một trận thậm tệ.

Đột nhiên, sau lưng cô xuất hiện một giọng nói:

- Cô đang xem gì đấy?

Tiểu Du Thái sợ đến mức suýt nữa thì ném văng con chuột trong tay:

- Tổng tổng tổng tổng….

https://thuviensach.vn

- Cô im miệng lại ngay. – Ngô Văn nói xong, nhìn vào màn hình máy tính, thấy trên này có đăng ảnh một người, rõ ràng người đó là em trai anh nhé, còn cô gái kia chính là Lam Sam. Ngô Văn ngửi thấy mùi bát quái rồi, anh cong lưng cúi xuống, càng sát vào gần, tay định di chuyển chuột.

Bàn tay của Tiểu Du Thái vẫn để trên con chuột, cô trơ mắt nhìn tổng giám đốc Ngô đang tiến về phía này.

Biết làm sao bây giờ, sắp bị đàn ông nắm tay rồi, ôi, bối rối quá!

Ngô Văn đột nhiên dừng lại. Anh dùng hai ngón tay nắm lấy bàn tay Tiểu Du Thái ném ra ngoài, sau đó mới cầm lấy con chuột.

- … - Tiểu Du Thái bi phẫn quay mặt đi.

Ngô Văn trượt con chuột, xem qua một lượt toàn bộ các hình. Ảnh chụp rất rõ ràng, đúng là em trai anh và Lam Sam, tuấn nam mĩ nữ trong ảnh cười tươi như hoa tình tứ trong bóng đêm, hai người còn cùng đi ăn đêm, nhìn thế nào cũng thấy gian tình bắn ra tứ phía.

Tên tiểu tử thối này, trông thế mà biết nói chuyện yêu đương phết nhé, xem cái cách ăn mặc kìa, phong cách Tây hơn trước đây rất nhiều. Mấy năm nay không thấy em trai anh có động tĩnh gì, yêu cầu của Ngô Văn càng ngày càng thấp hơn, hiện tại, em trai anh hẹn hò với ai không quan trọng, chỉ cần là phụ nữ là được, dù sao so với đàn ông vẫn tốt hơn nhiều, đúng không? Huống chi trước mắt anh lại là một đại mỹ nhân nhé.

Cho nên Ngô Văn rất phấn khởi. Dĩ nhiên trước mặt nhân viên của mình anh vẫn phải giữ được vẻ mặt vững vàng uy nghiêm, anh không cười mà để yên khuôn mặt nghiêm túc xem lại toàn bộ ảnh chụp.

Tiểu Du Thái nghiêng đầu nhìn anh, vì đang khom lưng nên khuôn mặt anh rất gần, toàn bộ gò má tuấn mỹ đều hiện ngay ra trước mắt. Cô nuốt nước bọt.

https://thuviensach.vn

Sau cùng, Ngô Văn chỉnh lại thẳng thắt lưng, ra lệnh:

- In toàn bộ các bức ảnh trong bài viết này ra mỗi tấm một bản mang đến chỗ tôi.

Tiểu Du Thái gật đầu làm theo.

- Làm không tồi. – Chỉ biết đây đúng là một nhân tài.

Tiểu Du Thái căn chỉnh các tấm ảnh xong, lúc in ra, đột nhiên cô nhớ ra một vấn đề nghiêm trọng – Lam Sam vướng phải scaldal là bạn gái của Kiều đại thần, chẳng phải có nghĩa là cô muốn chơi trò tranh dành tình yêu với tổng giám đốc Ngô ư? Má ơi, thật đáng sợ…

Một bên là Boss, một bên là bạn gái thân thiết, cuối cùng cô quyết tâm lựa chọn bạn thân, ngay sau đó cô gửi các tấm ảnh cho Lam Sam, đồng thời viết một cảnh cáo với lời khuyên nhủ tận tình: Cướp người yêu là rất táng tận lương tâm đấy nhá, còn chưa nói đến vấn đề là tổ tông nhà cậu có thể làm ơn mở to đôi mắt chó của mình mà tính toán xem nhắm trúng ai nữa chứ….

Đến khi tan làm Lam Sam mới nhìn thấy tin nhắn này, cô mở 3G gói mười mấy tệ, chưa tải về xong thì đã về đến nhà Kiều Phong. Ngay sau đó Lam Sam hỏi mật khẩu wifi nhà Kiều Phong.

Kiều Phong mở mồm đọc một chuỗi mật mã mà đối với Lam Sam căn bản chỉ là một chuỗi kí tự loạn xạ linh tinh. Cô thẳng thắn đưa di động cho anh để anh hỗ trợ.

Tốc độ của Kiều Phong rất nhanh, chỉ xoẹt một cái đã tải xong tin nhắn về. Lam Sam đứng sau lưng anh kiểm tra lại hình ảnh, vừa xem vừa đối chiếu với tin nhắn của Tiểu Du Thái, liền hiểu ra một chút.

Cô đưa ảnh chụp cho Kiều Phong xem.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong thường xuyên được đăng hình lên mạng, kiểu chuyện thế này đối với anh đã quá quen thuộc, lên lơ đễnh, đặt di động xuống và nói:

- Một lúc nữa tôi sẽ xóa bài viết này đi.

- Tôi cảm thấy không cần thiết đâu. Anh xem, phản hồi cực kỳ tốt. Anh chỉ cần quay sang giải thích với tổng giám đốc Ngô một chút là được.

Kiều Phong kinh ngạc liếc sang nhìn cô.

Lam Sam nói:

- Thật ra anh nên nhìn vào ưu điểm của vấn đề, nếu mọi người biết anh có bạn gái khẳng định sẽ từ bỏ ý định thương nhớ anh, bản thân anh bớt được phiền phức, không phải sao? – Là một tiểu thụ mà suốt ngày bị con gái quấy rầy sao có thể không thấy phiền hà chứ nhỉ.

Kiều Phong gật đầu.

- Cho nên nhé, bây giờ tôi làm một tấm bình phong miễn phí cho anh, để không ai quấy rầy anh, anh còn gì không hài lòng nào? – Lam Sam cảm thấy mình đang làm việc thiện một cách hoàn toàn vô tư nhé, công đức viên mãn chưa.

Kiều Phong đột nhiên nghi ngờ nhìn cô.

Nếu có một cô gái, lần đầu tiên gặp bạn đã đòi sờ mặt tụt quần bạn, sau đó chạy đến nhà bạn khoa tay múa chân, đòi này đòi nọ - tổng kết lại chính là cô ấy có ấn tượng với bạn, vì có ấn tượng nên mới muốn thân mật, mới động chân động tay, sờ vai túm cổ cái đó nha; sau đó lại cố tình thăm dò phương hướng giới tính của bạn; thậm chí cô ấy còn áp dụng thái độ cam chịu với tin đồn tình ái liên quan đến bạn và cô ấy….

Đã như vậy, còn cần phải hỏi mục đích của cô ấy là gì sao?

https://thuviensach.vn

Kiều Phong nhìn Lam Sam, thầm nghĩ, ai nói tâm tư của con gái là khó đoán nào?

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 23

Cọp Cái

Đoán được tâm sự của Lam Sam, Kiều Phong cảm thấy mình cần phải nói vài lời làm rõ mọi chuyện. Ngay sau đó anh nghiêm nghiêm túc túc nói:

- Tôi không định nói chuyện yêu đương với phụ nữ có chỉ số thông minh dưới 104.

Lam Sam vẫy vẫy tay:

- Được rồi, anh đang thẳng thắn nói rằng anh sẽ không nói chuyện yêu đương với phụ nữ, tôi hiểu mà.

Kiều Phong cau mày:

- Tôi đã nói tôi không phải là….

Lam Sam không để anh giải thích, cô cắt lời anh:

- Anh không phải là gay, anh là chuẩn man, vô cùng đàn ông, máy bay chiến đấu!

Kiều Phong hơi khó xác định:

- Cô có thật sự hiểu không đấy?

- Hiểu chứ!

https://thuviensach.vn

Anh rộng lòng gật đầu, hiểu là được rồi.

Hai người liền bắt đầu dọn cơm ra để chiến đấu. Trước khi Kiều Phong kịp động đũa thì có chuông báo email trên di động. Anh mở ra xem, là Carina đang gửi cho anh một tấm hình, một bức ảnh chụp một bát mì có trứng gà ốp la, màu vàng và màu đỏ hòa quện rất đẹp mắt.

Kiều Phong vờ như không thấy, đặt điện thoại xuống bắt đầu ăn.

Reng, lại thấy tiếng chuông báo.

Carina: Không ngon bằng anh làm.

Kiều Phong do dự một chút rồi trả lời: Sinh nhật vui vẻ.

Carina: Cảm ơn anh! Em cứ tưởng anh đã quên rồi cơ!

Kiều Phong: Ừ, tôi đang định ăn cơm.

Anh lại một lần nữa đặt di động xuống, nhưng nó lại không nghe lời anh nhất định không buông tha mà vang lên.

Carina: Em thấy hơi nhớ anh.

Kiều Phong: Không cần nhớ anh, anh đang định ăn cơm.

Carina: Em muốn được gặp anh.

Kiều Phong ngẩng đầu suy nghĩ một chút rồi trả lời: Em nói chuyện với anh thế này, bạn trai em có biết không?

Carina: Chúng em đã chia tay rồi.

Kiều Phong: Vậy à, anh định đi ăn cơm.

Carina: Kiều Phong!

https://thuviensach.vn

Kiều Phong không biết phải làm như thế nào để kết thúc câu chuyện này, ám chỉ anh đưa ra đã rõ ràng đến vậy nhưng cô vẫn không chịu bỏ qua.

Lam Sam vừa ăn vừa xem Kiều Phong "cứ đặt đũa xuống rồi cầm di động lên" và "cứ đặt di động xuống rồi cầm đũa lên" với thái độ hơi lưỡng lự, sau cùng anh cầm di động trong tay, thoạt nhìn hơi khó chịu.

- Làm sao thế? – Lam Sam hỏi.

Căn cứ vào những ngày chung đụng gần đây, Kiều Phong cho rằng, tuy Lam Sam có hơi ngu ngốc nhưng khả năng giao tiếp của cô không tồi. Ngay sau đó anh đưa di động cho cô:

- Cô có thể giúp tôi kết thúc cuộc trò chuyện này được không?

Dựa trên nguyên tắc tôn trọng quyền riêng tư của người khác, Lam Sam không đọc các tin nhắn trò chuyện phía trên mà bắt đầu xem từ bức ảnh bát mì trứng gà ốp la. Vừa nghĩ đến Kiều Phong đã từng nấu cơm cho người này, tâm tình Lam Sam không khỏi cảm thấy chua xót không thoải mái, giống như bảo bối của mình bị chia xẻ với người khác vậy. Cô nhìn anh bằng một cái nhìn tìm tòi nghiên cứu:

- Cô ấy là gì của anh nhỉ?

- Một người bạn bình thường.

Lam Sam bĩu môi:

- Không tin, anh đã từng nấu cơm cho cô ấy.

Kiều Phong mím môi một cái:

- Chỉ mỗi một bát mì.

https://thuviensach.vn

Chỉ một bát mì? Trong giây lát, lòng Lam Sam chợt dâng trào một cảm giác đắc ý, cô nói:

- Người này rõ ràng đang ủ mưu với anh mà.

Kiều Phong chắc như đinh đóng cột mà lắc đầu:

- Không có khả năng.

- Vì sao?

Anh không trả lời.

Lam Sam đọc lại đoạn hội thoại vừa xong, lại thấy Carina gửi tới một tin nhắn, cô thì thầm:

- Vì sao không để ý đến em? Lại còn khóc, khóc thầm nữa chứ…. Kiều Phong, anh quen với người này à? Sợ tội à?

- Không quen, không sợ.

- Vậy để tôi giúp anh trả lời nhé?

- Tốt lắm.

Lam Sam liền trả lời: Chán ghét em nữa kìa.

Sau đó cô đưa trả di động cho Kiều Phong, hỏi:

- Mai anh định làm gì? – Mai là đến phiên nghỉ của cô, còn về phần Kiều Phong, anh ta dường như ngày nào cũng chẳng có việc gì để làm.

Kiều Phong đáp:

- Sáng sớm đi chợ mua thức ăn với cô, đến chiều thì đi đánh tennis.

https://thuviensach.vn

- Hẹn với ai rồi à?

- Một người vẫn chơi tennis được mà.

- Chơi một mình thì mất vui, thôi để tôi chăm sóc sức khỏe cho anh đi.

- Được thôi.

…****….

Tống Tử Thành đặt trước mặt một tập tài liệu, bên cạnh là cái mà hình laptop bật sáng cứng nhắc, anh cầm từng trang từng trang tư liệu cứng nhắc kia lên kiểm tra với thần thái chăm chú.

Đàn Tử không nói một lời ngồi xán lại bên cạnh anh, cũng chú ý binh tình xuy chuyển kia.

Lúc này hai người họ đang ngồi yên tĩnh trong một quán cà phê, mỗi người uống một ly trà mạn Trung Hoa. Ánh sáng trong quán cà phê này hơi tối, tia sáng từ chiếc bình phản chiếu phác họa đường cong khuôn mặt họ tạo nên một sự lạnh lẽo âm u.

Nhìn một lúc, Đàn Tử nói:

- Điều tra cũng thật tỉ mỉ, không hổ là thám tử chuyên nghiệp.

Tống Tử Thành không thèm để ý tới cậu ta.

Đàn Tử lại nói:

- Anh Thành, anh điều tra về Lam đại mỹ nữ thế, nếu cô ấy biết liệu có còn không thích anh không?

- Có, nên anh sẽ không để cho cô ấy biết.

Đàn Tử chỉ xuống dưới:

https://thuviensach.vn

- Quen biết anh bao nhiêu năm, em chưa bao giờ thấy anh đối xử với ai mà để tâm như vậy đấy, thậm chí phải dùng đến thám tử tư nữa. Phí nhiều công sức vậy có đáng không, anh Thành, cô gái này có gì hay chứ? Chẳng phải chỉ được mỗi xinh đẹp chút thôi à….

Tống Tử Thành đem sự chú ý chuyển sang cái màn hình cứng ngắc, anh vẫn nhìn về trước mặt nhưng dường như ánh mắt đã chuyển đến nơi nào xa xăm lắm. Mấy ngày nay, vừa nhắc đến Lam Sam, Tống Tử Thành liề lập tức nhớ đến vẻ xinh đẹp mê mệt chết người của cô, bóp chết sự kiêu ngạo của anh. Anh không hẳn là người lòng dạ rộng rãi, sao có thể không ghi hận chứ, hận đến nghiến răng nghiến lợi, thế nhưng càng hận bao nhiêu lại càng cảm thấy không cam lòng bấy nhiêu và điều đó cũng chỉ riêng anh biết được. Càng hận, anh lại càng muốn chinh phục cô, giẫm nát sự kiêu ngạo của cô, càng muốn….

- Đàn Tử, phụ nữ cũng giống như đồ ăn. Vừa mềm mại vừa ngon miệng không khó nuốt, thì chỉ là người phù hợp. Món ăn thật sự ngon không phụ thuộc vào những điều đó, phải tốn công mất sức nhai. Phụ nữ chính là vậy, càng nhai càng có mùi vị, ăn nhiều vẫn không ngấy. – Tống Tử Thành nói.

Đàn Tử cảm thán từ đáy lòng:

- Anh Thành, anh thật đê tiện.

Tống Tử Thành vẫn không để ý đến cậu ta, lại cúi đầu tiếp tục xem tư liệu.

Đàn Tử hỏi:

- Vậy anh cảm thấy Tô Lạc có mất công nhai không?

- Tô Lạc là một phụ nữ thông minh thức thời, để một người phụ nữ như vậy bên cạnh cậu sẽ không cần phải bận tâm nhiều.

https://thuviensach.vn

- Vậy sao anh lại chia tay với cô ấy? - Đàn Tử cảm thấy hơi bất bình thay cho vị nữ thần trong lòng mình, cậu ta chỉ vào một tấm ảnh chụp Lam Sam cứng nhắc nằm trên bàn: - Vì cái kẹo mè xửng này của anh á? – Thế là cậu ta đã đặt cho cô một cái biệt danh khá hay nhé.

- Thứ nhất, Tô Lạc muốn rất nhiều, anh không thể đáp ứng được; Thứ hai, anh thật sự đã chán ngấy cô ả; nếu không có Lam Sam thì sẽ có Hoàng Sam, Lục Sam…. – Tống Tử Thành vừa bật hình ảnh tư liệu lên xem. Lật mấy tờ, nhân vật chính trong bức ảnh chụp từ một biến thành hai người.

Đàn Tử ngạc nhiên nói:

- Đâu ra cái tên tiểu bạch kiểm này thế? Bạn trai cô ấy à?

Tống Tử Thành nheo mắt nhìn đôi Kim Đồng Ngọc Nữ trong hình:

- Không phải.

- Sao anh biết?

- Tiền của anh không phải để vứt đi.

Đàn Tử có phần không phục:

- Em thấy anh chàng này cũng không tồi, không chừng sau này sẽ trở thành kình địch của anh đấy.

Tống Tử Thành cười nhạo, nụ cười của anh không che giấu sự khinh miệt, anh nhướn lông mày:

- Là anh ta?

Đàn Tử kỳ quái nhìn Tống Tử Thành:

- Anh Thành, anh biết tên này à?

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành không trả lời.

….. ****……

Vì đi đánh tennis nên Lam Sam đặc biệt thay đổi một bộ trang phục tennis. Áo thun Polo màu đỏ, quần short thể thao màu vàng nhạt, giầy thể thao màu đỏ trắng, tóc buộc cao. Cách phối hợp màu sắc này thật giống như chim công, nếu mà người bình thường mặt thì chả khác gì lôi thần, thế nhưng ai bảo từ vóc dáng cho đến khuôn mặt của cô đều đẹp đây nên hoàn toàn trấn áp được những màu sắc khó chơi này.

Nếu so sánh, Kiều Phong khiêm tốn hơn nhiều. Trang bị từ trên xuống dưới là một cây trắng đen hai màu, Lam Sam quan sát anh từ xa đến gần từ trên xuống dưới rất nhiều lần, sau cùng lắc đầu than thở:

- Thôi, quay lại tôi chọn cho anh mấy bộ quần áo khác đi.

Sân vận động cách đó không xa, hai người định đi bộ đến. Lam Sam từ chối ý tốt của Kiều Phong tự cầm vợt tennis của mình, cả đường cô vừa đi vừa nghịch vợt. Chiếc quần short thể thao ngắn khoe toàn bộ cặp đùi thon dài tuyệt đẹp vô cùng cân đối của cô, hấp dẫn vô số ánh mắt của người đi đường.

Lam Sam đi phía bên ngoài, ngay sát lề đường, Kiều Phong đi ở bên trái cô. Có một cậu thiếu niên tầm mười tám đôi mươi đạp một chiếc xe đạp điện lái qua, đi gần tới phía sau họ. Thấy Lam Sam, anh chàng sáng mắt lên, cố đổi hướng tạt vào gần lề đường.

Lam Sam vốn đang nói chuyện với Kiều Phong, đột nhiên thấy mông mình bị người nào đó vỗ mạnh một cái, ngay sau đó cô cảm thấy một cơn gió phóng vù qua người. Trong nháy mắt cô hiểu ra mình đã bị người ta sàm sỡ rồi, cô lập tức nổi giận:

- Đồ lưu manh! Mày đứng lại cho tao!

https://thuviensach.vn

Lam Sam không hề nghĩ ngợi, vắt giò chạy theo.

Vốn người thường thì sao đuổi kịp động cơ xe, nhưng con người Lam Sam này sống lại quá mạnh mẽ rồi, vừa chạy cô vừa cầm vợt tennis trên tay phi một cái thật mạnh, vừa nhanh vừa chuẩn trúng ngay giữa gáy tên tiểu lưu manh kia.

Tên tiểu lưu manh mất thăng bằng, ngã xuống.

Lam Sam xông lên, bất chấp việc cậu ta đang nhổm dạy mà giơ chân đạp điên cuồng một cách sảng khoái, cô lại cầm vợt tennis đập anh ta, vừa đánh vừa chửi:

- Đồ lưu manh, đánh mù cái mắt chó của mày luôn, dám sờ mó bà à, bà đánh chết mày luôn!

Kiều Phong hơi bị khớp. Ngay từ đầu, khi kịp phản ứng với việc Lam Sam bị sàm sỡ, bản thân là một người đàn ông, việc đầu tiên anh nghĩ đến là phải bảo vệ cô. Thế nhưng bây giờ xem ra hình như người cần được bảo vệ thật sự lại là tên tiểu lưu manh nằm dưới đất kia kìa…

Kiều Phong lặng lẽ quay đi, nhặt một quả bóng tennis. Lúc anh trở về, tên nhóc kia đã thôi không còn phản kháng, chỉ biết kêu rên:

- Tôi sẽ báo công an.

- Báo đi báo đi không báo thì mày là con tao!

Kiều Phong móc di động ra:

- Hay để tôi báo cảnh sát vậy, cô kiềm chế đánh bớt thôi.

- Không cần, cảnh sát quá phiền hà. – Lam Sam ngừng tay, đá tên tiểu lưu manh thêm vài đá: - Hôm nay tạm tha cho mày, nếu lần sau còn dám…

https://thuviensach.vn

- Chị hai! Em không dám nữa đâu ạ!

Lam Sam gật đầu, cất vợt đi, phất tay gọi Kiều Phong:

- Đi thôi.

Kiều Phong ngoan ngoãn đi theo bên cạnh cô, anh lại định cầm vợt hộ cô, nhưng Lam Sam không cho, tự vác vợt trên vai. Động tác này kết hợp với sắc mặt âm trầm của cô giống như cô không phải đang khiêng vợt bóng bàn mà là khiêng Đại Khảm Đao.

Cô gái này có phần hơi bạo lực….

Chờ họ đi đủ xa, tên tiểu lưu manh cảm thấy đủ an toàm mới đứng sau lưng Lam Sam hô to:

- Cọp cái! Cẩn thận sau này không ai thèm lấy cô đâu.

- Mày….. – Lam Sam xoay người định chạy lại đánh hắn, nhưng hắn đã đạp như bay chạy mất tiêu rồi.

Kiều Phong kéo tay Lam Sam:

- Lam Sam đừng nóng giận.

- Hừ!

Khuôn mặt của Lam Sam vẫn âm trầm như cũ, dù sao bị sàm sỡ thì chẳng ai giữ nổi tâm trạng vui vẻ bao giờ. Cô vác cây vợt như một hung thần ác sát, khí thế này giống như gặp người giết người gặp Phật giết Phật không ai cản nổi. Kiều Phong yên lặng đi bên cạnh Lam Sam, cầm vợt quy củ sau lưng, thân dài dáng thẳng, như một kiếm khách tiêu sái tuấn dật.

Đi một lúc, Lam Sam đột nhiên ngang ngược quay sang hỏi Kiều Phong:

https://thuviensach.vn

- Anh có thấy tôi giống cọp cái không?

- Không giống. Cô vốn là như vậy.

Người này, nói vài lời hữu ích một chút không được sao! Lam Sam bất mãn, trừng mắt nổi giận với anh:

- Anh không sợ tôi à?

Trong đôi mắt Kiều Phong hàm chứa một nụ cười thản nhiên, anh nói:

- Hổ cũng không cắn được người dậy thú đâu.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 24

Chơi Tennis

Lam Sam cảm thấy Kiều Phong quả thực đúng là một người rất không bình thường trong số những người khác thường. Có đôi khi người này ngớ ngẩn chẳng thấy thông thái đâu, tùy tiện nói một câu cũng đủ có thể khiến người nghe tức chết, nhưng thỉnh thoảng anh lại nói một câu rất tình cảm dễ dàng xua cơn nóng giận của bạn tan thành mây khói. Nếu nói là anh ta đang định dỗ dành bạn thì hình như không phải, làm gì có chuyện cái đồ ngu ngốc đó lại hiểu chuyện tình cảm chứ; nhưng nếu nói anh ta nghiêm túc không hề trêu đùa bạn thì hình như cũng không đúng…

Mẹ nó chứ, rốt cuộc đây là chủng loại gì thế!

Lam Sam cũng thôi tức giận, đưa cái vợt trong lòng cho Kiều Phong.

- Cầm giúp tôi.

Kiều Phong ôm hai cây vợt. Anh nghiêng đầu nhìn thấy bóng dáng nụ cười khẽ nở trên khuôn mặt Lam Sam, không hiểu sao tâm trạng anh lại trở nên dễ chịu hơn.

Hai người họ đi đến sân tennis của trường đại học, vì Kiều Phong là cán bộ công chức ở đây nên được làm thẻ giảm giá, tính ra rất lợi nhé.

Dĩ nhiên, Kiều Phong cũng không rõ mình có bao nhiêu tiền, anh đã sử dụng cái thẻ này hai năm rồi, Lam Sam hỏi anh làm từ năm nào, anh sững

https://thuviensach.vn

người đáp không biết.

Lam Sam phát hiện con người Kiều Phong này có phần ngốc nghếch. Anh ta mua hàng mà không bao giờ hỏi giá, lại càng chẳng biết mặc cả là gì, từ trước đến nay người ta bảo anh bao nhiêu anh trả bấy nhiêu mà không thèm quan tâm có bị lừa hay không, đây không phải một tên ngố điển hình hay sao? Còn nữa, anh ta cực kỳ giỏi tính nhẩm nhé, ví dụ như bạn hỏi anh ta là 10 đồng 3 cân cam, mua 2 cân 6 thì phải trả bao nhiêu tiền, anh có thể không cần suy nghĩ mà thốt ngay ra miệng là 8, 67 đồng, thế nhưng anh ta lại hoàn toàn không hề có khái niệm đối với tiền bạc của bản thân. Tờ 100 tệ hay tờ 10 tệ đối với anh ta đều đầy vi khuẩn như nhau, chỉ khác nhau ở chỗ là trên một tờ thì có in hình đại hội nhân dân, tờ kia là hình Tam Hiệp Trường Giang thôi. Căn cứ vào vấn đề vi khuẩn, Kiều Phong thường không tiêu tiền mặt, khi mua sắm anh thích dùng thẻ tín dụng. Về điểm này Lam Sam lại khá giống anh, mặc dù động cơ hoàn toàn không giống nhau, Lam Sam thích thẻ tín dụng đơn giản là bởi vì phải đứng trơ mắt nhìn nhân dân tệ ra khỏi túi mình khiến cô rất đau lòng huhu…

Nói thật là Lam Sam có phần đố kị với Kiều Phong. Cái đồ trứng thối còn chẳng có khái niệm với tiền kia lại có không biết bao nhiêu tiền, nhưng biết làm sao đây, ai bảo người ta là ngôi sao sáng chói đột phá bầu trời kỹ thuật đây. Làm một nhân vật trâu bò cũng cần có một cảnh giới nhất định, tiền tài của anh ta nhất định phải đè chết anh ta khóc thét luôn, có đuổi cũng không đi, người như vậy hoàn toàn khác với những kẻ phàm nhân tục tử chết vì danh lợi, nên thông thường chúng ta hay gọi là “thần”.

Thế nhưng có một vấn đề Lam Sam không khỏi lo lắng thay cho Kiều Phong, cô hỏi:

- Anh tự quản lý tài sản của mình à? Tiền của anh không gửi ở một tài khoản Caly nào đó chứ? - Nghìn vạn lần đừng trả lời là đúng vậy nhé….

Ánh mắt Kiều Phong thoáng hiện lên vẻ khinh thường:

https://thuviensach.vn

- Sao cô có thể ngốc đến thế chứ, gửi ngân hàng là phương thức kiếm lời có lãi suất thấp nhất đấy.

Lam Sam đen mặt, thầm nghĩ tôi biết chứ, không phải tôi sợ là anh ngốc quá nên không biết hay sao! Cô lại hỏi:

- Vậy gửi theo kỳ hạn à? – Với trình độ của Kiều Phong, cô quả thực không nghĩ được ra phương thức nào khác.

Kiều Phong lắc đầu đáp:

- Tôi không biết, toàn bộ tiền bạc của tôi đều giao cho một cố vấn quản lý tài sản xử lý.

Thật vậy sao, người ta còn có cố vấn quản lý tài sản nữa, ôi dù sao đây chẳng phải bối cảnh của những kẻ có tiền à. Lam Sam đột nhiên choáng váng, hỏi:

- Vậy cái vị quản lý tài sản đó, dựa trên sổ sách à?

- Cô đang nghi ngờ trình độ kỹ thuật của tôi đấy à?

- A…a? – Lam Sam không nghĩ ra, - Trên phương diện quản lý tài sản thì có kỹ thuật gì mà nói chứ?

- Không phải kỹ thuật quản lý tài sản, mà là hệ thống điều tra kỹ thuật.

Lam Sam hiểu, cái này có điểm giống với khái niệm thông báo tuyển dụng nhân sự, tuy rằng cô không chuyên về lĩnh vực này nhưng địa vị của lĩnh vực này, cô đã từng tham khảo. Kiều Phong thật quá đáng, sao không gọi là hệ thống điều tra cho dễ nghe thì có mất đi miếng thịt nào đâu. Với trình độ của Kiều Phong, nếu muốn tìm một người, khẳng định tìm cái quần đùi của anh ta anh cũng thừa khả năng… Lần này Lam Sam tràn đầy thông cảm.

https://thuviensach.vn

Cô có phần hưng phấn:

- Đại thần, đưa đây tôi chơi cùng với?

Kiều Phong vô cùng hào phóng đọc dãy mật mã quản lý tài sản cho cô, thật ra anh cũng không định dùng cố vấn quản lý tài sản lâu dài, về tiền bạc, sau này kết hôn anh sẽ giao lại toàn bộ cho vợ mình quản lý. Hơn hai mươi năm qua anh đã bị quy tắc này tiêm nhiễm vào đầu rồi, đương nhiên hình thức gia đình bền vững chính là người đàn ông nuôi sống gia đình, người phụ nữ quản lý tiền bạc.

Nhàn nhã trò chuyện, tiếp theo hai người khởi động cơ thể trước khi bước vào trận đấu, họ cầm vợt bước vào sân.

Sau một trận, Lam Sam nhận ra kỹ thuật chơi tennis của Kiều Phong không tồi đâu nhé, ít ra là hơn hẳn phán đoán của mọi người về anh. Nói như thế nào đây… có chút chút một chút đa trứng nha…

Cô luôn cho rằng sức hấp dẫn của thể thao là ở tính thắng thua, nên phong cách chơi của cô thiên về tấn công, thậm chí có thể gọi là chỉ tấn công, thay đổi linh hoạt, chiếm tối đa diện tích, thế mới sung sướng chứ. Không ngờ hôm nay cô lại gặp phải một đối thử chỉ chơi thuần phòng thủ, bị người ta đánh cho không thắng không thua, lại kín kẽ không một sơ hở, mọi cú đánh bóng qua lưới anh đều có thể đón được một cách vững vàng, sau đó ôn hòa đánh trả.

Chỉ có một câu nói, kẻ tám lạng người nửa cân, cứ hết ván này đến ván khác.

Lam Sam bị phòng ngự đến đau cả đầu, cô ngăn cơn giận trong lồng ngực, quả thực sắp tắt thở mà chết rồi. Đến lúc nghỉ ngơi, cô hỏi Kiều Phong:

- Sao anh không đánh hẳn hoi thế?

https://thuviensach.vn

- Mục đích của vận động chỉ là rèn luyện sức khỏe thôi, không cần phải đánh đánh giết giết anh sống tôi chết làm gì. – Anh rất có đạo lý nhé.

Lam Sam không thèm:

- Một chút xíu tinh thần quyết chiến cũng không có.

Kiều Phong phản bác:

- Tính hiếu thắng của cô quá mạnh mẽ đấy.

- Ừ ừ ừ, hiếu thắng là bản chất con người không phải sao, từ trước đến nay anh chưa từng quyết chiến bao giờ à? Ví dụ như lúc đi học anh chưa bao giờ cố gắng để đứng đầu kỳ thi à?

- Tôi luôn đứng đầu.

- … - Cô thật khờ quá đi, sao lại đưa cái ví dụ như thế cho một tên đầu bò thế này, nghĩ đi nghĩ lại, cô lại hỏi: - Ví dụ như anh thích một cô gái, liệu anh có bao giờ hi vọng mình sẽ chiến thắng những người theo đuổi cô ấy không?

- Từ trước đến nay đều là người khác theo đuổi tôi.

- … - Thật là được rồi….

Lam Sam bị anh nói trúng tim đen, cô cả giận nói:

- Nói chung là tiếp theo anh nhất định phải chà đạp tôi! Chà đạp tôi! Đừng vì thấy tôi là hoa đẹp mà thương tiếc làm gì!

Kiều Phong khiếp sợ nhìn cô, sau đó gật đầu:

- Được thôi!

https://thuviensach.vn

Trận tiếp theo, Kiều Phong nhớ rõ sứ mệnh Lam Sam đưa ra, từ thủ pháp nhẹ nhàng liền biến thành trận cuồng phong bạo vũ. Đầu tiên anh đánh những cú đánh thấp, Lam Sam không ngờ mới vừa rồi anh ta còn như con cừu nhỏ nên không chú tâm không đỡ nổi.

Anh lại chuyện sang những cú đánh cao, cô không lùi về kịp, cũng không tiếp được.

Cô điều chỉnh tâm trạng, cô thấy Kiều Phong đã chuyển thành đùa giỡn với cô, à không, chà đạp cô, cũng không phải… Nói chung là căn cứ theo phán đoán của cô, liên quan đến vị trí của Kiều Phong hiện nay, cô cảm thấy kế tiếp anh sẽ cố gắng hết sức để tiêu diệt cô.

Khi đã thực sự bước vào quá trình hủy diệt, lúc Kiều Phong đang hăng say phát bóng, Lam Sam nhấc chân chuẩn bị sẵn sàng, lúc này phán đoán của cô khá chuẩn xác, tràn đầy tự tin nhằm trúng điểm bóng rơi.

Trái bóng tennis xanh biếc thuận gió bay tới mỗi lúc một gần tuy nhỏ bé là thế nhưng như cuốn theo ngàn vạn tinh tinh đang ầm ầm kéo đến, vận tốc bóng không phải quá nhanh nhưng càng tiếp cận càng cảm thấy thật mơ hồ.

Lam Sam bắt được bóng, trong nháy mắt cô cảm thấy có gì đó không đúng.. Định giết người đấy à? Đường cong hình như đang biến đổi? Đây là… bóng bổng!

Mặc dù đã bừng tỉnh, nhưng quả bóng ở giữa không trung đột ngột biến đổi quỹ đạo lao xuống, rơi cách cô ba bước chân.

Cự ly này chỉ dài bằng một sải tay của Lưu Bị, nhưng cô không thể đánh tới.

Lam Sam phản ứng rất nhanh, nhanh chân vọt tới, thế nhưng trái bóng xoáy ngược lại rất xảo quyệt bất chợt bay nhanh hơn, cô lao đến, nhưng còn không kịp chạm được đến cái bóng của nó.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy trái bóng bay ngày một xa, Lam Sam ngoại trừ khiếp sợ chỉ có khiếp sợ. Bóng bổng đôi khi cô cũng đánh được, vấn đề là trái bóng cô đánh chỉ có vận tốc vừa vừa thôi, cũng không bay theo đường banh không rõ ràng như vậy, lực sát thương rất nhỏ. Đa số người chơi tennis phát bóng bổng cũng chỉ đạt trình độ như cô. Trâu bò chân chính chính là đánh bóng vừa cao vừa mạnh, điều đó có thể khảo nghiệm lực bắp tay và thắt lưng của người chơi. Lam Sam bỏ lỡ mất trái bóng này, Kiều Phong rất điềm nhiên lấy từ trong rổ ra một quả bóng khác, lại phát bòng. Lúc này đã hạ thủ lưu tình, cô hẳn phải dễ dàng đỡ được.

Lam Sam đang ngẩn người trơ mắt nhìn thấy trái bóng đập ngay trúng gáy cô.

Kiều Phong:

- …

Lam Sam:

- ….

Cô xoa xoa gáy, thu vợt lại:

- Tạm dừng, tạm dừng!

Hai người liền tạm dừng trận đấu ngôi xuống hàng ghế bên ngoài sân. Kiều Phong phải cố kiềm chế hết sức nhưng vẫn nói “Cô đúng là cái đồ cực kỳ kém cỏi.” Một trái bóng đơn giản thế mà không đỡ nổi. Tuy rằng bị khinh thường nhưng Lam Sam thực sự muốn quỳ xuống mà hôn chân anh, được rồi nhưng mà cô sẽ không bao giờ làm những chuyện đáng xấu hổ thế đâu. Cô mở một chai nước, vô cùng nịnh bợ mà đưa cho Kiều Phong:

- Quả bóng lúc nãy anh làm thế nào mà đánh ra thế?

https://thuviensach.vn

- May mắn thôi.

Khiêm tốn rất tốt nhưng vẫn không hề làm hao tổn hình tượng vĩ đại của anh lúc này.

Lam Sam gạ gạ cánh tay anh:

- Dạy cho tôi với nhé?

Kiều Phong nghiêng đầu hờ hững nhìn cô:

- Cô không học được đâu.

Có cần phải thẳng thắn thế không…..

Lam Sam tự mở một chai nước cho mình, vừa uống vừa lén nhìn sang Kiều Phong. Vì vừa vận động mạnh, anh chảy không ít mồ hôi, thái dương ướt đẫm, mồ hôi tụ lại thành từng giọt từng giọt lớn lung lay như sắp rơi xuống.

Người đàn ông đổ mồ hôi trông thật gợi cảm, có thể phát huy hết toàn bộ hormone nam tính trong cơ thể họ. Lam Sam ngắm nhìn gò má vô cùng tuấn mỹ của Kiều Phong cùng những giọt hormone mồ hôi của anh, đột nhiên nói:

- Tôi phát hiện … Ừm, anh cũng rất đàn ông.

Chẳng có người đàn ông trên đời này thích bị người ta khen như vậy, Kiều Phong cũng không ngoại lệ. Huống chi, anh rất ít khi bị người khác nhìn như vậy…

Anh mỉm cười:

- Xin cảm ơn.

https://thuviensach.vn

Sau đó anh lấy trong túi ra một túi giấy ăn, rút một tờ, cẩn thận lau mồ hôi trên đầu trên mặt, trên cổ… Động tác của anh vô cùng nhã nhặn và đẹp mắt, Lam Sam thật không nhìn nổi nữa.

Lại còn mùi hương vương lại trên giấy ăn đang gào thét….

Kiều Phong cho rằng Lam Sam cũng muốn lau mồ hôi nên đưa túi giấy ăn cho cô.

Lam Sam nhìn dòng chữ "Hương hoa nhài" trên giấy, mặt 囧囧:

- Tôi xin được rút lại lời vừa nói, anh vẫn là thiên kim tiểu thư ạ.

Kiều Phong vứt tờ giấy ăn, bực mình cầm vợt:

- Đi thôi!

Lam Sam vẫn đang uống nước:

- Đi làm gì?

- Tiếp tục chà đạp cô.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 25

Tốt Nhất

Lúc Kiều Phong khai hỏa toàn bộ hỏa lực thật đáng sợ, Lam Sam chạy tới chạy lui khắp sân như đội viên cứu hỏa, cô cảm thấy chỉ có một từ duy nhất có thể hình dung đến trạng thái bây giờ của mình: Mệt mỏi.

Cuối cùng, cô chạy đến sức cùng lực kiệt, ném cái vợt xuống, đỡ thắt lưng nói:

- Tôi không chịu nổi nữa!

Kiều Phong nhàn nhã đi tới, mặt không đổi sắc hỏi cô:

- Vậy cuối cùng tôi là chuẩn man hay là tiểu thư khuê các hả?

Lam Sam hít một hơi thật sâu, miệng thở phì phò, giơ ngón tay cái về phía anh:

- Anh là ông nội…

- Cô không cần khiêm tốn tốn như vậy. – Kiều Phong nói, nhặt cái vợt bóng bàn của cô lên: - Đi nào, thực hiện một vài động tác thả lỏng sau khi vận động.

Lam Sam hiện tại mệt như chó chết, còn chả động nổi chân tay, ngay sau đó ngồi chồm hổm xuống dưới đất trông cực xấu:

https://thuviensach.vn

- Tôi không làm đâu, tôi mệt muốn chết, tất cả là tại anh.

Kiều Phong mạnh mẽ kéo cô dậy, dẫn cô đi dạo xung quanh hai vòng, trông cô uể oải như một con khỉ nhỏ. Nhìn thấy dáng vẻ đáng xấu hổ của cô, anh thấy hơi buồn cười, nhưng không hề cảm thấy bực mình. Anh kéo cổ tay cô, nhẹ nhàng mát xa các cơ bắp trên cánh tay, hôm nay vận động mạnh như vậy nếu không thư giãn gân cốt cẩn thận ngày mai sẽ rất đau.

Lam Sam mừng rỡ hưởng thụ sự phục vụ của anh, thôi không nói nữa, thật quá thoải mái.

Mat xa xong cánh tay, Kiều Phong nói:

- Tự xoa bóp chân đi.

- Tôi không làm đâu.

Anh không thể làm gì khác hơn là phải ngồi xổm xuống giúp cô. Lại nói tiếp, kẻ đầu xỏ khiến cô mệt mỏi thế này là anh cho nên làm chút chút chuyện nhỏ này cho cô cũng là chuyện đương nhiên, thôi cực khổ chút vậy. Kiều Phong đỡ lấy mắt cá chân Lam Sam, hơi khẽ nâng lên khiến cho cơ chân cô không còn bị bó chặt nữa. Anh lấy tay phát nhẹ lên bụng chân cô.

Kiều Phong nhìn đôi cẳng chân trắng nõn thon dài như châu như ngọc cùng với đường cong thanh thoát, trên tay anh cầm là mắt cá chân mảnh mai tinh tế, bàn tay anh tiếp xúc lên phần da trơn mượt vô cùng đàn hồi, tầm mắt dần di chuyển lên trên, là bắp đùi mượt mà nhẫn nhụi vô cùng hấp dẫn như một món đồ sứ trắng, tiếp tục di chuyển lên trên… Không, không được nhìn tiếp lên trên nữa!

Anh cảm thấy mình đúng là đồ bại não, làm sao lại đi sờ nắn chân phụ nữ thế này. Kể cả bình thường có bị cấm dục đến nội thương đi nữa thì anh vẫn là một người đàn ông, anh vẫn có những ham muốn bình thường của một người đàn ông. Rồi bỗng nhiên một ngày được chạm đến đôi chân dài

https://thuviensach.vn

hấp dẫn cùng mắt cá chân xinh đẹp của người khác phái, khó tránh khỏi cảm giác tim đập nhanh hơn một chút. Trong chớp mắt lòng Kiều Phong chợt thấy rung động, ngay sau khi ý thức được suy nghĩ của mình, anh cảm thấy xấu hổ, bất chợt ném chân cô ra.

Lam Sam vốn đang rên rỉ hưởng thụ sự phục vụ của cái máy xoa bóp hình người, đột ngột bị ném ra, cô không đề phòng, thiếu chút nữa thì ngã nhào. Cô lùi lại một bước, ngạc nhiên hỏi:

- Làm sao vậy?

- Tự làm đi, dưới 200 cái thì đừng đòi ăn cơm tối.

…. Lại dọa nạt nữa rồi, cái đồ!

Kiều Phong mặc kệ phản ứng của Lam Sam, anh đứng dậy, quay lưng về phía cô, bắt đầu mở rộng cơ thể, thư giãn cơ bắp.

Sau khi xong, Lam Sam đòi uống nước lạnh, bị Kiều Phong thẳng thừng cự tuyệt, anh đồng ý sẽ trở về pha trà cho cô uống.

Đi một mạch về nhà đã gần chạng vạng tối, những cơn gió trong lành làm bay đi những giọt mồ hôi. Lam Sam theo Kiều Phong về nhà, thấy Kiều Phong đi vào phòng làm việc lấy dụng cụ pha trà, cô liền đi theo anh vào phòng làm việc.

Lại nói, cô vẫn chưa được tham quan nhà anh, cô chỉ biết căn hộ anh đang ở là một căn chung cư rộng hơn căn hộ của cô tầm 100 mét vuông, đôi khi anh vẫn oán giận nhà mình không đủ không gian, nếu thế thì nhà cô có thể trực tiếp bị xếp thành nơi chạy tị nạn rồi.

Phòng làm việc của Kiều Phong rất đơn giản nhưng Lam Sam vẫn cảm thấy choáng ngợp như cũ, bốn bờ tường đều kê giá sách thẳng đứng, trên giá xếp chặt cứng sách, thoạt nhìn đã thấy sợ rồi. Cô tiện tay rút một quyển,

https://thuviensach.vn

đọc một lúc vẫn chẳng hiểu gì, liền trả về chỗ cũ rồi rút một quyển khác nhưng đọc vẫn không thể hiểu nổi. Cô không rút sách ra nữa mà đứng bên cạnh giá sách xem qua bìa gáy của các quyển sách, thật ra chỉ cần đọc tên sách thôi đã có một đống thứ cô chẳng hiểu nổi nó là cái gì luôn…

Lam Sam cảm thấy mình thật nhỏ bé, dường như cô cảm thấy tự ti, cùng lúc đó Kiều Phong lấy dụng cụ pha trà ra, chủ động rời khỏi phòng làm việc.

Cô đứng ở cửa thư phòng, chỉ chỉ vào một căn phòng bên cạnh phòng ngủ chính, hỏi Kiều Phong:

- Một phòng là phòng ngủ, một phòng là phòng làm việc, phòng thứ ba là gì thế?

Phòng thứ ba là phòng có công năng tổng hợp, Kiều Phong trực tiếp dẫn cô đi tham quan. Trong phòng được chia làm hai phần, một phần là lãnh thổ của Schorodinger, trong đó có một cái nhà nho nhỏ, cầu trượt, và một vài món đồ chơi nho nhỏ. Phần còn lại dùng để tập thể hình, trên giá có để tạ tay, trên tường dán 64 chiêu thức thái cực quyền.

Ấn tượng của Lam Sam đối với Kiều Phong lại thay đổi:

- Tôi cứ nghĩ anh là cái đồ tiểu mặt dưa cơ, không ngờ anh “ mặc quần áo thì gày, cởi ra lại đầy cơ bắp”, chậc chậc.

Kiều Phong kín đáo nhìn cô:

- Cô lén nhìn trộm tôi thay quần áo à?

- Khụ khụ, không có…. – Lam Sam đôi khi không có biện pháp để trao đổi thông tin với tên tiểu thiên tài bại não này. Cô sờ sờ cái tạ tay, nói: - Lực cánh tay của anh cực kỳ tốt, xem ra là thường xuyên nâng cái này.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong khá tự hào:

- Tôi còn có cơ bụng nữa cơ.

Lam Sam nhướn mày, giả vờ kinh ngạc nói:

- Nhưng không thể cho cô xem được.

Ai thèm xem chứ!

Sau khi tham quan hết các phòng, Lam Sam cùng Kiều Phong quay lại phòng khách, lúc đi ra cô tiện tay bế Schorodinger còn đang mơ ngủ ra theo. Schorodinger tức giận trợn mắt.

Cái kiểu pha trà mà Kiều Phong nhắc đến thật ra chính là trà đạo, có rất nhiều quy tắc. Lam Sam thấy thật buồn chán, cô ôm Schorodinger ngồi dựa vào cửa sổ sát đất đùa nghịch. Phía trước cửa đặt một tấm thảm giống với tấm thảm trải trong phòng khách. Lam Sam cởi dép, tháo tất, cô cảm thấy thật mềm mại thoải mái, cô đã định làm thế này từ nãy cơ. Cô ngồi trên thảm, vuốt ve đường hoa văn trên thảm, hỏi Kiều Phong:

- Kiều Phong Kiều Phong, anh mua thảm này ở chỗ nào thế, trông cũng khá đẹp, lúc nào\ tôi sẽ mua một cái giống như vậy.

- The docter.

- Ở chỗ nào?

- Ở một cửa hàng bán thảm Iran ở Thượng Hải có tên là “The docter” năm 2010.

Lam Sam âm thầm ngậm chặt miệng không hỏi nữa. Thảm Ba Tư nổi tiếng nhất thế giới, thảm Iran là sản phẩm tốt nhất trong những thảm Ba Tư, giá của nó chắc cô có bán mạng cũng không trả nổi đâu, không hỏi không hỏi nữa.

https://thuviensach.vn

Cô từ từ nằm xuống, sau đó hít một hơi thật sâu, thở phào nhẹ nhõm, rồi cô sung sướng kêu lên:

- A, tôi có cảm giác mình đang nằm trên nhân dân tệ!

Schorodinger nhân cơ hội này nhảy ra thoát khỏi ma trảo của cô, nó thề chết cũng không cùng bầu bạn với người này.

Lam Sam lăn một vòng trên mặt đất, cảm thấy thật quá dễ chịu, sau đó cô lại lăn qua, lăn lại…

Schorodinger ngồi chồm hổm bên cạnh, ngây ngốc nhìn cô.

Kiều Phong lơ đễnh ngẩng đầu lên, đúng lúc thấy Lam Sam lăn lộn trên thảm, vừa lăn vừa lẩm bẩm:

- Tôi là trục quay của máy giặt.

Được một lúc thì mặt trời ngả về Tây, ánh tả dương đỏ thắm hắt qua khung cửa sổ tràn vào phòng chiếu trên người cô như một vầng hào quang. Chiếc bóng mờ trong ánh hoàng hôn thật ấm áp vui vẻ. Thân hình lả lướt của cô đắm chìm trong ánh tà dương dường như đang ánh lên một quầng sáng nhu hòa thần thánh. Đôi chân dài vắt trên thảm hoặc đạp lung tung khiến cả cơ thể cô chuyển động theo làm người ta hoa cả mắt không kịp nhìn. Kiều Phong không cẩn thận nhớ lại những cảm xúc của mình lúc chiều, vừa dâm tà lại tuyệt đẹp, anh hơi ngượng ngùng, cúi xuống không nhìn cô nữa.

Tuy đôi mắt không còn dõi về phía cô nhưng tâm trí vẫn đặt ở đó, tai anh vẫn nghe thấy giọng cười khúc khích của cô cùng tiếng meo meo tức giận cảnh cáo của Schorodinger, anh không khỏi buồn cười.

Rất lâu sau này, khi Kiều Phong hồi tưởng lại con đường tình yêu của họ, anh vẫn cảm thấy thật thần kỳ. Tình yêu của họ không quá oanh oanh

https://thuviensach.vn

liệt liệt, cũng không phải loại yêu hận đan xen anh sống tôi chết, họ đến với nhau một cách bình bình đạm đạm như dòng thủy lưu, vừa dịu dàng lại không quá mãnh liệt nhưng vẫn rất sâu sắc. Một tình yêu như vậy có lẽ không quá nổi bật nhưng đối với anh và cô, đó là tốt nhất.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 26

Giao Phong

Sau khi Kiều Phong pha một ấm trà thật ngon, Lam Sam bê một ly trà nho nhỏ lên uống một hụm, sau đó cô mô phỏng biểu tình đang thưởng thức, tổng kết:

- Không ngon bằng một ly kem.

- Trâu nhai mẫu đơn.

- Dù sao uống vào bụng cũng thấy thoải mái.

- Coi như cô cũng biết nhìn hàng.

Lam Sam uống thêm một ngụm nữa, diệt tiếp hai ly trà. Sau khi uống xong co lau miệng, phát hiện điện thoại di động của mình đặt trên bàn nước đang vang lên, trên màn hình báo hiệu là cuộc gọi của “Boss”.

Boss chính là Tống Tử Thành. Mấy ngày nay Lam Sam hết ngao du lại bận rộn, sớm đã quên mất người này. Nhưng dù sao còn có một vạn tiền thưởng đủ để cô kịp thời nhớ ra anh ta.

Thái độ Lam Sam trở nên nghiêm túc, giọng nói đầy cung kính:

- Alo, sếp ạ?

Tống Tử Thành không dài dòng lảm nhảm với cô:

https://thuviensach.vn

- Lam Sam, nhân viên bộ phận tiêu thụ Hách Mẫn nhờ tôi đến giao cho cô một tập tư liệu.

- … - Lam Sam cảm thấy thật mơ hồ. Cô quả thực nhờ Hách Mẫn chuyển hộ tài liệu vì Hách Mẫn tiện chuyến tàu điện ngầm nhưng Hách Mẫn sao lại dám sai đại Boss chạy đến đây đưa thế này?

Tống Tử Thành dường như đoán được nghi ngờ của Lam Sam:

- Lúc về cô ấy có việc, tôi thấy cô ấy khó xử quá, vừa hay tiện đường nên giúp một chuyến.

Ngay lập tức Lam Sam cảm thấy vô cùng kính trọng Tống Tử Thành, đâu phải ông chủ nào cũng đều thân thiết với nhân viên như vậy được chứ.

Giải thích xong, Tống Tử Thành hỏi:

- Vậy bây giờ cô có nhà không?

- Có, có! Sếp đi đường nào ạ? Để tôi ra đầu phố đợi sếp cho tiện.

- Không cần, tôi sắp đến cổng tiểu khu nhà cô rồi, lúc đó tôi sẽ gọi điện cho cô, cô ra ngoài lấy một chút là được.

- Được, vậy phiền sếp ạ.

Cúp điện thoại, tâm trạng Lam Sam cũng không tồi, lại diệt thêm hai ly trà nữa.

Tâm trạng Kiều Phong có phần phức tạp, dường như Lam Sam không biết thưởng thức nghệ thuật trà đạo, mặc dù thoạt nhìn có vẻ cô thật sự thích uống trà do anh pha, ặc…

Thôi, dù sao uống như thế nào thì sau cùng trà cũng đổ vào bụng, Kiều Phong đạp quán mà nghĩ, nghĩ thông suốt anh lại rót thêm cho Lam Sam

https://thuviensach.vn

mấy chén.

Sau đó điện thoại di động của anh cũng vang lên, là của một anh chàng chuyển phát nhanh xui xẻo bị bảo vệ chặng ở cổng không biết bao nhiêu lần, anh ta gọi điện nhờ Kiều Phong xuống tự lấy hàng vận chuyển của mình.

Kiều Phong đặt di động xuống, tìm chìa khóa, thay giày, Lam Sam vô cùng nhanh mắt đưa di động cho anh. Kiều Phong nhận di động và nói một tiếng cảm ơn rồi ra cửa. Sau đó Lam Sam an vị trong nhà Kiều Phong, vừa uống một ly trà vừa đợi điện thoại của Boss, đợi một lúc lâu vẫn không thấy, mà Kiều Phong nghiễm nhiên cũng chẳng thấy trở lại.

Cô không nhịn được mà lấy điện thoại ra xem, sau đó thì cô ngẩn người.

Sao tự nhiên di động của cô lại đặt mật khẩu thế này? Là điện thoại di động tự điều chỉnh hay sao? Thật là đáng sợ quá….

Lam Sam vỗ đầu một cái, nghĩ gì thế! Đây căn bản không phải điện thoại di động của cô, đây là điện thoại di động cảu Kiều Phong.

Cô và Kiều Phong cùng dùng một loại điện thoại di động giống nhau, cũng không dùng vỏ di động, để chung một chỗ rất dễ bị nhầm lẫn. Cô vừa rồi chủ động đưa điện thoại để nịnh nọt Kiều Phong, kết quả là… Lam Sam thầm mắng mình ngu ngốc, cô định gọi cho Kiều Phong nhưng không mở khóa được. Cô vừa định đi xuống lầu tìm Kiều Phong thì đột nhiên thấy tiếng chuông báo điện thoại, trên màn hình hiện tên là “Đần đần” .

Tôi vẫn còn “ngơ ngác” đây này… Lam Sam nhìn điện thoại di động, trong lòng cô thầm suy đoán cái người tên “Đần đần” này nhất định phải có quan hệ với Kiều Phong. Theo hiểu biết của cô, con người Kiều Phong này rất nề nếp, anh ta luôn lưu tên tuổi một cách rất nghiêm túc trong danh bạ điện thoại di động, rốt cuộc là hạng người dì mới có thể khiến một con

https://thuviensach.vn

người vô cùng tao nhã như anh ta phải sử dụng một từ ngữ thô thiển như vậy để lưu trong danh bạ của mình chứ?

Còn vấn đề nữa: Điện thoại di động của người ta, có nên nghe hay không đây?

Lam Sam lại nhìn vào màn hình di động, cô phát hiện ra dưới cái tên kia, trên màn hình còn hiện lên một dãy số điện thoại hơi quen mắt nhé…

Mẹ nó chứ, kia không phải là số điện thoại di động của cô à?

Cô quyết tâm nhận điện thoại:

- Alo, Kiều Phong?

- Lam Sam, Tống Tử Thành đến đưa tài liệu và nhờ tôi cầm giúp, ừ, anh ta vừa đi rồi.

Lam Sam khá kinh ngạc:

- Anh biết tên Boss của tôi à? Oa, xem ra Boss của tôi cũng không đến nỗi cao ngạo lạnh lùng như vẻ bề ngoài nhỉ…

Kiều Phong không có hứng thú nghiên cứu xem Boss của cô nóng lạnh thế nào, anh chất vấn:

- Vì sao cô lại đặt tên của tôi trong di động của mình là “Thú thú” thế?

- À? Ặc…. Cái đó… - Hai từ này đồng âm với “Thụ thụ” nhé, thế nhưng làm sao cô có thể nói thật với anh đây.

Kiều Phong bất mãn:

- Có phải cô định nói tôi là mặt người dạ thú hả?

https://thuviensach.vn

- Không phải đâu… - Trong khi trò chuyện, Lam Sam rất không muốn nảy sinh mâu thuẫn kích động, cô hỏi ngược lại: - Kiều Phong, tôi lại hỏi anh, vì sao trong điện thoại của anh tên tôi là "Đần đần"? Ngay đến Schorodinger cũng được lấy từ tên của một vĩ nhân, sao anh ném ngay cho tôi thành "Đần đần" thế? Chẳng lẽ tôi không bằng một con mèo!

- Cô dùng sai lượng từ rồi.

- … - giọng của Lam Sam bỗng trở nên tràn đầy khí thế: - Mời anh trả lời trực tiếp vào vấn đề của tôi.

- Bởi vì cô quá ngu ngốc, nếu chỉ dùng một từ "Đần" thì không thể hình dung nổi, nên tôi phải bình phương lên một chút thôi.

Lam Sam hơi mờ mịt:

- Bình, bình phương?

- Đúng, kiểu dạng như "Đần" nhân "Đần", lược bỏ bớt dấu nhân. Lúc cô đọc hai âm tiết này cùng trường độ nên không thể phân biệt được nặng nhẹ.

Hóa ra là như vậy, còn tưởng đây là nickname cơ đấy… Đây chính là đa dạng hóa phương thức khinh bỉ cô à? Lam Sam phản bác:

- Anh mới đần, cả nhà anh đần! Toàn đội sản xuất nhà anh đều đần!

- Cô xác định những lời vừa nói xuất phát từ lương tâm của mình?

Lam Sam cảm thấy thật bi phẫn, cô là một tiêu thụ viên lại đi cãi nhau ầm ĩ với một tên trạch nam nghiên cứu khoa học tự nhiên kỹ thuật, quả thật sau này làm sao có thể lăn lộn chứ. Cô uất ức nói:

- Kiều Phong, anh chính là một tên cầm thú thú thú thú thụ thụ thụ thụ thụ thụ thụ thụ thụ thụ! Ha ha ha ha ha!!

https://thuviensach.vn

Kiều Phong:

- …

Lam Sam đột nhiên bừng tỉnh:

- Anh dũng cảm đứng cách tôi hai tòa nhà gọi điện cãi nhau thế này, lãng phí tiền điện thoại quá không?

- Lãng phí thì lãng phí tiền điện thoại của cô.

- Cầm thú!

- Ừ, Lam Sam.

- Câm miệng, cầm thú!

- Lam Sam tôi thấy dưới cửa có bán gà Đàn Tử, cô có muốn ăn không?

- Muốn.

Sau đó Kiều Phong vừa giữ điện thoại vừa chọn gà Đàn Tử. Qua một cái di động, cả hai vui vẻ thảo luận, họ đều quên rằng họ vừa xảy ra "Khắc khẩu" .

…***….

Tống Tử Thành lái xe rời khỏi tiểu khu nhà Lam Sam. Chỉ một lát sau, anh đã ra đến đường lớn. Tình hình giao thông có phần tắc nghẽn, lại còn gặp tài xế cướp đường, suýt thì chạm vào xe anh. Anh đỡ tay lái, cúi đầu mắng một câu:

- Biến.

Đàn Tử ngồi ở vị trí cạnh ghế lái, lo âu nhìn anh hỏi:

https://thuviensach.vn

- Anh Thành, sao anh lại nổi nóng thế?

- Ai nổi nóng? – Tống Tử Thành nhếch khóe miệng nở một nụ cười, trời sinh anh đã có một bộ mặt lạnh lùng, mỗi khi cười thật giống Lôi Thần, nhất là trong các tình huống cười như không cười thế này. Thật ra từ lúc anh Thành gọi điện cho người đẹp, sau đó thấy một người đàn ông khác nghe điện thoại, sắc mặt anh trở nên không hề dễ chịu. Đàn Tử thật khó lý giải cái biểu tình này.

Hôm nay cậu ta muốn đi theo anh Thành để trải nghiệm, học tập cách tán gái. Vốn kịch bản bình thường sẽ là anh Thành gặp người đẹp sẽ phát huy bản lĩnh của mình, vậy mà người ta lại phất áo anh Thành thế này, rồi còn sai tay tiểu bạch kiểm kia ra chống đỡ.

Dù thế nào anh Thành cũng là sếp tổng của cô, cô nàng này quá tinh vi không thèm để ai vào mắt rồi., chỉ được mỗi cái xinh đẹp mà thế à….

Ghê gớm hơn chính là cái tên tiểu bạch kiểm kia thoạt nhìn cũng có kiêu ngạo lắm đâu, thế mà vừa nhìn thấy anh Thành đã đưa ra cảnh cáo:

- Anh không nên đến gần Lam Sam, anh không theo đuổi được cô ấy đâu.

Anh Thành cũng không thôi, cười như không cười mà hỏi vì sao.

Kết quả người ta lại nói:

- Lam Sam biết anh là loại hàng nào.

Đây không phải gián tiếp chửi anh Thành chẳng ra gì hay sao….

Tống Tử Thành lại mắng một câu, kéo Đàn Tử trở về hiện thực. Cậu ta an ủi Tống Tử Thành:

- Anh Thành, có lẽ Lam Sam cũng không cố ý.

https://thuviensach.vn

- Anh không sợ cô ấy cố ý, chỉ sợ là cô ấy không cố ý.

- Nghĩa là sao?

- Nếu là cố ý, rõ ràng là cô ấy đang lợi dụng Kiều Phong để vạch rõ giới hạn với anh.

Đàn Tử vô cùng khó hiểu:

- Chuyện đó… có gì tốt đâu?

Tống Tử Thành giải thích:

- Nếu muốn vạch rõ danh giới với anh, nghĩa là cô ấy cho rằng anh có ý với mình. Trước khi xảy ra sự kiện điều tra công nhân viên kia, anh đã nói rõ ràng ý đồ của anh, từ đó về sau anh cũng không chủ động tiếp xúc với cô ấy nữa, nếu bây giờ cô ấy vẫn cho rằng anh chỉ muốn ngủ với cô ấy như cũ, Đàn Tử, cậu cảm thấy hạng phụ nữ nào sẽ luôn cảm thấy đàn ông có ý định tiếp cận mình mà vì thế tốn công giả vờ giả vẻ chứ?

- Là kiểu tự kỷ phát điên.

- Nhưng tính cách cô ấy lại không hề tự kỷ.

- Cô ấy… cũng có ý với anh?

- Ít ra về mặt tâm lý là có, có cửa đột phá. – Nói đến đây, sắc mặt Tống Tử Thành lại càng khó coi.

Đàn Tử thấy thế, hiếm khi lại thông minh đột xuất, hỏi:

- Anh Thành, có phải anh cảm thấy cô ấy không cố ý không?

- Đúng, Lam Sam thật ra rất thông mình, anh là sếp tổng công ty cô ấy, để tránh phải xấu hổ hoặc phải dùng các phương thức từ chối theo đuổi

https://thuviensach.vn

khác không cần thiết dễ khiến người ta phải e ngại, rất không thoải mái. – Tống Tử Thành nói đến đây, đột nhiên nhớ đến câu nói "Bán xe không bán thân.", anh hơi mỉm cười, thầm nghĩ, đó mới chính là Lam Sam.

Đàn Tử dưới sự dẫn dắt chậm rãi đã khai sáng:

- Nếu như Lam Sam không cố ý, vậy rõ ràng mối quan hệ của cô ấy và cái tay tiểu bạch kiểm kia là không bình thương? Ít nhất thân thiết đến mức có thể lẫn lộng cả điện thoại di động?

Tống Tử Thành bất đắc dĩ gật đầu.

- Không phải chỉ là ngẫu nhiên sao?

Tống Tử Thành cũng hi vọng là như vậy. Nhưng vì để giữ sĩ diện, anh không phân tích tỉ mỉ thêm về tình huống này, chỉ nói:

- Người anh đã nhìn trúng, không ai có thể cướp được đâu.

- Vậy chúng ta phải làm thế nào bây giờ?

Tống Tử Thành chợt cười nhạt:

- Anh chờ xem cô ấy đến nhận lỗi với anh.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 27

Vô Lễ

Sau khi Lam Sam nhận lại điện thoại di động của mình liền nhắn cho Tống Tử Thành một tin nhắn để thể hiện sự cảm ơn, thuận tiện giải thích một chút lý do tại sao chính cô không có thể tự ra cổng nghênh tiếp lãnh đạo được.

Tống Tử Thành không trả lời cô.

Gà Đàn Tử Kiều Phong mua về ăn rất ngon, cả Lam Sam và Schorodinger đều thể hiện sự thỏa mãn ra mặt, mặc dù có một vấn đề nảy sinh giữa một người một mèo là " cái đùi gà cuối cùng ai sẽ được ăn đây". Kiều Phong sợ Schorodinger khổng thể chống đỡ nổi nên phán luôn là dành cho Lam Sam, dù như thế thì Lam Sam ăn hơi bị quá nhiều…. Tính toán, có lẽ nên làm gì đó để có thể kích thích cô tiêu hóa hết chỗ thức ăn này thôi. Cơm nước xong, Kiều Phong đưa ra ý kiến muốn đi tản bộ vài vòng. Trước đây, thường sau bữa cơm tối anh sẽ ra cửa dạo một lúc, nhưng từ ngày Lam Sam xâm chiếm vào cuộc sống của anh, các thói quen cũng bị thay đổi loạn xạ, bây giờ anh định khôi phục lại truyền thống tốt đẹp này.

Lam Sam cũng muốn đi.

Kiều Phong cảm thấy, xét ở một góc độ nào đó Lam Sam và Schorodinger đều có điểm giống nhau là khá dính người. Schorodinger bám anh vì ỷ lại vào anh, còn Lam Sam bám anh… Đại khái hẳn là vì sắc tâm với anh bất tử?

https://thuviensach.vn

Bên ngoài cửa, mặt trời đã lặn dần, ánh tà dương yếu ớt, đèn đường vẫn chưa được bật lên nên toàn bộ thế giới đều như chìm vào màn đêm đen tối.

Lam Sam đi bên cạnh Kiều Phong, cô chắp tay sau lưng, vì tâm trạng đang vui vẻ nên chân tay tung tẩy, vừa đi vừa nhảy nhót, dù không quá mạnh nhưng vẫn tạo nên cảm giác. Kiều Phong không thể nhịn được nữa, mới ra sức ấn bả vai cô:

- Cô không định để sa dạ dày đấy chứ?

Khuôn viên của tiểu khu này được xanh hóa rất tốt trên một diện tích khá lớn, lại luôn được chăm sóc cẩn thận, ngay đến thảm cỏ cũng được cắt tỉa chỉnh chu, hoa và cây xanh được trồng trong khuôn viên rất xanh tươi. Trên lối vào tiểu khu có một cái sân rộng, giữa quảng trường còn có đài phun nước, đến tối khi phun nước dưới đáy bể sẽ có đèn màu chiếu sáng với các hình ảnh không ngừng biến hóa từ hình dáng bọt nước đến muôn màu vạn sắc trong suốt rực rỡ, đẹp không sao tả xiết.

Hai người cùng đi dạo trên khoảng sân rộng, nhìn ngắm bọn trẻ con nô đùa, xem các bác gái đang tụ tập ca múa trước sân, gió đêm thổi đến xóa tan những âm thanh ồn ã chỉ để lại trong lòng cảm giác bình yên.

Lam Sam nhắm mắt lại, cô cảm thấy tinh thần đang được thả lỏng, nội tâm vô cùng yên tĩnh, như đang trống rỗng, lại như đang chứa đựng toàn bộ thế giới. Đột nhiên, cô cảm thấy đầu gối hơi ngưa ngứa, nhất thời cô sợ đến độ dựng hết cả tóc gáy.

Một con chó rất to đang ngửi ngửi chân cô, lại còn liên tục vẫy đuôi nữa chứ.

Chó!!!

- Oa Oa Oa! – Lam Sam kêu lên thảm thiết, dường như là bản năng, cô một tay choàng lấy vai người bên cạnh, ngay sau đó ôm lấy cổ nhảy lên

https://thuviensach.vn

người anh, hai chân cô vắt bên hông anh, ôm thật chặt. Nhất định không được ngã xuống!

Kiều Phong:

- ….

Cô gái này bỗng nhiên nhảy lên người anh, cô ôm chặt anh như một con gấu túi đang ôm cây thế này…. Là có ý gì?

Lúc này cô đang ôm chặt lấy anh, hai tay nắm lấy nhau đặt trên vai anh, hai chân cô không nghe lời nhất định không buông tha mà quấn trên lưng anh, có xu thế càng ngày càng xiết chặt hơn. Bởi vì tiếp xúc quá gần, ngực cô đè chặt lên cánh tay anh. Hiện trời đã vào hè, mọi người thường không mặc nhiều quần áo dày nữa nên hai chiếc túi trước ngực vừa mềm mại vừa đàn hồi xuyên qua cơ bắp mà chạm đến từng dây thần kinh mã hóa trên da đầu anh một cách vô cùng mãnh liệt như một dòng điện cực mạnh. Huyệt thái dương của anh bị kích thích mà nhảy thẳng lên, não bị ảnh hưởng mà kêu ong ong, anh không dám cử động dù nhỏ nhất, cả người cứng lại như một bức tượng điêu khắc.

Lam Sam vẫn cứ không bỏ qua, hai chân vắt trên hông anh không ngừng tăng lực để mượn cơ thể đang chống đỡ di chuyển lên trên, giống như đang muốn leo nên bả vai anh. Đương nhiên cô không thể thành công, quá trình nâng đỡ này chỉ có hiệu quả duy nhất chính là ngực cô không ngừng cọ cọ lên cánh tay anh…

Ôi thật là được rồi…

Khuôn mặt Kiều Phong dần bị thiêu cháy, hiện tại đầu óc anh đang tương đối bị kích thích, cả người đứng ngây như phỗng, cũng không đủ tế bào não để tự hỏi vì sao Lam Sam làm như vậy.

https://thuviensach.vn

Hoàn toàn trái ngược với anh, tinh thần Lam Sam lại vô cùng tỉnh táo, cằm cô đặt trên vai Kiều Phong, cô hét lên:

- Kiều Phong! Chó!

Cô mới là chó đấy…. A, chó?

Kiều Phong từ từ lấy lại tinh thần, cúi đầu nhìn xuống con kim mao choai choai kia vẫn chưa đi. Con chó nhỏ có vẻ rất thích Lam Sam, nó thấy Lam Sam đang kích động trên người Kiều Phong nên ngẩng đầu lên nhìn cô, dường như đang đợi cô xuống.

Hóa ra là vì sợ chó. Kiều Phong thả lỏng cơ thể, nhưng cùng lúc chính anh lại càng khẩn trương như đang lâm đại địch, thật ra cũng không cần thiết, vốn dây thần kinh của anh gần như làm từ chất liệu A-đrê-na-lin, thế mà lại thế này khiến anh cảm thấy hơi bất mãn và mất mát. Anh đỡ lấy hông cô. Rất hay là anh vừa mới hơi dời cánh tay, bắp đùi cô lại đè lên khiến anh càng lúng túng.

Lam Sam cúi xuống nhìn thấy đôi mắt đầy mong đợi của con kim mao kia, cô khóc không ra nước mắt:

- Sao mày vẫn còn chưa đi thế?

Kiều Phong nghiêng đầu nhìn cô, dịu giọng nói:

- Đừng sợ.

Làm sao mà không sợ được chứ! Nhưng dù sao vẫn có Kiều Phong làm chỗ dựa cho cô, Lam Sam dường như lấy lại được một phần sức mạnh, cô giận dữ la lớn:

- Chó nhà ai thế này? Sao không xích vào hả?

https://thuviensach.vn

Chủ nhân của con chó rất ung dung chậm chạp bước tới, mắng nó vài câu, rồi dắt nó đi mất. Trước khi đi họ an ủi Lam Sam:

- Đừng sợ thế, nó không cắn người đâu.

Lam Sam nhìn họ đi mất hút, cô rất muốn được nói cho họ biết rằng đối với những người trời sinh đã sợ chó mà nói "Sợ hay không sợ" và "Cắn hay không cắn" thật ra chả có quan hệ gì với nhau hết…

- Cô định lúc nào thì leo xuống khỏi người tôi thế? – Kiều Phong bỗng lên tiếng.

- A? Ôi ôi, ngại quá! – Lam Sam nói xong, buông anh ra, nhảy xuống. Cô vỗ tay một cái, chỉnh lại quần áo: - Chuyện đó, cảm ơn anh nhé.

Kiều Phong hừ một tiếng nhỏ đến mức không thể nhận ra, không nói gì.

Lam Sam thấy hơi ngượng. Trong tình huống cấp bách thế mà cô lại vô lễ với tiểu thụ này, người ta bị con gái vô lễ thế đương nhiên không thể vui vẻ rồi.

Nhưng xét từ quan điểm khác, Lam Sam lại cảm thấy vô lễ với anh so với một người đàn ông khác thì vẫn an toàn hơn, dù sao chúng ta cũng có cùng một phương hướng giới tính mà…

Kỳ thật trong những lần ở bên cạnh Kiều Phong gần đây, họ luôn toát ra một loại cảm xúc tương tự như những cô bạn gái vô cùng thân thiết. Kiều Phong không phản kháng, cô cho rằng anh đang ngầm đồng ý cũng như dung túng cho cô. Người đàn ông kiểu này hình như cũng đang hưởng thụ tình bạn hữu nghị với nữ giới thì phải.

Hành động vừa rồi của hai người (thật ra chỉ mỗi Lam Sam thôi) thu hút không ít người vây xem, nên cả hai quyết định hỏa tốc rút lui khỏi hiện trường. Họ đi xuyên qua bãi cỏ. Trời đã tối mịt hoàn toàn, trên bãi cỏ có lắp

https://thuviensach.vn

đèn hệ thống đèn chiếu sáng bằng năng lượng mặt trời, nhưng ánh sáng tỏa ra rất yếu ớt, ở khoảng cách gần chỉ có thể nhìn thấy thân thể chứ không thể nhận rõ ngũ quan, chỉ có hiệu quả đủ để không va phải người khác.

Kiều Phong luôn cúi xuống không nói lời nào, anh đi sau lưng Lam Sam nên cô không thể phát hiện khuôn mặt anh đang đỏ bừng nhưng ánh chiều tà.

Đợi đến khi sắc mặt của Kiều Phong đã hồi phục lại không còn quá khác biệt, họ đã ra đến đường chính. Lam Sam nhìn thấy trên ban công của một hộ gia đình có trồng rất nhiều hoa mẫu đơn, khi ánh đèn đường rọi xuống sân thượng nhà họ tỏa ra muôn hoa nghìn sắc đẹp tựa chốn thần tiên.

Thật đẹp quá! Lam Sam chảy nước miếng chạy đến, chống vào bờ rào để ngắm hoa. Có vài nhành hoa không chịu nổi cô đơn mà bò ra ngoài bờ rào, lại có những bông mẫu đơn nở rộ màu đỏ thắm, ngay trên bờ rào.

Lam Sam đỡ lấy bông hoa đương khoe sắc, ngửi một hơi, hôn một cái, sau đó cô kề mặt lại gần, nhờ Kiều Phong chụp cho cô vài kiểu. Do cô không mang theo điện thoại nên không cách nào khác là đành nhờ Kiều Phong chụp bằng di động của anh, sau này gửi lại vào máy cô.

Kiều Phong nhấn liên tiếp vài kiểu, tuy rằng kỹ thuật chụp ảnh của anh cũng bình thường nhưng vì cô tạo dáng đúng kiểu nên trông cũng không tệ lắm. Lam Sam đảo qua đảo lại mấy tấm hình, càng ngắm càng thích, sau đó ngửa mặt lên trời thở dài:

- Thật muốn ăn trộm một chậu về nhà quá!

Tất nhiên cũng chỉ là ý nghĩ mà thôi.

Hoạt động tản bộ muôn màu muôn vẻ cuối cùng đã kết thúc, hai người quay lại nhà mình. Sau khi về nhà Lam Sam lật lại di động của mình, thấy Tống Tử Thành gửi cho cô một tin nhắn.

https://thuviensach.vn

Boss: Cô không cần phải như vậy, không có thành ý.

Uây uây uây! Đây là ý gì? Cô là loại người nào?

Lam Sam rất khó hiểu, dù sao mặc kệ là như thế nào làm thế này thì hắn Bos có thể cũng mất hứng thật. Trong chuyện này liệu có hiểu lầm gì không đây?

Phát sinh hiểu lầm thường do đôi bên không thể giải thích rõ chân tướng, như vậy Tống Tử Thành không hiểu chân tướng gì đây?

Nguyên nhân vì cô và Kiều Phong đổi điện thoại di động cho nhau ư?

A đúng rồi, chắc chắn chính là như vậy. Lam Sam đã sáng tỏ. Nếu Tống Tử Thành cho rằng cô và Kiều Phong cố tình đổi điện thoại di động làm anh ta phải đợi chờ, hắn sẽ vì thế mà mất hứng rồi.

Thế này không được, phải giải thích thôi! Lam Sam nhanh chóng bấm số di động của Tống Tử Thành.

- Alo? – Giọng của Tống Tử Thành văng vẳng truyền đến.

Lam Sam cười nịnh nọt nói:

- Sếp tổng, cảm ơn ngài hôm nay đã mang tài liệu đến cho tôi.

- Ừ. – Anh chỉ thờ ơ lên tiếng.

- Ai da, tôi vốn đang ngồi chồm hổm bên cạnh cái máy điện thoại đau khổ chờ ngài triệu kiến, sau đó phát hiện điện thoại di động bị cầm nhầm mất, thật là không phải… Không biết có làm chậm trễ chuyện của ngài không?

- Nếu như tôi nói là có chậm trễm cô định làm thế nào đây?

https://thuviensach.vn

- A? Xin lỗi xin lỗi! – Lam Sam vô cùng hổ thẹn. – Cái đó, có thể đền bù được không?

- Không sao đâu, cô không cần lo lắng, nhưng lần sau cô đừng ngớ ngẩn như thế nữa, hôm nay chỉ cầm nhầm điện thoại của bạn trai, mai này cầm chầm điện thoại của khách hàng thì biết làm sao?

- Khụ khụ. - Cô có phần囧. – Cám ơn sếp đã chỉ dạy, dù sao thì anh ta cũng không phải là bạn trai tôi, hì hì.

- Vậy sao? – Tống Tử Thành khẽ cười, trêu chọc: - Tôi còn tưởng cô đang theo đuổi anh ta cơ đấy.

- Sếp tổng à, ngài kiếm đâu ra cái suy nghĩ thần kỳ như vậy thế?

- Không có gì, chẳng qua thấy anh ta trông cũng không tồi, chắc rất hay bị con gái các cô tấn công nhỉ.

Lam Sam cảm thấy không hợp lý:

- Sếp, ngài không phải cũng quan tâm đến anh ấy đấy chứ?

Tống Tử Thành trăm triệu lần không thể ngờ được Lam Sam bỗng nhiên lại hỏi một câu như vậy, anh cũng không biết phải đón nhận thế nào, không thể làm gì khác đành cắn răng nói:

- Lam Sam, không được nghĩ linh tinh.

Lam Sam cũng không định tiếp tục suy nghĩ linh tinh là có hay không, nhưng dù sao cô cảm thấy vẫn cần phải có một chút dự phòng, ngay sau đó cô nói:

- Sếp, anh ta tuy thế nhưng đã có chủ rồi.

https://thuviensach.vn

Điều anh muốn chính là những lời này, Tống Tử Thành vì vậy mà cảm thấy mỹ mãn.

….. ****….

Sau khi về đến nhà Kiều Phong lên mạng tìm kiếm, kiểm tra trong kho từ điển từ khóa “Thú thú”, lại tra cả trong kho tư liệu sinh vật học dành cho bác sỹ thú ý. Anh xem một lúc lâu, cảm thấy mình càng lúc càng đần hóa, Lam Sam sao có thể dùng đến từ điển chứ, hẳn nên tìm trong kho từ ứng dụng mới đúng. Ngay sau đó anh tìm trong kho từ điển ứng dụng, ….. rồi sục sạo ra một đống “từ ngữ không thể nhìn nổi” .

Thế phong nhật hạ thật không phụ nhân tâm. Kiều Phong lại tiến hành tiếp tục tìm kiếm nâng cao, phân loại sàng lọc các từ ngữ vừa tra cứu được, kết quả là tìm thế nào cũng không thể thấy được một đặc tính của mình thích hợp để lý giải từ “Thú thú “ kia.

Tiếp đó lại bới tung kho tư liệu cá nhân của Lam Sam, vẫn không hề có đầu mối như cũ.

Điều tra gặp trở ngại, không thể làm gì khác hơn là phải tạm gián đoạn, anh lấy điện thoại di động ra, gửi các tấm ảnh vừa chụp cho Lam Sam, gửi xong anh lại tự mình xem lại.

Cười tươi như hoa, người đẹp hơn hoa, dường như mọi từ ngữ tốt đẹp đều để dành cho cô. Kiều Phong trở mình hết bên này sang bên kia, hết lần này sang lần khác, nhìn một chút, anh không nhịn được mà cúi đầu cười, một nụ cười trầm tĩnh mà ôn nhu.

Sau đó không biết nghĩ đến điều gì, mặt anh lại đỏ lên.

…..

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, Lam Sam sau khi tan làm chạy sang tìm Kiều Phong, Kiều Phong vẫn đang nấu cơm. Cô như kẻ trộm chạy đến cái cửa sổ sát đất, đầu tiên là hôn nhẹ rồi lăn một vòng lên tấm thảm. Cửa sổ phòng Kiều Phong thật ra không phải là "cửa sổ", đó là hai tấm kính trọng lực có thể kéo vào đẩy ra, thông ra ngoài ban công. Lúc này hẳn cánh cửa đang được đẩy ra, vì Lam Sam thấy tấm rèm cửa sổ màu trắng tinh hơi đong đưa trong gió, thật kỳ lạ, bây giờ đã là chạng vạng tối còn kéo rèm cửa sổ vào làm gì thế?

Lam Sam đứng dậy đi tới, kéo mạnh tấm rèm cửa sổ thật lớn ra. Một ánh hồng quang lập tức ùa vào, Lam Sam hé mắt, sau đó cô liền được chiêm ngưỡng một bức tranh 3D hình ảnh động vô cùng đặc – ngoài cửa là một ban công rộng lớn, đặt đầy những chậu hoa mẫu đơn đang nở rộ khẽ rung rinh trong gió dưới ánh trời chiều. Trắng như ngọc, đỏ như lửa, hồng phớt như làn khói…. trùng trùng điệp điệp, kiều kiều diễm diễm, tạo ra muôn hồng nghìn tía rực rỡ xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 28

Chọc Giận

Lam Sam vô cùng chấn động, tâm trạng của cô như vừa rơi vào trong một giấc mộng nhưng lại có phần phấn khích. Cô đứng ở trong một vùng mẫu đơn, bỗng nhiên hô to:

- Kiều Phong!

Âm điệu rất cao tạo nên một hiệu quả đến ruột gan rối bời, Kiều Phong càng hoảng sợ, chạy vội chạy vàng lên sân thượng, trên tay anh còn nắm chặt một cái chảo có cán đấy.

- Làm sao vậy? – Anh hỏi.

Lam Sam cười:

- Hoa này anh lấy đâu ra thế?

- Ngu ngốc, đương nhiên là mua rồi.

- Mua ở đâu?

Vừa rồi Kiều Phong đang chăm chú xào rau, đột nhiên bị buộc gián đoạn, hơn thế cái kẻ trước mắt cũng không hề bị thương chút nào hết, nên hiện tại anh thấy hơi mất hứng:

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên là ở chợ hoa, không thì cô nghĩ là ở đâu? Chẳng lẽ vườn bách thảo lại mở chợ bán buôn chắc?

Lam Sam lại hỏi:

- Mua cho tôi à?

- Cô không cần phải tự tưởng bở thể đâu.

Lam Sam muốn ép anh phải thừa nhận:

- Chẳng lẽ anh lại tự mua cho mình à? Anh là đại cô nương à? Sao lại thích hoa thế?

Kiều Phong cúi xuống nhìn cái chảo bóng loáng có cán trong tay:

- Tôi chỉ sợ cô đi ăn trộm của người ta.

Đây là cái lý do chó má gì thế…. Lam Sam quyết định xóa sạch mấy lời này khỏi trí nhớ mình.

Kiều Phong hít một hơi thật sâu:

- Nấm xào bị cháy rồi. – Bỏ lại những lời này, anh chạy lại về phòng bếp.

Tuy nấm xào bị cháy nhưng bữa cơm hôm nay Lam Sam vẫn cảm thấy vui vẻ như cũ. Cơm nước xong cô lại lẽo đẽo sau mông Kiều Phong đi tản bộ. Kiều Phong thấy cái bộ dạng uất ức của cô lúc nhìn thấy chó như gặp đại địch, khinh bỉ nói:

- Cô còn chẳng bằng Schorodinger.

- Thế Schorodinger không sợ chó à?

Kiều Phong gật đầu:

https://thuviensach.vn

- Nó chỉ sợ chuột thôi.

Lam Sam cực kinh ngạc, không sợ chó mà lại sợ chuột? Tên tiểu thái giám đó có thật sự chỉ là một con mèo đơn giản vậy không….

----***----

Sáng sớm ngày làm việc hôm sau, Lam Sam thấy các đồng nghiệp đang xúm lại một chỗ sôi nổi bàn luận, cô tò mò tiến lại, nhìn thấy ở vị trí trung tâm là một quyển tạp chí tài chính và kinh tế. Lam Sam cầm quyển tạp chí lên xem, trên bìa hiển nhiên là ảnh Tống Tử Thành. Tấm hình vị Boss đẹp trai này cơ bản vẫn giữ đúng được vẻ lạnh lùng của anh ta ở bên ngoài mà không cần dùng Photoshop, Lam Sam tấm tắc lấy làm kỳ lạ. Vài nữ đồng nghiệp trong công ty bắt đầu giở thói mê giai đến chảy nước miếng với anh.

Lam Sam không hề bị mờ mắt. Thứ nhất, bản thân cô cũng là một đóa hoa. Thứ hai, ngày ngày cô theo Kiều Phong lăn lộn, khuôn mặt đẹp cũng như khả năng vi tính của anh đã đạt đến giá trị nghịch thiên, nên lâu ngày cô nghiễm nhiên trở thành người có mặt mũi.

Một đám đồng nghiệp nam thì phổ cập giáo dục cho Lam Sam về bối cảnh của Tống Tử Thành: Là con ông cháu cha của một gia tộc triệu phú, lúc người ta mở cái salon ô tô 4S này chỉ để tiêu khiển chút thôi, nên người ngoài nhìn vào chỉ có ức hộc máu mà chết mất, không biết kiếp trước anh ta lăn lộn thế nào mà kiếp này được đầu thai được may mắn vậy chứ…

Lam Sam lại không cho là đúng. Đúng là các vị con ông cháu cha luôn tốt số hơn, nhưng trên đời này làm gì có lắm phú nhị đại thế chứ, nếu một người xuất thân bình thường chỉ cần đủ trâu bò vẫn hoàn toàn có thể nổi tiếng mà. Cô đột nhiên nghĩ đến Kiều Phong, ông nội anh là nông dân, cha mẹ anh đều là giáo sư đại học, tuy không phỉa là hạng lèo tèo nhưng cũng chẳng phải xuất thân từ gia tộc quyền quý. Nhưng chẳng phải hiện tại Kiều Phong hiện rất sốngrất tốt đó sao, vì anh có một bộ não cực siêu việt tựa

https://thuviensach.vn

kim cương, đồng thời khi làm bất cứ chuyện gì anh cũng rất kiên trì và chuyên chú. Ví dụ như Ngô Văn, bối cảnh của anh cũng không có gì đáng nói, nhưng tuổi trẻ tài cao tự gây dựng sự nghiệp bằng hai bàn tay trắng, không chỉ cần ý chí mạnh mẽ mà cả khả năng cao cường, hiện tại sự nghiệp của anh đã rất thành công, hoàn toàn có thế điên cuống tự luyến mà nói một câu: Ông đây không phải là phú nhị đại, ông đây là cha của phú nhị đại nhé!

Đủ ngu ngốc!

Trong đầu Lam Sam đang rào rào vỗ tay cho một đôi nhân sĩ thành công này.

Sau một hồi tào lao, mọi người trở về vị trí của mình. Trưởng phòng cầm một xấp đồ vật chạy đến la cà ở phòng triển lãm, thấy Lam Sam, cô nàng vui mừng hỉ hả:

- Boss lại thưởng lớn nha.

Lúc này trong đại sảnh không có khách hàng, nên Lam Sam hỏi ngay:

- Gì thế? Tiền hà?

- Nói chuyện thật là tầm thường…. Là phiếu miễn phí đến du lịch ở suối nước nóng có kèm cả buffet nhé!

Mọi người nghe thấy vậy đều vỗ tay ầm ĩ vây quanh, trưởng phòng đếm số lượng người trong tổ họ để phát phiếu, trông có vẻ cũng không tồi. Có người cảm thán:

- Mỗi người hơn một nghìn, toàn bộ đều được công ty tài trợ hết, ôi quy ra thì biết bao nhiêu là tiền đây nhỉ?

Lam Sam cười nói:

https://thuviensach.vn

- Rõ ngốc? Sếp gần đây thưởng nhiều thế để lấy lòng nhân viên, sao có thể chân chân chính chính mà đưa cho các vị một nghìn sờ sờ thế chứ? Tôi cảm thấy khu suối nước nóng này, một là do gia đình sếp mở, hai là bạn bè mở, giảm giá thấp để lấy đủ lại tiền vốn thôi. Lam Sam đoán không nhầm, khu du lịch suối nươc nóng này đúng là một trong những sản nghiệp của gia đình Tống Tử Thành, còn về phần vì sao anh lại chi thưởng lớn cho toàn bộ công nhân viên như vậy…. căn cứ theo điều tra của thám tử tư, Lam Sam cực kỳ thích tắm suối nước nóng, cho nên trăm phần trăm là cô sẽ đi. Phiếu miễn phí này cần phải gọi điện đặt trước một ngày, khi đặt phòng sẽ lưu lại tên và số điện thoại, nếu Lam Sam muốn đi, Tống Tử Thành nhất định sẽ sớm biết tin, sau đó đến suối nước nóng gặp gỡ cô…

Đàn Tử có phần khó hiểu, cậu ta cảm thấy anh Thành gường như hơi bị điên cuồng, có cần thiết phải hao tâm tổn sức thế không?

Đối với lần này, Tống Tử Thành trả lời:

- Cậu không hiểu được đâu.

Trong một khung cảnh lãng mạn, thiên thời, địa lợi, khống khí, không thể thiếu bất cứ điều kiện nào. Đàn Tử liền đề nghị oanh tạc bằng một xe hoa hồng hoặc gọi điện quấy rối… Vô dụng… Kể cả nếu cô nàng đó có thật sự nhận lời cậu, cũng sẽ không cảm động trước sự kiên trì của cậu mà phần lớn là vì coi cậu là một thằng đầu đất lắm tiền.

Lam Sam đang định tan sở sớm thì nhận được điện thoại của Tiểu Du Thái, người này đang vô cùng tí tởn mà khoe rằng cô nàng vừa được thăng chức, hiện được làm phó phòng bộ phận trợ lý tổng giám đốc. Lam Sam đương nhiên cảm thấy rất vui vẻ, nhưng trong niềm vui của bạn cô lại thấy hơi kỳ lạ.

- Cậu mới thuyên chuyển chưa lâu đã được thăng chức rồi á? Tiểu Du Thái ơi, sao trước đây tớ không nhận ra cậu lại có năng lực làm việc xuất

https://thuviensach.vn

sắc thế nhỉ?

- Là do tớ may mắn, cô nàng phó phòng cũ vì muốn dụ dỗ tổng giám đốc nên bị cho thôi việc rồi. – Đây là một trong số các nguyên nhân, còn một nguyên nhân khác nhưng Tiểu Du Thái không dám nói cho Lam Sam biết. Dạo này, cô nhận được một lệnh đặc biệt của tổng giám đốc Ngô, nhất định phải chú ý quan tâm đến tình hình phát triển của Lam Sam và Kiều đại thần, và còn phải báo cáo định kỳ cho tổng giám đốc Ngô nữa. Cô là người nghĩa khí, luôn kiên trung chứng minh với tổng giám đốc Ngô rằng Lam Sam và Kiều đại thần chỉ là những người bạn tốt thông thường thôi, như là bạn gái thân thiết, là anh em tốt của nhau…

Tổng giám đốc Ngô vẫn không yên lòng, lại một lần nữa lặp lại yêu cầu với cô: “Phải điều tra kỹ càng.”

Đại gia thật là khủng nhé.

Hiện tại tâm trạng của Tiểu Du Thái đang rất tốt, hai cô quyết định tụ tập một bữa, chủ chi là Tiểu Du Thái.

Sau khi Lam Sam nhìn thấy Tiểu Du Thái, để cô nàng thỏa sức khoe khoang những chế độ phúc lợi của công ty mới. Tiểu Du Thái nhìn thấy phiếu ưu đãi, thật thà nói:

- Tớ cũng muốn được tắm suối nước nóng.

- Cậu có thể đi cùng với tớ, nhưng chắc cậu phải xin nghỉ phép đấy.

- Không được, tớ vừa mới được thăng chức, tớ định sẽ làm việc thật tốt, cố gắng biểu hiện xuất sắc hơn chút nữa.

- Vậy cuối tuần tự cậu đi đi. – Lam Sam nói xong, cất phiếu ưu đãi vào túi.

https://thuviensach.vn

Tiểu Du Thái hơi khó khăn:

- Nhưng vé vào cửa thật sự đắt lắm đấy. – Cô chỉ là một viên chức bình thường nên lương thấp hơn Lam Sam nhiều, lại không biết tự quản lý thu nhập của mình, tiền lương đối với cô chỉ giống như một chiêu thức võ công đẹp mắt mà không hề biết vận dụng. Về sau mẹ cô không thể nhìn nổi nữa, nên kiên quyết bắt cô giao một phần tiền lương để cất hộ, đến lúc đó tình hình mới cải thiện hơn.

Hậu quả là cô không thể muốn mua gì thì mua.

Lam Sam nhìn dáng vẻ đáng thương của Tiểu Du Thái, nhất thời mềm lòng, tính toán một chút, tắm suối nước nóng thì thích thật nhưng tình bạn vốn là vô giá nhé… Cô lấy vé ưu đãi ra, đập mạnh xuống bàn, cười vang:

- Thưởng cho cậu.

Tiểu Du Thái ngượng ngùng cầm:

- Không cần cho tớ đâu, chẳng phải cậu rất thích tắm suối nước nóng sao?

Lam Sam an ủi cô:

- Không sao đâu, tớ sẽ đợi lần khác sếp thưởng tiếp, sếp tớ tốt lắm nhé.

Tiểu Du Thái nghi ngờ:

- Không muốn đi thật à?

- Tớ đã nói chắc như đinh đóng cột, cậu đừng có linh tinh nữa không là tớ xé luôn đấy.

Tiểu Du Thái vội vàng vồ lấy:

https://thuviensach.vn

- Tớ muốn tớ muốn, cảm ơn Lam Sam nhé, Lam Sam đúng là người tốt mà.

Cũng vì biến cố nhỏ này, Tống Tử Thành lại chậm chạp vuột mất cuộc gặp gỡ lãng mạn của mình.

Lại nói về Tiểu Du Thái, sau khi được nhận vé ưu đãi, cất thật kỹ vào túi, cuối tuần nhất định cô phải đi đến suối nước nóng thôi. Cô vốn định đi với bố mẹ, nhưng kết quả là hai vị không muốn đi, nên cô đành tự đến suối nước nóng hưởng thụ một mình vậy, cho thoải mái dở hơi luôn.

Tắm tắm, cô không cẩn thận ngủ quên mất.

Một lúc sau, trong bể có một người tiến tới gần.

Ngô Văn vốn định hôm nay sẽ tắm nước nóng thật đã đời, vừa đi một đoạn, đến khi trở về, anh nhận ra trong bể nước nóng còn có thêm một sinh vật sống khác. Anh kinh ngạc vô cùng, đến gần nhìn, này, đây chẳng phải là cô bé nói lắp đó sao?

Cô bé nói lắp đang nhắm nghiền mắt, không biết là đang ngủ hay đang hôn mê nữa.

Ngô Văn tiến lại vỗ nhẹ lên mặt cô nàng, gọi vài lần nhưng cô nàng vẫn bất tỉnh.

Anh nghĩ thầm không ổn rồi, cô bé này 80% là thiếu ô xi nên ngạt thở đây.

Anh vội vàng mò mẫn bế cô ra ngoài, tìm một chỗ rộng rãi đặt cô nằm xuống, sau đó cúi xuống giúp cô hô hấp nhân tạo.

Tiểu Du Thái dần dần tỉnh lại, nhìn thấy khuôn mặt người tình trong mộng của mình đang phóng đại trước mặt, anh càng ngày càng gần, hình

https://thuviensach.vn

như còn đang đè lên người cô đúng không?

Ôi, lại là một giấc mộng xuân ….

Mặc kệ là như thế nào hiện tại phải khẩn thiết kết thúc giấc mộng này bằng một nụ hôn, rồi sau đó muốn giải thích thế nào cũng được…

Ma chưởng của cô túm lấy sau gáy anh, anh khó khăn ngước đầu lên tránh né cô:

- Bình tĩnh, bình tĩnh.

Tiểu Du Thái đột ngột trở mình, đè Ngô Văn bên dưới người mình. Cô cũng không biết lấy đâu ra sức mạnh thần kỳ, hẳn là con người ta thường không ý thức được hết giới hạn khả năng của bản thân, tiềm năng của cô vốn vô hạn.

Cô nằm trên người anh, cầm khuôn mặt anh, vừa tiến sát gần cơ thể anh vừa thì thầm:

- Em thích anh, em rất thích anh!

Giọng nói của cô vô cùng thâm tình, lại mang thêm chút bi thương nhè nhẹ, người nghe dễ dàng vì giọng nói ấy mà cảm thấy đau lòng. Ngô Văn thất thần kinh ngạc, anh thầm nghĩ, em thật sự thích tôi sao?

Ngay sau đó anh lại cảm thấy mình đúng là bị cái kẻ điên này làm cho choáng váng - họ mới quen nhau đã được bao lâu chứ!

Tiểu Du Thái không nghe lời cũng không buông tha mà hôn lên môi anh, cả thân trên của cô cọ loạn xạ trên cơ thể anh. Ngô Văn hết sức bi thương nhận ra, hình như anh đang dần có phản ứng với cô…

Là một người đàn ông, chính trực cường tráng, mấy ngày nay lại không được khai trai, lại bị một cô gái xinh xắn lanh lợi da hồng má đỏ đang mặc

https://thuviensach.vn

áo tắm đè xuống đất như vậy như vậy…..

Nên anh có phản ứng cũng là binh thường đúng không?

Nên bây giờ có phải anh đang muốn bị một cô gái sàm sỡ ư?

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 29

Vô Tình Gặp Gỡ

Tiểu Du Thái thật sự hạnh phúc thật sự rất rất hạnh phúc – mộng cảnh ngày hôm nay rất rõ ràng, giống hệt như thật, cả cảm giác nóng rực như lửa trên da, sự khiêu gợi của từng đường cong trên cơ bắp, thậm chí cô còn cảm nhận được cảm giác đau đớn khi môi mình va phải hàm răng của anh.

Sự tuyệt vời này cô thật không bao giờ mong muốn phải tỉnh lại.

Từ phút giây đầu cô vẫn nhắm mắt đắm chìm trong nụ hôn của anh, sau đó cô bỗng nhiên mở mắt nhìn lại người đang nằm dưới cô. Cô nhìn vào đôi mắt anh, sâu trong đôi đồng tử đen láy như ẩn chứa một tâm tình phức tạp, vừa lạnh lẽo như băng, vừa nóng rực như lửa. Nhận ra cô đang mở to mắt, anh đột nhiên híp mắt lại, ánh mắt anh như điện nhìn chằm chằm vào cô.

Tiểu Du Thái thoáng chốc hoàn toàn tỉnh táo.

Chó má, đây không phải là một giấc mơ à á á á !!!

Tuy rằng suốt quá trình vô cùng kỳ ảo mà cô cũng chẳng hiểu nổi có chuyện gì đã xảy ra nhưng kết quả hiện nay chính là cả người cô đang đè lên người tổng giám đốc nhé!

Anh ta có vẻ đang vô cùng tức giận nữa chứ!

Đôi mắt hạnh của Tiểu Du Thái trợn tròn, cô toát mồ hôi hột vì hoảng sợ. Trong tình huống cấp bách này, cô thông minh đột xuất, nhắm hai mắt

https://thuviensach.vn

lại, rũ đầu xuống, buông thõng người… giả vờ bất tỉnh..

Ngô Văn cực kỳ muốn nói cho cô biết rằng: Hành động này tuyệt đối không hay đâu!

Nếu đã choáng váng đến thế có thể cố gắng quá độ thêm chút nữa để trông giống như vừa chết bất đắc kỳ tử được không! Xin hãy tôn trọng chỉ số thông minh của của người bị hại với nhé! Thiên ngôn vạn ngữ chỉ hội tụ thành ba chữ:

- Tiếu – Hái – Vi!

Tiểu Du Thái vẫn ghì đầu trên gáy anh, cô nghe thấy những lời thừa thãi của anh.

Ngô Văn hít sâu, nói:

- Cô đứng ngay dậy cho tôi.

Cô vẫn không nhúc nhích, ngoảnh mặt làm ngơ.

Ngô Văn tiếp tục nghiến răng:

- Cô mà không đứng dậy là tôi cởi quần áo cô ra đấy. – Vừa nói xong, anh cảm thấy nếu làm vậy thì tương đối lưu manh, sự uy hiếp này thật thiếu uy lực quá, nên lập tức bổ xung: - Cởi xong còn chụp hình lại.

Tiểu Du Thái từ từ mở mắt, kinh ngạc nhìn anh, hữu khí vô lực nói:

- Tổng giám đốc Ngô Ngô Ngô Ngô? Sao sao có chuyện gì xảy ra thế? Tôi tôi tôi tôi đang ở chỗ nào thế này? – Vừa nói vừa đỡ đầu anh đứng lên.

Vào thời điểm này, Ngô Văn cực kỳ muốn ném cái đầu heo của cô trở lại bể nước nóng… Nhưng lúc này anh cần phải lấy khăn tắm che ngay tiểu huynh đệ bồng bột của mình lại đã.

https://thuviensach.vn

Tố chất tâm lý của Tiểu Du Thái vốn nghèo nàn, cô ngồi chồm hỗm một bên, chán nản cúi đầu cả khuôn mặt đỏ bừng vì xấu hổ.

Ngô Văn định chê trách cô một hai câu, nhưng chợt nhận ra mình không biết phải nói như thế nào. Nói gì đây? Chẳng lẽ nói: " Đồ lưu manh dám dở trò sàm sỡ tôi, tôi sẽ chết cho cô xem" à? Đây vốn không phải lời thoại của các đại cô nương hay sao…

Trầm mặc một hồi, Ngô Văn tức giận nói:

- Cô có bản lĩnh cưỡng hôn tôi, cô có bản lĩnh tiếp tục không?

Tiểu Du Thái kích động nói:

- Tổng giám đốc Ngô tôi sai rồi! Vừa rồi tôi chỉ nằm mơ, tôi mơ thấy bạn trai cũ của tôi! Tôi xin lỗi xin lỗi xin lỗi, cầu xin ngài đừng vứt bỏ tôi…

Ngô Văn vừa bối rối vừa ngạc nhiên:

- Cô không bị nói lắp à?

- Ôi chao? – Tiểu Du Tháng ấn ngón tay lên môi, hình như là thật? Từ trước đến nay khi nói chuyện với anh lúc nào cô cũng hoảng hốt đến mức….

Cơ duyên xảo hợp, nghiễm nhiên lại trị khỏi bệnh nặng của đối phương, Ngô Văn cảm thấy vui vẻ vì giúp được người khác, anh không còn tức giận nữa.

Anh thầm nghĩ, vốn cũng chẳng có gì để tức giận. Cô vốn không cố ý, chẳng qua chỉ coi anh là bạn trai cũ của mình, lại nói tiếp vậy có phải tình cảm của cô ấy đối với người bạn trai cũ này vẫn còn rất sâu nặng không? Hóa ra là một cô gái si tình. Thế nhưng … phải trở thành một người thế thân tóm lại cũng không phải là một chuyện đáng vui vẻ. Ngô Văn không

https://thuviensach.vn

muốn khiến một cô bé si tình phải khó xử nên để cô đi, đồng thời đối với ánh mắt van nài của cô, anh đảm bảo sẽ không đuổi việc cô.

Anh ngồi yên trên mặt đất cho đến khi cô rời đi. Dáng người cô cũng không được xem là nóng bỏng, vậy mà lại khiến anh rạo rực, chiếc eo thon gọn dịu dàng nhỏ nhắn dường như không thể chịu nổi một cái xiết mạnh, cộng với làn da trơn mịn và cơ thể mềm mại…. (vừa tự thể nghiệm)

Với hành động vừa bị gián đoạn, anh bỗng nhiên không biết đó là may mắn hay tiếc nuối nữa.

----***-----

Lam Sam đến cửa hàng đồ chơi mua một con chuột chạy bằng điện, con chuột được làm trông y hệt như thật, cao đúng bằng một con chuột bình thường, bên ngoài có phủ một lớp lông nhân tạo màu tro xám, rất chắc chắn, có thể bò, ngẩng đầu cúi đầu theo một biên độ nhất định, lại còn có thể kêu chit chit.

Vào ngày quốc tế thiếu nhi, Lam Sam tặng Schrodinger con chuột này.

Hành vi thuộc loại hạ lưu vô sỉ này lại được Kiều Phong ngầm đồng ý, đồng thời anh còn định làm nội ứng cho Lam Sam. Sau khi Lam Sam bày con chuột vào phòng khách, anh ôm Schrodinger vào phòng khách, đặt nó dưới đất.

Schrodinger theo thói quen khinh bỉ liếc nhìn Lam Sam, sau đó nó liền thấy một con chuột to đùng đang ngồi dưới bàn nước.

A a a…. Không được, meo meo meo meo meo meo!

Schrodinger hoảng hốt sợ hãi chạy, nhưng con chuột vẫn đuổi theo nó không thôi, cuối cùng khi nó bò lên kệ đựng TV, nó ngồi xổm xuống run rẩy.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng con chuột tạm thời không bò được đến nơi, nhưng nó vẫn không có cảm giác an toàn. Schrodinger nhìn Kiều Phong đầy vẻ đáng thương: - Meo meo!

Kiều Phong vờ như không hề để ý tới nó, anh vẫn cúi đầu đọc báo.

Lam Sam điều khiển từ xa khiến con chuột ngẩng đầu lên, kêu chit chit với Schrodinger.

Schrodinger do dự mãi, cuối cùng lấy hết can đảm leo xuống, nhanh như điện xẹt nhảy vào lòng Kiều Phong.

- Meo meo meo meo meo meo! – Nó làm nũng trong lòng Kiều Phong.

Kiều Phong ôm lấy Schrodinger, thả nó lại xuống đất.

Schrodinger quả thật không thể nào tưởng tượng rằng chủ nhân của nó sẽ đối xử với nó như vậy, mà đúng lúc này con chuột cũng đang chạy đến gần. Nó không còn cách nào khác là lại nhảy lên sofa, nhìn thẳng về phía Lam Sam. Cô gái này đang cầm trong tay một thứ gì đó có hình thù kỳ quái, không biết có ăn được không, nhưng bây giờ nó cũng chẳng kịp nghĩ đến chuyện đó, nó rất không tự nhiên mà xoay sang phía cô, ngồi bên cạnh cô kêu một tiếng thăm dò.

- Ngoan nào, đừng sợ đừng sợ. – Lam Sam ôm Schrodinger trên đùi, một tay xoa đầu nó, một tay ấn điều khiển từ xa điều khiển con chuột đi đến dưới chân cô. Sau đó cô đá văng con chuột ra xa: - Chết đi, con chuột thối tha kia!

Con chuột bị đá nằm trên mặt đất, kêu “Chít chit hai tiếng rồi bất động.

Schrodinger bắt đầu quay lại nhìn kỹ Lam Sam một lần nữa.

https://thuviensach.vn

Sau đó cô xoa đầu nó, nó cũng không né tránh nữa, lúc cô đụng vào nó gãi gãi nó cũng lặng lẽ chịu đựng, thậm chí lúc cô không cẩn thận chạm vào vết sẹo trên chân nó, nó cũng chỉ hơi ngượng nghịu mà nhếch chân lên một chút.

Kiều Phong bất đắc dĩ lắc đầu.

Lam Sam bế Schrodinger, nói với Kiều Sam:

- Nói chung là ở nhà nhiều quá cũng không tốt cho sức khỏe, anh có phải là trạch nam chuyên sống về đêm không thế?

Kiều Phong buông tờ báo xuống, lại hỏi:

- Không phải cô cũng vậy sao?

- Đấy là tôi bị lây của anh…. Thôi chúng ta ra ngoài đi chơi đi, đi chơi bi a được không?

- Cũng được.

Lam Sam tìm trên bản đồ một cửa hàng bi-a ở gần đấy, Kiều Phong từ chối, anh móc từ trong ví ra một tấm thẻ rồi đưa cô:

- Chỗ này chắc là có bi –a nhỉ?

Lam Sam vừa nhận tấm thẻ, cô nhìn xem, là thẻ hội viên của một trung tâm giải trí. Đầu năm nay hình như các trung tâm giải trí thường hay phát thẻ hội viên cao cấp với các ưu đãi đặc biệt, khiến cho những người ngoài như chúng ta dù có tiền cũng chẳng thể vào.

Lam Sam vuốt ve tấm thẻ hội viên vàng óng, đáp:

- Có thể chứ, nhưng sao anh lại có thẻ hội viên của trung tâm này thế, chẳng lẽ bình thường anh hay đi đến đó à?

https://thuviensach.vn

- Anh trai tôi cho đấy.

Lam Sam không hỏi thêm nữa.

Hai người nhanh chóng đến trung tâm giải trí. Phục vụ ở đây có thái độ rất khiêm tốn, đưa họ đến phòng bi – a. Trên đường đến phòng bi-a họ đi qua phòng phi tiêu, Lam Sam đột nhiên đứng mãi không đi trước cửa phòng:

- Chỗ các anh có phòng phi tiêu à?

- Vâng thưa cô.

Lam Sam chợt thay đổi quyết định:

- Kiều Phong, chúng ta cùng chơi phi tiêu đi.

- Tôi không chơi đâu.

- Không sao hết, tôi sẽ dạy anh.

Lam Sam còn đang định thuyết phục Kiều Phong thì bỗng nghe có tiếng gọi cô cách đó không xa:

- Lam Sam?

Cô nhìn lại, ặc, đây không phải đại Boss của các cô à, sao mà khéo thế.

Tống Tử Thành nghìn vạn lần cảm ơn trời phật, anh thiên tân vạn khổ sắp xếp kịch bản cũng chẳng thấy đâu, kết quả là tự nhiên ra ngoài đi chơi lại gặp được con mồi săn anh đang nhắm. Ôi đúng là duyên số! Nhưng cái thằng cha đứng bên cạnh cô lúc này sao mà ngứa mắt thế.

Đàn Tử và Tống Tử Thành cùng nhau đi tới, nhìn Lam Sam bằng đôi mắt sáng ngời, cười cười vẫy cô:

https://thuviensach.vn

- Xin chào người đẹp.

Lam Sam chào hỏi hai người, Tống Tử Thành hỏi:

- Định chơi phi tiêu à?

- Ừ. – Lam Sam gật đầu: - Sếp có muốn tham gia cùng chúng tôi không nhỉ?

- Được thôi.

Lam Sam chỉ định mời khách sáo thôi không ngờ anh lại thật sự đồng ý, nhưng mà chơi phi tiêu thì phải nhiều người chơi mới vui.

Thật ra trong phòng bao còn một đám người đang chờ hai người Tống Tử Thành, thế mà bây giờ anh không hề do dự cho bọn họ leo cây để theo hầu Lam Sam vào phòng phi tiêu.

Suốt toàn bộ quá trình Kiều Phong chưa hề nói thêm câu gì, nhưng thật kỳ lạ là không ai dám bỏ qua sự hiện hữu của anh. Đàn Tử móc bao thuốc, lịch sự mời anh. Kiều Phong lắc đầu:

- Tôi không hút thuốc.

Đàn Tử có phần khinh thường anh:

- Có phải đàn ông không thế.

Trái lại Kiều Phong không hề phản ứng, dù sao ngày nào cũng có người hoài nghi anh liệu có phải đàn ông hay không, anh mà cứ đi phản bác họ chẳng phải có ngày chết mệt hay sao.

Lam Sam nghe thấy vậy có chút mất vui, hiện tại cô đang đi cùng Kiều Phong, cô coi anh là người một nhà, cô có thể mắng anh nhưng người khác thì không được. Nhưng Đàn Tử này là bạn của Boss, cô nhịn.

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành hỏi Lam Sam:

- Thi đấu không?

- Được ngay.

- 301 hay 501?

- 301 đi.

Kiều Phong khó hiểu nhìn Lam Sam, Lam Sam giải thích luật chơi cho anh:

- 301 là quy tắc thi đấu, điểm khởi đầu cảu cả hai đội đều là 301, điểm sẽ tăng dựa theo điểm đạt được của người chơi qua từng vòng, ai điểm cao hơn sẽ dành chiến thắng. Còn 501 là đồng điểm. – Cô lại nói thêm cho anh về một vài quy tắc khác.

Tống Tử Thành hỏi Lam Sam:

- Nếu đã thi đấu thì phải có phần thưởng chứ. Cá cược gì đây?

Lam Sam không biết nên các cược phần thưởng gì mới được, hôm nay gặp được một đối thủ sộp vốn nhiều khả năng sẽ kiếm được một khoản tiền kha khá, nhưng hình như Kiều Phong không biết chơi nên nếu vào cùng một đội với anh thì khá mạo hiểm, còn chưa thể biết được ai thắng ai thua nên cô không dám chơi lớn. Vậy nên cô đá lại vấn đề này về phía anh:

- Sếp đặt cược gì thì tôi theo cái đó.

Tống Tử Thành gật đầu:

- Người thắng sẽ phải thực hiện một yêu cầu của người thua, chỉ cần không quá đáng quá.

https://thuviensach.vn

- Được.

Lúc này phục vụ bê đồ uống đến cho Lam Sam và Kiều Phong, trên khay là một chai bia và một ly nước chanh. Đàn Tử vốn tưởng rằng nước chanh là của Lam Sam nhưng không ngờ cô lại đỡ lấy chai bia, vậy hẳn ly nước chanh là của tên tiểu bạch kiểm rồi, anh cầm lấy ly nước nhấp từng ngụm nhỏ một cách từ tốn.

Được mở rộng tầm mắt, Đàn Tử cười chế nhạo Kiều Phong;

- Uống ngon không?

Kiều Phong không nghe ra ngụ ý châm chọc trong giọng điệu của cậu ta nên gật đầu đáp:

- Tạm được.

Lam Sam nhìn ra ngay, mẹ nó, cô thật sự muốn ném phi tiêu trúng ngay hai lỗ mũi của tên Đàn Tử này.

Nếu chỉ là một cô gái thiếu nữ tính thì họ sẽ dễ dàng chiếm được thiện cảm của người phụ nữ khác; nhưng nếu là một người đàn ông thiếu nam tính, anh ta thường sẽ phải chịu sự khinh thường và xa lánh của những người nam giới khác. Đàn Tử vốn mang theo địch ý với “tình địch của anh Thành”, hiện thấy anh chàng kia lại thiếu nam tính nên coi thường cũng là chuyện bình thường.

Cuộc thi bắt đầu, bốn người chia làm hai đội, Lam Sam và Kiều Phong một đội, Tống Tử Thành và Đàn Tử ở một đội. Tống Tử Thành thể hiện phép lịch sự mời phe Lam Sam ném trước.

Đối với các bài thi về độ chuẩn xác vận động, Lam Sam thực sự cực kỳ có thiên phú, từ nhỏ cô đã thích chơi bắn cung, còn mệnh danh là “ Thần tiễn” ở phố cô nữa, không ai dám trêu chọc vào cô hết; lớn hơn một chút cô

https://thuviensach.vn

theo ông nội học bắn cung với ước mơ được tham gia thi đấu cho đội tuyển bắn cung quốc gia để mang lại vẻ vang cho đất nước nhưng chẳng được như ý. Đến sau này cô chuyển sang bộ môn đấu vật nhưng đều không đạt được thành tích.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 30

Quyết Thắng

Dựa theo luật lệ thi đấu mỗi người một vòng sẽ ném ba phi tiêu. Lam Sam ném rất nhanh, tuy rằng hai tiêu đầu chỉ trúng vòng ngoài, nhưng đến tiêu thứ ba đã trúng ngay vòng 40 điểm nên điểm số của cô cực kỳ cao.

Vòng 40 điểm là như thế nào? Hẳn chúng ta đã từng nhìn thấy bia ngắm phi tiêu, nó được chia ra thành rất nhiều vòng tròn nhỏ, cắt thành từng phần như miếng dưa hấu. Mỗi miếng dưa như thế sẽ ứng với điểm số khác nhau. Mặt khác toàn bộ bia ngắm đều có hai vòng tròn đồng tâm với hồng tâm, nếu bạn ném trúng vòng tròn nhỏ sẽ được điểm gấp hai, vòng tròn lớn thì gấp ba. Miếng dưa hấu được chia thành giá trị cao nhất là 20 điểm, Lam Sam ném phi tiêu vào trúng ngay vị trí đẹp nhất này. Lam Sam nhìn Tống Tử Thành khiêu khích, cô nhận ra Tống Tử Thành đang nhướn mày nhìn cô.

Đàn Tử không nén được tiếng vỗ tay trầm trồ khen ngợi cô, anh nhận ra cô gái này rất thú vị. Nếu bạn cho rằng cô gái này là một nữ hảo hán thì lời ăn tiếng nói của người ta lại đầy nữ tính, không hề quá nặng nề hay châm chọc, khiến đàn ông không cảm thấy quá bị uy hiếp; nhưng nếu bạn nói cô ấy giống như cô em gái yếu đuối thì…. Cô em này tuyệt đối không hề mềm yếu chút nào.

Xem xong, Đàn Tử nói:

- Anh Thành, anh trước đi… anh Thành? Anh Thành?

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành lấy lại tinh thần, rời tầm mắt, bắt đầu ném. Ba tiêu của anh đều trúng vào góc phía trên, được 30 điểm, cũng không quá tồi.

Ba Tiêu của Lam Sam vừa đạt tổng cộng 48 điểm nên đội của cô và Kiều Phong tạm thời dẫn trước. Kế tiếp là đến lượt ném của Kiều Phong. Dưới sự dốc sự chỉ đạo của Lam Sam, Kiều Phong liên tục phi ba phi tiêu của mình nhưng dù ném thế nào thì vẫn chỉ 0 điểm. Hai phi tiêu đầu tiên ném ra ngoài, đến phi tiêu thứ ba vất vả lắm mới đến được bia ngắm nhưng chưa trụ được 1 giây đồng hồ đã rơi xuống. Theo quy tắc như vậy không được tính điểm.

Đàn Tử không nhịn được mà cười ha hả không thôi, sự khinh thường của cậu ta bộc lộ cả ra mặt. Lam Sam nhíu mày.

Đại khái là lần đầu tiên trong đời Kiều Phong bị ze-rô, anh nghiêng đầu nhìn Lam Sam, nhận ra cô không được hứng thú lắm, anh có phần áy náy:

- Xin lỗi.

Lam Sam phất phất tay:

- Không sao đâu, lần đầu tiên chơi cho vui vậy thôi.

Sau khi Đàn Tử lên sân khấu, điểm số nhanh chóng đuổi kịp và vượt lên, cậu ta rất đắc ý, vừa chơi vừa cười vừa nói:

- Không sợ đối thủ dữ như hổ, chỉ sợ đồng đội ngu như heo. – Không phải chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, đây phải nói là chỉ cây hòe mà mắng cây hòe nhé.

Lam Sam không phải kiểu người vì thua cuộc mà máu ăn thua nhưng cô cảm thấy khó hiểu, cái tên Đàn Tử này có phải bị thần kinh không thế, vì sao cứ phải nhằm vào Kiều Phong vậy? Sự tức giận của cô đối với cậu ta cứ tích tụ dần dần, hiện tại đã vượt qua phạm vi có thể khống chế.

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành liếc nhìn trách cứ Đàn Tử, hy vọng cậu ta sẽ một vừa hai phải, anh cảm thấy cậu ta đúng là kẻ bùn loãng chẳng thể trát nổi tường, không phải lúc nào đàn ông cũng nên hạ thấp tình địch trước mặt phụ nữ, việc của bạn là chỉ ra những yếu điểm của kẻ đó, phụ nữ cũng có mù đâu, cứ ầm ĩ tuy rằng ngoài miệng là thắng nhưng như vậy thì có khác gì các bà tám chứ?

Lam Sam ra khỏi khu vực ném phi tiêu, ánh mắt cô nhanh như điện xẹt, cô phi "xoẹt" một cái, chiếc phi tiêu thon dài vừa nhanh vừa chuẩn băng qua khoảng không trong nháy mắt cắm phập xuống mặt bia – ngay chính giữa hồng tâm.

Điểm của hồng tâm không giống như các vùng khác, nó được tính 50 điểm.

Lam Sam ngửa mặt lên trời cười ta:

- Ha ha ha ha ha!

Tiếp theo lại đến phiên Kiều Phong, anh lại tiếp tục phi hai phi tiêu ra ngoài, đến phi tiêu thứ ba, anh cầm trong tay mà lòng thấp thỏm.

Đàn Tử oanh oanh liệt liệt ngồi trên ghế salon, trêu ghẹo:

- Thưa cô nương, xin hãy cố gắng phát huy tối đa sức lực.

Đến lúc này Lam Sam không còn có thể áp chế nổi cơn giận, tên tiểu tiện nhân này chỉ biết khinh thường Kiều Phong thôi, cô nổi giận đùng đùng đưa tay về phía Kiều Phong:

- Đưa đây cho tôi!

Kiều Phong sửng sốt:

- Không được phạm quy.

https://thuviensach.vn

Lam Sam đoạt lấy chiếc phi tiêu trong tay anh, quay về phía Đàn Tử cười nhạt hai tiếng, sau đó phi thật mạnh chiếc tiêu về phía tên tiểu tiện nhân kia. Một ánh hàn quang phóng đến trước mặt, Đàn Tử sợ hãi không dám di chuyển dù chỉ một cử động nhỏ. Cả người trở nên run rẩy, tim đập loạn xạ, toàn thân đều nổi da gà, chỉ trong chớp mắt cậu ta cảm thấy hình như mình vừa suýt mất mạng, hai lỗ tai nổ uỳnh uỳnh, đầu óc trống rỗng.

Phi tiêu trúng ngay mặt ghế xa lông cách vị trí Đàn Tử đang ngồi đúng 2cm, khoảng cách này đủ để chứng minh rằng Lam Sam đã kìm chế được cơn giận và chỉ định dọa cậu ta mà thôi. Nhưng Đàn Tử vẫn sợ hãi như cũ, tim kinh hoàng như ngừng đập, cậu ta không sao có thể xua tan cơn sợ hãi, dường như bên cạnh nỗi sợ còn có một sự kích động lan tràn khắp cơ thể, một cảm giác phấn khích khó giải thích được. Cậu ta ngơ ngác nhìn Lam Sam đang đi về phía mình, cô hơi cúi xuống, nhổ chiếc phi tiêu ra, sau đó cầm đuôi phi tiêu vỗ vỗ lên mặt Đàn Tử, cười cười:

- Cậu đẹp trai, sướng chưa?

Đàn Tử nhận ra cậu ta không hề nổi giận, không chỉ không tức giận, cậu còn cảm thấy lúc này khuôn mặt tràn đầy sự khiêu khích của Lam Sam mẹ nó chứ sao mà đẹp thế, đẹp hút hồn đến không thể tả nổi. Ôi đúng là đồ đê tiện mà….

Lam Sam lại nháy mắt với cậu ta:

- Tôi chỉ đùa một chút thôi, cậu không để bụng đấy chứ?

- Không đâu…

- Vậy thì được, chúng ta tiếp tục trận đấu thôi.

Tống Tử Thành im lặng quan sát tất cả diễn biến, anh không hề nói đỡ bất kỳ phe nào.

https://thuviensach.vn

Phần tiếp theo của cuộc thi tuy Lam Sam rất dũng mãnh nhưng vẫn bị Kiều Phong níu chân nghiêm trọng, kết quả là bị thua mất hai điểm.

Cam tâm thua cuộc, cô cười nói:

- Sếp thật lợi hại.

Tống Tử Thành khách sáo nói:

- Đâu nào, cô mới thật sự là thần tiễn nhé.

- Vậy các vị muốn chúng tôi làm cái gì bây giờ nhỉ?

- Hay là…

- Chờ một chút. – Kiều Phong đột nhiên ngắt lời Tống Tử Thành.

Cả ba người đều nhìn về phía Kiều Phong, Lam Sam hỏi:

- Sao vậy?

Kiều Phong nhìn về phía Đàn Tử, anh cao hơn Đàn Tử nên hiện cậu ta phải hơi nghểnh đầu nhìn lên, cái nhìn của anh vô cùng sâu xa. Ánh mắt của Đàn Tử đầy vẻ bất mãn: Cái đồ ẻo lả tiểu bạch kiểm này lại dám coi thường ông nội ngươi đây à?

Kiều Phong hỏi Đàn Tử:

- Các vị có dám đấu với tôi một trận nữa không?

Kiều Phong hỏi Đàn Tử:

- Các vị có dám đấu với tôi một ván bài nữa không?

Bất ngờ là Tống Tử Thành không hề từ chối, Đàn Tử cả giận nói:

https://thuviensach.vn

- Ở đây toàn là đàn ông con trai, có gì mà không dám?

Trong lòng Tống Tử Thành thầm lắc đầu thở dài, Kiều Phong rất gian xảo, anh biết Đàn Tử ngốc nghếch dễ gạt nên mới hỏi cậu ta. Đàn Tử vốn thích nóng giận nên dễ dàng bị Kiều Phong khích tướng đồng ý ngay. Sao có thể chơi cá cược với anh ta chứ? Mà chơi gì thì chơi chứ nhất định không thể chơi cờ bạc nhé! Chó má là con người này có chỉ số thông minh cao đến mức ngang quái vật rồi nên bất kể trò chơi nào vận dụng đến trí tuệ đều không thể đùa với anh ta được. Nhưng việc đã đến nước này rồi, không còn cách nào khác đành phải kiên trì tiến lên thôi.

Bốn người cùng đến luôn song bài, lúc này Đàn Tử mới hiểu ý, tên tiểu bạch kiểm này căn bản là không muốn chịu thua đây nên muốn đấu một trận nữa để chuyển thành hòa. Cậu ta hừ lạnh:

- Không được thua.

Kiều Phong thản nhiên thừa nhận:

- Đúng vậy, tôi chắc chắn sẽ không thua được.

Đàn Tử dĩ nhiên không thể ngờ được trình độ không biết xấu hổ của anh. Kiều Phong cũng biết anh và Lam Sam đang đuối lý cho nên để Tống Tử Thành và Đàn Tử chỉ định môn thi đấu, bất kể là cái gì anh đều sẽ nghênh tiếp.

Tống Tử Thành thầm tính toán, nhất định không thể chơi các trò quá phức tạp cần vận dụng đến trí tuệ, nếu không anh và Đàn Tử đều sẽ rơi vào thế yếu. Không phải là do anh tự ti đâu, so với người bình thường anh đã có thể gọi là cực thông minh rồi nhưng Kiều Phong lại là ngoại lệ nhé.

Đàn Tử cũng nghĩ vậy, để trả thù sự không biết xấu hổ của Kiều Phong cậu ta cũng phải không biết xấu hổ một phen, nên quyết định chơi địa chủ. Chơi địa chủ chỉ cần ba người vì vậy Lam Sam bị xa lánh ngồi an vị bên

https://thuviensach.vn

cạnh để Kiều Phong đấu một chấp hai. Hơn nữa quy tắc chơi địa chủ rất đơn giản, ngoài trí tuệ còn tương đối dựa nhiều vào vận may, kể cả bạn có thông minh nhưng trên tay cầm toàn 3, 5, 7, 9 thì cũng chẳng có cách nào thắng nổi người cầm tứ quý 2 đâu nhỉ? Thật ra hai đánh một cũng chẳng công bằng, thắng cũng chẳng vẻ vang nhưng Kiều Phong vẫn vui vẻ đồng ý, còn đưa thêm quy tắc như anh sẽ làm chủ một vùng cố định để đấu lại với hai người còn lại, sau 9 lần, ai thắng nhiều hơn sẽ dành thắng lợi.

Tống Tử Thành không ngăn cản, anh thầm nghĩ, chỉ cần Kiều Phong hơi kém may mắn thì anh và Đàn Tử sẽ có cơ hội rất cao.

Nhưng vận may của Kiều Phong mà kém ư? Đùa chứ, người này sáu tuổi đã nhặt được vé số trúng ngay giải độc đắc, vận may của anh làm sao để kém được đây?

Lam Sam từng nghe một khách hàng nói rằng những người có tâm tư càng đơn thuần thì vận may lại càng tốt đến bá đạo, cô luôn không để tâm nhưng đến bây giờ nhìn thấy Kiều Phong bốc bài cô cảm thấy câu nói này đúng là quá kinh điển. Kiều Phong bốc một lèo 5 cây, sau đó xếp lại một lần, rồi không cần xem nữa mà đặt bài xuống.

Tống Tử Thành và Đàn Tử đều khá ấm ức, tính bài đã chẳng bằng người ta thì thôi, ngay đến vận may cũng chẳng bằng nữa chứ! Chó má! Đúng là cái đồ biến thái chà đạp hết luân lý này.

Hiện tại hai phe đều một thắng một thua, có thể coi là tỉ số hòa. Bình thường nếu rơi vào tình huống này đều muốn thắng hai trên ba trận nếu không thì mất hết ý ngĩa. Lam Sam cũng không ngoại lệ. Nhưng Kiều Phong lại nói với cô:

- Thôi chúng ta không đùa giỡn với họ nữa, không phải cô muốn chơi bi-a à? Đi chơi bi-a thôi.

Đàn Tử hai mắt sáng ngời:

https://thuviensach.vn

- Bi-a? – Cậu ta thông minh đột xuất nên không muốn lại bị Kiều Phong lừa, thoáng liếc sang Tống Tử Thành.

Tống Tử Thành thua một cách không cam tâm, mà thật ra anh thắng cũng chẳng cam lòng, hai người đàn ông đấu với một cô gái dù có thắng đấy nhưng không hề hay ho. Bây giờ anh muốn cứu vãn một chút mặt mũi trước mặt Lam Sam nên lập tức nói:

- Hay là cùng chơi nhỉ? Nhưng nói trước là tôi và Đàn Tử chơi bi-a cũng chỉ hạng xoàng thôi. – Đây vốn chỉ là khiêm tốn, cả hai đều chơi không tồi.

Lam Sam nói:

- Tôi chơi cũng chỉ hạng xoàng thôi. – Cô nói hạng xoàng thì chính là hạng xoàng nhé.

Kiều Phong nói:

- Tôi chơi không tốt lắm.

Ba người đều cho rằng Kiều Phong là người có chỉ số thông minh cao nhưng thật ra rất khờ khạo nên không biết nói dối đâu, nên anh chắc chắn là chơi không tốt thật…. Thật ra cứ nhìn cái cách anh chơi phi tiêu cũng nhận ra con người này đầu óc thông minh tứ chi không phát triển, thiếu năng khiếu vận động. Đàn Tử và Tống Tử Thành đều thở phào, bốn người cùng đến phòng bi-a. Họ đều giao hẹn lần này chơi một ván quyết định thắng thua.

Phục vụ hỏi Lam Sam chơi bi-a kiểu Anh hay kiểu Mỹ. Kiểu Mỹ sẽ đánh 15 quả, người đánh 8 quả xuống lỗ là thắng. Còn kiểu Anh hay còn gọi là Knox sẽ có rất nhiều quy tắc nhỏ phức tạp đến mức đau trứng, cực kỳ không thích hợp với khẩu vị của Lam Sam nên cô lựa chọn hình thức đơn giản đến thô bạo kia, chọn xong bèn quay sang hỏi ý kiến ba người đàn ông còn lại.

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành và Đàn Tử đều không có ý kiến.

Kiều Phong đột nhiên nói:

- Chơi kiểu Knox đi.

Lam Sam kinh ngạc:

- Anh chắc không? Anh đợi chút đã… Anh có biết Knox là gì không?

Anh gật đầu:

- Biết, nên tôi muốn chơi Knox.

- Ngay cả kiểu Mỹ còn chẳng chơi được mà còn chơi Knox?

- Tôi muốn chơi Knox.

- Tại sao chứ?

- Chơi Knox lúc xếp bóng trông như kẹo cầu vồng.

…. Đây là cái kiểu lý do chó má gì thế này! Lam Sam đen mặt, nhếch miệng:

- Không được. – Cô chơi Knox không tốt chút nào, nếu chơi kiểu Knox thì 1% thắng họ cũng chả có đâu!

Tiếp theo họ tiến lại máy để xem thể lệ chơi Knox.

Kiều Phong:

- Tôi muốn chơi Knox.

Lam Sam:

https://thuviensach.vn

- Không được.

Kiều Phong:

- Tôi muốn chơi Knox.

Lam Sam:

- Không được.

Kiều Phong:

- Tôi muốn chơi Knox.

Lam Sam:

- Không được.

Kiều Phong:

- Tôi muốn chơi Knox.

Lam Sam:

- Chơi chơi chơi chơi luôn.

Đàn Tử đứng bên cạnh Kiều Phong, tiến đến ghé tai anh nói nhỏ:

- Anh Thành, em cảm thấy tên tiểu não tàn này sẽ không thể uy hiếp anh được đâu.

Tống Tử Thành híp mắt. Vì sao Kiều Phong nhất định kiên quyết chọn chơi Knox? Lẽ nào thật sự chỉ vì Knox bày bóng trông như kẹo cầu vồng thật ư…. Lý do này nghe có vẻ khó tin nhưng vì sao anh vẫn cảm thấy có điểm gì đó không hài hòa thế nhỉ….

https://thuviensach.vn

Bốn người cùng đặt một bàn Knox. Lam Sam ôm tâm tình nhất định sẽ thua nhìn Kiều Phong:

- Chơi xong ván này anh nhớ mua kẹo cầu vồng mà ăn chết đi!

Kiều Phong không hề đáp lời.

Chơi Knox quyết định bằng tỉ số, ngoại trừ bi trắng, các bi màu khác đều xếp lại, quy tắc trò chơi là bi trắng đánh bi đỏ và các bi màu xuống lỗ, bi màu rơi xuống lỗ được thả lại lên bàn đến khi nào bi đỏ rơi xuống mới được tính…. Bạn nói thử xem nghe có nhức trứng không chứ?

Vì sao Kiều Phong nhất định phải lựa chọn chơi Knox đây? Hắn vì Knox đủ nhức trứng nhỉ. Quy tắc trò chơi càng đơn giản thì độ tự do càng cao, biến số càng lớn càng khó khống chế kết quả, mà quy tắc trò chơi càng phức tạp thì người chơi càng có thể dựa vào trí tuệ để khống chế cuộc chơi. Cho nên….

Lần này Đàn Tử đánh mở màn trước, Đàn Tử và Tống Tử Thành đánh xong mới đến phiên Lam Sam đánh. Đầu tiên là Lam Sam vốn không thích cái bàn bi-a Knox to thật là to này, cô ôm gậy, hận không thể leo lên đó mà đánh.

- Lam Sam, tư thế cầm cơ của em có vấn đề. – Tống Tử Thành nói.

- A, thật không?

Tống Tử Thành đứng bên cạnh giúp cô sửa lại, động tác của anh không hề quá phận, nhưng vì hai người ở khoảng cách rất gần nhau và đã sớm vượt qua khoảng cách an toàn thông thường.

Kiều Phong đột nhiên nói:

- Lam Sam, cô đứng lên đi.

https://thuviensach.vn

- Hả? – Lam Sam khó hiểu nhìn anh.

Kiều Phong lặp lại một lần nữa:

- Đứng dậy, đứng sang bên cạnh.

Lam Sam hơi buồn bực:

- Có ý gì thế?

- Nghe lời nào.

- Tôi không nghe.

- Mai ăn Tùng Thử Quế Ngư.

- Được. – Lam Sam ngoan ngoãn đứng sang bên cạnh.

Kiều Phong cầm gậy bước lên sân khấu.

Đàn Tử cực kỳ ngứa mắt với hai người này. Cậu ta chơi Knox rất được, đây là do kinh nghiệm đi đôi với sở thích. Cậu ta chống gậy đứng sang bên cạnh nhìn Kiều Phong ngắm trúng một viên bi, thầm nghĩ, đúng là may mắn.

Ơ, lại vào tiếp? Thế này… có còn gọi là may mắn nữa không…

Tổ cha mi, lại quả nữa!

Sắc mặt của Đàn Tử và Tống Tử Thành càng ngày càng khó xem, Bi-a kiểu Mỹ hay đánh ba quả trúng liên tiếp nhưng Knox thì hơi bị hiếm đấy, cứ nhìn cái cách cầm cơ vô cùng thành thạo của tên tiểu tử này mà xem, chơi bi-a mà đầy nghiêm nghị khí thế….

Đây mà gọi là người mới tập chơi á? Đừng có lừa bố mày nhé!

https://thuviensach.vn

Điều tương đối khiến người ta vui mừng là Kiều Phong không đánh quả thứ tư xuống lỗ, nhưng anh đánh bi trắng vào khu vực an toàn – Ta mà không đánh được các ngươi cũng đừng hòng đánh nhé.

Thật đê tiện….

Đàn Tử thầm oán trách nhìn anh, hi vọng có thể khiến anh xấu hổ.

Kiều Phong cảm thấy hai người đàn ông này thật quá ngu ngốc. Chơi bi-a không phải là giải một bài toán hình học không gian căn cứ vào sự ăn khớp giữa lực đánh bi với những suy luận hay sao? Anh là Kiều Phong nhé, lẽ nào chuyện anh chơi bi-a tốt lại kinh thiên động địa thế cơ à? Vì sao anh chỉ vừa buông ra một câu dụ địch đơn giản mà bọn họ đều dễ dàng rơi vào bẫy vậy chứ?

Ôi, lũ người địa cầu ngu xuẩn này.

Thế nhưng lời nói dối cuối cùng lại mang đến cho Kiều Phong một cảm giác rất áy náy, bây giờ thấy họ đang oán trách mình, anh giải thích:

- Thật ra tôi nói dối đấy, tôi chơi bi-a khá tốt.

Chúng tôi còn chưa thấy hay sao thế! Anh nói ra càng làm người ta thêm tức giận.

Tống Tử Thành và Đàn Tử đều bị hành hạ đến mức không nổi giận được. Lam Sam thì rất vui vẻ, cô hứng chí khoác vai Kiều Phong:

- Tiểu yêu giỏi lắm, được chưa?

Kiều Phong thầm nghĩ, cô gái này đùa giỡn sau lưng anh còn chưa tính, đến ngay trước mặt người khác cũng động chân động tay nữa, nhưng anh nể mặt cô, không đẩy cô ra mà đợi cô tự buông tay. Anh nói:

https://thuviensach.vn

- Cô đứng sang bên cạnh không cần đánh, lúc nào tôi gọi cô hãy vào đánh.

- Được thôi.

Cái gọi là "lúc nào tôi gọi cô hãy vào đánh" thực ra là tôi sẽ đưa bi vào một vị trí thật tốt, cô chỉ cần đánh một gậy không sai biệt là không thành vấn đề, đến lúc đó tôi mới để cho cô đánh….

Đấu pháp như vậy thật dễ dàng gây thù chuốc oán. Đàn Tử rất muốn tự tử đây tự tử đây.

Kiều Phong đánh hết bi các màu, vì quy tắc trò chơi không hạn chế thời gian nên vấn đề này cũng không gây khó khăn cho anh. Anh hoàn toàn có thể khống chế được biên độ bóng cũng như lực của các ngón tay, lợi dụng nó làm tham chiếu, thậm chí anh còn dùng ngọn đèn trên đỉnh đầu tạo thành bóng mờ để tham khảo đường bi, có trời mới biết anh làm như thế nào….

Trận đấu này căn bản là hoàn toàn đi ngược lại quy trình Tống Tử Thành và Đàn Tử đã dự đoán. Sau khi dành chiến thắng, Lam Sam hô vang, vỗ tay chúc mừng với Kiều Phong. Cô xoa xoa tay, cười với Tống Tử Thành và Đàn Tử, rồi đưa ra yêu cầu của mình:

- Sếp à, làm phiền ngài phải chịu thiệt thòi rồi, xin mời ngài và Đàn Tử hôn nhau một cái nhé?

Đang vui vẻ nên yêu cầu này của cô cũng không hề quá đáng. Lam Sam đã thăm dò tính tình của Tống Tử Thành, cô cảm thấy vị sếp này công tư rất rõ ràng, chắc chắn sẽ không vì việc cô bắt anh ta hôn một người đàn ông mà khấu trừ tiền thưởng của cô đâu.

Tống Tử Thành hơi bất đắc dĩ, dù tất cả ở đây đều là đàn ông chuẩn 100% nhưng nếu đã thua thì phải cam tâm chấp nhận thôi. Đàn Tử khóc không ra nước mắt. Cậu ta mà bị anh Thành hôn! Mẹ nó chứ, biết vậy cậu

https://thuviensach.vn

đã sớm chuồn khỏi đây tiêu dao khắp mặt đất, sao phải ở đây làm cái trò gì thế này!

Căn cứ vào quy định của Lam Sam, họ nhất định phải chạm môi không dưới 5 giây, còn do Kiều Phong tính giờ.

Tống Tử Thành chỉ có thể tìm vui trong đau khổ mà nghĩ rằng may là họ đang ở trong phòng bi-a biệt lập nên sẽ không bị ai bắt gặp tình cảnh lúng túng này….

Sau đó Lam Sam lặng lẽ móc di động ra….

Kiều Phong cũng lấy di động ra bắt đầu đếm giờ.

Tống Tử Thành lấy hết can đảm lao vào đôi môi của Đàn Tử, hai người đều ác ý không muốn nhìn thấy bản mặt của người đàn ông trước mắt nên nhắm chặt mắt lại, thế nhưng nhìn qua trông lại rất feeling nhé.

Kiều Phong rất có nề nếp mà đếm to giây:

- 5, 4, 3, 2.

…. Một đâu?

Tống Tử Thành và Đàn Tử đợi mãi chả thấy "1" đâu, hai người đều tách ra thật xa kẻ kia, ngẩng đầu lên nhìn người đếm giờ Kiều Phong đang nghiêng đầu xem điện thoại di động của Lam Sam, cả hai cùng chen lấn một chỗ, cười hì hì bình luận về một cái gì đó.

Đàn Tử nổi giận:

- Sao anh không đếm cho xong đi?

Kiều Phong không hề giải thích mà chỉ liếc nhìn anh ta:

https://thuviensach.vn

- Tôi đếm đến 2 rồi thì các anh không tự biết chờ một chút để tự tách ra à?

….. Đồ không biết xấu hổ!

Thấy Đàn Tử đang kinh ngạc, Lam Sam rất hứng thú, cô lục lại toàn bộ ảnh vừa chụp sau đó rất chân chó chạy sang nịnh nọt Tống Tử Thành:

- Sếp cứ yên tâm, tôi sẽ không tùy tiện để ai xem hết.

Tống Tử Thành hiện tại chỉ muốn được về nhà.

Sau đó bốn người cứ vậy tản đi. Lam Sam và Kiều Phong cùng nhau về nhà, trên đường đi cô mua cho anh một chiếc kẹo cầu vồng. Kiều Phong rất thích thú, vừa đi vừa ăn.

Lam Sam nói:

- Kiều Phong, tôi cảm thấy hôm nay anh không giống mọi hôm.

- Không giống chỗ nào?

- Hôm nay anh thi đấu rất tốt, không giống bình thường.

- Thật không?

- Đúng vậy, từ trước đến nay anh chưa bao giờ để ý đến thắng thua, hôm nay sao còn hiếu thắng hơn tôi nữa.

Kiều Phong vừa ăn kẹo vừa đi bên cạnh trả lời một câu mạn bất kinh tâm:

- Bởi vì tôi muốn cô dành chiến thắng mà.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 31

Tùng Thử Quế Ngư

Lam Sam vô cùng cảm động. Cô cảm thây Kiều Phong đã đạt vượt cấp trình độ đánh giá của cô. Con người này chính là điển hình của kiểu người trong nóng ngoài lạnh, bề ngoài có vẻ không thích nói chuyện, và cũng không thích động chạm đến người khác nhưng một khi anh đã coi là bạn thì sẽ luôn toàn tâm toàn ý nghĩ cho bạn bè mình, tuyệt đối không bao giờ phản bội. Một con người như vậy rõ ràng tốt hơn nhiều so với loại người mồm miệng luôn ngon ngọt, gặp ai cũng xưng huynh gọi đệ nhưng lại giở mặt như trở bàn tay.

Kiều Phong nhận ra Lam Sam cứ chăm chú nhìn anh, cô mỉm cười mãi, đôi mắt lúng liếng dưới ánh đèn đêm tựa như một hồ nước sóng sánh dưới ánh trăng khuya mờ ảo.

Ừm, chẳng hiểu cô gái này đang tính toán cái gì nữa đây.

…. ***…..

Ngày hôm sau Lam Sam vẫn không được ăn món Tùng Thử Quế Ngư trong truyền thuyết vì Tiểu Du Thái hẹn gặp cô với lý do là: “Có thông tin tình báo vô cùng quan trọng”.

Lam Sam không thể làm gì khác hơn là đành gọi điện cho Kiều Phong:

https://thuviensach.vn

- Tiểu Phong Phong, hôm nay tôi phải phụng bồi Tiểu Du Thái, anh không cần phải nấu cơm cho tôi đâu.

Kiều Phong vốn đã lên kế hoạch chu đáo nay lại bị đột ngột thay đổi, anh oán giận nói:

- Cá mua mất rồi.

- Xin lỗi, xin lỗi, nếu không… nuôi thêm 2 ngày nữa nhé?

- Sao cô ngốc thế, cá mua đều đã được giết, làm sạch rồi moi hết nội tạng, cô định nuôi kiểu gì đây?

Lam Sam nghe vậy da đầu hơi tê tê:

- Anh không cần phải kể lại chi tiết với tôi đến vậy đâu. Hôm nay Tiểu Du Thái nói rằng thật sự có chuyện mà….

Kiều Phong nói:

- Vậy cô cứ đi đi, tôi sẽ nấu món Tùng Thử Quế Ngư thật ngon cho Schrodinger ăn.

Lam Sam âm thầm rơi lệ, đáp:

- Vậy đành để đại tổng quản được hưởng phúc vậy.

Sau khi gặp Tiểu Du Thái, Lam Sam được nghe cô nàng kể lại tường tận hiện trường vụ án vô cùng kích thích mạo hiểm và mùi mẫn xảy ra ở suối nước nóng.

Lam Sam kinh ngạc, quen biết Tiểu Du Thái lâu đến vậy mà giờ cô mới phát hiện ra cô nhãi này lại có năng lực hành động cường hãn đến thế, vừa nói cưỡng bức là cưỡng bức luôn, lại còn làm rất đẹp mắt nhé!

https://thuviensach.vn

Tiểu DU Thái ngượng ngùng cười:

- Thật ra tớ vốn đang nằm mơ mà.

Lam Sam:

- …. – Cô đầu đầy hắc tuyến trợn mắt nhìn Tiểu Du Thái: - Cậu bắt tớ đi xa đến thế đến đây chỉ để nghe cậu kể lại một giấc mộng xuân à?

- Không phải thế…. - Tiểu Du Thái vội giải thích rõ với cô.

Lam Sam hơi thất vọng, hóa ra chỉ là hiểu lầm, cứ tưởng Tiểu Du Thái đã phá phủ trầm chu chứ. Cô hỏi lại:

- Tay Ngô Văn kia sẽ không gây khó dễ cho cậu chứ?

- Cũng… cũng không có gì, anh ta chỉ ác khẩu chút thôi. – Tiểu Du Thái đột nhiên nhớ lại cảnh đã xảy ra ngày hôm nay. Ngày làm việc bắt đầu, cô vừa nhìn đi từ hành lang vào đã thấy Ngô Văn, lúc đó vốn không có ai khác ở đó, Tiểu Du Thái tự thấy xấu hổ, định vội vàng chạy về phòng làm việc, kết quả là cô bị Ngô Văn gọi lại.

Ngô Văn nói:

- Cô mặc quần áo nên suýt nữa tôi không nhận ra. – Anh nhìn thấy cô xấu hổ đến nỗi mặt mũi đỏ bừng mới cười híp mắt bỏ đi.

Lam Sam an ủi Tiểu Du Thái:

- Không sao đâu, tớ đoán là anh ta bị cậu… Ừ, thì cảm thấy hơi mất mặt nên mới trả đũa vài câu. Sau này cậu nên khiêm tốn hơn, phải không ngừng cố gắng, tranh thủ tỏ ra ngoan ngoãn quy củ.

Tiểu Du Thái trịnh trọng gật đầu.

https://thuviensach.vn

…. ****……

Tuy Lam Sam đã báo sẽ không ăn cơm tối từ sớm nhưng buổi tối hôm đó Kiều Phong vẫn nấu nhiều cơm như cũ. Đầu tiên là anh mua một con cá quế hơi bị to, vì lúc mua anh mải cân nhắc sở thích của Lam Sam cho nên…. Sau đó anh lại xào vài món chay, không quá nhiều nhưng cuối cùng cũng chẳng thể ăn hết được.

Schrodinger cũng cố gắng hết sức, ăn đến mức bụng phình lên to tướng nhưng tiếc là vẫn dư lại hơn nửa con cá.

Kiều Phong không muốn lãng phí thức ăn nên không còn cách nào khác là cất hết đồ ăn thừa vào hộp giữ tươi rồi cất trong tủ lạnh, sau khi xong xuôi, anh ra ngoài đi dạo một mình, sau khi về nhà lại tráng miệng bằng hoa quả và xem TV. Xem TV một lúc, anh cảm thấy chán, lại vào phòng làm việc đọc sách.

Phòng làm việc cực kỳ yên tĩnh vốn chỉ có tiếng hít thở của anh cùng một vài âm thanh của tiếng lật sách sột soạt, màu trắng sáng của ánh đèn bao trùm cả căn phòng không sót lại dù chỉ một khe hở, như một màn sương trắng muốt không tên càng lúc càng nồng đậm hơn, càng không ngừng đè nén tất cả mọi thứ trong đó có anh – có lẽ chỉ là cảm giác, tất nhiên Kiều Phong biết điều đó, nhưng những ảo giác này có lẽ là những dấu hiệu tâm trạng của chính anh, phát hiện này khiến anh hơi buồn bực trong lòng. Anh đặt sách xuống, đứng dậy mở cửa sổ.

Gió đêm phả vào mặt. Anh hít một hơi thật sau.

Ngoài kia, những cơn gió mát đang rung những rặng cây, lá cây xào xạc như một bản nhạc vô cùng ngẫu hứng. Anh chống vào bệ cửa sổ lắng nghe những âm thanh bên ngoài, nhưng càng lúc càng cảm thấy ngây ngốc trong sự yên tĩnh này.

https://thuviensach.vn

Thật kỳ lạ, anh luôn yêu thích sự yên tĩnh không hề bị bất kỳ ai quấy rầy này, vì sao bây giờ bỗng có cảm giác bất an, có chuyện gì vậy?

Ngây ngẩn một lúc lâu, anh lại rời khỏi phòng làm việc và quay lại phòng khách, ngồi chơi điện tử giết thời gian.

Trước khi đi ngủ, anh định lấy bánh kem trong tủ lạnh ra quay lại, đây vốn là thói quen của anh, trước khi đi ngủ sẽ uống một ly trà nóng và ăn một miếng bánh kem. Lúc mở tủ lạnh, anh nhìn thấy đống thức ăn thừa của bữa tối, đồ ăn thừa để đến mai sẽ không ngon nhưng anh lại không nỡ vứt đi, không còn cách nào khác là đành tìm ai đó đến ăn.

Ngay sau đó anh quay lại phòng khách để gọi điện cho Lam Sam.

Lam Sam đang chơi game, thấy trên màn hình điện thoại hiện tên "Thú Thú", cô thấy hơi kỳ lạ, bật loa ngoài, tay vẫn tiếp tục chơi game:

- Alo, Kiều Phong? Có chuyện gì người huynh đệ chỉ cần gõ vào tường vài cái là được, cần gì phải gọi điện thoại thế?

- Lam Sam, cô sang đây đi.

Lam Sam vẫn không rời mắt khỏi màn hình:

- Gì thế? Tôi đang bận.

- Cô đang chơi game.

- Sao anh biết thế?

- Tôi nghe thấy tiếng nhạc của trò chơi.

- Rốt cuộc là có chuyện gì vậy, tôi phải chơi nốt ván này đã.

- Xin mời cô sang đây ngay, tôi cần cô giúp tôi xử lý một vài thứ.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy Kiều Phong chủ động cầu cứu, Lam Sam cảm thấy rất mới mẻ, liền bỏ trò chơi xuống đi sang nhà sát vách.

Kiều Phong mặc một cái áo ngủ có hình con mèo bước ra mở cửa cho cô, đưa cô vào phòng ăn, chỉ vào hai cái hộp giữ tươi và một bát cơm trên bàn, nói:

- Làm phiền cô giúp tôi ăn tươi nuốt sống hết chúng nó.

Lam Sam níu áo anh kêu gào:

- Này này này, thật đáng yêu quá!

Kiều Phong lấy hết sức dằng lại chiếc áo, nắm thật chặt, lặp đi lặp lại:

- Lam Sam, ăn hết chúng nó đi, cô có thể làm được chứ.

Lam Sam chuyển sự chú ý về hướng bàn ăn, cô nhìn thấy hai cái hộp đồ ăn đựng riêng Tùng Thử Quế Ngư và rau diếp xào, ngoài ra còn một bát cơm gạo tẻ dành cho cô vẫn còn bốc khói hẳn là vừa mới được hâm lại.

Tuy thoạt nhìn rất ngon nhưng cô vừa ăn tối xong lại còn ăn rất nhiều thịt nữa chứ… ngay sau đó Lam Sam đành khó xử lắc đầu:

- Không, tôi vừa ăn cơm xong.

Kiều Phong cổ vũ cô:

- Không sao đâu, cô cứ ăn đi, tôi không nói đùa đâu.

Được rồi, cứ coi đây là một lời động viên đi… Lam Sam cắn răng, lắc đầu:

- Ăn nhiều sẽ bị béo phì đấy.

https://thuviensach.vn

- Chỉ một bữa cơm thôi mà, có phải ngày nào cũng ăn như vậy đâu. – Anh từ từ dẫn dụ, giọng anh bỗng trở nên nhỏ nhẹ, vừa dịu dàng vô hại lại thật khó để cự tuyệt sự dụ dỗ này: - Ăn ngon lắm, Schrodinger ăn hết bao nhiêu đấy.

Lam Sam có phần dao động, cô vốn không phải là kiểu người có ý chí kiên định, huống chi hương thơm nồng của gạo tẻ cứ không ngừng lượn lờ quanh mũi, cô còn có thể làm gì đây…

Ngay sau đó cô ngồi xuống chiến đấu. Kiều Phong ngồi đối diện cô, vừa uống sữa tươi vừa nhìn cô ăn. Lam Sam không hiểu cái tên tiểu tử này hôm nay lại mắc chứng gì, buổi tối không muốn cô đi ăn ngoài, nhưng lại muốn tận mắt nhìn thấy cô ăn cơm, hay anh ta bỏ thuốc gì trong thức ăn hay sao?

Lam Sam rùng mình, suýt nữa văng cả chiếc đũa trên tay ra xa, thế nhưng nghĩ đi nghĩ lại, con người Kiều Phong này quả thật rất thiếu năng khiếu làm việc xấu cho nên chắc chắn sẽ không có khả năng này. Nghĩ tới nghĩ lui cô chỉ có thể lấy lí do "Tư duy của bộ não thiên tài không giống với người bình thường nên không cần phải đào sâu nghiên cứu" để giải thích.

Cơm nước xong, Lam Sam rút giấy lau miệng, sau đó cô thấy Kiều Phong bê một cốc nước đi tới, một tay anh đang nâng lên, mãi một lúc sau Lam Sam mới nhận ra trong lòng bàn tay anh cầm mấy viên thuốc nhỏ. Kiều Phong đưa cốc nước và thuốc cho cô:

- Lại đây, uống hết chỗ này đi.

Lam Sam:

- …. – Đại gia ơi! Anh vốn là một tiểu thiên tài một thân đầy chính khí quang minh lỗi lạc, đương nhiên sẽ không bỏ thuốc trong cơm đâu mà sẽ đưa trực tiếp thuốc cho cô uống!

Cô không nhúc nhích, hỏi ngược lại:

https://thuviensach.vn

- Rốt cuộc anh định cho tôi ăn gì đây?

- Thuốc kích thích tiêu hóa.

….. Chứ không phải thí nghiệm một phát minh khóa học nào đó chứ? Thế nhưng Lam Sam lại càng nghi ngờ hơn:

- Kiều Phong, hôm nay anh đang chơi thể loại hoạt động nghệ thuật gì đấy? Đầu tiên là bắt tôi ăn, rồi lại bắt tôi uống thuốc, anh có âm mưu gì thế?

- Muộn quá, tôi sợ cô bỏ bữa.

- Sợ tôi bỏ bữa nên bắt tôi phải ăn?

Kiều Phong cố chấp chìa tay:

- Cô uống hết thuốc đi.

Lam Sam biết mình thua xa công lực đại phiền toái của Kiều Phong nên nếu anh đã quyết tâm bắt cô uống thuốc, cô uống xong liền hỏi:

- Bây giờ có thể nói rõ, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

- Cô về được rồi.

- …

Sau đó Lam Sam bị Kiều Phong khách khí đuổi về. Lúc Kiều Phong tiễn cô ra cửa, anh còn rất tốt bụng nhắc nhở cô, ngày hôm sau sẽ là thứ ba, cô phải đến lớp anh dạy nên tối mai nhất định không được sắp xếp các việc khác.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 32

Nổi Giận

Ăn cơm tối xong, Lam Sam xuất hiện trước cửa để săm soi cách ăn mặc của Kiều Phong.

Hôm nay Kiều Phong dựa theo đề nghị của Lam Sam, anh mặc một chiếc áo T-shirt màu trắng cùng một chiếc vest màu xám, tay áo được sắn lên cao để lộ ra cánh tay rắn chắc, bên dưới là một chiếc quần màu xanh tím than, chân đi một đôi giày da thấp cổ màu rám nắng. Anh cảm thấy mặc như vậy thật kỳ quặc nhưng vẫn mặc để đẹp lòng mọi người.

Ngược lại hoàn toàn, Lam Sam cảm thấy kết hợp như vậy so với cách ăn mặc như "một nhân viên bán bảo hiểm" trước đây của anh thì đẹp hơn rất nhiều. Thế nhưng nhìn đi nhìn lại cô vẫn thấy có điểm gì đó chưa vừa lòng nên bắt anh ngồi xuống. Quả nhiên cô nhìn thấy lấp ló dưới ống quần của anh là một đôi tất màu xanh xì xì…. Uất quá đi thôi.

Cô tức giận nói:

- Anh lập tức, lập tức thay ngay đôi tất này ra ngay bây giờ, đi đôi tất mà vừa được khuyến mại vào, đôi thấp cổ ấy.

- À. – Kiều Phong không cam tâm tình nguyện mà thay đôi tất nên được xếp vào hàng ngũ tất "Có địa vị cao liệt nửa người". Sau khi thay xong, một lần nữa anh đứng trước mặt Lam Sam.

Lam Sam vuốt cằm chăm chú quan sát anh một lúc, đột nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Hay là anh thử xắn quần lên vài gấu xem nào.

Hiện tại Kiều Phong đã bắt đầu lạnh nhạt đến mức sắp đạp bàn phá quán, dù sao cũng đã đủ quái dị lắm rồi, anh không quan tâm nếu phải thêm một chút kỳ quái nữa đâu. Anh cúi xuống, xắn xắn xắn một cách rất thuần thục, xắn quần lên vài gấu.

Lam Sam đen mặt:

- Ai cho anh xắn lên như thế? Anh định đi cấy mạ à?

Anh sửng sốt:

- Tôi muốn đến trường.

Lam Sam xua tay:

- Tháo ra rồi xắn lại một lần nữa, xắn lên chín phần quần thôi thôi, hiểu không?

- Hiểu rồi. – Chín phần quần là chín phần độ dài của quần chứ gì, cái này có gì mà không biết. Kiều Phong lại tháo ống quần ra, xắn xắn xắn, một lần nữa xắn chính xác 10% toàn bộ chiều dài quần.

Lam Sam thật hết chỗ nói:

- Anh xắn thế thì đến đi cấy mà người ta còn không cho đấy.

Kiều Phong thấy yêu cầu của Lam Sam quá khắt khe rồi đó, anh đứng thẳng dậy, xoay hai vòng trước gương. Trong gương lúc này xuất hiện một chàng trai đầy khí chất thanh niên thời đại nhưng cũng rất nghệ sĩ, nhưng đương nhiên bản thân Kiều Phong lại không cảm nhận được điều này, khả năng thích ứng với phong cách ăn mặc của anh từ trước đến này khá cao, chỉ không cần phải cởi truồng thì về cơ bản anh đều có thể nhẫn nhịn.

https://thuviensach.vn

Anh gật đầu:

- Tôi cảm thấy tạm được rồi, chúng ta đi thôi.

Không được! Lam Sam chỉ hận không thể ôm anh trở lại:

- Cầu xin anh, để tôi xắn lại cho anh đi!

Kiều Phong có phần không thể nhịn nổi nữa rồi, nhưng vì Lam Sam đã cầu xin anh nên không còn cách nào khác là anh đành phải gắng đượng đồng ý. Anh ngồi trên ghế salon, Lam Sam ngồi chồm hổm dưới chân anh. Cô vừa tháo ống quần anh ra, vừa oán giận nói:

- Thật là đần độn.

- Tôi? Đần? – Kiều Phong cảm thấy thật không thể tưởng tượng nổi, một người ngốc đến mức cần phải bình phương lại đương nhiên dám nói anh đần?

Lam Sam nghe thấy khẩu khí của Kiều Phong có vẻ bất thiện, cô cho rằng anh định đình công nên vội vàng sửa lại:

- Anh rất thông minh, chắc chắn là học một biết mười, bây giờ tôi mới nhìn ra.

Ngồi xổm một lúc thật mệt, Lam Sam chuyển sang quỳ một chân trên mặt đất, trước tiên cô kéo hai ống quần anh để chỉnh cho cân bằng, sau đó một lần nữa tháo ra, rồi lại xắn lên.

Lúc đầu Kiều Phong chỉ nhìn động tác tay của cô, sau đó không biết thế nào, ánh mắt anh trở nên phiến diện ngược lại chăm chú ngắm khuôn mặt cô. Bởi vấn đề thị giác nên anh chỉ có thể ngắm bao quát cô như một Đế vương đang ngắm người nô bộc quỳ bên dưới. Hàng mi của cô rủ xuống, thần thái chăm chú, trong mắt anh, khuôn mặt cô hiện ra thật nhu mì.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong bỗng phúc chí tâm linh, anh sáng tỏ vì sao Lam Sam nhất định phải kiên trì đòi xắn quần giúp anh: Truyền thuyết kể rằng một người đàn ông đi giày cho một người phụ nữ sẽ rất rất lãng mạn, trái lại một người phụ nữ giúp người đàn ông xắn quần hẳn cũng chẳng kém bao nhiêu đâu nhỉ?

Quả nhiên là ý không ở lời, Kiều Phong thầm nghĩ, người con gái này để lấy lòng anh mà không từ bất kỳ thủ đoạn tồi tệ nào.

…***…

Hai người cùng bước ra cửa nhưng lại không đồng thời bước vào phòng học. Kiều Phong có thời gian cố định để đi vào lớp nhưng Lam Sam cần phải vào lớp sớm hơn để chiếm chỗ, bằng không sẽ chỉ có thể đứng để nghe giảng. Đối với Lam Sam, mọi người đều rất tò mò, các suy đoán về cô luôn hot sôi sung sục. Có người nói cô là bạn gái của Kiều giáo sư, lại có người nói cô là chị em gái họ bên mẹ của Kiều giáo sư, còn có người lại nói cô chẳng qua cũng chỉ là một sinh viên si mê quấn quit Kiều giáo sư… Về phần cô học chuyên ngành nào thì không thể biết được. Thế nhưng có một nam sinh hèn kém dưới mỗi bài post về Lam Sam đều khản cả giọng mà thanh minh: Nữ sinh này nói rằng cô ấy học ở khoa khai thác trùng tu tâm lý! Thiên chân vạn xác! Chính miệng cô ấy đã nói vậy!

… Thật là bệnh rắn rết mà.

Ngày hôm nay, Kiều giáo sư lại vận một bộ trang phục cực cool lên triều. Các nữ sinh theo thường lệ đều kích động hò reo. Anh lên bục giảng với một tình cảm hoan nghênh mãnh liệt giống như đang tham gia lễ trao giải thường niên.

Khi các nữ sinh dần tỉnh táo lại bắt đầu nghĩ ra, Kiều Phong đến trường đều ăn mặc rất tiêu chuẩn, nếu không phải vì anh bỗng nhiên sáng tỏ, nhất

https://thuviensach.vn

định là vì có một cô gái đang đứng sau lưng thầm lặng ủng hộ anh… Nghĩ đến đây, họ lại không phải buồn bã đau thương.

Theo Lam Sam, tất cả những tiếng vỗ tay này đều dành tặng cho cô, cho nên cô đặc biệt vui vẻ, thế nhưng mặc dù rất phấn khởi, cô thủy chung vẫn không đỡ hơn được vì sau khi Kiều giáo sư mở miệng sẽ có một mặt trái buff - sự buồn ngủ. Nên chẳng được bao lâu, cô liền úp mặt xuống bàn tiến vào mộng đẹp.

Kiều Phong có phần bất đắc dĩ, anh đã nói đủ dễ hiểu, nhưng cô vẫn lại gục đầu ngủ gật như cũ, quả thật không hề có chí tiến thủ. Gỗ mục đúng là chẳng thể khắc được!

Ngồi bên trái cô là một nam sinh vô tâm vô tính mà viết bài, bên phải là một nam sinh đang cúi đầu chơi game trên điện thoại di động. Sau khi chơi chán, nam sinh kia cảm thấy buồn chán, ngẩng đầu lên lại nhìn thấy khuôn mặt đang ngủ say của Lam Sam, cậu ta đột nhiên nảy ra một ý nghĩ. Anh quay lưng về phía Lam Sam, giơ tay lên máy xem cô như bối cảnh để "tự sướng", chụp vài tấm lại mở ra xem lại, cảm thấy cũng không tồi. Người đẹp đúng là người đẹp, ngủ mà vẫn đẹp tuyệt trần.

Lòng tham vô đáy, ngắm nhìn một lúc, cậu nam sinh này lại thấy chỉ lấy người đẹp làm bối cảnh vẫn chưa thể thỏa mãn, cậu ta lại càng muốn thân mật ngọt ngào hơn, ngay lập tức cậu ta sán lại gần hơn, đưa tay chống lên mặt bàn Lam Sam, chỉnh tay hơi khum lại thành hình vòm cung vừa vặn chạm đến người Lam Sam nhưng không dám tiếp xúc với cô. Cậu ta cúi thấp người xuống, gương mặt kề sát mặt cô, điều chỉnh tư thế xong xuôi, mới giơ tay phải lên ấn máy.

Kiều Phong mới vừa viết bài trên bảng, quay xuống vừa hay mình thấy cảnh này, không hiểu sao lòng anh chợt bốc lên một ngọn lửa, đột nhiên đập bàn một cái.

https://thuviensach.vn

Rầm!!!

Tiếng động này qua micro trên bục giảng bị phóng đại tạo thành một âm thanh cực lớn, như sấm nổ rền vang khắp phòng học khiến mọi người hoảng sợ nhìn nhau, cuối cùng ánh mắt mọi người lại đồng thời hội tụ về phía Kiều giáo sư, nhìn anh đầy nghi ngờ. Cậu sinh viên đang chụp ảnh tự sướng cũng vuột tay rơi cả di động xuống đất, không cách nào khác đành khom lưng cúi xuống gầm bàn nhặt lại.

Lam Sam bị tiếng vang khủng bố vừa rồi khiến đột ngột giật mình tỉnh giấc, cô dụi dụi mắt, ngẩng đầu lên, hai tay đặt trên bàn, duy trì tạo hình có thể tùy thời tiến vào giấc ngủ.

Cô mơ màng nhìn về phía bục giảng.

Trên bục giảng, sắc mặt Kiều Phong vẫn vô cùng bình tĩnh. Con người Kiều Phong này có bản mặt tuyệt đối không hề phong phú, lúc vui vẻ chưa chắc đã cười, lúc nổi giận cũng quyết không đen mặt. Nếu bạn muốn theo dõi tâm trạng của anh ta thì phải quan sát những biểu cảm nho nhỏ, ví dụ như khóe miệng của anh hơi trễ xuống có nghĩa là anh đang không vui vẻ. Hiện tại Lam Sam ngồi phía sau, cách khá xa nên căn bản không thể phát hiện được anh đang vui hay giận.

Thế nhưng chắc chắn là anh đang hoàn toàn chăm chú nhìn về phía cô…. Lam Sam sờ sờ mũi một cái, không hiểu sao lại thấy chột dạ, cô có làm gì đâu?

Kiều Phong hắng giọng, lên tiếng:

- Mời cái vị bạn học ngồi phía cuối lớp đang trợn mắt chảy nước dãi trả lời tôi đang giảng đến chỗ nào?

Lam Sam sờ sờ miệng.. Cô chảy nước dãi chỗ nào!

https://thuviensach.vn

- Đừng sờ nữa, tôi đang nói bạn đấy!

Cái đập bàn của Kiều Phong đem toàn bộ sự chú ý của sinh viên đang ngồi trong lớp về phía anh, bây giờ lại thấy anh điểm danh về một vấn đề nên mọi người nhìn theo ánh mắt của Kiều giáo sư, bắt đầu hướng quay sang nhắm mục tiêu phía cuối phòng học, đồng thời tò mò thảo luận, cả phòng học bắt đầu lầm rầm tiếng xì xào bàn tán.

Lam Sam đột nhiên cảm thấy dường như tất cả mọi người đều đang nhìn cô, tất cả đều bàn luận về cô, giống hệt như khi còn bé bị giáo viên phê bình trước lớp khiến các bạn học đều xúm lại chê cười.

Cô cực kỳ thiếu tự nhiên, cảm thấy Kiều Phong có phần không nể mặt cô chút nào hết, cô tức giận nhìn anh, lại nhận ra anh vẫn đang nhìn chằm chằm đợi câu trả lời của cô.

Cái tên này lại lên cơn điên gì nữa đây! Lam Sam không còn cách nào khác đành đứng dậy, nghểnh cô đáp:

- Tôi không biết!

- Mời ngồi xuống! Hy vọng sau này cô sẽ không buồn ngủ nữa, nếu không tôi đề nghị cô có thể đứng dậy nghe giảng.

Có người cười thành tiếng, những tiếng cười này không hề cố ý, nhưng cũng chẳng mang ý tốt. Lam Sam không hề biết rằng đó là vì đối phương nhận ra cô, thấy cô sửng sốt nên cảm thấy bõ tức. Cô chỉ biết rằng Kiều Phong đã hạ thấp thể diện của cô trước mặt mọi người khiến cô bị chê cười. Sao người này lại lấy cô làm mẫu chứ, rõ ràng ngủ trong giờ của anh không chỉ có mình cô. Lam Sam nổi nóng, trả lời:

- Nếu như tôi muốn ngủ mà lại không muốn đứng, vậy có được phép lựa chọn không tham dự lớp học của thầy không, thưa Kiều giáo sư?

https://thuviensach.vn

- Không được, nếu không tôi sẽ phạt cô.

Vài người trở nên mất bình tĩnh: mẹ kiếp, vì sao mấy câu nói tiếng phổ thông thế này mà sao nghe chả hiểu nội tình gì hết thế? Rốt cuộc là phạt thế nào? Có phải sẽ như vậy không? Cào tường xin chỉ giáo a a….

Lam Sam đương nhiên biết hình thức "nghiêm phạt" của anh là như thế nào – lại không nấu cơm cho cô chứ gì. Trình Giảo Kim còn có thuyền tam bản phủ, cái tên biến thái này suốt ngày chỉ biết mỗi kiểu dọa dẫm giống hệt nhau, bực mình chết mất!

Cô ngồi xuống, tập trung tất cả thần lực để lườm anh, hung hăng lườm anh. Cứ như vậy ngược lại cô lại cảm thấy không còn mệt nữa, mặc dù rất tiếc là ánh mắt của cô không thể chọc thủng vài lỗ trên người anh, đối với điều này cô cực kỳ tiếc nuối.

Mãi đến giờ tan học, Kiều Phong vẫn không hề nhìn cô thêm lần nào nữa. Chuông tan học vừa vang lên, Lam Sam đã vội vã thu dọn đồ đạc lao ra khỏi phòng học, bây giờ cô không muốn đợi anh mà cũng chẳng hề muốn nhìn thấy anh. Nhưng Kiều Phong lại nhanh chóng tìm thấy cô. Cô có bước nhanh đến đâu thì chân cũng không dài bằng anh, thế nên anh chẳng tốn bao nhiêu sức lực đã đuổi kịp cô.

Anh cúi đầu, nhìn xuống cái ống quần đang được xắn một các xấu xí của mình, hỏi một câu:

- Cô có muốn đi ăn đêm không?

- Không.

- Cô có phải đang nổi giận không thế?

- Dạ không dám.

https://thuviensach.vn

- À, tốt quá, tôi cứ tưởng cô đang nổi giận cơ.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 33

Không May

Tối hôm đó vừa về đến nhà, Kiều Phong lợi dụng quyền hạn là một giáo viên của mình, tìm ngay ra thông tin của cậu sinh viên đã chụp ảnh Lam Sam kia. Việc này rất đơn giản, đầu tiên anh vào danh sách tất cả các sinh viên lựa chọn giờ dạy của mình, lược bỏ tất cả nữ sinh, sau đó thu nhỏ phạm vi tìm kiếm, rồi anh kiểm tra danh sách các nam sinh cùng với số thứ tự của họ, đối chiếu với mạng lưới thông tin cá nhân trong tư liệu của trường, lập tức sẽ tìm thấy ảnh chụp tương ứng của đối phương, cuối cùng xác định được kẻ gây chuyện kia.

Kẻ này tên là Lý Tiểu Lượng, hiện đang học năm thứ hai.

Kiều Phong tìm hiểu thông tin của cậu ta và tìm được tài khoản cá nhân của Lý Tiểu Lượng, sau đó phát hiện ra tay sinh viên này quả nhiên đã đem những bức ảnh hôm nay vừa chụp trên lớp tung lên diễn đàn online của trường. Mặc dù Lý Tiểu Lượng chỉ đăng một tấm ảnh duy nhất, trong ảnh khoảng cách của cậu ta và Lam Sam coi như cũng bình thường, có vẻ đỡ hơn so với dự đoán của Kiều Phong. Trong bài đăng Lý Tiểu Lượng oán giận nói với bạn bè cậu ta rằng chỉ kịp chụp được mỗi một bức ảnh, sau đó đại mỹ nữ bị giáo sư đánh thức khiến cậu ta đánh rơi hỏng cả di động, đúng là xui xẻo.

Kiều Phong giúp Lý Tiểu Lượng xóa bỏ bức ảnh vừa đăng, sau đó anh gửi tin nhắn riêng cho cậu ta, rất lịch sự thông báo: Hi vọng cậu ta lập tức

https://thuviensach.vn

xóa bỏ toàn bộ ảnh chụp trong điện thoại di động nếu không sẽ phải đối diện với sự trả thù của Kiều lão sư.

Phía dưới còn thêm ghi chú thêm: Phương pháp xóa bỏ ảnh chụp trong điện thoại di động.

Sau đó Lý Tiểu Lượng liền cho anh vào danh sách đen.

Ngày hôm sau, Lý Tiểu Lượng định đến trường để đăng ký làm thẻ xem phim hoạt hình. Hôm nay cậu ta khá may mắn, không cần phải xếp hàng mà được đi thẳng vào làm một cách rất thuận lợi. Sau khi nhận được thẻ xem phim, cậu ta lấy áo lau lau – vì có đôi khi thẻ mới tinh sẽ bị dính một vài mảnh giấy vụn không tên trên ảnh. Trong lúc đó lơ đãng nhìn thấy phần thông tin cá nhân trên thẻ, nay lập tức cậu ta bị đông cứng - ở phần vị trí ảnh chụp của cá nhân, khuôn mặt đẹp trai của cậu ta đã không cánh mà bay, thay vào đó là ảnh một con chó Husky đang lè lưỡi trợn mắt.

Đêm hôm đó, Lý Tiểu Lượng vừa đau khổ khóc ròng vừa ngồi xóa những tấm ảnh trên di động của mình, đồng thời quay lại toàn bộ quá trình xóa ảnh và chuyển đến hòm thư riêng của Kiều giáo sư.

….. ****….

Ngày hôm sau, cho đến khi đi làm Lam Sam vẫn giận Kiều Phong, không chỉ bởi anh khiến cô nổi giận, mà càng tức giận hơn là cô giận anh mà anh còn đắc ý chẳng biết gì, quả thật…. tức chết mất!

Con hàng này còn gửi tin nhắn hỏi tối nay cô muốn ăn gì. Hừ Hừ Hừ, đi mà chết đi!

Nghĩ sao, Lam Sam nhắn tin trả lời anh như thế. Cô thầm nghĩ, đọc tin nhắn này, không tin anh ta còn không biết cô đang tức giận!

Một lát sau, Kiều Phong nhắn trả lời một chữ: Tốt.

https://thuviensach.vn

Lam Sam….!!!

Nếu đây là lời của một người khác nói ra, cô biết đối phương nhất định là đang phối hợp trêu đùa với cô. Nhưng đây lại là Kiều Phong, là Kiều Phong nói được làm được! Anh thật sự không định cho cô phi nguyên một cái chậu bay đấy chứ? Hình ảnh đó đẹp tuyệt vời đến mức cô không dám nghĩ tiếp…..

Lam Sam vội vàng há hốc miệng run rẩy nhắn tin lại: Tôi đùa đấy!

Kiều Phong: Tôi biết, ngốc quá.

Lam Sam phát hiện ra hình như cô đần thật rồi.

Cân nhắc đến vấn đề bản thân vẫn còn đang tức giận, cô không thèm trả lời Kiều Phong nữa.

Bữa trưa đương nhiên vẫn ở căng-tin dành cho nhân viên, dạo này khẩu vị của Lam Sam bị Kiều Phong nuôi dưỡng đến mức điêu tàn nên khi ăn cơm trong nhà ăn chỉ đơn thuần để no cái bụng chứ đừng nói đến có ngon hay không.

Hôm nay khi vào căng tin cô vô tình gặp đại Boss Tống Tử Thành. Dường như các sếp đều tỏa ra một ánh hào quang " Nơi Boss tới cấm kẻ làng nhàng vãng lai", bởi vậy nếu lấy Tống Tử Thành làm trung tâm bốn bàn chung quanh chỉ còn mỗi mình anh.

Lam Sam đi ngang qua trước mặt sếp tổng, bước chậm lại, lên tiếng chào anh:

- Chào sếp! - Ngồi đi.

Lam sam không còn cách nào khác là đành ngồi xuống. Cô cùng Tống Tử Thành mới chỉ tiếp xúc qua vài lần, ở bên cạnh con người này thật ra

https://thuviensach.vn

cũng rất tốt, không hề có cái kiểu lớn giọng lắm điều như các lão tổng khác cho nên cô cũng không cảm thấy mất tự nhiên, chơi đùa cũng rất thoải mái.

Ăn được vài miếng, cô ngẩng đầu lên nhìn Tống Tử Thành và muốn trò chuyện cùng với anh. Sau đó cô nhận ra sếp tổng cũng đang nhìn cô, đây không phải là trọng điểm, quan trọng là thái độ của anh dường như là rất cảm động? Lam Sam hơi mơ hồ, lẽ nào cô lại là cô em gái đã thất lạc nhiều năm của sếp tổng ư?

Cô bị chấn động không nhẹ vì chính suy nghĩ này của mình.

Tống Tử Thành quả thực rất cảm động – anh cảm động vì cuối cùng cũng có cơ hội được ngồi ăn cùng cô, hai người cùng nhau ăn cơm và nói chuyện trên trời dưới đất mà không bị bất kỳ ai quấy rầy. Trải qua đủ các loại đả kích nhấp nhô trùng điệp, sự bình thản hiện giờ cũng đủ để người ta cảm thấy quý trọng và cảm động. Anh thật là ngày càng dễ thỏa mãn.

Đồng thời Tống Tử Thành còn phát hiện ra, từ sau khi gặp Lam Sam, anh dường như không hay nói chuyện yêu đương nữa, anh đã vận dụng rất nhiều chiêu tán gái trên người cô mà cũng chẳng được, tất cả những gì có thể anh đều đã đem ra sử dụng nhưng đều kết thúc thất bại bởi nhiều nguyên nhân khác nhau. Trừ lần này, anh khá lo được lo mất, đây là điều trước nay chưa từng xảy ra. So với hiện tại, anh nghĩ đi nghĩ lại, anh vẫn chưa được cùng tán gẫu với cô, sao có thể được cô ưu ái chút nào chứ.

Anh cho rằng vì con mồi săn lần này của anh có khả năng phòng ngự khá cao, như thành đồng vách sắt không chê vào đâu được.

Chính vì vậy, cảm giác chinh phục được một người con gái như thế này mới càng khoái cảm, đúng không?

- Lam Sam.

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành vừa định mở miệng, đúng lúc này, một cô nàng đang sốt ruột hoảng hốt chạy ngang qua, trên tay bê một khay thức ăn dở, trên đĩa vẫn còn thừa lại một ít cơm canh. Vừa đi ngang qua chỗ Tống Tử Thành, không biết có chuyện gì xảy ra, cô ta bị trượt chân, cả người lao về phía trước, khay thức ăn văng ra ngoài, bay về phía Lam Sam.

Lam Sam phản ứng rất nhanh, theo bản năng đẩy cánh tay kia ra, nên khay thức ăn không đổ thẳng xuống đất nhưng đống thức ăn bên trong vẫn hoa hoa lệ lệ tung tóe trên mặt cô, tưới thẳng lên quần áo cô, một vài thứ còn rất thẳng thắn đọng lại trên mặt cô.

Lam Sam vẫn không hề nhúc nhích, cô híp mắt lại đầy nguy hiểm, cắn răng nói:

- Hách! Mẫn!

Hách Mẫn bò lồm cồm từ dưới đất dạy, thấy bộ dạng chật vật của Lam Sam, cô sợ gần chết:

- Lam Sam, chị Lam Lam Lam Sam em sai rồi! Xin lỗi xin lỗi xin lỗi! - Nói xong cô nàng lôi túi giấy ăn ra không ngừng lau người Lam Sam.

Thức ăn và canh màu nâu nhạt đọng lại trên quần áo bốc mùi tanh tưởi như sắt rỉ, lau làm sao mà sạch được, Hách Mẫn chỉ có thể lau sạch mặt cô, sau đó lau lại tóc cô.

Lam Sam đẩy cánh tay cô nàng ra:

- Được rồi, được rồi!

- Xin lỗi! – Hách Mẫn cuống quit đến mức viền mắt đã đỏ hoe.

Với tính cách của Lam Sam nhất định sẽ mở miệng mắng cô ít nhất vài câu… Thế nhưng Lam Sam nhìn bao quát một vòng, cô nhận ra rất nhiều

https://thuviensach.vn

người đang nhìn về phía này, Hách Mẫn sắp òa khóc mất rồi.

Tống Tử Thành nhíu mày nhìn Lam Sam, hỏi:

- Có mang theo quần áo dự phòng không?

Lam Sam bất đắc dĩ lắc đầu:

- Không. – Cô cúi xuống nhìn lại đống hỗn độn trên người mình không biết phải làm sao bây giờ. Không biết có nên mượn quần áo của ai đó không nhỉ? Kể cả nếu có thể mượn thì đống canh trên đầu cô, lại còn cái mùi bốc lên này nữa, đi đến đâu cũng sẽ bị người ta xua đuổi mất, bộ dạng thế này sao có thể gặp khách hàng được đây? Hắn khách hàng sẽ cho rằng cô là nhân viên chạy bàn bên quán cơm nhảy sang đây làm việc mất…

Nghĩ đến đây, cô thở dài.

Tống Tử Thành đẩy thức ăn trên bàn, đứng dậy nói:

- Đi thôi.

Lam Sam hữu khí vô lực phất tay:

- Hẹn gặp lại sếp.

Tống Tử Thành thấy hơi buồn cười:

- Lam Sam, đi cùng với tôi.

Lam Sam sửng sốt:

- Đi đâu cơ?

- Tôi đưa cô đến khách sạn.

https://thuviensach.vn

Lam Sam nhất thời hiểu ra, anh định đưa cô đến một khách sạn gần đây để tắm rửa vệ sinh. Ôi, sếp tổng thật tốt quá. Cô có phần cảm động, đứng dậy đuổi theo, vừa đi vừa lấy giấy ăn lau qua trang phục của mình, sếp tổng đã có lòng tốt giúp đỡ, cô không thể để dính dớp mấy thứ bẩn thỉu này trên xe sếp.

Ngồi trên xe, Tống Tử Thành mở cửa sổ, vừa hỏi Lam Sam:

- Cô dự định cứ như vậy mà buông tha cho cô ta à?

"Cô ta" đương nhiên là ám chỉ cô nàng thất quỷ Hách Mẫn đây. Lam Sam lắc đầu:

- Sao có thể chứ, về tôi nhất định sẽ mắng cô ta một trận.

- Sau đó thì sao?

- Sau đó cũng chỉ vậy thôi, cô ấy đâu có cố ý.

Tống Tử Thành nhướn mày:

- Sao cô biết cô ấy không cố ý?

Lam Sam ngồi thẳng người, cố gắng giảm hết sức diện tích tiếp xúc với chỗ ngồi. Cô đáp:

- Nếu là cô ý, cô ấy sẽ không để thừa lại chút xíu nước hầm mà lphải à cả một bát canh trứng đầy cho hả giận, hoặc một đĩa đầy đậu phụ chẳng hạn. – Hơn nữa Hách Mẫn là nhân viên của cô, cô bé này đến tìm cô gây chuyện thì có gì hay chứ?

Hai người đến một khách sạn ngay gần đó. Tống Tử Thành thuê một phòng riêng cho Lam Sam, rồi để cô lại tắm rửa. Sau khi Lam Sam tắm xong nhìn thấy một túi áo tắm trong nhà tắm, cô lại hơi phiền muộn, trước

https://thuviensach.vn

đó sao không đi mượn quần áo chứ, cô không muốn lại phải mặc quần áo bẩn vào đâu nha…

Cộc cộc cộc, có tiếng gõ cửa.

Tống Tử Thành ở ngoài cửa nói vọng vào:

- Lam Sam xong chưa?

Lam Sam giữ chặt cửa, thò đầu ra nói:

- Sếp, có chuyện gì ạ?

Tống Tử Thành đưa một túi lớn hai túi nhỏ cho cô:

- Sợ cô không mang theo quần áo nên tôi vừa nhờ trợ lý mua cho cô.

- Cảm ơn sếp! – Lam Sam cảm động nhận lấy, ngoài cảm động cô còn cảm thấy thán phục hiệu suất làm việc của kẻ có tiền này.

- Không cần cảm ơn. – Tống Tử Thành hơi ngừng lại, rồi bổ sung: - Người trợ lý của tôi là phụ nữ.

Lam Sam không hiểu sao Tống Tử Thành phải nói với cô về chuyện này, nói thật là cô đâu có quan tâm trợ lý của sếp tổng thuộc chủng loại gì, chẳng lẽ sếp tổng lại thích tự tào lao buôn chuyện với cô à? Ạch… Cho đến khi quay lại phòng, mở túi ra, cô mới sáng tỏ tại sao Tống Tử Thành phải giải thích với cô điều này. Trong túi lớn đựng một bộ trang phục gồm một bộ cả quần và áo, còn túi nhỏ thì dĩ nhiên là một bộ nội y đầy đủ dành cho phụ nữ rồi…

Lam Sam toát mồ hôi bi đát thay toàn bộ quần áo từ trong ra ngoài, bất kể là quần áo ngoài hay nội y bên trong đều vô cùng vừa vặn. Được rồi, có một vấn đề đây, sao sếp tổng lại biết rõ số đo quần áo của cô thế nhỉ? Cứ cho là trang phục bên ngoài có thể dễ dàng đoán được, vậy còn nội y thì

https://thuviensach.vn

sao… Cô có phần xấu hổ, nhưng những vấn đề kiểu này cũng không thể quá suy ngẫm, trên đời quả thật có một số người đàn ông chỉ cần liếc mắt là đã có thể nói được chính xác số đo của phụ nữ, đó quả là một thiên phú dị bẩm nhé.

Nhưng thật không công bằng, tại sao phụ nữa không thể chỉ cần liếc mắt mà có thể đoán được độ dài của tiểu đệ đệ cánh đàn ông chứ…

Mặc quần áo tử tế Lam Sam bước ra cửa, vờ như cô không hề phát hiện ra bất cứ điều gì, con gái lúc cần cũng phải biết giả nai một chút. Tống Tử Thành còn đang theo sau cô, anh phải đưa cô về công ty.

Lam Sam không biết phải cám ơn anh như thế nào cho phải đạo, không thể làm gì khác hơn là phát huy tinh thần nịnh nọt, cô khen tặng sếp tổng thành một đóa hoa tươi đẹp của Tổ quốc, sau đó cô nói:

- Sếp tổng, hôm nay tổng cộng hết bao nhiêu tiền, phiền sếp cứ sai trợ lý báo với tôi một tiếng, đã khiến sếp phải phiền toái lắm rồi sao có thể mặc không đồ của sếp được.

Tống Tử Thành vẫn chăm chú nhìn về phía trước, đáp:

- Không cần.

- Vậy sao được chứ, nếu không tôi nhất định không mặc đâu.

- Nếu cô quả thật bận tâm như vậy, cô có thể mua lại quần áo giống như thế cho tôi.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 34

Ôm

Tống Tử Thành đưa Lam Sam về công ty rồi cũng đi luôn. Trong khi Lam Sam vẫn còn đang suy nghĩ về lời anh nói, không biết có nên đi mua quần áo cho anh thật hay không nhưng cô luôn cảm thấy như thế cứ kỳ kỳ thế nào ý.

Cô mặc một bộ quần áo sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái trở về trước ánh mắt thêm chút tìm tòi của các đồng nghiệp trong công ty, Boss đại nhân đối xử với Lam Sam tốt như vậy cũng thật khó mà không tò mò nha… Người khác không hỏi, Lam Sam cũng kiên quyết không thèm giải thích nhiều, quá nhiệt tình cũng chẳng hay ho.

Cứ như vậy vượt qua ánh mắt bắn phá của mọi người cả một buổi chiều dài đằng đẵng, đến giờ tan tầm, cô nhanh chóng chuồn về. Thời tiết mùa hè thật thất thường, rõ ràng buổi chiều trời còn rất đẹp, đến lúc cô bước ra khỏi công ty, cả bầu trời đã mịt mù vây kín bởi một màu đen, trời xẩm xì xì và dường như có thể ập mưa xuống bất cứ lúc nào. Lam Sam sờ sờ túi, cô thầm nghĩ không xong rồi, hôm nay cô lại không nhớ mang theo ô. Cô không thể làm gì khác hơn là yên lặng cầu nguyện, hy vọng ông trời rủ lòng từ bi sẽ không đổ mưa trước khi cô về kịp đến nhà.

Vừa cầu nguyện xong, ngoài trời mưa bắt đầu rơi.

Lam Sam ngao ngán chạy vào ga tàu điện ngầm.

https://thuviensach.vn

Cả quãng đường trên tàu điện ngầm, mưa hoàn toàn không hề có ý định dừng lại, trái lại càng ngày càng mau. Từng giọt mưa rơi nặng nề như những hạt ngọc, bị gió cuốn bay hoảng loạn tạo thành những đường vặn vẹo. Trên những nóc nhà, mưa đọng lại men theo đường ống trút xuống như những dòng thác nhỏ trắng xóa, tiếng mưa rơi xuống mặt đất nghe "Rào rào" ngày một to hơn, cứ liên tục, như roi mây quất xuống khiến người ta cảm thấy hoang mang. Gió lạnh mang theo hơi nước phả vào mặt, điên cuồng chui qua các ngóc ngách như chỉ hận không thể thổi bay mọi thứ xung quanh, bởi vậy khiến mọi người tỉnh táo hơn. Lam Sam vô thức chà xát cánh tay, cô thấy hơi lạnh.

Ngoài ga tàu điện ngầm có không ít người đang chen lấn xô đẩy. Họ hầu như đều vì không mang theo ô nên phải nán lại tại đây. Đằng sau có khá nhiều người đang xô ra, nhân viên đường sắt không còn cách nào khác là nhấn mạnh hết lần này đến lần khác " Không được chặn trước cửa ga".

Lam Sam đang chen chúc cố gắng thoát khỏi dòng người cuồn cuộn để có thể mau chóng trở về nhà. Dù sao bản thân cũng là một mỹ nữ, khả năng được một người qua đường cứu giúp tương đối cao, cô vừa nghĩ chưa được một phút thì một người đàn ông tiến đến hỏi cô có muốn đồng hành đi về cùng anh ta không.

Lam Sam đang định trả lời là "có" thì bỗng nhiên nghe thấy tiếng gọi:

- Lam Sam. – Giọng nói ôn hòa xuyên qua màng mưa đập thẳng vào màng nhĩ của cô.

Lam Sam nhìn về phía tiếng gọi, thấy Kiều Phong đang cầm một chiếc ô đen đứng dưới bậc cửa. Mưa bụi bay bay trên khuôn mặt anh, tạo thành vô số giọt nước nhỏ li ti như màn sương mù trên đỉnh ô. Anh lặng im đứng dương ô trong màn mưa, như một thân cây kiên định.

https://thuviensach.vn

Lam Sam tuy vẫn khá giận, nhưng vừa nhìn thấy anh như vậy, cơn giận của cô dường như đã tiêu tan phân nửa.

Người đàn ông đang đứng bên cạnh Lam Sam thầm nghĩ: " Người anh em này có biết đường tán gái hay không thế, đi đón người ta mà cầm một cái ô lớn thế, cái ô đó đừng nói là đủ cho hai người, ngay cả cái đầu voi cũng che vừa luôn….

Kiều Phong giơ cái ô cực đại trên đầu, vẫy Lam Sam:

- Lam Sam, mau tới đây.

Lam Sam đi tới đứng dưới ô của anh, Kiều Phong chủ động nhận chiếc túi trên tay cô. Hai người cùng nhau trở về. Lam Sam trầm mặc một lúc, rồi hỏi:

- Sao anh biết tôi không mang ô?

Kiều Phong đáp:

- Tôi chỉ lo cô sẽ không mang ô thôi. – Cho nên tới xem chút, hóa ra đúng là cô nàng ngu ngốc này thật sự không mang ô theo đấy.

Lam Sam vô cùng cảm động, cô đã hoàn toàn tha thứ cho Kiều Phong, cô cũng nhận ra con người này trong nội tâm vẫn chỉ là một cậu bé ngốc nghếch, tuy rằng có điểm hơi ngố nhưng tâm địa thiện lương, cô hà tất phải nổi giận với anh.

Đúng lúc đó, Kiều Phong đột nhiên hỏi:

- Lam Sam trưa nay sao cô lại vào khách sạn với Tống Tử Thành thế?

Lam Sam kinh ngạc, cô dừng lại, nhìn anh thật kỹ, rồi hỏi ngược lại:

- Sao anh biết tôi và anh ta đến khách sạn? Anh theo dõi tôi?

https://thuviensach.vn

Kiều Phong lắc đầu:

- Không.

Lam Sam càng hỏi dồn:

- Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra? – Những chuyện xảy ra ngày hôm nay cô chưa hề nói với bất kỳ ai, lại càng không đăng lên blog cá nhân, sao anh biết được chứ? Nếu chuyện gì anh cũng biết hết thì thật khiến người ta cảm thấy thiếu an toàn.

- Trên điện thoại của cô, email có chức năng tự định vị, tôi thiết lập một số giả định vị trí là có thể dễ dàng định vị chính xác vị trí hiện tại của cô.

Tuy nghe không hiểu nhưng Lam Sam biết rằng sau cùng anh đã định vị cô, nếu thế việc anh biết cô đến khách sạn cũng không hề ly kỳ nhé. Nhưng chuyện đó và theo dõi không có gì quá khác biệt đúng không? Trong lòng Lam Sam cảm thấy khó chịu, cô cố nén cơn giận hỏi lại:

- Kể cả anh biết tôi ở đâu, vậy sao anh biết Tống Tử Thành cũng đã có mặt ở đó?

Kiều Phong cụp mắt nhìn xuống đất, hàng mi dài che đi tâm trạng nồng đậm lúc này, anh đáp:

- Tôi xâm nhập vào hệ thống quản lý của khách sạn, sau đó thấy thông tin của Tống Tử Thành nhưng lại không tìm thấy thông tin của cô cho nên tôi đoán là hai người cùng đi, sau đó đặt một phòng dưới tên của Tống Tử Thành.

Lam Sam chán nản, cô chỉ vào mặt anh, tức giận nói:

- Kiều Phong anh có bị bệnh không thế? Anh có ý gì mà cứ suốt ngày rình mò chuyện riêng tư của người khác thế?

https://thuviensach.vn

Anh có sở thích rình trộm à?

- Tôi không có sở thích rình trộm. Lam Sam, hai người vào khách sạn làm gì thế?

Lam Sam châm chọc:

- Hỏi tôi làm gì chứ? Không phải anh giỏi lắm à? Sao không thử điều tra xem?

Kiều Phong hơi bất đắc dĩ:

- Hôm nay hệ thống camera theo dõi của khách sạn đó đã bị tôi phá hỏng rồi nên không thể sử dụng được camera nữa.

- Anh…! – Lam Sam không biết phải nói gì cho phải, cô đoạt lại túi của mình, xoay người bước nhanh: - Đồ tâm thần!

Kiều Phong vẫn đi theo sau cô, cẩn thận cầm ô che cho cô, anh vẫn không ngừng buông tha mà truy hỏi:

- Lam Sam vì sao hai người cùng vào khách sạn?

Lam Sam nổi giận nói:

- Một người đàn ông và một người đàn bà cùng vào thuê phòng thì còn làm gì nữa?

Kiều Phong chắc như đinh đóng cột phủ định:

- Không có khả năng.

- Cắt. - Lam Sam cười nhạo: - Sao anh biết được?

- Lam Sam, cô không phải người như vậy.

https://thuviensach.vn

Lam Sam càng bước nhanh hơn:

- Biến đi, tôi chính là người như vậy đấy.

Kiều Phong vẫn không ngừng đuổi theo cô:

- Tôi hì vọng cô đừng quá tiếp cận Tống Tử Thành, hắn chẳng tốt lành gì đâu.

- Vẫn tốt hơn so với anh.

Kiều Phong đột ngột dừng lại bất động. Lam Sam không chú ý nên vẫn cho rằng trên đầu mình còn có ô. Cô ngẩng cao đầu bước đi trong màn mưa, bị một vài giọt mưa bất tử nhỏ vào, cô hoảng hốt theo bản năng lùi về phía sau.

Kiều Phong thấy cô bị ướt mưa, anh đuổi theo hai bước về phía trước để che ô cho cô. Cứ như vậy một người lùi, một người tiến, cả hại dựa vào nhau thật gần.

Lam Sam nghiêng đầu quay sang phía khác, cô thấy anh đang cúi đầu nhìn cô chăm chú, đôi đồng tử đen láy đã không còn thần thái thường ngày mà hiện đang tràn đầy sự thất vọng cùng nỗi bi thương. Trong lòng cô chợt chấn động, không khỏi cảm thấy khổ sở, nhưng nghĩ kỹ lại, rõ ràng chính anh làm cô giận mà!

Cô cúi đầu, hừ một tiếng nghe thật nặng nề.

Kiều Phong vòng sang đứng trước mặt cô, anh nhẫn nhịn trong lòng, nhỏ giọng hỏi:

- Lam Sam, cô nổi giận đấy à?

Lam Sam lúc này đã có kinh nghiệm hơn nên ăn ngay nói thật:

https://thuviensach.vn

- Đúng đấy, tôi đang nổi giận, tôi bắt đầu giận từ hôm qua cho đến tận bây giờ. Kiều Phong anh là đồ ngu ngốc, ngu ngốc! Anh...

Anh bỗng Giang hai cánh tay, ôm Lam Sam vào lòng.

Lam Sam lại càng hoảng sợ hơn:

- Anh anh anh, anh làm cái gì thế! Buông ra! - Vừa nói, vừa ra sức dãy dụa.

Kiều Phong vẫn cố chấp ôm cô, đáp:

- Tôi nhớ kỹ là cô từng chia sẻ trên weibo rằng khi một cô gái tức giận cô ấy chỉ cần một cái ôm.

Lam Sam đột nhiên trở nên yên lặng.

Một tay Kiều Phong đang cầm chiếc ô an an ổn ổn bao quanh hai người, một tay anh ôm chặt lấy hông cô, khiến cô dán chặt vào người anh, giọng anh đầy dịu dàng:

- Lam Sam đừng giận nữa nhé.

Lam Sam vẫn không trả lời anh. Kiều Phong cảm nhận được bờ vai nằm trong lồng ngực mình khẽ run rẩy, anh buông cô ra, liền nhận ra đôi mắt cô đã đỏ ngầu, nước mắt điên cuồng trào ra. Kiều Phong hoảng hốt lau nước mắt cho cô.

- Đừng mà, xin lỗi.

Lam Sam miết miết khóe miệng, cô lấy tay áo chà chà trên mặt, thút tha thút thít đáp:

- Lâu lắm rồi không có ai đó ôm tôi... - Nói đến đây, hàng nước mắt lại anh dũng tiến ra.

https://thuviensach.vn

- Thôi mà, đừng khóc nữa.

- Tôi nhớ nhà lắm, nhớ cha mẹ tôi, hu hu hu...

Kiều Phong không biết phải diễn giải thế nào tâm trạng biến hóa phức tạp của Lam Sam, vừa đang vui vẻ, rồi lại nổi giận, rồi lại đau buồn... Anh không thể hiểu nổi. Anh chỉ biết rằng hiện tại cô đang đau lòng mà rơi lệ, anh không muốn nhìn thấy cô khóc như vậy, thấy cô đau lòng anh cũng khổ sở không nguôi. Anh kéo tay cô, nói:

- Nếu có chuyện gì tôi có thể giúp được cho cô, cứ nói thẳng để tôi biết nhé.

Lam Sam gật đâu, nước mắt lại Oanh Oanh liệt liệt tiếp tục rơi xuống, cô cũng không biết là đang có chuyện gì xảy ra nữa, bỗng nhiên cô cứ khóc không sao nín được, giống như trời sắp sập đến nơi mà căn bản vốn chẳng có chuyện gì mà...

Kiều Phong đưa Lam Sam vẫn đang khóc thút thít về nhà. Đến nhà anh cô cuối cùng cũng chẳng thể khóc được nữa, anh để cô rửa mặt, sau đó pha cho cô một cố nước gừng giải cảm.

Lam Sam bê ly nước gừng trên tay, thổi than khói nóng đang bốc lên trên mặt nước. Kiều Phong nhìn đôi mắt và cái mũi hồng hồng của cô, nói:

- Lam Sam, tôi nghĩ ra rồi, đối với tâm trạng bộc phát của cô chỉ có thể giải thích bằng một nguyên nhân khoa học được thôi.

- Nguyên nhân gì?

- Chu kỳ kinh nguyệt của cô sắp đến rồi.

- Có mà chu kỳ kinh nguyệt của anh đến ý.

https://thuviensach.vn

Lam sam vừa đưa cốc nước gừng lên miệng nhâm nhi được một hớp đã bị những lời kinh điển của anh khiến không ngừng ho khan, thiếu chút nữa chết nghẹn. Cô trợn mắt lườm anh:

- Đoán mò cái gì đấy.

- Tôi chỉ tham khảo kiến thức khoa học thôi.

- Im ngay.

Kiều Phong không thể làm gì khác hơn là ngậm miệng lại. Một lát sau anh lại đổi đề tài:

- Vậy cô có thể nói cho tôi biết vì sao cô giận được không?

- Thứ nhất là anh trước mặt rất nhiều người khiến tôi phải khó xử, khiến tôi không xuống đài được.

Kiều Phong suy nghĩ một chút rồi thành khẩn nhìn cô:

- Xin lỗi nhé, rốt cuộc tôi vẫn không thể lý giải một cách chuẩn xác tâm trạng của mọi người bình thường. Nếu cô cảm thấy cách làm của tôi không đúng, sau này tôi sẽ không làm thế nữa nhưng với điều kiện sau này cô không được ngủ trong giờ của tôi nữa.

- Được rồi, được rồi. - Vấn đề này quả thật rất khó giải quyết, Lam Sâm cũng không biết tên tiểu thiên tài này đang cố chấp làm gì nữa. Cô phất tay, nói: - vốn hôm qua tôi đã sớm nguôi giận rồi, sao anh còn rình mò chuyện riêng tư của tôi? Anh có biết chuyện này khiến tôi cực kỳ phản cảm không?

Kiều Phong lắc đầu:

- Về chuyện này tôi không thể chấp nhận được. Là do cô mở chức năng định vị trên điện thoại đi động, bất kể ai cũng có thể tìm ra vị trí của cô. Tôi đây đâu được tính là rình mò chuyện riêng tư chứ.

https://thuviensach.vn

- Vậy còn việc xâm nhập hệ thống thì sao?

- Tôi chỉ là tìm thấy thông tin của Tống Tử Thành đồng thời khớp với những suy luận... - Kiều Phong nói đến đây lại ngẩng đầu lên nghìn thấy ánh mắt Lam Sam đang kín đáo theo dõi anh, anh lại sợ cô tiếp tục nổi loạn, không thể làm gì khác hơn là đành thừa nhận: - Được rồi, tôi thừa nhận tôi thật sự không hề minh bạch, nhưng cô yên tâm tôi không hè có sở thích rình mò người khác đâu. Ví dụ như trong máy tính cá nhân của cô có rất nhiều lỗ hổng nhưng tôi chưa bao giờ xâm nhập nhé.

- Cái này có gì tốt mà đắc ý... -. Lam Sam 囧 囧, hỏi anh: - Vậy hôm nay anh lên cơn điên gì thế?

- Tôi... - Kiều Phong cúi đầu: - sáng nay cô không thèm để ý đến tôi, mà tôi lại không biết là vì sao.

- Thế là anh liền làm như vậy? Đương nhiên là vì tôi đang giận anh rồi. - lam Sam nói xong lại nghĩ, được rồi, đến sáng nay anh vẫn chưa biết cô tức giận, ôi Trái Đất thật hỗn loạn. Cô phất phất tay: - Được rồi được rồi, hôm nay tôi đến khách sạn là bởi vì có sự cố xảy ra, một cô nàng đánh đổ canh đầy quần áo tôi, Tống Tử Thành giúp tôi đến khách sạn để thay quần áo tắm rửa, chuyện chỉ đến đó là hết, chúng ta đi ăn cơm thôi.

Kiều Phong lại gọi cô:

- Lam Sam.

- Gì nữa thế?

- Hôm nay tôi rất buồn.

Lam Sam lấy làm ngạc nhiên:

https://thuviensach.vn

- Ôi ôi ôi, anh sao vậy? Chẳng lẽ chu kỳ kinh nguyệt của anh sắp đến thật à.

Kiều Phong sửng sốt, lập tức mất tự nhiên mà lắc đầu, anh buồn bực nhìn cô:

- Cô nói Tống Tử Thành tốt hơn tôi.

- Tôi nói lẫy vậy mà anh cũng tin à? Trên đời này làm gì có người đàn ông nào tốt hơn anh? Lên được phòng khách xuống được nhà bếp, vừa cô thể đảm nhận việc nặng vừa có thể nghe mắng chịu đánh, thật thà hơn trâu, trung thành hơn chó, ngoan ngoãn hơn thỏ, đáng yêu hơn mèo... - Đã quen với nghề bán hàng nên việc khen người khác đối với cô thật vô cùng trôi chảy nhẹ nhàng và không đáng bận tâm. Thế nhưng nói xong những lời nịnh nọt này Lam Sam đột nhiên phát hiện những lời này dùng để hình dung về Kiều Phong thật hoàn toàn chuẩn xác. Mẹ kiếp, rốt cuộc là cái trứng nào có thể sinh ra một tên đàn ông siêu cực phẩm đến thế chứ...

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 35

Rối Loạn

Đêm đó, Lam Sam về đến nhà và bất hạnh phát hiện ra ngày nghỉ lễ của cô thật sự đã đến, .. 囧, cái chuyện này mà để một người đàn ông đoán được thì cảm giác cũng quỷ dị vô cùng nha….

Cô thầm nghĩ, lẽ nào Kiều Phong có thể chỉ dựa vào lời nói của cô để phát hiện rằng nguyên nhân thật sự là vì vị họ hàng thân thích này đến thăm ư? Xem ra cái thứ trò chơi khoa học này còn thần kỳ hơn cả ma thuật nữa.

Ngày thứ hai, Lam Sam cùng ăn cơm với Kiều Phong, trên bàn ăn xuất hiện món cháo táo tàu để bổ máu. Lam Sam đương nhiên không có khả năng để có thể chia sẻ cái chuyện riêng tư vô cùng nữ tính của mình với một người đàn ông, sở dĩ Kiều Phong nấu món này vì anh hoàn toàn kiên trì và vô cùng tin tưởng vào phán đoán của mình. Lam Sam phát hiện Kiều Phong thoạt nhìn có vẻ dễ nói chuyện nhưng thật ra trong một số sự việc lại bướng bỉnh đến mức không bình thường, chỉ cần anh quyết tâm, chín con bò cũng không kéo lại được, nếu bạn đủ dũng cảm để ngăn cản anh, anh ta sẽ không ngừng lải nhải bên tai bạn, nhai đi nhai lại, tụng đi tụng lại… cho đến khi bạn chết vì bực mình.

Nên hiện tại Lam Sam cũng không có ý định bào chữa với anh ta làm gì, cô ngồi an vị hưởng thụ món cháo táo đỏ.

- Thế nào? – Kiều Phong nhìn cô đầy mong đợi. – Lần đầu tiên tôi nấu món này đấy.

https://thuviensach.vn

Lam Sam mạnh mẽ gật đầu:

- Ngon lắm! – Thơm, ngọt, mềm, dịu mát, nhừ, nhiệt độ cũng vừa phải, từng hạt cháo theo thực quản trượt thẳng xuống dạ dày một cách êm ái, thật vô cùng sảng khoái. Lần đầu tiên nấu đã ngon thế này rồi đúng là không hổ danh tiểu thiên tài mà. Lam Sam ăn vài miếng, không nhịn được vươn đầu lưỡi liếm môi. Lúc ngẩng đầu lên, cô phát hiện Kiều Phong đang chăm chú nhìn cô bằng ánh mắt sáng ngời.

Lam Sam chỉ chỉ vào bên bàn Kiều Phong:

- Ăn đi, anh bị choáng à?

- À. – Kiều Phong phục hồi lại tinh thần cúi xuống bắt đầu ăn một cái gì đó.

Lam Sam lại thích trêu anh, cô hỏi:

- Này, anh nói với tôi như vậy, có phải ham mê sắc đẹp không thế?

Kiều Phong chỉ vùi đầu vào ăn, không trả lời cô.

Lam Sam cảm thấy mất vui, đang định ăn, phát hiện trong phòng ăn xuất hiện thêm một vật thể không rõ ràng. Nó có màu đen trắng lẫn lộn, đuôi dài, tốc độ di chuyển rất nhanh, vèo cái đã thấy ngay dưới chân Lam Sam. Lam Sam sợ quá giơ chân lên:

- A a a, đây là cái gì thế?

Kiều Phong bình tĩnh an ủi cô:

- Không phải sợ, đó là Schrodinger đấy.

Từ bao giờ mà Schrodinger lại dài thế này? Lam Sam trấn định nhìn lại, vừa lúc đó Schrodinger cũng ngẩng đầu lên nhìn cô, rồi sau đó cô nhìn thấy

https://thuviensach.vn

một cái đầu gấu mèo…..

Hóa ra Schrodinger mặc một bộ quần áo hình gấu mèo, lúc này cả cái đầu mập mạp của nó bị cái mũ gấu mèo trùm lên, lúc ngẩng đầu lên vành mũ còn che mất cả mặt nên căn bản chả nhìn thấy gì hết. Ngay sau đó, nó lại cúi đầu bất mãn kêu lên.

Lam Sam hơi bị chẳng biết phải nói gì:

- Tại sao anh lại bắt một con mèo mặc quần áo gấu mèo chứ.

- Tôi cho rằng cô sẽ thích như vậy.

Lam Sam hình như có thể hiểu được suy nghĩ của Kiều Phong. Hắn anh lo tâm trạng của cô vẫn còn buồn bực nên dùng một cách thức mịt mờ thế này để dỗ dành và khiến cô vui vẻ.

Có một người bạn thân thiết như vậy còn cần cầu thêm gì nữa. Lam Sam ăn cháo táo đỏ, ngắm nghía chú gấu mèo, trong lòng đầy cảm động. Cô nói với Kiều Phong:

- Tiểu Phong ơi, tôi cảm thấy chỉ trong tương lai không lâu nữa anh có thể đuổi kịp và vượt qua vị trí của Tiểu Du Thái trong lòng tôi đấy.

Trong lòng Kiều Phong âm thầm đánh giá Lam Sam: Đồ trọng sắc khinh bạn.

Nói đến đây, Lam Sam đột nhiên nghĩ đến một nghi ngờ của mình từ rất lâu đến giờ, cô dò hỏi:

- Kiều Phong, tình cảm giữa anh và anh trai anh không tồi nhỉ?

- Ừ, cực kỳ tốt.

- Vậy sao anh ta không đến tìm anh thế, chơi bời đâu rồi?

https://thuviensach.vn

Kiều Phong ngẩng đầu liếc mắt nhìn cô, anh cảm thấy vấn đề cô đang hỏi thất không biết phải nói sao luôn. Thế nhưng anh vẫn trả lời:

- Tuần nào anh ấy cũng đến đâu, nhưng chẳng qua lúc đó vừa hay cô không có nhà thôi.

Hóa ra là như vậy, đã hiểu. Tuy đáp án này khiến trong lòng cô nảy sinh thêm một nghi ngờ mới nhưng nghi ngờ này thật không thích hợp để lấy ra hỏi, chí ít là trước mắt vẫn không thích hợp.

…***….

Càng nghĩ, Lam Sam càng quyết tâm không thể mua quần áo cho Tống Tử Thành được. Nhân viên nữ mà mua quần áo cho sếp nam, rất không hợp lý.

Cô mua cho anh một cái gạt tàn to bằng hợp kim, sát trên vành có khảm một vòng đá quý – đương nhiên chỉ là đá quý giả thôi nha. Nhìn chiếc gạt tàn rực rỡ như một chiếc bát quý, Lam Sam nảy lên một suy nghĩ rất hèn mọn, không cần để tàn thuốc lá, chỉ cần để tỏi không thôi cũng đẹp lắm rồi.

Vì mấy ngày nay Tống Tử Thành không đến salon ô tô 4S, Lam Sam không còn cách nào khác hơn là hẹn anh cùng ăn một bữa cơm, sau đó tặng anh chiếc gạt tàn.

Tống Tử Thành rất vui vẻ, đây là vật đầu tiên Lam Sam tặng anh, tặng gì không quan trọng, anh đều thích hết.

Ăn cơm xong, cả hai cùng rời khỏi nhà hàng, ánh đèn đường rực rỡ, từng dòng xe chạy băng băng trên đường, Lam Sam xoa bụng nhìn lên trời. Mặc dù đang đứng giữa một thành phố tràn ngập ánh sáng nhưng giữa con người và trời đất vẫn bao phủ bởi một tầng sương mù dày đặc, những con người sống trong thành phố này vĩnh viễn không bao giờ có thể nhìn thấy

https://thuviensach.vn

những vì sao trên bầu trời, nhiều lắm cũng chỉ là vài ba ngôi sao bé xíu như mấy con mèo nhỏ.

Cứ mùa này, vào buổi đêm, ở quê hương cô đều có có thể nhìn thấy dải thiên hà rực rỡ, ở đó có một bầu trời bao la bao phủ lên những bình nguyên rộng lớn, trên bầu trời là vô vàn các vì sao như đang được chìm sâu vào một biển tinh tú vừa rực rỡ vừa chói lóa. Nếu đang mang trong lòng tâm sự, hãy nằm xuống đất và nhìn lên bầu trời, tất cả mọi ưu sầu đều sẽ bị hút vào vũ trụ mênh mông kia.

Lam Sam hơi ưu tư, không biết vì cô đang nhớ về những ngôi sao hay nhớ quê nhà.

Tống Tử Thành bỗng hỏi:

- Muốn ngắm sao à?

Lam Sam ngạc nhiên:

- Sao anh biết vậy?

Sao anh biết được ư? Một cô gái ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, phần lớn đều vì muốn ngắm sao rồi, chứ chẳng lẽ lại ngắm máy bay à? Tống Tử Thành nhếch khóe miệng, ánh sáng tỏa ra trong đôi mắt anh bỗng trở nên nhu hòa hơn, bớt đi vẻ lạnh lùng nghiêm nghị thường ngày. Lam Sam nhìn vào đôi mắt anh, cô thầm nghĩ, đây mới thật sự giống những vì sao.

Tống Tử Thành nói:

- Ở đây không thể ngắm sao đâu, nếu cô muốn xem, chúng ta có thể đi leo núi.

Một từ “Chúng ta” anh thốt ra dường như đã kéo mối quan hệ giữa hai người lại gần nhau. Nhưng Tống Tử Thành biết khả năng phòng thủ của cô

https://thuviensach.vn

gái này rất mạnh, thường một cô gái xinh đẹp sẽ đề phòng cao đến cực đoan hoặc như thiên sang bách khổng, giống như mọi người đàn ông đều có ý định lên giường với họ, đó sẽ là những nhà máy năng lượng nguyên tử hạt nhân tầm cỡ đây. Lam Sam hiển nhiên thuộc về vế sau. Tống Tử Thành biết, hiện tại không có khả năng Lam Sam chỉ vì thích ngắm sao mà liền tùy tiện chạy đến một nơi hoang vu với anh, cho nên anh vội nói thêm:

- Nhưng hôm nay thời tiết dường như không đẹp lắm.

Lam Sam gật đầu, thầm nghĩ, sau này cô sẽ lừa Tiểu Phong Phong lên núi ngắm sao với cô.

…. ****…..

Ngày hôm sau, Tống Tử Thành bày chiếc gạt tàn Lam Sam tặng trong phòng làm việc của anh. Là một phú đại nhị, anh cũng không quá chơi bời lêu lổng, nhưng hiện anh không tiếp quản sự nghiệp của gia đình mà tự mình đứng đầu điều hành một công ty riêng, tuy công ty này mới có những bước đầu khởi sắc nhưng dường như anh cũng không quá quan tâm đến việc kiếm tiền – có kiếm được hay không anh đều sẽ phải trở về kế thừa gia nghiệp.

Kẻ chơi bời lêu lổng chân chính ở đây chính là Đàn Tử. Tên này có chỉ số thông minh thấp đến cực hạn, thường hành sự thất bại có thừa, niềm mong mỏi duy nhất của người nhà anh ta chính là hi vọng anh ta bớt gây chuyện. Đàn Tử thường xuyên ra vào phòng làm việc của Tống Tử Thành. Hôm nay cậu ta thấy trong phòng làm việc của anh Thành xuất hiện một cái gạt tàn mới tinh, đây không phải vì khả năng quan sát của anh ta tỉ mỉ mà vì chiếc gạt tàn đó không hề phù hợp với gu thẩm mỹ của anh Thành chút nào. Trên vành gạt tàn khảm một chuỗi đá quý, từ lúc nào anh Thành lại thích những thứ đồ lấp la lấp lóe thế này?

https://thuviensach.vn

Đan Tử ném cái gạt tàn sạch sẽ lên không trung, sau đó lại vững vàng đón lấy, cứ thế hết lần này đến lần khác.

Tống Tử Thành đang xử lý văn kiện, ngẩng đầu lên nhìn thấy cậu ta đang đùa nghịch như vậy, liền tức giận nói:

- Đặt xuống.

Đàn Tử bị dọa nên giật mình, trượt tay khiến cáu gạt tàn rơi oạch xuống chân.

- Ui ai ui, đau chết mất! Gãy ngón chân cái rồi! – Anh ta ôm chân ngồi kêu gào trên ghế salon.

Tống Tử Thành không thèm quan tâm ngón chân Đàn Tử có gãy không, anh chỉ quan tâm cái gạt tàn không biết rơi xuống có bị vỡ không thôi. Đàn Tử thấy anh Thành coi cái gạt tàn điên rồ kia như tiểu tình nhân, khó hiểu hỏi:

- Anh Thành, ai tặng anh vậy?

Tống Tử Thành không thèm đáp.

Đàn Tử hỏi:

- Không phải Lam đại mỹ nữ đấy chứ? – Thấy anh Thành vẫn trầm mặc, cậu ta vỗ đùi: - Thật đúng là, anh Thành ơi, có hi vọng rồi nhé?

- Im miệng lại cho tôi! – Tống Tử Thành nói xong, đặt chiếc gạt tàn trở lại bàn nước, sau đó lườm Đàn Tử: - Sau này đừng đụng vào nó nữa.

Đàn Tử gật đầu như giã tỏi.

Từ chỗ Tống Tử Thành đi ra, Đàn Tử rất vui vẻ nên hẹn nữ thần của cậu ta đi ăn cơm.

https://thuviensach.vn

Nếu không nói thì không biết cậu chàng này đê tiện thế nào, cậu ta biết rõ Tô Lạc không thích mình, rất hiếm khi cô chịu nhìn ta bằng thái độ dịu dàng tử tế, những chuyện này đều liên quan đến Tống Tử Thành hết. Thế nhưng không còn cách nào khác, Đàn Tử thích là thích, không chỉ nói mà còn tìm cách tiếp cận cô nàng. Nên Đàn Tử liền hẹn Tô Lạc đi ăn cơm, sau đó mở rộng sự kiện " Lam Sam tặng Tống Tử Thành một chiếc gạt tàn" thành một câu chuyện dài hơn 20 phút mới kể hết cho Tô Lạc nghe.

Sắc mặt Tô Lạc không hề dễ chịu.

Đàn Tử hỏi:

- Em cảm thấy cô ấy tặng anh Thành chiếc gạt tàn để thể hiện điều gì?

Tô Lạc lạnh lùng hừ một tiếng:

- Đương nhiên là hi vọng mỗi khi Tống Tử Thành hút thuốc sẽ nhớ đến cô ta, ngược lại cô gái này thật là thông minh.

Đàn Tử bừng tỉnh, vỗ đầu:

- Hóa ra là như vậy, tâm tư của phụ nữ thật phiền hà, thế nhưng anh thấy anh Thành và cô ấy… ừm, một người đánh, một người muốn bị đánh… - Nói xong cậu ta thấy sắc mặt Tô Lạc càng lúc càng mịt mờ, giọng cậu ta càng nhỏ dần. Đàn Tử lấy hết dũng khí nói: - Trên đời này đàn ông tốt còn rất nhiều, sao em cứ phải treo cổ mãi ở gốc cây chỗ anh Thành làm gì….

Tô Lạc không nói một lời, viền mắt cô hồng hồng như đang muốn rơi lệ. Đàn Tử nhìn mà đau lòng muốn chết.

Đàn ông đều thích những cô gái si tình, dù tình cảm trong lòng cô gái ấy là dành cho một người đàn ông khác. Cô ấy càng mù quáng không thay lòng càng khiến bạn không sao có thể tự kiềm chế được.

https://thuviensach.vn

Ăn cơm xong, Tô Lạc lái xe về nhà, vừa ngồi trên xe, cô vừa đăng trên weibo: Sớm biết sẽ nhẫn tâm như vậy thì thà lúc đầu đừng quen biết nhau.

Khi cô về đến nhà, trên weibo đã có không ít phản hồi, trong đó có một bình luận của một ID có avatar hình đầu mèo to đùng, tên chỉ có một chữ: Hắn Hắn nói: Xin hãy cố gắng níu kéo bạn trai cũ của bạn lại, bạn nhất định có thể làm được, cố lên cố lên!

Tô Lạc cúi đầu, nở một nụ cười đầy uyển chuyển đa tình, chỉ ngón tay cô nhấn phím, trả lời:

- Tôi cũng nghĩ như thế thật nha!

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 36

Nỗi Nhớ Quê Nhà

Lam Sam không ngờ sẽ gặp Tô Lạc tại thẩm mỹ viện. Hôm nay cô nàng này thoạt nhìn khí sắc cũng không tồi, ít nhất trông cũng bớt túng quẫn hơn so với hai lần cô nhìn thấy trước đây, xem ra hắn đã nghĩ thông suốt rồi.

Ừ, vậy thì sao, đúng là một cô gái xinh đẹp, khí chất cũng tốt, không đáng phải cả đời treo cổ trên một người đàn ông như thế.

Lam Sam cất tiếng chào cô nàng:

- Khéo quá.

Tô Lạc cười nhạt với cô:

- Không khéo đâu, tôi cố tình chờ cô ở đây đấy.

Lam Sam không biết nói gì, cũng không hiểu người ta tới gặp cô có ý gì, cô hài hước đáp:

- Nếu cô muốn mua xe, cứ gọi điện thoại là được rồi.

- Trước mắt tôi không có ý định đổi xe, tôi đến là để tâm sự với cô thôi.

Lam Sam càng cảm thấy kỳ lạ hơn, ngoài đề tài mua xe, cô và Tô Lạc có thể còn gì gì khác để trò chuyện đây. Cô hơi khó hiểu nhìn Tô Lạc, nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi định vào spa, tôi không có thói quen có người lạ ngồi bên cạnh ngoại trừ nhân viên mat –xa.

Tô Lạc lại cười như xuân phong:

- Không sao hết, vừa hay lúc này tôi muốn làm hộ lý, chờ cô nghỉ ngơi xong chúng ta đến tiệm cà phê đối diện cùng ngồi uống một ly ca phê nói chuyện đi.

Lam Sam đành phải gật đầu.

Sau khi từ spa đi ra, cô thấy Tô Lạc vẫn đợi cô. Hai người cùng đến tiệm cà phê đối diện.

Theo Lam Sam, con người Tô Lạc này thuộc loại tâm địa không xấu nhưng tuyệt đối không phải loại cô nương dễ hầu hạ, cô đoán chắc hẳn đã từng bị vài người đàn ông lăng nhăng bên ngoài, nói chung là cũng phải chia tay vài ba mối tình rồi mà cô ta cũng chẳng mua xe của cô nên cô cũng lười hầu hạ luôn. Ngay sau đó, Lam Sam nói:

- Tô nữ sĩ, chúng ta nói thẳng đi, hôm nay cô tìm tôi có chuyện gì xin cứ thẳng thắn.

Tư thế ngồi của Tô Lạc rất đoan chính, vô cùng ưu nhã, trong mắt người ngoài trông vô cùng thoải mái. Người phục vụ lúc bê cà phê lên cũng không kiềm chế được mà lén nhìn cô ta. Cô ta nhìn Lam Sam, cực kỳ chân thành:

- Tôi chỉ có lòng tốt đến đây để nhắc nhở cô một chút, không nên ôm ấp bất cứ ảo tưởng gì với Tống Tử Thành hết, anh ta không phải là loại người có thể nắm bắt được đâu.

Lam Sam rốt cuộc đã hiểu ra. Mà chẳng phải sao, cho đến tận bây giờ mối liên quan duy nhất giữa cô và Tô Lạc chỉ có Tống Tử Thành, cho nên Tô Lạc tìm cô thì còn có thể nói chuyện gì khác nữa đây? Lam Sam cảm

https://thuviensach.vn

thấy cực kỳ sai lầm, cô thấy Tô Lạc vẫn còn muốn nói tiếp nên vội vàng khoát tay cắt lời cô ta:

- Này này này, cô hoàn toàn hiểu lầm rồi, tổng giám đốc Tống chỉ là sếp tổng của tôi thôi, chỉ đơn giản là như vậy.

Tô Lạc cười nhạt:

- Ở đây toàn là phụ nữ với nhau, cô không cần phải vội vàng phủ nhận thế làm gì.

Chỉ cần một câu nói đã định tội cô, Lam Sam cực kỳ khó chịu với cái giọng điệu vô địch tự tin này, cô day day huyệt thái dương, nhìn cô ta:

- Sau đó thì sao? Nhà cô không phải là vẫn chưa thể dứt tình với sếp của chúng tôi à? Vậy sao không nhanh là cướp về đi! Cô quản tôi cái gì đây đây? Tôi không hề có ý gì khác với sếp tổng chỗ tôi hết!

Tô Lạc tiếp tục nói:

- Một cô gái chỉ tốt nghiệp hệ chính quy đại học hạng hai, người phương Bắc nhập cư, không có hộ khẩu, nghề nghiệp là nhân viên tiêu thụ, ưu thế lớn nhất chỉ có khuôn mặt xinh đẹp, nhưng năm nay cũng đã 28 tuổi rồi, liệu cái gương mặt kia của cô còn đẹp được mấy năm nữa đây? Đối với một cô gái như vậy mà nói, hôn nhân là chuyện đại sự cả đời, tôi không tin cô không vội đấy.

Lam Sam nghe thấy vậy trong lòng cực kỳ nổi giận, vừa định nói thì Tô Lạc lại lên tiếng:

- Thế nhưng tôi tin rằng cô chọn sai đối tượng rồi. Tống Tử Thành cực kỳ phức tạp, anh ta…

Rầm!

https://thuviensach.vn

Lam Sam đập mạnh xuống bàn cắt đứt lời cô ta. Không ít người ngồi xung quanh vì ảnh hưởng mà kinh sợ, háo hức quay về phía họ xem, Tô Lạc cảm thấy xấu hôt, thoáng nhìn Lam Sam đầy trách cứ.

Lam Sam tiếp lời Tô Lạc, nói:

- Nhưng Tống Tử Thành lại là người đàn ông dám vứt bỏ Tô Lạc, ngay cả một cô gái như Tô Lạc mà anh ta cũng dám đá nên anh ta chắc chắn sẽ ngứa mắt tôi, cô có phải định nói thế không? Tôi nói hộ cô rồi đó, tôi có thể đi được chưa?

Tô Lạc bất đắc dĩ nói:

- Bất kể cô có tin hay không, tôi đều muốn tốt cho cô thôi.

Lam Sam gật đầu:

- Tôi đương nhiên phải tin rồi. Nhưng dù sao tôi cũng có một lời khuyên dành cho cô, bị Tống Tử Thành đá cũng chẳng phải chuyện gì quá lớn lao đến mức không thể chấp nhận được. Cô xem đi trong đầu cô toàn là cái kiểu suy nghĩ " Không có đàn ông thì không sống được", "Hôn nhân chính là thành công lớn nhất của người phụ nữ." , tôi khuyên cô nên tìm nhanh nhanh một tay đại gia mà cưới gấp đi. A, lại nói tôi đã 28? Chẳng lẽ cô vẫn chưa đến 28 tuổi à? Đừng có trước mặt tôi mà giả vờ giả vịt, bà đây chỉ nhìn mặt là có thể đoán trúng tuổi rồi. Còn nữa, cô là cha tôi hay mẹ tôi thế? Tôi đây mà cần cô phải quan tâm nữa sao.

Mắt thấy trên mặt Tô Lạc xuất hiện từng vạch đen, Lam Sam càng đắc ý vung tay lên:

- Xin cúi chào quý cô!

Sau đó cô liền bỏ đi.

https://thuviensach.vn

Sau khi về đến nhà, Lam Sam trực tiếp chạy thẳng vào nhà Kiều Phong lăn lộn vài vòng trên thảm, đến lúc đó tâm trạng của cô mới khá dần lên. Cô nằm trên thảm, nhìn lên trần nhà, dần dần tỉnh táo lại, đột nhiên mới ý thức được vì sao vừa rồi lại bốc hỏa điên cuồng đến vậy: Mặc dù đúng là lời Tô Lạc rất khó nghe, nhưng phần lớn lại đều đúng sự thật.

Cô là một người phương Bắc nhập cư đến đây – một thành phố lớn với trên hai chục triệu nhân khẩu, cô giống như một hạt cát bé nhỏ hèn mọn không xứng đáng được nhắc đến. Cô không quen biết rộng, không nhà, không bạn trai, có một công việc mệt đến chết đi sống lại lại còn phải chịu kỳ thị nữa. Cô cũng không có những mối rằng buộc hữu hình, bởi vậy cũng chẳng có chỗ dựa tinh thần, linh hồn cô cũng chẳng biết phải để vào đâu luôn. Cho nên cô đợi chờ ở cái thành phố này mười năm nay, thói quen ăn uống bốn phương tám hướng khắp các vùng miền, nói tiếng phổ thông với giọng điệu y hệt người Bắc Kinh…. thế nhưng trong cái thành phố này, cô mãi mãi vẫn chỉ là một người khách vãng lai.

Đó là giới hạn của những người phiêu bạt tha hương.

Lúc Lam Sam đang ngây người nằm trên sân thượng, Kiều Phong bê một bát thủy tinh lên, bên trong bát đựng những quả nho xanh non vừa được hái xuống đã được rửa sạch sẽ xếp chồng nhấp nhô cao thấp. Anh ngồi xếp bằng bên cạnh cô, bốc một quả nho, đút vào miệng cô.

Lam Sam há mồm, đầu lưỡi xoay một vòng, ăn luôn quả nho trong miệng, vừa nhai vừa khen ngợi:

- Ngọt quá.

- Ừ. – Kiều Phong gật đầu, tự ăn một quả, sau đó lại đút cho Lam Sam. Anh cứ ăn một quả lại đút cho cô một quả.

Lam Sam vừa ăn vừa nói:

https://thuviensach.vn

- Kiều Phong, tôi thấy thật kỳ lạ nhé, sao nhà các anh trồng gì cũng ngon thế? Cơm ăn đã ngon, hoa quả cũng ngon, ngay cả mấy quả trứng cũng ngon nữa. Có phải địa thế nhà anh ở chỗ tốt nhất không thế?

Kiều Phong lắc đầu:

- Không phải, là vì đồ nhà tôi đều là thực phẩm sạch không bị ô nhiễm môi trường như thực phẩm hữu cơ.

- Tôi không tin! Ngay cả trứng vịt cũng thế à?

- Đúng vậy.

- Đúng vậy, ông nội tôi nuôi vịt, sau đó ấp thành trứng vịt lộn. Vậy còn quả đào cũng vậy, nho cũng vậy, rau cũng vậy à? Quả hạnh nhân cũng thế ư?

Anh gật đầu:

- Đúng vậy.

Lam Sam trợn mắt:

- Này! Ông nội anh mở nông trại à?

Kiều Phong ngẩn người, lập tức lắc đầu:

- Không phải thế.

- Có đúng không thế, anh không phải cứ nói thẳng luôn là nhà anh như tẩm cung ấy, chém gió cũng phải chém đúng chỗ chứ.

Kiều Phong há miệng, vừa định trả lời, Lam Sam ngoạc mồm:

- A..

https://thuviensach.vn

Anh ngắt ngay một quả nho thả vào miệng anh, sau đó hỏi:

- Hôm nay sao thế? Sắc mặt cô từ lúc về đến giờ không được tốt lắm.

- Đừng nói nữa, gặp phải một kẻ thần kinh. – Nghĩ đến những lời Tô Lạc nói Lam Sam lại buồn bà, cô trở mình nên quay mặt đối diện Kiều Phong, chống mặt lên nhìn anh. Cô nói: - Tiểu Phong Phong nếu tôi về nhà anh có nhớ tôi không?

Anh lắc đầu đáo:

- Không.

Lam Sam lại hơi mất mát:

- À.

Anh lại bổ sung:

- Dù sao cũng chỉ một hai ngày là lại gặp nhau.

Lam Sam giải thích:

- Anh hiểu lầm rồi, tôi nói là trở về quê.

Kiều Phong lâng lâng nhìn cô, anh mím môi:

- Cô? Cô phải trở về nhà với bố mẹ ư? Bao giờ thì về?

Cô lại nằm xuống, buồn bã nhìn lên trần nhà, đáp:

- Một khi về chắc sẽ không quay lại đây nữa, hoặc có thể vào một ngày tết nào đó sẽ đến đây tống tiền hay đòi một bao gạo gì gì đó, haha.

Anh trầm ngâm một lát, rồi vặn vẹo chân mày hỏi:

https://thuviensach.vn

- Tại sao lại muốn về quê? Ở đây không tốt sao?

Lam Sam thở dài:

- Anh không hiểu đâu. - ở đây cho dù có tốt mấy vẫn không phải nhà mình, tha hương cầu thực, nói chung là cũng chẳng dễ dàng gì.

Kiều Phong không nói nữa, cúi xuống suy nghĩ đến một điều gì đó. Hai người cứ trầm mặc như vậy thật lâu, cho đến khi nghe thấy tiếng gõ cửa rầm rập bên ngoài, âm thanh đầy vẻ khó chịu, không phải cửa nhà Kiều Phong nhưng lại cực kỳ vang vọng, hẳn là ngay sát vách.

Quả nhiên một lát sau có tiếng gọi:

- Lam Sam có nhà không?

Lam Sam đứng dậy chạy ra mở cửa, gặp một người chuyển phát nhanh, sau khi ký nhận cô cầm thư về phòng khách nhà Kiều Phong.

Kiều Phong thấy Lam Sam đang xé phong bì thư, móc ra một cái thiệp cưới màu đỏ thẫm, sau khi xem xong, cô nở một nụ cười trầm buồn lạnh lẽo:

- Hôm nay có phải là thời điểm càn quét tập thể của bệnh nhân tâm thần không thế?

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 37

Ngộ Giải

Lam Sam trợn mắt nhìn chằm chằm vào tấm thiệp cưới màu đỏ thẫm, dường như cô muốn dùng mắt xuyên thủng một lỗ trên nó.

Kiều Phong có phần hiếu kỳ:

- Thiệp ai mời vậy? Cô không thích à?

Lam Sam ném veo cái thiệp cưới lên bàn nước, nhếch miệng cười nhạt:

- Trên thế giới này có một loại động vật gọi là bạn trai cũ.

Kiều Phong cầm lại cái thiệp mời bắt đầu triển khai xem xét. Thiệp được in rất đẹp, mọi câu chữ đều thiết kế kiểu cách chỉ riêng tên của Lam Sam là được viết tay, bên dưới có chữ ký rất gãy gọn, cân xứng, bay bổng, thoạt nhìn vô cùng thỏa đáng. Kiều Phong gật đầu khen:

- Chữ viết không tồi.

Lam Sam đen mặt:

- Này!

- Thế nhưng. – Anh uyển chuyển nói: - Tuy rằng rất tinh tế nhưng bút lực quá bình nhu, không thể hiện được uy lực, nét chữ nét người mà nói, bạn trai cũ của cô tính cách khá nhu nhược.

https://thuviensach.vn

Lam Sam bị anh chọc cười:

- Nhìn anh hồ đồ kìa, thế mà anh cũng là nhà khoa học cơ đấy?

Kiều Phong cực tự tin:

- Đó chính là khoa học.

- Đã là một tiểu mặt dưa còn chê người khác yếu đuối nữa.

Kiều Phong liếc mắt nhìn cô, hàng mi dài chớp chớp, ánh mắt khá bất mãn:

- Cô cảm thấy tôi yếu à?

Ặc, Lam Sam bị Kiều Phong nhìn đến mức kinh ngạc thất thần, trầm ngâm tự hỏi: Kiều Phong có yếu không? Thoạt nhìn có vẻ điềm đạm nhưng thực ra đại não cũng như tiểu não của người ta đều phát triển vượt bậc, vừa kiếm được tiền lại còn là một tay vợt điên cuồng, người ta yếu ở chỗ nào đây? Vậy thế cho nên điều khiến người ta cảm thấy "yếu đuối" hoàn toàn đều vì tính tình người này quá nguội lạnh, không bao giờ nổi giận hay sinh sự, tạo nên một số biểu hiện hết sức giả dối. Nhưng một khi đã nhận định bất cứ chuyện gì, anh ta luôn kiên định đến mức ngoan cố giữ vững lập trường cách mạng của mình. Một người như thế không thể hình dung bằng một từ "yếu" được, cũng không thể chỉ dùng một từ "mạnh" đơn giản để khái quát, Lam Sam suy nghĩ rồi nói:

- Người như anh, theo tên khoa học phải gọi là " Giả heo ăn thịt hổ."

Kiều Phong khá thỏa mãn đối với câu trả lời của cô, ít nhất cô cũng không cho rằng anh " yếu". Anh nhìn thiệp mời, hỏi:

- Cái người tên là Thịnh Vũ chính là bạn trai cũ của cô à?

https://thuviensach.vn

- Không phải thế nếu tôi đoán không nhầm thì Thịnh Vũ là tên cô gái, bạn trai cũ của tôi tên là Dương Tiểu Tú.

…. Tên rất hay. Kiều Phong gấp thiệp mời, sau đó bình tĩnh nhìn Lam Sam, hỏi:

- Hai người ở bên nhau bao lâu?

Lam Sam lại suy nghĩ một chút:

- Tầm hơn một năm nhỉ? Tôi không nhớ rõ lắm.

Thật là ngu ngốc. Anh hơi khinh thường, nhưng đột nhiên lại nghĩ đến điều gì đó, đầu óc tựa như vén màn mây mù lộ ra vầng trăng sáng tỏ. Anh lại hỏi:

- Hai người chia tay được bao lâu rồi? Cũng không nhớ rõ à?

Lam Sam không nhịn được:

- Anh tính mà xem, lúc tôi mới tốt nghiệp đại học và bắt đầu đi làm thì yêu anh ta. Một năm… Nếu không nhầm thì khoảng ba bốn mùa trăng là chia tay. – Cô nhận ra Kiều Phong rất có năng khiếu bà tám nhé.

Kiều Phong nhanh chóng tính được chính xác, lại hỏi:

- Tại sao lại chia tay?

Nói đây Lam Sam không khỏi thở dài cảm thán, người yêu tiền nhiệm của cô cũng thật là cực phẩm.

- Bởi vì mẹ anh ta chê tôi, chê tôi bằng cấp không tốt, công việc không tốt, còn không phải là người bản địa. – Nhà họ điều kiện cũng không đến nỗi tồi. Điều quan trọng nhất là cái tay Dương Tiểu Tú kia quá nhu nhược,

https://thuviensach.vn

mẹ anh ta giận dỗi anh ta cũng không dám nói lại nửa câu, cuối cùng bà đây điên lên đá văng anh ta luôn.

Kiều Phong chắt lọc từ trong đoạn hội thoại vừa xong ra được một xíu thông tin mấu chốt:

- Hai người đã nói đến chuyện cưới xin rồi á?

Lam Sam xấu hổ che mặt:

- Đừng nói nữa, ai mà chẳng có thời điểm bại não như thế đúng không? – Lúc đó cô vừa mới tốt nghiệp, công việc cũng chẳng ra sao nên cực kỳ mơ hồ bất lực, đột nhiên kích động muốn lập gia đình sinh con đẻ cái ngay lập tức nhá. Mà Dương Tiểu Tú kia theo đuổi cô rất kịch liệt thế nên cô mới muốn thử làm bạn gái anh ta đấy chứ. Ai mà ngờ được cuối cùng sự việc lại diễn ra như vậy đâu…. May là đúng lúc cô hiểu rõ đứng giữa đất trời đừng nên nhìn Đông ngó Tây, phải luôn dựa vào chính mình.

Kiều Phong thẫn thờ:

- Vậy cô có yêu anh ta không?

Nói đến vấn đề này Lam Sam lại khá mơ hồ, cô ngồi dựa vào ghế salon, cố gắng nhớ lại cẩn thận rồi mới trả lời:

- Nói thật thì tôi tuy rằng đã từng nói yêu đương thế nhưng lại chưa từng yêu ai đó đên mức chết đi sống lại cả… Cho nên hẳn là tôi cũng chưa hề yêu anh ta.

Anh phục hồi lại tâm trạng, ánh mắt vẫn bị hàng mi dày như bàn chải che khuất:

- Cuối cùng là cô có định đến dự cái tiệc mừng này không thế?

https://thuviensach.vn

- Đi cái tổ tông nhà hắn ý! – Lam Sam nói, định xé tan cái thiệp mời trong tay, đang định ra tay cô đột nhiên dừng lại: - Anh thử nói xem, Dương Tiểu Tú gửi thiệp mời cho tôi có phải vì vẫn còn lưu luyến tình xưa hay không? Hay là muốn diễu võ dương oai với tôi đây?

Kiều Phong lắc đầu:

- Tôi làm sao biết được.

Lam Sam đột nhiên cà cà trên ghế salon, cọ cọ vào người anh, cười hì hì nhìn anh. Kiều Phong vẫn thẳng lưng đưa mắt nhìn cô, cảnh giác nhướn mày:

- Cô muốn gì đây?

Lam Sam khoác vai anh:

- Tiểu Phong Phong, đưa tôi đi đám cưới đi?

Kiều Phong vô lực đẩy ra, cô tiếp cận quá gần, đường cong của bờ ngực như có như không lướt qua cánh tay anh khiến anh nhất thời khẩn trương đến mức không dám dù chỉ một cử động nhỏ. Lam Sam không ý thức được điều này, cô lắc lư bờ vai anh:

- Có được không mà? Anh không cần phải làm gì hết, chỉ cần làm một cái bình hoa đứng yên bên cạnh là được, cho mẹ của Dương Tiểu Tú nhìn cho rõ bạn trai bây giờ của bà đây thế nào, con trai bà ta chạy xa mười con phố nhé! Hừ hừ hừ hừ…

Kiều Phong cúi đầu, nhỏ giọng nói:

- Tôi không phải là bạn trai cô.

- À này à này, chỉ là giúp đỡ tôi chuyện nhỏ nhặt thôi mà, giả vờ làm bạn trai tôi, có hiểu không?

https://thuviensach.vn

Kiều Phong nghiêng đầu nhìn cô. Cô đang đối diện anh, một tay dựa vào vai anh, cằm đặt trên mu bàn tay. Cô trông vô cùng tinh tế, đôi mắt đen nhánh, lúc này đang đang tủm tỉm cười. Nụ cười của cô khiến đồng tử tuyệt đẹp dường như muốn tỏa nước, khuôn mặt cô giãn ra như rừng đào ba nghìn dặm đang nở rộ hoa.

Lam Sam thấy anh ngây người, lại khẽ đẩy anh:

- Này, có được không?

Kiều Phong gật đầu một cái:

- Có thể.

Lam Sam rất vui vẻ:

- Đúng là cô vợ Phong Phong của chúng ta là tốt nhất.

- Thế nhưng. - Kiều Phong khẽ mím môi, đưa ra một số nghi ngờ. - Nếu họ bắt tôi phải thân thiết với cô thì phải làm sao bây giờ đây?

- Bọn họ có bị thần kinh đâu, anh cũng chẳng phải chú rể.

- À.

Ăn cơm tối xong, Lam Sam gọi điện cho Tiểu Du Thái, kể cho Tiểu Du Thái nghe chuyện của Dương Tiểu Tú, tiện thể nói rõ nghi ngờ: sao Dương Tiểu Tú lại biết địa chỉ nhà cô thế?

Tiểu Du Thái thản nhiên thừa nhận:

- Là tớ nói với anh ta đấy, chị em ơi, bây giờ cậu đâu còn giống ngày xưa nữa, đến hôm đó cứ ăn diện thật đẹp đến dự hôn lễ của anh ta, nhất định phải cho anh ta thấy cậu sống tốt thế nào, là người phụ nữ đầy tư vị, để

https://thuviensach.vn

anh ta tiếc đến chết đi. À phải rồi, cậu có thể đem theo Kiều Đại thần giả làm bạn trai cũng được mà.

Không sao có thể gọi là bạn tri kỷ chứ, các đường bước tư duy quả thật là cực kỳ đồng bộ. Lam Sam lại cất việc này đi không đề cập tới nữa, hỏi:

- Cậu bây giờ đang định làm gì đấy?

- Đi ăn tiệc. Đừng nói nữa, hôm nay tổng công ty cũ tổ chức liên hoan, đến tổng giám đốc tiền nhiệm cũng đến tham dự, ai ngờ đến nhà hàng gặp ngay Tổng giám đốc Ngô, hiện anh ta đang ở trong phòng bao nâng cốc chung vui với các người đẹp đấy. Lại nói da mặt anh ta sao mà dày thế, người ta chỉ khách sáo mời một câu thế mà anh ta không biết xấu hổ còn ngồi xuống, còn bắt tớ đỡ rượu cho anh ta nữa, đồ không biết ngượng.

- Cậu đỡ rượu cho anh ta không?

- Có thể không đỡ được không nào, tớ kể cả không uống rượu của bất kỳ ai cũng vẫn phải uống rượu của anh ta đấy.

Luyên thuyên với Tiểu Du Thái một hồi, Tiểu Du Thái dập máy quay lại phòng bao. Tuy rằng không biết xấu hổ nói xấu sau lưng Ngô Văn thế nhưng đứng trước mặt anh ta cô vẫn hết sức thể hiện khả năng nịnh nọt của mình một cách hoàn toàn không biết xấu hổ.

Thật ra cô cũng chẳng giúp Ngô Văn đỡ được bao nhiêu rượu, những người ngồi trên bàn này làm gì có ai đủ tư cách rót rượu cho Ngô Văn. Tiểu Du Thái ngồi bên cạnh Boss, lấy một đôi đũa sạch sẽ thỉnh thoảng gắp thức ăn vào bát anh, sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác tán chuyện với một thực tập sinh ngồi cạnh. Thực tập sinh coi Tiểu Du Thái là tiền bối nên ăn nói rất khách sáo khiến Tiểu Du Thái cực kỳ hài lòng tự hãnh diện, dĩ nhiên cô không thể tránh được thuận miệng tự tâng bốc một chút, đây vốn là bệnh cũ của cô.

https://thuviensach.vn

Ngô Văn vừa nói chuyện với người khác vừa dỏng tai nghe Tiểu Du Thái tầm bậy tầm bạ. Cô nàng này một khi đã mở miệng, mồm mép cũng đặc biệt lưu loát, nổ bùm bùm như pháo nhưng câu chuyện của cô toàn khiến người nghe thấy rất buồn cười, đúng là có năng khiếu làm tuyên truyền viên.

Ngô Văn cực kỳ muốn trói cô lại nộp cho Đức quốc xã.

Ăn uống xong, Tiểu Du Thái theo mọi người ra ngoài đi về, cô đứng trước đại sảnh một lúc để "đón xe". Tổng giám đốc tiền nhiệm kiêm chủ nhiệm đi tới, lắc lư chiếc chìa khóa trong tay cười nói với cô:

- Thải Vi, tôi đưa cô về nhé?

Mắt Tiểu Du Thái sáng rực rỡ, vừa định trả lời, Ngô Văn đứng cách đó không xa hô một tiếng:

- Thải Vi, cô đi với tôi.

Một câu nói thành công hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người. Trước bao ánh mắt xoay quanh, Tiểu Du Thái đi tới bên cạnh anh, Ngô Văn đưa cô đến bãi để xe. Khi xe đã đi được khá xa, Tiểu Du Thái mới quay đầu nhìn lại, thấy đồng nghiệp vẫn đứng xa xa nhìn về phía cô. Mãi cho đến khi ngồi trên xe của Tổng giám đốc Ngô, Tiểu Du Thái vẫn còn cảm thấy như đang nằm mơ, cô hoảng hốt hỏi:

- Tổng giám đốc Ngô này, có phải anh rất coi trọng tôi hay không thế?

Ngô Văn vẫn im lặng. Cô nàng này có biết thế nào là ngượng ngùng không đấy. Anh mở đèn hướng dẫn, nhìn Tiểu Du Thái nói:

- Cô nghĩ quá rồi.

https://thuviensach.vn

- May quá may quá, làm tôi sợ gần chết. - Tiểu Du Thái vuốt ngực, suýt nữa thì thành kẻ tranh dành người yêu với Kiều đại thần rồi, trái đất thật đáng sợ mà.

Phản ứng của cô khiến Ngô Văn hơi khó thích ứng. Anh có chỗ nào kém cỏi chứ? Tại sao cô phải sợ thế.

Tiểu Du Thái hỏi:

- Tổng giám đốc Ngô, anh đang định đưa tôi về nhà à?

Ngô Văn không trả lời mà hỏi lại:

- Nghe nói cô hát rất hay?

- Ặc, làm gì có.

- Từ bé có phải đã là giọng ca chính trong dàn nhạc không? Có phải từng ước mơ làm ca sĩ không? - Ngô Văn đem những điều vừa nghe Tiểu Du Thái nói quay ngược lại vặn hỏi cô.

Tiểu Du Thái 囧 囧, sao cái con người này nói chuyện chẳng có đạo lý gì hết thế...

Ngô Văn tiếp tục nói:

- Lại còn có thể hát rất nhiều bài hát Tiếng Anh nữa?

- Khụ khụ. - Tiểu Du Thái mất tự nhiên che miệng. - Những lời này sếp cứ coi như vừa nghe một trò cười đi...

Ngô Văn không y lời mà buông tha:

- Đến đây hát một bài xem nào.

- Hát gì bây giờ chứ...

https://thuviensach.vn

- Hát thử một bài hát Tiếng Anh, trừ bài chúc mừng sinh nhật và bài A B C ra thì bài nào cũng được.

Chó má thế làm sao tôi hát được nổi ca khúc Tiếng Anh chứ! Tiểu Du Thái có phần giận dữ và xấu hổ nhưng vẫn không dám phản kháng, cô quay mặt sang phía khác không dám nhìn anh.

Ngô Văn phát hiện ra tuy rằng anh hay nói thằng em trai mình nhàn rỗi đến mức đau trứng nhưng thực ra anh mới là người rảnh rỗi đến đau trứng đây này, vô duyên vô cớ bắt bẻ một cô bé thế này, sao cứ phải xem bằng được người ta khó xử mới thấy thoải mái thế, không phải thiếu chút nữa bị cô ấy sàm sỡ sao, có gì cùng lắm thì...

Tuy rằng trong lòng càng lúc càng thấy mình độc ác hơn, thế nhưng mở miệng ra giọng anh vẫn vô cùng gian tà:

- Hát nhanh lên, không thì xuống xe.

Tiểu Du Thái bất đắc dĩ quá, lục lọi hết đầu óc rốt cuộc tìm ra được một bài hát miễn cưỡng có thể gọi là có chút tiếng Anh, sau đó lại nhịp nhịp hát tiếp lên:

Sông lớn đổ về biển Đông nào Potato nhé tomato nhé...

Đói bụng thì hãy hát vang lên nào Mỗi người một gói potato nha...

Bài hát vừa kết thúc, cô bị Ngô Văn đuổi xuống xe.

Ma thanh lọt vào tai dư âm văng vẳng mãi không thôi, tuy người đã bị anh tống cổ nhưng ca khúc thần kỳ đó vẫn ở trong đầu Ngô Văn không sao đuổi được. Ngày thứ hai anh đến ăn nhà Kiều Phong, lúc đứng trong bếp nhìn Kiều Phong rửa đậu nành, anh cầm một hạt đậu nành lên, không hề nghĩ ngợi mà hát:

https://thuviensach.vn

Mỗi người một gói potato nha...

Kiều Phong đưa mắt nhìn anh mình với cái nhìn dành cho bệnh nhân tâm thần.

Mặt mũi Ngô Văn tối sầm, cầm rổ đậu nành ngửa mặt lên trời thở dài:

- Bố khỉ chứ anh hình như bị tẩy não rồi.

Kiều Phong cướp lại rổ đậu nành, cẩn thận rửa sạch lại một lần nữa, anh cảm thấy vô cùng ngứa mắt với ông anh đang đứng đây cho nên khách sáo mời ra ngoài.

Ngô Văn lại sống chết không đi.

Anh đứng dựa bên cạnh, nói với Kiều Phong:

- Hôm nay anh muốn hỏi em một việc.

Kiều Phong cúi đầu múa dao thái đống đậu nành không thèm ngẩng đầu lên chỉ hỏi:

- Có chuyện gì?

Khuôn mặt Ngô Văn tỏa ra sự bát quái vô cùng, hỏi:

- Giữa em và Lam Sam rốt cuộc hai người có chuyện gì xảy ra?

- Cô ấy đang theo đuổi em. Tuy rằng đã sớm biết cậu em nhà mình và Lam Sam có chuyện mờ ám, thế nhưng khi nghe chính miệng Kiều Phong thừa nhận Ngô Văn vẫn khá ngạc nhiên. Sau trận kinh ngạc anh lại thấy không biết trong đại bất ngờ này có tiểu kỳ quái gì không, em trai anh vốn là một đóa hoa khác người mà. Trên đời này có rất ít người đàn ông có thể chỉ cần dựa vào khuôn mặt vẫn có thể hấp dẫn các cô gái xếp hàng dài theo

https://thuviensach.vn

đuổi nhưng Kiều Phong vẫn làm xong xuôi đấy thôi, cho nên chuyện Lam Sam thích Kiều Phong cũng không phải quá bình thường sao?

Vậy còn Kiều Phong thì sao?

Ngô Văn nhìn vào khuôn mặt trong trạng thái bình tĩnh của Kiều Phong, anh cảm thấy không quá lạc quan nên hỏi:

- Vậy em có nhận lời cô ấy không?

Kiều Phong lắc đầu:

- Không.

Ngô Văn có phần tiếc nuối:

- Từ chối rồi à?

- Đã từ chối một lần, nhưng cô ấy vẫn cố gắng thử thêm.

Được rồi, ít ra đây cũng được tính là một tin tức tốt. Ngô Văn không nhịn được, đưa tay xoa cằm:

- Anh xin em, em hãy thử yêu đương đi, cả ngày cứ như trạch nam thế này, đừng bệnh thêm nữa.

Kiều Phong cúi xuống, không nói gì.

Ngô Văn lại nói:

- Nếu cảm thấy không hợp với phụ nữ, em tìm đàn ông cũng không phải là không được, anh đã hỏi qua ý cha mẹ rồi, hai người đều tỏ ra tuyệt đối tôn trọng em.

Kiều Phong nhíu mày, tay dao phầm phập băm xuống thớt, mũi dao nghiêng cắm phập xuống mặt thớt, bản dao to run rẩy chênh vênh, sống dao

https://thuviensach.vn

đen như mực, lưỡi dao trắng như tuyết lóe sáng khiến người ta không thể mở nổi mắt. Kiều Phong ngẩng đầu lên, tà tà đưa mắt liếc về phía Ngô Văn.

Ngô Văn phất tay:

- Được rồi, được rồi anh lười không thèm lo mấy chuyện hư hỏng của em nữa, em yêu ai thì yêu. – Nói xong vội vàng rút khỏi bếp.

Quay lại phòng khách, Ngô Văn ngâm nga lại một cách tỉ mỉ câu chuyện Kiều Phong vừa kể, đột nhiên anh tóm được một cái gì đó. Anh bừng tỉnh, móc di động ra gửi một tin nhắn cho cha già đang ở quốc đảo xa xôi: Lão Ngô, con cảm thấy lần này có cửa rồi.

…. *****…..

Lam Sam tặng cho Kiều Phong một khóa huấn luyện cấp tốc về xã giao, cô cảm thấy Kiều Phong làm bình hoa mang theo còn có thể chứ mở miệng ra mà nói thì tất cả mọi người đều sẽ biết được thế nào là bộ não của tiểu thiên tài.

- Anh cần đóng vai một người bạn trai vừa đẹp trai vừa chung tình lại nhiều tiền nữa, chỉ cần ba chiêu này tuyệt đối có thể giết chết Dương Tiểu Tú.

Kiều Phong ngồi trên ghế salon ngoan ngoãn nghe giảng như một cục cưng chăm chỉ, tay anh mở laptop, nghiêm túc ghi nhớ lại bằng bút điện tử: Đẹp trai, nhiều tiền, chung tình.

Lam Sam gật đầu:

- Về điểm đẹp trai anh không cần phải quan tâm, dưới đây chúng ta sẽ nói cách làm thế nào để giả vờ là một kẻ có tiền.

Kiều Phong sửa lại lời cô:

https://thuviensach.vn

- Tôi vốn là người có tiền.

- A? Xin lỗi xin lỗi tôi quên mất.

Chuyện này không thể trách cô được. Là một kẻ có tiền, Kiều Phong sống thực sự quá tiết kiệm tuyệt đối không hề giống như những người giàu có kia, nhiều khi phải đứng xếp hàng đợi cùng anh rất lâu để tiết kiệm đến mức khó mà không hỏi thăm đến vấn đề thân nhân gia quyến của anh đấy.

Không biết làm thế nào để xây dựng lên cái khí chất trọc phú cho con người này mà không thể nhầm lẫn với bọn nhà giàu mới nổi, đây cũng là một vấn đề. Lam Sam hỏi:

- Anh có đồng hồ đeo tay không?

Kiều Phong hơi mưu mô mù mờ:

- Có.

Lam Sam ghét cực:

- Không phải cái loại này, giống y hệt bọn học sinh trung học hay đeo ý.

Kiều Phong hơi bực mình:

- Nhưng đây là loại đồng hồ đeo tay sử dụng năng lượng mặt trời đấy.

Ngoài một số chữ, Lam Sam nghe mà chẳng hiểu gì hết nên kiên định phủ nhận nó. Cô hỏi:

- Có cái gì khác không?

- Có. – Kiều Phong từ ngăn kéo lôi ra một cái hộp, đặt xuống trước mặt Lam Sam, anh từ từ mở ra cho cô xem.

Hai mắt Lam Sam ngó đăm đăm:

https://thuviensach.vn

- Đại ca à, anh làm sao tự nhiên lại có nhiều đồ tốt thế này… Vậy sao trên tay anh sao lại đeo cái đồng hồ gì thế?

- Đồng hồ đeo tay sử dụng năng lượng mặt trời.

Mặc kệ anh, Lam Sam hăng hái cầm từng chiếc đồng hồ của các thương hiệu nổi tiếng ra, cô nâng niu rất cẩn thận, dường như đang sợ làm bẩn chúng, nghi ngờ hỏi:

- Anh không đeo thì mua để làm gì?

- Một số là do mẹ tôi mua, còn lại là anh trai tôi mua.

Ôi, có rất nhiều người yêu quý tiểu tử này. Cũng không cần phải đeo hàng ngày, kể cả thỉnh thoảng đến trường giảng dạy cũng có thể đeo một chút, thật là không biết quý trọng những thứ đồ xa xỉ phẩm. Lam Sam than thở, cầm một chiếc đeo vào tay. Chiếc đồng hồ nam đeo trên cổ tay cô vừa to lại vừa choáng, cứ ngang ngang ngược ngược thế nhưng lại vẫn khiến Lam Sam rất vui vẻ, dường như cô cảm thấy giá trị bản thân đã tăng lên hàng tỉ đồng. Cô lại đeo thêm hai chiếc nữa, cho đến khi cảm thấy cực kỳ thỏa mãn mới giơ cánh tay lên lắc lư trước mặt Kiều Phong:

- Bây giờ cánh tay tôi đang có giá trị mười mấy vạn đấy.

Kiều Phong ngồi bên cạnh yên lặng nhìn cô với ánh mắt ấm áp:

- Nếu cô thích thế thì cứ cầm mà chơi.

- Không thích, đều là kiểu đồng hồ nam, hơn nữa đồ đắt tiền nhue vậy nhỡ tôi đánh rơi mất thì chắc chỉ có thể bán thân để bồi thường thôi.

Bờ mi của Kiều Phong hơi nháy lên một chút.

Lam Sam bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện:

https://thuviensach.vn

- Cái kia, tôi có thể mượn tấm thảm Ba Tư để trước cửa sổ của anh về nghịch vài ngày không?

- Không được.

Cắt, đồ keo kiệt!

Lam Sam lấy một chiếc đồng hồ xa xỉ nhất ra khỏi cái đống đáng thương này:

- Đến lúc đó anh hãy đeo cái này nhé, tôi sẽ dựa vào đó để chọn trang phục phù hợp với anh.

- Ừ.

Cô lại nói thêm:

- Ngoài ăn mặc còn có cách ăn nói nữa. Anh không nên cứ mở miệng là nói chuyện lượng tử ngậm miệng lại nói đến máy tính, có thể tâm sự về sự nghiệp, về chơi golf này, về cưỡi ngựa này, đó thường là trọng tâm cơ bản trong câu chuyện của những kẻ có tiền.

- Những cái đó tôi đều không biết.

- Không sao hết, dù sao anh cũng không cần nói nhiều, tẹo nữa tôi sẽ dạy anh một vài câu đủ để ứng phó.

Tiếp theo đó Lam Sam truyền thụ cho Kiều Phong một số kỹ xảo cơ bản, Kiều Phong nhất mực nhìn cô. Sau khi Lam Sam nói xong, nhận thấy ánh mắt nhạt như nước của anh, cô khá ngượng ngừng hỏi:

- Tôi có quá sĩ diện hay không thế?

- Không Cô cúi đầu nói:

https://thuviensach.vn

- Anh không thấy tôi quá thực dụng à? Luôn cực kỳ coi trọng đồng tiền.

- Phụ nữ đều thích tiền.

Sao câu nói này lại không hợp lý thế nhỉ, Lam Sam nhìn anh nghi ngờ:

- Sao anh giống như là thất tình sinh hận đời thế?

- Ý tôi không phải như thế. – Anh lắc đầu, sắp xếp lại ngôn ngữ của mình rồi giải thích với cô: - Xét theo quan điểm sinh vật học, cả cuộc đời động vật giống đực đều cố gắng hết sức để đấu tranh dành quyền được giao phối với giống cái, điều đó tốt cho vấn đề sinh tồn cũng như sinh sản, bất kể là sự đấu tranh của giống đực như thế nào, sự lựa chọn của giống cái ra sao đều phù hợp với quá trình phát triển tự nhiên.

Lam Sam nghe một lúc thấy nhức đầu:

- Anh có phải đang giảng dạy về thế giới động vật hay không thế?

- Con người và động vật đều giống nhau, phụ nữ thích tiền đó là điều tự nhiên cũng là quy tắc của xã hội. Bởi vì xét một cách tổng quan, đàn ông có tiền luôn có lợi thế cạnh tranh hơn những kẻ không tiền, hoặc có thể nói như thế này, người đàn ông càng có năng lực cạnh tranh cao càng kiếm được nhiều tiền. Động vật giống cái gánh vác nhiệm vụ sinh sản và nuôi nấng thế hệ sau, chúng theo bản năng cần có điều kiện vật chất càng sung túc càng có cảm giác an toàn, đó là điều kiện để đảm bảo phát triển một thế hệ sau khỏe mạnh. Cho nên phụ nữ thích tiền là một định lý từ cổ chí kim.

Lam Sam cảm thấy thế giới của mình một lần nữa được hoàn toàn đổi mới bởi tư duy khoa học thần kỳ, cô hỏi:

- Vậy ý anh là con người không khác gì so với động vật à?

https://thuviensach.vn

- Có khác nhau chứ. – Anh lẳng lặng nhìn vào mắt cô, đôi đồng tử ánh lên sự dịu dàng. - Nhân loại có tình yêu.

…. ***…..

Hôn lễ của Dương Tiểu Tú được bài trí theo một phong cách riêng, các nghi thức được thực hiện ở ngoài trời, bên cạnh một bể bơi cực lớn. Khi những chủ trì cử hành nghi thức trên lễ đài, tân khách sẽ đứng đối diện bể bơi. Cả hội trường được trang trí chủ yếu bởi một tông màu trắng pha với màu xanh nước biển, tô điểm thêm một chút màu hồng nhạt và màu đỏ tạo nên một vẻ đẹp vô cùng lãng mạn.

Tiệc được tổ chức theo phong cách tự chọn, hiện vẫn chưa đến giờ khai tiệc nên trên các bàn ăn chỉ bày một ít bánh kẹo và rượu vang. Kiều Phong chọn hai chiếc kẹo trên khay tròn bất kể mọi người bóc vỏ ra ăn.

Lam Sam ngăn anh lại:

- Anh đẹp trai, anh phải nhớ rằng anh đang là một soái ca giàu có, không được ăn kẹo.

- Tôi chưa ăn loại này bao giờ.

Lam Sam lấy kẹo trong tay anh cất vào ví:

- Về nhà rồi ăn.

- Được. – Rời khỏi kẹo, Kiều Phong nhanh chóng quay trở lại với vẻ lãnh khốc nhiều vàng (chiếc đồng hồ vàng đeo trên móng vuốt có thể làm bằng chứng nhé) của một doanh nhân trẻ tuổi, rất nhanh hấp dẫn sự chú ý của một số người.

Thời điểm hai người tiến vào cũng không quá muộn, lúc này nghi thức mới chỉ bắt đầu. Họ ngồi xuống một bàn cách sân khấu một bể bơi, may mà

https://thuviensach.vn

mắt hai người đều không bị cận thị nếu không ở khoảng cách xa như vậy cũng chẳng thể nhìn rõ ai với ai.

Một gương mặt trẻ trung tỏa sáng, Lam Sam hoàn toàn bị vị phù dâu xinh đẹp ấy hấp dẫn, nên cô may mắn không nhìn thấy vẻ kinh sợ trong mắt Dương Tiểu Tú.

Thật khéo làm sao, phù dâu thế nhưng lại là Tô Lạc cơ đấy?

Tô Lạc vốn xinh đẹp, thật sự không hề thích hợp để làm phù dâu, nếu không sẽ cướp hết sự nổi bật của cô dâu mất thôi. Nhìn lại vị tân nương một lần nữa, trông cũng không tồi, nhưng có phần hơi quá vạm vỡ, thoạt nhìn có vẻ còn cao hơn cả Lam Sam, hôm nay là ngày đại hỉ của cô nàng, tâm trạng của cô dâu rất rạng rỡ có vẻ đang vô cùng hạnh phúc.

Lam Sam kéo cánh tay Kiều Phong, ghé sát vào nói:

- He he, tôi biết cô phù dâu kia đấy.

Kiều Phong gật đầu:

- Ừ, tôi cũng thấy hơi quen quen.

Lam Sam liền tặng ngay cho anh một bài phổ cập khoa học:

- Cô ấy tên là Tô Lạc, bạn gái cũ của sếp tổng chỗ tôi.

Kiều Phong hơi sửng sốt, ngay sau đó phóng mắt nhìn kỹ Tô Lạc một lúc lâu, rồi mới lên tiếng:

- Cô ấy trang điểm à?

- Nhảm nhí, phụ nữ nào mà chẳng trang điểm, nhất là trong trường hợp này. Tôi nói anh này, phụ nữ trước và sau khi trang điểm hoàn toàn khác nhau đấy.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong thu mắt chắm chú nhìn Lam Sam, đưa ra một minh chứng hùng hồn để phản bác cô:

- Cô đâu có như vậy.

Lam Sam vui vẻ:

- Cái miệng nhỏ này, càng ngày càng ngọt, thưởng cho anh một viên kẹo. – Nói xong, cô lấy từ trong ví ra chiếc kẹo vừa cướp được, nhanh tay thả vào miệng anh.

Kiều Phong nhất mực lặng im nhìn vào mắt cô, khi cô đút viên kẹo vào môi anh, anh há miệng ngậm lấy, đôi mắt sáng lên đầy dịu dàng vui vẻ tựa như một đóa hoa đang tắm gió xuân.

- Ngon không?

- Ngọt lắm.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 38

Ngọt Ngào

Tuy rằng đã sớm biết cậu em nhà mình và Lam Sam có chuyện mờ ám, thế nhưng khi nghe chính miệng Kiều Phong thừa nhận Ngô Văn vẫn khá ngạc nhiên. Sau trận kinh ngạc anh lại thấy không biết trong đại bất ngờ này có tiểu kỳ quái gì không, em trai anh vốn là một đóa hoa khác người mà. Trên đời này có rất ít người đàn ông có thể chỉ cần dựa vào khuôn mặt vẫn có thể hấp dẫn các cô gái xếp hàng dài theo đuổi nhưng Kiều Phong vẫn làm xong xuôi đấy thôi, cho nên chuyện Lam Sam thích Kiều Phong cũng không phải quá bình thường sao?

Vậy còn Kiều Phong thì sao?

Ngô Văn nhìn vào khuôn mặt trong trạng thái bình tĩnh của Kiều Phong, anh cảm thấy không quá lạc quan nên hỏi:

- Vậy em có nhận lời cô ấy không?

Kiều Phong lắc đầu:

- Không.

Ngô Văn có phần tiếc nuối:

- Từ chối rồi à?

- Đã từ chối một lần, nhưng cô ấy vẫn cố gắng thử thêm.

https://thuviensach.vn

Được rồi, ít ra đây cũng được tính là một tin tức tốt. Ngô Văn không nhịn được, đưa tay xoa cằm:

- Anh xin em, em hãy thử yêu đương đi, cả ngày cứ như trạch nam thế này, đừng bệnh thêm nữa.

Kiều Phong cúi xuống, không nói gì.

Ngô Văn lại nói:

- Nếu cảm thấy không hợp với phụ nữ, em tìm đàn ông cũng không phải là không được, anh đã hỏi qua ý cha mẹ rồi, hai người đều tỏ ra tuyệt đối tôn trọng em.

Kiều Phong nhíu mày, tay dao phầm phập băm xuống thớt, mũi dao nghiêng cắm phập xuống mặt thớt, bản dao to run rẩy chênh vênh, sống dao đen như mực, lưỡi dao trắng như tuyết lóe sáng khiến người ta không thể mở nổi mắt. Kiều Phong ngẩng đầu lên, tà tà đưa mắt liếc về phía Ngô Văn.

Ngô Văn phất tay:

- Được rồi, được rồi anh lười không thèm lo mấy chuyện hư hỏng của em nữa, em yêu ai thì yêu. – Nói xong vội vàng rút khỏi bếp.

Quay lại phòng khách, Ngô Văn ngâm nga lại một cách tỉ mỉ câu chuyện Kiều Phong vừa kể, đột nhiên anh tóm được một cái gì đó. Anh bừng tỉnh, móc di động ra gửi một tin nhắn cho cha già đang ở quốc đảo xa xôi: Lão Ngô, con cảm thấy lần này có cửa rồi.

…. ****…..

Lam Sam tặng cho Kiều Phong một khóa huấn luyện cấp tốc về xã giao, cô cảm thấy Kiều Phong làm bình hoa mang theo còn có thể chứ mở miệng

https://thuviensach.vn

ra mà nói thì tất cả mọi người đều sẽ biết được thế nào là bộ não của tiểu thiên tài.

- Anh cần đóng vai một người bạn trai vừa đẹp trai vừa chung tình lại nhiều tiền nữa, chỉ cần ba chiêu này tuyệt đối có thể giết chết Dương Tiểu Tú.

Kiều Phong ngồi trên ghế salon ngoan ngoãn nghe giảng như một cục cưng chăm chỉ, tay anh mở laptop, nghiêm túc ghi nhớ lại bằng bút điện tử: Đẹp trai, nhiều tiền, chung tình.

Lam Sam gật đầu:

- Về điểm đẹp trai anh không cần phải quan tâm, dưới đây chúng ta sẽ nói cách làm thế nào để giả vờ là một kẻ có tiền.

Kiều Phong sửa lại lời cô:

- Tôi vốn là người có tiền.

- A? Xin lỗi xin lỗi tôi quên mất.

Chuyện này không thể trách cô được. Là một kẻ có tiền, Kiều Phong sống thực sự quá tiết kiệm tuyệt đối không hề giống như những người giàu có kia, nhiều khi phải đứng xếp hàng đợi cùng anh rất lâu để tiết kiệm đến mức khó mà không hỏi thăm đến vấn đề thân nhân gia quyến của anh đấy.

Không biết làm thế nào để xây dựng lên cái khí chất trọc phú cho con người này mà không thể nhầm lẫn với bọn nhà giàu mới nổi, đây cũng là một vấn đề. Lam Sam hỏi:

- Anh có đồng hồ đeo tay không?

Kiều Phong hơi mưu mô mù mờ:

https://thuviensach.vn

- Có.

Lam Sam ghét cực:

- Không phải cái loại này, giống y hệt bọn học sinh trung học hay đeo ý.

Kiều Phong hơi bực mình:

- Nhưng đây là loại sử dụng năng lượng mặt trời để biểu diễn biến số đấy.

Ngoài một số chữ, Lam Sam nghe mà chẳng hiểu gì hết nên kiên định phủ nhận nó. Cô hỏi:

- Có cái gì khác không?

- Có. – Kiều Phong từ ngăn kéo lôi ra một cái hộp, đặt xuống trước mặt Lam Sam, anh từ từ mở ra cho cô xem.

Hai mắt Lam Sam ngó đăm đăm:

- Đại ca à, anh làm sao tự nhiên lại có nhiều đồ tốt thế này… Vậy sao trên tay anh sao lại đeo cái biểu diễn gì thế?

- Sử dụng năng lượng mặt trời để biểu diễn biến số.

Mặc kệ anh, Lam Sam hăng hái cầm từng chiếc đồng hồ của các thương hiệu nổi tiếng ra, cô nâng niu rất cẩn thận, dường như đang sợ làm bẩn chúng, nghi ngờ hỏi:

- Anh không đeo thì mua để làm gì?

- Một số là do mẹ tôi mua, còn lại là anh trai tôi mua.

Ôi, có rất nhiều người yêu quý tiểu tử này. Cũng không cần phải đeo hàng ngày, kể cả thỉnh thoảng đến trường giảng dạy cũng có thể đeo một

https://thuviensach.vn

chút, thật là không biết quý trọng những thứ đồ xa xỉ phẩm. Lam Sam than thở, cầm một chiếc đeo vào tay. Chiếc đồng hồ nam đeo trên cổ tay cô vừa to lại vừa choáng, cứ ngang ngang ngược ngược thế nhưng lại vẫn khiến Lam Sam rất vui vẻ, dường như cô cảm thấy giá trị bản thân đã tăng lên hàng tỉ đồng. Cô lại đeo thêm hai chiếc nữa, cho đến khi cảm thấy cực kỳ thỏa mãn mới giơ cánh tay lên lắc lư trước mặt Kiều Phong:

- Bây giờ cánh tay tôi đang có giá trị mười mấy vạn đấy.

Kiều Phong ngồi bên cạnh yên lặng nhìn cô với ánh mắt ấm áp:

- Nếu cô thích thế thì cứ cầm mà chơi.

- Không thích, đều là kiểu đồng hồ nam, hơn nữa đồ đắt tiền nhue vậy nhỡ tôi đánh rơi mất thì chắc chỉ có thể bán thân để bồi thường thôi.

Bờ mi của Kiều Phong hơi nháy lên một chút.

Lam Sam bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện:

- Cái kia, tôi có thể mượn tấm thảm Ba Tư để trước cửa sổ của anh về nghịch vài ngày không?

- Không được.

Cắt, đồ keo kiệt!

Lam Sam lấy một chiếc đồng hồ xa xỉ nhất ra khỏi cái đống đáng thương này:

- Đến lúc đó anh hãy đeo cái này nhé, tôi sẽ dựa vào đó để chọn trang phục phù hợp với anh.

- Ừ.

https://thuviensach.vn

Cô lại nói thêm:

- Ngoài ăn mặc còn có cách ăn nói nữa. Anh không nên cứ mở miệng là nói chuyện lượng tử ngậm miệng lại nói đến máy tính, có thể tâm sự về sự nghiệp, về chơi golf này, về cưỡi ngựa này, đó thường là trọng tâm cơ bản trong câu chuyện của những kẻ có tiền.

- Những cái đó tôi đều không biết.

- Không sao hết, dù sao anh cũng không cần nói nhiều, tẹo nữa tôi sẽ dạy anh một vài câu đủ để ứng phó.

Tiếp theo đó Lam Sam truyền thụ cho Kiều Phong một số kỹ xảo cơ bản, Kiều Phong nhất mực nhìn cô. Sau khi Lam Sam nói xong, nhận thấy ánh mắt nhạt như nước của anh, cô khá ngượng ngừng hỏi:

- Tôi có quá sĩ diện hay không thế?

- Không Cô cúi đầu nói:

- Anh không thấy tôi quá thực dụng à? Luôn cực kỳ coi trọng đồng tiền.

- Phụ nữ đều thích tiền.

Sao câu nói này lại không hợp lý thế nhỉ, Lam Sam nhìn anh nghi ngờ:

- Sao anh giống như là thất tình sinh hận đời thế?

- Ý tôi không phải như thế. – Anh lắc đầu, sắp xếp lại ngôn ngữ của mình rồi giải thích với cô: - Xét theo quan điểm sinh vật học, cả cuộc đời động vật giống đực đều cố gắng hết sức để đấu tranh dành quyền được giao phối với giống cái, điều đó tốt cho vấn đề sinh tồn cũng như sinh sản, bất kể là sự đấu tranh của giống đực như thế nào, sự lựa chọn của giống cái ra sao đều phù hợp với quá trình phát triển tự nhiên.

https://thuviensach.vn

Lam Sam nghe một lúc thấy nhức đầu:

- Anh có phải đang giảng dạy về thế giới động vật hay không thế?

- Con người và động vật đều giống nhau, phụ nữ thích tiền đó là điều tự nhiên cũng là quy tắc của xã hội. Bởi vì xét một cách tổng quan, đàn ông có tiền luôn có lợi thế cạnh tranh hơn những kẻ không tiền, hoặc có thể nói như thế này, người đàn ông càng có năng lực cạnh tranh cao càng kiếm được nhiều tiền. Động vật giống cái gánh vác nhiệm vụ sinh sản và nuôi nấng thế hệ sau, chúng theo bản năng cần có điều kiện vật chất càng sung túc càng có cảm giác an toàn, đó là điều kiện để đảm bảo phát triển một thế hệ sau khỏe mạnh. Cho nên phụ nữ thích tiền là một định lý từ cổ chí kim.

Lam Sam cảm thấy thế giới của mình một lần nữa được hoàn toàn đổi mới bởi tư duy khoa học thần kỳ, cô hỏi:

- Vậy ý anh là con người không khác gì so với động vật à?

- Có khác nhau chứ. – Anh lẳng lặng nhìn vào mắt cô, đôi đồng tử ánh lên sự dịu dàng. - Nhân loại có tình yêu.

…. ***…..

Hôn lễ của Dương Tiểu Tú được bài trí theo một phong cách riêng, các nghi thức được thực hiện ở ngoài trời, bên cạnh một bể bơi cực lớn. Khi những chủ trì cử hành nghi thức trên lễ đài, tân khách sẽ đứng đối diện bể bơi. Cả hội trường được trang trí chủ yếu bởi một tông màu trắng pha với màu xanh nước biển, tô điểm thêm một chút màu hồng nhạt và màu đỏ tạo nên một vẻ đẹp vô cùng lãng mạn.

Tiệc được tổ chức theo phong cách tự chọn, hiện vẫn chưa đến giờ khai tiệc nên trên các bàn ăn chỉ bày một ít bánh kẹo và rượu vang. Kiều Phong chọn hai chiếc kẹo trên khay tròn bất kể mọi người bóc vỏ ra ăn.

https://thuviensach.vn

Lam Sam ngăn anh lại:

- Anh đẹp trai, anh phải nhớ rằng anh đang là một soái ca giàu có, không được ăn kẹo.

- Tôi chưa ăn loại này bao giờ.

Lam Sam lấy kẹo trong tay anh cất vào ví:

- Về nhà rồi ăn.

- Được. – Rời khỏi kẹo, Kiều Phong nhanh chóng quay trở lại với vẻ lãnh khốc nhiều vàng (chiếc đồng hồ vàng đeo trên móng vuốt có thể làm bằng chứng nhé) của một doanh nhân trẻ tuổi, rất nhanh hấp dẫn sự chú ý của một số người.

Thời điểm hai người tiến vào cũng không quá muộn, lúc này nghi thức mới chỉ bắt đầu. Họ ngồi xuống một bàn cách sân khấu một bể bơi, may mà mắt hai người đều không bị cận thị nếu không ở khoảng cách xa như vậy cũng chẳng thể nhìn rõ ai với ai.

Một gương mặt trẻ trung tỏa sáng, Lam Sam hoàn toàn bị vị phù dâu xinh đẹp ấy hấp dẫn, nên cô may mắn không nhìn thấy vẻ kinh sợ trong mắt Dương Tiểu Tú.

Thật khéo làm sao, phù dâu thế nhưng lại là Tô Lạc cơ đấy?

Tô Lạc vốn xinh đẹp, thật sự không hề thích hợp để làm phù dâu, nếu không sẽ cướp hết sự nổi bật của cô dâu mất thôi. Nhìn lại vị tân nương một lần nữa, trông cũng không tồi, nhưng có phần hơi quá vạm vỡ, thoạt nhìn có vẻ còn cao hơn cả Lam Sam, hôm nay là ngày đại hỉ của cô nàng, tâm trạng của cô dâu rất rạng rỡ có vẻ đang vô cùng hạnh phúc.

Lam Sam kéo cánh tay Kiều Phong, ghé sát vào nói:

https://thuviensach.vn

- He he, tôi biết cô phù dâu kia đấy.

Kiều Phong gật đầu:

- Ừ, tôi cũng thấy hơi quen quen.

Lam Sam liền tặng ngay cho anh một bài phổ cập khoa học:

- Cô ấy tên là Tô Lạc, bạn gái cũ của sếp tổng chỗ tôi.

Kiều Phong hơi sửng sốt, ngay sau đó phóng mắt nhìn kỹ Tô Lạc một lúc lâu, rồi mới lên tiếng:

- Cô ấy trang điểm à?

- Nhảm nhí, phụ nữ nào mà chẳng trang điểm, nhất là trong trường hợp này. Tôi nói anh này, phụ nữ trước và sau khi trang điểm hoàn toàn khác nhau đấy.

Kiều Phong thu mắt chắm chú nhìn Lam Sam, đưa ra một minh chứng hùng hồn để phản bác cô:

- Cô đâu có như vậy.

Lam Sam vui vẻ:

- Cái miệng nhỏ này, càng ngày càng ngọt, thưởng cho anh một viên kẹo. – Nói xong, cô lấy từ trong ví ra chiếc kẹo vừa cướp được, nhanh tay thả vào miệng anh.

Kiều Phong nhất mực lặng im nhìn vào mắt cô, khi cô đút viên kẹo vào môi anh, anh há miệng ngậm lấy, đôi mắt sáng lên đầy dịu dàng vui vẻ tựa như một đóa hoa đang tắm gió xuân.

- Ngon không?

https://thuviensach.vn

- Ngọt lắm.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 39

Giao Thiệp Và Trang Điểm

Kiều Phong vừa ăn kẹo vừa ngồi xem nghi thức hôn lễ, xem một lúc, anh quay sang nói với Lam Sam:

- Bạn trai cũ của cô hình như đang nhìn cô đấy.

Lam Sam lại nói:

- Kiều Phong, anh nói xem sao Tô Lạc cứ nhìn tôi thế? Anh xem thái độ của cô ấy kìa… Có khi nào cô ấy thầm mến tôi không?

Kiều Phong lắc đầu chắc như đinh đóng cột:

- Không có đâu.

Lam Sam còn muốn nghiên cứu thêm, lúc này phần nghi thức đã kết thúc, phù dâu đang hộ tống cô dâu rời khỏi lễ đài. Lam Sam thở phào nhẹ nhõm:

- Rốt cuộc cũng được ăn cơm.

Bên này, Tô Lạc đưa cô dâu mới Thịnh Vũ đến phòng thay quần áo để trang điểm lại. Kết hôn đúng là cực khổ mà, có nhiều phù dâu thiếu kinh nghiệm nên cả ngày chẳng được ăn gì. Thịnh Vũ mời phù dâu và thợ trang điểm ăn trước ở bên ngoài chút gì đó, chỉ để lại một mình Tô Lạc để cùng thay trang phục chuẩn bị ra ngoài ngoài tiếp khách.

https://thuviensach.vn

Trong phòng thay đồ chỉ còn lại hai người họ. Thịnh Vũ cười nói:

- Tô Lạc, chị sao vậy, vừa rồi vẫn còn vui vẻ sao giờ đã mất hồn mất vía thế?

Tô Lạc cười hơi miễn cưỡng, nghĩ ngợi, cô hỏi Thịnh Vũ:

- Tiểu Vũ, Lam Sam là khách bên nhà mình hả em?

- Lam Sam? – Thịnh Vũ nghi ngờ nhìn cô: - là mối tình đầu của Dương Tiểu Tú nên anh ấy đã gửi thiệp mời cho cô ta, cô ta cũng tới ư?

- Ừ…. – Tô Lạc há miệng không nghĩ mà buột miệng: - Có phải trùng tên không?

Thịnh Vũ không tin:

- Làm gì có chuyện trùng hợp thế… Hai người họ đều chia tay bao nhiêu năm nay rồi sao người phụ nữ này còn đến làm gì? Có phải cô ta ghen tị không? Hay định phá đám cưới cướp chú rể đây?

- Tiểu Vũ, còn nhớ không lần trước chị kể với em lí do chị và Tống Tử Thành chia tay là bởi vì một người phụ nữ, người đó chính là Lam Sam. – Tô Lạc vừa nói vừa cẩn thận quan sát sắc mặt của Thịnh Vũ.

Bất kỳ cô gái nào đều không thích bạn gái cũ của chồng mình, huống chi là cô gái đó lại còn cướp người yêu của bạn thân mình nữa chứ… Sắc mặt Thịnh Vũ hơi tối lại. Nhưng dù sao hôm nay cũng là ngày vui của cô, hà tất phải bận tâm, Thịnh Vũ nghĩ đến mối tình sâu đậm của cô bạn thân và Tống Tử Thành, bỗng nhiên nói:

- Chị biết sao em lại lấy Dương Tiểu Tú không?

- Vì em yêu anh ấy.

https://thuviensach.vn

- Em yêu anh ấy, nhưng đó không phải là nguyên nhân chính. Chị có biết ưu điểm lớn nhất của Dương Tiểu Tú là gì không? Ưu điểm lớn nhất của anh ấy chính là không có tiền đồ, nhu nhược, như vậy sẽ không cần phải lo lắng. Còn mẹ anh ấy, bề ngoài có vẻ khó hầu hạ nhưng của hồi môn của em cho nhà họ chỉ cần thêm một căn hộ riêng thì bà ấy cũng sẽ chẳng dám ho he một câu với em đâu.

Nghe đến đây Tô Lạc dĩ nhiên sẽ có chút mơ mộng được như Thịnh Vũ.

Thịnh Vũ còn nói:

- Cho nên em cứng rắn như vậy, sau này nhà họ sẽ đều phải tử tế với em, không ai dám nổi giận với em. Em biết phụ nữ đều thích những người đàn ông mạnh mẽ đầy tham vọng, thế nhưng một người đàn ông như vậy sao phụ nữ có thể điều trị được chứ? Tô Lạc, chị nghe em khuyên chị một câu, hôn nhân thật ra là sự chung sống của hai cá nhân, chị cảm thấy có thể sống được cùng Tống Tử Thành ư? Chị nhé, hãy nhanh tìm một người tri kỷ hiểu chị và yêu chị đi.

Viền mắt Tô Lạc hơi ửng hồng nhìn cô:

- Kiều Vũ, hôm nay Kiều Phong cũng đến.

Thịnh Vũ khá ngạc nhiên:

- Thật á?

- Ừ, nhưng anh ấy đi cùng với Lam Sam.

Tại sao lại là Lam Sam! Thịnh Vũ cảm thấy cái tên này thật là như con ruồi, lúc nào cũng ong ong bên tai đuổi thế nào cũng không đi, cô ta hơi bực mình.

- Anh ấy và Lam Sam là bạn trai à?

https://thuviensach.vn

- Chị không biết, nhưng chị có thể khẳng định cô gái tên Lam Sam này rất mưu mô.

Nhìn thấy rồi, chỗ nào có đàn ông thì sẽ có cô nàng Lam Sam này, Thịnh Vũ hơi bị khinh thường, cô gái này chỉ dựa vào mỗi cái khuôn mặt xinh đẹp để chơi đùa mờ ám dụ dỗ đàn ông, đúng là cái loại điển hình…. Cô hừ một tiếng:

- Gái lẳng lơ.

Nghe Thịnh Vũ chửi xong Tô Lạc cũng cảm thấy hả cơn giận.

Thịnh Vũ hỏi cô:

- Rốt cuộc chị có ý gì với Kiều Phong không?

Tô Lạc cúi đầu đáp:

- Anh ấy là một người đàn ông rất tốt.

- Hiểu rồi. – Thịnh Vũ suy nghĩ một chút rồi nói: - Trước tiên em sẽ thay chị gặp bọn họ đã, sau đó chị có thể…..

…. ****….

Bữa tiệc buffet ngoài trời này cơ bản đều là đồ nguội, không có món gì nóng, khẩu vị Lam Sam được Kiều Phong nuông chiều, không quen với các món này nên chẳng ăn được bao nhiêu. Ngược lại rượu lại không tồi. Cô cầm một ly rượu, Kiều Phong cầm một ly nước chanh nho nhỏ, hai người đều nâng ly thưởng thức.

Lam Sam tò mò hỏi Kiều Phong:

- Vì sao anh không bao giờ uống rượu thế? Có phải bị dị ứng với cồn không?

https://thuviensach.vn

- Không phải, mỗi khi tôi uống rượu vào sẽ rất xấu tính.

- Mượn rượu làm càn à?

- Không, đầu óc vẫn tỉnh táo nhưng tính tình sẽ trở nên nóng nảy ngang ngược, như là biến thành một người khác vậy.

Thật khó có thể tưởng tượng cái tên tiểu bạch thỏ nhỏ nhẹ này mà trở nên nóng nẩy thì sẽ như thế nào nữa, cô càng ngày càng hiếu kỳ.

Kiều Phong lại bổ sung:

- Nói chung là vô cùng đáng sợ, cô chắc chắn không muốn thấy đâu.

Nhưng mà tôi thật sự muốn tưởng tượng thấy cảnh này đấy…

Dù sao hoàn cảnh này cũng không hề thích hợp, Lam Sam thầm nghĩ sau này về nhà sẽ tìm cơ hội chuốc say anh rồi thưởng thức cảnh tưởng đó xem thú vị thế nào, chỉ nghĩ đến thôi đã thấy hơi hơi kích động nhỉ.

Lam Sam đứng trên bãi cỏ nhâm nhi ly rượu trong tay ngắm nhìn Dương Tiểu Tú đứng bên kia hồ bơi. Dương Tiểu Tú cao 1 mét 75, tân nương đi giày cao gót đứng bên cạnh anh ta trông vô cùng lực lưỡng trong khi anh ta mặc vest đen, dáng người lại nhỏ gầy nên khá giống chú chim nhỏ điềm đạm đáng yêu đang nép bên người yêu.

Lam Sam yên lặng nhìn anh, thầm nghĩ, mẹ kiếp có phải lúc đó bà đây bị nhức trứng quá mức khiến tính tình thay đổi nên mới coi trọng cái loại hàng này không!

Dương Tiểu Tú bỗng nhiên quay lại nhìn thấy Lam Sam, anh ta nhận ra Lam Sam vẫn đang nhìn anh, lại có phần kích động, nhưng không dám biểu hiện ra ngoài, ngay sau đó đưa Thịnh Vũ đi về hướng Lam Sam. Cùng lúc

https://thuviensach.vn

đó, từ một hướng khác cũng có người khác đang đi tới, Lam Sam nhìn thấy người này nói với Kiều Phong:

- Mục tiêu đã xuất hiện! - Mục tiêu chính là mẹ của Dương Tiểu Tú.

Con người Lam Sam này khá sĩ diện, đối với những người từng coi thường cô, nếu có cơ hội cô nhất định sẽ hạ bệ lại họ. Dương Tiểu Tú cô không thèm chấp, quan trọng nhất là người phụ nữ đã từng hạ nhục cô kia kìa. Đối với Lam Sam mà nói, khi cô rơi vào tuyệt vọng chỉ còn mỗi hai bàn tay trắng, lại có người chạy đến đạp cô một cái, sự đau đớn đó đối với cô thật khắc cốt ghi tâm.

Ba đạo nhân mã năm con người nhanh chóng ra sân thi đấu.

Dương Tiểu Tú giới thiệu đơn giản, không cần nói quá nhiều, dù sao tất cả mọi người trong lòng đều tự hiểu rõ.

Thịnh Vũ hơi mất tự nhiên, cô vốn định đối mặt với Lam Sam với một tư thái tràn đầy tự tin – đó là vợ chính thức vừa được cưới vào nhà của Dương Tiểu Tú, quả thật cô rất có tư cách để khinh thường bạn gái tiền nhiệm của anh ta. Nhưng trước mặt Lam Sam, đứng bên cạnh cô còn có Kiều Phong, uy phong của Thịnh Vũ liền nhanh chóng tiêu tán.

Hai người đàn ông, một cao một thấp, một người nhân phẩm cao ngất với dáng dấp mảnh khảnh vận một bộ trang phục chỉnh tề, người kia tuy dáng vẻ cũng không tồi nhưng đối diện nhanh chóng biến thành một kẻ qua đường…. Như vậy đến con heo đi qua cũng thấy ai tốt hơn ai.

Thịnh Vũ từng nghe nói về Kiều Phong nhiều rồi nhưng đây là lần đầu tiên cô được tiếp diện chân nhân. Cô không ngờ anh lại tuấn tú bất phàm đến vậy, thảo nào Tô Lạc vẫn nhớ mãi không quên anh. Ít nhất ngoài mặt, vì phép lịch sự Kiều Phong vẫn bắt tay Dương Tiểu Tú.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng khi Dương Tiểu Tú liếc qua khuôn mặt Lam Sam, không hiểu sao Kiều Phong lại thấy hơi hơi ngứa mắt, anh khẽ nhíu lông mày.

Bốn người đang theo đuổi suy nghĩ riêng của mình, bỗng nhiên mẹ Dương nói:

- Lam Sam đã nhiều năm không gặp rồi nhỉ?

Lam Sam tuy ngoài cười nhưng trong không cười:

- Đúng vậy. – Nói xong thoáng nhìn qua Kiều Phong: Tôi khinh bỉ bà! Tôi vô cùng rất rất khinh bỉ bà đấy!

Mẹ Dương lại hỏi:

- Cô vẫn đang bán xe à?

- Đúng vậy… - Lam Sam nghiến răng trả lời, sau đó lại nháy mắt với Kiều Phong. Nhưng Kiều Phong vẫn đang nhìn chằm chằm vào Dương Tiểu Tú… Nhìn anh ta làm cái gì!

Thịnh Vũ nghe thấy hai từ “bán xe” , khẽ mỉm cười, hết thảy đều không cần nói gì hết.

Mẹ nó chứ, sao thấy giống như đang bị mát mẻ thế nhỉ! Lam Sam đôi khi không thể hiểu được vì sao trong mắt một vài người, bán xe không được cao sang như những nhân viên ngồi trong văn phòng thế. Cô một tháng chỉ dựa vào việc bán xe kiếm được hơn hai vạn, có bao nhiêu nhân viên văn phòng cao cấp có thể lĩnh được mức lương này? Dựa vào đâu để coi thường cô chứ!

Dương mẹ khẽ mỉm cười, nói thêm:

- Thật vất vả nhỉ! Cũng không có danh tiếng, tiền chắc cũng không kiếm được bao nhiêu đâu nhỉ? Một cô gái như cô, cũng đến tuổi trưởng thành rồi,

https://thuviensach.vn

nên chuẩn bị hồi môn cho mình là vừa. Cô vợ Thịnh Vũ nhà chúng ta tặng hồi môn là một chiếc BMW cộng thêm một căn chung cư riêng với hai phòng ngủ một phòng khách. Ai da, nói xem cô phải bán bao nhiêu chiếc xe mới có khả năng sắm được những hồi môn như vậy….

Lam Sam nghe đến đây đã tái mặt. Cô biết cô không cần phải tính toán với hạng người này, thế nhưng không thể không thấy khó chịu.

Thịnh Vũ khá đắc ý, tuy rằng bà mẹ chồng cô đi khắp nơi kể lể về cô con dâu tặng của hồi môn cực phẩm đến mức nào nhưng thấy Lam Sam kinh ngạc cô lại thấy hả giận. Cái đồ lẳng lơ này làm sao hơn được!

Dương Tiểu Tú nói:

- Mẹ nói chuyện này làm gì.

Mẹ Dương lại cười nói:

- Đương nhiên là để nhắc nhỏ con rằng Tiểu Vũ đối với con tốt như thế nào. Hắn một căn hộ và một chiếc xe cộng lại cũng hơn 400 vạn, con…

Đột nhiên, một giọng nói nhẹ nhàng cắt đứt lời bà ta:

- 400 vạn?

Mẹ Dương phát hiện ra cái người vẫn luôn nhất mực bất động Kiều Phong đang đánh giá bà, câu vừa rồi hắn do anh nói:

- Đúng vậy. – Bà gật đầu rất đắc ý. Đẹp trai cao dáo thì được cái gì, có thể hấp dẫn giống như Tiểu Tú nhà bà kiếm được hơn 400 vạn làm hồi môn không?

Kiều Phong không ngừng tấm tắc, nghiêng đầu nói với Lam Sam:

https://thuviensach.vn

- Nhìn xem những con người này nghèo tình cảm đến mức khiến người ta thấy cảm thương.

Giọng nói đã được đè thấp hết sức có thể nhưng vẫn đủ để đối phương nghe được.

Lam Sam còn không kịp phản ứng đây này, chỉ một câu nói đã đủ để ba người sửng sốt. Hơn 400 vạn tiền sính lễ…. Dù thế nào cũng chẳng liên quan gì đến chữ nghèo nhé?

Kiều Phong lúng túng ho khan, nói với mẹ Dương:

- Xin lỗi, tôi không có ác ý. Tôi chỉ thật lòng cảm động trước tình yêu của lệnh lang và lệnh ái. Nhà ta có bảo mã (BMW) là đã đủ vui vẻ, còn tôi tặng cô ấy – Nói đến đây lại thoáng nhìn qua Lam Sam với ánh mắt ai oán: - Tôi mua tặng Sam Sam một chiếc Lamborghini cô ấy còn giận tôi, nhà ta chỉ cần một căn hộ làm hồi môn, còn tôi cầu hôn bằng một biệt thự nhưng vẫn bị từ chối, cô ấy chê tôi không lãng mạng, tôi – Nói đến đây giọng anh lại nghẹn ngào.

Lam Sam vô cùng kinh ngạc rồi. Cô xin thề là cô chưa từng dạy Kiều Phong nói mấy thứ này, mẹ kiếp không biết thiên tài này học đâu ra?

Ba người kia trợn mắt há hốc mồm, người đàn ông này cử chỉ lễ độ nho nhã, nhìn thế nào cũng không thể là kẻ lừa đảo được, chẳng lẽ anh ta lại nói thật?

Kiều Phong khôi phục lại tâm trạng, còn nói thêm:

- Ngại quá, tôi hơi kích động, tôi không biết phải thể hiện tình yêu của mình với cô ấy như thế nào. Ai da.

Thịnh Vũ nghi ngờ nhìn anh:

https://thuviensach.vn

- Kiều tiên sinh, xin hỏi anh đang đương chức ở đâu?

Theo cô biết người này chỉ là một giáo sư giảng dạy đại học mà thôi, ở đâu ra biệt thự với Lamborghini chứ?

- Đương chức? Tôi không làm thuê cho người khác, đây là danh thiếp của tôi. – Kiều Phong vừa nói vừa móc ra một tấm danh thiếp đưa tới.

Lúc Thịnh Vũ cầm danh thiếp nhìn thấy chiếc đồng hồ Thụy Sĩ trên tay Kiều Phong, nếu đây không phải là hàng nhái thì người này quả thật cũng có tiền đây. Nhưng cô vẫn chưa tin, hay có thể nói là không muốn tin, cô cầm danh thiếp, cùng chồng và mẹ chồng nhìn qua. Trên danh thiếp có viết đây là chủ tịch của tập đoàn Văn Phong, là công ty do gia đình anh thành lập, bên cạnh đó còn là phó giáo sư giảng dạy chuyên ngành vật lý hệ đại học.

Tập đoàn Văn Phong! Công ty do gia đình thành lập!

Trước một đại danh đỉnh đỉnh hầu như không có ai là không biết như vậy, nếu đây thật sự là chủ tịch của tập đoàn này thì quả thật thân phận quá cao sang đến mức xa xỉ rồi. Đó là một công ty khá có tên tuổi, quan trọng nhất đây chính là nơi Dương Tiểu Tú đang làm việc!

Thịnh Vũ rốt cuộc chộp được nhược điểm của Kiều Phong, giả, đây nhất định là giả! Dương Tiểu Tú cho đến bây giờ chưa từng thấy nói đến chủ tịch của công ty họ tên là Kiều Phong bao giờ! Cô nhìn về hướng Dương Tiểu Tú, chờ anh vạch trần Kiều Phong. Hừ hừ hừ, đã sớm biết cái đồ lẳng lơ thế kia làm sao mà vớ được một tên ngốc quý giá thế này!

Dương Tiểu Tú vỗ trán:

- Tôi nhớ ra rồi, tổng giám đốc đã từng nói với chúng tôi rằng chủ tịch họ Kiều, thế nhưng lại là người khiêm tốn nên ngoài tổng giám đốc không

https://thuviensach.vn

ai biết được tên thật của anh… - Nói đến đây anh nhìn về phía Kiều Phong với thái độ cung kính hơn: - Hân hạnh được gặp tổng giám đốc Kiều!

Thịnh Vũ muốn trào máu trong cổ họng, suýt chút nữa thì ngã ngửa xuống đất vì không thể tưởng tượng nổi.

Mẹ Dương phản ứng lại trực tiếp hơn nhiều, trên mặt bà vẫn giữ nguyên nụ cười:

- Ồ hóa ra là tổng giám đốc Kiều! Thất kính thất kính, vợ con gia đình Tiểu Tú nhà chúng tôi mong nhận được sự chiếu cố của ngài, hôm nay ngài còn đích thân đến đây thật quá khách sáo, là gia đình chúng tôi tiếp đón còn thiếu chu toàn. – Bà vừa nói vừa lấy tấm danh thiếp trên tay con dâu cẩn thận cất đi.

Một bàn tay trắng nõn đột nhiên chìa ra, rút tờ giấy siêu nhỏ đó lại.

Kiều Phong cầm lại danh thiếp, nhìn về phía mẹ Dương còn đang sửng sốt, anh lễ phép nở nụ cười:

- Xin lỗi, không phải ai cũng được phép cầm danh thiếp của tôi.

Lam Sam ngơ ngác nhìn Kiều Phong, cô cảm thấy hình như cô chưa từng quen biết với con người này.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 40

Ân Ái

Mẹ Dương quả nhiên không hổ thẹn với uy danh cực phẩm của mình, sau khi bị Kiều Phong đá cho một vố mà chỉ hơi lúng túng một chút, sau đó lập tức đắp lại nụ cười trên khuôn mặt, không ngừng thăm hỏi siểm nịnh Kiều Phong, đồng thời khi nhìn Lam Sam cũng có vài phần khiếp sợ cũng như bất đắc dĩ lấy lòng.

Lam Sam đắc ý vênh mặt. Đúng, chính là cái cảm giác rất feeling này, thật vô cùng thoải mái!

Ngược lại thì Thịnh Vũ lại tức giận đến mức khuôn mặt dường như bị che khuất bởi một tầng hắc khí mờ mờ ảo ảo luôn.

Lam Sam cảm thấy không biết phải nói gì. Cô và Thịnh Vũ xưa nay vốn không oán gần đây lại chẳng có thù, mà cô cũng đâu có định đến đây phá đám cưới của người ta đâu, hôm nay vốn cô đến tham dự chỉ để công kích nho nhỏ một chút với mẹ tên Dương Tiểu Tú kia, trong khi chính bản thân mẹ anh ta còn chẳng nói thế nào, vì sao Thịnh Vũ lại tức giận thế chứ? Chẳng lẽ bởi vì Kiều Phong chê cô ta "nghèo" ư?

Đôi mắt Thịnh Vũ lóe sáng, bỗng nhiên cô ta tươi cười, cười xong lại khẽ liếc Lam Sam, nói:

- Thật ra tôi đã từng nghe Tống Tử Thành đề cập qua về chị, anh ta nói chị là một cô gái tốt, vô cùng dịu dàng và biết cách chăm sóc người khác,

https://thuviensach.vn

đặc biệt hiểu lòng người.

Lam Sam chỉ còn biết trợn mắt xúc động. Là một nhân viên nữ lại được một sếp tổng nam đánh giá khác thường như vậy, cô nào có tài đức gì đâu? Nếu không phải đầu óc Tống Tử Thành có vấn đề thì chắc chắn là do Thịnh Vũ nói bậy rồi.

Lại nói, hiện bây giờ Kiều Phong là "bạn trai" cô, làm trò này trước mặt bạn trai cô, cố tình lôi người đàn ông khác vào một cách rất ái muội như vậy… Cô nàng này hết thuốc chữa rồi.

Kiều Phong nghi ngờ nhìn về phía Lam Sam, - Tống Tử Thành là ai?

Lam Sam biết anh cố tình giả vờ hỏi nên lập tức phối hợp giải thích:

- Là sếp tổng ở công ty chúng em, em và anh ta thậm chí còn không thể gọi là bạn bè, không hiểu là trong tình huống như thế nào mà anh ta lại nói như vậy, không biết đầu óc có vấn đề gì không.

Kiều Phong nhìn cô thật sâu thật kỹ:

- Thật chứ?

Lam Sam miết môi, nũng nịu nói:

- Anh phải tin em chứ.

Ngay lập tức ánh mắt Kiều Phong lại trở nên mềm mại, anh dịu dàng nói:

- Được, em nói gì anh cũng đều tin hết.

Thịnh Vũ:

https://thuviensach.vn

- ….. – Cứ như vậy thôi sao? Đại soái ca giàu có này sao dễ lừa gạt thế? Vì sao đàn ông có tiền đều bị cái loại phụ nữ trăng hoa này lừa gạt thế nhỉ? Đàn ông bây giờ đều ngu muội thế à?

Kiều Phong gật đầu với Thịnh Vũ, nắm tay Lam Sam kéo cô đi.

Sau khi đi xa, Lam Sam đang định rút tay về nhưng Kiều Phong lại siết chặt không chịu thả cô ra, còn nhắc nhở cô:

- Cô quên chúng ta bây giờ đang giả vờ làm người yêu của nhau à? Cô xin hãy chuyên nghiệp một chút đi.

Lam Sam không thể làm gì khác hơn là cầm ngược lại tay anh. Hai lòng bàn tay chạm vào nhau, tay anh rất nóng, Lam Sam thậm chí còn nghĩ rằng "Kiều Phong đang không ngừng truyền nội lực thâm hậu sang cho cô." Cô hơi nới tay, chuyển thành níu lấy ngón tay anh. Ngón tay anh thon dài, các khớp xương và thịt đều cân đối, khi nắm trong tay tựa như chỉ cầm nhắm mắt lại là có thể hình dung được những ngón tay trắng nõn tinh tế ấy.

Mẹ nó chứ, vì sao có cảm giác giống như cô đang động chạm sàm sỡ anh ta thế nhỉ….

Lam Sam không tự nhiên xoay xở, lại giật giật, không cẩn thận chạm phải lòng bàn tay anh.

Kiều Phong nhướng mày nhìn cô, cô gái này cứ thế mà không kiềm chế được muốn khiêu khích anh ư?

Lam Sam cuối cùng đành phải buông lỏng tay anh ra, cô sờ gáy, hỏi:

- Anh vừa mới….

- Vừa rồi tôi diễn thế nào?

Lam Sam giơ ngón tay cái về phía anh, hoàn toàn bái phục:

https://thuviensach.vn

- Tuyệt!

Được khen ngợi, Kiều Phong cực kỳ hứng khởi.

Lòng Lam Sam đầy nghi hoặc:

- Nhưng mà tôi không biết rõ sao bỗng nhiên anh lại biến thảnh ảnh đế được thế? Lại còn Lamborghini? Trong mắt anh cũng có Lamborghini à?

- Trước khi đi tôi có xem qua một vài bộ phim truyền hình rồi cắt nối biên tập lại.

Lam Sam bừng tỉnh, chả trách anh lại diễn đạt như thế, lời kịch thì có hơi bị phù phiếm hóa ra là được lấy từ phim truyền hình. Cô hỏi:

- Sao trước đây chưa bao giờ thấy anh nhắc đến thế?

- Đương nhiên là để dành cho cô một sự bất ngờ rồi.

Được rồi, quả thật là cực kỳ kinh hỉ đấy. Nhưng Lam Sam vẫn cảm thấy kỳ lạ như cũ:

- Vì sao Dương Tiểu Tú lại phối hợp với anh thế? Cái này tôi vẫn chưa thông đâu nhé…

- Danh thiếp đó là thật.

Lam Sam lại một lần nữa bị kinh ngạc, cô chìa tay về phái Kiều Phong:

- Đưa đây cho tôi xem lại nào.

Kiều Phong theo lời đưa cho cô.

Lam Sam giơ danh thiếp lên, các đầu ngón tay đều bị kích động mà run run:

https://thuviensach.vn

- Anh là chủ tịch tập đoàn Văn Phong? Sao bây giờ tôi mới nghe anh nói thế? - Chó má thế mà là chủ tịch tập đoàn Văn Phong á! Chủ tịch đấy!

- Ngu ngốc. Tôi và anh trai tôi đồng sáng lập tập đoàn Văn Phong, tôi là cổ đông đứng thứ hai thì có gì kỳ quái đâu nào?

Lam Sam bừng tỉnh. Văn Phong Văn Phong, không phải là Ngô Văn và Kiều Phong à? Cô sờ sờ mũi:

- Trước đây tôi chưa từng nghĩ theo hướng này… - Cô chỉ đơn giản cho rằng Kiều Phong làm việc kiếm tiền bằng bộ não cấp độ kim cương của mình, ai mà biết được hai người đó lại tốt với nhau đến mức này đâu!

Cô lại chỉ chỉ vào cái tên:

- Công ty do gia đình thành lập là thế nào? Anh? Chủ tịch? Không được, anh phải để cho tôi được tĩnh tâm một lát đã - Công ty đó là do cố vấn quản lý tài sản của tôi mở, anh ta thiếu vốn nên tôi đầu tư ít tiền vào đó thì có gì khó hiểu đâu? Dù sao tôi cũng không cần phải can thiệp vào các sự vụ chỉ cần nhận tiền hoa hồng là được rồi.

Hóa ra là như vậy. Tất cả đều cực kỳ ăn khớp, thế nhưng sao cô vẫn cảm thầy thật kỳ ảo. Lam Sam cầm danh thiếp, tự lẩm bẩm:

- Kiều Phong này, tôi thật sự muốn quỳ xuống liếm chân anh đấy nhé!

- Khẩu vị của cô thật nặng quá!

Phải một lúc lâu sau Lam Sam mới khôi phục khỏi trạng thái kích động, cô lại một lần nữa hồi tưởng lại bộ dạng đầy khí phách vừa xong của Kiều Phong, sau đó hỏi anh:

- Ngoại trừ mấy lời thoại huyễn phú đó anh còn học cái gì nữa?

Kiều Phong kiêu ngạo giương cằm:

https://thuviensach.vn

- Tôi còn học xong trò ân ái nữa.

Lam Sam không cách nào tưởng tượng Kiều Phong mà chơi trò ân ái sẽ thành cái bộ dạng như thế nào nổi nữa. Cô cười hì hì chọc chọc vào cánh tay anh:

- Đến đi, chơi một phát cho chị xem xem nào.

Kiều Phong liền dừng bước.

Lúc này hai người đang đứng bên cạnh một bồn hoa, những khóm hoa bách hợp đang nở rộ khắp các bồn. Hương hoa nhàn nhạt quanh quẩn chóp mũi làm không khí trở nên ngọt ngào. Hương thơm này khiến Lam Sam hơi thất thần hoảng hốt, mãi đến khi cô định thần lại đã thấy Kiều Phong đứng đối diện mình. Hôm nay anh vẫn mặc một chiếc áo sơ mi chỉnh tề như cũ, chỉ khác là bằng chất liệu tơ tằm vừa tao nhã và thoáng mát, mềm mại khá ôm lấy người. Ban đầu Lam Sam còn lo sợ anh mặc kiểu áo sáng màu nhẹ nhàng này sẽ trở nên nữ tính nhưng dáng dấp cao ngớt như cây tùng vô cùng đẹp của anh lại một lần nữa giải thoát cho khí chất ngời ngời này. Trên áo sơ mi đều đính cúc bằng kim loại, vừa đơn giản lại sành điệu. Khoác bộ trang phục này nghênh ngang trên đường, thần thái của anh lại càng ngang tang kiệt suất như một quý tộc.

Nhưng đến bây giờ, sự ngang tàng đó đã biến thành vẻ nghiêm nghị thậm chí đứng đắn đến mức quá đáng. Anh trực tiếp đối diện với cô, anh nhìn thật sâu vào đôi mắt cô với ánh mắt dịu dàng như nước khác hẳn ngày thường, và dường như hơi gợn sóng nhè nhẹ. Khi ấy ánh nắng hắt nhẹ trên khuôn mặt anh, mặt trời mùa hè chiếu sáng bừng bừng như một võ đài rực rỡ, tập trung mọi quang dương trên người anh, khuôn mặt tuấn mỹ ấy tỏa sáng dưới ánh mặt trời, những sợi vải tơ tằm phản xạ với ánh mặt trời cùng hàng cúc vàng lóe sáng khiến cả người anh phảng phất một vầng hào quang nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

Như người kỵ sĩ ánh sáng đang phiêu bạt xuống nhân gian.

Lam Sam ngơ ngác nhìn anh.

Anh lại tiến đến gần hơn, đôi đồng tử gợn sóng cuộn trào mãnh liệt như một đại dương mênh mông ào ạt. Trong nháy mắt Lam Sam dường như có ảo giác: Người đàn ông này cực kỳ yêu cô, yêu đến mức không sao kiểm soát nổi.

Kiều Phong đỡ lấy vai cô, nhìn chằm chằm vào mắt cô, thấp giọng hỏi cô:

- Anh có thể hôn em được không? – Giọng nói của anh dịu dàng như dòng suối cam tuyền nhưng lại chứa đầy độc dược khiến người ta không thể phòng bị.

Đầu óc Lam Sam trở nên trống rỗng. Bây giờ trong óc cô không còn nổi nửa tế bào não để suy nghĩ về vấn đề của anh.

Đạt được sự ngầm đồng ý của cô, Kiều Phong nhắm mắt lại, chậm rãi cúi đầu.

Đôi mắt Lam Sam vẫn trợn tròn, ngu ngơ mơ hồ nhìn khuôn mặt anh đang càng ngày càng tiến gần hơn, mắt thấy hai người sắp hôn nhau, bỗng nhiên có một người từ bên kia bồn hoa đi tới va phải họ.

Lam Sam bị va lùi lại, suýt thì ngã vào bồn hoa, thật may đúng lúc đó Kiều Phong lôi cô dậy.

Lúc cô đứng vững, khôi phục lại tinh thần, nhớ lại cảnh tượng vừa diễn ra cô lại thấy vô cùng ngượng ngùng, xoa miệng nói:

- Tôi đi đi đi ra đây đã! Suýt thì hôn rồi!

May là vẫn chưa, không thì xấu hổ lắm đấy!

https://thuviensach.vn

Quan trọng nhất là cô cảm thấy mình vô tri vô giác bị sắc đẹp dụ dỗ, xấu hổ quá!

Kiều Phong liếc mắt nhìn kẻ gây họa:

- Cô đi đường kiểu gì đấy?

- Xin lỗi ngài, xin lỗi cô!

Đó là một người phục vụ đang bưng khay nước, trên khay có đặt hai ly nước… xem ra không cẩn thận rượu đã đổ ra ngoài rồi.

Lam Sam thấy anh hoảng hốt như vậy lại còn truy cứu nghiêm túc nữa, cô phất tay:

- Không sao đâu.

Cô phục vụ viên khó khăn chỉ chỉ vào váy cô:

- Xin lỗi tôi vừa không cẩn thận làm bẩn váy cô rồi.

- Thật thế à? Kiều Phong anh giúp tôi xem một chút có nghiêm trọng lắm không.

Kiều Phong thấy trên lưng váy cô loang lổ màu đỏ sậm của rượu vang, anh cau mày, một lần nữa nhìn cô phục vụ với ánh mắt không hề thiện ý.

Cô phục vụ cúi gằm mặt, không biết phải làm thế nào.

Lam Sam nói:

- Rượu này màu sắc cũng nhạt, hẳn vẫn chưa thấm sâu vào váy tôi đâu, trước tôi vào phòng vệ sinh gột sạch bằng nước rồi sấy khô thử xem có vấn đề gì không. Hoặc là cứ lấy máy sấy sấy là được, chỗ các cô có máy sấy không?

https://thuviensach.vn

- Có ạ.

Ngay sau đó người phục vụ dẫn Lam Sam đi sấy quần áo, Kiều Phong vào theo không tiện nên Lam Sam để anh đứng cạnh bể bơi đợi cô.

Lam Sam nhanh chóng sấy khô lại vết bẩn trên váy bằng một cái máy sấy cỡ lớn cho đến khi chiếc váy trờ lại sạch sẽ không còn dấu vết cô mới mặc lại đi ra ngoài, về đến nhà cô sẽ tắm giặt cẩn thận. Cô từ trong phòng đi ra, đang định tìm Kiều Phong lại gặp Thịnh Vũ.

Thật kỳ lạ, sao tân nương không đi cạnh tân lang sao lại chạy lung tung chỗ này thế?

Lam Sam cũng không suy nghĩ nhiều, có khả năng đây là quy củ đặc biệt của đám cưới người ta nha.

Thịnh Vũ nhìn thấy Lam Sam cũng không tỏ ra đầy địch ý như vừa nãy, cô nàng hòa nhã chào hỏi Lam Sam vài câu, nghe nói Lam Sam muốn đến bể bơi, cô ta cười:

- Vừa hay tôi cũng muốn đến đó, chúng ta cùng đi nhé.

Theo kinh nghiệm nhiều năm lăn lộn trên giang hồ của Lam Sam, cô cảm thấy có gì ám muội ở đây. Không biết có phải Thịnh Vũ thấy Kiều Phong là con dê béo định giở trò mờ ám với anh không? Lam Sam cảm thấy có âm mưu, Kiều Phong kia vốn là tiểu thiên tài nhìn thì thông minh nhưng thật ra cực ngu ngơ, chỉ cần ai cho anh kẹo là anh sẽ đi cùng với người ta ngay.

Cái này thì không thể được rồi.

Nghĩ tới đây, Lam Sam nhanh chân bước, Thịnh Vũ đương nhiên phải theo sát phía sau.

https://thuviensach.vn

Nhanh chóng đến bể bơi, Lam Sam đột nhiên dừng bước, cô nhìn thấy Kiều Phong đang đứng cùng với …. Tô Lạc.

Ai đó có thể nói cho cô biết vì sao hai người không hề quen biết nhau nhưng lại đứng với nhau như đã thân thiết từ lâu lắm rồi không?

Lúc này Kiều Phong đang đứng cách xa Tô Lạc hai ba mét, đây hẳn là một khoản cách tương đối hoàn mỹ để duy trì sự lãng mạn, thật giống như màn gặp gỡ của hai nhân vật chính trong bộ phim thần tượng nhé, vô tình gặp lại nhau, là gặp lại nhé, đúng đúng, đều là khoảng cách như thế này.

Kiều Phong quay lưng về phía bể bơi, nhìn về phía Tô Lạc xa xa.

Viền mắt Tô Lạc hơi ửng hồng, kinh ngạc nhìn anh.

Lam Sam đúng lúc đứng bên này nhìn thấy họ, hoàn toàn thấy được biểu cảm của hai người. Dĩ nhiên, chủ yếu là Tô Lạc thôi chứ cái tên dưa ngốc Kiều Phong thì có biểu cảm gì đáng nói đâu….

Hai người tương đối im lặng, Kiều Phong thấy Tô Lạc không nói lời nào, không còn cách nào khác hơn là kêu một tiếng:

- Tô Lạc?

- Kiều Phong? – Giọng Tô Lạc phiêu bồng như có thể tan biến bất cứ lúc nào.

Kiều Phong gật đâu. Anh thật sự không biết nên nói gì với cô, suy nghĩ một chút lại nói:

- Đã lâu không gặp.

Tô Lạc đột nhiên lệ nóng doanh tròng, nhấc váy đi về phía Kiều Phong. Cảnh tượng này cực kỳ kinh điển, giống như màn hội ngộ trên phim thần tượng.

https://thuviensach.vn

Lam Sam tức giận trong lòng. Mẹ kiếp rõ ràng Kiều Phong đến đây cùng với cô mà, cái cô này làm loạn gì thế! Thịnh Vũ vẫn đang đứng bên cạnh đây này, nếu thấy "bạn trai" cô và cô gái khác ôm ôm ấp ấp, mặt mũi cô biết để vào đâu. Cô hằn học nghĩ, tên tiểu tử thối này, nếu anh dám ôm Tô Lạc, về đến nhà cô sẽ bóp chết anh luôn!

Mặc kệ Lam Sam có đồng ý không, Tô Lạc giống như con thiêu thân bay về phía Kiều Phong. Thật ra đây là một cảnh tượng vô cùng lãng mạn, nam anh tuấn nữ xinh đẹp, cả hai đều cẩm y hoa phục, từ quang cảnh, đến không khí, thậm chí… thời tiết cũng đẹp. Tất cả đều giống như một cảnh phim thần tượng, điều duy nhất bất đồng là nhân vật nam chính ở đây vào đúng thời khắc mấu chốt đột nhiên rời bước xoay người đi. Cô gái xinh đẹp trong làn váy lụa trắng muốt vô cùng mỹ lệ như một chú hải âu quyết tuyệt lao thẳng xuống nước.

Uỳnh!

Từ bể bơi văng lên một cột sóng tung bọt cao quá nửa người!

Tất cả mọi người đều chú ý về hướng này, thấy có người rơi xuống nước rất nhiều người vội vội vàng vàng chạy đến.

Kiều Phong thấy Dương Tiểu Tú chạy đến liền nói với anh ta:

- Còn không mau cứu người đi!

Dương Tiểu Tú lập tức cởi áo khoác lao xuống bể bơi mò cứu người.

Thịnh Vũ tức muốn chết rồi. Bản thân Tô Lạc cũng biết bơi, hơn nữa bể bơi cũng rất nông căn bản chả có nguy hiểm gì, quan trọng nhất là ở đây biết bao nhiêu người sao nhất định phải bắt tân lang đích thân nhảy xuống nước cứu người chứ? Tân lang nhảy xuống nước cứu phù dâu? Mẹ nó chuyện này là như thế nào đây!

https://thuviensach.vn

Lam Sam đã chạy đến, nói thật là ban đầu cô có chút hả hê, nhưng nhỡ biến thành tai nạn chết người cũng không hay, bây giờ không phải thời điểm hay để chế giễu.

Kiều Phong giữ tay cô lại, an ủi cô:

- Yên tâm, cô ấy biết bơi.

Hai người đứng cạnh bể bơi xem náo nhiệt.

Lam Sam hỏi Kiều Phong:

- Vừa xong là do anh cố ý?

Kiều Phong lắc đầu:

- Không phải thế.

Anh lại giải thích:

- Tôi tránh cô ấy vì tôi sợ cô nổi giận.

- Tên tiểu tử nhà anh cũng thức thời phết. Thế nhưng như vậy vẫn là anh cố ý, anh thật quá xấu xa đấy, ha ha!

- Tôi quên mất phía sau là bể bơi. – Anh nhìn cô nói: - Tôi vừa nhìn thấy cô liền quên mất.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 41

Qua Lại

Tuy Thịnh Vũ biết Tô Lạc sẽ không nguy hiểm đến tính mạng, thế nhưng cô vẫn phải sai người mò cô ta lên, dù việc này khá khó khăn, nguyên nhân chủ yếu là vì cô ta mặc một cái váy phù dâu bằng voan mỏng và lao xuống bể bơi. Chiếc váy xòe rộng khi tung bay quả thật sẽ vô cùng đẹp mắt, nhưng lại hút nước rất nhanh, Dương Tiểu Tú cảm thấy cô ta như đang được quấn bởi một cái chăn bông cực dày, khỏi bàn đến lừa ai. Trong khi đó anh ta vốn không khỏe lắm, bây giờ bắt anh vác một cái chăn bông từ trong nước lên, kẻ hèn bất tài này đành chịu chết.

May là họ đứng không cách quá xa bờ, mọi người xung quanh cắt dây thừng trang trí quanh hội trường ném xuống, kéo hai người lên. Sau khi kéo được lên, vì váy Tô Lạc quá nặng nên tạm thời không thể đứng dậy nổi. Hiện tại chỉ có thể hình dung cô ta bởi một từ chật vật. Vì đang là mùa hè, lại mặc chất vải không dày, bị thấm nước, mơ hồ lộ ra phần da thịt bên trong. Lam Sam còn nhìn thấy ẩn hiện áo lót ngực của cô nàng, quả thật rất thu hút nhé. Cái áo ngực đó phình rộng lộ ra phần da thịt ửng hồng chẳng khác gì không mặc hết, ôi trông cực kỳ xấu hổ.

Mọi người đều im lặng.

Một chiếc giày của cô bị rơi xuống bể bơi, lúc này đang trôi lờ đờ trên mặt nước, một chiếc thì vẫn treo trên chân. Chiếc váy lụa mỏng đã hút no nước bắt đầu chảy tong tỏng xuống dưới, một góc váy dưới chân bị vén lên

https://thuviensach.vn

tạo thành một rãnh cho nước chảy men theo làn váy xuống mắt cá chân, từng dòng từng dòng rơi xuống bể bơi.

Xè… xè…

Âm thanh này cực kỳ giống với đang đi tiểu.

Ven bể bơi có rất nhiều người, tất cả đều im lặng nên hiện trường chỉ còn lại tiếng róc rách.

Lam Sam che miệng thầm nghĩ, không biết bàng quang phải to thế nào mới có thể tiểu lâu đến thế này.

Tô Lạc cúi gằm mặt, cả khuôn mặt đều đỏ bừng vừa xấu hổ vừa giận dữ.

Kiều Phong đi tới, vẻ mặt đầy áy náy:

- Tô Lạc, xin lỗi nhé.

Thật sao, vậy là tất cả mọi người đều biết tên kẻ đang xấu mặt này rồi. Nếu không phải đã biết về con người Kiều Phong hẳn Lam Sam sẽ cho rằng anh đang cố ý.

Tô Lạc ngẩng đầu lên, nhìn anh đầy thù hận:

- Bây giờ tôi không muốn nhìn thấy anh.

Nếu một khi cô ta đã không muốn nhìn thấy anh, vậy Kiều Phong đành không thể làm gì khác hơn là đưa Lam Sam về trước.

Lúc Lam Sam chào Thịnh Vũ ra về, người này đã không thể che giấu nổi sự oán giận và chán ghét trong lòng được nữa. Cô ta lạnh lùng nhìn Lam Sam nói:

https://thuviensach.vn

- Thưa Lam tiểu thư, chuyện quá khứ đều đã qua, hôm nay cô đưa bạn trai đến phá đám cưới của bạn trai cũ, hình như không hay lắm đâu?

Lam Sam cảm thấy cực kỳ buồn cười, mẹ nó chứ bà đây còn chưa mắng cái đồ bại não nhà cô ta, cô ta lại dám trả đũa trước cơ đấy, cô cười nhạt:

- Trong hôn lễ của mình lại đi giúp cô bạn thân bí mật hẹn hò với bạn trai người ta, tôi xem cũng thấy hay lắm.

Coi cô là đồ ngu thật đấy à? Đầu tiên là làm đổ rượu lên váy cô, tiếp đó cô vừa thay xong váy ra cửa gặp ngay Thịnh Vũ, về đến nơi vừa vặn gặp hai người kia đang diễn phim thần tượng… Sao lại có chuyện khéo thế?

Lam Sam là một người cực kỳ đa nghi mà mọi chuyện diễn ra lại hoàn toàn ăn khớp nên cô chắc chắn sẽ cho rằng có kẻ đang cố gắng an bài.

Thịnh Vũ là vì bất bình cho bạn thân của mình, Kiều Phong quả thật có mắt như mù mới đi coi trọng loại mặt hàng này. Cô ta không cho rằng Tô Lạc cướp bạn trai của người khác, mà nghĩ rằng Lam Sam bắt cá hai tay, một bên vừa thông đồng với Tống Tử Thành, bên này lại tóm bằng được Kiều Phong. Dựa vào đâu mà đàn ông tử tế đều bị cô ta dành hết thế? Lại nói, Tô Lạc mà đứng bên cạnh Kiều Phong… Lam Sam sao có thể so sánh đây?

Thịnh Vũ cười xuy xoa, khuôn mặt cô ta ánh lên vẻ chê cười, cô ta không thèm để ý đến Lam Sam nữa mà nhìn Kiều Phong nói:

- Kiều tiên sinh, phải để ý thật kỹ cô bạn gái tuyệt vời của anh đấy nhé, vừa xinh đẹp động lòng người vừa thông minh giỏi giao thiệp, không biết có bao nhiêu người đàn ông đang dòm ngó đấy.

Kiều Phong gật đầu rất thành khẩn:

- Tôi sẽ như vậy, cảm ơn cô đã nhắc nhở tôi.

https://thuviensach.vn

Thấy ẩn ý trong lời nói của mình hoàn toàn bị bỏ ngoài tai, Thịnh Vũ ít nhiều vẫn phải bỏ chút tâm tư.

Rời khỏi mảnh đất đầy thị phi này, lòng Lam Sam tràn đầy nghi ngờ hỏi Kiều Phong:

- Tôi thấy có phải anh và cái cô Tô Lạc kia trước đây có quen biết nhau không đấy?

Kiều Phong gật đầu vô cùng thản nhiên:

- Đúng vậy. Lúc tôi còn học ở nước ngoài từng gặp cô ấy.

- Cắt, sao tôi thấy không giống thế nhé. – Cô thấy thật khó mà tin được. – Thế giới này hình như quá nhỏ bé nhỉ? Hơn nữa căn bản vừa nãy anh còn không nhận ra cô ấy mà.

Anh giải thích:

- Mấy năm nay tôi chưa gặp lại cô ấy, đồng thời cô ấy lại trang điểm, hai chúng tôi cũng đứng cách xa nhau, chỉ nhìn thoáng qua như vậy không nhận ra cũng là hết sức bình thường.

A, xem ra hai người này cũng không thân thiết lắm. Lam Sam gật đầu, vẫn cảm thấy có gì đó không hợp lý, sao Tô Lạc vừa nhìn thấy Kiều Phong đã tỏ ra như rất thân thiết thế? Vừa gặp lại đã muốn nhào tới rồi? Rốt cuộc là có ẩn tình gì hay chỉ đơn thuần là một cô nàng mê giai đẹp nhỉ?

Đã từng có một cô gái gửi ảnh một bát mì trứng qua email cho Kiều Phong để ôn lại tình cũ, cô ta còn nói đã chia tay với người yêu và muốn gặp Kiều Phong….

Sau đó thì sao? A đúng rồi, về sau cô ấy bị cô đuổi mất rồi.

Cô gái đó tên gì nhỉ? Lam Sam xoa cằm, suy nghĩ một lúc:

https://thuviensach.vn

- Thế … Thế…

Kiều Phong tiếp lời đáp:

- Cô đang định nói về Carina?

- Đúng đúng đúng, chính là cô ấy. Tô Lạc chắc không liên quan gì đến cái cô Carina đó chứ?

Anh gật đầu:

- Có. Tô Lạc chính là Carina.

- !!! – Tuy rằng được nghe chính miệng anh thừa nhận nhưng Lam Sam vẫn cảm thấy hơi khiếp sợ. Trời ơi đất hỡi, thế giới này quả thật quá nhỏ rồi nên diễn viên quần chúng mới thiếu nghiêm trọng thế này, dẫn đến một cô gái xinh đẹp phải phân thân diễn hai vai, vừa là Tô Lạc một lúc sau đã thành Carina. Mà lại vừa làm bộ si mê đau khổ lưu luyến Tống Tử Thành, thế nào đã quay đi đã mập mờ đùa giỡn ôn lại tình xưa với Kiều Phong nhỉ?

Thế mà vẫn có thể tỏ ra là một nữ thần cao sang lạnh lùng như đúng rồi?

Lam Sam than thở một hồi lại kín đáo nhìn Kiều Phong:

- Hai người thật sự chỉ quen biết nhau đơn giản vậy sao? Thế mà anh lại nấu mì cho cô ăn.

Kiều Phong đột nhiên đứng yên, nhìn vào mắt cô hỏi:

- Lam Sam, cô bây giờ đang đứng trên lập trường gì để tìm hiểu quá khứ của tôi thế Ặc… Lam Sam phủi khóe miệng, lập tức không nói gì thêm.

Tuy rằng không hỏi ra miệng nhưng trong lòng Lam Sam đoán già đoán non. Tô Lạc rõ ràng cho thấy rất nhớ nhung Kiều Phong, thế nhưng nhiều năm kiên trì theo đuổi đều không có kết quả – mà đương nhiên là không thể

https://thuviensach.vn

có kết quả rồi! Thế nhưng nếu nghĩ theo hướng này thì Tống Tử Thành lại thành kẻ dư thừa. Chẳng lẽ cô ta "thân ở Tào doanh lòng sang Hán" ư? Nếu thế thật thì cô ta hành động quá cao siêu đi….

….. ****……

Lúc về đến nhà Lam Sam âm thầm đi vào bếp nhà Kiều Phong, trời nóng nên cô muốn ăn dưa hấu lạnh để hạ nhiệt. Cô lấy từ trong tủ lạnh ra một quả dưa hấu, lấy dao bổ làm hai nửa, cô tự lấy thìa khoét một nửa ăn còn một nửa kia đưa cho Kiều Phong.

Kiều Phong không thích kiểu ăn uống quá tục tằng này nên anh bổ dưa hấu ra thành từng miếng.

Schrodinger đi tới không thèm đưa mắt liếc nhìn mà bàng quan nhảy lên bồn rửa rau uống nước. Schrodinger là một tiểu thái giám cực kỳ thông minh, nó tự mở vòi nước. Lam Sam thấy nó ngồi bên cạnh bồn rửa, xục bộ móng vuốt bé nhỏ mập mạp xuống lấy nước từ cột nước đang chảy thẳng tắp xuống. Schrodinger liền tiếng lên trước một bước, cố gắng hết sức để ngửa cổ lên hứng nước vào miệng. Người nó hơi ngắn, cái cổ lại quá to nên muốn uốn thành một hình dạng lý tưởng như vậy không hề dễ dàng, vất vả lắm mới có thể tiếp cận với dòng nước, có lẽ vì quá mập mà cột nước tung tóe lên cao.

Cứ như thế mãi.

- Ha hah aha ha. – Lam Sam không tử tế chút nào, cười vang.

Kiều Phong không ngẩng đầu lên, giải thích:

- Thông thường loài mèo thường cúi đầu xuống liếm nước, chó cũng vậy. Nhưng để làm được điều đó cần thông qua một quá trình học tập, nếu một con mèo nhỏ vừa ra đời không được mẹ dạy kỹ càng sẽ không thể biết cách uống nước được. Schrodinger từ nhỏ đã là cô nhi.

https://thuviensach.vn

- … - Lam Sam không cười được nữa. Cô đặt quả dưa hấu xuống, ôm lấy Schrodinger, lấy mặt cọ lên cái đầu ướt nhẹp của nó.

Bản meo meo đang uống nước, ngươi cái đồ con gái con nứa này đừng có quấy rầy ta nữa!

Kiều Phong cắt cho Schrodinger một miếng dưa nhỏ, tỏ vẻ an ủi, lúc ngẩng đầu lên không cẩn thận nhìn thấy dấu vết gây án của Schrodinger ở trên ngực Lam Sam, nhìn qua hình dạng có vẻ co dãn khá tốt nhé…. Anh vội cúi xuống, không tự nhiên mà ho khan một tiếng.

Đúng lúc đó, tiếng chuông điện thoại từ trong phòng khách của Lam Sam reo lên, cô đặt Schrodinger xuống, chạy vào phòng khách nghe điện thoại.

- Alo, sếp tổng tìm tôi có việc gì ạ?

Kiều Phong đang cắt dưa hấu nghe thấy lời này từ phòng khách truyền vào, anh nhẹ nhàng buông dao gọt hoa quả xuống, dỏng tai lên.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 42

Mời

Tống Tử Thành nghe Lam Sam trả lời điện thoại, không vội vã nói rõ ý đồ đến đây mà trước tiên nói dạo:

- Nghe tâm trạng em cũng không tồi.

- Ừ, không tồi, hôm nay tôi đã khiến một lũ thần kinh phải kinh ngạc. – Lam Sam suy nghĩ, không thể nói rằng bạn gái anh ta là một trong những bệnh nhân tâm thần đó được, cô chỉ ngẩng đầu lên cười: - Ha ha ha ha!

Nghe thấy tiếng cười của cô, tâm trạng Tống Tử Thành khá hơn, giọng nói của anh cũng trở nên nhẹ nhàng hơn:

- Em nên tôn trọng người mắc bệnh tâm thần hơn.

Lam Sam bị anh trêu chọc vừa cười vừa hỏi:

- Sếp tổng, ngài tìm tôi có việc gì ạ?

Tống Tử Thành lại hỏi ngược lại:

- Không có việc gì thì không được tìm em à?

- Ặc…. Ha Ha. – Cô không biết anh muốn gì nên không cách nào khác hơn là cười khúc khích.

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành nói:

- Là thế này, một người bạn tặng tôi rất nhiều chocolate, tôi không thể ăn hết được nên tiện đường qua nhà em thì cầm cho em một ít.

Chocolate? Lam Sam liếm môi, nhưng lại ngay lập tức lắc đầu:

- Không được không được, sao lại không biết xấu hổ như thế chú… không thì sếp cứ mang cho người khác đi.

Tống Tử Thành khá mất kiên nhẫn:

- Đã nói vừa được cho xong, dù sao cũng tiện đường đến đây, em không cầm thì để tôi vất đi luôn.

- Đừng đừng đừng. – Lam Sam biết những người có tiền này chẳng coi đồ đạc ra gì, dù sao cũng là lệnh của sếp, người ta khẳng định cũng không coi đây là món nợ nhân tình đâu mà chỉ là thuận tiện thế thôi…. Nghĩ đến đây, cô gật đầu nói: - Được, sếp hiện đang ở đâu ạ?

- Nhanh chạy ra cổng tiểu khu nhà em đi.

- À, vậy tôi xuống ngay.

Dập máy, Lam San lập tức cầm điện thoại chạy ra cửa thay giày, Kiều Phong vẫn cầm dao gọt hoa quả chạy từ bếp ra hỏi:

- Cô định làm gì?

Lam Sam vừa đi giày vừa giải thích:

- Sếp tổng của chúng tôi đang có rất nhiều chocolate, muốn chia cho tôi một ít, hiện tại đang ở ngay trước cổng tiểu khu rồi.

Kiều Phong buột thốt lên:

https://thuviensach.vn

- Không nên đi.

- Không sao đâu. – Lam Sam an ủi anh. – Yên tâm đi anh ta ăn không được nên mới cho tôi thôi, tôi mà không lấy thì lãng phí lắm, anh ta đã cầm qua đây rồi, cũng chỉ mấy cái chocolate thôi mà, đâu phải là nợ ân tình gì đâu.

Thay giày xong, cô mở cửa đi ra ngoài.

Mắt Kiều Phong sáng lấp lóe đầy vẻ không vui:

- Có phải là cứ ai cho cô ăn cô cũng theo không?

Rầm! Trả lời anh chỉ còn tiếng đóng cửa vội vàng.

Lúc Lam Sam ra đến cổng tiểu khu đã thấy xe của Tống Tử Thành đỗ ở đây. Cô hơi ngại ngùng, bắt người ta mang đồ đến tận nhà, quan trọng đây là Boss của cô nhé. Cô đi tới nơi, Tống Tử Thành xuống xe mở cốp sau ra.

Lam Sam vừa nhìn đã há hốc mồm, trong cốp sau chất đầy chocolate với đủ loại màu sắc, thật là quá nhiều nhỉ? Thảo nào sếp tổng phải bảo cô lấy đi một ít.

Cô than thở:

- Sếp ơi, bạn sếp buôn chocolate à?

- Không phải thế.

Cô lại cảm thán:

- Tôi cũng muốn có một người bạn như vậy lắm nhé….

Tống Tử Thành hơi buồn cười, anh chỉ chỉ và đống chocolate:

- Em cứ lấy hết đi.

https://thuviensach.vn

Sao được chứ, thế thì tham quá. Cô đứng trước cốp nhìn một lúc, nhận ra trên các hộp đều là chữ tiếng Anh hoặc ít nhất cũng gần giống tiếng Anh, nói chung là cô cũng chả đọc được. Cô nhìn vào vỏ hộp chọn một hộp trông có vẻ là chocolate đen, chọn xong giơ giơ về phía Tống Tử Thành:

- Một hộp là đủ rồi, cám ơn sếp nhiều.

Tống Tử Thành tùy tiện nhặt vài hộp khác nhét vào tay cô, sau đó cầm một hộp màu hồng có hình trái tim hên nói:

- Nếu em không muốn chúng bị vứt vào sọt rác hết thì cầm thêm đi.

Lam Sam dở khóc dở cười:

- Được rồi được rồi tôi không cầm nổi nữa.

Tống Tử Thành liền dừng lại, vỗ tay một cái, đóng cốp sau lại, dặn dò cô:

- Ăn nhiều đồ ngọt một chút cũng không sao đâu, nhưng nhớ chăm sóc vệ sinh răng miệng nhé.

- Ăn nhiều chocolate như vậy tôi sẽ béo chết mất!

- Béo mới đáng yêu!

Lam Sam hơi máy mắt trái, nhìn kỹ Tống Tử Thành, cô thấy anh mở của xe và không hề nhìn cô, thái độ không hề quan tâm. Ừ chắc cô quá nhạy cảm rồi.

- Tôi đi trước. – Tống Tử Thành tạm biệt cô.

Lam Sam cười nói:

- Sếp tổng, anh có muốn lên nhà tôi uống ly trà ngồi nói chuyện không?

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành vịn vào cửa xe, nhìn cô, đôi lông mày càng nhíu lại tỏ ra thêm thiếu kiên nhẫn:

- Không được tôi còn có việc.

Lam Sam âm thầm thở dài, sau đó lại thấy xấu hổ, mình nghĩ nhiều quá rồi, sao Boss lại có thể có ý đồ với cô được. Cô ôm chocolate, cười chào tạm biệt Tống Tử Thành. Tống Tử Thành ngồi trên xe, nhấn ga đi mất.

Sauk hi bỏ xa Lam Sam đứng đó, Tống Tử Thành chuyển tay lái, chợt thở thật dài, so chiêu với cô gái này cứ luôn phải đắn đo rất nhiều sao cho đúng mực, nhiều cũng không được, ít cũng chẳng xong. Nói thật thì hồi anh theo đuổi Tô Lạc cũng không hao tâm tổn sức đến thế này. Nếu nhìn từ biểu hiện bên ngoài, một cô thì cao sang, một cô thì thân thiện nhưng thật ra không phải, Tô Lạc dù có đài các đến đâu tốt xấu còn có thể nói được, trái lại … quả thật vị này "dầu muối đều không ăn" để hình dung. Lam Sam kể từ khi chia tay với Dương Tiểu Tú trong mấy năm qua cô đều không hề có quen biết với bạn trai, một người có dáng dấp xinh đẹp như vậy chắc chắn không thể không có ai theo đuổi được, lý do duy nhất có thể giải thích chính là cô không vừa mắt ai. Tống Tử Thành có hỏi bóng hỏi gió qua lãnh đạo cô, biết được cô gái này mấy năm nay tiếp đãi không ít khách quen nhưng chưa bao giờ xảy ra chuyện ái muội với khách cả thậm chí chưa bao giờ cân nhắc đến phương diện đó và cũng không bao giờ để khách hàng nuôi hi vọng.

Không biết là cái ngoặt gì đây….

Ý nghĩ này vừa xuất hiện đã khiến Tống Tử Thành đen mặt. Ôi suy nghĩ lung tung cái gì đấy!

Đầu bên này Lam Sam ôm rất nhiều chocolate trên tay, gõ cửa nhà Kiều Phong. Kiều Phong mở cửa cho cô nhưng không thèm để ý đến cô.

Lam Sam để chocolate lên bàn trà, quan tâm đến Kiều Phong:

https://thuviensach.vn

- Kiều Phong lại đâu ăn chocolate nào.

Kiều Phong lạnh nhạt đáp:

- Tôi không ăn.

- Được rồi. – Lam Sam lẩm bẩm. - Tôi còn tưởng đồ ngọt nào anh cũng thích chứ.

- Tôi không ngây thơ đến thế.

- Tốt lắm tốt lắm, anh là người đàn ông cực kỳ từng trải. – Ngoài miệng nói vậy nhưng trong lòng lại rất hả hê. Ăn kẹo bông, chơi trò kim cương biến hình, người đàn ông từng trải nào lại làm những chuyện này nữa?

Cô tự mở một hộp đóng gói, nhặt một viên chocolate bỏ vào miệng.

Schrodinger thấy có ăn nên nhảy sang đấy ngửi ngửi, muốn chia chác. Kiều Phong tiến đến ôm nó:

- Mèo không ăn được chocolate.

Lam Sam âm thầm một mình ngồi hưởng thụ mỹ thực lại thấy hơi nhàm chán, cô đẩy một cái hộp đến:

- Anh ăn thử một viên đi.

- Chocolate có nhiệt lượng gấp bốn lần gạo tẻ, cô ăn hai viên chocolate thì tương đương với ăn một bát cơm rồi. Cố lên, tháng này cô có thể tăng được hai cân đấy.

Lam Sam học đi đôi với hành:

- Béo mới đáng yêu.

Kiều Phong cười khiêu khiêu:

https://thuviensach.vn

- Thật quá ngây thơ, béo là sát thủ của sắc đẹp đấy.

- Anh…. – Lam Sam không còn cách nào khác đành đóng hoppj chocolate lại: - Được lắm được lám mỗi ngày tôi sẽ chỉ ăn một viên, trước hết cứ để đây đã.

- Mang hết đi, tôi không muốn nhìn thấy chúng, cũng không muốn để Schrodinger nhìn thấy.

- Tốt tốt tốt, tôi mang đi hết…. Thật là, không biết anh lại bị trúng cái loại gió gì nữa. – Lam Sam nhận ra cô không thể giải thích nổi phương hướng hoạt động của đầu óc Kiều Phong, không biết tiểu thiên tài này tâm trạng thay đổi theo cái kiểu gì nữa… A đúng rồi, cứ như là chuyển động điện từ ấy không bao giờ có thể thấy được, cũng không thể đoán được có thể nhảy vọt đến đâu.

Kiều Phong gật đầu:

- Ừ, cô có thể đi súc miệng rồi ăn nốt dưa hấu đi.

Anh không bao giờ nói cho cô biết rằng nhiệt lượng trong một nửa quả dưa hấu cũng bằng một bát cơm đâu.

----****-----

Ngày hôm sau đi làm ở căng tin Lam Sam gặp Tống Tử Thành. Cô và anh cũng có thể gọi là quen biết nên lần này cô cũng tự nhiên ngồi đối diện anh ăn cơm, thậm chí còn mua cho anh một phần canh để đền đáp ý tốt của anh ngày hôm qua.

Tống Tử Thành không hề từ chối cô, chỉ thờ ơ nói cảm ơn. Từ trước đến nay anh ít khi nói nhiều, càng không hay nhiệt tình với đối phương. Lam Sam nói vài câu chuyện phiếm với anh anh cũng rất tự nhiên đáp lời nhưng mỗi chữ đều nhấn mạnh chứ không hề trơn tru ướt át.

https://thuviensach.vn

Mau cơm nước xong lúc, Tống Tử Thành nhìn một chút điện thoại di động, nói với Lam Sam, "Tháng này cuối tháng là Mục Phu tòa lưu tinh vũ sinh động thời kì, ta chỗ ở thiên văn hiệp hội tổ chức người đi mật mây xem lưu tinh vũ, ngươi có muốn tới hay không?"

Lam Sam nhãn tình sáng lên, "Lưu tinh vũ? Có thể thấy sao?"

"Không xác định. Bất quá đập chứa nước bên kia tinh không rất đẹp, tính là nhìn không thấy lưu tinh vũ, nhìn nhìn đốm nhỏ cũng không sai, " Tống Tử Thành nói, ngoéo một cái khóe môi. Hắn nhìn nàng, lại hỏi một lần, "Ngươi có muốn tới hay không?"

Lam Sam có phần do dự. Theo nhất bang người xa lạ nhìn đốm nhỏ? Được rồi chí ít lão bản là biết, bất quá nàng cùng lão bản cũng không phải rất thuộc nha... Nàng tình nguyện cùng Kiều Phong cùng đi xem.

Tống Tử Thành lại nói, "Đến lúc đó còn có nhà thiên văn học cho chúng ta giảng giải, ừ, tự ta cũng hiểu một ít."

Những lời này triệt để bỏ đi Lam Sam do dự, nàng quyết định không đi. Đùa giỡn nha, làm một đầu ưu tú khoa học gia, Kiều Phong tiểu tử kia cái gì không biết? Nàng chỉ cần đem hắn mang theo trên người là tốt rồi, căn bản không dùng đi nghe nhà thiên văn học giảng giải.

Hơn nữa, thiên văn hiệp hội tổ chức hoạt động, hơn phân nửa là ở cuối tuần, nàng cũng không cái kia nước Mỹ thời gian. Kiều Phong liền khá, hắn rỗi rảnh hết sức!

Nghĩ tới đây, Lam Sam lắc đầu, "Ta cuối tháng còn có an bài khác, trước hết không đi, lão bản ngươi môn tốt thú vị, thấy Lưu Tinh nhớ kỹ chụp ảnh cho chúng ta xem, ta cấp cho ngươi điểm tán, hắc hắc."

Tống Tử Thành gật đầu, liễm ánh mắt. Hắn căn bản không có cơ hội đem tỉ mỉ an bài thời gian nói ra khỏi miệng.

https://thuviensach.vn

Buổi tối về đến nhà, Lam Sam đem chuyện này lấy ra nữa cùng Kiều Phong đắc ý, "Kiều Phong Kiều Phong, ngươi biết không, tháng nầy cuối tháng là Mục Dương tòa lưu tinh vũ cao phong kỳ..."

"Mục Phu tòa."

"A?"

"Ngươi nói là Mục Phu tòa lưu tinh vũ, " Kiều Phong cải chính nói, "Ta hy vọng ngươi có thể nhìn thẳng vào thông minh của mình, sau này không muốn ở trước mặt ta khoe khoang cái này."

"Nhất thiết cắt, " Lam Sam bị khách sáo, cũng lơ đễnh, nàng hỏi, "Vậy chúng ta đi xem có được hay không?"

Kiều Phong mím môi một cái, nghi ngờ xem nàng, "Ngươi xác định? Mục Phu tòa lưu tinh vũ sinh động độ hết sức không ổn định, nó ZHR giá trị ở linh đến 100 trong lúc đó ba động, bạo phát thời điểm rất ít. Nếu như ngươi nghĩ xem lưu tinh vũ, ta không cho là Mục Phu tòa là một cái lựa chọn sáng suốt."

Lam Sam nghe được nhức đầu, nàng trọng trọng vỗ bàn một cái, trừng mắt, "Ngươi đến cùng có đi không? !"

"Đi..."

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 43

Bày Tỏ

Kiều Phong không nghĩ được ra.

Vì sao Lam Sam nhất định phải đến núi Mục Phu xem sao băng? Đó là hiện tượng trong vòng một trăm năm chỉ xảy ra có bốn lần mà thôi, tỷ lệ được thấy sao băng là rất nhỏ.

Chẳng lẽ là để đi cùng anh ư? Muốn hẹn hò với anh ư?

Nếu cô thực sự muốn hẹn hò với anh, vì sao nhất định phải lựa chọn hình thức xem sao băng có tỷ lệ xảy ra cực nhỏ thế? Nếu không xem được chẳng phải cực kỳ ảnh hưởng đến tâm trạng hay sao?

Nếu không phải là hẹn hò vậy rốt cuộc mục đích của cô là gì chứ?

Nghĩ mãi cũng không thể giải thích nổi, Kiều Phong không còn cách nào khác là xin cố vấn trên diễn đàn tâm sự. Chủ đề là: Nếu một cô gái nhất quyết muốn cùng một người đàn ông đi xem sao băng ở núi Mục Phu nghĩa là như thế nào?

Trên diễn đàn, Kiều Phong là một nick đỏ, anh vừa xuất hiện đã được rất nhiều người hoan nghênh. Các comment thường là: “Đại thần.” “ Xin được chụp chung một cái ảnh.” , “Nam thần, xin điểm danh” ….. Diễn đàn này có quy mô nhỏ, đa phần là dành cho những người đam me khoa học nên cả ngày toàn là các bài viết về định lý tuần hoàn máu…., bỗng nhiên hôm nay

https://thuviensach.vn

được thấy một bài post như vậy nên mọi người rất tự nhiên bắt đầu như đang thảo luận về một đề tài thiên văn học.

Kiều Phong rất kịp thời nhắc nhỏ họ: Cô ấy không hiểu về cái này đâu,. Cô ấy theo học khoa văn, hiện đang làm quản lý bộ phận tiêu thụ, chỉ tốt nghiệp cử nhân đại học hệ chính quy thôi.

Mọi người bừng tình.

Một ID tên là Tiểu tinh tinh nói: Cô ấy thích anh đấy đại thần ạ!

Kiều Phong rất đắc ý trả lời cậu ta: Tôi biết.

Quần chúng: Chó má thật, sao không ngồi nhàchơi trò ân ái với nhau đi còn lên đây làm loạn cái gì, đồ chết bầm.

Tiểu tinh tinh kiên trì nói thêm: Cô ấy nhất định là muốn bày tỏ tình cảm với anh, nhưng chẳng qua là thiếu dũng khí nên mượn việc xem sao băng để quyết định. Đến heo cũng biết cơ hội xuất hiện sao băng ở núi Mục Phu là đau biết bao nhiêu trứng! Đến lúc đó cô ấy sẽ lấy hết can đảm để thổ lộ ra miệng tình cảm của mình với anh… Ôi ôi ôi, thật muốn được yêu quá! Thật muốn được gặp một cô gái mạnh mẽ như vậy quá!

Không ít người đồng tình với câu trả lời của anh ta, vốn định bàn tán thêm vài câu nhưng khi nghe thấy câu trả lời vừa xong thì …. không còn cách nào khác hơn là vờ như không quen biết với anh ta.

Kiều Phong cũng thấy Tiểu tinh tinh nói rất có lý.

Vậy là Lam Sam muốn thổ lộ tình cảm với anh ư? Anh nhớ lại những biểu hiện gần đây của cô, hẳn cô đã rất khổ tâm cân nhắc, thận trọng lắm, ừ, nếu đúng ra thì cũng đã đến lúc rồi.

https://thuviensach.vn

Mặc kệ phải nói thế nào, nhưng sự nỗ lực của Lam Sam khiến Kiều Phong rất cảm động. Vốn là một cô nàng ngốc nghếch, cô có thể nghĩ ra một biện pháp như thế đã là tương đối khá rồi, anh thầm nghĩ.

Buổi trưa, Ngô Văn lại chạy đến nhà Kiều Phong để cùng ăn trưa với cha họ. Khoảng một tháng nữa giáo sư Ngô đã có thể về nước, tâm trạng của ông vốn không tồi nên mặc dù nhìn thấy rất nhiều món ăn trên bàn Kiều Phong nấu mà ông không được ăn nhưng ông vẫn bình tĩnh. Vừa ăn cơm, giáo dư Ngô giả vờ vô cùng thờ ơ hỏi thằng con trai nhỏ của mình:

- Con và Lam Sam gần đây thế nào rồi?

Đây chính là nghệ thuật trò chuyện. Ông sẽ không hỏi quan hệ của hai người rốt cuộc là như thế nào mà trực tiếp vờ như đã rất quen thuộc với họ, hỏi han tình hình của họ.

Ngô Văn lén lút giơ ngược ngón tay giữa với cha của mình, anh dừng đũa, muốn nghe câu trả lời của Kiều Phong.

Kiều Phong rất điềm nhiên đáp:

- Cô ấy định bày tỏ tình cảm với con.

Hai kẻ họ Ngô đều cực kỳ kinh ngạc, lại vô cùng phấn khích. Nhưng Ngô Văn lại nghĩ tương đối nhiều:

- Em chắc chắn là thế chứ?

Kiều Phong kể lại chuyện xem sao băng ở núi Mục Phu. Sau khi nghe xong giáo sư Ngô gật đầu:

- Ừ, phân tích rất chính xác, xem ra hắn Lam Sam thật sự muốn thổ lộ rồi, tiểu tử thối, con nghĩ kỹ chưa, liệu con có từ chối cô ấy không? Cảnh

https://thuviensach.vn

cáo trước là chỉ trả lời đáp án chính xác bằng một từ duy nhất, trả lời sai khi về nhà cha sẽ giáo huấn lại con.

Kiều Phong nhìn xuống bát cơm, đáp:

- Con vẫn chưa nghĩ ra.

- Hai người chờ một chút. – Ngô Văn lấy đũa gõ nhẹ lên đĩa để gây chú ý của hai người kia: - Trước tiên phải nói về chuyện này đã… sao con cảm giác có gì đó không hợp lý thế nhỉ?

Giáo sư Ngô lại hỏi:

- Không hợp lý ở đâu cơ?

- Con không rõ là chỗ nào không đúng, thế nhưng…. Chắc chắn là không phải mà. – Hơn nữa Lam Sam là bạn thân của cái cô Tiếu Thải Vi bệnh tâm thần rắn rết kia, một người có thể làm bạn bè thân thiết với Tiếu Thải Vi thì sao có thể bình thường đây?

Mà như đã nói qua, em trai anh cũng đâu có bình thường đâu.

Nghĩ đến đây tâm trạng Ngô Văn lại càng xoắn xuýt.

Giáo sư Ngô bất đắc dĩ phải lắc đầu nói với Kiều Phong:

- Đôi khi cha thấy hết cách với cái thằng sinh viên chưa tốt nghiệp hệ giao tiếp này.

Kiều Phong cũng gật đầu:

- Con cũng vậy.

Tại sao lại bị xài xể thế chứ! Ngô Văn cầm bát cơm, khóc không ra nước mắt. Anh thật sự đang rất tủi thân đấy…..

https://thuviensach.vn

----***------

Tối hôm đó Kiều Phong bị mất ngủ.

Anh nằm trên giường, lăn lộn hết bên này đến bên kia nhưng không thể lý giải được sự tình. Lam Sam muốn bày tỏ tình cảm với anh, anh nên làm thế nào bây giờ?

Đồng ý chấp nhận cô? Nhưng cô hoàn toàn không phù hợp với tiêu chuẩn bạn gái lý tưởng của anh.

Từ chối cô? Như vậy có khiến cô tổn thương không?

Cô sẽ thổ lộ với anh như thế nào đây?

Kiều Phong nhắm mắt lại, dường như anh đang được thấy một bầu trời đầy những ngôi sao lấp lánh. Sao băng như mưa vụt sáng trên bầu trời, như một vệt bút trắng xóa vệt qua lại giống như một hình ảnh tuyệt đẹp của vũ trụ. Lam Sam đứng dưới một ngôi sao băng, hứng lấy ánh sáng ấy, mỉm cười với anh. Đôi mắt cô sáng rực rỡ, tựa như tận sâu đáy đồng tử đang phản chiếu lại hình ảnh của những vì sao kia. Cô cười hì hì và nói với anh: "Kiều Phong ơi, em rất thích anh, anh có thích em không vậy?"

Kiều Phong đột nhiên mở to mắt, ngồi bật dậy.

Anh xuống giường, đi vào phòng khách,, bật đèn lên.

Schrodinger đang nằm trên ghế salon ngủ, chổng bốn vó lên trời, thò ra cái bụng tròn vo. Bước chân của anh đánh thức nó, nó hé mắt nhìn anh một cái rồi lại tiếp tục ngủ mãi. Kiều Phong đi tới ngồi bên cạnh nó, anh ôm nó đặt trên đùi, không yên lòng xoa đầu nó.

Schrodinger không hài lòng:

- Meo, meo!

https://thuviensach.vn

Đối với kháng nghị của nó, Kiều Phong coi như không nghe thấy. Anh thấy hơi buồn chán, nhìn một vòng quanh căn phòng khách sau đó dừng mắt tại cửa sổ sát đất phía sau tấm thảm Ba Tư. Schrodinger vừa mới ngủ lại bị chủ nhân làm phiền, thật phiền chết:

- Meo meo meo meo meo meo meo meo.

Kiều Phong ngồi trên tấm thảm, an ủi vuốt ve đầu Schrodinger. Khi nó cho rằng mình đã có thể ngủ, kết quả là anh ta lại đứng dậy mở cửa sổ hơi hé ra. Lập tức làn gió đêm thanh khiết len lỏi vào khắp gian phòng.

Schrodinger:

-…..

Ngày của tình yêu!

Gió thổi tung bay tấm rèm cửa sổ trắng xóa. Ánh trăng mờ ảo qua khe rèm tiến vào phòng chiếu ánh sáng mờ đục như lớp kem tươi trắng ngon lành trên nền bánh. Kiều Phong cứ như vậy ngồi trên thảm cùng với gió đêm, ánh trăng mộc mạc, anh ôm chú mèo ú, thất thần.

Schrodinger vùi đầu trong lòng chủ nhân, điều kiện để được tiến vào giấc ngủ ngày càng khắc nghiệt nhưng nó không muốn để bản thân phải thiệt thòi. Dần dần nó mơ màng chìm vào giấc ngủ, bên tai dường như nghe thấy tiếng chủ nhân nó đang thủ thỉ:

- Schodinger, mày có thích cô ấy không?

- Schodinger, mày có thích cô ấy không?

- Schodinger, mày có thích cô ấy không?

- Schodinger, mày có thích cô ấy không?

https://thuviensach.vn

… Xin lỗi ông đây không hiểu tiếng người đâu!

----****--- ----

Chuyện em trai mình định đi hẹn hò bày tỏ tình cảm khiến Ngô Văn không sao yên lòng được. Trực giác của anh nói với anh rằng sự tình chắc chắn không đơn giản như vậy đâu, nhưng xét từ phương diện chủ quan anh vẫn hi vọng những tin tức mật thám chó má của Kiều Phong là chính xác.

Nghĩ đi nghĩ lại, anh cho rằng có thể tìm hiểu thêm về tình huống này thông qua Tiểu Du Thái.

Trưa hôm đó Tiểu Du Thái giúp thư ký trưởng của Ngô Văn ra ngoài làm việc. Lần trước cô không may bị Ngô Văn gọi lên xe, trong mọi người trong công ty đều nhất trí cho rằng giữa tổng giám đốc Ngô và Tiểu Du Thái có một mối quan hệ không bình thường. Dù sao đúng lúc thư ký trưởng không có thời gian bứt ra nên Tiểu Du Thái phải hỗ trợ đi đưa cho Tổng giám đốc Ngô một ít đồ, chuyện này cực kỳ cực kỳ yên tâm thoải mái.

Lúc cô đang ở bên ngoài, đột nhiên điện thoại di động trong túi reo lên. Cô ngại ngùng vờ như phải nghe điện thoại trước mặt tổng giám đốc Ngô, khi chạy ra ngoài mới lấy di động ra:

- Alo Lam Sam à?

Qua khe cửa nghe thấy mấy chữ này, Ngô Văn liền lấy lại tinh thần, anh lén lút đi ra ngoài, đuổi theo.

Tiểu Du Thái tìm một góc khuất không người, vui vẻ trò chuyện với Lam Sam:

- Cái gì? Cậu muốn lên đỉnh núi ngắm sao? Tớ cũng muốn đi, tớ cũng muốn đi!

https://thuviensach.vn

Ngô Văn đứng ở góc tường, nghe thấy cô nói vậu thì bĩu môi, anh thầm nghĩ cô gái này đúng là mắt mũi để trên trời, thế giới riêng của hai người người ta, cô đi theo náo loạn làm gì, Lam Sam nhất định sẽ không đồng ý với cô nàng đâu.

Lam Sam biết chắc chắn Tiểu Du Thái sẽ nói vậy, cô gái này tinh lực đặc biệt dư thừa, cứ thấy có cái gì mới mẻ là lại trộn rộn hết cả lên. Cô cười nói:

- Thì đi, nhưng mình hẹn Kiều Phong là thứ năm thứ sáu sẽ đi hai ngày, cậu nếu muốn đi chắc lại phải xin nghỉ đấy.

Tiểu Du Thái có phần do dự:

- Nhất định phải xin nghỉ à? Bao lâu? Một ngày?

Ngô Văn lại bấn đến mức chỉ muốn cào tường. Thế này là thế nào? Sao lại đồng ý chứ?

Không phải định đi tỏ tình à?

Lam Sam suy nghĩ một chút, rồi đáp:

- Không cần, chiều thứ năm xin nghỉ sớm một chút đi luôn, đến thứ sáu chúng ta sẽ xuất phát ra về sớm một chút. Nhưng có thể cậu sẽ tương đối mệt đấy.

Tiểu Du Thái kích động giơ tay:

- Tớ không sợ mệt!

Cào cào, cào cào! Cô nghe thấy có tiếng động không bình thường.

Tiểu Du Thái tò mò nhìn xung quanh, không có ai hết, chẳng lẽ có chuột? Trái Đất hiện đang sôi trào nên bắt chuột mà chơi ư….. Cô hứng

https://thuviensach.vn

khởi tìm kiếm rốt cuộc thấy phía sau một bức tường tổng giám đốc Ngô đang đứng với sắc mặt không thể nào đến gần nổi.

Tiểu Du Thái ngây người:

- Tổng giám đốc Ngô?

Ngô Văn ngừng cào tường, mặt không đổi sắc nhìn cô:

- Tôi cũng muốn đi cùng.

Cô mơ hồ:

- Anh định đi làm gì?

- Đi ngắm sao. – Anh thực sự không bao giờ nghĩ rằng sẽ có ngày chính miệng mình nói ra ba từ này, chó má thật, sao cứ thấy ngường ngượng thế nhỉ….

Tiểu Du Thái che miệng cười hi hi:

- Không biết hóa ra tổng giám đốc Ngô cũng có tâm tư thiếu nữ thế đâu nhé!

Đồ tâm thần rắn rết, sớm muộn ta cũng sẽ cho ngươi đi đời! Ngô Văn căm hận nghĩ!

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 44

Cuộc Hành Trình Đi Ngắm Sao

Trong tình huống Kiều Phong không biết gì, Lam Sam tự chủ trương nhét thêm hai người vào đội ngũ, sau khi đáp ứng đầu kia cô mới nói với Kiều Phong.

Kiều Phong lý giải rằng Lam Sam cần bạn thân hỗ trợ để bày tỏ tình cảm nhưng anh không hiểu vì sao anh trai mình cũng muốn đi cùng. Quay lại gọi điện cho Ngô Văn để hỏi anh, ngược lại Ngô Văn trả lời rất đơn giản: Người ta có thể gọi bạn thân đến hỗ trợ thì thân nhân của nhà trai cũng đương nhiên muốn được theo cùng!

Như vậy nguyên kế hoạch vốn chỉ có hai người nay được mở rộng thành bốn người cứ thế vui vẻ lên đường.

Ngô Văn rất hào phóng cho Tiểu Du Thái nghỉ hẳn một ngày rưỡi. Sáng thứ năm cô vẫn đi làm bình thường, ăn trưa xong họ bắt đầu xuất phát. Trong bốn người chỉ có Ngô Văn có xe riêng nên việc cần làm anh sẽ phải làm, đương nhiên trở thành tài xế đón Tiểu Du Thái trước rồi mới đến đón Kiều Phong và Lam Sam.

Hành động này khiến các nhân viên trong công ty bàn luận sôi trào. Ngô Tổng ra ngoài làm việc không đi cùng trợ lý trưởng mà lại dẫn theo phó phòng thư ký là sao? Trợ lý trưởng liệu có cảm thấy nguy cơ tiềm ẩn ở đây không….. Đối với vấn đề này trợ lý trưởng biểu hiện rằng: không hề quan tâm chút nào. Giữa Tổng giám đốc Ngô và Tiểu Du Thái là quan hệ như thế

https://thuviensach.vn

nào chứ, bản thân bộ não của trợ lý trưởng đã tự biên tự diễn ra một phiên bản phi thường cặn kẽ, cho nên này nhé, anh sao có thể lo lắng phu nhân tổng giám đốc tương lai sẽ thay thế vị trí của mình được?

Ở trên xe, Ngô Văn ra lệnh cưỡng chế Tiểu Du Thái phải ngồi ngay ghế phụ, vì vậy Lam Sam và Kiều Phong lúc lên xe chỉ có thể ngồi trực tiếp ở ghế sau, anh muốn dành cho hai người một chút không gian riêng tư.

Tiểu Du Thái đập cửa xe, chân chó xu nịnh:

- Tổng giám đốc Ngô, xe ngài rộng quá, tiện nghi quá, tôi dường như chỉ muốn cố định luôn trên này thôi.

Ngô Văn nhếch miệng:

- Vẫn chỉ như một ghế trống trên tàu điện ngầm thôi mà, đúng không? – Anh liếc nhìn cô lại thấy cô vẫn ngồi ngây ngốc nên nhắc nhở: - Tự thắt dây an toàn vào đi.

- À. – Tiểu Du Thái gật đầu, nhanh tay thắt dây an toàn vào. – Tổng giám đốc Ngô, hóa ra anh cũng sợ bị phạt cơ à?

Sợ cái em gái cô! Chẳng lẽ thắt dây an toàn chỉ để tránh bị phạt tiền thôi à? Ngô Văn không nhịn được lườm cô, giá trị quan của cái cô này thật đến lạ.

Sauk hi Tiểu Du Thái thắt dây an toàn vào, cô kéo rộng dây ra, vì người cô rất gầy nên dây đeo trở nên lỏng lẻo, cô u sầu nói:

- Lỏng lẻo thế này tôi thấy tuyệt đối không an toàn nhé.

Ngô Văn vô tình bị cô chọc cười:

- Cô cứ làm như là đang bó cải không bằng, an toàn thì liên quan gì với căng với chả chùng? – Nói xong lại nhìn cô. Xe của anh không quá roonggj,

https://thuviensach.vn

vị trí điều khiển cũng tương đối lớn ngược lại khiến cô càng trở nên nhỏ bé yếu ớt, khuôn mặt cô cũng bé nhỏ trông như học sinh cấp hai.

Cắt, đã hai tám tuổi rồi còn giả làm Lolita làm cái gì chứ! Ngô Văn khá khinh thường, dời mắt xuống dưới xẹt qua bộ ngực dưới dây bảo hộ.

- A…. – Tiến cười của anh thật vô cùng vô tận khinh bỉ.

Tiểu Du Thái vẫn quan sát anh, cho nên biết anh đang khinh bỉ cái gì. Cô cúi xuống, khuôn mặt không thể kiềm chế mà đỏ lên.

Thời điểm này tình hình giao thông vô cùng thuận lợi, họ đã sắp đến dưới nhà Kiều Phong. Kiều Phong bê đồ đạc bên xe Ngô Văn: đồ ăn vặt, bộ bài để giết thời gian, một số y cụ dùng cho ban đêm, thuốc chống muỗi, kính thiên văn…. Vốn anh định mang theo cả Schrodinger nhưng Kiều Phong sợ bị quấy rầy nên không mang.

Sauk hi lên xe Lam Sam rất lễ phép chào hỏi Ngô Văn. Từ trước đến nay Ngô Văn đối với cô đều rất hòa ái dễ gần nên khiến cô có tâm lý hơi chip bông.

Tiểu Du Thái cũng ít nói, cô nàng đang xoắn xuýt về bộ ngực chưa dậy thì của mình. Cô nghiêng đầu sang chỗ khác nói chuyện với Lam Sam, lại nhìn thấy bộ ngực đáng kiêu ngạo của cô nên bỗng nhiên hai mắt phát sáng.

Ôi thật đáng hâm mộ quá…..

Lam Sam cảm thấy thật quỷ quái, cô bất động thanh sắc lấy tay che, hỏi Tiểu Du Thái:

- Cậu định nói gì thế?

- Không có gì. – Tiểu Du Thái duỗi thẳng cổ, tìm thẳng vị trí đó mà nhìn không hề chớp mắt. Ặc ặc ặc, sao lại có thể to thế chứ…

https://thuviensach.vn

Kiều Phong đột nhiên lên tiếng, giọng nói nhẹ nhàng nhưng lại có chút gì cứng nhắc lạnh lẽo, thể hiện tâm trạng của anh không được tốt. Ânh nói với Tiểu Du Thái:

- Cô, quay lên đi.

Trong thế giới của Tiểu Du Thái, uy lực của Kiều đại thần còn đáng sợ hơn cả tổng giám đốc Ngô. Cho nên cô vội vàng quay đầu lên.

Trên xe chợt yên tĩnh kỳ lạ, Ngô Văn hình như không thể chịu nổi nên đùa với Tiểu Du Thái:

- Đến đây hát một bài.

Tiểu Du Thái tuân lệnh định há mồm hát, đột nhiên Ngô Văn lại tối sầm mặt:

- Cô câm miệng ngay.

- … - Tiểu Du Thái cực kỳ buồn phiền. Cô chỉ ngực nhỏ một chút thôi chẳng lẽ đến quyền lợi được hát cũng không có à?

Ngô Văn bật nhạc, cả buồng xe tràn ngập âm thanh vui vẻ vì vậy dù họ im lặng cũng không còn quá lúng túng. Giai điệu vui vẻ thư giãn khiến Lam Sam thoải mái tinh thần, dần dần cô cảm thấy hơi mệt, ngáp một cái.

Kiều Phong thấy vậy, ngôi nhích lại gần, anh nhẹ nhàng nâng vai một chút bày tỏ ý định ngầm đồng ý.

Lam Sam không chú ý đến phản ứng của anh, cô vẫn thẳng đầu, không các nào khác là lấy tay nâng mặt, chống cùi chỏ vào cửa xe, mơ mơ màng màng ngủ mất. Cả người cô vặn vẹo dựa vào cửa xe, đầu vẫn đặt trên cửa kính. Xe đột nhiên xóc nảy khiến cô đập đầu vào cửa kính.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong cảm thấy thật kỳ lạ, rõ ràng trên xe vẫn bật nahcj nhưng sao anh nghe thấy tiếng đập thật rõ ràng. Mắt thấy cô sắp đập đầu thêm lần nữa, anh không nhịn được đưa tay kéo cô lên.

- Làm gì thế? Lam Sam bất mãn lầu bầu, nhưng mắt vẫn chưa mở ra.

Anh đột nhiên kéo cô vào lòng.

Lam Sam mơ mơ màng màng không còn khả năng phân tích nữa, cô cảm thấy bây giờ thoải mái hơn nhiều nên càng buồn ngủ hơn, cô rúc vài ngực anh vài cái rồi yên lặng ngủ thiếp đi.

Kiều Phong đỡ lấy vai cô, đầu cô đang đặt trên xương quai xanh cảu anh, tóc cô tõa vào cổ anh, vào thời khắc này cả hai đang cực kỳ thân mật. Hơi thở của cô đều đều, cả người đều rủ xuống vô lực không ngừng lay động trước ngực anh. Anh không kìm được mà rủ mắt xuống, bởi tầm nhìn giới hạn nên anh chỉ có thể nhìn thấy đôi môi trơn bóng cùng chiếc cằm trắng nõn của cô, không biết cô đang mơ thấy điều gì mà bỗng liếm môi một cái, Kiều Phong cũng ngốc ngếch liếm môi theo.

Tầm mắt anh lại tiếp tục di chuyển xuống phía dưới, cả người anh đột nhiên cứng ngắc. Lam Sam mặc một chiếc áo cổ chữ T rất bình thường, cổ áo cũng không quá rộng, nhưng ở tư thế này, góc độ này khiến toàn bộ cảnh xuân dưới cổ áo kia không hề báo trước mà thoải mái lộ ra, phần ngực trắng nõn nhẵn nhụi gồ lên như chiếc bát sứ thượng hạng căng tròn sung mãn thuần sác trắng, bên cạnh dường như một khe thiên nhiên, thậm chí anh còn thấy rõ được cả màu sắc xanh lam đậm của nội y ….

Dừng lại, dừng lại không được nhìn nữa!

Trong lòng hắn như vậy hò hét, tầm mắt cũng không nghe sai sử, vững vàng dính vào trên người nàng.

https://thuviensach.vn

Lam Sam đột nhiên nói mê, mồm miệng không rõ, cũng không biết đang nói cái gì. Kiều Phong lại nguyên nhân của nàng hồ ngôn loạn ngữ mà rồi đột nhiên tìm về thần trí, hắn chợt nghiêng đầu qua chỗ khác, liều mạng nhìn ngoài cửa sổ.

Ngô Văn vừa lái xe, một bên ở kính chiếu hậu thượng rình coi ngồi phía sau hai người tình hình. Thấy Kiều Phong chủ động ôm Lam Sam đi ngủ, Ngô Văn cảm thấy tiểu tử này coi như có thể cứu chữa; thấy Kiều Phong nhìn ngoài cửa sổ, mặt biến hóa đến đỏ bừng thời điểm, Ngô Văn một bên khinh bỉ hắn không tiền đồ, một bên âm thầm vui mừng, xem ra mình tiểu đệ cởi chỗ thời gian không xa...

Mấy người cuối cùng đứng ở đập chứa nước phụ cận một cái nông gia bên ngoài viện. Ở đây không cho đóng quân dã ngoại, rất nhiều tới đây chỗ du ngoạn mọi người ở nông gia viện. Bọn họ đem đồ vật dời xuống tới, phân phối xong gian phòng lúc, cách cơm tối còn có hơn một giờ.

Bốn người góp cùng nhau thảo luận này hơn một giờ làm cái gì, Kiều Phong đề nghị chơi đùa thẻ bài, lọt vào ba người kia khinh bỉ. Lam Sam kiến nghị đi câu cá, không ai phản đối.

Lam Sam câu cá thuần túy là chơi đùa, nàng cũng không cái kia kiên trì. Trái lại Kiều Phong, tuy rằng tới thời điểm không quá tình nguyện, thế nhưng ném đi hạ mồi câu, liền ngồi ở chỗ kia tám phong bất động. Lam Sam đợi một hồi không đợi được cá, nàng liền ném ra cần câu nhi cùng Tiểu Du Thái đi một bên chơi đùa. Ngô Văn chịu không nổi Tiểu Du Thái như vậy không nhãn lực giá cả, vội vàng đem nàng thét lên bên cạnh, lệnh cưỡng chế nàng không được di chuyển.

Lam Sam cho rằng Ngô tổng chỉ là không quen nhìn hoặc là ở nghiêm phạt Tiểu Du Thái. Nàng một người ở trên bờ trong bụi cỏ tìm được thật nhiều hoa dại, hái được một xấp dầy, mình mang mấy đóa, liền chạy tới Kiều Phong bên cạnh rung đùi đắc ý, "Kiều Phong, đẹp mắt không?"

https://thuviensach.vn

Kiều Phong nhìn không chớp mắt, "Đẹp!"

Lam Sam lại nắm bắt tiểu hoa dại hướng hắn bên tai xuyên vào.

Kiều Phong hết sức không vui, run lên đầu, "Ta không cài hoa."

Lam Sam từ trong túi sờ soạng cục đường, lột ra hướng miệng hắn trong một bỏ vào, "Ngoan."

Kiều Phong ăn đường, hàm mơ hồ lăn lộn mà oán giận, "Ngươi cũng không tắm tay."

Lam Sam không nói lời nào, lại đi đầu hắn thượng cài hoa, lúc này hắn không có cự tuyệt.

Ngô Văn ở một bên xem ngây người.

Lam Sam cùng Kiều Phong người cuối cùng chỉa vào một đầu hoa dại. Ngô Văn thật là không đành lòng nhìn tiếp nữa, hai người này, căn bản là một đôi trí chướng nhi đồng.

Hắn nghiêng đầu qua chỗ khác, đột nhiên thấy cách đó không xa có một dài nhỏ vật thể ở rất nhanh bò sát.

Ngọa tào, xà? !

Ngô Văn liếc mắt nhìn xà, nhìn nhìn lại ngồi chồm hổm ở bên cạnh hắn Tiểu Du Thái, hắn ác hướng mật biên sinh, đứng dậy đi tới, dùng cần câu đem con rắn kia khơi mào tới.

Loại này xà tên khoa học kêu "Hoá đơn tạm gấm xà", là phương bắc thường gặp một loại không độc xà. Bất quá dù sao cũng mặc kệ có độc không có độc, thoạt nhìn đều hết sức ác tâm là được. Con rắn kia còn không có lớn lên, ngón út to, trường ba mươi cm tả hữu. Kia bị cần câu chọn đột nhiên cách mặt đất lúc, kinh hoàng mà giãy dụa.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Thải Vi, ngươi xem đây là cái gì?" Hắn cầm cần câu nhi, cười híp mắt đưa đến Tiểu Du Thái trước mặt.

Tiểu Du Thái kinh ngạc, "A, xà!"

Một tiếng thét chói tai, đem kia một đầu hai ánh mắt của người cũng hấp dẫn qua đây.

Ngô Văn thật cao hứng, hắn cuối cùng cũng có thể trị một trị Tiểu Thải Vi. Xem nàng sau này còn dám hay không ở trước mặt hắn đắc ý. Hắn run một cái cần câu, cười xấu xa đạo, "Không phải sợ, ngươi kiểm tra kia, hết sức khả ái!"

"Tốt nga." Tiểu Du Thái nói, quả nhiên sờ sờ kia tiểu đầu rắn.

Ngô Văn: "! ! !" Ni mã a, cho ngươi sờ ngươi thật đúng là sờ? Không hắn là thét lên chạy đi sao?

Tiểu Du Thái nắm bắt con rắn nhỏ đuôi nhọn nhi, đem lật ngược lại.

Mắt thấy con rắn nhỏ ở của nàng ma chưởng dưới khó khăn vặn vẹo, Ngô Văn cả kinh da đầu tê dại, "Ngươi ngốc nha? Vội vàng ném, đó là xà!"

Tiểu Du Thái dẫn theo con rắn nhỏ, kỳ quái liếc mắt nhìn Ngô Văn, "Ngươi sợ rắn?"

"Làm sao có thể!"

"Thật tốt quá, " nàng đứng lên, dẫn theo con rắn nhỏ đi hướng hắn, "Ngô tổng chúng ta tới chơi đùa nha —— "

"Ngươi đừng tới đây!"

"Ngô tổng ngươi không phải sợ, ngươi kiểm tra kia, kia hết sức khả ái!"

https://thuviensach.vn

"Ngọa tào ngươi đừng tới đây! Đi ra, đi ra!"

Ngô Văn ném cần câu chạy, Tiểu Du Thái dẫn theo xà ở phía sau truy. Hắn chạy đến trên bờ bãi đất, nàng đuổi theo, hắn không thể làm gì khác hơn là nữa chạy xuống. Như vậy đâu vài vòng, Ngô Văn rống giận, "Kiều Phong! Lam Sam! Các ngươi có thể hay không ngăn cản này người bị bệnh thần kinh!"

Hô xong những lời này, hắn thấy kia hai trí chướng nhi đồng chính chỉa vào một đầu hoa dại cười hì hì nhìn hắn.

Ngô Văn thực sự tốt tuyệt vọng. Hắn cảm thấy tinh cầu này đã bị bệnh tâm thần người thống trị.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 45

Chân Tướng

Đùa nghịch ở bờ sông một lúc, viện trưởng viện nông ngiệp chạy qua gọi họ về, xem ra cũng sắp đến giờ ăn cơm rồi. Họ muốn đêm nay sẽ nướng thịt nên nhờ viện trưởng chuẩn bị mọi đồ dùng cần thiết.

Tiểu Du Thái còn chưa chơi đã:

- Chúng ta có thể ra bờ sông nướng thịt không, dù sao cũng đâu có quá xa.

Viện trưởng vô cùng quả quyết:

- Không được! Tôi để cho các người vào đây là đã trái với quy định rồi, người khác đều không được phép vào đây đâu đấy!

- Tại sao vậy?

Ngô Văn huých cô một cái: Viện trưởng□□ gật đầu. Đạo lý đúng là không hề sai nhưng có thể đừng trình bày một cách thô bỉ như thế được không nào….

Bốn người không còn cách nào khác đành xuất phát trở lại. Lam Sam hơi bị xoắn xuýt:

- Nếu chúng tôi nướng thịt trong viện nông học nhà ông thì có thể ngắm mặt trời lặn trên đập nước được không?

https://thuviensach.vn

Viện trưởng cười ha hả:

- Nếu như cô có đôi mắt nhìn xuyên thấu thì không thành vấn đề.

Kiều Phong lại gật đầu:

- Có thể. - Anh nhìn về phía viện trưởng: - Chúng tôi có thể nướng thịt trên nóc nhà được không?

- Không được.

- Tiền không thành vấn đề.

- Được rồi, tôi sẽ lập tức chuẩn bị ngay.

Căn nhà dành cho viện trưởng ở gồm có hai tầng, tuy chỉ cao bình thường nhưng đặt trong một nông viện thì có thể xem như là tương đối hoành tráng. Anh đem bếp lò và than, đồ ăn lên nóc nhà, đồng thời để lại một cái đài cat set. Cái đài này không biết được sản xuất từ năm nào, to bằng nửa cục gạch được quấn băng dính xung quanh. Lam Sam bật đài lên chỉnh chỉnh qua vài kênh, đài hết nói đến tất cả các bệnh tật trên trời dưới đất từ tiểu đường, phong thấp … cho đến liệt dương ở nam giới. Đến khi khuôn mặt hai người đàn ông biến đổi đến mức vô cùng kỳ diệu cô mới bình tĩnh tắt đi.

Kiều Phong đi xuống lầu chỉ chốc lát sau bê lên một cái khay bên trong là mấy con cá trích đã được giết mổ và làm sạch sẽ, sau đó ướp gia vị. Mấy con cá này đều là do anh vừa sơ chế nên rất tươi, vì vừa rồi bốn người đi câu tổng cộng được sáu con cá, và tất cả đều do anh câu.

Nhóm bếp lò, Ngô Văn chỉ huy Tiểu Du Thái cầm một cái quạt nan quạt thật điên cuồng vào. Lam Sam nhìn thấy các món ăn đều đã được tẩm ướp hương liệu thượng hạng, cô nuốt miếng tiến tới định giúp.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong có phần ghét bỏ:

- Cô đã rửa tay chưa đấy.

- Rửa sạch rồi. – Lam Sam nhón con cá trích đang đặt trên mặt bếp lên: - Lúc nào chín thế?

Kiều Phong cúi đầu cười, một nụ cười thanh thiển, đôi lông mày anh nhuộm màu vàng nhạt rất dịu dàng như một làn gió xuân say mê lòng người.

Anh đáp:

- Cô đừng vội, lập tức xong ngay thôi.

Nói xong, anh lại nhìn cô, anh thấy trong đôi mắt nhìn đau đáu của cô tràn đầy khao khát, không hiểu sao anh lại nhớ đến Schrodinger. Anh thầm nghĩ nếu anh đã có thể nuôi được một con Schrodinger rồi thì anh cũng có thể nuôi thêm một con Schrodinger nữa, đúng không?

Sau khi nướng ngon lành, họ cùng ngồi trên nóc nhà ăn thịt uống rượu và ngắm mặt trời lặn. Biển mây bồng bềnh lững lờ trôi trên bầu trời rộng lớn. Sông rộng mênh mông như một mặt gương khổng lồ được bao quanh bởi những rặng núi xa xa. Cả khung cảnh như một con Trường Long đang nằm ẩn mình trấn giữ để bảo vệ Thương Sơn. Hôm nay thời tiết cũng rất đẹp. Vào ban ngày trời màu xanh ngọc trong vắt không một gợn mây. Hiện trời đã xâm xẩm tối, ánh mặt trời chiếu xuống yếu ớt khiến cả không gian mang một sắc thái kỳ ảo. Cả non nước Thương Sơn như được chìm trong một vầng hào quang khiến tất cả hiện lên như một bức tranh thủy mặc hùng vĩ.

Lam Sam nhắm mắt, hít sâu một hơi, rồi than thở:

- Tôi cảm thấy không khí nơi đây thật tuyệt.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong nói:

- Ở đây không khí trong sạch chứa nhiều dưỡng khí cao hơn 40 lần so với ở trong thành phố.

Lam Sam hung hăng cắn một miếng cá:

- Nghe chả hiểu gì hết!

Kiều Phong muốn giả thích thêm với cô về dưỡng khí, đúng lúc đó Ngô Văn ngăn anh lại.

Ngô Văn hỏi Lam Sam:

- Lam Sam cô thấy cậu em của tôi thế nào?

Lam Sam giơ ngón tay cái lên:

- Không nói được.

- Chỉ số thông minh thì không cần nói nữa, cô cảm thấy về phương diện tình cảm thì sao?

Lam Sam liếc mắt nhìn, đưa một ánh mắt kiểu "Anh hiểu mà".

Ngô Văn lại cười nói:

- Cô cảm thấy chỉ số cảm xúc của cậu ta thấp đúng không? Thật ra cô nghĩ quá đơn giản rồi, cũng có những thời điểm chỉ số cảm xúc của anh ta khá cao, chuyện này cũng bình thường mà… từng nhảy lên đến 100, chưa từng có giá trị trung gian.

Lam Sam hấp háy mắt:

- Thần kỳ thế cơ à? – Biểu đồ nghe có vẻ biến động rất tốt, hơn nữa cô thực sự khó có thể tưởng tượng cảnh chỉ số cảm xúc của Kiều Phong lên

https://thuviensach.vn

đến 100 đấy.

Ngô Văn gật đầu:

- Sau này cô sẽ biết.

Hai người công khai tranh luận về Kiều Phong ngay trước mặt anh nhưng bản thân anh lại không hề tỏ ra bất kỳ biểu tình phản cảm hay phản đối, ngược lại anh chỉ lẳng lặng lắng nghe, thỉnh thoảng còn liếc nhìn Lam Sam. Lam Sam nhận ra tình hình tự nhiên biến đổi trở nên quỷ dị không nói lên lời, giống như cha mẹ đang muốn nói chuyện để đem khuê nữ nhà mình giao phó cho một chàng trai tốt vậy… Thật quá đáng sợ.

Vui chơi giải trí một lúc, Lam Sam cùng Tiểu Du Thái bầu bạn xuống lầu đi vệ sinh, sau đó cả hai vội vã trở về, tán gẫu ngay ngoài viện. Trong khi đó Ngô Văn và Kiều Phong ở trên nóc nhà cảm thấy đã đến thời điểm để xuất phát, họ dự định chọn địa điểm để ngắm sao tại một căn cứ thiên văn cách đó không xa, thế nhưng vẫn phải băng qua một con đường cái và một đoạn rừng nên cố gắng không nên đi quá muộn.

Lúc hai anh em đi từ trên lầu xuống, nghe viện trưởng nói hai cô gái đang chơi đùa bên ngoài, họ đi tới cổng viện nghe được tiếng hai cô đang trò chuyện.

Hai người đều theo đuổi tâm tư của mình nên không tiếp tục đi tới.

Lúc đó Lam Sam đang nói với Tiểu Du Thái:

- Cậu nói có phải anh ta đang thăm dò tôi không?

Tiểu Du Thái đáp:

- Ai mà biết được, nhưng nếu là thật, tớ thấy cậu và Kiều Đại thần cũng thân mật gần gũi lắm, bây giờ đến tớ còn cảm thấy dao động này. – Suy

https://thuviensach.vn

nghĩ của cô nàng này cực kỳ nhảy vọt, vừa nhắc đến Ngô Văn, cô lại nghĩ tới một chuyện khác: - Hơn thế cậu nói về tổng giám đốc Ngô đi, anh ta trông thế mà lại sợ rắn? Ha ha ha sao có thể là một tiểu công công đúng đắn được chứ!

Đầu bên này Ngô Văn đang nghiêng đầu sang nghi ngờ nhìn Kiều Phong:

- Sao cô nhóc kia gọi anh là công công?

- Công công có hai cách để giải thích, một là cha của ông nội, một là…. Thái giám. – Kiều Phong nhìn anh đầy thương cảm: - Anh tự chọn một cái đi.

Ngô Văn tối sầm mặt:

- Dựa vào đâu lại mắng anh là thái giám! Anh rõ ràng… - Rõ ràng còn “cứng” ngay trước mặt cô ấy.

Kiều Phong an ủi anh:

- Thực ra Lam Sam cũng từng đặt cho em biệt danh là "Thú thú", nghe cũng chẳng ra gì.

Nhưng dù sao hình như nghe vẫn tử tế hơn so với anh nhỉ? Chí ít em vẫn kiện toàn nhé. – Nói xong anh không khỏi đắc ý, lời an ủi của mình thật kỳ diệu.

Công công? Thú thú?

Một giây đó, Ngô Văn dường như bị thiên lôi bổ xuống năm tiếng sét vào giữa đầu, anh ngửa mặt lên trời, rống lên giận dữ:

- Láo……!!!

https://thuviensach.vn

Một tiếng gầm rú thu hút sự chú ý của hai cô gái. Nhìn thấy hai đối tượng vừa mới bát quái đang lập tức xuất hiện ngay trước mắt, cả Lam Sam và Tiểu Du Thái đều hơi hơi chột dạ. Kiều Phong vẫn không hiểu tình huống nên tay đút túi quần, vẫn vân đạm khinh phong nói:

- Đi thôi.

Đi cái quái gì mà đi! Ngô Văn vội vàng níu tay anh, rồi ma ma quỷ quỷ né tránh, lo lắng nói:

- Kiều Phong, khả năng là có hiểu lầm rồi!

- Hiểu lầm cái gì cơ?

- Cái này…. Không biết giải thích thế nào cho tốt, nói chung là hôm nay Lam Sam sẽ không bày tỏ tình cảm với em đâu.

Kiều Phong chau mày:

- Em biết anh không thể hiểu được chuyện này, nhưng xin đừng cố mà thuyết phục em nữa.

- Ý anh không phải như vậy, anh có thể hiểu được cái vụ ngắm sao băng ở núi Mục Phu chó má này, thế nhưng em không hiểu chính là…. – Ngô Văn cắn răng, thẳng thắn nói thẳng: - Hình như cô ấy hiểu lầm mối quan hệ của hai chúng ta!

Kiều Phong càng cảm thấy vi diệu:

- Quan hệ của em và anh thì có gì để hiểu lầm? Anh không phải anh trai em chẳng lẽ là cha em?

- Nghe anh nói này, em có biết “Công công” cùng “Thú thú” rốt cuộc nghĩa là như thế nào không?

https://thuviensach.vn

- Biết.

- Biết cái đếch gì!

Sau đó Ngô Văn giải thích cho Kiều Phong hiểu, cho đến bây giờ Ngô Văn dĩ nhiên không bao giờ nghĩ rằng mình sẽ có ngày ngồi giải thích cho một anh chàng chuẩn man khác về cái loại chuyện như thế này, anh thật sự đau trứng cực kỳ đấy.

Sau khi nghe xong, Kiều Phong sừng sộ lên, mặt như sương lạnh:

- Anh nói bậy bạ gì đấy?

- Á, anh không nói bậy đâu! – Ngô Văn cực kỳ tủi thân, chỉ vào hai tên đầu xỏ gây chuyện: - Là các cô kia nói bậy!

- Anh nghĩ nhiều quá rồi. – Kiều Phong nói xong quay đầu đi ra.

Ngô Văn đuổi theo anh, hỏi:

- Thế em không thấy rất khớp à? “Công” và “Thụ”?

- Thế sao lần đầu gặp em đã địch vạch quần em, chuyện này anh giải thích thế nào đây?

- Anh làm sao mà biết được, không chừng người ta lại coi em là búp bê tình dục đấy! – Ngô Văn định bịa chuyện cho qua.

Khuôn mặt Kiều Phong chuyển sang triệt để đen xì. Anh không phản ứng lại lời Ngô Văn mà đi thẳng đến trước mặt Lam Sam, mỉm cười với cô:

- Chúng ta đêm nay nhất định sẽ được nhìn thấy sao băng.

Lam Sam chưa bao giờ nhìn thấy anh cười như thế này, cảm giác như đang buộc chặt các cơ thịt trên mặt lại cứng đờ khiến người cười thù đau

https://thuviensach.vn

mà người xem cũng khó chịu. Ánh mắt anh sáng ngời lên nhưng lại tựa như vô cùng lạnh lẽo…. Thật khó có thể tưởng tượng được sẽ có một biểu cảm như vậy trên gương mặt Kiều Phong, như một lỗi M biến thành S chỉ chớp nhoáng trong một giây đồng hồ. Lam Sam không nhịn được mà run lên, nghi ngờ nhìn Ngô Văn.

Sắc mặt Ngô Văn cũng chẳng tốt hơn.

Cô sờ sờ mũi, thấy thật kỳ quái. Rõ ràng vừa xong còn vẫn vui vẻ mà, cô hình như có làm gì sai đâu?

Kiều Phong đặt tay trên vai cô:

- Đi thôi.

Lam Sam đùa giỡn nói:

- Sao vậy? Anh không định lừa tôi rồi giết người hủy xác đấy chứ? Ha ha…

Anh nhếch môi cười:

- Nói không chính xác.

Lam Sam bây giờ cực kỳ xác định người này đang bị yêu quái nhập hồn rồi. Nói thật là cô hơi bị sợ, bây giờ đã tối, tại một căn cứ thiên văn hoang vắng, nếu thật sự có chuyện gì xảy ra thì nhất định kêu trời trời chả thấu, gọi đất đất chẳng hay đâu. Cô không sợ Kiều Phong nhưng rõ ràng người đang đứng trước mặt cô không phải là Kiều Phong kia, ai mà biết được đây là loại yêu quái gì nha, nhỡ đâu tại ban ngày bọn cô nghịch con rắn nhỏ kia….

Cô rùng mình giật tay anh lại:

- Tôi không đi đâu!

https://thuviensach.vn

Kiều Phong gật đầu:

- Cũng tốt ở trên nóc nhà cũng có thể thấy được. Đi thôi. – Nói xong định mang cô lên nóc nhà.

Lam Sam nhìn Ngô Văn cầu cứu, Ngô Văn lại trừng mắt nhìn Tiểu Du Thái:

- Cô, đi theo tôi!

Tiểu Du Thái bị dọa giật cả mình, trốn sau lưng Lam Sam:

- Để làm gì thế?

Ngô Văn túm cổ áo Tiểu Du Thái lôi đi, trước khi đi còn nói với Lam Sam:

- Yên tâm đi, tôi sẽ không làm gì cô ấy hết – cũng không hóa sắc mà ăn thịt đâu.

Lam Sam…. Các ông nội ơi, rốt cuộc là tình huống gì đây? !

Cô rốt cuộc bị Kiều Phong kéo lên nóc nhà. Viện trưởng đã chuẩn bị hết đồ cho bọn họ ở trên đây, cô và anh ngồi sánh vai trên thảm, một tay anh vẫn nắm chặt cổ tay cô như sợ cô trốn mất. Anh xiết mạnh quá nên Lam Sam đẩy tay anh ra, nhỏ giọng nói:

- Anh làm tôi đau đấy.

Kiều Phong trầm mặt không rảnh để ý.

- Rốt cuộc anh bị làm sao thế?

Anh vẫn không thèm nói câu nào.

Lam Sam lục lại trên người:

https://thuviensach.vn

- Ăn kẹo không?

- Cô im ngay.

Ngay cả kẹo cũng chẳng ăn thua, thế này là thế nào đây! Lam Sam cẩn thận quan sát anh, trong bóng đêm gò má của anh hiện lên vô cùng hoàn mỹ mê người, nhưng bởi vì đang giận dỗi nên đường cong của khuôn mặt trở nên vắng lặng xa cách, có cảm giác như muốn cách xa vạn dặm. Cô kinh ngạc, tủi thân nói:

- Rốt cuộc là làm sao vậy?

- Im miệng, còn nói nữa tôi xử cô luôn.

Cô chẳng còn cách nào khác là ngậm chặt miệng lại.

Màn đêm buông xuống. Hàng ngàn hàng vạn ngôi sao như những viên kim cương rực rỡ thắp sáng cả trời đêm. Đây là những ngôi sao tươi đẹp cô vẫn hằng chờ mong nhưng trong khoảnh khắc này đây cô thực sự chẳng còn chút tinh thần nào để ngắm hết. Tâm trạng cô hiện đang cực kỳ nôn nóng, cô vẫn nghiêng đầu quan sát anh, nhưng tiếc là giờ anh đã biến thành một bức tượng lạnh lẽo cứng đờ. Chỉ có thể xác định được là anh đang nổi giận, nhưng vì sao lại giận thì vẫn không thể hỏi được….

Gió đêm thổi qua khiến cô hơi lạnh. Nhiệt độ ngoài thành luôn thấp hơn vài độ so với trong khu vực thành thị.

Kiều Phong căn bản không hề nhìn cô, nhưng lại nhận ra cảm giác của cô. Anh cởi áo khoác, khoác lên người cô.

Lam Sam được bao bọc trong chiếc áo khoác của anh, thấy ánh mắt anh không hề buông lỏng, cô khổ sở cúi đầu, lại hơi mệt mỏi, thăm dò mà dựa đầu vào vai anh nhưng anh không hề từ chối. Cô cứ vậy dựa vào anh mà ngủ mất cho đến lúc anh lay cô tỉnh dậy.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong ngồi trơ mặt tận bốn tiếng đồng hồ trong đêm khuya thê lương tối tăm tĩnh lặng, rốt cuộc anh cũng nhìn thấy mưa sao băng. Anh lay cô tỉnh dậy, chỉ lên bầu trời:

- Lam Sam, nhìn mau lên!

Lam Sam xoa xoa mắt, vừa mở mắt ra đã nhìn thấy một ngôi sao băng vụt sáng lóe lên bầu trời cứ hết vệt này đến vệt khác, trên TV không bao giờ có thể quay được những cảnh sống động đến thế này. Cô gật đầu:

- Đẹp quá! – Nhưng cô lại càng buồn ngủ hơn.

Kiều Phong lay bả vai cô:

- Nhìn kìa, lại một ngôi sao nữa.

Cô lại bị ép phải ngồi xuống, không còn cách nào khác hơn là mở to mắt nhìn xem, vừa xem vừa bình luận:

- Thật là tuyệt quá.

- Đây chính là sao băng đấy.

- Đúng vậy. – Nói xong lại ngả người.

Một lần nữa anh lại đẩy cô lên:

- Cô bây giờ có điều gì muốn nói với tôi không?

- Chúc phát tài nhé. – Lại nữa rồi.

Lại đẩy cô lên.

Lam Sam không còn cách nào khác là ngồi thẳng dậy, trợn to mắt nhìn anh:

https://thuviensach.vn

- Rốt cuộc anh muốn làm gì đây?

Sắc mặt anh bỗng nhiên trở nên vô cùng mệt mỏi, anh nhìn cô, hỏi:

- Như vậy cô bây giờ có ý định nói gì với tôi và anh tôi không?

- Tình cảm vững bền, thiên trường địa cửu.

Nói xong câu này, Lam Sam nhìn thấy sắc mặt anh trở nên lạnh lẽo như sương tháng sáu. Gió đêm vẫn thổi khiến cả người cô đều lạnh giá, không kìm được mà túm chặt áo lại.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 46

Lòng Chua Xót

Anh quay lưng lại với bầu trời đầy sao băng, khuôn mặt đẹp tựa như một thiên thần vừa giáng xuống từ dải ngân hà. Anh phụng phịu, tâm trạng lạnh lẽo, đôi mắt như chìm trong bóng tối rồi lại cháy lên ngọn lửa bừng bừng. Bởi vì phẫn nộ nên hơi thở của anh cũng dồn dập, ngực phập phồng. cả người anh như một quả bom có thể phát nổ bất cứ lúc nào.

Lam Sam chưa từng thấy anh nổi giận đến vậy, cô sợ sệt, tay chống xuống thảm ngẩng đầu nhìn anh với ánh mắt vô cùng chân thành:

- Cái gì thế, có gì cứ từ từ nói chuyện được mà…

Anh lạnh lùng lên tiếng:

- Tôi và Ngô Văn là anh em ruột, cùng cha cùng mẹ.

- A….. A? - Lam Sam cả kinh thiếu chút nữa rơi cả cằm: - Hai người có thể là….

- Không thể có nhưng. – Anh cắt lời cô: - Bất kể cô bằng cái phương thức sai lầm quái nào mà mà suy luận về mối quan hệ của chúng tôi nhưng đó thực sự cực kỳ ngu xuẩn.

Lam Sam cảm thấy khiếp sợ, sau khi khiếp sợ cô lại rất xấu hổ. Cô nghiễm nhiên hiểu lầm hai anh em nhà người ta thành người yêu, thật đúng là thiếu đạo đức quá. Tốt rồi, nhanh nhanh mà xin lỗi đi:

https://thuviensach.vn

- Xin lỗi… xin lỗi xin lỗi…. tôi cái đó, tôi thật không cố ý, xin anh đừng để trong lòng nhé.

- Ngại quá, tôi đặc biệt để tâm đấy – Anh nói, đột nhiên đưa tay chỉ vào vị trí ngực trái của mình, tâm trạng cực kỳ bi thương: - Ở đây đang rất khó chịu.

- Xin lỗi… - Lam Sam nhanh chóng phát khóc, khi Kiều Phong nói rằng anh đang khổ sở, cô cũng thấy cực kỳ cực kỳ khó chịu, dường như ở nơi đó cô cũng đang bị khoét một miếng thịt sâu hoắm vậy.

- Xin lỗi vô ích. Tôi sẽ không tha thứ cho cô, bây giờ tôi không muốn thấy cô nữa, xin lập tức ra ngay khỏi đây.

Lam Sam gật đầu, hiện cô cũng đang rất lúng túng, có lẽ họ nên một mình yên tĩnh thì tốt hơn. Cô đứng dậy, rời khỏi nóc nhà, xuống dưới cô phát hiện cô vẫn khoác áo anh. Cô lo anh sẽ bị cảm lạnh nên lại leo lên:

- Kiều Phong tôi…

Kiều Phong vẫn ngồi trên thảm quay lưng lại phía cô, nghe thấy giọng cô, anh không quay đầu lại mà lạnh lùng cắt lời:

- Câm miệng đi ra.

- Ừ. – Cô nhìn theo bóng dáng anh, sao cô vẫn cảm thấy tấm lưng đó cao ngất một cách bất thường, nhất là trong đêm đen lại càng hiu quạnh cô đơn hơn.

Cô không còn cách nào khác đành đi xuống, thầm nghĩ nếu anh lạnh hoàn toàn có thể lấy thảm đắp lên.

Trên nóc nhà chỉ còn lại một mình Kiều Phong. Anh ngồi trên thảm, hai chân rã rời, tay vẫn chống lên đầu gối, người nghiêng về phía trước khom

https://thuviensach.vn

lại như một chú chó nhỏ đang lạc đường và phải chịu đói rét dằn vặt. Anh ngửa đầu ngắm nhìn cảnh đêm đẹp hiếm có này. Những ngôi sao vẫn rực rỡ chiếu sáng tạo nên một dải thiên hà tuyệt đẹp, thi thoảng lại có vài ngôi sao băng xoẹt qua tựa như một cây pháo sáng không nhanh không chậm cháy trên bầu trời. Đập nước chìm trong màu xanh thẳm của ánh đêm, mênh mông bát ngát cả trời nước một màu.

Tất cả khung cảnh đều tựa như một giấc mơ.

Chỉ có con người không như vậy…

Có một số việc anh không muốn nghĩ, vì càng nghĩ đến lòng anh lại càng thấy chua xót hơn. Kiều Phong không muốn nhớ lại những kỷ niệm cùng với Lam Sam. Anh chỉ đành cười tự giễu, thầm nghĩ, anh cứ luôn cho rằng người khác đần độn, nhưng hóa ra anh mới là người ngu ngốc nhất.

Cũng trong lúc đó, Lam Sam ở dưới lầu đang hết đường xoay xở, cô không sao tìm thấy Tiểu Du Thái và Ngô Văn, cô không biết hai người họ đang ở đâu mà gọi cũng không ai bắt máy. Cô lo lắng hết sức, muốn ra ngoài tìm nhưng hiện đang tối lửa tắt đèn, nhỡ không tìm được người mà lại lạc đường thì cô biết làm sao bây giờ….

Cô lại gọi điện thoại, lần này đã có người nhận, nhưng bên kia lại chỉ toàn những âm thanh kỳ quái khiến da đầu Lam Sam tê dại:

- Tiểu Du Thái, cậu sao vậy?

- Không, không có gì… A!

Lam Sam cuống cuồng muốn chết:

- Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra? Các cậu đang ở đâu thế?

Lúc này trong điện thoại truyền đến giọng Ngô Văn:

https://thuviensach.vn

- Không có gì, chúng tôi lập tức quay lại ngay.

- Một lúc dài bao lâu thế? Tổng giám đốc Ngô rốt cuộc anh đưa cô ấy đi làm gì vậy?

- Cô yên tâm, cô ấy không chết được đâu.

- Này? Này?

Anh đã dập máy.

Lam Sam lo lắng đi lòng vòng trong sân, cô cực kỳ sợ tổng giám đốc Ngô sẽ đem Tiểu Du Thái đi ăn tươi nuốt sống, dù sao tính cách của anh cũng không được dễ chịu như cái vị đang ngồi trên nóc nhà kia. Kiều Phong sau khi biết được chuyện hiểu lầm mà không ném thẳng cô từ trên nóc nhà xuống đã là rộng rãi lắm rồi. Nghĩ đến đây, Lam Sam ngẩng đầu lên, cô hy vọng có thể nhìn thấy bóng dáng Kiều Phong nhưng lại chẳng hề có. Không hiểu sao cô lại cảm thấy phiền muộn vô cùng. Kiều Phong hẳn sẽ cho rằng cô là một người ác tâm đâu nhỉ? Ai… da…

Người tốt tính khi nổi giận mới là đáng sợ nhất, vì sẽ rất khó dỗ dành. Lam Sam hiện tại cũng không biết phải dỗ dành Kiều Phong như thế nào nữa, vì căn bản anh cũng không thật sự nổi giận đối với cô mà cô lại càng không có kinh nghiệm trên phương diện này.

Lúc này, bên ngoài đang có người nói chuyên, còn mơ hồ có tiếng khóc. A, là Tiểu Du Thái!

Lam Sam vội vàng chạy đến nơi, đúng lúc Tiểu Du Thái đang đi cùng Ngô Văn tiến vào trong viện. Viền mắt Tiểu Du Thái hơi phiếm hồng, một tay bê mông.

Trong lòng Lam Sam nổi nóng:

https://thuviensach.vn

- Ngô Văn, anh làm gì cô ấy thế?

Ngô Văn hít sâu một hơi, trực giác của anh luôn cực kỳ chuẩn, anh luôn có cảm giác một chuyện hiểu lầm lớn như thế khả năng lớn là trò của cô nàng Tiểu Du Thái đầu óc rắm rít này gây ra, sau một hồi điều tra tỉ mỉ theo hướng nghi vấn của mình, quả nhiên là như vậy. Anh cũng thấy tức giận nên phát cho cô vài cái vào mông.

Tiểu Du Thái bê mông cúi gằm mặt. Cô khóc không phải vì đau mà vì thấy nhục nhã quá, đã 28 tuổi rồi còn bị đánh đòn, mà đối phương lại là một ông sếp tổng nữa chứ!

Nhìn thấy Lam Sam, Tiểu Du Thái cảm thấy có người để dựa dẫm, tăng thêm dũng khí, cô tức giận với Ngô Văn:

- Anh có hiểu nam nữ khác biệt không!

Ngô Văn chê cười:

- Ôi thế a! Lúc cô mặc áo tắm hai mảnh đè tôi xuống gặm thì sao nào? Lúc tôi bị cô lợi dụng tôi có nói gì không? Sao cô chẳng có chút độ lượng nào thế!

Tiểu Du Thái không nói lại được anh, bi phẫn quay mặt đi chỗ khác.

Lam Sam cảm thấy cô không nên can thiệp vào chuyện này, cô nói với Ngô Văn là Kiều Phong vẫn đang ở trên nóc nhà rồi đưa Tiểu Du Thái vào phòng riêng kiểm tra cái mông của cô nàng… Ừ may quá không sao hết…

Lam Sam không biết bốn tiếng đồng hồ qua giữa Tiểu Du Thái và Ngô Văn đã xảy ra chuyện gì, hình như không phải chỉ đơn giản là một trận đòn… Tiểu Du Thái không nói gì nên cô không hỏi thêm nữa, hôm nay đã có quá nhiều chuyện loạn lên rồi nên cô không còn tâm trạng nào để bắt đầu thêm nghi vấn khác nữa.

https://thuviensach.vn

Đêm đã về khuya, mọi người vui chơi đến mức quá sức mệt mỏi. Lam Sam và Tiêu Du Thái đều đi ngủ. Lam Sam ngủ không được ngon giấc, vừa nhắm mắt lại cô đều như thấy hình ảnh Kiều Phong chỉ vào ngực mình và nói rằng anh rất khó chịu. Ngủ không được bao lâu cô nghe thấy tiếng còi ô tô ở bên ngoài cửa liền tỉnh giấc.

Cô phi ra ngoài cửa sổ, thấy trong bóng đêm có một người đàn ông đứng ở trong sân viện, ngửa cổ nhìn lên nóc nhà. Cô cũng tò mò đi tới ngẩng đầu nhìn xem.

Người đàn ông nhận ra cô, hỏi:

- Xin hỏi, Kiều Phong có đúng đang ở trên đó không - Chắc là thế. – Nếu như đến giờ anh vẫn chưa xuống… Lam Sam thở dài.

Người đàn ông gật đầu:

- Tốt rồi, xin cảm ơn. – Anh ta lấy di động ra, đang định gọi điện, nhưng nghĩ nghĩ gì đó rồi không muốn hoãn lại giúp mỹ nữ đứng bên một tay, ngay lập tức nói: - Tôi tên là Tạ Phong Sinh.

- Tôi tên là Lam Sam. Anh chính là anh Tạ ạ? Tôi đã từng gọi điện thoại cho anh.

Tạ Phong Sinh thấy hơi kỳ lạ:

- Thật vậy ư? Xin lỗi nhưng tôi chẳng có chút ấn tượng nào hết.

- Đúng, là Kiều Phong cho tôi danh thiếp của anh, tôi muốn nhờ anh giúp quản lý tài sản, anh nói rằng dưới 500 vạn thì không cần nhắc tới. – Sau đó, không có sau đó….

Anh che miệng:

- Khụ ngại quá.

https://thuviensach.vn

- Không có việc gì, tôi hiểu mà, anh nhanh lên gọi anh ấy xuống đi.

Ta Phong Sinh liền ấn số gọi, sau khi chuyển máy, anh oán giận nhìn điện thoại di động:

- Tiểu tổ tông ơi, anh có thể xuống đây nói chuyện không? Đi gì mà đi, tôi không phải đã đến tận đây đón anh đi à! Được được được lập tức lập tức đi!. Cái gì? Lam Sam? Được được được tôi biết.

Anh cúp máy, Lam Sam tò mò hỏi anh:

- Kiều Phong nói gì tôi à?

- Anh ta nói anh ta không muốn nhìn thấy cô, hy vọng cô có thể tránh mặt để anh ấy rời khỏi đây.

Lam Sam lại phiền muộn, không còn cách nào khác đành trở về phòng. Cô tắt đèn, mở cửa sổ lén lén nhìn vào trong viện. Cô nhìn thấy dáng người cao cao của anh xuất hiện, nói vài câu với Tạ Phong Sinh trong viện rồi hai người cùng lên xe và rời đi. Trước khi đi anh hơi quay đầu lại nhìn về hướng cô, như là anh thấy được cô.

Lam Sam vội buông rèm cửa sổ xuống. Cô quay lưng lại đột nhiên lại thấy khổ sở. Hai người đang tốt đẹp tại sao lại loạn lên như thế này…

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 47

Tan Nát Cõi Lòng

Bởi vì tối qua chơi đùa quá muộn nên sáng sớm hôm sau ba người dậy trễ. Ngô Văn đã biết chuyện cậu em trai được Tạ Phóng Sinh đón đi, đoán chừng tên tiểu tử thối này lại định giận dỗi đây, không biết lúc nào mới tốt lại được nữa. Ba người cùng ngồi ăn điểm tâm mà lòng chẳng yên ổn. Ngô Văn nhìn thấy hai cô gái cúi đầu yên lặng giống như cà sương, anh thầm nghĩ, đáng lắm!

Trên đường về, Ngô Văn quan sát thái độ của hai cô gái qua kính chiếu hậu, nhìn một lúc lâu, anh nói với Lam Sam:

- Lam Sam, chuyện này cũng không thể trách cô được, cô cơ bản là bị bạn bè gài bẫy. Còn em trai tôi ấy à, cực kỳ bướng bỉnh, kể cả một khi có húc phải sừng trâu thì phải chảy máu đầu mới chịu bỏ qua. Cô nhé, về thì nói chuyện tử tế với cậu ấy một chút, vì cậu ta chỉ ăn mềm chứ không ăn cứng đâu. Cô cũng đừng quá để bụng nhé, cậu ta nổi giận chắn qua là vì quan tâm thôi, nếu lão ăn mày trên đường chỉ vào cậu ta mà bảo là đồ Hifi chắc chắn cậu ta cũng không thèm tức giận.

Anh vừa nói, Lam Sam vừa ngồi bên cạnh gật đầu "Ừ" vài tiếng.

Ngô Văn suy nghĩ, cuối cùng vẫn không nói gì với cô để xả giận cho Kiều Phong, bây giờ cũng không thích hợp để phức tạp hóa sự tình, trước hết cứ để thuận theo tự nhiên rồi nói gì thì nói.

https://thuviensach.vn

Về đến nhà tâm trạng Lam Sam tương đối ẩm đạm, cô bước đi mà đầu cúi gằm, mất hồn mất vía. Khi đến dưới lầu, cô lơ đãng liếc qua thùng rác, thấy một đống đồ linh tinh, nào là đồ án, vật dụng... màu sắc tương đối quen mắt. A, đây chẳng phải là mấy cái cốc nhà Kiều Phong sao? Màu xanh, bên trên vẽ vài hình con vật linh tinh mà anh vẫn luôn xếp cạnh TV để đựng mấy thứ đồ lặt vặt như chìa khóa. Thế sao lại vỡ hỏng hết thế này?

Cô đi tới, lục lọi trong thùng rác. Có người đi tới đỗ xe đạp lại, trên xe người đó chở rất nhiều vỏ hộp nhựa, hẳn phải lục thùng rác hai giờ liền mới được nhiều như vậy, thấy Lam Sam đang lục thùng rác, người đó cho rằng đây là đối tượng cạnh tranh nên lom lom nhìn cô.

Lam Sam đưa một cái vỏ lon nước khoáng cho họ, còn cô lắc lắc mấy thứ trong tay:

- Tôi phải tìm cái này.

Sắc mặt người đó hòa hoãn hơn, cùng cô bới, lấy toàn bộ chai lọ còn giấy tờ thì đưa cho cô. Cứ như vậy nên hiệu suất cao hơn không ít, Lam Sam nhanh chóng tìm hết toàn bộ thứ cần thiết từ trong thùng rác, cô xếp tất cả vào một cái túi bẩn thỉu, xách túi rồi cảm ơn người kia.

Người đó còn tốt bụng nhắc nhở cô:

- Toàn là rác phế phẩm đừng nhặt làm gì.

- Tôi biết.

Vào nhà, Lam Sam rửa sạch mấy cái chén, tìm keo cao su dính lại, vì cái cốc đã vỡ vụn nên cô như đang chơi lắp ghép lập thể, ngồi nghịch hơn một giờ thì được một cái cốc hình thù kì dị, chẳng còn cách nào khác cô đành bẻ lại thành một đống mảnh vụn.

https://thuviensach.vn

Thời gian cứ bất tri bất giác trôi qua đã đến giờ ăn cơm, mà cứ đến giờ cơm là Lam Sam lập tức nghĩ đến Kiều Phong, điều này đã sớm hình thành phản xạ có điều kiện. Cô gãi đầu thầm nghĩ anh ta bôn ba đến nửa đêm hôm qua, hẳn giờ này cũng tỉnh ngủ, tính ra, phải chờ chút nữa đi.

Ngay sau đó cô đi xuống lầu tìm một quán ăn ăn tạm bữa cơm trưa. Bây giờ là giữa trưa, quán nhỏ cũng không quá nhiều người, nhưng phục vụ trong quán lại nói rất nhiều, anh ta ngồi ngay cạnh gần bàn Lam Sam:

- Chị mới dọn đến đây hả? Trước nay chưa từng thấy chị.

Lam Sam vừa ăn vừa đáp:

- Đúng vậy, đến đây mới được hai tháng.

- Tính ra cũng không phải là ngắn mà sao tôi chưa từng gặp chị nhỉ?

- Chắc là không hợp mắt anh nên vừa thấy đã quên ngay.

- Làm gì có chuyện đó, chị dáng dấp xinh đẹp như vậy vừa gặp làm sao quên được. Anh chàng lại nói:

- Hẳn đây là lần đầu tiên cô ghé vào quán chúng tôi… Có phải cô thường ít ăn bên ngoài không?

Cô gật đầu:

- Đúng vậy.

- Xem ra cô hẳn là một người biết nấu ăn. Vừa đẹp lại vừa biết nấu nướng, chị ơi, ai sau này cưới được chị thật là tu mấy kiếp mới có phúc phận này.

Lam Sam cười sặc mất, lấy giấy ăn trong hộp ra lau miệng, nói:

https://thuviensach.vn

- Tôi không biết nấu ăn nhưng tôi quen một người biết nấu ăn cho nên thường xuyên ghé nhà người ta ăn trực.

Vẻ mặt anh chàng tỏ ra không thể tưởng tượng nổi:

- Chị ăn chực nhà người ta liên tục hai tháng liền.

- Đúng thế.

- Người đó không khó chịu á?

- Không hề, người ta rất vui vẻ, tôi muốn ăn gì người ta sẽ nấu cho tôi món đó. – Nhưng mà hôm nay thì hết vui vẻ rồi….

Anh chàng bà tám cứ vậy nhìn cô:

- Chị à, sao chị không nghĩ tới vì sao người đó lại nhịn chị mà cho chị ăn chực lâu thế không?

Lam Sam không vui:

- Nói thế nào đây, tôi đâu có ăn chực uống chùa. Thức ăn thì tôi đều mua, còn mua cả đồ cho người nhà người ta, hai hôm trước tôi còn mua một cái bình uống nước dành cho mèo nhà người ta đấy! A được rồi nếu ai đó bắt nạt người ta tôi sẽ xông lên trước tiên.

- Đó là nữ à?

- Nam.

Anh ta bừng tỉnh:

- Chị gái của tôi ơi, cô nhất định là nghĩ nhầm rồi. Một người đàn ông mỗi ngày nấu cơm cho một mỹ nữ, khẳng định không phải vì chút ít đồ chị

https://thuviensach.vn

mua đâu. Nói thật nhé, người sống ở tiểu khu nay chín phần mười đều không thiếu tiền.

Lam Sam ngẩn ngơ:

- Cái này là ý gì?

Anh chàng bê ly trà lên, ngửa cổ uống một ngụm, tỏ ra đúng phong phạm của một cao thủ thần bí, rồi đặt ly trà xuống, cười nói:

- Tôi không nên nói quá nhiều, xin chị từ từ suy ngẫm!

Lam Sam lòng bứt rứt không yên ăn tiếp hai bát cơm rồi tính tiền ra về. Sau khi về phòng cô quả nhiên suy nghĩ thêm một chút và nhận ra khá nhiều điều. Nếu Kiều Phong đã tuyên bố mình không phải là gay, thế vì sao lại đối với những cử chỉ thân mật của người bạn khác phái này anh chưa bao giờ phản đối hoặc ngăn cản? Hơn thế muốn ăn cái gì, thích cái gì anh đều mua cái đó? Chó má căn bản đều là những biểu hiện tốt đến không thể tốt hơn của trai hiếu hiền hữu nhị thập tứ hiếu mà!

Tiểu thiên tài kia rốt cuộc là có ý gì đây?

Nếu hiểu theo lẽ thường, người này nhất định rất coi trọng cô. Thế nhưng Kiều Phong lại đâu phải là người thường chứ, ai mà hiểu nổi suy nghĩ của cái người có phương hướng não bộ khác người đó chứ? Anh trời sinh đã tốt tính, nhỡ vì anh tốt tính lịch sự mà không từ chối cô thì sao? Cũng hoặc là chỉ coi cô như một người bạn, người ta trượng nghĩa hành hiệp đáp ứng mọi yêu cầu của người bạn hữu này thì sao….

Nghĩ tới nghĩ lui Lam Sam nhận ra mình vẫn chưa hiểu hết về Kiều Phong.

Hết buổi chiều cô cũng không có ý định nào khác, sau khi thăm dò thế giới nội tâm của Kiều Phong, cô quyết định giả ngốc với người ta mà tiếp

https://thuviensach.vn

tục mặt dày ăn chực cơm, trong bữa cơm cô sẽ mở lời xin lỗi. Mặc kệ là thế nào cô cũng không thấy gì bất ổn hết.

Tuy rằng là tối hôm qua thái độ của anh thật rất tổn thương…

Vất vả lắm Lam Sam mới chịu đựng được đến giờ cơm tối, cô lấy hết can đảm gõ cửa phòng Kiều Phong.

Kiều Phong hôm nay cũng chẳng có tinh thần nào để ăn uống, sáng không ăn gì, đến tối xào hai đĩa đồ chay và nấu một nồi cháo hoa.

Ừ, đồ ăn vẫn xào hơi nhiều rồi.

Nghe thấy tiếng đập cửa, lòng anh chấn động, đi tới cửa, nhìn qua mắt mèo thấy Lam Sam đang đứng ngoài. Anh mở chốt cửa, dĩ nhiên tim anh đập hơi mau một chút. Anh thầm nghĩ chỉ cần cô có thái độ nhận lỗi đủ khiến anh hài lòng, anh sẽ lại tiếp tục cho cô ăn chực. Nghĩ vậy, anh mở cửa ra.

Lam Sam không thể ngờ rằng sau một đêm Kiều Phong lại có thể trở nên tiều tụy đến vậy, gương mặt vẫn trắng nõn của anh giờ xám xịt, thần thái cũng uể oải hơn, cô ngây ngẩn cả người, hỏi:

- Anh có bị ốm không vậy?

Kiều Phong lại hỏi lại:

- Cô muốn gì nào? – Giọng anh hơi nhàn nhạt giọng mũi.

- Anh bị cảm rồi?

- Cô có chuyện gì nói thẳng đi.

- Tôi… chuyện này … - Lam Sam nhức đầu cười làm lành: - Tôi biết sai rồi còn không được sao, đại thiếu gia rộng lòng bỏ qua cho tiểu nhân này

https://thuviensach.vn

xin đừng chấp nhặt tôi nữa được không?

Kiều Phong hít sâu, bình tĩnh nhìn cô, anh nói:

- Lam Sam, bất kể nghi ngờ điều gì cô đều có thể trực tiếp hỏi thẳng tôi, dù câu chuyện có éo le hơn nữa tôi cũng sẽ không lảng tránh. Thế nhưng vì sao cô chưa hỏi đã suy đoán như thế?

Lam Sam thật là vô tội:

- Tôi hỏi rồi mà!

- Cô hỏi cái gì?

- Tôi hỏi anh có từng được tặng xà phòng hay không, anh trả lời là có! – Nói đến đây, Lam Sam bỗng cảm thấy kỳ lạ, đúng là rõ ràng chính miệng anh đã trả lời như vậy.

Kiều Phong không thể hiểu nổi mà nhìn cô:

- Tôi được tặng xà phòng thì có quan hệ gì đến chuyện tôi có đồng tính luyến ái hay không?

- …. – Cuối cùng cũng sáng tỏ được vấn đề là ở đâu, Lam Sam kinh ngạc đến trợn tròn hai mắt, lúng túng che miệng: - Anh không hiểu được tặng xà phòng là gì à?

- Tôi đương nhiên biết. Ngoài ý nghĩa của từ "tặng", xà phòng là một loại sản phẩm hóa học có tác dụng vệ sinh, trong thành phần ngoài nước thì còn có kiềm nữa.

Lam Sam vỗ mạnh đầu:

- Hiểu lầm hiểu lầm hiểu lầm hiểu lầm hết rồi! Tôi nói cho anh biết nhé, cái từ này đằng sau nó còn có một điển cố, không tin anh cứ lên mạng mà

https://thuviensach.vn

kiểm tra đi. Mặc dù không cần tra anh cũng có thể hiểu ra được rốt cuộc nó nghĩa là gì. Nói chung là tôi không cố ý, cũng không ác ý đoán mò, ai mà ngờ được anh cư nhiên lại không biết ý nghĩa của từ này thế chứ.

Kiều Phong cau mày:

- Vì sao tôi nhất định sẽ biết được ý nghĩa của nó?

Lam Sam chất vấn:

- Nhưng tôi coi anh là anh bạn thân thiết, kề vai sát cánh cùng anh, từ trước đến nay anh chưa hề phản đối nhé. Anh có phải là thích tôi không? – Chính miệng hỏi thế này cô có hơi chột dạ, mắt đảo loạn xạ.

Kiều Phong ngực cứng lại, thốt ra lời:

- Tôi thích cô? Cô trước hết sửa lại não một lần rồi hãy quay lại thảo luận với tôi về vấn đề này.

- Anh…! – Không hiểu sao Lam Sam bừng bừng lửa giận chỉ vì một câu nói của anh, cô xách quần: - Anh đây là đang công kích chính diện đấy! Chỉ số thông minh cao thì có thể tùy tiện khinh bỉ người khác sao? Rồi rồi rồi tôi biết tôi đần độn, tôi không xứng được làm bạn anh! Được chưa! – Nói xong cô quay đầu đi thẳng về nhà, sau khi vào nhà còn vô cùng tức giận đập cửa thật mạnh.

Rầm!

Cả người Kiều Phong chấn động, ngơ ngác nhìn cánh cửa gỗ màu hồng kia. Anh bỗng nhiên thấy rất khổ sở. Tại sao anh lại nói vậy chứ, anh rõ ràng đâu có ý này… Sao lại không khống chế được tâm trạng, chẳng lẽ buổi chiều uống thuốc bị làm sao à? Có phải vấn đề ở thuốc cảm không nhỉ. Ừ có khi nào thuốc hết hạn không?

https://thuviensach.vn

Anh vào nhà tìm đống thuốc kia xem lại, không hề hết hạn.

Hẳn là vì đang ốm nên tâm trạng không tốt à? Anh hít sâu, cũng không biết phải sửa chữa cục diện hiện tại như thế nào, đầu óc loạn cả nên, chẳng có gì rõ ràng nữa. Anh không còn cách nào khác là vào phòng ăn hưởng thụ nốt bữa ăn của mình nấu. Bữa cơm chỉ có hai món xào, Kiều Phong chỉ lấy một đôi đũa nhưng chẳng muốn động đũa. Cháo hoa cũng chỉ ăn được nửa bát- anh ngã bệnh nên ăn uống thực sự không được tốt.

Ăn xong anh đo lại nhiệt độ cơ thể – 38 độ.

Trước khi đi ngủ anh uống thuốc hạ sốt.

Tuy rằng đã sớm nằm trên giường nhưng anh không sao ngủ được, cả người nóng như một cái lò than, da anh chạm vào nóng rực, anh cảm thấy như bị một tiểu vũ trụ vô hạn thiêu đốt. Đầu anh rất nặng, như đang đội vòng kim cô niệm thần chú, vừa đau vừa khó chịu. Trời rất nóng nhưng anh vẫn đắp chăn trên giường, tuy thấy nóng muốn chết nhưng không hề toát được mồ hôi. Anh rời giường, tự vắt một cái khăn ướt đắp lên trán để hạ sốt. Cảm giác mát lạnh trên trán khiến anh cảm thấy khá hơn một chút, anh mở to hai mắt nhìn khắp căn phòng vắng vẻ tối đen một lượt.

Con người mỗi khi sinh bệnh đều dễ dàng cảm thấy cô đơn.

Kiều Phong ngơ ngác nằm trên giường, tuy cả người anh đều nóng nhưng trong ngực lại lành lạnh. Anh thấy giường mình như một vũ trụ bao la quá rộng lớn thế nhưng không cách nào ngủ được.

Anh lại nằm xuống giường, ôm Schrodinger lên giường cùng ngủ. Schrodinger nằm bên cạnh ảnh, thở phì phò, âm thanh đơn điệu cứ lập đi lập lại khiến anh thấy hơi buồn ngủ.

Quá nửa đêm, Kiều Phong lại tỉnh.

https://thuviensach.vn

Anh cực khó chịu đựng nổi, cả người mềm oặt vô lực, đầu óc đau nhức khổ sở, cổ họng bỏng rát muốn chết, lại còn cực kỳ đau. Anh ho khan, mò lấy cái nhiệt kế từ trên đầu giường đo nhiệt độ cơ thể, 39. 7 độ. Sốt đến mức này thì phải lập tức nhập viện thôi. Anh lấy điện thoại di động, gọi cho Lam Sam theo bản năng, nhưng vừa thấy di động hiện lên hai chữ "Đần đần" anh lại không sao ấn nút gọi nổi, rồi anh dập máy.

Sau đó anh gọi taxi.

Nửa đêm, một mình vào viện, tự đăng ký, tự đến gặp bác sĩ, cả người anh đều trong trạng thái mơ hồ, bước đi thất tha thất thểu. Bác sĩ đo lại nhiệt độ cơ thể, hỏi thêm vài vấn đề, cuối cùng nói:

- Sao lại để nặng thế này mới tới, đợi thêm chút nữa để sốt cháy lục phủ ngũ tạng hãy đến chứ.

Kiều Phong ngồi yên lặng chấp nhận toàn bộ những lời khiển trách của bác sĩ.

Bác sĩ này đã bốn năm mươi tuổi, trong mắt ông Kiều Phong vẫn chỉ là một đứa trẻ. Ông vừa kê đơn thuốc vừa hỏi:

- Sốt cao thế này mà một mình tự đến?

- Vâng. – Anh mở mắt, trong mắt toàn là cô đơn.

Bác sĩ không nói gì thêm, một cậu bé đẹp trai như vậy ngã bệnh lại chẳng có ai chăm sóc, thật đáng thương. Sau đó Kiều Phong được truyền nước muối trên giường bệnh. Hộ lý hẳn là một người mới vào nghề, ghim đến vài lỗ trên tay anh mới tìm được ven, cô nàng áy náy:

- Xin lỗi nhé, có đau không?

https://thuviensach.vn

Thần sác Kiều Phong dại ra, anh lắc đầu, ánh mắt nhu thuận sạch sẽ như một dòng nước, nhưng có lẽ vì đang bệnh nên dường như có phần trống trải. Những người đẹp thường dễ nhận được sự đồng cảm của mọi người, hộ lý thấy anh hiền lành nên trong lòng cũng cảm hóa.

Sáng sớm hôm sau, Kiều Phong gọi điện cho anh trai mình.

Ngô Văn không có thói quen dậy sớm, anh nhận điện thoại với giọng điệu khó chịu:

- Kiều Phong, có phải em bị bệnh hay không thế?

- Đúng vậy.

- …

Ở đầu bên kia điện thoại di động, Ngô Văn hít sâu, nhìn ra ngoài cửa sổ, những ánh dương đầu tiên đã bắt đầu luồn qua khe cửa, đầu óc anh dần tỉnh táo hơn, anh hỏi:

- Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

- Em hiện không có nhà, phiền anh chăm sóc Schrodinger hộ em.

- Chỉ vì cái con mèo mập của em á? Đừng coi thường anh, anh không thèm làm chuyện đó đâu… Sao giọng em nghe lạ thế? Em ốm à?

Kiều Phong mặc dù bị bệnh nhưng giọng nói vẫn rất rõ ràng và chứa sự bình tĩnh không sao sánh được:

- Em đã nói rồi, đúng vậy.

- Láo toét! Bây giờ em đang ở đâu?

- Bệnh viện.

https://thuviensach.vn

Ngô Văn càng mạnh bạo:

- Anh biết là bệnh viện rồi, nhưng bệnh viện nào!

Kiều Phong thông báo rõ tên bệnh viện cũng như số phòng, Ngô Văn nhanh chóng hùng hục chạy đến, thật ra bây giờ Kiều Phong cũng đã khá hơn, nhiệt độ cơ thể cũng hạ xuống. Mấy cô y tá phụ trách cũng cực kỳ thích anh, rảnh rỗi lại liếc sang ngó. Anh vẫn yên lặng nằm trên giường, thần thái tĩnh lặng, không ngủ được, cũng không nói gì, không ăn bất cứ một cái gì, như một con búp bê bằng gốm sứ mà chỉ cần chạm nhẹ sẽ phiền toái ngay.

Ngô Văn mang bữa sáng đến cho Kiều Phong, Kiều Phong nể mặt ăn vài miếng sau đó lại nhờ Ngô Văn chăm sóc cho Schrodinger.

Ngô Văn hỏi:

- Em tự tới đây?

- Đúng thế.

- Sao không gọi điện cho anh?

- Chỉ là cảm lạnh thôi, không cần phải phiền phức thế.

- Em sao lại sốt đến cháy hết đầu óc thế này. – Ngô Văn trừng mắt nhìn anh, lại hỏi: - Lam Sam đã biết chưa?

Kiều Phong lắc đầu:

- Không biết.

Ngô Văn móc điện thoại di động ra:

- Để anh gọi cho cô ấy.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong ngăn anh lại:

- Không cần.

Ngô Văn chỉ hận rèn sắt chẳng thành lắc đầu thở dài:

- Kiều Phong, rốt cuộc em có biết giao tiếp với phụ nữ không thế?

- Không biết.

- …. – Đủ thẳng thắn đi! Ngô Văn nhẹ giọng khuyên nhủ anh: - Thật ra chuyện này không thể trách Lam Sam được, thực ra là do cái cô Tiếu Thải Vi kia gây chuyện.

Kiều Phong thờ ơ đáp:

- Em biết, tất cả đều chỉ là hiểu lầm.

- Vậy bây giờ em còn già mồm cái rắm gì thế?

Kiều Phong cúi đầu:

- Cô ấy đang giận em.

- Tại sao cô ấy lại giận em? Rốt cuộc là có chuyện gì, còn cái gì trong vở kịch mà anh bỏ qua chứ?

Kiều Phong lắc đầu, tâm trạng uể oải:

- Chuyện này không cần anh lo.

- Được, anh mặc kệ, anh đây cóc thèm quan tâm.

Ngô Văn dặn dò Kiều Phong vài câu sau đó ra về, trước khi đi anh vẫn đồng ý với Kiều Phong là sẽ đưa con mèo mập đến trung tâm chăm sóc thú nuôi.

https://thuviensach.vn

Ngô Văn đi rồi, Kiều Phong suy nghĩ một chút rồi lấy di động ra, anh thấy trên weibo có rất nhiều tin nhắn, anh xúc động kiểm tra cẩn thận từng tin tức, có rất nhiều người an ủi anh nhưng trong đó lại không bao gồm Lam Sam. Anh cẩn thận xem kỹ một lần nữa, thật sự không có. Ánh sáng trong đôi mắt anh dần mờ đi, anh lật tới lật lui sau đó vào weibo của Lam Sam. Ngay mấy phút trước trên weibo của cô vừa đăng tin: Trưa nay sếp tổng đãi tiệc lớn nha, ăn ăn ăn thôi! – Bên dưới là một bàn đầy các món ăn phong phú.

Kiều Phong mở to hình ảnh, nhìn một lượt các món ăn với thái độ kinh ngạc. Trợ lý ghé đầu vào xem, an ủi anh:

- Không cần vội đâu, rồi anh sẽ được ăn hết các món này.

Anh cũng không thèm nghe lời anh ta, bướng bỉnh nhìn chằm chằm vào bức ảnh kia, cứ như có thể đào ra vàng từ nó vậy.

Trợ lý đành bất đắc dĩ lắc đầu.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 48

Phiền Muộn.

Lam Sam đăng xong cái tin lên weibo, đặt điện thoại xuống nhìn Tống Tử Thành, cô nhận ra cuối cùng vị Boss này cũng thỏa mãn. Cô sờ sờ mũi, cảm thấy chuyện này hơi khác thường.

Chuyện là thế này, sáng nay cô có chút bứt rứt trong lòng, vừa lúc gặp Tống Tử Thành cũng đến công ty, vị này không biết tại sao hôm nay lại nổi hứng mời toàn bộ nhân viên trong phòng tiêu thụ đi ăn trưa. Sếp tổng đã mời ai dám không đi, chỉ để lại một nhân viên phụ trách, còn lại tất cả cùng theo sếp tổng vào một nhà hàng ngay gần đó.

Lúc ngồi xuống gọi món ăn, Tống Tử Thành bảo Lam Sam chọn món với lý do là muốn cô làm nóng bầu không khí trong công ty. Lam Sam cũng không hề nhăn nhó, cô biết Tống Tử Thành có đầy tiền, mời mọi người một bữa cơm cũng không thành vấn đề nên mở thực đơn gọi toàn những món đắt tiền. Những người khác thấy thế cũng không để tâm tiết kiệm tiền cho sếp tổng nữa, ồn ào chọn những món đắt tiền. Đồ ăn được bê lên, các nữ đồng nghiệp lấy điện thoại ra chụp ảnh tách tách, hò hét sẽ đăng lên weibo. Vài đồng nghiệp nam muốn nịnh bợ sếp tổng nên cũng chụp hình. Lam Sam giơ đũa chờ họ chụp xong xuôi, đúng lúc này người đang ngồi bên cạnh cô – Tống Tử Thành đột nhiên quay lại nhìn cô nghi ngờ:

- Sao cô không chụp?

Tại sao tôi lại phải chụp chứ…..

https://thuviensach.vn

Có đôi khi sống trong tập thể sẽ gặp những việc kỳ lạ thế này, những người khác làm một việc gì đó mà bạn không làm, bạn sẽ trở thành một người khác người, bất kể đó là việc gì. Lam Sam không còn cách nào khác hơn là giơ di động ra chụp vài cái, chụp xong lại đưa cho Tống Tử Thành xem, xác định sếp tổng có hài lòng hay không.

Tống Tử Thành gật đầu, nhẹ nhàng nhắc nhở cô:

- Họ đều đăng lên weibo đấy.

Lam Sam chẳng còn cách nào khác đành đăng lên weibo. Cô thực ra không hề tính chuyện ăn uống xã giao gì đó, chủ yếu là thấy chuyện ăn uống thì quên luôn, thường ăn xong mới nhớ đến.

Tống Tử Thành mắt thấy Lam Sam đã đăng xong ảnh lên, tâm trạng lại khá dị thường. Nói thế nào đây, cô nhắc đến anh trên trang cá nhân của mình, cảm giác như cô đã chấp nhận quen biết anh, có quan hệ với anh, một mối quan hệ không bình thường... dường như giống một cặp đồ chơi dành cho trẻ em được buộc chặt và xếp cùng trên một kệ, hễ ai đi ngang chỉ cần liếc qua đều thấy hai cái đặt cạnh nhau. Anh vì thế cảm thấy thỏa mãn, trong lòng lại thở dài, thật là càng ngày càng chẳng có tiền đồ, sao lại dễ thỏa mãn đến vậy…..

Ít nhất phải đợi đến lúc lúc chơi trò ân ái được một lần mới thế chứ?

Hết chụp lại đăng, cuối cùng cũng có thể đập phá. Lam Sam nhìn một bàn toàn tôm to xiêm áo rực rỡ, cô rất nghiêm túc gắp cho mình một con ăn. Trình độ bóc vỏ tôm của cô không cao lắm, nói chung là bóc con tôm nát vụn, mà đoạn khó nhất chính là cái phần đuôi tôm, cô vốn là người nóng tính nên bóc được một nửa thì cho vào miệng ăn luôn.

Lúc cô đem một con tôm nướng kim ngân nữa bỏ xuống bát thì nghe thấy trên đỉnh đầu có tiếng cười khẽ: “Ngốc nghếch.” Cái từ này cô đã được nghe từ miệng Kiều Phong không biết bao nhiêu lần, tâm trạng Lam Sam

https://thuviensach.vn

bỗng nhiên trở nên ê ẩm, có phần khó chịu. Cô và Kiều Phong cũng đang cãi nhau vì chuyện này, không biết tên tiểu tử thối kia đang định làm gì thế. Nghĩ đến cái câu: " Cô phải sửa lại não thì hãy đến nói chuyện thích anh." Lam Sam lại càng băn khoăn không sao sánh được. Cô không phải chưa từng bị anh coi thường chỉ số thông minh, nhưng lần này đặc biệt không dễ chịu, lúc nào cũng cảm thấy không bao giờ có thể ngóc đầu lên được trước mặt anh, hai người cách nhau rất xa rất rất xa….

Mẹ cái trứng, lòng càng khó chịu.

Cô hít một hơi, đột nhiên mắt hoa lên, tập trung nhìn lại, trên bàn ăn trước mặt có thêm một con tôm. Con tôm đó đã được bóc vỏ sạch sẽ chỉnh chu, cong lưng, thịt tôm mày hồng nhạt tựa như trong suốt như là một viên ngọc mã não thần kỳ. Lam Sam kinh ngạc ngẩng đầu thấy Tống Tử Thành bên cạnh đang xoa xoa tay, gò mà biểu lộ không có gì.

- Khụ khụ, cảm ơn sếp tổng….

Anh nhếch môi, vẫn không hề nhìn cô như cũ:

- Không cần khách sáo.

Lam Sam nhìn chung quanh một lượt, nhận ra ánh mắt mọi người đều cùng một loại ý nghĩ thâm sâu, xem ra họ càng hiểu lầm triệt để hơn rồi, đối với lần này cô càng thêm đau trứng.

Chính bởi hiểu lầm đó, cơm nước xong xuôi ra về, rất nhiều người kéo bè túm tụm đi phía trước chỉ để lại mình Lam Sam và Tống Tử Thành đi phía sau và cách xa họ một khoảng.

Lam Sam định đuổi theo họ nhưng Tống Tử Thành lại có chuyện muốn nói với cô.

Tống Tử Thành nói:

https://thuviensach.vn

- Lam Sam tôi biết Tô Lạc đã tìm cô.

Lam Sam cười ha hả:

- Sếp tổng thật thần cơ diệu toán.

Tống Tử Thành nhìn cô với khuôn mặt đầy áy náy:

- Tôi không biết cô ấy đã nói gì với cô, nhưng chung quy hy vọng cô đừng để bụng.

Lam Sam lại nhớ lại cảnh Tô Lạc túng quẫn hôm đó, thật ra cũng không cần phải để ý đến cô, hai người vốn là nước sông không phạm nước giếng. Lam Sam phất tay:

- Không có việc gí hết, sếp tổng cứ yên tâm đi tôi không thèm để ý đến cô ta đâu.

Thấy cách cô nói chuyện vô cùng bình tĩnh như vậy khiến Tống Tử Thành hơi thất vọng. Anh đã sống ba mươi năm, lần đầu tiên phải đối mặt với một sự tình mà anh không thể điều khiển được. Nhưng càng trắc trở lại càng hấp dẫn và có tính khiêu chiến, ngay từ đầu anh chỉ ôm một chút tâm lý chơi đùa, nhưng hiện nay nó đã trở thành một công việc, mà anh không thể tự chủ được trước sự hấp dẫn của cô, muốn đưa đón cô và khiêu khích cô dù đó là một quá trình gian nan và cũng mê đắm.

----***-----

Trợ lý Ngô VĂn đưa cơm tới, Kiều Phhong chỉ nhấp vài miếng liền bỏ đũa xuống không ăn, Chị gái y tá đến thăm dò lại thấy anh ủ mặt chau mày, ánh mắt ngây dại, cô thấy thật kỳ lạ:

- Đã hết sốt rồi sao trái lại tinh thần vẫn như thế chứ? Có phải có chỗ nào khó chịu không?

https://thuviensach.vn

Kiều Phong lặng lẽ đáp:

- Tâm trạng khó chịu.

Y tá nghe nói vậy lại thấy đau lòng, nhìn về phía trợ lý, trợ lý giải thích:

- Cậu chàng này thèm ăn tiệc cơ, xin cảm ơn cô, cậu ấy không sao đâu.

Y tá lại cười cười, an ủi Kiều Phong vài câu.

Sau sự thúc giục của trợ lý, Kiều Phong một ngụm canh cũng không nuốt trôi, trợ lý không còn cách nào khác đành gọi điện cho Ngô Văn để Ngô Văn nói chuyện với Kiều Phong.

Kiều Phong để máy bên tai, nghe anh trai mình gào rít qua điện thoại:

- Kiều Phong, nếu em còn không ăn cơm, anh liền lôi con mèo mập kia ra làm thịt kho tau cho em ăn! Không tin em cứ thử xem!

Dưới quyền uy bá đạo của ông anh, Kiều Phong không còn cách nào khác hơn là ép buộc bản thân phải ăn sạch bữa trưa. Trợ lý hoàn thành nhiệm vụ thu dọn hộp cơm trống không rồi ra về. Kiều Phong xoa xoa cái bụng phình ra, lấy điện thoại lên weibo, xem một lúc, anh rốt cuộc cảm thấy càng tuyệt vọng hơn, ném điện thoại di động ra chỗ khác.

Lúc này trong phòng bệnh có thêm một cô gái, mặc đồ công sở, mái tóc xoăn gợn sóng với thân hình cao ráo. Kiều Phong mắt sáng ngời.

Nhưng không phải là Lam Sam….

Thần sắc anh lại nhanh chóng lờ mờ xuống thấp.

Cô gái đó ngẩn người. Vừa bước vào phòng bệnh lại nhìn thấy một soái ca đẹp trai đang nhìn mình chằm chằm, cô dĩ nhiên sẽ ngượng ngùng, cúi đầu rẽ sang một giường khác…

https://thuviensach.vn

Cô còn đang vội mang cơm đến cho bạn trai mình.

Bệnh nhân giường sát cạnh Kiều Phong có bạn gái tới thăm, tinh thần rốt cuộc cũng khá hơn. Cả một buổi bị y tá lạnh nhạt, giường bên cạnh cái tên tiểu bạch kiểm lại được chăm sóc chu đáo, cùng là bệnh nhân,, tại sao giữa người với người lại có sự đối xử khác biệt đến vậy! Anh ta chẳng còn cách nào khác là nằm ngay đơ, vờ như chả thấy gì hết. Hiện tại thời khắc hãnh diện đã tới- anh đây có bạn gái, chú có không?

Để lý giải với tất cả đây là bạn gái mình, vị kia sẵn sàng há mồm bắt bạn gái đút cơm ngay trong phòng bệnh.

Cô gái kia là một người dịu dàng tốt tính, lấy đĩa rau và bát cơm uy hiếp anh, cứ bón cho anh ta một thìa cơm lại thêm một môi canh đã được thổi nguội. Anh ta ăn ngon không sao kể xiết.

Kiều Phong thấy cực kỳ chướng mắt, cực kỳ cực kỳ chướng tai gai mắt. Anh cắn răng, tay không tự chủ nắm lấy cái chăn trắng như tuyết mà xé rách.

Bệnh nhân cùng phòng đắc ý liếc Kiều Phong.

Kiều Phong lẩm bẩm:

- Người này không có tay à?

Giọng anh rất nhỏ nhưng trong phòng bệnh yên ắng nên vẫn bị nghe thấy.

Đối phương khá nóng tính, mắt quét như dao tới:

- Anh nói cái gì đấy?

Bạn gái anh ta vội đè vai anh ta lại:

https://thuviensach.vn

- Thôi được rồi được rồi ăn đi anh.

Kiều Phong không thèm nhìn họ nữa, cúi đầu nghịch weibo tiếp. Anh quá nhàm chán nên lật đi lật lại weibo của Lam Sam. Điện thoại di động thông báo là sắp hết pin, anh lại thấy có thông báo email mới, tâm trạng hăng hái mở ra xem, cư nhiên lại là Tô Lạc.

Carina: Anh đang ở đâu?

Kiều Phong trả lời: Ở bệnh viện.

Carina: Em biết là bệnh viện, bệnh viện nào?

Kiều Phong hỏi lại: Em muốn đến đây à?

Carina: Em có thể đến được không?

Kiều Phong nghĩ một chút, rồi trả lời: Ý tốt của em anh xin nhận, nhưng em thì đừng nên đến.

Tâm trạng anh hiện đang rất tồi tệ, thực sự không muốn phải ứng phó với những người không liên quan. Tô Lạc nhắn lại cho anh bằng một chuỗi im lặng tuyệt đối.

Kiều Phong lại nhớ lại chuyện ở khách sạn, anh hơi áy náy, liền nói với cô: Sự việc xảy ra lần trước anh rất xin lỗi, nếu cần bồi thường cứ nói thẳng với anh.

Carina: Việc duy nhất anh phải làm là đừng nhắc lại chuyện đó nữa.

Kiều phong: Được.

Kết thúc cuộc trò chuyện với Tô Lạc, pin điện thoại của Kiều Phong chỉ còn lại một vạch.

https://thuviensach.vn

Anh không nháy mắt mà nhìn chằm chằm vào màn hình di động, tưởng tưởng cảnh Lam Sam sẽ gọi điện hỏi thăm tình hình của anh. Nhưng tình huống đó lại chẳng hề xuất hiện, điện thoại di động phụt tắt. Tắt thì tắt đi, anh nằm quay đơ trên giường bệnh, quay lưng về đôi tình nhân đang mặn nồng ân ái kia, nằm quay đơ!

Sau vài ngày truyền nước, Kiều Phong hoàn toàn hết sốt, bác sĩ còn khen ngợi thể chất của anh đặc biệt tốt, dặn dò anh phải cẩn thận phòng tránh đừng để phải quay lại lần thứ hai.

Kiều Phong trở lại, đưa Schrodinger về nhà. Anh không ở nhà nên không chăm sóc được con mèo mập kia, làm gì cũng không thấy an tâm. Cầm điện thoại di động, vài ba lần định gọi cho Lam Sam, cuois cùng vẫn không dám gọi. Anh đặc biệt nhớ đến thái độ không phản ứng của cô… không có phản ứng…. Anh không sao làm được. Cả ngày hôm nay cô không hề đả động đến anh, anh thấy cực kỳ khó chịu. Nếu quả thật cô sẽ không để ý nữa, anh liệu có thể chịu đựng được bao lâu?

Tính toán, lại đến giờ tan tầm cô chuẩn bị về nhà, anh sẽ tìm cô và mời cô sang ăn cơm.

Nếu cô là cái thùng cơm, vậy để cô ăn ngon miệng sẽ là cách hòa giải tốt nhất nhỉ?

Buổi tối Kiều Phong nấu một bàn ăn đều là các món Lam Sam thích. Anh tuy rằng đã hết sốt nhưng người vẫn còn yếu, nấu nhiều đồ như vậy nên đầu đầy mồ hôi.

Sau đó anh khớp thời gian xuống lầu đợi Lam Sam.

Kết quả là: Không đợi được.

Anh lại chạy sang gõ cửa nhà Lam Sam, đúng không ngoài dự đoán của anh, không có ai mở cửa. Anh tựa vào cửa nhà cô đứng ngây người, nhớ lại

https://thuviensach.vn

tiếng cô tức giận đập cửa cái rầm, nghĩ đến tấm anh chướng mắt mà hôm nay cô vừa đăng… Anh đột nhiên nghĩ đến một khả năng đáng sợ.

Nếu Lam Sam sẽ không để ý đến anh nữa thì sao?

Trái tim anh đột nhiên đau nhói, sự co rút đau đớn này như bị một cái gai ghim chặt lại.

Anh xoa ngực, thất hồn lạc vía đi về nhà mình.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 49

Hòa Hảo

Tan tầm, Lam Sam không về thẳng nhà mà đi đến một cửa hàng bán đồ cổ. Cô làm trò trước mặt nhân viên bán hàng, run rẩy mở cái túi nylon ra hoa tay múa chân chỉ vào một đống mảnh sành lung tung, sau đó hỏi nhân viên bán hàng:

- Tôi muốn gắn lại cái này, các vị có thể sửa được không?

Nhân viên bán hàng ngây người nhìn:

- Tần đầu tiên tôi thấy có người coi cái chén đựng thức ăn cho vật nuôi làm đồ cổ đấy.

Lam Sam ngượng ngùng vò đầu:

- Không phải tôi, tôi chỉ muốn sửa lại cái này thôi.

- Thà mua một cái khác còn hơn.

- Không mua được.

Nhân viên cửa hàng giải thích:

- Nói thật là giá sửa lại ở chỗ chúng tôi khá đắt, mà có sửa lại cũng không đẹp bằng cái mới, hơn nữa người ở phòng tu sửa cũng không thích sửa những vật dụng nhỏ linh tinh.

https://thuviensach.vn

- Ặc, …. Vậy phải làm thế nào bây giờ? Xin lỗi nhưng tôi cũng không hiểu lắm, tôi tìm thấy địa chỉ cửa hàng mình trên mạng.

- Chị cứ ra cửa đi hết con đường này rồi rẽ phải, sẽ thấy một lò gốm thủ công, chị thử vào đó hỏi thêm xem.

Lam Sam đem cái túi nylon cất đi, nói cám ơn, ra cửa tìm lò gốm đó. Cô cũng không hiểu sao hiện tại bản thân lại cứ bướng bỉnh như vậy, nhất định phải gắn lại bằng được cái chén chẳng đáng giá mấy đồng này.

Khi Lam Sam về đến nhà đã hơn 9 giờ tối, cô đã quá giờ cơm, cũng không muốn ăn, thay giày buông túi ngồi thẳng vào máy tính chơi game cho thư giãn. Sau khi khởi động máy, cô đi rót nước, quay lại bàn đã thấy máy tính khởi động xong. Cô thầm nghĩ, ổ cứng máy tính vẫn còn tốt lắm. Cô bê cốc nước, bỗng phát hiện góc màn hình có một con ruồi, nó đang bò, dù bò rất chậm. Cô quay đầu tìm cái vỉ đập ruồi, nhẹ nhàng tiến tới đập một phát “Veo” , không lệch tí nào. Sau đó cô định lấy khăn giấy để thu dọn thi thể con ruồi, nhưng thật thần kỳ, cô lau thế nào cũng không được. Cô vứt khăn giấy đi, nhận ra con ruồi kia đang chậm chạp di chuyển!

Bố khỉ!

Trên đời này tại sao lại sinh ra những sinh vật có khả năng sống ngoan cường giống như ruồi chứ? Lam Sam tò mò định thò tay dí nó, kết quả là chỉ chạm đến màn hình, ấn mạnh thì trên màn hình hiện một vùng tối nhưng không đủ để chạm đến con ruồi kia. Nó vẫn đang bò thản nhiên không sao sánh được, hiên ngang không sao sánh được.

Lam Sam tiến tới màn hình nhìn ký, cuối cùng xác định, con ruồi kia nằm trong màn hình.

Cô trăm phương nghìn kế cũng không thể lý giải được rốt cuộc nó làm thế nào để chui vào đấy nhỉ? Cô biết cấu tạo của màn hình, vì có người đã

https://thuviensach.vn

giải thích cho cô nhưng hiện tại cô không muốn đi tìm anh ta – Cô nhìn chòng chọc vào nó, dùng hết sức!

Máy tính này được lắp ráp bởi công ty, Lam Sam không thể làm gì khác hơn là gọi điện đến trung tâm bảo hành của công ty lắp ráp máy tính. Thái độ phục vụ khách hàng của nhân viên rất tốt.

Phục vụ khách 002: Xin chào, xin hỏi tôi có thể giúp gì cho quý khách?

Lam Sam Xin chào, trong màn hình máy tính của tôi có một con ruồi.

Phục vụ khách 002: …

Lam Sam: Xin hỏi tôi phải làm thế nào để đuổi nó đi?

Phục vụ khách 002: Thân ái, tôi hơi bận nên thứ lỗi không thể giúp quý khách lỗi này được, xin đừng chê cười ah…

Lam Sam: Tôi nói thật, nói thật mà!

Phục vụ khách 002: Thân ái, nếu quý khách vẫn như vậy chúng tôi xin lỗi không thể tiếp tục chơi đùa với quý khách nữa.

Lam Sam: Xin hãy tin tôi mà…

Lam Sam: Alo?

Lam Sam: Bên kia, còn đó hay không?

Lam Sam: Hãy nghe tôi nói đã:

Sau đó nhân viên phục vụ không thèm để ý đến cô.

Lam Sam thoáng liếc nhìn con ruồi, nó vẫn đang bò, không nhanh không chậm, tựa như những chú chim câu đang nhàn nhã dạo chơi trong công viên. Cô lấy bút gõ vào màn hình, nó cũng không sợ. Cô tắt các chương

https://thuviensach.vn

trình, đang định search tất cả các bài đăng xem người ta xử lý những con ruồi xuất hiện trên màn hình làm sao thì bỗng nhiên cô thấy trên dóc trái xuất hiện một con ruồi, ở đống lộn xộn phía dưới lại thêm một con nữa. Ông nội ơi, lại một con nữa chui ra! Lam Sam không biết màn hình của mình sao lại hở thế này, cô lôi ra xem cả nửa ngày cũng không tìm thấy cái lỗ hổng chết tiệt đó. Rơi vào đường cùng, cô tìm địa chỉ của một cửa hàng sửa chữa máy tính ngay gần đó, gọi qua.

Nhưng nhân viên sửa chữa máy tính vừa ra về, cô lại thấy trên màn hình xuất hiện thêm một con ruồi nữa, cũng ở chỗ đó, cũng to y hệt như thế, bò chậm rì rì.

Quả thật muốn điên lên mất!

Cô gọi điện cho nhân viên sửa chữa máy tính, anh ta không tới nữa:

- Cài đặt lại máy cũng không khả dụng, tôi thật hết cách, nếu quý khách lại muốn cài lại máy lần nữa tôi cũng sẽ vui vẻ cài ngay để tính tiền.

Lam Sam vốn có một ngày làm việc cuống cuồng, đến tan tầm lại bôn ba một chuyến, giờ cả người đã uể oải lắm rồi, còn đối với con ruồi đang náo loạn tâm trí này cô thật sự không còn tâm trạng nào để quan tâm đến nó nữa, liền tắt máy đi ngủ. - Kiều! Phong!!!!!!

Hét lên xong, cô đứng nguyên trong phòng, não dường như thiếu dũng khí, cô thất thần mấy giây.

Cốc cốc cốc, có tiếng gõ cửa.

Giọng Kiều Phong vang lên bên ngoài cửa:

- Lam Sam, cô gọi gì tôi thế?

Dĩ nhiên là nghe thấy….

https://thuviensach.vn

Lam Sam đi tới mở cửa cho anh, cô cúi đầu, ngại ngùng nhìn anh.

Kiều Phong hỏi:

- Có chuyện gì?

Cô nhỏ giọng nói:

- Cái đó, anh có thể xem giúp tôi cái máy tính không….

- Được.

Lam Sam dẫn anh vào nhà, cô một lần nữa cắm điện, khởi động máy sau đó xoay mặt đi, lấy tay che mắt lại, cô thực sự không muốn phải nhìn thấy mấy con ruồi kia. Cô giải thích với anh:

- Máy tính của tôi nhiễm virus, phần mềm diệt virus không diệt được, cài đặt lại máy cũng không ăn thua.

- Đúng vậy, máy tính của cô bị nhiễm virus, trong máy lại không có phần mềm diệt virus nên máy tính của cô không thể phân biệt được và bỏ qua nó.

- Rốt cuộc nó là loại virus gì đấy?

- Máy tính của cô tuy đã được cài lại nhưng vẫn còn lỗ hổng như cũ, chờ một chút sau khi diệt virus tôi sẽ sửa lại lỗ hổng cho cô.

- Sau này nhân viên sửa chữa có thể vá lại lỗ hổng đó.

Ánh mắt Kiều Phong vẫn nhìn chằm chằm vào màn hình, anh bình tĩnh đáp lại:

- Tôi sửa tốt hơn nhiều.

…. Quá tự tin đi!

https://thuviensach.vn

Kiều tiểu thiên tài tự tin ngồi trước máy tĩnh gõ bùm bùm loạn xạ sau đó nói với Lam Sam:

- Cô có thể quay mặt lại rồi!

Lam Sam liền quay đầu lại, nhìn thấy màn hình sạch sẽ trước mặt, vô cùng sảng khoái. Cô vỗ vai Kiều Phong:

- Làm tốt lắm.

Kiều Phong cúi đầu, nhìn xuống bàn tay cô đang đặt trên vai anh, không hề nhúc nhích.

Lam Sam có phần xấu hổ, rút tay về xoa xoa mặt:

- Tôi, tôi rót cho anh cốc nước nhé.

Kiều Phong lại gõ bàn phím, anh vá lại lỗ hổng trong máy Lam Sam.

Lam Sam đặt cốc nước ấm trên một cái đĩa màn sang cho Kiều Phong, Kiều Phong đưa tay ra đón. Ánh mắt anh nhìn chằm chằm vào màn hình, tay nâng cái cốc. Cái cốc không cao lắm, Lam Sam vẫn đang cầm trên tay, lúc anh nâng cốc lên một ngón tay rất tự nhiên trượt qua thành cốc chậm vào tay cô.

Trái tim Lam Sam hơi khẽ run bắn lên.

Sự tiếp xúc ngắn ngủi nhanh chóng tách ra, Kiều Phong nâng chén lên nhấp một hớp, khi anh mở miệng, khóe miệng hơi cong lên, nhưng độ cong này hoàn toàn bị chiếc cốc thủy tinh che mất.

Lam Sam không kím được, khẽ xoa xoa nơi vừa bị anh chạm vào, động tác của cô giống như Tôn Ngộ Không. Kiều Phong vừa sửa vừa giả thích với cô một vài câu, nhưng qua tai Lam Sam thì cơ bản chỉ là một đống ký tự loạn xạ, cô dựa vào âm thanh êm tai để cố kiếm thêm chút ấn tượng.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng đối phó xong với cái máy tính, Kiều Phong vươn vai một cái, sau đó uống cạn sạch cốc nước:

- Ngon lắm.

Lam Sam xoa cằm, ánh mắt sâu xa nhìn anh:

- Tôi có một vấn đề. s - Vấn đề gì?

- Nếu cài lại máy thì virus phải mất chứ, vì sao lại xuất hiện tiếp?

- Có trường hợp thời điểm xuất hiện là do phần cứng bị lây, nhưng trường họp này là, -

Anh nói nói, cúi đầu không dám nhìn cô, chỉ chìa cho cô một cái đỉnh đầu đen kịt: - Bởi vì virus ở máy cô là do tôi cài vào.

- Anh….. ! – Lam Sam chống nạnh chỉ vào anh, tức giận đến nỗi ngón tay run run: - Anh có phải bị bệnh không đấy?

- Đúng vậy. – Cảm cúm vẫn chưa khỏi mà.

Lam Sam gãi đầu, cô cảm thấy không nên ầm ĩ với anh nữa, sau đó hít thật sâu, hỏi:

- Rốt cuộc là anh muốn làm gì?

Kiều Phong cúi đầu, đáp:

- Tôi sợ cô sẽ không để ý đến tôi nữa.

- …. – Một bụng đầy giận của Lam Sam bị câu nói này của Kiều Phong làm cho tiêu tan hết. Cô bê một cái ghế đến ngồi trước mặt anh, nói: - Anh ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong liền ngẩng lên nhìn cô. Không biết liệu có phải ảo giác không, cô cảm thấy sắc mặt anh trở nên nhợt nhạt hơn, khuôn mặt anh cũng gày đi không ít dù mới sau vài ngày không gặp nhỉ?

Cô mềm giọng:

- Sao lại là tôi không để ý đến anh? Rõ ràng là anh không để ý đến tôi mà.

Anh nhìn vào mắt cô, nhỏ giọng nói:

- Xin lỗi.

- Hừ. – lam Sam còn cố tình miết miệng.

Anh bỗng nở nụ cười, một nụ cười dịu dàng có phần lấy lòng:

- Lam Sam, chúng ta làm hòa nha.

Lam Sam gật đầu:

- Được thôi.

- Sau này không giận dỗi nữa nhé.

- ừ.

Kiều Phong thật hứng khởi, thần thái giữa đôi lông mày dâng cao. Anh nhìn Lam Sam cười, trái lại Lam Sam lại cảm thấy ngượng ngùng, cúi đầu nhìn máy tính của mình. Ngắm cái màn hình sạch sẽ, cô hỏi Kiều Phong:

- Anh nhét virus vào máy tôi, tổng cộng là bao nhiêu con ruồi?

- 1024 con.

https://thuviensach.vn

- Thật độc ác. – Cô xoa ngực. – Còn có gì có thể độc ác hơn thế nữa chứ?

- Còn có gián, cũng chỉ 1024 con.

Trong não Lam Sam hiện lên một màn hình bị phủ kín toàn gián, những con gián đang bò loạn xạ…. không được, quá kinh khủng!

- Đa tạ!

Kiều Phong không thể giải thích nổi:

- Cảm ơn cái gì cơ?

- Đa tạ thiếu hiệp đã chi ân mà không thả gián.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 50

Trò Ân Ái

Ánh đèn trong phòng khách nhà Lam Sam là màu trắng chứ không giống như nhà Kiều Phong. Dưới sắc trắng ấy càng nổi bật sắc mặt tái nhợt của Kiều Phong, dường như hoàn toàn không còn chút máu, ngay đến môi cũng trở nên trắng bệch, ngũ quan của anh trong ánh sáng lạnh đó càng sắc nhọn và góc cạnh, gầy gộc hơn. Hàng mi rậm qua ánh đèn như đôi cánh mỏng mờ mờ trông lại càng suy nhược.

Lam Sam ngẩng cao đầu nhìn anh, nghi ngờ hỏi:

- Kiều Phong ơi, có phải gần đây anh có phải bị yêu nữ dùng để tẩm bổ thải dương bổ âm không?

- Hả? – Kiều Phong há miệng, đợi đến khi kịp phản ứng lại cái ý tứ gọi là “Thải dương bổ âm”, anh mất tự nhiên, cúi đầu: - Không phải thế…

- Vậy sao sắc mặt anh kém vậy?

- Tôi…

Vừa mới nói xong chữ này, bên kia đã có tiếng gõ cửa:

- Có ai không, giao hàng.

Lam Sam chạy ra mở cửa, nhận hàng rồi lấy tiền trả cho người giao hàng. Kiều Phong thấy cô cầm một túi KFC vào, anh nhận hộp Coca, miết

https://thuviensach.vn

lên vỏ hộp bằng giấy bạc lạnh lẽo, lòng lại thấy rung động, anh lắng nghe âm thanh của những viên đá chạm vào thành cốc vang lên nho nhỏ.

Kiều Phong cau mày nói:

- Tôi không phải đã nói không được ăn uống các loại thực phẩm rác rưởi như thế này sao, lại còn nhiều đá thế này sẽ rất tổn thương cho dạ dày đấy.

- Anh cứ như là mẹ tôi ấy. – Lam Sam đặt đại lên bàn, móc ra một hộp đùi gà rán từ trong túi giấy.

Một hộp đùi gà rán, một cốc Coca, hóa ra đây là bữa ăn của cô, tận đáy lòng Kiều Phong chợt thảng thốt: Mấy ngày nay anh không nấu cơm cho cô, bữa ăn của cô đều trôi qua như vậy đấy! Đối với chuyện này, anh bên ngoài khá đồng tình nhưng trong lòng lại cảm thấy chút gì đó kỳ diệu không nói lên lời.

Lam Sam mở một hộp đùi gà, thấy Kiều Phong nhing chằm chằm vào bữa ăn của mình, cô hơi ngại ngùng:

- Anh có muốn cùng ăn không? A chắc giờ này anh đã ăn tối rồi nhỉ, tôi quên mất.

Kiều Phong mím môi, nói:

- Tôi thật sự vừa ăn tối xong, nhưng lại đói bụng rồi.

Vừa ăn xong mà đã đói, Lam Sam hơi bị 囧. Cô đưa cái đùi gà cho anh:

- Cho anh một nửa được chứ? Dù sao tôi cũng chẳng thích ăn cái này lắm.

Kiều Phong đứng lên, cầm cái đùi gà:

- Đi thôi.

https://thuviensach.vn

- Để làm gì? Anh định ăn hết à, không để dành cho tôi ít nào à? Tàn nhẫn quá…

Kiều Phong cúi đầu cười:

- Đi sang phòng tôi, tôi sẽ nấu cho cô món khác.

- Tốt quá. - Lam Sam đứng dậy đuổi theo.

Kiều Phong lại nói:

- Mang theo cốc Coca nữa.

- Không phải anh nói không được uống à?

- Có thể dùng làm Cánh gà Coca.

Cứ như vậy, Lam Sam tiến vào phòng Kiều Phong, chỉ sau mấy ngày ngắn ngủi không bước qua cánh cửa này, cô chợt có cảm giác dường như đã rời xa từ rất lâu rồi, lúc này khi tiến vào căn phòng khách quen thuộc cô chợt thấy thổn thức trong lòng.

Kiều Phong nhận lấy hộp Coca từ tay cô:

- Cô cứ nghỉ ngơi trước đi, tôi vào bếp, sẽ có ngay đây.

Lam Sam ngồi trên ghế salon, nhìn Schrodinger lững thững đi vào phòng khách.

Schrodinger đi thẳng về phía cô, hít hít ngửi ngửi chân cô, rồi lại cọ cọ, cuối cùng nhảy thẳng vào lòng cô.

Lam Sam thật sự không thể tin được, cô cẩn thận vuốt ve đầu nó. Nó nằm ngửa ra, hai chân đuổi theo tay cô, đùa nghịch với cô. Lam Sam thụ sủng nhược kinh. Chẳng lẽ đây chính là tiểu biệt thắng tân hôn à? A…

https://thuviensach.vn

không đúng …. Nhưng dù sao cũng không khác là mấy nhé… Hứng chí đùa nghịch với Schrodinger một lúc tâm trạng cô trở nên vô cùng vui vẻ, cô ngẩng đầu lên, lơ đãng nhìn thấy mấy hộp thuốc trên bàn nước.

Lam Sam tò mò nhìn thùng rác, ném Schrodinger ra, cầm hộp thuốc chạy vào bếp tìm Kiều Phong:

- Kiều Phong, anh ốm à?

Kiều Phong đang nấu món cánh gà Coca, lúc này trong nồi Coca đang sôi sung sục ngập lấy cánh gà, mùi thơm nồng của đường tràn ngập căn phòng. Anh cúi đầu thái thái, nghe Lam Sam hỏi vậy trong lòng không hiểu sao thấy ấm áp, nhưng vẫn không ngẩng đầu lên:

- Chỉ bị cảm lạnh thôi mà.

Kể cả có là cảm lạnh thì có vẻ cũng khá nghiêm trọng nhỉ? Bảo sao sắc mặt anh kém như vậy, Lam Sam nghĩ đến hai ngày anh bị ốm mà cô lại chẳng để ý đến, chợt thấy hổ thẹn. Cô đi tới bên cạnh bồn rửa rau, rửa tay xong nói với anh:

- Anh bị ốm vậy đừng nấu cơm nữa mà.

Kiều Phong lắc đầu một cái:

- Không sao đâu, đã khỏi rồi, cô cũng không cần đứng đây đâu.

Lam Sam hất tóc:

- Đến đây đi, hôm nay cứ để tôi nấu.

Ánh mắt anh rơi trên tấm thớt gỗ màu trắng noãn như ngọc, có phần vừa dịu dàng vừa lưu luyến, như là đang nhìn tình nhân, anh nhẹ giọng nói:

- Nhưng mà tôi luyến tiếc lắm.

https://thuviensach.vn

Lam Sam như bị sét đánh, ngây ngốc lâng lâng nhìn anh.

Kiều Phong biết theo bản năng mà nói thì câu nói này dường như hơi kỳ quái, anh đành quay lại ngó sắc mặt Lam Sam, thấy cô đang trợn to hai mắt hoàn toàn cái kiểu "Xin hãy giải thích", anh không còn cách nào khác đành nói:

- Tất cả các nguyên liệu để chế biến món ăn đều cần trải qua một quá trình trao đổi chất vô cùng khó khăn, cô không thể lãng phí chúng như thế được.

Ông nội ơi, cảm giác luyến tiếc gì thế chứ! Nhưng vừa rồi anh cũng tỏ ra quá đỗi dịu dàng đấy nhé!

Lam Sam 囧囧, chột dạ vuốt vuốt mũi, nói:

- Thế nhưng Kiều Phong này, tôi cứ qua đây ăn chùa uống chùa thế này cũng thấy áy náy lắm, tôi có thể làm gì để báo đáp cho anh đây?

- Cô không cần làm gì hết.

- Cái đó.. vậy tôi sẽ ngại lắm đấy…..

Kiều Phong ngẫm nghĩ một chút, nói:

- Nếu cô cứ nhất định muốn trả thì trước hết cứ để yên ở đây đã, đợi đến khi cần tôi sẽ yêu cầu cô làm.

Được rồi, trước hết cũng chỉ có thể như vậy thôi, Lam Sam gật đầu đáp:

- Vậy anh nhất định phải nhớ yêu cầu đấy, chỉ cần tôi có thể lấy được nhất định sẽ không từ chối đâu.

- Được.

https://thuviensach.vn

Theo Lam Sam nghĩ, nếu cứ cam kết như vậy cô sẽ được lợi hơn một chút, vì Kiều Phong vốn chẳng thiếu thứ gì, kể cả là đồ vật gì gì đó thì cô cũng đành lực bất tòng tâm. Nếu nói ngắn gọn thì cô căn bản vẫn ăn chùa uống chùa nhà anh.

Dù khá xấu hổ nhưng cô căn bản không sao khống chế được…

Lúc ăn cơm Lam Sam hỏi Kiều Phong tình hình ăn uống trong hai ngày ốm vừa qua, nghe nói ngày mai anh vẫn phải đến bệnh viện truyền nước, cô tỏ ra cực kỳ trọng tình nghĩa:

- Nếu không hay mai tôi đi cùng anh nhé?

Kiều Phong tất nhiên là hi vọng cô có thể chăm sóc anh, nhưng anh vẫn hơi do dự:

- Không hay lắm đâu? Cô còn phải đi làm.

- Không sao hết, tôi sẽ tìm người làm thay, hoặc tìm lão Vương xin nghỉ. Dù sao mai là thứ hai cũng không bận lắm.

- Tôi thấy hắn sếp cô sẽ không vui đâu.

Lam Sam vỗ ngực, dõng dạc:

- Yên tâm đi, chị đây luôn năng nổ trong công việc, lão Vương đó dám làm gì tôi.

Kiều Phong nhếch môi, trong mắt đầy ý cười:

- Thật có thể sao?

Thật ra lời Lam Sam nói nghe có vẻ kiêu ngạo nhưng không hề khoác lác, cô là nhân viên đắc lực nhất của lão Vương, quản lý một trong hai nhóm tiêu thụ, thành tích làm việc của cô rất tốt, tháng nào cũng nhận gấp

https://thuviensach.vn

ba bốn lần so với lương của các trưởng phòng khác. Tất nhiên với thành tích tốt như vậy mọi người đều khá phải nể mặt nể mũi cô nhưng Lam Sam chưa bao giờ kiêu căng phách lối, người ngoài không biết đều ghen tị cho rằng cô chỉ hoàn toàn dựa vào mỗi khuôn mặt xinh đẹp.

Bữa cơm hôm nay khẩu vị của Kiều Phong rất tốt, anh ăn hết nửa cái cánh gà, lại ăn hết nồi cháo hoa lúc nãy còn dở, lại còn cả nửa chỗ cơm nữa.

Lam Sam tấm tắc thắc mắc:

- Anh bị bỏ đói mấy hôm nay à? Anh có phải thật là bệnh nhân không thế? Hay có phải sắc mặt này đều do bị bỏ đói lâu ngày không?

Kiều Phong chỉ cười mà không trả lời cô.

Cơm tối xong xuôi, Lam Sam gọi điện cho Hách Mẫn, biết mai cô nàng được nghỉ phiên nên nhờ cô làm thay. Hách Mẫn vốn là nhân viên của Lam tỷ, còn từng đổ cả bát canh vào người Lam Sam nên giờ có cơ hội xum xoe nào dám không nhận lời. Sự tình cứ vui vẻ quyết định như thế, buổi tối này cả hai đều tỏ ra thân thiện và tương đối vui vẻ.

Đêm hôm đó, trong giấc mơ của mình Lam Sam bước vào một không gian toàn một màu hồng, cô đè một người đàn ông xuống đất và cứ thế cởi quần áo anh ta. Người đàn ông gào lên: “Không muốn! Không muốn!” nhưng qua tai cô biến thành: “Đừng ngừng lại! Đừng ngừng lại!” Lam Sam không hề dừng lại mà cứ thế cởi quần áo anh ta cả một đêm. Khi tỉnh giấc cô mệt muốn chết, cô không biết tại sao mình lại mơ thành đi cởi quần áo người ta, càng không nhớ được vì sao cởi mãi mà không hết quần áo của người đó. Cô nhắm mắt cô nhớ lại, nhưng không thể nhớ được diện mạo của người đàn ông kia, chỉ nhớ rằng anh ta mặc một bộ quần áo đen, dáng dấp không tồi, chân cũng rất dài, ừm, mà giọng nói cũng rất ôn nhuận nữa.

Sáng sớm hôm sau, cô và Kiều Phong cùng ăn điểm tâm, cùng nhau đùa cười một lúc rồi mới đến bệnh viện. Sáng thứ hai nên bệnh viện không quá

https://thuviensach.vn

nhiều bệnh nhân, Lam Sam đặt một giường cho Kiều Phong nằm, thật khéo thế nào lại đúng cái giường hôm trước anh nằm, bệnh nhân phòng bên cạnh vẫn còn nằm đây hôm nay được thấy tên tiểu bạch kiểm đi cùng một đại mỹ nữ siêu cấp xinh đẹp nên nhất thời anh ta không vừa mắt chút nào. Cuối cùng Lam Sam đành bật một game chiến đấu đối kháng để cô và Kiều Phong ở cùng một phe chém địch, khiến phe đối phương bị chém đến không còn mảnh giáp mà gào khóc thảm thiết, cô cảm thấy vô cùng đắc ý. Kiều Phong chơi rất hăng say, ngón tay anh nhanh như máy, anh cứ thế đại sát tứ phương.

Lam Sam hỏi Kiều Phong hàng ngày anh chơi trò gì, kết quả người ta trả lời:

- Nếu lần đầu chơi ở một chỗ nào đó, việc đầu tiên là tôi sẽ vào chơi với hệ thống theo dõi của họ.

Có thể vô sỉ hơn thế được không…..

Lam Sam lắc đầu:

- Anh như vậy là hơi thiếu đạo đức đấy?

- Tôi đâu có phá hủy hệ thống theo dõi đâu, tôi chỉ xem, hơn nữa nếu hệ thống có lỗ thủng tôi sẽ hỗ trợ họ vá lỗi hoặc để lại nhắc nhở..

Đúng là một đứa trẻ hảo tâm lấy việc giúp người làm niềm vui nho nhỏ..

Bữa trưa do trợ lý của Ngô Văn đưa đến, vì Kiều Phong gọi điện cho anh trai mình nhờ anh mang đến hai phần cơm, Lam Sam đã ở đây. Lúc trợ lý tới nơi, Ngô Văn vừa gọi điện thoại tới không tìm Kiều Phong mà muốn nói chuyện với Lam Sam.

Lam Sam nhận điện thoại:

https://thuviensach.vn

- Tổng giám đốc Ngô ạ?

- Lam Sam cảm ơn cô nhé.

Lam Sam biết anh muốn nhắc đến chuyện cô đã chăm sóc cho Kiều Phong, nên cô cười nói:

- Không cần khách sáo, tôi cũng không có việc gì khác để làm mà.

- Mấy ngày nay chắc hẳn cô đã phải chịu nhiều thiệt thòi rồi?

- Hả?

Ngô Văn nói:

- Tôi biết người em trai này của mình mà, tính tình thoạt nhìn có vẻ tốt nhưng một khi đã dở chứng thì rất khó dỗ dành. Cô mà muốn cậu ta mở mồm xin lỗi thì còn khó khăn hơn cả so với chém đầu nữa… Nói chung là cám ơn cô đã bao dung cho cậu ta.

Lam Sam thấy hơi kỳ lạ:

- Tổng giám đốc Ngô. Kiều Phong mà tôi biết và Kiều Phong anh nói có phải cùng một người không? Tôi thấy Kiều Phong rất biết nghe lời mà, ngay ngày hôm qua anh ấy đã xin lỗi tôi, chúng tôi đã nói rõ mọi chuyện, xin anh cứ yên tâm.

- … - Ngô Văn chợt ý thức được rằng đãi ngộ giữa anh trai và phụ nữ căn bản là không thể so sánh, anh cực kỳ bi phẫn, ngửa đầu lên trời rống lên giận dữ: - Kiều Phong, ông nội ngươi!

Giọng anh quá to nên Kiều Phong nghe thấy, anh hô qua điện thoại di động:

- Ông nội em cũng chính là ông nội anh.

https://thuviensach.vn

Ngô Văn nhanh chóng dập máy.

Trợ lý rất biết điều, lấy lại điện thoại liền đi ngay.

Lam Sam mở hai cặp lồng giữ nhiệt to, mắt tỏa sáng, xoa xoa tay:

- Phong phú quá nha!

Bệnh của Kiều Phong hôm nay đã khá hơn không tồi nên giờ anh cảm thấy ngon miệng hơn một chút. Lam Sam bày đồ ăn ra, xúc cho anh một bát cơm đưa cho anh, anh cũng không nhận lấy mà há mồm.

Lam Sam ngớ ngẩn:

- Anh muốn tôi đút cho anh ăn á?

Anh vẫn giữ nguyên tư thế cũ, gật đầu.

Trong tình huống bình thường cô chắc chắn sẽ không bao giờ làm những kiểu chuyện ngu ngốc như thế này đâu, nhưng hiện tại….. Tính đi tính lại dù sao người ta cũng là bệnh nhân, Lam Sam lập tức xúc cơm và gắp thức ăn bón cho anh.

Kiều Phong đang ngon miệng chợt nghe thấy một giọng nói không hài hòa chút nào bên cạnh vang lên:

- Không có tay tự ăn à?

A, hóa ra là đồng chí bệnh nhân chung phòng. Hôm nay là ngày thứ hai, bạn gái anh ta không thể đến đây thăm được nên anh ta đành cô đơn một mình không ai thăm hỏi. Đối diện một đôi nam thanh nữ tú đang ân ân ái ái, người chung phòng này không khỏi cảm thấy kích thích, anh ta bê nguyên xi câu nói hôm trước trả lại cho Kiều Phong.

Kiều Phong mặt vẫn hề hề không thèm nhướng mày:

https://thuviensach.vn

- Không có đấy.

Anh chàng chung phòng không ngờ được rằng kẻ kia mặt dày mày dạn không biết xấu hổ đến thế nên tức đến thở phì phò hừ mạnh một tiếng.

Lam Sam quay đầu không giải thích được mà liếc nhìn anh chàng bệnh hữu kia:

- Tôi không hiểu nổi chúng ta ăn cơm mà cái tên già mồm cãi láo kia tức cái nỗi gì nữa nhì?

Kiều Phong nói:

- Không cần để ý đến anh ta chúng ta cứ tiếp tục thôi.

Ngay sau đó hai người tiếp tục hoạt động đút đồ ăn một cách vô cùng khoái trá.

Anh chàng chung phòng chỉ có thể hận hận mà túm góc chăn.

Lúc Kiều Phong ăn cơm còn không quên liếc mắt quét qua anh ta, tỏ ra vô cùng miệt thị.

Anh ta mặt không còn chút sắc, chỉ còn kém một trong bốn đại sự trên đời: Ngươi thắng rồi đó. Cứ thế anh chàng nằm dài trên giường quay lưng về phía họ, âm thầm cắn góc chăn.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 51

Bán Sắc

Sau khi truyền nước xong, tâm trạng Kiều Phong rất tốt, hai người cùng rời khỏi bệnh viện, thấy vẫn còn sớm họ lại chẳng có việc gì nên đi thẳng đến trung tâm thương mại bên cạnh dạo một lúc. Đi shopping là một hoạt động vô cùng tích cực mà những cô gái tràn đầy năng lượng ưa thích. Lam Sam mua một đôi giày, một cái váy, một cái vòng tay, cô sợ Kiều Phong thấy chán nên đưa anh sang khu nam trang, chọn cho anh một cái áo sơ mi hoa cùng một cái thắt lưng. Phía dưới chiếc áo sơ mi có in hình những chiếc lá phong đỏ đang bay trong gió, đàn ông mặc vào thì hơi thiếu nam tính và cộng thêm một chút khí khái của một anh chàng ca sĩ vùng nông thôn, cũng bởi vậy mà nó chẳng bán được. Đương nhiên dưới giá trị của khuôn mặt đẹp của Kiều Phong thì anh không cần lo lắng đến điều này.

Lúc tính tiền, Lam Sam đưa thẻ của mình cho nhân viên thu ngân, cười với Kiều Phong:

- Hôm nay để chị trả.

Kiều Phong rất sung sướng, đây là quần áo Lam Sam mua cho anh, dù cái áo sơ mi kia hơi bị xâu xấu hoắc một tí nhưng anh vẫn vô cùng thích như cũ nhé.

Cô bé thu ngân nhận chi phiếu và nhìn Lam Sam bằng ánh mắt thần thánh. Cô nàng thầm nghĩ sau này nhất định sẽ phải được giống như vị mỹ nữ này, kiếm thật nhiều tiền để bao một anh tiểu bạch kiểm đẹp trai, rồi còn

https://thuviensach.vn

có thể mua thật nhiều quần áo đẹo cho anh chàng tiểu bạch kiểm nữa chứ! Kể cả màu đỏ đỏ tím tím luôn. Cố lên nào! Nghi ngờ quá!

Hai người cùng ôm theo túi lớn túi nhỏ bước lên cầu thang chuyền, vào một quán nước, Lam Sam dừng lại nhìn chằm chằm hình ảnh kem ly in trên áp phích quảng cáo, hai mắt cô tỏa sáng nhất định không rời.

Thèm ăn kem ly quá! Cô nuốt nước bọt, đột nhiên thấy đầu hơi chùn xuống, hóa ra là Kiều Phong lấy tay chùm lên đỉnh đầu cô. Anh đè đầu cô xuống, ấn nhẹ, kéo cổ cô xoay một vòng 90 độ, mặt xoay sang một bên trông rất ép uổng đáng thương.

- Không được ăn. – Anh nói.

Lam Sam nghẹo cổ oán giận:

- Nhìn thôi cũng không được à?

Kiều Phong vò tóc cô lung tung, mỉm cười đáp:

- Không được!

Cắt! Cái tính tình này! Lam Sam lườm anh, nhìn xong lại nghĩ đến ba ngày nay anh phải truyền nước, thôi không thèm tính toán với anh luôn.

Ngay sau đó hai người rời khỏi quán nước, lúc đi ngang qua một cửa hàng trang sức, Lam Sam bước vào, cầm một vài cái kẹp tóc và hoa cài tóc múa may trên đầu rồi quay sang hỏi ý kiến Kiều Phong. Sau vài lần hỏi, Lam Sam cuối cùng xác định tên tiểu tử này thẩm mỹ chỉ dừng lại ở trình độ sơ khai, hoàn toàn không thể lấy để tham khảo. Cô tháo hoa cài tóc xuống, nghiêng đầu thấy trên tường treo rất nhiều bờm hình tai mèo. Oa oa oa, thật quá đáng yêu! Lam Sam nhào vào lựa chọn. Bờm không chỉ có kiểu dáng dành cho con gái mà cả con trai nữa, hai loại chủ yếu chỉ khác nhau ở chỗ cao thấp, kích thước một chút, đều có các loại trơn, da báo, lông… Lam

https://thuviensach.vn

Sam chọn cho mình một cái bờm ánh kim trông rất quý tộc và cho Kiều Phong một cái chỉ toàn màu đen thui, cả hai đều làm giả nhân vật hoạt hình. Cô ngoắc Kiều Phong:

- Lại đây thử chút xem!

Kiều Phong ôm đầu:

- Cái này dành cho con gái!

Nhân viên bán hàng chạy đến:

- Thưa ngài, cái này dành cho nam giới ạ.

Mặc dù vậy Kiều Phong vẫn đánh chết không chịu đeo như cũ, anh trùm kín đầu một cách vô cùng cẩn trọng.

Lam Sam chẳng còn cách nào khác đành mua chúng về, sau này sẽ từ từ tìm cách bắt anh đeo. Không biết vì sao cứ nghĩ đến hình ảnh Kiều Phong đeo bờm tai mèo là cô lại thấy máu huyết sôi trào một cảm giác hưng phấn, mẹ nó chứ, sao cô cứ thích mèo thế nhỉ, chẳng lẽ kiếp trước cô là chó à?

Trên đường về nhà có ngang qua một cửa hàng bán đồ cho thú nuôi, hai người lại mua một ít đồ cho Schrodinger. Sau khi trở về, Lam Sam ghé vào nhà Kiều Phong đùa nghịch với Schrodinger một chút. Tuy thái độ của Schrodinger đối với cô hôm qua khá tốt nhưng hôm nay cứ như mất trí nhớ, lập tức trở lại lạnh lùng với cô. Lam Sam mặt vẫn hề hề chọc nó tức giận đến mức kêu meo meo loạn cả lên.

Kiều Phong bê hai bát hoa văn gốm xanh đi tới cùng một tô inox nhỏ. Anh hỏi:

- Lam Sam, cô có muốn ăn chè tuyết lê không?

- Muốn!

https://thuviensach.vn

Biết ngay mà. Kiều Phong đưa cô một bát, hai người cùng ngồi trên thảm ăn chè tuyết lê. Chè này Kiều Phong nấu từ sáng sớm hôm nay để nhuận phổi hạ sốt, nhưng đối với Lam Sam thì ăn chỉ vì ăn thôi. Schrodinger nhìn họ mắt lom lom, hy vọng họ có thể phát huy chút ít tinh thần chia sẻ nhưng hai người kia không hề có một chút ý định chia cho nó. Nó cúi thấp đầu thất vọng, bất mãn kêu một tiếng meo.

Chủ nhân của nó đã không còn thương nó nữa rồi, nó sớm nhận ra rồi mà.

Nó đành giận dỗi đi ra, ngồi trước cửa sổ sát mặt đất nhìn về phía trời chiều xa xăm, bộ lông mềm mại như nhung của chú mèo mập mạp đổ bóng xuống dưới ánh tà dương có phần thưa thớt.

Ăn xong chè tuyết lê, Lam Sam hỏi Kiều Phong:

- Kiều Phong, hình như anh có nghiên cứu tương đối đối với hệ thống theo dõi đúng không?

Kiều Phong khiêm tốn nói:

- Tạm được.

- Vậy anh nói xem, có thể đồng thời quản lý và di chuyển hình ảnh đến một chỗ khác không? Ví dụ như đưa hình ảnh lên một màn hình lớn chẳng hạn?

- Có thể, chỉ cần thiết lập kết nối giữa hai bên.

Lam Sam vỗ đùi:

- Hóa ra là vậy, tôi vẫn còn bực mình đấy. Tôi kể cho anh nghe nhé. Lần đầu tiên gặp anh ở trung tâm triển lãm đó, anh còn nhớ hay không?

Làm sao mà có thể không nhớ được cơ chứ…

https://thuviensach.vn

Lam Sam gật đầu nhìn anh, còn nói:

- Ngày đó tôi và Tiểu Du Thái đang cùng nhau đùa nghịch thì bị quay lại và truyền lên màn hình lớn, bị toàn bộ mọi người trong đại sảnh nhìn thấy. Tôi cảm thấy chuyện này có thể coi là đặc biệt gian ác nhé. Anh nói có phải có người đã ghi hình chúng tôi và truyền lên màn hình lớn hay không?

Hóa ra rốt cuộc là muốn tính sổ đây? Kiều Phong có phần chột dạ:

- Hẳn vậy.

- Anh nói xem có phải kẻ đó bị thần kinh hay buồn chán không, anh ta mưu đồ gì nhỉ?

- ….

Bởi sự trở ngại xu hướng tư duy tâm lý nên Lam Sam không hề nghĩ đến Kiều Phong cô chỉ hỏi:

- Anh có trình độ cao như vậy có thể giúp tôi điều tra cái tên bại hoại đó ở đâu ra không?

- Có thể… - Kiều Phong mím môi, hỏi: - Điều tra ra thì cô dự định sẽ đối phó với hắn như thế nào?

Lam Sam nở một nụ cười đen tối, miệng tru lên như xe lửa:

- Bà đây sau khi sờ sờ nắn nắn hắn sẽ đem hắn tiền dâm hậu sát! Hừ hừ hừ hừ!

- Là tôi làm.

- …

Kiều Phong sợ cô không tin, còn thề sắt son và giải thích:

https://thuviensach.vn

- Thật là tôi làm mà, lúc đó là để trả thù các cô.

- …

Tiếp đó không hề xuất hiện những hành động tràn ngập mờ ám như trong truyền thuyết. Lam Sam chỉ vật anh ra thảm đánh cho một trận. Đánh xong cô vẫn chưa hết giận, bỏ anh lại chạy về nhà.

Kiều Phong nằm ngây người trên tấm thảm Lam Sam yêu thích nhất, anh không tự chủ được mà sờ sờ ngực. Có một số việc khoa học không cách nào giải thích được, so với bây giờ, rõ ràng khi một người nằm ngửa thì nhịp tim sẽ đập với vận tốc chậm lại, vì sao nhịp tim của anh lại đập nhanh hơn chứ?

Anh hít sâu, hỏi Schrodinger đứng cách đó không xa:

- Schrodinger, mày nói xem tao bị làm sao thế?

Bóng lưng của Schrodinger vẫn thẳng đứng một cách cố chấp và kiên quyết. Nó không kêu tiếng nào mà đứng tựa như một bức tượng điêu khắc.

¬¬¬¬¬¬¬¬¬¬____ Bản vương mới mặc kệ ngươi đấy!

Kiều Phong nằm thật lâu trên mặt đất, sau đó đứng dậy tự hỏi làm thế nào để Lam Sam nguôi giận bây giờ. Nếu như sờ sờ nắn nắn có thể làm cô hết giận anh ngược lại xin tự kính dâng chính mình, nhưng sự thật vô cùng hiển nhiên là phương pháp này không hề có tác dụng với đối phương.

Vậy còn có thể làm gì đây? Mời cô ăn ngon? Lôi kéo sự hỗ trợ của Schrodinger?

Tầm mắt anh cuối cùng rơi xuống một đống đồ mua sắm vứt trên ghế salon. Đó đều là những thứ họ cùng nhau đi shopping mua về nhưng Lam Sam quên chưa cầm đi. Anh đi tới cầm lấy chúng, định mượn cớ này để gõ

https://thuviensach.vn

cửa nhà cô, trong đó có một túi màu nylon hồng mua ở cửa hàng trang sức, bên trong đựng mấy cái bờm và dây nơ Lam Sam mua.

Kiều Phong cúi xuống, nhìn thấy một cái bờm tai mèo, ánh mắt anh khẽ giao động.

…. Liều mạng thôi.

Tính tình Lamm Sam cũng rất nhanh giận nhanh nguôi. Cô tự giải thích rằng đó là do lúc đó Kiều Phong tâm trạng bức thiết muốn báo thù, chuyện này vốn do cô và Tiểu Du Thái sai trước. Bởi vậy cô về đợi một lúc thì cơn giận đã tiêu tan rồi. Thật ra nếu hành hạ người ta vào thời điểm này hình như cũng hơi độc ác, dù sao tên tiểu tử kia cũng vừa mới khỏi bệnh nhé.

Cốc cốc cốc, có người gõ cửa. Lam Sam biết đó là Kiều Phong, cô đi tới cửa, đột nhiên giật mình giữ chặt cửa.

Sau đó cô liền đứng ngây dại.

Trước cửa đúng là Kiều Phong chứ không hề sai, nhưng thế nhưng… Anh đang đeo cái bờm tai mèo! Vốn là một khuôn mặt mi mực như họa vô cùng tuấn mỹ nhưng hiện trên đầu lại xuất hiện thêm hai cái tai bằng lông nho nhỏ. Đáng yêu đến mức không cách nào diễn tả được có được không chứ! Trên hai lỗ tai đen nhánh kết hợp với ánh mắt khẩn khoản, có cảm giác giống như một chú mèo hoang bị bỏ rơi.

Lồng ngực Lam Sam dường như bị một mũi tên xuyên thủng, ngay giữa hồng tâm! Vì quá kích động, cô thậm chí còn khá bối rối ngây ngốc nhìn anh, môi khẽ run lên.

Kiều Phong không thể phán đoán nổi phản ứng của cô là như thế nào, anh thăm dò tiến lên phía trước một bước:

- Lam Sam?

https://thuviensach.vn

- Anh đừng đến đây! – Lam Sam chợt lùi một bước thật dài về phía sau.

Kiều Phong hơi thất vọng:

- Cô không thích à? – Làm anh thiệt thòi đứng ngắm trước gương bao lâu.

- Tôi…. Thích…. Không phải thế, - Lam Sam gõ gõ đầu, trợn mắt nhìn anh: - Anh có biết không, bán sắc là một kiểu hành động cực kỳ đáng xấu hổ đấy.

- Hả? – Kiều Phong nghi ngờ nhưng giờ anh chỉ quan tâm đến một vấn đề: - Vậy cô có còn giận không?

- Không phải là giận hay không, nhưng anh không được tháo nó xuống, nếu không tôi lại giận đó.

- À, được. – Tuy rằng cái bờm khiến anh có phần không được tự nhiên nhưng vì Lam Sam nguôi giận nên anh cũng đành liều mạng vậy, anh chỉ khẽ lắc lư đầu nhưng cũng không hề tháo xuống.

Động tác đầu của anh run rẩy giống như một con mèo khiến Lam Sam phát hiện ra đối với cô Kiều Phong đã pk hạ gục Schrodinger và trở thành chú mèo đáng yêu nhất trên thế giới. Cô siết chặt quả đấm, mẹ kiếp, sao lòng cứ mầm xuân mạnh mẽ như động dục thế này rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra chứ? Vì sao lại cứ muốn nhào tới đè anh ta xuống mà hôn hôn thế này, yêu sao?

Cô vốn là người có tiết tháo có được hay không…

Lam Sam không còn tức giận Kiều Phong như trút được gánh nặng, anh đưa cô về nhà nấu cơm cho cô ăn. Thế nhưng Lam Sam cảm thấy sau vài ngày ốm, bây giờ Kiều Phong nên nghỉ ngơi nhiều hơn, không thích hợp để

https://thuviensach.vn

làm việc mệt nhọc nên kiên quyết đòi ra ngoài ăn. Lam Sam cảm xúc dâng trào lúc này bất cứ giá nào cũng đòi xuống tiệm ăn gần đó.

Ra ngoài ăn cơm, hai người cùng cao hứng ngồi cùng nhau ăn, Kiều phong cũng nhất định không tháo cái bờm tháo cái bờm tai mèo xuống, nên Lam Sam bị ảnh hưởng bởi sắc đẹp mà ăn thêm hẳn một bát cơm.

Schrodinger ngồi đối diện cửa sổ sát đất ngắm trời chiều thẳng 2 giờ đồng hồ liền cho đến tận khi mặt trời xuống núi. Đến lúc đó hai kẻ ngu ngốc kia mới nhớ ra để dỗ dành nó, tâm trạng lương thiện của nó đã vô cùng mệt mỏi và cảm giác là không yêu nổi nữa.

Đêm hôm đó Lam Sam lại mơ thấy đang cởi quần áo người ta, nhưng lần này không may là người đàn ông vẫn không hề lộ rõ diện mạo như cũ nhưng lại xuất hiện thêm trên đầu một cái bờm tai mèo.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 52

Chuyện Đã Qua

Lam Sam nhận được một cuộc điện thoại từ Tạ Phong Sinh.

Vị cố vấn quản lý tài chính trâu bò này cũng giống như Kiều Phong có một bối cảnh lóng lánh ánh vàng, anh ta tốt nghiệp đại học Wharton ngành thương mại, khởi nghiệp tại phố Wall, sau đó về nước xây dựng sự nghiệp, hiện tại sự nghiệp của anh đang phát triển thần tốc.

Cũng bởi vậy mà những kẻ tiểu tốt láo nháo nhờ quản lý tài sản người ta căn bản đâu có thèm nhận.

Cho nên Lam Sam rất tò mò, rõ ràng anh ta đã từ chối cô, vì sao lại gọi điện thoại chủ động gặp cô?

Hai người hẹn gặp tại một quán cà phê, Tạ Phong Sinh biết những nghi ngờ trong lòng Lam Sam nên kể cả cô không hỏi anh vẫn nói cho cô biết:

- Cô đừng tưởng tôi tình nguyện nhận, là Kiều Phong bắt tôi nhận lời, anh ta nói rằng cứ xử lý khoản tiền của cô như một số lẻ trong khối tài sản của anh ta.

Số lẻ…. Lam Sam dở khóc dở cười, tài sản của cô không coi là nhiều nhưng cũng gần ba mươi vạn đấy, là số tiền cô khổ khổ cực cực tích cóp trong nhiều năm, vậy mà trong mắt người ta chỉ là một số lẻ, cô làm sao chịu nổi đây!

https://thuviensach.vn

Tạ Phong Sinh lại vội bổ xung:

- Tôi nghe nói hai người là bạn bè cho nên tương đối thẳng thắn, cô bỏ qua cho!

Lam Sam lắc đầu:

- Không sao, chúng tôi đúng là bạn bè, nếu như vậy thì liền nhờ anh. - Sau này phải cảm ơn Kiều Phong mới được, tiểu thiên tài này cũng thật kín miệng, không hề tiết lộ chút gì cho cô biết về chuyện này.

Tiếp theo Tạ Phong Sinh cùng bàn luận với cô một số điều khoản cụ thể, sau đó nói với cô rằng tất cả các điều khoản trên chỉ những khách hàng lớn mới có tư cách được hưởng, còn cô là "Số lẻ" của vị khách hàng lớn nhất kia nên phải đợi cùng đợt thanh toán với anh ta.

Lam Sam nhận ra cô dường như không cẩn thận ôm phải một quả bom vô cùng to đùng và cực thối.

Tạ Phong Sinh mang theo cả hợp đồng tới, bởi vì có quan hệ với Kiều Phong nên Lam Sam nghe anh ta giải thích một lần thì ký hợp đồng luôn. Tạ Phong Sinh nhìn cô đầy thắc mắc:

- Những điều tôi vừa nói cô có chắc chắn là đều hiểu không?

- Tôi chắc chắn đều không hiểu. – Sau khi ký tên, Lam Sam đậy nắp bút, trả hợp đồng lại cho anh: - Nhưng những người chuyên nghiệp đều có thể tin anh nên tôi tin tưởng anh.

Mới gặp mặt hai lần đã vội vàng tín nhiệm người khác như vậy, Tạ Phong Sinh rõ ràng không ủng hộ kiểu suy nghĩ ngớ ngẩn này của cô.

Lam Sam lại giải thích:

- Quan trọng nhất là tôi tin tưởng Kiều Phong.

https://thuviensach.vn

Tạ Phong Sinh cất hợp đồng đi và cười nói:

- Bây giờ tôi đã tin tưởng hai người đúng là bạn bè rồi. Nói thật lúc đầu tôi hơi nghi ngờ, dù sao cô cũng biết về con người Kiều Phong mà, anh ta không có nhiều bạn bè lắm.

- Vì sao? Ở bên cạnh anh ta khá dễ chịu mà.

- Anh ta cảm thấy không cần thiết, chỉ cần đủ bạn bè để thỏa mãn nhu cầu xã giao cơ bản là được, quá nhiều trái lại phải mất công tốn sức để giữ gìn các mối quan hệ.

Ừ, có vẻ khá có lý? Lam Sam nhận ra phương hướng tư duy của cô đương nhiên không thể kết nối với Kiều Phong được, đây đúng là một chuyện đáng sợ nhé.

Tạ Phong Sinh lại nói:

- Hơn nữa anh ta cũng yêu cầu rất cao đối với người khác, nên những người bình thường không cách nào lọt vào mắt được chứ miễn bàn đến chuyện trở thành bạn bè nhé. Cho nên tôi đặc biệt hiếu kỳ, cô dựa vào cái gì để trở thành bạn bè của anh ta? Xin lỗi vì đã nói thẳng, tôi thấy qua hai lần gặp mặt và nói chuyện giữa chúng ta, cô ngoại trừ có khuôn mặt xinh đẹp cũng không có sở trường gì khác.

Này này này, anh nói chuyện có cần phải thẳng thắn vậy không….. Lam Sam đen mặt, sờ sờ mũi, đáp:

- Tôi cũng không biết nữa, chắc là do duyên phận.

- Duyên phận? – Tạ Phong Sinh lắc đầu cười khẽ: - Kiều Phong không bao giờ tin vào cái này, anh ta chỉ tin tưởng vào số liệu, nhưng tôi thì tin. Duyên phận là một điều không thể lý giải bởi khoa học, quả thực trong duyên phận, đôi khi chỉ cần chậm mất một giây thì sẽ không gặp được

https://thuviensach.vn

người đó. Thế nhưng nếu sau khi gặp gỡ anh ta mà cô không bị anh ta xa lánh và bắt bẻ thì có thể thấy được là cô được anh ta công nhận ở một điểm nào đó.

Lam Sam lắc đầu:

- Thật ra anh ta thường xuyên nói tôi đần, ngày nào cũng phải chê bai tôi một lần.

- Đây là bệnh cũ của anh ta, thường cứ 10 người thì 8 người là đần, cô không cần để ý đâu.

Lam Sam lại hỏi:

- Anh ta cũng chê anh đần sao?

Tạ Phong Sinh không trả lời mà từ lỗ mũi phát ra một tiếng hừ nhẹ.

Lam Sam có phần tĩnh tâm. Ngay cả một người tốt nghiệp khoa thương mại của học viện Wharton mà cũng được gọi là " Đần" , cho nên bị anh ta bình phương một chút cũng không sao đâu nhỉ? Nhưng Kiều Phong lại là kẻ " Đại não đẹp hơn cả dung nhan" nên vẫn khiến lòng cô nhăn nhúm như trước, dù sao vẫn cứ phải bất bình chứ. Cô hỏi Tạ Phong Sinh:

- Anh có để ý không? Anh ta bảo anh đần ý?

- Tại sao tôi phải để ý? Tôi quan tâm đến tiền chứ không phải con người anh ta.

…. Được rồi.

Nghĩ đến Kiều Phong, Lam Sam đột nhiên khám phá ra rất nhiều vấn đề:

- Người nước ngoài cũng biết đến anh ta à?

https://thuviensach.vn

- Đúng.

- Tình hình khi đó là như thế nào?

- Anh ta lúc đó vẫn chưa đến 19 tuổi, một mình đơn độc xông thẳng qua bên kia bờ đại dương, chỉ là một kẻ ngốc nghếch lắm tiền được chú ý, có ai ngờ sau đó được biết đến như một vầng thái dương người người ngưỡng mộ đâu.

- Hả? – Lam Sam囧: - Có cần phải khoa trương như vậy không…. Anh ta có bao giờ bị lừa gạt không?

- Anh ta? Lừa gạt? – Tạ Phong Sinh liền ha hả, anh chỉ chỉ vào đầu mình: - Bất kể trong lời nói dối nào cũng tồn tại lỗi Bug, đại não Kiều Phong có khả năng thiên phú để kiểm tra lỗi bug, trừ phi có một người tư duy logic mạnh mẽ hơn anh ta, nếu không sao có thể lừa nổi anh ta? Nhiều nhất cũng chỉ phá tan lời nói dối của tên lừa đảo khiến đối phương thẹn quá hóa giận thôi.

Ặc, nhớ đến hình ảnh đó khiến cô cảm thấy vui…. Lam Sam phì cười.

Tạ Phong Sinh lại nói:

- Thế nhưng anh ta rất nhanh chóng thông minh ra, biết rằng không nên tỏ ra giàu có với người ngoài. Cho nên ở trong trường thì rất khiêm tốn, ngoài tôi ra không ai biết anh ta thật ra là người có tiền hết.

Rất tốt, rất hoàn hảo, Lam Sam gật đầu, suy nghĩ một chút, lại tiếp tục tám với anh ta:

- Anh ta từng có bạn gái chưa?

Vừa nghe nhắc đến vấn đề này, nụ cười của Tạ Phong Sinh trở nên quỷ dị.

https://thuviensach.vn

Lam Sam sờ sờ mũi:

- Tôi chỉ tùy tiện hỏi thôi mà.

- Tôi biết. - Anh ta hài hước đáp: - Số người theo đuổi Kiều Phong cực kỳ nhiều, bất kể ở trong hay ngoài nước, bất kể là da vàng, da đen hay da trắng.

- Thật á? Nhưng không phải phụ nữ nước ngoài đều thích những kẻ cơ bắp à? – Cô cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Tôi cũng không thể lý giải nổi, tôi nghe các em gái trong trường đại học của anh ta tại Mỹ có một câu nói rằng – Anh ta nói đến đến đây, đầu lưỡi thay đổi bắt đầu biến hóa ngôn ngữ: - Everygirl want to have sex with Joe.

Ngữ tốc của anh quá nhanh, Lam Sam nghe không hiểu:

- Cái gì cái gì? - Cô gái nào cũng muốn ngủ với Kiều Phong.

- … - Không hổ là em gái Mỹ nhé, quá thẳng thắn đi.

Tạ Phong Sinh hỏi Lam Sam:

- Cô có biết tại sao không? Vì sao cô gái nào cũng muốn được ngủ với Kiều Phong chứ?

Lam Sam đột nhiên nhớ đến hình ảnh tối qua Kiều Phong đeo bờm tai mèo chạy sang tìm cô xin lỗi, trong lòng không khỏi cảm thấy rung động. Bây giờ nghĩ lại cuối cùng cũng có thể bình tĩnh hơn, hóa ra là cô gái nào cũng muốn ngủ với anh.

Cô lắc đầu, hỏi:

https://thuviensach.vn

- Thế sau đó thì sao? Người theo đuổi Kiều Phong nhiều như vậy dù sao anh ta cũng phải chọn được một người chứ?

- Đúng vậy, dù sao cũng phải chọn được một người, ít nhất là vì đội ngũ quân theo đuổi càng ngày càng mạnh hơn nên anh ta nhất định phải chọn một.

- Vậy anh ta chọn ai? - Lời này vừa thốt ra khỏi miệng Lam Sam mới nhận ra hình như cô hơi quá sốt sắng.

Tạ Phong Sinh dường như chợt nhớ lại những kỷ niệm xảy ra hồi đó, anh chớp chớp mi:

- Không biết cô có hứng thú với phương thức tuyển chọn của anh ta hay không nữa? Nói thật là tôi chưa bao giờ chứng kiến bất kỳ ai tuyển chọn người yêu bằng cách này.

Lam Sam tò mò gần chết:

- Anh ta chọn thế nào? Nói thử đi.

- Mở cuộc thi.

- Cuộc thi á? – Lam Sam hóa đá luôn.

Tạ Phong Sinh vui vẻ gật đầu:

- Đúng, tụ tập tất cả những cô đó vào một trường thi, phát bài thì và thời gian làm bài như tuyển chọn ứng viên ưu tú. Đương nhiên các thao tác cụ thể thì phiền toái hơn nhiều. Đầu tiên anh ta sẽ loại được các ứng viên có chỉ số thông minh thấp và những kẻ giả gái chỉ trong một lần, mặt khác những thí sinh vượt qua hàng sơ thẩm sẽ đối mặt với một bài thi do anh tự ra đề để khảo nghiệm tính cách, cuối cùng mới đến vòng phỏng vấn. Tầng tầng đào thải như thế, cuối cùng nhân số trúng tuyển tương đương với một.

https://thuviensach.vn

Phương thức chọn bạn gái như vậy quả thực mới nghe thấy lần đầu, Lam Sam than thở:

- Nhiều vòng thi như vậy thật sự có ai tham gia không?

- Có chứ, tình cảnh lúc đấy vô cùng nóng bỏng nhé. Được rồi, chỗ tôi vẫn còn bài thi sơ khảo lúc đó của anh ta, hiện tại bất cứ cô gái nào chạy đến hỏi Kiều Phong đã có bạn gái chưa tôi đều trước hết để cô ta làm thử bài thi này, thấp hơn 60 điểm thì không cần nghĩ đến nữa.

Lam Sam xoa xoa tay, liếm môi:

- Tôi tôi tôi tôi có thể xem xem được không?

- Có thể chứ, ngay trong ipad thôi, chờ tôi lấy cho cô xem.

Bai thi được anh chuyển sang phương thức phần mềm, cài đặt ngay trong máy tính, trước khi mở sẽ có nhắc nhở lựa chọn ngôn ngữ, Lam Sam lựa chọn thể tiếng Trung đơn giản. Cô chợt thấy ngượng ngùng:

- Hay anh cứ cài vào máy tôi, tôi sẽ nghich thử trong Ipad của mình.

Tạ Phong Sinh biết cô sợ làm lỡ thời gian của anh, nên anh lắc đầu:

- Không sao, cô cứ nghịch đi, tôi xem qua tài liệu một chút.

- Cảm ơn anh nhé. – Lam Sam ngay sau đó cầm Ipad lên thử.

Câu hỏi số 1, ặc, không hiểu gì hết…

- Cái này… - Cô khó khăn mở miệng.

Tạ Phong Sinh nhướng mắt nhìn cô:

- Sao vậy?

https://thuviensach.vn

- Có thể giúp tôi dịch một chút không?

Anh thấy nghi ngờ:

- Không phải cô đang chọn phiên bản tiếng Trung à? Tuy rằng đề thi bằng tiếng mẹ đẻ nhưng cũng không dễ làm đúng không?

- Tôi chọn tiếng Trung, sau đó thì đọc chả hiểu gì hết.

Tạ Phong Sinh có phần không biết phải nói gì:

- Tôi phiên dịch cho cô thì cô có thể trả lời đề mục này được không?

Lam Sam vô lực lắc đầu:

- Không thể.

Cho nên cô chỉ có thể tưởng tượng mà thôi. Ngay sau đó động tác cô nhanh như bay, làm xong bài thi, đoạn sau không cách nào xuống tay được, cô đành viết: Kiều Phong là đồ đại biến thái!

Một bài thi làm chuẩn hết 2 giờ, cô chỉ làm có 10 phút, sau đó thì nộp bài.

Sau khi nộp bài, Tạ Phong Sinh đối chiếu với kết quả, phần mềm tự đưa ra phán định, Tạ Phong Sinh nhìn kết quả đạt được mà cười:

- Tôi đặc biệt bội phục cô.

- Thật không? – Tâm trạng Lam Sam có phần nhộn nhạo: - Tôi được nhiều hay ít?

- Cô hoàn hảo tránh tất cả các câu trả lời đúng, 0 điểm! – Anh lại lật lại bài thi: - Câu trả lời phía sau cũng 0 điểm, nên tổng điểm: … Ừ, cách điểm chuẩn quá lớn nhé.

https://thuviensach.vn

Lam Sam chán nản xuôi vai:

- Tôi bây giờ đã sâu sắc cảm nhận được tại sao anh ta lại coi thường tôi như vậy.

Tạ Phong Sinh an ủi cô:

- Cô không cần quá đau buồn, cô và tôi đều là người bình thường, còn anh ta mới là người khác thường.

Nghe thấy lời này, tâm trạng Lam Sam tựa như ánh nắng ban mai rọi tới, cô ôm một tia tâm lý may mắn hỏi:

- Cái bài thi biến thái như vậy có ai đạt tiêu chuẩn không?

- Có, có người đạt điểm tối đa đấy.

Thật là sự so sánh làm tức chết người ta, Lam Sam ngậm chặt miệng. Cô không hỏi nữa, phản ứng này khiến Tạ Phong Sinh hiếu kỳ, anh hỏi:

- Sao cô không hỏi tôi xem rốt cuộc Kiều Phong chọn ai?

Lam Sam nhếch môi:

- Tôi biết đó là ai.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 53

Bận Tâm

Lúc Tô Lạc đi ra khỏi phòng tập Yoga, nhận được điện thoại của Tống Tử Thành, cô ta cảm thấy hơi bị bất ngờ. Lúc này cô nàng vừa tập Yoga và tắm gội sạch sẽ, cơ thể tràn đầy cảm giác thư thái không sao sánh được, tựa như từng chân tơ kẽ tóc đều đang ngập tràn sức sống. Gương mặt vì vận động mà hơi ửng hồng trông vô cùng khỏe khoắn, ngũ quan tinh tế, dáng vẻ yểu điệu đứng dưới tàng cây gọi điện thoại lại tạo nên cảm giác hơi mạnh mẽ khiến không ít người đi qua phải ngoái lại nhìn.

Lúc nghe điện thoại tâm trạng của Tô Lạc hơi khẩn trương nhộn nhạo một chút, thế nhưng sau khi dập máy, hàng mi lại khẽ run lên. Nếu một người bạn trai cũ gọi điện thoại cho bạn vào lúc 3 rưỡi chiều tức là vẫn trong giờ làm việc, với một thái độ giải quyết công việc chung để hỏi bạn có thời gian ngồi nói chuyện hay không….. Như vậy hẳn anh ta có rất nhiều mục đích nhưng tuyệt đối không bao gồm việc ôn lại chuyện tình cảm trong đó.

Mọi sự xốn xang tận đáy lòng đã tiêu tan thành mây khói, cô lấy lại bình tĩnh và cười tự giễu. Đàn ông đều như vậy, có mới nới cũ, Tống Tử Thành hiện đã có con mồi mới sao còn có thể nhớ đến cô đây.

Nơi hẹn là một quán cà phê cách đó tương đối gần, Tô Lạc cố ý đợi đến khi đoán chừng Tống Tử Thành đã đến mới đi qua.

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành vừa nhìn thấy cô bước vào với đôi mắt hơi hoe đỏ, hai má phụng phịu như là mưa xuân lưu luyến mà vương lại trên những nhánh tường vi, thần thái kia sao vừa đủ thâm tình.

Nhìn cô ngồi trước mặt anh, anh lắc đầu cười, nói:

- Anh cực kỳ bội phục em về điểm này đấy, rõ ràng em không hề yêu tôi đến như vậy nhưng sao cứ nhất định phải giả vờ cái vẻ nhớ mãi không quên thế. Nếu như anh mà cũng ngốc nghếch như Đàn Tử thì đã sớm bị em ngoan ngoãn thu phục rồi nhỉ? Em nói xem em dựa vào một chiêu này mà lừa gạt được bao nhiêu đàn ông? Anh rất hiếu kỳ không biết em có bao nhiêu cái lốp dự phòng đây?

Tô Lạc bị những lời này khiến cho khuôn mặt trở nên tức giận đến mức sắc mặt trắng bệch:

- Ý anh là gì?

- Đừng nóng, thật ra anh và em đều là cùng một loại người, nhưng chẳng qua anh có chút tiết tháo hơn một chút thôi. – Anh ta không hề giải thích rốt cuộc cái tiết tháo ấy ở chỗ nào, hôm nay đến để đàm phán cũng không phải để cãi nhau.

Phục vụ bê lên một bình trà hoa hồng, Tống Tử Thành rót một ly trà đặt trước mặt cô, rồi anh lại tự rót cho mình một chén, đặt bình trà xuống, nói:

- Anh hôm nay hẹn em đến là muốn hỏi em một chuyện, có phải em đang theo đuổi Kiều Phong không?

Tô Lạc lạnh nhạt nói:

- Tống Tử Thành, có phải anh đã quên rằng em và anh đã chia tay không, tôi theo đuổi ai, anh theo đuổi ai thì có liên quan gì đến anh?

https://thuviensach.vn

- Ừ, không liên quan gì đến anh hết. – Tống Tử Thành gật đầu. – Anh cũng không muốn nhúng tay vào chuyện của em, thế nhưng nếu em, thực sự theo đuổi anh ta, em nên rõ gần đây Kiều Phong có vẻ khá gần gũi với Lam Sam.

Tô Lạc cười, á à, bởi vì cố gắng cười khoa trương nên giọng cô ta trở nên lanh lảnh như nữ quỷ đòi mạng. Tống Tử Thành nghe thấy liền nhíu mày, anh rất muốn tát một cái cho cô ta ngậm miệng lại. Sau khi cười xong, Tô Lạc nói:

- Nói đi nói lại thì vẫn là Lam Sam, Tống Tử Thành anh không còn gì hay hơn nữa à?

Thái độ của Tống Tử Thành lại có phần thoải mái:

- Anh thế nào không phiền em quan tâm, hiện tại em hẳn đã biết mục đích của anh.

- Lam Sam Lam Sam. – Tô Lạc thì thào nhắc đi nhắc lại cái tên này, thở dài: - Cô gái này thật quá lợi hại, em không thể bằng cô ấy được.

- Đừng nói vậy, cô ấy và em hoàn toàn không phải cùng một kiểu nên không thể so sánh được đâu.

- Vậy đàn ông các anh tại hết người này đến người khác đều bị Lam Sam mê hoặc và xoay tròn thế?

- Rất đơn giản. - Anh nghiêng hẳn người về phía trước, dùng cánh tay trắng nõn chống lên mặt bàn, nhìn cô, vô cùng chân thành nói: - Bởi vì cô ấy không màu mè.

Tô Lạc lại nổi giận:

- Anh có ý gì?

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành bình tĩnh đáp:

- Ý anh là chúng ta có thể cùng nhau hợp tác, Kiều Phong về tay em, Lam Sam về tay anh, em thấy sao?

- Thế nào mà anh lại chắc chắn rằng em muốn chiếm lại Kiều Phong?

- Anh đã xem trên youtobe. Một người bạn của em có mặt trong hôn lễ đã đăng lên. – Tống Tử Thành nói, lại nhìn thấy khuôn mặt Tô Lạc trở nên vặn vẹo nên anh rất thức thời mà dừng lại. Cô nàng này có thể chấp nhận bị đàn ông hạ nhục nhưng không bao giờ chấp nhận chuyện hình tượng của mình bị sụp đổ chút nào.

Tô Lạc nghiến răng, nói:

- Em và Kiều Phong có như thế nào cũng không liên quan đến anh. Anh và Lam Sam có thế nào cũng không liên quan đến em. Chúng ta sau này nước sông không phạm nước giếng, hẹn gặp lại!

Tống Tử Thành ngược lại không hề níu kéo cô, anh chỉ cúi đầu nhẹ nhàng nói:

- Kiều Phong có thể chấp nhận một người bạn gái từng bắt cá hai tay, nhưng anh ta sẽ không bao giờ chấp nhận một cô bạn gái gian lận đâu.

Tô Lạc chấn động cả người, cúi đầu nhìn anh:

- Anh nói bậy cái gì đấy?

- Nhất là. – Anh chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn cô: - Nhất là cô bạn gái đã gian lận trong cuộc thi tuyển bạn gái của anh ta.

- Nói năng vớ vẩn vô lý! – Tô Lạc tuy nói vậy nhưng cuối cùng bước chân vẫn không hề chuyển động.

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành biết cô nàng này đã thỏa hiệp, anh nói:

- Yêu cầu của anh rất đơn giản, em nên giúp anh tốt nhất có thể, kể cả có không giúp được anh cũng không được phá rối chuyện của anh hoặc nói chuyện với Lam Sam để ảnh hưởng đến anh. Anh biết em có thể làm được việc này.

Tô Lạc lạnh lùng hừ một tiếng. cầm túi xoay người bỏ đi.

------****--- ---

Sau khi tạm biệt Tạ Phong Sinh, tâm trạng Lam Sam trở nên chán nản ra về. Cô thực sự vô cùng uể oải, trả tiền, mở cửa, tất cả đều uể oải. Cô cuối cùng cũng ý thức được cô ở trong thế giới của Kiều Phong thật ngu ngốc, tồn tại giống như một hạt bụi vậy. 0 điểm, 0 điểm đấy! Thậm chí cả nửa điểm cô còn chưa đạt được.

Tâm trạng không vui nên cô vốn định đi thẳng về nhà, lúc đi lên lầu, theo bản năng cô lại định rẽ sang, đứng trước cửa phòng Kiều Phong. Suy nghĩ một chút, hình như cô đã hình thành một thói quen nếu không có việc gì làm thì đều sang chơi với Kiều Phong. Cô thật bội phục bản thân, rõ ràng anh là một con mọt sách thế mà cô vẫn đến nhà anh ta vui vẻ đùa cười được.

Lam Sam chần chừ trước cửa nhà Kiều Phong một lúc, rốt cuộc đành gõ cửa. Kiều Phong mở cửa ra, cô nhìn thấy anh đang mặc một bộ quần áo thể thao trắng thuần, chất vải trơn mịn mềm mại sáng óng, vô cùng cẩn thận và tỉ mỉ. Bộ quần áo thể thao rộng rãi mặc trên người anh lại mang đến cảm giác phiêu bồng như là một cao nhân thế ngoại hoặc thiên ngoại phi tiên nào đó.

Lam Sam sờ sờ gáy:

- Anh đang Cosplay à?

https://thuviensach.vn

- Không phải, tôi đang tập Thái Cực Quyền. - Ừ, cô có thể vào chơi với Schrodinger một lúc.

Lam Sam không tìm Schrodinger, cô theo Kiều Phong vào phòng thể thao. Cô thấy Schorodinger đang ngủ ngon lành tựa như ở trên thiên đường, cô âm thầm mò tới, đặt mông ngồi trên chiếc giường nhỏ cạnh Schrodinger.

Schrodinger mở hé đôi mắt nhập nhèm ngái ngủ., nhìn thấy Lam Sam lại lười biếng ngủ tiếp.

Lam Sam nói với Kiều Phong:

- Anh cứ tiếp tục, tôi muốn ngồi xem một chút… Tôi có thể xem được không?

Kiều Phong gật đầu. Anh vừa mới tập Thái Cực Quyền xong được một bài, bị tiếng gõ cửa cắt ngang hiện không sao có thể bắt đầu lại được.

Trong phong đang bật nhạc thiền để thư giãn với tiếng đàn leng keng như tiếng nước chảy, hòa trong tiếng nước róc rách là tiếng chim kêu ríu rít, khi nhắm mắt lại, cả người tựa như đang ở nơi sâu thẳm rầm rĩ, tựa như đang cùng tri âm tri kỷ thong thả thư giãn tâm tình.

Kiều Phong vui vẻ bắt đầu động tác. Giang tay, Lãm tước vĩ Long quay đầu…. động tác của anh rất chậm, tựa như một cảnh quay chậm trên phim. Mỗi động tác đều cần vận dụng toàn bộ các cơ bắp toàn thân phối hợp nên anh dường như biến thành một kỹ xảo tinh tế với những động tác thong thả mà tinh vi. Khi ánh nắng ngoài cửa sổ chiếu vào tạo nên một tầng ánh sáng thần bí bao quanh anh khiến cả gương mặt đều trở nên si thoát, thật quá đẹp, tại sao lại có thể đẹp đến vậy chứ…

Tiếng đàn vẫn tiếp tục ngân vang, không nhanh không chậm, động tác của Kiều Phong bắt đầu hỗn loạn.

https://thuviensach.vn

Thái Cực Quyền là một môn thể thao để tu tâm thân dưỡng tính, kết hợp nhu với cương, trong tĩnh có động, khi tập nhất định phải tâm tịnh khí hòa không thể vội vã, đây chính là yêu cầu cơ bản. Nhưng bây giờ tim anh không sao bình tĩnh được. Tất cả đều bình thường không có gì thay đổi, gian phòng vẫn yên tĩnh, nhạc đệm thư giãn, điều duy nhất thay đổi chỉ có … cô.

Ánh mắt cô chăm chú nhìn anh mà không hề chớp mắt khiến cả da đầu anh trở nên rối loạn, tinh thần cũng không thể tập trung được mà xao xuyến về phía cô, dồn cả vào cô.

Anh thậm chí còn nghe thấy tiếng tim mình đập.

Thịch, thịch, thịch.

Kiều Phong đột nhiên từ từ thu tay lại, anh dừng lại. Anh đi tới tắt nhạc đi.

Lam Sam hỏi:

- Anh tập xong rồi à?

Kiều Phong trả lời khá mơ hồ:

- Không tập nữa. – Anh sợ cô hỏi vì sao, vội đi ra ngoài, vừa đi vừa hỏi: - Tối nay cô muốn ăn gì?

Lam Sam nhìn theo dáng vẻ cao ngất như cây tùng của anh, mở miệng hỏi:

- Có thể ăn món gì làm tăng chỉ số thông minh được không?

- Không có. – Anh lắc đầu, quay lại nhìn cô đầy đồng tình: - Bây giờ cô mới bồi bổ thì đã quá muộn rồi.

https://thuviensach.vn

- Á. – Lam Sam xoãi người, ôm con mèo mập nằm bất động trên mặt đất.

Kiều Phong thấy cô quẹt miệng, đôi mi thanh tú chớp chớp như một đóa hoa hồng đang dần héo úa, những cánh hoa đều uể oải rủ xuống, nhìn vậy, ai cũng có thể thấy được tâm trạng cô đang không tốt. Anh đi đến trước mặt cô, ngồi xổm xuống nhìn cô, nói:

- Tâm trạng cô không vui à?

Lam Sam cúi đầu, nhẹ nhàng véo lỗ tai bé tí xíu của Schrodinger, con mèo bị nghịch nên tỉnh lại, tức giận dùng móng vuốt cào vào tay cô. Cô vừa chạy trốn móng vuốt con mèo vừa nhẹ giọng nói:

- Không có đâu.

- Nói dối, rõ ràng tâm trạng cô không vui. Rốt cuộc là có chuyện gì?

Lam Sam lẩm bẩm:

- Có phải anh cảm thấy tôi cực kỳ đần độn không?

- Đúng vậy.

- ….

Cô bày ra vẻ mặt cầu xin:

- Anh rốt cuộc có biết an ủi người khác hay không thế. – Nói xong đẩy anh ra.

Kiều Phong vẫn ngồi vững như bàn thạch, bị đẩy mà không hề nhúc nhích chút nào, anh rất ít khi thấy cô như vậy, như một chú mèo đang lao vào chiến đấu quyết liệt nhưng không muốn ai giúp sức. Anh đột nhiên

https://thuviensach.vn

mềm lòng, không kìm được giơ tay vuốt tóc cô, nhẹ nhàng nhếch cao khóe miệng:

- Ngoan.

Lam Sam liếc mắt:

- Ngoan cái em gái nhà anh í.

Kiều Phong mím môi cố gắng an ủi cô:

- Cô tuy rằng rất đần thế nhưng lại rất rất tốt.

- Hừ!

- Thật mà.

- Tôi tốt nhất ở điểm nào?

Anh mỉm cười, đôi mắt tỏa sáng dịu dàng:

- Cô điểm nào cũng tốt hết.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 54

Thăm Dò

Lúc Kiều Phong nấu cơm, Lam Sam chủ động giúp anh rửa rau. Cô đứng bên cạnh vừa rửa vừa như mạn bất kinh tâm mà hỏi Kiều Phong:

- Kiều Phong, anh thấy tôi là kiểu người như thế nào? Không được chỉ nói tôi ngu ngốc, tôi biết tôi ngốc nên hãy nói đến điểm khác đi.

Kiều Phong còn đang vận dao như gió, cắt quả mướp thành từng miếng đều chằn chặn, nghe thấy vậy, anh dừng lại, chăm chú nhìn cô, chậm rãi đáp:

- Cô là là một người rất mâu thuẫn. Có khi rất chân thành nhưng có có khi lại rất gian xảo, có khi nhiệt tình nhưng có lúc cũng rất lạnh lùng, thoạt nhìn có vẻ mặt dày nhưng thật ra lòng tự trọng rất cao, nhìn có vẻ rộng rãi nhưng thật ra rất biết tính toán chi li. Cô rất có lòng cầu tiến nhưng lại thường xuyên lười biếng không biết tiến thủ, cô tuy quy hoạch sự nghiệp ngay ngắn rõ ràng nhưng nề nếp sinh hoạt lại hỏng bét, tuy khả năng giao tiếp của cô rất tốt nhưng thực ra lại là người hướng nội…

Lam Sam cầm một quả dưa chuột vừa rửa xong, lau lau qua rồi cắn một miếng, cắt lời anh:

- Anh cứ nói thẳng ra là tôi tâm thần phân liệt là được.

Kiều Phong gật đầu:

https://thuviensach.vn

- Phân liệt vừa đủ.

Lam Sam không rửa rau nữa mà bắt đầu ăn dưa chuột, vừa ăn vừa hỏi:

- Những chuyện khác tôi đều có thể giải thích được nhưng vì sao anh lại nói ta là người hướng nội chứ? Tôi hướng nội ở chỗ nào?

- Hướng nội không phải ở ngoại hình, đương nhiên cũng không phụ thuộc vào năng lực giao tiếp. Có một lý luận trong tâm lý học phân chia hướng nội và hướng ngoại chủ yếu dựa vào cách thức khôi phục lại tinh thần của một con người. Đối với cô có thể nói rằng, cô có khả năng ở bên cạnh giao tiếp với mọi người để khôi phục tinh thần, nhưng không phải vậy, cô có thiên hướng trầm lặng tự đối mặt với nội tâm của mình để điều chỉnh tâm lý. Công việc của cô có thể tạo cho cô một cảm giác thành công về mặt tiền bạc nhưng từ nội tâm cô không hề thích làm công việc đó. Cô thường cảm thấy chán nản uể oải, mọi nỗ lực đều xuất phát tù mong muốn lợi ích chứ không phải do niềm vui trong công việc.

Tâm trạng Lam Sam khá sốt sắng, cô thì thào than thở:

- Tôi hình như đang bị anh tẩy não rồi.

Kiều Phong tiếp tục cắm cúi thái thức ăn.

Lam Sam lại hỏi:

- Vậy còn anh, anh là người hướng nội hay hướng ngoại?

- Tôi? – Anh hơi ngẩn người: - Trước kia tôi là người hướng nội, bây giờ, bây giờ hình như có phần hướng ngoại.

Anh không có cách nào để giải thích được tại sao chỉ cần có Lam Sam, anh có thể rất nhanh chóng khôi phục lại tâm trạng của mình, thậm chí nhanh hơn rất nhiều so với trước kia ở một mình chứ?

https://thuviensach.vn

- Ừ, tẩy não đã thất bại. – Cô thà tin rằng anh ta là người ngoài hành tinh chứ không bao giờ tin anh là người hướng ngoại đâu.

Lam Sam liền tiếp tục rửa thức ăn. Ăn không hết dưa chuột đã dính nước bọt, đặt xuống chỗ khác thì sợ Kiều Phong không thích, cô ngậm thẳng vào miệng. Cô không biết có phải lúc đó mình bại não hay không nhưng cũng không hề nghĩ linh tinh theo một hướng khác.

Kiều Phong cắt hết mướp, ngẩng đầu lên định nói chuyện với Lam Sam, đập vào mắt anh là cảnh cô đang ngậm một nửa quả dưa chuột, quả dưa thẳng đứng trong miệng cô, thò ra khoảng hơn mười phân, hình dáng y hệt như….

Anh tuy là một người tương đối trong sáng nhưng anh lại có một người anh trai cực kỳ không trong sáng, anh bị anh trai mình đầu độc nên cũng từng xem qua không ít phim không sạch sẽ. Cho nên khi vừa nhìn thấy hình ảnh trước mắt này, Kiều Phong là một người đàn ông, lập tức sẽ có suy nghĩ lệch lạc.

Tim anh đập loạn nhịp, mặt đỏ tía tai, cổ họng khô rát, thậm chí hơi thở cũng trở nên hỗn loạn. Anh yên lặng nhìn cô với một đôi mắt đen sâu thăm thẳm đẹp muốn chết.

Lam Sam rửa sạch thức ăn xong, cầm lấy dưa chuột:

- Được rồi!. – Vừa nói vừa liếc sang nhìn Kiều Phong, sau đó cô bị dọa giật nảy mình.

Anh đang giơ con dao sáng loáng để thái thức ăn lên, đôi mắt sáng lấp lánh dán chặt vào cô, như thể bước tiếp theo sẽ nhào ngay tới để chém cô thành từng miếng.

- Bố khỉ ngươi có ý gì, đừng đến đây. – Lam Sam lùi về phía sau vài bước, bám lấy khung cửa hai chân run lên. Giây phút này cô chỉ có thể nắm

https://thuviensach.vn

chặt quả dưa chuột, cô giơ quả dưa nhắm thẳng vào anh, miệng lẩm bẩm: - A di đà phật, tai họa lui tán! Lập tức tuân lệnh.

Sau khi nghe xong câu thần chú, Kiều Phong ngoan ngoãn quay đi. Anh lấy rổ đậu cô vừa mới rửa lại gần, vẩy ráo nước, vừa làm vừa nói bằng giọng hờn giận:

- Đồ lưu manh. – Giọng nói của anh hơi thô trầm chứ không còn ôn nhuận.

Lam Sam nhìn thấy khuôn mặt anh đỏ bừng như sắp nhỏ ra máu, lại nghe thấy ba chữ này, cô liền hiểu ra phần nào.

A a a, cô vừa làm gì thế!

Không còn lời nào để nói, lại vô cùng xấu hổ, Lam Sam lặng lẽ rời khỏi bếp trở lại phòng khách, dưa chuột cô cũng không dám ăn nữa, ném thẳng vào sọt rác.

Mãi đến bữa cơm chiều, bầu không khí vẫn trở nên xấu hổ như cũ, cả hai đều rất sáng suốt mà không hề nhắc lại đếu vấn đề ô uế lúc nãy của đối phương dù chỉ một chữ. Lam Sam quá xấu hổ vì rất thèm ăn, các các món ăn toàn là đồ biển, Kiều Phong nhìn thấy chỉ có thể lắc đầu, sau đó cúi đầu cười, sau khi cười anh lại gắp cho Lam Sam một ít thức ăn trên bàn.

Hôm nay là thứ ba, Lam Sam lại phải đưa Kiều Phong đi học. Trước khi lên đường, anh như thường lệ muốn sửa lại dung nhan một chút, trải qua quá trình dày công dốc sức dạy dỗ của Lam Sam, hiện khả năng phối hợp quần áo của Kiều Phong đã khá tiến bộ, ít nhất cũng không còn thấy xuất hiện những sai lầm cực kỳ điên rồ nữa. Hơn nữa anh còn rất thích cái kiểu xắn ống quần lên 9/10 gấu hoặc 1/8 độ dài quần. Thế nhưng bản thân anh không sao học được, lần nào cũng phải Lam Sam xắn giúp, lần này cũng không ngoại lệ.

https://thuviensach.vn

Lam Sam ngồi xổm bên cạnh, vừa xắn quần anh vừa nói:

- Tôi đã dạy anh biết bao nhiêu lần tại sao anh vẫn không học được chứ?

Kiều Phong ngồi ngay ngắn trên ghế, trả lời thẳng thừng đầy khí thế:

- Ừ, không được đâu.

Lam Sam nhân cơ hội này châm biếm anh:

- Ngu ngốc.

Kiều Phong vẫn bình thản ung dung:

- Ừ.

Lam Sam liếc mắt, đập vào chân anh:

- Đừng có lộn xộn.

- À.

Lam Sam nhìn thấy cẳng chân anh dưới ống quần với da thịt trắng nõn, vừa cân đối vừa không hề mất đi sự khỏe khoắn của xương khớp, đột nhiên nói:

- Hôm nay tôi vừa gặp Tạ Phong Sinh.

Kiều Phong thờ ơ đáp:

- Tôi biết.

- Anh ta nhận lời sẽ quản lý tài sản cho tôi, anh đã giúp tôi không ít, cám ơn anh nha.

- Khách sáo với tôi làm gì.

https://thuviensach.vn

- Ừ, không cần khách sáo với anh. – Lam Sam cười hì hì, nói: - Tôi còn nghe anh ta nói… cô gái nào cũng đều muốn đè anh ra. Ha ha.

Kiều Phong trầm mặc.

Lam Sam biết anh xấu hổ nên cô càng thấy thú vị, ác ý trêu chọc anh:

- Rốt cuộc có thật thế không, chuyện cô gái nào cũng muốn đè anh ra ấy?

- Cái này thì phải hỏi cô.

- Hả?

Anh chậm rãi trả lời:

- Nếu cô gái nào cũng muốn đè tôi ra, vậy còn cô?

- … - Bị hỏi ngược lại, Lam Sam vùi đầu không lên tiếng, trái tim nhỏ bé của cô chợt lên cao xuống thấp nháo nhác như đang chơi đu quay.

Kiều Phong vẫn chưa buông tha mà không ngừng truy vấn:

- Lam Sam, cô đã bao giờ muốn đè tôi ra chưa vậy? – Anh cố ý hạ thấp giọng, mang theo sự trêu chọc và dụ dỗ.

- Từng nghĩ. – Dường như là thốt ra theo bản năng, cũng may cô vừa đúng lúc phản ứng lại kịp, vội sửa giọng: - Được thế đã tốt.

Từng nghĩ được thế đã tốt.

Cô cúi đầu, không hề nhìn thấy sắc mặt sáng ngời của anh vì mấy chữ này mà trở nên dần ảm đạm.

----****-----

https://thuviensach.vn

Lam Sam lại nằm mơ, nhưng lần này mộng cảnh tương đối đặc sắc. Cô mơ thấy mình đang … Kiều Phong…. Ừ cái gì thế kia….

Một cảnh tượng vô cùng hương diễm bị cắt đứt vì mặc dù chỉ ở trong mơ nhưng cô vẫn là một người vô cùng đức hạnh, sẽ không bao giờ đi ép buộc một người đàn ông, vì vậy ở trong mơ cô cảm thấy rất xấu hổ nên cứ như thế mang ưu thương mà tỉnh giấc. Sau khi tỉnh lại, cô nhận ra trán mình đã mướt mồ hôi.

Lam Sam xuống giường, uống một cốc nước ấm để xoa dịu tinh thần. Cô ngồi dưới ngọn đèn ảm đạm trong phòng khách mà ngây người, đầu óc hỗn loạn hoàn toàn không hề có chútcmanh mối. Sau đó cô liền gọi điện cho Tiểu Du Thái.

Tiểu Du Thái có một thói quen đặc biệt tốt đó là khi đi ngủ cô nàng luôn luôn quên tắt máy.

Hai giờ sáng, Tiểu Du Thái nhận được một cuộc điện thoại âm thầm thăm hỏi từ cô bạn tốt. Cô nhận điện thoại, giọng nói lộ ra sự uể oải cùng ánh mắt nhập nhèm:

- Lam Sam, cậu tốt nhất nói cho tớ biết có chuyện gì xảy ra, nếu không tớ thịt cậu luôn.

Lam Sam hỏi:

- Tiểu Du Thái, thích một người có cảm giác gì vậy?

- …

- Cậu có biết không?

Tiểu Du Thái đáp:

https://thuviensach.vn

- Tớ không biết, tớ chỉ biết cảm giác hận một người là như thế nào thôi, đó chính là cảm giác của tớ dành cho cậu lúc này đấy.

- Vậy khi cậu thích Ngô Văn cảm giác như thế nào vậy?

- Lam Sam, ngay mai cùng đi ăn nhé, cậu mời, chị đây sẽ dạy cho cậu một buổi.

- Được thôi.

----****------

Lam Sam không thể nghĩ đến Tiểu Du Thái sẽ có ngày lên lớp dạy cô, cô có một cảm khái kiểu như "Cô bé con nhà ta đã bắt đầu lớn rồi."

Hai người hẹn nhau cùng đi ăn thịt quay. Lúc Tiểu Du Thái nhìn thấy Lam Sam, vỗ đầu cô:

- Hai chúng ta định nói đến chuyện gì đây?

Ngay lập tức Lam Sam quyết định không còn ôm ấp hi vọng gì nữa, cô chỉ nói dạo quanh:

- Cậu miêu tả giúp tớ một chút xem cảm giác thích một người là như thế nào?

Tiểu Du Thái lại càng thấy kỳ lạ.

- Cậu đâu phải chưa từng yêu đương, nếu so với kinh nghiệm của tớ, cậu hẳn không thể không biết cảm giác thích là như thế nào chứ?

Lam Sam thấy hơi khó khăn. Cô thật sự không rõ lắm. Cô lớn đến chừng này tuổi, đã trải qua hai cuộc tình, một lần hồi đại học nhưng đến khi tốt nghiệp thì chia tay. Sau đó một lần là với Dương Tiểu Tú, nhưng kết quả đều như nhau. Hai lần yêu đương này cô không quan tâm nhiều lắm, hay có

https://thuviensach.vn

thể nói dường như là thoảng qua, thậm chí thật sự còn không bằng thoáng qua. Cho nên hai lần chia tay rốt cuộc đối với cô dường như cũng không hề có chuyện gì, tuyệt nhiên không đau khổ và hoàn toàn không cần phải cố gắng để vực dậy tinh thần. Chính bản thân cô cũng thường xuyên cảm thấy buồn bực, người ta yêu nhau thì chết đi sống lại, nếu đặt vào vị trí của cô thì chẳng phải là không tim không phổi hay sao? Về sau cô gặp một từ gọi là "Yêu không cảm giác" , lúc đó cô cảm thấy đặc biệt phù hợp với bệnh tình của mình. Sau đó cô cảm thấy mất hết ý nghĩa khi nói chuyện đến yêu đương nên cũng không đi tìm bạn trai nữa.

Nghĩ đến đây, Lam Sam lắc đầu:

- Tớ thật sự không biết nữa.

- Vậy cuối cùng tại sao cậu lại chọn ở bên cạnh Tiền Lương? Lại sao lại muốn sống với Dương Tiểu Tú? – Tiền Lương chính là cậu bạn trai thời đại học của Lam Sam.

Lam Sam đáp:

- Vì họ rất tốt với tớ.

Tiểu Du Thái gật đầu, cô đã có thể lý giải được Lam Sam. Cô nàng này chưa bao giờ thiếu người theo đuổi, với biết bao người theo đuổi như vậy, tự nhiên ai đó đối xử tốt với cô thì cô liền ưu ái người đó. Tiểu Du Thái vuốt cằm:

- Lam Sam à, lúc cậu ở bên cạnh Tiền Lương và Dương Tiểu Tú có bao giờ nghĩ đến vấn đề này không, cậu thích làm gì với họ?

Lam Sam lắc đầu, không có.

Tiểu Du Thái vỗ vỗ vai cô, lời nói trở nên thấm thía:

https://thuviensach.vn

- Bé ngoan, khi cậu chú ý cân nhắc đến vấn đề này có nghĩa là cậu đã rung động rồi đó.

- Hả?

Tiểu Du Thái cười hì hì:

- Đừng giả vờ ngốc nữa, nói đi, cậu muốn đè ai nào.

Lam Sam quay đi nhấp một ly trà:

- Cậu nghĩ nhiều quá rồi.

- Yêu yêu yêu, còn lòe tớ nữa. Cậu không nói tớ cũng biết là Kiều đại thần đúng không nào?

Lam Sam nghiêng đầu về phía khác nhìn cô, thần bí hì hì cười:

- Tớ nói, tớ nghĩ có khả năng là tớ thật sự có một chút thích anh ấy. Cái cảm giác này, nói thế nào nhỉ, chính là luôn thấy một chút lo âu, một chút nhớ nhung anh ấy…. Cậu có hiểu không?

Tiểu Du Thái thật không ai bì nổi mà cười khẽ:

- Tớ đương nhiên hiểu rồi, tớ phải cảm ơn kinh nghiệm hơn 10 năm thầm mến nhé, nên phương diện này tớ rất có uy tín đấy.

Lam Sam chống cằm, đột nhiên cảm thấy tinh thần sa sút.

Tiểu Du Thái đẩy cô một cái:

- Làm sao vậy? Nếu đã thích anh ta thì phải rat ay với anh ta đi chứ, chị em ta đều có giá trị sức hấp dẫn thuộc hàng max+, sao lại có người đàn ông nào không tóm được chứ?

Lam Sam lẩm bẩm:

https://thuviensach.vn

- Người đàn ông nào cũng có thể, trừ anh ấy là không thể.

- Vì sao thế?

- Anh ấy không thích tớ.

- Vậy nghĩ cách nào đó để anh ta thích cậu đi.

Lam Sam lắc đầu, thở dài bất đắc dĩ:

- Người ta không bao giờ thèm nói chuyện yêu đương với một cô gái có chỉ số thông minh dưới 100 đâu.

Tiểu Du Thái không tin:

- Bị bệnh thần kinh à? Chính bản thân anh ta đã thông minh như vậy rồi lại nhất định đòi hỏi một cô nàng thông minh nữa, để sau này sinh tiếp ra một tiểu yêu quái à?

- Thật mà. – Lam Sam kể cho Tiểu Du Thái nghe về bài thi đau trứng của Kiều Phong, thuận tiện cũng nói luôn cả điểm số đau trứng của mình.

Tiểu Du Thái tấm tắc:

- Ngay cả cậu cũng 0 điểm, nếu là tớ thì chắc âm điểm à? Người gì đâu, biến thái phải có giới hạn chứ, biến thái đến mức độ này thì không thể yêu được đâu nhé.

Lam Sam lại bi thương nhận ra mặc dù Kiều Phong đề ra một bài thi như vậy nhưng cô vẫn thấy hầu hết lúc nào anh cũng rất đáng yêu. Mẹ nó chứ, giá trị thẩm mỹ của cô cần cứu vớt gấp….

Tiểu Du Thái hỏi:

- Vậy bây giờ cậu định làm như thế nào?

https://thuviensach.vn

- Không biết nữa. Tớ nghĩ trước tiên tớ cần yên tĩnh một thời gian.

Tiểu Du Thái lại hỏi:

- Cậu có muốn theo đuổi hay không muốn tìm đến với anh ta vậy? Nói thật nhé, một người đàn ông cực phẩm như vậy, đừng nói đốt đèn tìm, kể cả cậu bật đèn cường quang, chiếu đèn hồng ngoại, vừa đi vừa cầm một cáu biển nghiêm chỉnh huấn luyện chó cảnh sát…. Cũng không thể tìm thấy được đâu.

Lam Sam có phần quấn quýt;

- Tớ nhất định phải cưa đổ được anh ấy nhé. Cậu nói xem nếu dựa vào ngoại hình và dáng dấp tớ còn có thể đảm nhận được, nếu dựa vào khí chất tớ có thể rèn luyện, nếu dựa vào tiền tớ cũng có thể cố gắng phấn đấu…. nhưng chỉ số thông minh hiện tại thứ này sao có thể bổ sung kịp nữa. Hơn thế anh ta đã kiên quyết nghĩ như vậy rồi. Lại nói, cậu nói xem nếu anh ấy là người qua đường, tớ cứ theo đuổi cùng lắm nếu không theo đuổi được thì mọi người cùng bắt tay sau này đường ai nấy đi, Nhưng là Kiều Phong thì không thể như vậy được, tớ không muốn sau này kể cả là bạn bè với anh ấy cũng không được nữa, cậu có hiểu không?

Tiểu Du Thái vỗ vỗ vai cô:

- Hiểu mà. Thế nhưng trên đời này không có gì là không thể, vấn đề là đa phần cậu có chịu để ý hay không thôi.

Lam Sam trầm mặc gật đầu.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 55

Tôm Hùm

Lúc buổi chiều quay lại công ty, Lam Sam bị lão Vương gọi vào phòng làm việc.

- Lam Sam, kế hoạch vốn là sáng mai tôi phải đến thành phố H để tham gia một đại hội tiêu thụ ô tô.

Lam Sam gật đầu:

- Giám đốc Vương, tôi biết rồi, ngài cứ yên tâm mà đi thôi, chúng tôi sẽ phân công công tác để không gây điều tiếng thị phi cho ngài đâu.

Cái gọi là "đại hội", nghe thì có vẻ to lớn nhưng thực ra là một cuộc giao lưu góp mặt của các đồng chí buôn bán ô tô để bàn về chuyện làm thế nào có thể bán được thêm nhiều ô tô hơn nữa mà thôi, kết quả của buổi giao lưu này sẽ do các bằng hữu ký giả ghi lại. Bởi vì là "đại hội" cho nên tất cả các đơn vị tham gia đều phải có chút ít thành tựu. Salon ô tô 4S của các cô là một công ty có doanh số kinh doanh không tồi, nên lần này nhận được hai thư mời, Tổng giám đốc quyết định đích thân đi cùng giám đốc tiêu thụ, dĩ nhiên trong danh sách tham gia toàn là trâu bò nên họ đi cũng chỉ là góp mặt cho vui vậy thôi. Thế nhưng hai ngày trước tổng giám đốc sinh bệnh nên không đi được, đại Boss rảnh rỗi nên đau trứng hứng lên quyết định mang theo phụ trách bộ phận tiêu thụ là lão Vương đi thành phố H ba ngày chơi bời.

https://thuviensach.vn

Lão Vương nghe Lam Sam nói vậy, lắc đầu:

- Ý tôi không phải như vậy… hiện nay tôi cũng không đi được.

- Hả?

- Ừ, trong nhà có chút việc gấp. – Lão Vương không giải thích đến cùng là chuyện gì, chỉ nói qua loa: - Cho nên ngày mai cô đi đi.

- Tôi? – Lam Sam có phần kích động. – Tôi tôi tôi tôi có thể đi được không?

Đó dù sao cũng là nơi tập hợp những tinh anh trong giới, hơn nữa thành phố H lại là địa điểm du lịch nổi tiếng toàn quốc, được đến đó thăm quan tuy không được gọi là trải nghiệm gì to lớn nhưng được sảng khoái sung sướng mấy ngày cũng không tồi chút nào đâu nhé, he he he he…

Lão Vương nghiêm túc nhìn cô:

- Cô không đi à? Bộ phận tiêu thụ ngoại trừ tôi thì chỉ có cô là có thể đi thôi.

- Chợ Bộ đâu? – Nếu nói đến doanh thu tiêu thụ thì dường như Chợ Bộ thích hợp hơn.

Lão Vương buông xuôi:

- A, vậy nha? Nếu cô không tình nguyện thì tôi sẽ dành cơ hội này cho Chợ Bộ. – Nói xong liền cầm điện thoại lên định gọi.

- Đừng đừng đừng… - Lam Sam cười lấy lòng với ông ta: - Đừng như vậy, tôi không có ý này, giám đốc Vương đã nhìn đến tôi như vậy nên tôi nhất định phải dành lấy cơ hội này, không phải tôi thì là ai đây!

https://thuviensach.vn

Chuyện cứ thế quyết định như vậy, lão Vương gọi điện thoại cho phòng tài chính để họ đặt vé máy bay cho Lam Sam.

Bởi Lam Sam nhận được quyết định đi công tác nên lão Vương đồng ý cho cô về sớm hơn một giờ để chuẩn bị một chút.

Lúc Lam Sam về đến nhà thì Kiều Phong vẫn chưa về, cô định sẽ nhanh nhanh chia sẻ tin vui này với anh nên lập tức gọi điện cho anh.

- Này Kiều Phong.

- Ừ Lam Sam.

Kiều Phong nói chuyện trong bối cảnh giữa tiếng hò hét loạn cào cào, có rất nhiều tiếng nói bao quanh cùng nhiều tiếng động vọng lại không biết là của dụng cụ gì, Lam Sam tò mò hỏi:

- Anh đang ở đâu thế?

- Ở siêu thị.

Nên những âm thanh vọng lại đó chẳng phải của các tiến bộ khoa học kỹ thuật gì hết mà là của máy quét ở quầy thanh toán ư?

Anh vừa dứt lời, trong điện thoại chen vào giọng của một cô gái vô cùng dịu dàng:

- Kiều Phong, anh có muốn ăn kẹo không? – Phía cuối câu hơi ngân dài nghe vừa nghịch ngợm vừa quyến rũ.

Kiều Phong trả lời một câu:

- Tôi không ăn, cảm ơn.

https://thuviensach.vn

Qua điện thoại Lam Sam nghe được cuộc đối thoại ngọt ngào của họ, lòng cô bỗng hơi hơi chìm xuống, cô hỏi:

- Anh đang ở cùng ai ở đâu đó?

Kiều Phong im lặng không trả lời.

Cô gái kia cười cười, giọng cô ta dường như hơi cao hơn một chút:

- Vì sao lại không ăn thế, em còn nhớ rõ anh cực kỳ thích ăn kẹo mà.

Lời nói này sao rơi vào tai Lam Sam lại chói tai đến vậy chứ, Lam Sam không tự chủ mà giọng cũng mang theo vị chua chat, cô hừ mũi:

- Thần bí vậy ư? Là ai thế, không thể nói được với tôi cơ à? Thánh mẫu Maria hay Tây Vương Mẫu đây nha?

- Là Tô Lạc.

Lam Sam đột nhiên im lặng.

Kiều Phong hỏi:

- Lam Sam cô tìm tôi có việc gì à?

Quai hàm Lam Sam trống rỗng, cứng nhắc hô với điện thoại di động:

- Tôi về nhà rồi, anh mau mau về nấu cơm cho tôi ngay.

- Được.

Lúc Kiều Phong dập máy Tô Lạc vừa thanh toán xong, cô ta xách theo năm túi nylon to đùng của siêu thị, túi nào túi nấy căng phồng chật kín đồ vật. Theo phép lịch sự, Kiều Phong chủ động nhận lấy cầm giúp cô ta.

- Cảm ơn anh. – Tô Lạc cười, nói.

https://thuviensach.vn

Điều hòa của siêu thị trong trường đang bị hỏng nên trong đó rất nóng, hai người đều toát hết mồ hôi. Tô Lạc vừa đi vừa lấy khăn tay ra lau mồ hôi, cô ta thấy trán Kiều Phong có dính mồ hôi nên rút một cái khăn mới ra giơ lên định lau giúp anh.

Kiều Phong nghiêng đầu tránh cô nàng. Mắt anh hơi híp lại. Nhưng vì được dạy dỗ cẩn thận nên anh cũng không hề tỏ ra bất kỳ biểu hiện giận dữ nào nhưng Tô Lạc tinh ý chợt nhận ra mắt anh chợt lóe lên một tia không vui. Cô ta vô cùng biết ý mà thu tay về, cười gượng:

- Vừa rồi có phải bạn gái anh gọi không?

Hai từ "bạn gái" này khiến lòng Kiều Phong có chút gì đó biến đổi, biết rõ chỉ là giả nhưng anh vẫn bị lấy lòng rồi, anh nhếch môi, cũng không hề phủ nhận.

Tô Lạc chắp tay sau lưng, cúi xuống nhìn đôi giày cao gót dưới chân mình. Trời quá nóng, cô nàng thiên kim tiểu thư diện một cái váy trắng dài đến đầu gối hợp với một đôi giày cao gót hở mõm để lộ ra bộ móng chân được sơn cầu kỳ, mái tóc dài tung bay tựa như một tiên nữ vừa lạc xuống trần gian. Rất nhiều nam sinh đi ngang qua đều quay lại nhìn cô ta nhưng Kiều Phong lại không hề liếc mắt nhìn cô ta.

Tô Lạc lại cười nói:

- Ừ, hôm nay thật cám ơn anh, nếu không có anh thì em không biết phải làm thế nào mới được.

- Không đâu, em có phải bại não đâu nào.

Cơ mặt của Tô Lạc như bị ai đó tát cho một phát, cô ta nghiến răng:

- Nói chung là hôm nay phải cám ơn anh rồi.

https://thuviensach.vn

- Không cần khách sáo.

- Em có thể mời anh một bữa cơm, dù sao cũng phải cảm ơn anh chứ.

- E là không được rồi. – Kiều Phong nâng cổ tay nhìn âu yếm cái đồng hồ quang năng của mình, đáp: - Tôi còn phải về nấu cơm cho Lam Sam nữa.

Cái bộ dạng nô thê của anh đặt trong mắt Tô Lạc sao mà khó chịu thế. Anh chàng này đối với một cô gái khác lại bảo sao nghe vậy thế đấy. Nhưng Tô Lạc không bao giờ biểu hiện tâm trạng của mình lên mặt, cô ta chỉ dịu dàng cười cười:

- Có thể gọi cô ấy đi cùng, càng đông càng vui mà.

Đây đúng là một đề nghị hay, Kiều Phong nghĩ một chút, cho rằng nên trưng cầu ý kiến của người trong cuộc, anh lập tức gọi điện thoại cho Lam Sam.

Lam Sam đang nổi giận bừng bừng ngồi thu xếp hành lý, nhận được điện thoại của Kiều Phong giọng cô vẫn lạnh lùng như cũ:

- Gì?

Kiều Phong hỏi:

- Lam Sam, cô muốn ăn gì?

Lam Sam rầm rĩ, cố ý làm khó dễ anh:

- Tôi muốn ăn tôm hùm Australia châu Úc cơ.

- Chờ tôi hỏi chút đã. – Kiều Phong nói, quay sang hỏi Tô Lạc: - Ăn tôm hùm Australia châu Úc được chứ?

https://thuviensach.vn

Tô Lạc nhếch môi gật đầu, nghĩ thầm vị nữ thần kia đúng là không coi mình là người ngoài nhỉ.

Kiều Phong liền nói qua với Lam Sam:

- Là như thế này, bữa tối nay Tô Lạc mời cô và tôi đi ăn tôm hùm Astralia châu Úc, cô có muốn đi không?

- Nhổ vào.

- …

Lam Sam thật hít sâu, cô chưa bao giờ là người để cho bản thân phải chịu tủi thân hết, nếu gặp phải chuyện không thuận lợi thì trước hết cô sẽ dằn vặt người khác. Lúc này sau khi đã giải tỏa xong cơn giận, cô giải thích cho Kiều Phong:

- Cái đó không phải tôi nhổ vào anh đâu.

- Tôi biết. – Kiều Phong không hiểu sao lại thấy hơi buồn cười, anh liền cười cười.

Qua điện thoại di động, tiếng cười của anh hơi thấp, dịu dàng động lòng người tựa như cơn gió mùa xuân ấm áp vào tai Lam Sam khiến lòng cô dâng trào niềm xúc động, cô không thể làm gì khác hơn là cố tình dùng sự tức giận để che lấp sự chột dạ trong lòng.

- Cười cái gì mà cười.

- Không có, chỉ là thấy cô thật đáng yêu thôi.

Tuy lời nói này cách qua một cái điện thoại nhưng Lam Sam vẫn không tự chủ được mà đỏ mặt lên, cô không tự nhiên mà vuốt ve khuôn mặt đang tỏa nhiệt của mình, nói:

https://thuviensach.vn

- Nói chung là anh cứ nói với cô nàng kia, tôi ghét cô ta nên sẽ không đi ăn với cô ta đâu.

- Được rồi, tôi sẽ chuyển y nguyên lời.

Cuối cùng Lam Sam mới bớt bớt một chút cơn giận, cô đắc ý nhếch môi:

- Tốt lắm, anh cứ đi đi, nhưng về sớm và đừng ăn quá nhiều, nếu có tôm hùm thì mang về cho Schrodinger một con nhé. – Ăn cho cô ta chết luôn đi, hừ hừ hừ hừ!

Ngược lại Kiều Phong vô cùng sửng sốt với lời cô:

- Tôi đi đâu cơ?

- Anh không phải muốn cùng với người đẹp ăn cơm tối ư? – Nói đến đây, dấm chua trong lòng Lam Sam lại muốn trào lên, cô thực sự muốn ngăn cản anh nhưng cô đâu phải là gì của anh, tay cô sao được dài đến thế.

Kiều Phong lắc đầu:

- Tôi không đi đâu. Cô không đi thì tôi cũng không đi.

- Tại sao vậy?

Kiều Phong lại nghĩ lời này của cô chẳng còn gì để nói:

- Tôi đi thì ai nấu cơm cho cô?

Một câu nói này khiến lòng Lam Sam lại như hoa nở xuân về.

Tô Lạc đứng bên cạnh yên lặng nghe Kiều Phong liếc mắt đưa tình với một cô gái khác, ánh mắt cô ta nặng nề, khóe miệng trĩu xuống như một dây

https://thuviensach.vn

cung lỏng lẻo. Vì khớp hàm bị cắn quá chặt khiến cơ mặt bị bó chặt như muốn gồ lên.

Tất cả sự dịu dàng và thâm tình của người đàn ông này vốn thuộc về cô ta, mà nay lại bị một cô gái khác cướp mất.

Sao cô ta có thể cam tâm đây?

Lúc thấy Kiều Phong dập máy, ánh mắt Tô Lạc hơi lóe sáng, trên mặt cô ta lại ngập tràn nụ cười, tuy rằng nụ cười có hơi miễn cưỡng nhưng không sao, dù sao Kiều Phong cũng không phải là người giỏi trong việc lý giải biểu cảm của người khác.

Kiều Phong nói với Tô Lạc:

- Tôi phải về đây, mời cơm thì không cần đâu, sự giúp đỡ hôm nay coi như là do tôi muốn tạ lỗi với cô. Mặt khác Lam Sam muốn chuyển lời rằng cô ấy rất ghét cô.

- … Em biết. – Tô Lạc nói, cắn môi trông rất tội nghiệp, ánh mắt yếu đuối đến đau lòng.

Nhưng Kiều Phong không có hơi sức đâu mà đau lòng cho cô nàng hết, bây giờ chuyện anh tương đối lo lắng chính là hiện tại đã muộn thế này không biết có thể kịp vào chợ mua được mẻ tôm hùm hay không. Anh đem túi lớn túi bé trả lại cho Tô Lạc rồi xin phép ra về.

Theo Kiều Phong thì đống đồ này cũng không quá nặng, xách cũng không quá tốn sức đâu cho nên cũng không cần phải lo Tô Lạc đứng bất động ở đây.

Sự thật là Tô Lạc đang đi một đôi giày cao gót gót vô cùng mảnh, xách mấy túi đại tướng này đương nhiên lại tốn sức, mệt đến nỗi nhe răng nhếch miệng luôn, hình tượng tiên nữ của cô ta giảm đi đáng kể, cũng may là có

https://thuviensach.vn

một nam sinh đi ngang qua nhiệt tình giúp đỡ chủ động xách đồ hộ tống cô giáo đến tận nhà trọ.

Tôm hùm là một món ăn tương đối đắt, nên ít nơi bán, bởi vậy những người bán hàng rong trong chợ nhập hàng từ các chợ thủy hải sản lớn sẽ không nhập quá nhiều hàng một lần. Kiều Phong đến một chợ thực phẩm gần nhà cầu may, sự thật chứng minh là vận may của anh cũng không tồi, một quầy hàng thủy sản còn thừa hai con chưa bán, một con to một con bé, con to tám lạng, con bé nửa cân. Kiều Phong sợ mua con to bụng Lam Sam không chống đỡ nổi nên quyết định chọn con bé thôi. Xách theo tôm hùm Kiều Phong gõ cửa nhà Lam Sam.

Lam Sam nhìn thấy anh đã thật hứng khởi, lập tức dời tầm mắt, nhìn thấy tay anh đang cầm một cái túi, cái túi liên tục động đậy, dọa cô giật mình:

- Cái gì vậy này?

- Không phải sợ, - Kiều Phong an ủi cô. – Chỉ là một con tôm hùm nhỏ thôi. – Nói xong lại mở túi ra cho cô xem.

Một con tôm hùm đỏ đỏ đang giương những cái càng cứng như gọng kìm lên để giễu võ dương oai, cái con khỉ gió này chỉ là một - con – tôm nhỏ thôi nhỉ?

Lam Sam vỗ vỗ ngực:

- Hình dáng thật đáng sợ… - Cô đột nhiên không kịp phản ứng. – Không đúng, anh vừa mua tôm hùm à?

Kiều Phong vô tội:

- Là do cô muốn ăn tôm hùm mà.

https://thuviensach.vn

Lam Sam không biết nói sao:

- Tôi… tôi chỉ nói đùa thôi.

Kiều Phong buồn bực, anh cúi đầu nhìn con tôm hùm đang giãy trong tay, cái càng nó bị buộc lại nên rất không vui vẻ. Kiều Phong có phần không vui, anh cẩn thận hỏi thăm:

- Cô không thích à?

- Không không không, không phải thế, tôi cực kỳ thích, nhưng thứ này … thật quá đắt nhé! Mấy trăm đồng một cân đấy! – Lam Sam cứ nghĩ đến cảnh Kiều Phong hoa tay múa chân mà giơ tiền lên đập vào mặt con tôm hùm, lòng cô lại run run.

Hóa ra là sợ đắt tiền, Kiều Phong thở phào nhẹ nhóm, anh mang con tôm hùm quay đầu nhỏ giọng lẩm bẩm:

- Tôi nuôi được mà.

- Anh nói gì cơ?

- Không có gì, bàn bạc một chút xem cô định ăn nó như thế nào.

- À.

Tuy rằng lòng đang nhức nhối nhưng dù sao cũng mua về rồi, vì tiền đã mất mà phải chén nó thật ngon lành chứ nhỉ. Lam Sam điên điên khùng khùng đi tới, nhận ra con tôm còn bị buộc chặt nên cô không còn sợ nó nữa, cười hì hì đặt trong bếp nghịch.

Schrodinger thấy vậy cũng nghịch theo, một người một mèo chơi đùa vô cùng sung sướng.

- Lam Sam cô muốn ăn gỏi tôm hùm không?

https://thuviensach.vn

- Tôi không thích ăn đồ sống.

- Được, nếu không hấp nhé? Hoặc là làm tôm hùm sốt?

- Hấp đi.

Sau khi xác định, Kiều Phong liền hành động ngay. Anh bắt con tôm hùm lại và xử lý trên thớt, xoay ngược dao, đập một phát chết tươi.

Schrodinger nhìn Kiều Phong với ánh mắt dành cho một vị đại thần vĩ đại.

Bữa cơm này ăn vô cùng đã nghiện, thịt tôm tươi kết hợp với phương pháp chế biến và nước chấm tỏi của Kiều Phong khi vào miệng vị ngon tuyệt đến mức không sao tả nổi. Thấy Lam Sam thích như vậy Kiều Phong rất hứng chí, lại càng vui vẻ và thấy khá may mắn vì mình may mà không phải tên ngốc không biết tiêu tiền nên chỉ mua một con bé thôi.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 56

Thật Khéo

Ăn cơm xong, Lam Sam giúp Kiều Phong đem mâm thức ăn đã được lau sạch sẽ cùng toàn bộ bát đũa ném vào máy rửa bát, dọn dẹp xong xuôi hai người cùng nhau xuống đường đi dạo.

Ngoài trời, mặt trời đã bắt đầu xuống núi, màn đêm đang dần dần buông xuống, cả một không gian tối mịt mờ đang bao trùm khắp nơi. Có một vài thời điểm sắc trời như vậy ngược lại tạo cho người ta một cảm giác an toàn bởi vì không ai phải lo lắng hay xấu hổ hoặc chột dạ sẽ bị đối phương phát hiện ra thần sắc trên khuôn mặt mình.

Lam Sam hắng giọng, dường như hơi lơ đãng hỏi Kiều Phong:

- Tô Lạc tìm anh có chuyện gì thế nhỉ? Tôi thật không thể nghĩ ra được.

Kiều Phong thản nhiên đáp:

- Cô ấy sẽ làm việc tại trường chúng tôi, trước mắt sẽ là trợ giảng.

Có thể vào làm việc tại trường đại học thuộc Top 2 toàn quốc, kể cả chỉ là trợ giảng cũng thật sự rất giỏi. Hơn nữa tuy Lam Sam không lăn lộn trong giới học thuật nhưng cũng biết rằng trợ giảng chỉ là một quá trình quá độ thôi, lăn lộn đủ thời gian thì có thể lên làm giảng viên. Cho nên mặc dù rất ghét Tô Lạc nhưng khi nghe đến đó Lam Sam cũng không nén được mà hít sâu:

https://thuviensach.vn

- Thật là có bản lĩnh đấy. – Ôi trời ơi xem người ta công việc thì thanh cao lại có thể diện như vậy so với một nhân viên tiêu thụ xe hơi như cô thì không biết cao hơn gấp bao nhiêu lần nữa. Lam Sam ít nhiều cũng cảm thấy ao ước và ghen tị.

Kiều Phong lắc đầu nói;

- Bình thường thôi, thật ra trình độ học vấn của cô ấy không tốt lắm, du học bao nhiêu năm như vậy nhưng luận văn cũng chẳng ra dáng ra hình, còn về vấn đề thành quả nghiên cứu khoa học thì càng… - Nói đến đây anh phát hiện ra mình đang phê bình người khác dường như không được tử tế cho lắm, nên dừng lại.

Thật vậy sao, như vậy mà còn bị coi thường vậy cái dạng như tôi đây… Lam Sam liếc mắt, có một số việc không nên nghĩ nhiều.

Kiều Phong hiếm khi lại nhạy cảm nhận ra tâm trạng Lam Sam có gì đó không vui. Anh hỏi:

- Cô không thích tôi và cô ấy qua lại sao?

Khi câu nói này vừa thốt ra khỏi miệng, anh mới nhận ra mình dường như mơ hồ có chút mong chờ đối với câu trả lời của cô. Kiều Phong giật mình, không sao lý giải được những cảm xúc không tự nhiên nhưng lại quá đỗi triền miên đang dâng trào lên trong lòng mình.

Lam Sam đột nhiên tâm sự bị đâm trúng, chột dạ cúi đầu, hừ mũi:

- Chuyện đó liên quan gì đến tôi chứ?

Một cơn gió đêm thổi qua, cuốn theo những chờ mong của anh, chỉ để lại một cảm giác mất mát.

https://thuviensach.vn

Sau đó Kiều Phong luôn trầm mặc, Lam Sam không muốn nói chuyện, hai người yên lặng song vai nhau cùng bước đi nhưng không ai nhìn thấy những vương vấn trên khuôn mặt đối phương.

Sau khi đi dạo, về đến nhà. Lam Sam nói với Kiều Phong:

- À, được rồi, tôi phải đi dự hội thảo, dự tính là khoảng ba ngày, cho nên trong ba ngày này anh không cần phải nấu cơm cho tôi đâu nhé.

Kiều Phong có phần ngoài ý muốn:

- Vì sao đột nhiên lại phải đi tham dự hội thảo? Cô định đi công tác ở đâu?

Lam Sam giải thích với anh. Kiều Phong nghe xong, giọng trầm xuống:

- Nói một cách khác là cô định cùng sếp tổng của mình đi đến thành phố H và ở đó hơn ba ngày?

- Ặc. – Lam Sam bị lời anh nói khiến cho ngây ngẩn, cô gãi đầu gãi tai: - Nói thế cũng không sai nhưng anh không nên nói như vậy, khiến tôi giống như đang đi hẹn hò ấy.

- Chẳng lẽ không phải là hẹn hò à? – Bởi vì đang sốt ruột nên ngữ tốc của anh nhanh hơn, dường như trở nên sắc bén hơn.

- Không phải là hẹn hò mà là đại hội, đại hội đó! - Lam Sam đen mặt. – Xin chú ý cách dùng từ!

Theo Kiều Phong một nhân viên tiêu thụ đi tham gia những đại hội như thế là hoàn toàn không cần thiết, anh muốn ngăn cản Lam Sam nhưng lại sợ ảnh hưởng đến sự hào hứng của cô, anh nhịn lại, chỉ hỏi:

- Cô có đặc biệt mong chờ chuyến đi này hay không?

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên rồi.

Kiều Phong không thể làm gì khác hơn là không nói gì thêm nữa.

Lam Sam hỏi anh:

- Anh muốn ăn đặc sản gì không tôi sẽ mua về cho?

Kiều Phong không thèm nể nang:

- Tôi muốn gì sẽ trực tiếp mua, kể cả không mua được ở đây cũng có thể mua trên mạng nói chung là không cần cô phải ngàn dặm xa xôi từ thành phố này đến thành phố khác để mua về.

Lam Sam nhếch miệng:

- Cắt! Tôi lại càng muốn mua cho anh đấy!

Đêm hôm đó, Kiều Phong không sao ngủ ngon được, vừa nhắm mắt là anh lại nhìn thấy hình ảnh Lam Sam và Tống Tử Thành anh anh em em, hai người cùng nắm tay nhau đi bơi thuyền trên Tây Hồ, đến Linh Ẩn tự thắp hương, đi thăm quan nhà nổi Trung Quốc và viện bảo tàng… Anh không phải là không lo ngại. Trong mắt anh, con người Lam Sam này có chỉ số trung thành tương đối thấp, ngang với Schrodinger, ai cho cô ăn cô cũng có thể đi theo, Tống Tử Thành lại càng không phải một chính nhân quân tử, nếu đúng là có ý đồ gì với Lam Sam thì ai mà biết được sẽ xảy ra chuyện gì chứ. Ba ngày, hơn 1000km, …. biến số trong đó quá lớn, nếu thật có chuyện gì thì sẽ ngoài tầm tay của anh.

Nghĩ đến đây, Kiều Phong triệt để không sao ngủ được.

----***----

Lam Sam và Tống Tử Thành ngẫu nhiên dùng cơm trưa ở sân bay, sau đó hai người cùng lên máy bay. Ở trên máy bay, cô luôn ngủ say vèo vèo,

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành ngồi bên cạnh cô, thường nghiêng đầu mà ngắm khuôn mặt đang ngủ say của cô, từ thành phố B đến thành phố H những hơn 2 giờ đồng hồ mà anh cư nhiên ngắm mãi không chán, lại tự thấy mình cũng thật thần kỳ.

Mới ngay hôm qua, Đàn Tử còn nói hành động của anh Thành càng ngày càng điên rồ, Tống Tử Thành lúc đó chỉ cảm thấy Đàn Tử thật là thối quá. Hiện tại chính anh lại cảm thấy có chút dao động, anh thấy có khả năng anh thật sự có phần mê muội, mà lại là cái kiểu không sao có thể khống chế hay kìm nén được, tự cam tâm tình nguyện mà sa vào… sự mê muội đó.

Dường như hành động của anh có hơi điên rồ.

Lý trí cho anh biết nếu cứ tiêu phí thời gian để theo đuổi một người con gái, cứ lặp đi lặp lại nhiều lần như thế này, đây giống như là áo gấm đi đêm, giữa việc đầu tư và thành quả thu được hoàn toàn không hề quan hệ trực tiếp với nhau, anh nên lập tức dừng lại.

Lý trí cũng nói cho anh biết, động cái gì thì động chứ đừng động tình, trên thế gian này, đó là chuyện nguy hiểm nhất. Chơi đùa thì có thể, nhưng từ chơi đùa biến thành thật lòng thì không thể, cho nên anh phải lập tức dừng lại.

Anh biết điều đó, vẫn luôn biết.

Nhưng biết là một chuyện, làm được lại là chuyện khác. Từ rất lâu giữa hai người đã sinh ra một sự chênh lệch đối ngược nhau mà khoảng cách sẽ càng ngày càng lớn hơn. Anh chính là không sao nhịn được, không sao dừng lại được.

Hơn ba giờ chiều, hai người cùng xuống máy bay, gọi xe đến khách sạn, sau khi đã thu xếp hành lý xong xuôi, thì cũng đã đến chạng vạng tối. Vị trí

https://thuviensach.vn

khách sạn của họ cũng không tồi, rất gần Tây Hồ, buổi tối chỉ cần mở cửa sổ là có thể ngắm được cảnh đêm ven Tây Hồ vô cùng hoàn hảo.

Dĩ nhiên, giá cả cũng vô cùng hoàn hảo.

Nhưng dù sao cũng là tiền do công ty bỏ ra, Lam Sam không cần phải xót ruột.

Tống Tử Thành hỏi Lam Sam tối nay ăn gì, về những địa chỉ ăn uống nổi tiếng ở thành phố H Lam Sam đã học đầy đủ cho nên khi Boss hỏi cô có chút không thèm suy nghĩ mà trả lời:

- Ăn lẩu dấm cá trên lầu bên Tây Hồ đi.

Tống Tử Thành đáp lại ngắn gọn mà đầy uy lực:

- Được.

Hai người cùng bước ra khỏi khách sạn, tuy không quá đói bụng nên không vội đi ăn cơm ngay mà chỉ chậm rãi tản bộ.

Trời đã chạng vạng tối và dần bớt nóng, những âm thanh ồn ã của thành phố vào ban ngày đang dần lắng xuống khiến khung cảnh mang theo một vẻ xanh tươi cổ kính, con người và xe cộ qua lại đều thoang thoáng một cảm giác thư giãn nhẹ nhàng như là khoác trên mình một nước sơn vàng của tấm ảnh cũ nhưng vô cùng đặc sắc.

Những rặng cây bên đường ấm áp, gió phả vào mặt họ, Lam Sam mới tới đất khách nên tâm trạng còn đang xốn xang, cao hứng say sưa ngắm:

- Ai da, ở đây thật tuyệt.

Tống Tử Thành hỏi cô:

- Tuyệt điểm nào nào?

https://thuviensach.vn

- Không biết, chỉ thấy thật tuyệt thôi.

Câu trả lời không một chút dinh dưỡng lại khiến tâm tình Tống Tử Thành trở nên nhẹ nhàng, thành phố này trong mắt anh cũng thuận mắt hơn.

Hai người đi một lúc thì nhìn thấy Tây Hồ, trong hồ rất nhiều hoa sen đang nở rộ, những tán lá xanh và đài sen cao thấp đan xen thành tầng tầng lớp lớp như một tấm đệm dưới mặt hồ, những bông sen màu hồng phấn như viên minh châu nổi bật trên đó. Cơn gió đêm thổi qua mang hương thơm ngan ngát của hoa sen lên bờ, thấm vào tận ruột gan.

Đường ven hồ mở một lối đi nhỏ đưa thẳng đến đến tòa đình giữa mặt hồ. Hai người đều thấy thật thú vị, đang định đi lên đó. Mặt đường chỉ cao hơn mặt hồ chưa đến 2cm nên khi đi trên đó có cảm giác như thần tiên đang đạp sóng mà đi. Cái đình nhỏ này được xây ở phía Đông hồ, nên từ trên đình có thể chiêm ngưỡng được toàn bộ phong cảnh phía Tây hồ. Hiện mặt trời đã bắt đầu lặn về phía Tây, hoàng hôn nặng nề buông xuống, rặng núi đối diện hồ đưa lưng về hướng mặt trời khiến phong cảnh là cả một trời mây xanh ngắt như mực, những rặng núi nối tiếp nhau như một mãnh thú đang thủ phục ngủ yên bên hồ. Mặt trời chiều nhuộm không gian thành một màu đỏ tía, những tia nắng cuối cùng chiếu xuống mặt hồ, khúc xạ ánh sáng thành hàng vạn tia sáng trong dòng nước hồ, cứ thế chậm rãi chuyển động.

- Thật đẹp quá! – Lam Sam thì thầm tấm tắc.

- Đúng vậy. – Có người đáp.

Phản ứng đầu tiên của cô, người đó chính là Tống Tử Thành, nhưng giọng nói của Tống Tử Thành tuyệt đối không giống như vậy. Boss luôn lạnh lùng như băng, ngay cả giọng nói của anh cũng mang theo độ cứng chứ không giống như thế này, dịu dàng tựa như dòng nước, thanh nhuận tựa hương đêm.

https://thuviensach.vn

Lam Sam chợt quay lại, thấy một người đang giơ máy ảnh để chụp ảnh, dường như căn bản không hề chú ý đến cô. Đầu cô đầy hắc tuyến mà nhìn hình ảnh anh, cô hét lên:

- Kiều Phong.

Kiều Phong buông máy ảnh xuống, quay sang nhìn Lam Sam, khuôn mặt mang theo ý cười, mặt trời chiều hắt lên khuôn mặt anh một tầng đỏ ửng, anh cười nói:

- Lam Sam? Thật khéo.

…. Khéo ông nội nhà anh.

Lam Sam đi tới, nhìn anh:

- Tại sao anh lại xuất hiện ở đây?

Tống Tử Thành nhìn Kiều Phong với ánh mắt cực kỳ không thiện chí.

Kiều Phong nâng camera trên tay:

- Đi chụp ảnh phong cảnh thôi. – Sợ Lam Sam không tin anh còn rất săn sóc mà cầm máy ảnh lên đưa cho cô xem.

Ngay từ đầu Lam Sam đã có chút hoài nghi, sau khi xem những bức ảnh phong cảnh vừa chụp thì hoàn toàn không tin vào câu chuyện hoang đường của anh. Hiện hoàn toàn có thể sử dụng công nghệ khoa học để chụp ảnh qua máy tính, anh không làm mà chịu chụp cảnh qua cái màn hình bé xíu này sao?

Tống Tử Thành nắm chặt tay. Anh cực kỳ muốn đấm một cú cho Kiều Phong bay thẳng xuống hồ, tên này quả thật không thể cứu chữa được nữa rồi. Một khi tôi đây đã phải tạo cơ hội để ở riêng với Lam Sam, tại sao anh không an an phận phận mà ngồi ở thành phố B đối phó với Tô Lạc đi, tại

https://thuviensach.vn

sao còn chạy đến tận chỗ này? Vì sao không đấu theo đúng quy tắc thông thường chứ? Không thể nể mặt nhau một chút được à…

Thấy sắc mặt Boss không hay lắm, Lam Sam vội vàng chính thức giới thiệu hai người. Đôi bên vô cùng rụt rè gật đầu, cũng không hề nắm tay.

Kiều Phong không nhìn đến sự tức giận của Tống Tử Thành, anh tháo camera xuống đặt và tay Tống Tử Thành,:

- Đến đây, sếp Tống, giúp tôi chụp vài tấm.

Tống Tử Thành nhếch môi. Khi Lam Sam gọi anh là "sếp" anh chỉ cảm thấy cô gái này thật đáng yêu nhưng khi Kiều Phong gọi anh là "sếp Tống" anh lại cảm thấy cách xưng hô này tràn ngập khí thế của một đệ tử Thanh Long Bang lăn lộn trên giang hồ vậy nhỉ. Anh cầm camera, thật sự chỉ muốn ném thẳng cái thứ đồ chơi này xuống hồ.

Lam Sam liếc mắt nhìn Kiều Phong:

- Đồ mắc bệnh rắm rít. Về phải giải thích rõ đấy. – Nói xong cô kéo vai anh, quay đầu cười với Tống Tử Thành: - Sếp, làm phiền anh nữa vậy.

Hai người quay lưng về phía hồ sen, đón ánh trời chiều, đứng ngay ngắn. Tống Tử Thành không cách nào từ chối, không thể làm gì khác hơn là quay ống kính về phía họ, bấm máy.

Lam Sam ấn nút xem hết tấm này đến tấm khác, cô thấy thật đẹp, nếu không phải nụ cười của Kiều Phong quá quỷ dị thì ảnh hẳn sẽ đẹp hơn nhiều. Cô ngẩng đầu, đang muốn cảm ơn Tống Tử Thành lại đón nhận ánh mắt boss đầy bất mãn.

Tống Tử Thành có phần tủi thân, đi cả nửa ngày mà Lam Sam vẫn không chịu chủ động nói nên anh không còn cách nào khác là nói:

https://thuviensach.vn

- Cô không định chụp chung với tôi à?

- A, đương nhiên, nhất định rồi. – Lam Sam áy náy vỗ trán, sao cô lại có thể quên mất cái chiêu nịnh bợ sếp này nhỉ.

Lam Sam và Tống Tử Thành sóng vai đứng ngay ngắn, Kiều Phong giơ máy ảnh chỉ huy họ: Lam Sam lại gần xem cái ảnh chụp perfect đến mức nào, cô liền nhìn thấy trong ảnh mình cười tươi như hoa không tệ chút nào he he, thế nhưng một nửa bên mặt Tống Tử Thành… chỉ có một nửa bên mặt.

Tấm ảnh như bị ai đó cắt một nhát, hoặc có thể nói người đó đã cắt một nhát chỉ còn chừa lại có nửa người, anh ta vẫn cố gắng để lại hai con mắt nên thoạt nhìn thật đáng sợ.

Lam Sam nghĩ ngày cô bị đuổi việc còn không xa…

Cô che màn hình không cho Tống Tử Thành xem, cười lấy lòng:

- Sếp, chúng ta chụp lại tấm khác đi.

Thật ra Tống Tử Thành đã nhìn thấy rồi, sau khi xem xong anh nhận ra con mẹ nó mình còn tử tế chán….

Tống Tử Thành không có khả năng để bản thân bị hạ độc đến lần thứ hai, lập tức lắc đầu:

- Không, Lam Sam, chúng ta đi ăn thôi. – Rồi nhìn Kiều Phong nghiến răng nói. – Anh, xin, mời.

Kiều Phong đeo lại camera lên cổ, anh cười nói:

- Được, tôi muốn đến bên lầu Tây hồ ăn lẩu dấm cá. Xin chào, hẹn gặp lại.

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành:

- ….

Cuối cùng thật trùng hợp, cả ba người cùng ăn lẩu dấm cá ở lầu Tây hồ. Cá ở Tây hồ là cá nước ngọt, rất nhiều xương.

Tống Tử Thành vô cùng ân cần săn sóc mà gỡ xương cá, bỏ thịt cá vào bát cô. Tuy rằng hơi lạ nhưng Lam Sam vẫn vô cùng cảm động. Đáng tiếc toàn bộ thịt cá kia cô chưa kịp động đũa đã bị Kiều Phong gắp hết.

Lam Sam tức giận đập vào bát Kiều Phong:

- Anh anh anh, trả lại cho tôi.

- Được.

Kiều Phong gắp lại cho Lam Sam rất nhiều thịt cá.

Tống Tử Thành không thể ăn miếng trả miếng mà cướp đống thịt cá kia, anh thật sự không sao có thể làm những chuyện không biết xấu hổ đến thế được….

Ăn xong bữa cơm này, Tống Tử Thành thở phào nhẹ nhõm. Rốt cuộc Lam Sam cũng không gặng hỏi tại sao Kiều Phong lại đến tận đây náo loạn, trong lòng cô mơ hồ có một suy đoán, nhưng lại thấy suy đoán của mình có phần mơ hồ tự luyến quá, cô cũng rất ngại phải thừa nhận.

Ba người cùng chia tay ở cửa nhà hàng, Kiều Phong nói phải về khách sạn của mình, Lam Sam cũng không hỏi nhiều, cô nghĩ cũng không sao, về nhà rảnh rỗi rồi hỏi.

Sau đó đi đến cửa khách sạn, cô vừa xuống khỏi taxi đã nhìn thấy Kiều Phong.

https://thuviensach.vn

Anh vẫn vân đạm khinh phong như cũ:

- Thật khéo nhỉ.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 57

Giác Ngộ

Tống Tử Thành tự hỏi có phải hàm dưỡng của mình quá tốt rồi hay không, tuy nhiên lúc này anh không thể không tức giận, anh chưa từng thấy qua một ai mặt dày mày dạn đến thế này, đáng sợ hơn là đối với hành trình của họ, có vẻ như cái tay mặt trắng nhỏ này đã nắm rõ như lòng bàn tay. Anh luôn là con người vô cùng tự mãn, hiện tại đột nhiên có một loại cảm giác bị người ta nhìn thấu nên không khỏi khó chịu.

Lam Sam đi tới trước mặt Kiều Phong, chụp lấy vai anh vỗ nhẹ nhẹ:

- Giải thích.

Kiều Phong buông tay, nhìn cô đầy vô tội:

- Cô đừng tưởng là tôi đang theo dõi cô đấy.

Lam Sam không tin:

- Anh chính là đang theo dõi tôi đấy.

Kiều Phong hỏi lại:

- Như vậy cô thử nói xem, tôi theo dõi cô như thế nào nào?

- Tôi… - Có thể nói được mới là lạ!

https://thuviensach.vn

Kiều Phong xòe đầu ngón tay ra giải thích với cô:

- Cô xem, cô đã đóng phần mềm định vị vị trí trên di động rồi nhé, nếu như dùng một công cụ có chức năng mạnh hơn để điều tra vị trí của cô thì tôi cũng có thể làm được nhưng đó lại là hành vi phạm pháp nên tôi sẽ không lấy một hành động phạm pháp để ứng phó với cô. Cho nên tôi thật sự không hề tiến hành bất cứ một biện pháp xác định vị trí nào với cô hết.

Lam Sam có phần dao động:

- Vậy tại sao anh lại gặp tôi suốt thế?

Kiều Phong có phần cảm khái:

- Đó là "Tha hương ngộ cố tri", đây là duyên phận, không thì có cách nào đây?

- Cắt, anh mà tin vào duyên phận mới là lạ đấy.

- Tôi chỉ đang dùng một phương thức mà cô có thể hiểu được để giao lưu với cô thôi.

Khi hai người nói đến đây, Tống Tử Thành phát hiện ra anh lại bị không được ngó ngàng. Anh ho nhẹ một tiếng:

- Chúng ta đi vào trước đã.

Ba người cùng tiến vào, Lam Sam và Kiều Phong vẫn đấu võ mồm, hai người sóng vai tiến vào thang máy, đúng lúc đó Tống Tử Thành bỗng gọi cô lại:

- Lam Sam, trước tiên đừng về phòng vội, chúng ta trao đổi về công việc của ngày mai đã.

https://thuviensach.vn

Công việc của ngày mai là việc công, nên Kiều Phong dù có vô sỉ hơn nữa cũng không thể trà trộn vào được nên đành một mình quay lại phòng khách. Trước khi đi lên, anh chỉ có thể phẫn nộ quay lại nhìn Lam Sam, lúc đó Lam Sam đang quay lưng về phía anh đi thẳng về quầy bar dưới đại sảnh nên không hề nhìn thấy anh. Trái lại, Tống Tử Thành quay đầu lại liếc nhìn anh với ánh mắt lạnh lẽo như băng, ẩn hàm sự khinh thường và khiêu khích.

Ở một trình độ nào đó mà nói, anh ta hoàn toàn có tư cách khinh thường anh….

Dĩ nhiên đã từ rất lâu rồi, Kiều Phong đều hoàn toàn có thể bỏ ngoài tai sự khinh thường cũng như địch ý của người khác. Cho nên hiện tại, anh đang hoàn toàn lơ đễnh, ung dung bước vào thang máy.

Tống Tử Thành đưa Lam Sam vào quầy bar cũng chỉ là sự tức giận đột phát, thế nhưng là thân là tổng giám đốc Tống, ngược lại anh ta vô cùng thuận buồm xuôi gió trong việc trao đổi với cấp dưới. Thế nhưng anh nhanh chóng nhận ra Lam Sam thật quá trớ trêu, cô hoàn toàn dùng thái độ của một nhân viên cấp dưới để thảo luận cùng anh- vô cùng trang trọng và nghiêm túc.

Đó hoàn toàn không phải là kết quả anh mong muốn. Mục đích chuyến đi này của anh là rút ngắn lại khoảng cách giữa cấp trên và cấp dưới giữa hai người họ, nếu có thể tiến triển lớn hơn dĩ nhiên càng tốt rồi. Vậy mà bây giờ khoảng cách của anh lại đang bị gia tăng.

Lam Sam không phải ở trạng thái 100%. Một mặt cô đang nhớ đến Kiều Phong vẫn ở trên lầu, mặt khác cô luôn cảm thấy tâm trạng của sếp tổng hôm nay có phần kỳ lạ. Bởi vì phân tâm, nên cô không thể một lòng một dạ mà quan sát cùng tự vấn, đương nhiên cũng chẳng thể đưa ra được kết luận minh xác nào.

https://thuviensach.vn

Anh vừa có chút mất mác lại có phần mơ hồ, lại có cảm giác những hành động của mình thật vô nghĩa, đồng thời cũng vì thế mà cảm thấy bất lực, ngay lập tức cuồng soái bá vương này nhất thời vô thanh vô tức mà rơi vào tâm trạng u buồn một cách rất văn nghệ. Khi Lam Sam rời khỏi, anh vẫn ngồi một mình lại tại đại sảnh một hồi lâu.

Lam Sam lên trên lầu, ngay tại hành lang cô gặp Kiều Phong.

Anh ngồi bệt trên tấm thảm trong hành lang, lưng tựa vào cửa, hai đầu gối chụm vào nhau, hai tay khoanh trên gối. Mỗi lần thấy anh trong tư thế này, Lam Sam thật sự muốn mắc ói, quá tiểu thư khuê các, không hề có một chút phong độ đàn ông nào có được hay không.

Trên hành lang rộng dài và trống không, thậm chí không có nổi một nhân viên dọn phòng, trong tầm mắt Lam Sam chỉ có mỗi một cô linh đang ngồi chồm hổm – giống như một người bạn nhỏ không có nhà để về.

“Người bạn nhỏ” nghe thấy tiếng động, ngẩng đầu lên nhìn Lam Sam, đến lúc này anh chưa kịp nói câu “Thật khéo”, Lam Sam đã đi tới, tò mò ngồi xổm xuống nhìn anh:

- Vì sao anh lại ngồi đây thế?

Kiều Phong bất đắc dĩ đáp:

- Thẻ mở cửa phòng không dùng được, tôi đoán chắc là khóa điện tử không có điện. – Anh chỉ định ra ngoài mua một vài đồ đạc, tiện thể trinh sát tình hình của Lam Sam, đến khi ra cửa mới nhận ra là quên không mang theo máy ảnh, muốn về phòng thì cửa phòng lại không chịu mở.

Theo Lam Sam, đây đúng là một chiêu thức vô cùng quen thuộc rồi. Cô không nhịn được mà chọc tay lên gò má anh:

- Khai, tiếp theo thì khai hết cho tôi.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong giống như là một nàng dâu nhỏ đang bị ác bá đùa giỡn, anh ngượng ngừng quay mặt né một chút, sau đó giải thích:

- Không phải đâu, thật sự là không dùng được mà, phục vụ phòng đã đi xuống đổi thẻ nhưng tôi nghĩ chắc là khóa điện tử không vào điện rồi.

Lam Sam vẫn không tin, cố tình hỏi;

- Có phải anh đang định vào phòng tôi không?

Kiều Phong đột nhiên ngẩng lên nhìn cô. Đôi mắt anh bình thản không một gợn sóng nhưng dường như lại chất chứa những ẩn ý sâu sắc.

Lam Sam ngây ngẩn cả người, cô đưa tay sờ sờ mũi, đôi mắt rủ xuống không dám nhìn anh nữa.

Kiều Phong lại hỏi:

- Vì sao tôi lại muốn đến phòng của cô?

Lam Sam không biết phải trả lời như thế nào, cô lại vừa mơ tưởng nữa rồi, tuy đã không ngừng phủ nhận nhưng cô vẫn ôm ấp những ảo tưởng rằng chuyến đi này của Kiều Phong là vì cô mà đến. Nếu đã gặp nhau ở khách sạn, hay là trêu chọc đánh rơi thẻ mở cửa phòng một chút nhỉ, hoặc là vào nhầm phòng, hay một đống các tiết mục cẩu huyết khác để cứ thế mà thuận lý thành chương không phải sao?

Cô cúi đầu, thầm nghĩ, cô lại tự đi ăn dưa bở rồi….

Không biết vì nguyên nhân gì, hai người ngồi đợi 10 phút vẫn chưa thấy người ta mang chìa khóa lên, nhân viên hành lang sau khi gọi hai cú điện thoại xuống thúc giục lễ tân cũng tự xuống dưới. Trên hành lang chỉ còn lại hai người họ.

Lam Sam lấy hết dũng khí, mời anh:

https://thuviensach.vn

- Thôi quên đi, trước hết anh cứ về phòng tôi ngồi đã.

Kiều Phong vui vẻ nhận lời.

Lam Sam ở một phòng sát vách phòng của Tống Tử Thành, cả hai phòng đều hướng ra Tây hồ. Cô vào phòng, chen vào trước để bật đèn, sau đó kéo rèm lại. Trong phòng có một cửa sổ lớn bằng thủy tinh sáng sủa sạch sẽ, những cánh cửa được thiết kế hợp thành một hình vòng cung rất hiếm có khiến phạm vi nhìn càng được mở rộng, thể hiện một phong cách rất cá tính và vô cùng đẳng cấp.

Trước cửa sổ là một không gian khá rộng rãi, thoáng mát, có kích thước tương tự với một chiếc giường nhỏ, trên đó đặt một chiếc bàn trà bằng gỗ, trên bàn trà có bày rất nhiều trà cụ. Lam Sam đun một bình nước nóng, pha một ít trà long tỉnh có sẵn trong khách sạn. Hai người cùng ngồi chồm hỗm đối diện trên bàn trà, đợi trà và thưởng thức cảnh đêm. Quỳ một hồi, Lam Sam không chịu nổi nữa đành ngồi khoanh chân, sau đó cô bỗng thấy hơi xấu hổ, cô cảm giác được mình đang ngồi trước mặt chàng thanh niên tao nhã mà mình thích. Nghĩ đi nghĩ lại, cô lấy lại được tâm trạng bình tĩnh: Kiều Phong đã tao nhã như vậy, nếu mình mà cũng tao nhã nữa, vậy thì sẽ trở nên âm dương không điều hòa mất…

Kiều Phong uống một ngụm trà, sau đó nghiêng đầu an tĩnh nhìn ra ngoài của sổ.

Lam Sam liền quay ra ngắm khung cảnh bên ngoài của sổ. Gió khuya thổi tới mang theo hơi ẩm của hồ nước. Lam Sam hít thật sâu, sau đó cô quay sang nhìn anh đang ngồi yên lặng. Độ sáng của ánh đèn vàng chỉ bằng ánh sáng của những ngọn nến, anh dường như trở nên mờ ảo dưới ánh nến ấy, khuôn mặt sắc nét nhu hòa dường như thoáng lay động khiến cho người ta liên tưởng đến hết thảy những điều tuyệt mỹ và ấm áp nhất, ví dụ như hoa tươi, như nước hay những áng thơ ngọt ngào chẳng hạn…

https://thuviensach.vn

Trong lòng Lam Sam khẽ ngứa ngáy, cô nuốt nước bọt, đột nhiên mở miệng:

- Kiều Phong.

- Đừng cử động. – Anh cắt lời cô, sau khi nói xong hai từ này thì đột nhiên quỳ xuống, nghiêng người về phía trước.

Lòng Lam Sam đang nhảy nhót vô cùng cuồng nhiệt, mắt thấy anh đang từ từ tiến lại gần, cô cuống quýt đến khó thở, trong đầu chỉ còn lại duy nhất một ý nghĩ: anh ấy muốn hôn mình anh ấy muốn hôn mình anh ấy muốn hôn mình anh ấy muốn hôn mình….

Cô từ từ nhắm mắt lại.

Nhưng nụ hôn không hề rơi xuống, cô chỉ cảm thấy mi mắt nhẹ nhàng bị ấn xuống, tiếp theo là giọng nói dịu dàng của anh mang theo một chút kinh ngạc:

- Kỳ lạ thật, hóa ra chỉ là một hạt bụi nhỏ, tôi còn tưởng đó là một con côn trùng cơ.

Lam Sam:

- …

Cô mở mắt, thở phì phò, xoa xoa khuôn mặt nóng ran. Cô đúng là cái đồ bại não mà, làm gì có chuyện anh muốn hôn cô cơ chứ.

Kiều Phong ngồi lại chỗ của mình, không nén được khẽ hít sâu, cố gắng tự xoa dịu nhịp đập không hề bình thường của trái tim mình. Thật kỳ lạ, rõ ràng anh chỉ muốn bắt côn trùng giúp cô, vì sao đến lúc đó lai muốn gần gũi cô hơn một chút…

https://thuviensach.vn

Dưới ánh đèn mờ ảo, hai người đều xấu hổ lên không hề nhận ra thái độ khác thường của đối phương. Lam Sam cúi đầu vuốt vê ly trà và hỏi;

- Kiều Phong, sao anh lại muốn đến thành phố H vậy?

- À, hôm nay đúng dịp sinh nhật em họ tôi, tôi đến tặng quà sinh nhật cho cậu ấy.

Lam Sam kinh ngạc nhìn anh;

- Anh… em họ?

Anh gật đầu:

- Đúng vậy, nó là con út của dì tôi, dì là em ruột của mẹ tôi. – Đây là lí do mà anh phải vất vả lắm mới tìm được. Thật ra em họ anh đã học đại học rồi nên mấy vụ sinh nhật vân vân này đâu cần đến ông anh họ như anh đây đến giúp vui.

Lam Sam gật đầu:

- Hóa ra là như vậy. – Ngoài mặt vui vẻ nhưng trong lòng lại chua xót.

Lại nói, tâm trạng Lam Sam không tốt nên đuổi luôn Kiều Phong về.

….. ****….

Ngày hôm sau, Kiều Phong mang quà đến tặng em họ anh còn Lam Sam cần đến đại hội, hai bên cuối cùng phân công nhau mà đi, Tống Tử Thành rất hài lòng.

Đại hội đó thật ra chẳng có gì hay ho hết, chỉ vài ông già lão thành thao thao bất tuyệt, rồi mọi người cùng tham khảo các đề án chuyên về ô tô, Lam Sam chỉ có thể ngồi dưới lắng nghe. Càng là những chỗ cao cao tại thượng hư vô mờ mịt như thế này, độ nhạy cảm với thị trường của Lam Sam lại

https://thuviensach.vn

càng thiếu thốn cộng thêm khiếm quyết khả năng giác ngộ nên cực kỳ mất hứng. Tống Tử Thành trái lại rất chăm chú lắng nghe, nhưng khi nhìn thấy vẻ nhàm chán của Lam Sam anh cũng sẽ chẳng nghe nữa mà hỏi Lam Sam:

- Muốn đi đâu không?

- Hả?

- Không thích ở đây, cô muốn đi đâu không?

Lam Sam cười ha hả:

- À không, vất vả lắm mới có một dịp thế này, ở đây cực kỳ tốt mà.

- Tôi thấy chán quá, cô cùng tôi đi dạo một vòng đi.

Cứ như vậy, hai người chạy ra ngoài. Tống Tử Thành chẳng biết nơi nào hay nên Lam Sam đề nghị đến Linh Ẩn tự. Trước khi tới đây cô đã tham khảo rất nhiều sách hướng dẫn du lịch, lúc đó thật ra cũng không dám ôm nhiều hi vọng, chỉ nghĩ nhiều lắm là được đi dạo một vòng quanh Tây Hồ thôi, dù sao đây cũng là một chuyến công tác chứ không phải đi du lịch.

Trước khi đến Linh Ẩn Tự, họ tới cây cổ thụ trước đó để ngắm phong cảnh. Cây cổ tụ không cao lắm, gốc cây lâu năm nên rất to, bên ngoài được sơn trắng như một bộ xương khổng lồ không đầu. Vừa đến Linh Ẩn Tự, họ….

Lại gặp Kiều Phong.

Lam Sam khá ngạc nhiên:

- Không phải anh đến tham dự sinh nhật cảu em họ à?

- Trưa nay em họ muốn chúc mừng sinh nhật với các bạn học nên tôi định tối sẽ đi, nên trước đó đến đây thăm quan. Không phải hai người đến

https://thuviensach.vn

dự đại hội à, vì sao lại trùng hợp gặp nhau tại đây?

Hiện tại Tống Tử Thành không muốn nghe nhắc đến cái chữ "khéo" này một chút nào hết. Anh vô cùng không hề khách sáo mà nhìn Kiều Phong:

- Anh rốt cuộc muốn theo dõi chúng tôi đến khi nào?

Kiều Phong nhìn anh ta đầy thắc mắc:

- Sếp Tống, anh hiểu lầm rồi.

- Xin đừng gọi tôi là "Sếp Tống"

- Tiểu Tống, anh hiểu lầm rồi.

- Biến. – Chữ này từ kẽ răng chen ra ngoài.

Kiều Phong chỉ vào một camera gắn ngay cạnh đó:

- Không tin xin mời anh xem lại camera, tôi đến sớm hơn hai người khoảng nửa tiếng rồi.

- Camera theo dõi anh cứ muốn xem là xem được à?

- Đúng vậy.

- ….

Lam Sam nghĩ có khả năng cô và Kiều Phong sống cạnh nhau lâu nên não cũng có sự đồng bộ hóa, cũng có thể đây là suy nghĩ của đại bộ phận du khách khi đến đây: tới thành phố H, đầu tiên phải đến Tây Hồ, sau đó là Linh Ẩn tự, nếu đủ thời gian có thể đến hồ Ngàn Đảo hay Ô Trấn v. v. dù sao cũng có rất nhiều điểm như vậy nên đây cũng không phải là ngẫu nhiên.

Ba người không còn cách nào khác là cùng vào Linh Ẩn Tự. Sắc mặt Tống Tử Thành âm tình bất định, Lam Sam có phần ngoài ý muốn vì sao lại

https://thuviensach.vn

anh lại trở nên mạnh bạo như vậy, chẳng lẽ là vì Kiều Phong đáng ghét kia ư? Lại nói giữa hai người này trước kia hẳn phải có ân oán rất sâu nặng nhé… Lam Sam đột nhiên nghĩ đến Tô Lạc.

A, tốt nhất cô không cần phải biết cái gì không nên biết…

Nơi chùa miếu chính là để dâng hương bái phật, để cúng bái, cầu nguyện… Họ cùng vào gặp vị chủ trì chùa, thấy bên trong bày rất nhiều các thẻ bài bằng gỗ, một bên kê một cái bàn, có một tiểu hòa thượng đang ngồi thu lệ phí bên bàn. Du khách có thể mua thẻ bài, viết tâm nguyện của mình lên đó rồi để lại trong điện, chờ Phật Tổ hiển linh giúp họ thực hiện nguyện vọng này. Người viết không nhất định cần phải tin, dù sao có viết cũng hơn không, những thứ như tín ngưỡng thế này luôn chỉ để cho người ta đi từ hi vọng này sang hi vọng khác.

Lam Sam cực kỳ vui vẻ mua một cái, Kiều Phong và Tống Tử Thành cũng mua theo. Kiều Phong xem trộm của cô. Cô đang e thẹn viết một cái điều ước bí mật của riêng mình, trên tấm thẻ bài chỉ có chữ “ salon ô tô 4S” – bán ô tô, đương nhiên là hi vọng sẽ có một salon của riêng mình rồi.

Kiều Phong viết trên tấm thẻ đỏ dòng chữ “Sóng hàm số lùi” , Lam Sam tỏ ra hiểu ý nhưng ngay cả một chữ cũng chẳng thể hiểu được đó là cái gì.

Lam Sam lại quay lại lén nhìn boss, nhận ra anh chỉ viết hai chữ “Mạnh khỏe”.

Phần lớn họ đều giống nhau đến đây chỉ để mang tính chất vui chơi, không coi đó là thật, họ treo thẻ bài của mình rồi lên lại đi tham quan một vài tượng phật khác trong điện, sau khi xong thì ra về.

Cả ba người sau khi xuống núi thì đều ra về. Dù sao Kiều Phong còn cần phải “ đến tặng quà sinh nhật cho em họ”, nên anh tiễn Lam Sam và Tống Tử Thành lên một cái taxi, vẫy tay chào họ.

https://thuviensach.vn

Anh quay lại tòa điện phật treo thẻ bài.

Bên cạnh đó tiểu hòa thường đang hăng say thảo luận cùng hai vị nữ thí chủ, hóa ra là một trong hai vị nữ thí chủ đó trước kia từng đến đây cầu tự, nay đã mang bầu nên vô cùng hăng hái đến lễ tạ. Hai vị nữ thí chủ liên tục khen ngợi rằng Linh Ẩn Tự quả nhiên là có thần linh nên tiểu hòa thượng cảm thấy vô cùng vui vẻ. Bọn họ còn thảo luận cái gì mà lập hormone kiểm tra nên anh cũng đến nghe.

Kiều Phong đi tới, bỏ tiền vào cho anh ta:

- Cho tôi một thẻ bài.

Tiểu hòa thượng liền nhận tiền và đưa cho anh.

Kiều Phong nhận tấm thẻ bài này, nắn nót viết trên đó hai chữ "Lam Sam", đây là hai chữ mà anh vừa mời nghĩ đến, nhưng trước mặt cô lại ngượng ngùng không dám viết ra, bây giờ cuối cùng cũng viết được nên tâm trạng cảm thấy rất khoan khoái. Anh cẩn thận thổi khô, nhìn hai chữ đoan chính mà có lực kia, anh chợt thấy mơ hồ.

Biết rằng mình muốn viết, nhưng không thể xác định tại sao lại muốn viết.

Anh ngu ngơ hồ đồ đưa thẻ bài cho tiểu hòa thượng xem:

- Cậu có hiểu đây nghĩa là gì không?

Tiểu hòa thượng đang nghe hai nữ thí chủ kia đàm luận về lập hormone kiểm tra nên không nhịn được mà nhìn hai chữ kia: "Bộ quần áo màu xanh nhạt". – Nói xong, trong lòng lại hừ lạnh, đúng là cái đồ mù chữ.

Kiều Phong lẩm bẩm:

- Tôi nghĩ tôi cần phải lập hormone kiểm tra.

https://thuviensach.vn

Tiểu hòa thượng nghe xong cũng mơ hồ, không nhịn được ném về phía anh một câu:

- Vị thí chủ này nhìn đâu giống đang mang thai đâu?

- Không phải là hormone, - Kiều Phong lắc đầu giải thích. – Là Dopamine cùng Phenylethylamin, là một dạng hormone dạng tuyến giáp.

Tiểu hòa thượng chỉ chỉ ra cửa:

- Sát vách có khu bán bùa trừ tà đấy, thí chủ mau đến xem một chút đi.

Kiều Phong nhét thẻ bài vào túi mình, xoay người ra về.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 58

Hôn Trộm

Kiều Phong đang ngồi dưới bóng râm của những tàng cây bên thềm Linh Ẩn Tự. Anh mở email.

Anh có thói quen đăng nhập ẩn với tất cả các nhóm trò chuyện, chỉ trừ một nhóm, đó là nhóm thành viên gia đình họ. Nhóm này có tên là "Đại Ngô, Tiểu Kiều cùng các chú gấu con của họ". Thành viên trong nhóm chỉ gồm có bốn người, Đại Ngô là cha anh, Tiểu Kiều là mẹ anh, anh và anh trai anh ở trong mắt ba mẹ đều là "những chú gấu con".

Lúc này, trên diễn đàn có tin tức nhắc nhở, là Ngô Văn đang ngồi đó mà oán oán niệm niệm: Cha không có ở bên, mẹ cũng không ở bên, ngay cả em trai cũng chẳng ở bên…

Ngô Văn: Kiều Phong, lúc nào em mới về?

Ngô Văn: Lão Ngô không phải ngài nói đến kỳ nghỉ hè sẽ về sao, bây giờ nghỉ hè ngay lập tức đi!

Ngô Văn: Mẹ ruột ơi, đừng hát dân ca nữa, nhanh nhanh về đây đi…

Không một ai để ý đến anh.

Nếu như không phải vì có tâm sự, Kiều Phong hẳn sẽ quan tâm đến ông anh của mình một chút, nhưng bây giờ đầu óc anh có phần hỗn loạn, luôn chỉ nghĩ đến Lam Sam, nên liền nói:

https://thuviensach.vn

Kiều Phong: Hình như em thích một cô gái.

Ngô Văn: Không phải đàn ông là tốt rồi.

Đại Ngô: Không phải đàn ông là tốt rồi.

Kiều Phong: ….

Ngô Văn: Lão Ngô cuối cùng cũng lên tiếng rồi à? Con nói nhiều như vậy mà cha không thèm để ý đến con, Kiều Phong vừa nói cha đã lập tức trả lời nó, thật ra con có phải nhặt được không? Nói đi ban đầu cha nhặt con ở đâu, nhanh nhanh trả lại luôn đi…

Đại Ngô: Có bản lĩnh thì con thử thích một cô gái để cha được kích động đi?

Đại Ngô: Còn nữa, lão đây không thèm trả lời ngươi đấy, đó là tiếng lòng của ta đấy.

Trong lòng Kiều Phong có phần vi diệu. Hóa ra cha anh và anh trai anh không tin rằng anh đang yêu một người khác phái sao…

Tiểu Kiều: Không phải đàn ông là tốt rồi.

Đại Ngô: …

Ngô Văn: …

Kiều Phong: Mẹ….

Tiểu Kiều: Ngượng quá, tốc độ mạng hơi chậm. Con trai yêu của mẹ!

Kiều Phong: Ử!

Ngô Văn: Cọ ~

https://thuviensach.vn

Đại Ngô: Vợ ơi, ôm ~

Tiểu Kiều: Cọ cái gì mà cọ, ôm cái gì mà ôm, đi ra chỗ khác! Kiều Phong, kể cho mẹ một chút về tình hình của con đi, cô gái đó là con cái nhà ai, có ảnh không? Nhân phẩm thế nào? Các con đã phát triển đến bước nào rồi?

Kiều Phong: Con nghĩ là con thích cô ấy.

Tiểu Kiều: Sau đó thì sao?

Kiều Phong: không có gì hết.

Tiểu Kiều: …

Tiểu Kiều: Mẹ đã sớm nói với con rồi, từ hồi con học cao trung mẹ đã nói con đừng có suốt ngày chỉ nghĩ đến học nữa, nên quan tâm đến chuyện yêu đương một chút, con không nghe, bao nhiêu năm cũng chẳng hề giao du với cô bạn gái nào, bây giờ mới đi thích người ta thì con có gì hay ho đây? Nhìn xem con thở ra, chẳng có điểm nào giống con trai mẹ hết.

Đại Ngô: Vợ đại nhân ơi bớt giận, xoa xoa tay~

Ngô Văn: Mẫu hậu, Kiều Phong có thể đến được bước này đã là có tiến bộ lắm rồi, bây giờ mấu chốt là phải làm rõ xem nó có thật sự thích người ta hay không, và cô gái đó có thích nó hay không. Đúng không Kiều Phong?

Kiều Phong: Ừ

Tiểu Kiều: Tốt, bây giờ để nương đây hỏi con mấy vấn đề, thành thật trả lời. Thứ nhất, có phải con luôn luôn muốn gặp cô ấy hay không?

Kiều Phong: Đúng.

https://thuviensach.vn

Tiểu Kiều: Thứ hai, khi nhìn thấy cô ấy hoặc lại gần cô ấy có phải con sẽ cảm thấy tim đập rộn ràng không? Chuyện này chưa từng xảy ra đối với người khác phái khác đúng không?

Kiều Phong: Đúng.

Tiểu Kiều: Có phải ở bên cô ấy tâm trạng trở nên vui vẻ hơn, cho dù trước đó đang khó chịu cũng có thể lập tức cảm thấy tinh thần sảng khoái giống như uống thuốc tăng lực không?

Kiều Phong: Đúng.

Tiểu Kiều: Có thể không để ý đến sự chênh lệch chỉ số thông minh giữa con và cô ấy, cũng không quan tâm đến việc cô ấy có vượt qua 60 điểm của cái bài thi chó má của con hay không?

Kiều Phong: Con nghĩ một chút… Mặc dù có hơi đáng tiếc nhưng đúng vậy.

Tiểu Kiều: Tình nguyện nấu cơm cho cô ấy? Nếu cô ấy muốn ăn cái gì con sẽ lập tức không hề do dự mà nghĩ mọi cách để nấu cho cô ấy ăn không?

Kiều Phong: Đúng, đúng.

Tiểu Kiều: Chúc mừng con, con trai ta con đã rơi vào biển tình rồi (^^*)

Đại Ngô: Khua chiêng gõ trống bắn pháo hoa. ~

Ngô Văn: Tung ra hoa cổ múa đương ca. ~

Kiều Phong: Vì sao mọi người có vẻ còn kích động hơn cả con thế?

Tiểu Kiều: Bớt ăn nói vớ vẩn đi, bây giờ mẹ đang muốn xem là thần thánh phương nào mà lại có thể hạ gục trái tim của con trai mẹ thế. Chờ một

https://thuviensach.vn

chút … Không phải là người máy đó chứ?

Kiều Phong bị sét đánh tạm thời chưa phục hồi nổi.

Tiểu Kiều; Vì sao mẹ thấy càng ngày càng có khả năng này thế nhỉ.

Ngô Văn: Ban đầu anh nghĩ là Lam Sam, nhưng mẹ mầ nói vậy, … Kiều Phong! Rốt cuộc có phải người máy không, nói mau!

Đại Ngô: Vợ, anh hận em, ban đầu anh cũng tưởng là Lam Sam, nhưng bây giờ Kiều Phong, mau nói chuyện!

Kiều Phong: Không phải là người máy, chính là Lam Sam.

Đại Ngô: Khua chiêng gõ trống bắn pháo hoa.

Ngô Văn: Tung ra hoa cổ múa đương ca.

Tiểu Kiều: Lam Sam là cái vị nào mà sao mọi người đều biết thế? Có phải mẹ đã bỏ lỡ chuyện gì không?

Kiều Phong: Chuyện này kể ra thì rất dài dòng, để sau này con sẽ giải thích với mẹ. Bây giờ con chỉ muốn biết con phải làm thế nào để theo đuổi cô ấy, mẹ, cha, anh, mọi người thử góp ý đi.

Tiếp đó, cả diễn đàn trò chuyện rơi vào im lặng, Kiều Phong cho rằng mọi người đang chăm chú suy nghĩ, nhưng đợi một lúc vẫn không thấy nói gì, anh thắc mắc:

Kiều Phong: Có phải cả ba người đều bị out rồi không?

Tiểu Kiều: mẹ nói thật với con con đừng tức giận nhé.

Kiều Phong: Con không giận đâu, mẹ muốn nói gì?

https://thuviensach.vn

Tiểu Kiều: mẹ đặc biệt đặc biệt đặc biệt muốn thử nhìn xem không có sự trợ giúp của người địa cầu chúng ta, loại người ngoài hành tinh như con sẽ theo đuổi con gái nhà người ta thế nào đây?

Đại Ngô: Như trên +1

Ngô Văn: +2

Kiều Phong: Đừng vậy mà…

Tiểu Kiều: Cố gắng bên con trai! Yên tâm chúng ta sẽ kiên trì hậu thuẫn, vào lúc cần thiết sẽ giúp đỡ con.

Đại Ngô: Tất cả đều nghe vợ hết.

Ngô Văn: Mậu hậu luôn đúng!

Kiều Phong: Thế nhưng con phải làm sao bây giờ?

Tiểu Kiều: làm gì thì làm đi, cứ yên tâm, nhớ rõ ngày nào cũng phải thông báo tình hình với chúng ta, để chúng ta còn đi trước một bước giải quyết các phiền phức cho con.

Kiều Phong: Được rồi.

Tiếp đó, Ngô ba và Ngô ca cùng phổ cập khoa học cho Kiều mẹ về Lam Sam, Kiều Phong thì không ngừng quét đi quét lại cái tên đó, trái tim anh cũng rung động từng hồi.

Anh cất xong điện thoại di động rồi đứng dậy, thong thả bước ra ngoài. Ánh nắng chiều chói chang được che khuất bởi ngọn tháp cổ 1000 năm tuổi, không khí vừa trong lành lại hơi ẩm ướt, đôi khi văng vẳng tiếng chuông chùa xa xa như đang đưa ta về với tiếng gọi xa xưa và gột rửa mọi bụi trần. Anh chậm rãi dạo quanh ngôi đền thanh tịnh và suy ngẫm về những phiền não chốn hồng trần.

https://thuviensach.vn

Hóa ra thích một người lại là một trải nghiệm kỳ diệu đến thế. Lồng ngực dường như luôn bị đè nén, như luôn không ngừng tích lũy những nôn nao cùng nghi hoặc cho đến khi có thể tìm thấy manh mối và làm sáng tỏ mọi chuyện. Cảm giác ấy có chút gì đó triền miên, không giống như những công thức hay hàm số chính xác rõ ràng, mà cứ mơ mơ hồ hồ nhưng không sao gạt bỏ được, lại hơi hơi giống như bị những sợi tơ tằm đang trói chặt không thể cựa quậy, không thể chết tâm, chỉ chờ ngày hóa thành bướm bay lên.

Kiều Phong móc từ trong túi ra tấm thẻ bài đỏ hồng nhỏ bé, anh nắm chặt nó trong tay, dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve cái tên Lam Sam, sau đó anh áp tên cô lên ngực, ngửa đầu, híp mắt nhìn những tia sáng rực rỡ đang luồn qua tán lá. Những tia sáng ấy khá chói mắt, tạo lên trước mắt anh muôn vàn màu sắc, anh dường như đang rơi vào một khoảng không gian kỳ diệu, khóe miệng hơi mỉm cười, tự lẩm bẩm: Làm thế nào để theo đuổi được em đây…

-----***----

Sau khi rời khỏi Linh Ẩn Tự, Lam Sam và Tống Tử Thành cùng nhau ăn cơm, sau đó vòng vo một hồi quanh chợ, đi thăm một vài danh lam kiến trúc tiêu điểm rồi về khách sạn.

Cả ngày không được nói một câu “Thật khéo” với Kiều Phong, Lam Sam vừa bất ngờ lại có phần không thích ứng được, cô luôn có cảm giác anh sẽ ở bên cạnh để cô chạm mặt bất cứ lúc nào. Thế nhưng Kiều Phong nhất định không xuất hiện, nói vậy hẳn anh đang rất vui vẻ ở nhà dì anh rồi nhỉ.

Ngày hôm sau Lam Sam và Tống Tử Thành lại tiếp tục đến tham dự đại hồi, mặc dù ở đó có trang trải chi phí tham quan nhưng hai người vẫn thấy nhàm chán nên ngay trưa đã ra về, đến xế chiều đi dạo bên Tây hồ, phong cảnh nơi đây không thiếu cảnh đẹp.

https://thuviensach.vn

Đến lần thứ hai gặp Kiều Phong ở Tây Hồ, Lam Sam âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Ba người cùng nhau du ngoạn quanh Tây Hồ, sau đó thu dọn hành lý rồi đi ra sân bay.

Kiều Phong đặt vé cùng chuyến bay với Lam Sam nhưng không cùng hàng ghế. Sau khi lên đến máy bay, Tống Tử Thành nhìn sang Lam Sam ngồi bên cạnh, lại nhìn về phía Kiều Phong ngồi phía sau, cuối cùng cũng cảm thấy có chút gì đó an ủi.

- Lam Sam Lam Sam- Kiều Phong ngồi phía sau gọi cô.

- Làm sao vậy?

- Lam Sam, tôi muốn ngồi cùng cô.

Nếu là một người khác nói câu này hẳn Lam Sam sẽ có những suy nghĩ lan man, thế nhưng đây lại là Kiều Phong…. Thôi quên đi, trải qua sự đả kích cách đấy hai ngày, cô không còn khí lực để suy nghĩ nhiều nữa đâu.

Cô cũng muốn được ngồi cùng với Kiều Phong, hiện anh đã lên tiếng, Lam Sam liền hỏi Tống Tử Thành:

- Sếp tổng, có thể chứ?

Tống Tử Thành mở rộng ghế ngồi an tọa, lù lù bất động như là không nghe thấy gì hết.

Lam Sam hơi thất vọng, lắc đầu với Kiều Phong.

Kiều Phong chỉ chỉ vào người phụ nữ ngoài tứ tuần có dáng vẻ khá ôn hòa ngồi bên cạnh:

- Quý phu nhân đây tình nguyện đổi chỗ với cô đấy.

https://thuviensach.vn

Lam Sam liền hứng khởi đổi chỗ với cô ấy.

Cô là một cô gái có thể chất ngủ đến mịt mờ, bắt đầu từ sau khi máy bay cất cánh cô đã ngủ rồi.

Sau khi Lam Sam ngủ say, Kiều Phong móc từ trong túi ra một xấp giấy A4 các tư liệu đã được photo, tất cả đều là luận văn. Kiều Phong có sở thích sưu tầm luận văn, ngoại trừ đại đa số là những luận văn chuyên ngành, anh còn thường xuyên xem những luận văn thuộc chuyên ngành khác, nếu phát hiện ra nó không tồi anh liền lập tức in lại để lưu giữ, khi nào buồn chán có thể lấy ra xem để giết thời gian.

Một nữ tiếp viên hàng không xinh đẹp đi ngang qua nhìn thấy vị tiểu soái ca này đang cầm một đống giấy tờ mà toàn bộ bằng tiếng Anh trông rất ngon mắt, không nén được mà thầm tán thưởng trong lòng.

Đọc luận văn một lúc, Kiều Phong ngẩng đầu lên để cho mắt thư giãn, anh nhìn ra ngoài cửa sổ. Máy bay hiện đã bay lên trên tầng mây, bầu trời đều là một màu xanh lam thăm thẳm. Những đám mây trắng sạch sẽ bồng bềnh xếp chồng chất lên nhau tạo nên một biển mây mênh mông, thoạt nhìn như một chiếc kẹo bông mãi mãi chẳng thể ăn hết trên bầu trời bao la.

Anh thu hồi ánh mắt, nhìn sang Lam Sam đang ngồi bên cạnh. Cô ngủ rất say, thần thái bình an, hơi thở đều đều, có lẽ vì không khí trong máy bay hơi thấp nên gương mặt cô hồng hồng.

Anh dường như bị một thứ gì đó đầu độc, không sao kìm lòng được mà nghiêng người tiến về phía trước. Anh sát thật gần để ngắm nhìn khuôn mặt đang ngủ yên của cô, anh chỉ cảm nhận được rằng tim mình đang đập thình thịch.

Tâm động chẳng bằng hành động.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong cúi sát đầu, nhẹ nhàng hôn lên khuôn mặt cô, sau khi hôn xong anh lại liếm liếm môi, nghĩ nghĩ lại thấy nghiện, anh lại cúi đầu cẩn thận hôn lên khóe môi cô.

Anh nhắm mắt lại, hàng mi khẽ rung rung, vừa chột dạ lại vừa kích thích, trái tim anh như muốn nhảy khỏi lồng ngực.

Trong giấc mơ, Lam Sam chợt khẽ cử động.

Kiều Phong nhanh như chớp ngồi trở lại, anh dựa vào ghế, đỡ lấy tay vịn, thở dốc, khuôn mặt nóng bừng.

Lam Sam vẫn chưa tỉnh giấc.

Kiều Phong vỗ vỗ ngực, anh đột nhiên phát hiện ra Tống Tử Thành ngồi trước mặt đang nghiêng đầu quay lại, không biết đã nhìn bao lâu. Ánh sáng trong mắt Tống Tử Thành tăng mạnh, nhìn anh dáo diết như nhìn kẻ thù giết cha anh ta vậy.

Kiều Phong nhướn mi khiêu khích, khóe miệng anh hơi nhếch lên, nói với anh ta trong im lặng: LOSER!

Khẩu hình phát âm quá tiêu chuẩn nên Tống Tử Thành có muốn vờ không hiểu cũng khó khăn. Anh ta giận dữ quay lên, ngồi tại chỗ mà từ từ nghiến răng nghiến lợi. Trước đây Tống Tử Thành chưa bao giờ cảm thấy bản thân là người tốt, nhưng nếu để so sánh với Kiều Phong, anh nghĩ anh vẫn còn đạo đức mẫu mực chán.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 59

Cơm Hộp Trái Tim

Sau khi Lam Sam tỉnh dậy, thấy khóe miệng Kiều Phong cứ nhất mực cong lên, biểu hiện tâm trạng anh không tệ chút nào. Anh chàng này thường chẳng bao giờ cười, nhưng mỗi khi cười giống như hoa nở xuân về, chỉ hận không thể thu ong kéo bướm bao quanh.

Lam Sam ôm một tâm trạng kinh sợ, cố tình nhếch miệng, nói:

- Cười vui vẻ thế, gặp đại mỹ nữ nào đấy?

- Đúng thế.

Cô nhướn mày:

- Cắt, có đẹp bằng tôi không?

- Không kém là bao.

- Hừ hừ hừ hừ.

Sau khi xuống máy bay, vì ba người không cùng đường nên Tống Tử Thành được người tới đón, còn Lam Sam và Kiều Phong tự bắt taxi về nhà. Hai người họ không vào thẳng nhà mà đến tiệm nuôi thú cưng để đón Schrodinger. Schrodinger nghiễm nhiên đã trở thành một bá vương của tiệm rồi. Nó vốn không thích hoàn cảnh sống xa lạ, nên khi mới được đưa đến tiệm nuôi thú kiểng thì tâm trạng hơi cuống quít, nhìn ai cũng khó chịu, gặp

https://thuviensach.vn

ai là lườm người đó, đừng nói đến mèo, đến mấy chú chó nhỏ quanh đó đều cũng sợ nó hết. Mặc dù tâm trạng không được tốt nhưng nó vẫn ăn rất nhiều, đơn giản coi bản thân như cái thùng cơm, cũng may là ông chủ của nó gửi rất nhiều thức ăn cho mèo ở tiệm nên mới tránh khỏi nó ăn hết sạch đồ ở đây. Đây lại vốn là thức ăn cho mèo của một nhãn hiệu nổi tiếng được nhập khẩu từ New Zealand, còn đắt hơn cả thức ăn cho người nữa, nên đôi khi nhân viên trông tiệm chỉ có thể nhìn túi thức ăn cho mèo kia bằng đôi mắt sáng ngời: Ôi đầu năm nay người đúng là sống chẳng bằng mèo mà, bố khỉ người ta cũng muốn nếm thử xem nó như thế nào nha…

Schrodinger vừa nhìn thấy Kiều Phong đã chỉ muốn giận dỗi, từ chối anh bế, nó vẫn còn ghi thù vụ anh đưa nó đến đây đấy. Ngược lại Lam Sam lại trở thành một đối tượng tốt, lúc ôm Schrodinger vào lòng mà nó cũng không trốn cô, Kiều Phong đành kéo hai vali hành lý từ tiệm nuôi thú kiểng về nhà. Trên đường, Schrodinger vô cùng thân mật với Lam Sam, nó tựa trong lòng cô, ngước về phía trước cọ cọ chiếc cổ mềm mại của mình vào ngực cô, Kiều Phong đi bên cạnh chỉ có thể vừa ao ước vừa ghen tị mà thôi.

Tối hôm đó trước khi đi ngủ, di động của Kiều Phong lại rung lên không ngừng, sau đó là tiếng chuông báo email không ngừng nhắc nhở, anh đang cầm một miếng bánh kem nóng hổi ngồi trên bàn, vừa nhâm nhi tách trà vừa kiểm tra tin tức:

Người nhà anh đang gọi anh, họ đang nhiệt tình bàn luận xem hôm nay Kiều Phong sẽ áp dụng biện pháp hành động nào đây, đồng thời mạnh mẽ hẹn Kiều Phong online để lập tức báo cáo tình hình.

Sau khi kiểm tra hết các thông tin, Kiều Phong chỉ đáp vẻn vẹn một câu.

Kiều Phong: Hôm nay bọn con đã hôn môi.

Ngô Văn: !!!!!!!!!!

Đại Ngô: !!!!!!!!!!

https://thuviensach.vn

Tiểu Kiều: !!!!!!!!

Kiều Phong: Mẹ gõ thiếu một dấu chấm than rồi.

Tiểu Kiều: !...

Ngô Văn: Được chưa thế? Thế là có ý gì? Định quay mọi người để trêu đùa đấy à? Sao còn chưa nói luôn kết quả đi để người ta còn đến góp vui chứ? Có thể hành động bình thường như mọi ngày được không hà? Nói ngay, là ai hôn ai trước?

Đại Ngô: Thành thật khai báo!

Tiểu Kiều: Ừ.

Kiều Phong: Em hôn cô ấy.

Ngô Văn: Gào khóc oa oa!

Đại Ngô: Gào khóc oa oa!

Tiểu Kiều: Gào khóc.

Tiểu Kiều: Oa oa!

Kiều Phong: Thế nhưng cô ấy không biết gì hết.

Ngô Văn: …. Nhảy lầu luôn.

Tiểu Kiều: Hôn một cô gái mà không được sự cho phép của cô ấy là một hành động thô tục đấy, có chuyện gì…

Đại Ngô: Vợ à, bạo luôn đi! Nhớ là không được chửi mẹ nó đâu đấy.

Ngô Văn: Thế bây giờ em định làm như thế nào? Ngày mai còn hành động gì không?

https://thuviensach.vn

Kiều Phong: Em có một phương án, nhưng cần phải bảo mật đã.

Đại Ngô: Nói thử cha nghe một chút đi? Yên tâm chúng ta nhất định sẽ không tiết lộ chút gì ra ngoài hết, xin thề với trời đấy!

Ngô Văn: Đúng đúng đúng!

Tiểu Kiểu: Ừ ừ ừ!

Kiều Phong: Bảo mật là một nguyên tắc, con sẽ không vì bất cứ nguyên nhân gì để phải vi phạm nguyên tắc này, nếu không thì không còn là bảo mật nữa.

Tối hôm đó, ba người còn lại có cảm giác mình là con chuột đang bị Kiều Phong trêu đùa quay vòng vòng, mà quan trọng nhất là tên tiểu tử thối này không hề cố ý…. Đại khái là hóng chuyện góp vui cũng cần phải trả một cái giá cao nhỉ.

----***----

Sáng sớm ngày hôm sau, Lam Sam như thường lệ đã sớm phải cãi cọ một trận với Kiều Phong. Cô trước nay vốn có thói quen ngủ nướng trên giường, sau đó vội vội vàng vàng rửa mặt đánh răng sửa soạn quần áo rồi nhanh chóng lên đường đi làm, còn bữa sáng thì tùy tiện mua chút gì đó trên đường ăn tạm. Kiều Phong lại cho rằng cuộc sống như thế cực kỳ ngu ngốc và nguy hại, vô cùng hăng hái tìm biện pháp sửa chữa lại thói quen này của cô.

Sau đó mỗi sáng sớm anh đều chạy sang gõ cửa nhà Lam Sam. Kiều Phong và chiếc đồng hồ báo thức có một đặc điểm giống nhau là vô cùng đúng giờ, nhưng khác nhau ở chỗ một cái chỉ cần giơ tay ra nhấn một nút là tắt, còn cái kia phải mở cửa ra mới có khả năng tắt được…

https://thuviensach.vn

Lam Sam đã từ chối vài lần, nhưng anh vẫn làm theo ý mình, đồng thời vô cùng chuẩn xác định vị lại địa vị của mình – một người bạn đang khuyên ngăn. Về sau dần dần Lam Sam chỉ đành chịu đựng, hằng ngày đúng giờ để Kiều Phong đánh thức rồi đánh răng rửa mặt và sang nhà anh ăn sáng.

Bữa sáng ngày hôm nay là món bánh bao hấp, trứng luộc bằng nước trà và sữa đậu nhà, trước mặt hai người là bánh bao được mua ở dưới nhà vào sáng sớm nay, sữa đậu nành do đích thân Kiều Phong nấu pha thêm một chút đường nên thơm nồng. Lúc Lam Sam đang ăn điểm tâm thì Kiều Phong còn đang lúi húi bận gì đó trong bếp, còn cô thì do vừa mới tỉnh ngủ nên mắt mũi còn nhập nhèm nên lười không thèm để ý xem anh đang làm gì.

Một lát sau, Kiều Phong từ trong bếp đi ra, trên tay cầm một hộp cơm trong suốt hình chữ nhật đã được đóng kín, phía trên là một tầng cơm, dưới là rất nhiều thức ăn. Lam Sam còn có thể nhìn thấy trên đó có thịt và đậu đũa.

Cô thấy hơi kỳ lạ:

- Hôm nay anh định ra ngoài à? Đi đâu thế mà phải chuẩn bị cả cơm hộp nữa?

- Không phải dành cho tôi, là cho cô đấy. – Kiều Phong vừa nói vừa đặt hộp cơm trước mặt cô. – Cầm lấy để trưa ăn. Tôi đã xử lý diệt khuẩn rất kỹ nên cô không cần sợ trời nóng cơm bị thiu đâu.

Lam Sam kinh ngạc, sờ hộp cơm kia. Chiếc hộp thủy tinh được làm bằng công nghiệp ấy vẫn còn ấm ấm, hẳn là mới vừa được anh chuẩn bị vào buổi sáng hôm nay rồi. Đây là cơm hộp được Kiều Phong đích thân làm riêng để cô mang đi làm đấy.

Trong lòng cô rất cảm động, cúi đầu chăm chú ngắm hộp cơm, thấp giọng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Sao anh lại đối xử với tôi tốt đến vậy?

Kiều Phong há miệng, hỏi lại:

- Tôi không thể đối xử tốt với cô à?

- Có thể chứ, đừng ngừng lại mà.

Ngày hôm đó, Lam Sam xinh đẹp vui vẻ tự mang cơm hộp đi làm. Buổi trưa cô và một vài đồng nghiệp cùng vào căng tin, hâm lại hộp cơm bằng lò vi sóng, rồi mở ra. Trong hộp cơm có rất nhiều loại thức ăn, một trái trứng gà ốp la cùng với đậu đũa. Lam Sam vừa đảo cơm một cái định bới một ít cơm tẻ phía dưới lên ăn, đến lúc nhấc đũa lên cô phát hiện phía dưới hộp cơm có một miếng thịt đặt cùng cơm.

Điều đó không phải quan trọng, quan trọng nhất là hình dáng của miếng thịt kìa.

Miếng thịt nho nhỏ, phía trên có phủ một lớp đậu phộng nhấp nhô… có hình trái tim.

Ngực cô dường như thắt lại, ngơ ngác nhìn miếng thịt được đặt trong hộp cơm. Vài đồng nghiệp chung quanh cũng nhìn thấy, dừng đũa lại cười hì hì trêu chọc cô:

- Chị Lam ơi, ai làm cơm hộp trái tim cho chị đấy, vừa nhìn đã thấy tấm lòng chăm chút tỉ mỉ của người ta rồi, chị còn chưa cảm động à?

- Chị Lam ơi chị kín tiếng quá, có bạn trai cũng chẳng khoe tiếng nào, em thấy mấy anh chàng trong công ty còn đang mong ngóng chị mòn con mắt đấy.

- Chị Lam ơi nhất định phải lấy ngay anh chàng làm cơm hộp trái tim này ngay thôi.

https://thuviensach.vn

- Chị Lam chị Lam, anh chàng làm cơm này có đẹp trai bằng sếp tổng của chúng ta không?

- Chị Lam ơi, cơm hộp của chị trông ngon quá…

- Chị Lam…

Mồm miệng của nhân viên bộ phận tiêu thụ vốn cực kỳ lợi hại, kể cả da mặt Lam Sam vốn có dày bị mọi người trêu chọc cũng phải đỏ mặt. Thấy có vài người thèm nhỏ dãi chăm chăm nhìn vào hộp cơm của mình, cô dở khóc dở cười lấy tay che hộp cơm lại, vừa cười vừa mắng:

- Đi đi đi ngay, ở đây náo loạn cái gì.

Cô ăn tươi nuốt sống miếng thịt, rồi lại đảo lên, ở đâu nhảy ra một miếng nữa, chỉ to bằng lòng đỏ trứng gà, cũng hình trái tim. Không biết hộp cơm này có phải được mua ở cửa hàng tiện lợi dưới nhà không, Lam Sam cố gắng tìm kỹ từ trên xuống dưới nhưng đều không có bấy cứ dấu hiệu nào. Bây giờ cô đang ngồi nhâm nhi cắn trái tim nho nhỏ đó, vừa rơi vào trầm tư suy nghĩ.

Kiều Phong làm cơm hộp kiểu này cho cô là có ý gì đây?

Không biết có phải anh đang tỏ tình với cô không nhỉ?

Nhưng khi ngẫm lại khả năng này, Lam Sam lại thấy hơi kích động, dường như đâu đó trong máu cô nổi lên những bọt khí sôi trào kỳ diệu, càng ngày lại càng nhiều hơn. Cô cắn đũa cười he he không ngừng, trong nụ cười ấy vừa ánh lên sự đắc ý, vừa pha trộn một chút gì đó hẹn mọn khiến người xem phải ngây người. Nhận ra bản thân không bình thường, Lam Sam ngừng cười, tiếp tục ăn.

Sau đó cô lại cảm thấy ưu sầu.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng đây vốn là cách thức bày tỏ tình cảm hết sức thông thường của những con người bình thường, nhưng đây lại là Kiều Phong nhé! Một Kiều Phong từ sọ não đến lòng bàn chân đều tuyệt đối chẳng có chỗ nào bình thường hết cả.!

Ai mà biết được liệu có phải nội tâm thiếu nữ của anh ta đột nhiên phát tác rồi lại đi làm cái hộp cơm trái tim nhỏ bé này chứ?

Nghĩ đến đây, đầu Lam Sam đầy hắc tuyến, sao cô cư nhiên lại thấy khả năng này càng ngày càng cao nhỉ?

Buổi chiều vừa tan sở, Lam Sam không quay về nhà mà đến họp mặt. Tiểu Du Thái vừa gặp Lam Sam đã hỏi cô:

- Ở Hàng Châu chơi có vui không?

- Tớ đang định kể chuyện này đấy. - Lam Sam che miệng, vô cùng bí hiểm nói: - Làm sao bây giờ, tớ thấy hình như Kiều Phong có ý với tớ.

Tiểu Du Thái nhìn cô chằm chằm:

- Cậu có chỉ số thông minh cao không?

- Không…

- Vậy là tốt rồi, làm tớ cứ sợ cậu vừa nhảy vọt chứ.

- Này.

Tiểu Du Thái vỗ vỗ vai trấn an cô:

- Chị em này, để tớ giải thích cho cậu cảm giác này nhé. Khi cậu thích một người thì cũng đặc biệt hi vọng người đó cũng thích cậu, đó chính là những ám ảnh tâm lý, cậu sẽ cực kỳ có khả năng nảy sinh những ảo tưởng.

https://thuviensach.vn

- Thật vậy không…. – Lam Sam thất vọn cúi đầu, hỏi ngược lại: - Vậy còn hành động của anh ấy là thể hiện điều gì.

Sau đó cô lập tức kể lại cho Tiểu Du Thái nghe chuyện Kiều Phong cũng đến Hàng Châu chơi và còn làm cơm hộp trái tim cho cô nữa.

- Về chuyện này, khi cậu đã bắt đầu nảy sinh những ảo tưởng trong lòng thì luôn có thể tìm đến các bằng chứng khác, đúng không? Thế nhưng, - Tiểu Du Thái xoa cằm, ra vẻ đang suy nghĩ: - Chuyện đi Hàng Châu có thể chỉ là sự trùng hợp, nhưng kiểu làm cơm hộp tình yêu kia thì tớ không biết chắc, thân là phàm nhân tục tử như tớ làm sao có thể hiểu hết được thế giới nội tâm của đại thần đây.

Lam Sam cúi thấp đầu nhìn xuống vạt áo mình;

- Thử tìm cách nào đó xem, hãy thử dùng kinh nghiệm 10 năm thầm mến của cậu để tìm cách đi mà!

- Được thôi, thiên linh linh địa linh linh…. A, tớ biết bây giờ nên làm thế nào rồi!

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 60

Ghen

Ngày hôm đó, sau khi làm tặng Lam Sam suất cơm hộp trái tim, Kiều Phong rơi vào trạng thái hồi hộp chờ đợi. Anh tưởng tượng đến các kiểu phản ứng của cô, có lúc vừa vui vẻ lại thấy buồn bã. Cứ vậy mãi cho đến khi anh nhận được cú điện thoại Lam Sam gọi cho mình, cô nói định đi ăn cơm với Tiểu Du Thái nên không ăn tối được với anh.

Liên hệ với hộp cơm hình trái tim hôm nay, Kiều Phong khó tránh khỏi phải nghĩ ngợi lan man. Buổi tối sau khi tự một mình dùng cơm, nỗi lòng bất an, anh không còn cách nào khác là lần thứ hai xin sự trợ giúp của người thân.

Kiều Phong: Hình như có rắc rối rồi.

Ngô Văn: ???

Đại Ngô: ???

Tiểu Kiều:???

Kiều Phong: Tại sao mỗi lần con trò chuyện thì mọi người đều online vậy, mọi người không còn việc gì khác để làm à?

Tiểu Kiều: Bớt lời thừa đi, rắc rối gì nào?

Kiều Phong: Hôm nay con làm tặng cô ấy một phần cơm hộp trái tim.

https://thuviensach.vn

Ngô Văn: Ha ha ha ha ha ha ha ấu trĩ!

Tiểu Kiều: Mẹ thấy rất lãng mạn mà, thế nhưng có chuyển biến gì không? Rắc rối chỗ nào thế…

Đại Ngô: Thật điên rồ, có chàng trai nào lại làm tặng con gái cơm hộp trái tim đâu?

Tiểu Kiều: Được rồi. Vậy có phải sau khi cô ấy ăn xong hộp cơm trái tim con làm thì tỏ ra lạnh nhạt với con không?

Kiều Phong: Hình như thế. Chiều nay cô ấy còn gọi về thông báo với con rằng tối nay cô ấy sẽ không về nhà ăn cơm.

Ngô Văn: Sao trùng hợp thế nhỉ? Kiều Phong, nghe anh này, khi em theo đuổi con gái nhà người ta thì phải nắm rõ một sự thật: cô ấy có thích em không?

Kiều Phong: Em không biết.

Ngô Văn: Thích thì có cách theo đuổi của thích, không thích cũng có cách theo đuổi của không thích. Ví dụ nếu cô ấy không thích em, em lại vô duyên vô cớ làm cơm hộp rồi bỏ vào một đống trái tim cho cô ấy, cô ấy sẽ cảm thấy ngạc nhiên, rồi xấu hổ, sau đó liền có thể bất hòa với em, em hiểu chưa?

Kiều Phong: Như vậy thái độ tối nay của cô ấy là muốn nói với em rằng cô ấy không thích em à?

Ngô Văn: Ặc.

Tiểu Kiều: Cũng không chắc đâu, có khi cô ấy thật sự có việc khác, con không cần lo lắng, con mẹ vừa xinh đẹp như hoa, lại hiền lành dịu dàng, sớm muộn cũng có một ngày cô ấy sẽ thích con!

https://thuviensach.vn

Đại Kiều: Vợ ơi, khen một anh chàng như vậy thật không có vấn đề gì chứ?

Tiểu Kiều: Hửm?

Đại Ngô: Lời vợ chính là chân lý!

Kiều Phong: Như vậy con phải làm thế nào để xác định được cô ấy có thích con hay không đây? Có cần phải làm thí nghiệm không?

Tiểu Kiều: Con có thể đừng nhắc đến hai chữ " thí nghiệm" này không? Nghe cứ là lạ sao á.

Ngô Văn: Thật ra thì cũng chẳng khác nhau là mấy, em có thể nhờ người khác giúp đỡ một chút. Cái chiêu "lạt mềm buộc chặt" cũng khá thích hợp với những cô nàng lạnh nhạt thế này. Sau đó tìm một cô gái xinh đẹp nào đó giả vờ thân thiết để xem cô ấy có phản ứng thế nào. Nếu cô ấy ghen thì rõ ràng em có hi vọng rồi, nếu phản ứng vẫn bình thường thì nhiệm vụ của em còn dài và gian nan đấy.

Tiểu Kiều: Ngô Văn, mẹ thật muốn san một ít tình yêu tình báo của con ra cho nó đấy.

Ngô Văn: Mẫu hậu đại nhân xin để dành lại cho con một chút ít niềm kiêu hãnh của giai cấp tư bản đi, dù sao có lẽ con là nhà tư bản duy nhất ở đây.

Cuối cùng Kiều Phong ghi lòng tạc dạ lời dạy bảo của Ngô Văn như đối với một chân lý tôn nghiêm.

Hôm nay, Lam Sam không sang nhà anh ăn cơm, tối cũng không tìm đến nhà anh chơi, điều này đối với anh thật quá sức có thể thích ứng. Kiều Phong thường ngồi trong phòng làm việc đọc sách, nhưng lại cứ luôn chạy ra phòng khách, sau đó như bị ép phải đi ra cửa, nhòm qua mắt mèo, hi

https://thuviensach.vn

vọng vừa hay có thể nhìn thấy bóng dáng cô ngang qua. Nhòm vài lần, anh thầm nghĩ ngày mai cứ lắp thẳng cái camera trước cửa có khi còn tốt hơn nhiều.

Kiều Phong vừa vào phòng khách uống cốc nước, nghe văng vẳng có tiếng guốc cao gót lộc cà lộc cộc va vào sàn hành lang vang lên, anh vội vàng chạy ra cửa, hấp tấp mở cửa.

Lam Sam còn đang tìm chìa khóa, thấy Kiều Phong, cô thả tay xuống, dựa vào cửa, nhướn mày nhìn anh.

Kiều Phong hơi chột dạ, mắt anh rũ xuống nhìn đất, ánh đèn hành lang xoẹt qua hàng mi dài tạo thành một bóng mờ trên mi anh, che khuất tầm mắt anh.

Anh nói:

- Khéo quá, tôi đang định xuống lầu mua ít đồ.

Khéo cái kiểu gì đây. Ngón tay Lam Sam xuyên qua vòng khóa, nhẹ nhàng xoay, chiếc chìa khóa chuyển động cực nhanh theo lực li tâm quanh ngón tay cô. Cô hỏi:

- Kiều Phong, hôm nay anh làm hộp cơm trưa với thịt cho tôi là có ý gì vậy?

Cô hỏi một cách quá thản nhiên, dường như hoàn toàn lôi tâm sự của anh ra ánh sáng mặt trời rồi, Kiều Phong vẫn ghi nhớ lời khuyên của anh trai mình: đừng nên hành động khinh suất mà trước hết phải thăm dò đã. Anh hắng giọng đáp:

- Tôi vừa mới mua một bộ khuôn làm bếp, thấy không tồi nên định dùng thử thôi, cô có thích không?

https://thuviensach.vn

Quả nhiên! Lam Sam hơi uể oải, liếc mắt:

- Không thích chút nào, khó coi chết đi được!

Quả nhiên! Kiều Phong than nhẹ đến không thể nghe thấy:

- Lần sau tôi sẽ không làm thế nữa.

Đưa mắt dõi theo Lam Sam sau khi cô đã bước vào phòng, Kiều Phong đóng cửa lại đi xuống lầu, cũng chẳng phải để mua đồ, chỉ là anh muốn ra ngoài hóng gió giải sầu một chút thôi. Anh không dám chắc liệu có phải Lam Sam chỉ ghét hộp cơm trái tim hay còn cả tâm ý của anh nữa. Nếu như là vế sau, thì anh thật không cần phải thăm dò thêm nữa, nhưng anh thật không cam lòng… Cho nên trước hết cứ thăm dò một chút đi, mặc kệ là thế nào thì nhất định phải có kết quả chính xác để anh còn có khả năng lên kế hoạch hành động cho bước tiếp theo.

----***----

Ngày hôm sau, Kiều Phong thử xem xét việc thăm dò qua danh sách thí sinh. Thực ra ngày nào cũng có người bày tỏ tình cảm với anh, thế nhưng những người như vậy thì anh không thể lựa chọn được, nếu không sau này khó có thể nói chuyện rõ ràng. Anh hy vọng có thể tìm một cá nhân hỗ trợ mình, đối phương cũng thẳng thắn, sau này tránh những hiểu lầm là tốt nhất.

Chính lúc đang phát sầu vì chọn ai thì có người tự đưa đến cửa. Ừ, đó là Tô Lạc. Nếu xem xét kỹ thì Tô Lạc cũng không phải đối tượng lựa chọn thỏa đáng nhất, bởi vì, Lam Sam không thích người này lắm. Nhưng sự tình có phần khẩn cấp, anh cũng chưa thể tìm được ai thích hợp hơn. Hơn nữa, có khi gặp Tô Lạc mà cô ghét lại càng kích thích ý chí chiến đấu của Lam Sam cũng nên…

https://thuviensach.vn

Kiều Phong giải thích với Tô Lạc tình huống anh muốn nhờ cô "hỗ trợ". Sau khi nghe xong trong lòng Tô Lạc thầm nổi giận ầm ầm, nhưng ngoài mặt cười như không cười mà đồng ý với anh. Nhưng ngược lại cô nhận ra đây cũng là một tin tức tốt – hóa ra từ trước đến nay Kiều Phong và Lam Sam chưa hề thật sự ở bên cạnh nhau.

Nếu thế thì việc hạ thủ của cô trở nên dễ dàng hơn nhiều rồi.

Đến xế chiều, Kiều Phong đưa Tô Lạc đến trước cửa tiểu khu. Anh vốn muốn xem thử phản ứng của Lam Sam khi cô nhìn thấy anh và Tô Lạc trò chuyện vui vẻ cùng nhau, nhưng kết quả lại là Lam Sam trái lại khiến anh trở tay không kịp.

Cô bước xuống từ xe Tống Tử Thành.

Trông cô yêu kiều duyên dáng với đôi mắt đẹp long lanh phản chiếu ánh chiều ta, như một bông pháo hoa rực cháy tuyệt đẹp. Cô bước xuống, nhìn thấy họ nhưng chỉ hơi sững sờ, rồi lại cười rộ lên, mặc dù lụ cười lần này có phần lạnh lẽo.

Cô khoanh tay đứng cạnh xe, lạnh lùng nhìn họ, vẫn không hề nhúc nhích, không hề nói một lời.

Kiều Phong chỉ cảm thấy ánh mắt cô đóng đinh anh tại chỗ. Anh há miệng, định nói, nhưng lại chẳng biết nói gì.

Tô Lạc vẫy Lam Sam:

- Hi, khỏe chứ?

Lam Sam rất không nể mặt mũi mà trả lời cô ta:

- Ừ.

https://thuviensach.vn

Tô Lạc ngượng ngùng buông tay xuống, sau đó rất tự nhiên đi đến cầm tay Kiều Phong.

Ánh mắt Lam Sam trượt xuống, nhìn thấy họ đang tay trong tay, cô chỉ thoáng lướt qua rồi không thèm nhìn tiếp, quay sang chỗ khác.

Kiều Phong vẫn đang nhìn phản ứng của Lam Sam, chưa kịp thấy đã thấy tay bị cầm, anh mất tự nhiên mà nhíu mày, rút tay về.

Lam Sam quay lưng về phía họ, cô gõ gõ cửa xe, cửa xe rất nhanh hạ xuống, Tống Tử Thành thò mặt ra, anh gật đầu với hai người kia coi như một lời chào hỏi.

Lam Sam cười nói:

- Sếp tổng, hôm nay cần phải cám ơn anh rồi.

Tống Tử Thành nhướn mày, nửa đùa nửa thật hỏi:

- Định cảm ơn tôi thế nào đây?

Lam Sam nghiêng đầu cười:

- Mời anh một bữa cơm thì sao?

Tống Tử Thành cũng cười:

- Thật hiếm có hiếm có, vậy tôi phải chọn thật kỹ mới được. Lên xe trước đi.

Lam Sam liền lên xe, không thèm cho Kiều Phong nổi một cái liếc mắt, cô từ từ đóng cửa kính xe. Chiếc xe màu đen nhanh chóng phóng đi như một gọt mực – một cách rất tuyệt trần.

Kiều Phong đứng yên tại chỗ, gương mặt buồn bã.

https://thuviensach.vn

Tô Lạc gọi anh:

- Kiều Phong?

Kiều Phong lẩm bẩm:

- Em muốn ăn gì anh đều có thể nấu cho em ăn được mà.

- Hả? – Gương mặt Tô Lạc kinh hỉ: - Thật thế à?

Lúc này Kiều Phong mới lấy lại tinh thần:

- Cô vừa nói gì cơ?

- Anh nói sẽ nấu cho em vài món ngon.

Anh lắc đầu:

- Không phải nấu cho cô ăn.

Tô Lạc không thể ngờ rằng anh có thể từ chối cô một cách thẳng thắn như vậy, cô hơi nổi giận, nhắc nhở anh:

- Kiều Phong, căn bản là Lam Sam không thích anh.

Giọng nói của Kiều Phong trở nên thiếu thiện chí:

- Không cần cô phải nhắc nhở tôi.

Tô Lạc nghiến răng không nói thêm lời nào. Kiều Phong lại nói:

- Được rồi, việc hỗ trợ dừng lại ở đây là được rồi, luận văn của cô tối nay tôi sẽ phiên dịch rồi gửi sang cho cô.

- Kiều Phong! Anh không thể mời em lên nhà uống cốc nước à?

https://thuviensach.vn

- Nếu cô thấy khát tôi có thể mua cho cô cốc nước, nhưng tôi không thể mời cô vào nhà được. Nhỡ Lam Sam về cô ấy sẽ càng hiểu lầm thêm về quan hệ của chúng ta.

- Lam Sam sẽ không về đâu, cô ấy vừa đi với sếp của cô ấy rồi, trong mắt cô ấy làm gì có anh.

Kiều Phong tức giận đến xanh mặt:

- Hẹn gặp lại. – Nói xong quay đầu đi thẳng.

Lam Sam ngồi trên xe Tống Tử Thành, ngón tay di chuyển chớp nhoáng trên điện thoại di động. Cô ngồi dựa vào ghế, nghiêng điện thoại nên Tống Tử Thành căn bản không thể thấy được cô đang làm gì.

Cô đang chat cùng Tiểu Du Thái.

Lam Sam: Căn bản hình như không dùng cách này được, tớ còn chưa xuất chiêu thì anh ta đã cùng với tiểu tiện thân Tô Lạc kia người sát người, tay trong tay mới chó má chứ! Tôi nói muốn đi ăn với sếp mà anh ta cũng chẳng hề có phản ứng gì, một giọt dấm cũng không thấy!

Tiểu Du Thái: Cậu tứ từ từ bình tĩnh. Chuyện đó còn phải quan sát vài ngày, chưa thể kết luận nhanh chóng thế được. Nhưng mà cậu và sếp tổng của cậu rốt cuộc là có chuyện gì đấy, sao cứ cảm thấy anh ta và cậu có gì đó mờ ám thế.

Lam Sam: Yên tâm đi, mấy ngày nay tớ đã suy nghĩ thông suốt rồi. Các dấu hiệu đều thể hiện rõ sếp tổng của chúng tớ quả thật muốn cưa tớ, nhưng anh ta chỉ muốn bao tớ thôi. Thế nên tớ cứ theo gió mở cờ mà mượn tạm anh ta dùng vài ngày nữa đã, đợi đến khi xong việc với Kiều Phong sẽ nói chuyện rõ ràng với ông sếp này.

Tiểu Du Thái: Không phải anh ta thích cậu chứ?

https://thuviensach.vn

Lam Sam: Hứ thèm vào, còn ai mà anh ta còn chưa gặp qua đây? Làm sao có thể giống như với tiểu xử nam Kiều Phong được chứ.

Tiểu Du Thái: Kiều đại thần là xử nam? Làm sao cậu biết?

Lam Sam: Tớ đoán thế.

Tiểu Du Thái: = =

Tiểu Du Thái: Nếu không trước hết cứ ngủ với anh ấy đã, đối với tiểu xử nam thì cứ dùng thân thể mà đối phó chẳng phải là dễ nhất à?

Lam Sam: Sao cậu lại nghĩ ra cái biện pháp cực kỳ chẳng ra cái dạng gì thế…. Cậu đừng hủy hoại trinh tiết của tớ thế chứ.

Tiểu Du Thái: Như vậy đi, trước hết cậu cứ thăm dò đã, tớ sẽ nghiên cứu một chút thử xem có cách nào thần không biết quỷ không hay tóm chặt anh ấy, vậy là đến lúc đó hai người có thể ở bên nhau rồi.

Lam Sam: Không thèm! Cậu là đồ biến thái!

Tiểu Du Thái: Cậu hiểu lầm rồi! Ý tớ là cậu cưỡng đoạt Kiều đại thần, tớ cưỡng đoạt Ngô Văn, chúng ta cưỡng đoạt tách biệt nhé….

Lam Sam: Cái này cũng chẳng khác là mấy, cậu cứ nhanh nhanh mà nghiên cứu đi, tó còn phải ăn cơm đây, Bye

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 61

Kế Hoạch

Tống Tử Thành vẫn tương đối phúc hậu nên cũng không chọn một chỗ quá đắt tiền. Đi ăn vốn không phải là ăn gì, mà là ăn cùng với ai nhé.

Nhìn thái độ tự nhiên, tiếu ý nhẹ nhàng của Lam Sam trên bàn ăn, vì Tống Tử Thành rất ít khi được thấy cô cười như vậy, nhất thời có một cảm giác rung động bởi ánh mắt ấy.

Cô thật sự quá đẹp, đến một cái nhăn mặt nhíu mày cũng đẹp, vừa ngây thơ lại vừa quyến rũ. Thật khó để có thể gặp một người con gái đã ngây thơ lại còn quyến rũ như vậy, mà tất cả đều hết sức thuần túy tự nhiên, không hề pha chút tạp chất nào, đúng là mỹ nhân đẹp từ xương tủy chứ không chỉ bởi da thịt bên ngoài chính là đây.

Tống Tử Thành khá vui vẻ. Hôm nay Lam Sam tình nguyện nhờ anh đưa cô về nhà, lại còn chủ động mời anh đi ăn cơm, rõ ràng là có tiến triển rồi. Lẽ nào cuối cùng cô cũng đã nghĩ thông suốt rồi ư? Hoặc chính bản thân cô cũng có chút tình ý với anh, hiện cô quyết định đưa mối quan hệ đó ra ngoài ánh sáng?

Nghĩ cũng đúng. Mấy ngày nay anh đã thể hiện quá rõ ràng, cô cũng được không ít người theo đuổi, nếu mà vẫn giả vờ ngốc nghếch thì quá làm cao rồi.

https://thuviensach.vn

Bồi bàn đi ngang qua nhìn thấy ánh mắt thâm tình của vị đại soái ca áo mũ chỉnh tề chăm chú nhìn chằm chằm vào bạn gái mình, lòng bỗng thấy cảm động muốn chết, nhưng đáng tiếc là nữ nhân vật chính ở đây lại chẳng biết tự giác gì cả, vẫn cứ như đang chơi đùa.

Đúng là cơm trắng mà để heo ăn, hừ!

Trong khi hai người đang ăn tối cùng nhau, Kiều Phong vẫn đang ở nhà một mình, cơm nước cũng lười không thèm nấu. Schrodinger rất bất mãn, meo meo meo meo meo meo lẽo đẽo theo sau chân anh kêu gào đòi ăn nên không còn cách nào khác là anh phải lấy cho nó một ít thức ăn cho mèo. Schrodinger đâu có thích ăn thức ăn cho mèo, nhưng bây giờ đói bụng quá rồi, cũng chẳng còn cách nào khác, nó đành cúi đầu ăn, vừa ăn vừa meo meo vài tiếng trong cổ họng như đang hờn trách anh. Không nấu cơm, cũng không muốn gọi cơm ngoài, anh chán chường định mở TV để trốn tránh tâm trạng của mình.

Trên TV đang chiếu một quảng cáo, một người đàn ông đeo kính, có bộ ria mép rậm rạp, và khuôn mặt núp níp đang hăng hái hô vang: “ Vị chua thật sảng khoái, không thể tin được.”

… Kiều Phong hùng hổ tắt ngay TV đi.

Anh đứng dậy, lởn vởn quanh mỗi phòng, căn bản giống như một thiên thạch đang chuyển động vô cùng không có mục đích, không có quỹ đạo nào. Đúng lúc ấy có tiếng gõ cửa, trái tim anh chợt co thắt, anh vội vàng chạy ra cửa.

Cậu chàng chuyển phát nhanh đâu có ngờ chủ nhà lại nhiệt tình đến như vậy, cậu ta mới gõ cửa hai cái đã chạy ra mở cửa rồi, hơn thế ánh mắt đối phương còn nhìn mình vô cùng lấp lánh, ánh mắt ấy… Tình hình chung là một người đàn ông mà có thái độ quá nhiệt tình với một người đàn ông khác, khó mà không thể khiến người ta hiểu lầm.

https://thuviensach.vn

Vị nhân viên chuyển phát kia nhẹ nhàng lùi lại một bước, thủ thế đề phòng, sau đó cảnh giác nhìn Kiều Phong:

- Ngài có chuyển phát nhanh ạ.

Lúc Kiều Phong nhìn thấy rõ người đó, mắt anh rũ xuống, nhanh chóng ký nhận.

Anh chàng chuyển phát nhanh có phần xoắn xuýt: Không biết phản ứng của mình có quá đáng không? Có phải đã tổn thương tấm lòng của người ta không nhỉ….

Kiều Phong đưa trả bút cho anh ta rồi ôm gói hàng quay vào trong nhà.

Trong gói là chiếc camera mini hôm qua anh vừa đặt mua, hiện anh cũng chẳng có việc gì để làm nên liền tìm một việc gì đó để giết thời gian, anh lập tức chạy ra ngoài cửa lắp camera. Chiếc camera được đặt ở phía trên bờ tường trắng đối diện với cánh cửa, kích thước của nó vốn rất nhỏ, lại cũng màu trắng nên gần như chìm vào với bờ tường nên không dễ để phát hiện được. Camera được nối trực tiếp với máy tính quay lại cảnh trước cửa nhà Kiều Phong nên nếu một khi Lam Sam đi qua anh có thể nhận ra ngay, không phải cứ chăm chăm chạy ra nhòm qua mắt mèo nữa.

Được rồi, nhìn chằm chằm vào màn hình máy tính thì cũng chẳng khá hơn chỗ nào…

Khi Lam Sam trở về, lại đúng lúc gặp Kiều Phong bất chợt mở cửa định đi ra ngoài. Cô chào hỏi anh, lại nghĩ đến cảnh gặp Tô Lạc chiều nay, cô thấy giận, hừ mũi một tiếng giống với con gà trống không ai sánh nổi.

Cô chào Kiều Phong với thái độ có phần khách sáo..

Thái độ này khiến trong lòng Kiều Phong cứ buồn buồn, vừa thấy Lam Sam quay đầu mở cửa, gần như sắp biến mất sau cánh cửa, anh bỗng gọi

https://thuviensach.vn

cô:

- Lam Sam.

Lam Sam quay lại nhìn anh:

- Có chuyện gì?

Không biết tại sao trong lòng Kiều Phong lại cứ thấy tủi thân, anh oán giận nói:

- Cô có thể nhìn tôi một cái được không nào!

- Tôi nhìn anh để làm gì, cũng không phải nhìn mặt lần cuối trước khi lâm chung nhé. – Lam Sam vừa nói, vừa liếc nhìn anh.

Kiều Phong cúi đầu, không biết phải nói gì.

Chợt Lam Sam phát hiện ra dường như trong lời nói của Kiều Phong có mang theo ẩn ý, mắt cô đảo một vòng, hỏi:

- Anh… anh nói thế là có ý gì nhỉ? Cực kỳ dễ khiến người ta hiểu lầm có biết không?

- Chuyện đó, tôi chỉ muốn cô xem giúp tôi quần áo hôm nay kết hợp thế nào.

Anh vẫn đang mặc bộ quần áo buổi chiều này cô gặp anh mặc, cũng chính là bộ quần áo anh mặc để đi cùng với Tô Lạc. Lam Sam bĩu môi:

- Nếu lần sau anh muốn đi hẹn hò với con gái nhà người ta, tôi xin kiến nghị anh hãy mặc một cái áo trắng với quần đùi hoa sặc sỡ vào, chân kết hợp với giày thể thao thật to, à còn rất hợp với đôi bít tất hồng nữa đấy.

- Hả? Có lẽ không được hay lắm?

https://thuviensach.vn

- Không đâu, tuyệt đối perfect, nghe tôi đi không sai đâu. – Lam Sam nói, còn rất hăng hái giơ tay ra dấu, sau đó cô quay vào nhà: - Cúi chào!

-----****------

Tống Tử Thành sau khi về nhà thì liền mở máy tính ra, anh định xử lý một vài công việc, đúng lúc nhận được điện thoại của Tô Lạc. Hai người này nhanh chóng chuyển từ một đôi tình yêu tan vỡ thành một cặp chiến hữu thân thiết, tuy rằng chuyện cũ không phải không để ý này nọ nhừng ít nhất ngoài mặt cũng không có trở ngại gì.

Khi Tô Lạc hỏi thăm tình hình bên phía Lam Sam và Tống Tử Thành, Tống Tử Thành đã dự liệu trước để trả lời:

- Cũng không tồi, tất cả đều nắm trong bàn tay.

Tô Lạc cười khẽ:

- Anh có lầm không, có khi cô gái đó đang cố tình lấy anh làm mồi nhử đấy.

Giọng Tống Tử Thành trầm xuống:

- Tôi không bao giờ bị biến thành mồi nhử đâu.

Tô Lạc cũng không giải thích nhiều, trước mặt Kiều Phong, cư nhiên Tống Tử Thành cảm thấy tự tin tuyệt đối, nên cô chỉ cười cười, nói:

- Nói chung là anh cứ tóm gọn lấy Lam Sam là được.

- Ừ, còn về bên cô? Tình hình thế nào rồi?

- Còn có thể thế nào được, Kiều Phong cứ một mực nghĩ đến cô ta chứ sao. Hôm nay anh ấy nhờ tôi đến chỉ là để cho Lam Sam thấy, nên tôi mới

https://thuviensach.vn

lo lắng cho anh thôi. – Nói đến chuyện này, giọng của Tô Lạc cũng chẳng thể dễ chịu hơn.

Tống Tử Thành có phần hả hê:

- Hối hận à?

Giọng Tô Lạc lại càng lạnh lùng:

- Tống Tử Thành, đừng bắt tôi phải nói ra những lời khó nghe đấy.

Tâm trạng của Tống Tử Thành đang vui vẻ, nên tình nguyện nhường cô ta:

- Được, tôi không nói cái gì hết, cô cứ tiếp tục triển khai phát huy sức hấp dẫn của mình đi, với thủ đoạn của cô, tóm lấy một tay mọt sách ngu ngốc như thế có khác gì đang ăn một bữa sáng đâu, đúng không?

Hai người qua cơn giận lại tiếp tục bàn bạc lên kế hoạch bước tiếp theo với đối phương, để sao cho đôi bên có thể phối hợp thật ăn ý. Sau khi nói xong chuyện chính họ cũng không trò chuyện phiếm thêm, lập tức cúp máy.

Để điện thoại di động xuống, Tống Tử Thành vừa quay đầu lại, chợt hoảng vía.

---- Trên màn hình máy tính của anh toàn là gián.

- Biến đi! – Đầu Tống Tử Thành như muốn nứt ra, anh ta không hề nghĩ ngợi mà lấy di động nện vào, màn hình bị đập ầm ầm, máu mê nổ ra be bét. Tống Tử Thành lại chạy vào phòng làm việc, điên tiết tìm cả nửa ngày mới nhìn thấy một chai thuốc xịt côn trùng, anh quay lại xịt loạn lên ướt đẫm cả bàn khiến cả căn phòng nồng nặc mùi thuốc sát trùng.

Sau khi xịt xong, số lượng gián càng nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

Anh tỉnh táo lại, chịu đựng cảm giác buồn nôn để nhìn thật kỹ, mới nhận ra đấy là do máy tính của mình bị nhiễm virus.

- Biến đi! – Anh lại chửi tiếp, có lẽ cho đến thời điểm này chỉ có lời này mới có thể chuẩn xác nhất để thể hiện sự giận dữ của anh. Anh tắt máy tính, cố nhẫn nhịn, không biết phải trút giận vào đâu. Cuối cùng anh tìm thấy trong danh bạ số điện thoại của Kiều Phong, nhắn một tin: LOSER!

Kiều Phong không hề trả lời anh.

Đối phương không tiếp chiêu nên Tống Tử Thành không thể cứ giống như đàn bà con gái mà cứ chửi mắng mãi không buông tha, anh tức giận ném cái điện thoại, nghiến răng nghiến lợi nghĩ, cứ đợi đến khi anh tóm gọn Lam Sam rồi sẽ xử lý cái tên mọt sách ngu ngốc kia.

-----****--- ---

Trong lúc Lam Sam còn đang sầu não, Tiểu Du Thái cuối cùng kiếm được một số thuốc mê quý hiếm gì đó, nghe nói là rất có ích khi làm những chuyện bất chính. Lam Sam cầm vài viên thuốc mê bé xíu, mũi ngửi ngửi, rồi ném vào miệng.

Tiểu Du Thái hoảng hốt:

- Này này này, cái này không ăn lung tung được đâu. Nhổ ra nhanh!

- Không sao đâu. Để tớ nếm thử. – Trong miệng Lam Sam vẫn còn thuốc, cô nói. Sau khi thử hết chỗ thuốc kia, cô liền nhổ ra, lấy khăn giấy gói lại, ném vào thùng rác. Sau đó cô lại quệt miệng, thấy Tiểu Du Thái đang kinh ngạc nhìn mình đến mức mồm miệng vẹo vọ, cô khoát khoát tay:
- Không có chuyện gì hết, đây là thuốc mê bình thường.

- Cậu… Hình như rất có kinh nghiệm trong chuyện này. – Tiểu Du Thái nhìn cô đầy sung bái. – Nhưng không phải vì thế mà cậu được ăn lung tung

https://thuviensach.vn

đâu nhé.

- Yên tâm đi, tớ nói cho cậu biết, trong máu tớ có thành phần kháng tính đối với các loại thuốc mê, ngay từ bé cơ, người ta ăn vào thì choáng váng hôn mê, còn tớ ăn thì nhiều lắm cũng chỉ đau đầu.

- Hả? – Tiểu Du Thái cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. – Anh em nhà cậu ăn thuốc mê để lớn à?

- Không phải thế, tớ cũng không biết vì sao. Cậu biết không, khi tớ còn bé đã trông cực kỳ đáng yêu nhé, rồi có một lần mẹ tớ không để ý trông chừng tớ nên tớ chạy lung tung và gặp phải một tên buôn người. Hắn liền cho tớ uống thuốc mê, viên thuốc mê này được bọc trong kẹo nên tớ cứ tưởng là kẹo và ăn ngay như hắn bảo. Hắn ta đưa viên nào tớ ăn hết viên nấy, sau khi tớ ăn hết thuốc của hắn, hắn liền dỗ tớ đi cùng hắn vì nhà hắn còn rất nhiều. Đến lúc đó tớ đau đầu quá nên khóc toáng lên, khiến mọi người chú ý, hắn sợ quá chạy mất.

Tiểu Du Thái nghe xong hàm gần như rơi xuống đất:

- Sau đó thì sao?

- Sau đó mẹ tớ đưa tớ đến bệnh viện, bác sĩ tìm thấy trong người tớ có rất nhiều thành phần thuốc mê, dọa mẹ tớ sợ nhé. Nhưng vì tớ không ngất đi nên bác sĩ cho rằng đây là kỳ tích, ông ta còn tìm chuyên gia đến hội chuẩn cho tớ, lấy máu tớ để nghiên cứu, cuối cùng cũng không biết nghiên cứu thế nào, các chuyên gia nói rằng trong người tớ có tồn tại NST đặc thù chống lại các chất thuốc mê.

Vẻ mặt Tiểu Du Thái như rơi vào giấc mộng:

- Thật là thần kỳ…. này này, không phải cậu trêu tớ đấy chứ?

https://thuviensach.vn

- Tớ trêu cậu làm cái gì? Trên thế giới to lớn này thiếu gì chuyện lạ, tớ còn từng nghe đến loại virus khiến con người biến thành vật cách điện, có người còn không thể nhiễm bệnh SIDA, thậm chí người đó còn chẳng bao giờ đánh rắm cơ. Nghe nói vì trong cơ thể người đó có virus unprotein.

Hai cô nàng đang tiếp tục tám về những chuyện thần kỳ trên thế giới thì Lam Sam nhận được điện thoại của Tống Tử Thành. Tống Tử Thành hẹn cô đi cưỡi ngựa ở ngoại thành, Lam Sam không hề nghĩ ngợi mà đồng ý rồi vội vàng gọi cho Kiều Phong.

- Kiều Phong này, cuối tuần tôi định cùng sếp tổng chỗ chúng tôi đi cưỡi ngựa, anh không cần phải nấu cơm cho tôi đâu.

- Cưỡi ngựa à? – Kiều Phong nghiến răng, mặt dầy nói: - Tôi cũng muốn đi cưỡi ngựa, cô có thể đưa tôi đi cùng không?

Anh nói thẳng như vậy khiến Lam Sam lại có phần không chắc chắn, cô lấy lại bình tĩnh:

- Ngược lại dù tôi có muốn dẫn anh đi thì sếp tổng của chúng tôi có thể sẽ không thích anh đi cùng đâu…

- À, cứ vậy đi, để tôi tìm anh trai tôi, anh ấy có nuôi một con ngựa ở chuồng ngựa.

Lam Sam không ngờ anh lại dứt khoát đến vậy, dường như toàn bộ trọng tâm câu chuyện của anh đều đặt ở việc “cưỡi ngựa” chứ không phải “cô và Tống Tử Thành” Cô tức giận dập máy.

Đầu dây bên kia, sau khi Kiều Phong cúp máy, liền lên mạng tra tìm các thông tin căn bản, rồi lập tức gọi điện cho anh trai mình là Ngô Văn.

- Alo, Kiều Phong?

https://thuviensach.vn

- Anh, có có tài để mua được một con ngựa ở câu lạc bộ cưỡi ngựa XXX không?

- Không, đầu óc em bị sao thế Kiều Phong? Bây giờ không đi theo đuổi hạnh phúc của em đi lại chạy tới chạy lui mà đòi cưỡi ngựa là sao? Không phải em rất ghét ngựa à?

Kiều Phong chối bay chối biến mà thuật lại tình hình cho anh trai.

Ngô Văn nghe thấy vậy, hứng chí gào lên:

- Anh cũng muốn đi.

Kiều Phong thắc mắc:

- Anh đi làm gì?

- Hỗ trợ. Trợ trận, làm nóng, hiến kế, phá hoại, mọi thứ anh đều rất lành nghề nhé. – Ngô Văn có phần đắc ý: - Chuyện này em vốn chẳng có tiền đồ gì, đợi được em theo đuổi được Lam Sam thì đến mấy đời đây? Để anh trai em thân chinh hỗ trợ một phen.

Kiều Phong ngẫm lại, cuối cùng đồng ý.

Ngô Văn lại nói:

- Đem theo cái cô nàng đầu óc rấm rít Tiểu Du Thái kia nữa, cô ấy là bạn thân của Lam Sam, có thể sẽ phải dùng đến. Kể cả nếu không được việc gì thì cứ đập cho cô nàng một gậy vào đầu cho choáng váng, cũng không sợ không lôi được sự chú ý của Lam Sam sang phía mình.

- … Được.

PS: Lời tác giả: Có người hỏi tôi có thể viết một câu chuyện riêng về Ngô Văn và Tiểu Du Thái không. Về chuyện này xin trả lời là không. Đầu

https://thuviensach.vn

năm nay đi chỗ nào chẳng thấy Vương gia, tổng giám đốc thì còn không bằng chó, tôi có muốn viết thế nào cũng không có gì mới mẻ cho nên lười không thèm viết. Để anh chàng này đánh xì dầu tạo chút không khí là được rồi, nếu bạn đọc thật sự muốn xem thì tôi sẽ chỉ viết thêm 1 ngoại truyện về họ thôi.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 62

Tối

Lam Sam biết Kiều Phong và Ngô Văn cũng đến cưỡi ngựa, nhưng cô không ngờ nghiễm nhiên Tiểu Du Thía cũng định đi. Lam Sam thấy hơi kỳ lạ:

- Cậu không phải là không thích cưỡi ngựa à, sợ ngồi ê mông ý?

Tiểu Du Thái oán giận nói:

- Chính vì Ngô Văn muốn tớ ê mông nên mới đưa tớ đi cưỡi ngựa.

Lam Sam trầm ngâm một lúc, rồi đáp:

- Lời của cậu càng lúc càng hèn nhát nhé. Lam Sam cực kỳ thương cảm với Tiểu Du Thái. Cô đoán là Ngô Văn vẫn canh cánh trong lòng về sự việc lần trước nên vẫn chưa nguôi cơn giận, vì vậy mà trêu chọc Tiểu Du Thái.

Sau khi phỉ nhổ xong, Tiểu Du Thái nói một câu cốt khí đến phi thường:

- Sớm muộn gì ông đây cũng xin từ chức.

- Cậu bỏ được không đây?

- Đương nhiên là rất tiếc nuối rồi.

Lam Sam chẳng thể làm gì khác mà im miệng lại.

https://thuviensach.vn

-----***--- ---

Cưỡi ngựa vốn là một môn thể thao đốt tiền. Lam Sam vốn cũng rất yêu thích bộ môn cưỡi ngựa, chẳng qua niềm say mê này là do trước đây ông nội cô vốn là người chăn nuôi. Đến khi lên thành phố, cô hoàn toàn không còn khả năng cũng như tiềm lực kinh tế để phát triển sở thích này nữa. Người ta bỏ ra mấy triệu mua một con ngựa, cô nhiều lắm cũng chỉ dám bỏ ra mấy nghìn để mua một bộ trang phục cưỡi ngựa mà thôi.

Hiện tại, trong thành phố tương đối nhiều giống ngựa đắt tiền, hầu hết đều là các giống ngựa đua, một con ngựa tốt còn đắt hơn cả một cái xe oto có thể chạy êm ru nhưng hơi ít tiện nghi. Thế nhưng Lam Sam vốn không tìm hiểu nhiều về các giống ngựa này, từ bé đến lớn cô vốn chỉ biết đến loại giống ngựa bản địa Mông Cổ, cực ít có cơ hội được xem các giống ngựa có huyết thống quý tốc khác.

Tống Tử Thành đưa cô đi xem các loại ngựa trong câu lạc bộ, Lam Sam muốn hoa cả mắt. Chỗ này thức ăn cho ngựa rất tốt nên con ngựa nào thân hình cũng mạnh mẽ, lông trơn mượt, bờm bóng loáng, mười phần tinh lực, cực kỳ cực kỳ đẹp. Trong đó con ngựa đẹp nhất chính là con Tống Tử Thành đang cưỡi, một con ngựa giống Ả Rập. Con ngựa này màu trắng như tuyết, cao hơn các con ngựa khác một chút, đôi mắt to sáng sủa trong sạch trông như một nàng công chúa dịu dàng. Thấy Tống Tử Thành, nó rất hứng khởi, Tống Tử Thành để cho Lam Sam xoa đầu nó, nó cũng không hề né tránh, vô cùng ngoan ngoãn.

- Muốn cưỡi không? – Tống Tử Thành hỏi.

Lam Sam khá xoắn xuýt. Cô đương nhiên là muốn cưỡi rồi nhưng đây là con ngựa của Tống Tử Thành, nếu cô cưỡi nó thì đoán chừng sẽ phải ngồi chung một con ngựa với anh ta. Lam Sam thích cưỡi ngựa một mình hơn.

Ngay sau đó cô cười nói với anh:

https://thuviensach.vn

- Sếp tổng, cứ chọn đại cho tôi một con là được mà.

Tống Tử Thành còn có một con ngựa khác nữa. Anh dẫn cô đi xem, đó là một con ngựa đua giống Đan Mạch, màu xám, trên lưng đang thắt yên màu trắng như hoa tuyết, thoạt nhìn trông giống như một cái thảm cực kỳ duyên dáng. Nó thấp hơn con ngựa Ả Rập một chút, rất thích hợp cho nữ giới cưỡi.

Lam Sam thấy cũng không tồi, vừa định nói "Lấy nó đi" , đột nhiên mắt thấy có người dẫn một con ngựa cao lớn đi qua, trông con ngựa đó rất oai phong lẫm liệt nên cô không cố tình nhưng vẫn bị thu hút.

Cô không nhịn được đi ra ngoài xem, vừa đến cửa đã nhận ra người dẫn ngựa kia, cô liền thấy kinh ngạc.

… Đó cư nhiên lại là Kiều Phong.

Sau khi Kiều Phong nhìn thấy Lam Sam, anh hơi sửng sốt:

- Lam Sam, tại sao cô lại ở đây?

Lam Sam nghĩ làm gì có chuyện trùng hợp đến thế này, nếu mà như thế thì nhất định là ông trời đặc biệt kỳ vọng vào mối nhân duyên của cô và Kiều Phong rồi, cho nên mới cứ hết lần này đến lần khác trùng hợp đến vậy. Cô rất hứng chí, đi tới vây quanh xem con ngựa của anh:

- Của anh đây à?

Đó là một con ngựa đen to lớn, dáng tráng kiêt, long bóng loáng khỏe mạnh, toàn thân không một chút pha tạp nào, chỉ có bốn cái móng màu trắng như tuyết.

Kiều Phong gật đầu:

- Đúng vậy.

https://thuviensach.vn

Lam Sam rất thích giống ngựa oai phong này, gương mặt cô tỏ ra cực kỳ hâm mộ, cực kỳ muốn kiểm tra thêm nhưng lại không dám. Kiều Phong lại nói:

- Tính tình nó cũng không tốt lắm đâu, nhưng cô vẫn có thể cho nó ăn kẹo đấy.

Lam Sam vốn có mang theo kẹo, cô đút cho nó một cái. Nó rất nể mặt mà ăn ngay. Lam Sam nhẹ nhàng vuốt ve long nó, nhìn Kiều Phong, cười như không cười:

- Một dạng với anh.

Kiều Phong cúi đầu cười hì hì. Anh mím môi, tiếu ý nhè nhẹ khá rạng rỡ. Lam Sam nhìn anh, trong đầu lập tức nhớ đến một bài thơ:

Chỉ một cái cúi đầu dịu dàng ấy Như đóa sen trắng e thẹn trong gió xuân Cái gì nữa ấy ấy ấy nhỉ! Lam Sam đỡ đầu, không thể nhớ gì thêm!

Tống Tử Thành đứng cách không xa họ. Con ngựa Kiều Phong đang cưỡi chưa chắc Lam Sam đã có thể nhận ra nhưng chỉ cần liếc mắt anh đã nhận ra ngay, đó là con ngựa đua duy nhất ở đây: ngựa thuần chủng. Nếu nói về huyết thống cao quý thì nó chưa chắc đã được như con ngựa giống Ả Rập này, nhưng Lam Sam lại cứ vô cùng hiển nhiên cảm thấy hứng thú với con ngựa thuần chủng kia.

Cũng có thể là, yêu ai yêu cả đường đi không?

Đúng lúc Lam Sam chỉ vào con ngựa đen của Kiều Phong, hỏi anh:

- Anh có thể cưỡi nó được hay không đấy?

- Sẽ cưỡi.

- Thật không?

https://thuviensach.vn

- Sẽ cưỡi để chụp ảnh.

Lam Sam trợn mắt nhìn:

- Phí của trời.

Kiều Phong thấy cô thích như vậy, ngay lập tức biết thời biết thế nói:

- Hay cô cứ cưỡi nó đi? – Nói xong đưa dây cương cho cô.

Lam Sam dắt ngựa, có phần ngại ngùng:

- Nó không tốt à, còn anh thì sao?

- Tôi có thể đứng xem. – Xem cũng đủ hài lòng rồi.

Anh đã nói vậy, cô lại càng ngượng ngừng hơn, nhưng cô vẫn thấy luyến tiếc con ngựa này, do dự một chút cô nói:

- Thôi quên đi, để chị đây mang anh đi cưỡi ngựa được chứ?

- Hả?

- Tôi đưa anh đi cưỡi ngựa, có đồng ý không? Không thích thì thôi.

- Đồng ý đồng ý! – Kiều Phong vừa nói vừa chạy như điên như dại theo sau.

Lam Sam vừa đi ra ngoài vài bước chợt phát hiện ra có chuyện không hợp lý lắm: Cô cùng đến với Tống Tử Thành, bây giờ làm sao có thể để sếp tổng lại chỗ này để chạy đi chơi một mình đây! Cô quay lại định chào hỏi, đúng lúc thấy Tống Tử Thành đang đứng trước cổng chuồng ngựa nhìn họ với thái độ lạnh nhạt.

Lam Sam hơi chột dạ, liền chăm sóc Tống Tử Thành ngay:

https://thuviensach.vn

- Sếp tổng, chúng ta cùng đi được không? Càng đông càng vui.

Tống Tử Thành gật đầu, không hề từ chối, chỉ nói:

- Mọi người cứ đi trước đi, tôi còn có việc khác.

Lam Sam vội vàng đưa Kiều Phong đi theo.

Khuôn viên cưỡi ngựa được xây dựng trên một khu đất có địa thế bằng phẳng như thảo nguyên, ngoài kỹ thuật viên cưỡi ngựa cũng có một vài người cưỡi ngựa tự do. Lam Sam vốn chẳng hề nghiên cứu chút gì về bộ môn cưỡi ngựa nên ngay lập tức dắt ngựa đi cùng với Kiều Phong.

Từ đây, cô nhìn thấy Ngô Văn và Tiểu Du Thái đang cưỡi ngựa chạy đến. Tiểu Du Thái ngồi đằng trước Ngô Văn, khuôn mặt xoắn xuýt như cái bánh bao, thoạt nhìn trông khổ sở không sao tả hết được, mặc dù được nam thần nhà mình ôm eo nhưng trông cô nàng không hề hứng thú chút nào.

Vừa thấy Lam Sam, Tiểu Du Thái như thể tìm thấy vị cứu tinh:

- Lam Sam!

Ngô Văn có chút ngoài ý muốn. Theo như lời Kiều Phong kể thì Lam Sam vốn không thích cậu chàng, nhưng bây giờ lại nhìn thấy Kiều Phong nhanh chóng đưa cô nàng đến đây, cứ xem tình huống này thì không phải hỏng bét như lời cậu ta nói rồi.

Ngô Văn như bừng tỉnh: Sao anh lại tin vào lời Kiều Phong chứ? Đúng là ngu ngốc mà!

Lam Sam vờ như đang thương xót Tiểu Du Thái, cô cũng hơi đau lòng nên nói với Ngô Văn:

- Tổng giám đốc Ngô. Hay là để cho cô ấy nghỉ một lúc đi?

https://thuviensach.vn

- Ừ, - Ngô Văn lên tiếng đáp. – Chúng tôi sẽ ra bờ sông nghỉ ngơi, hai người cứ đi chơi trước đi. – Nói xong quay ngựa lại, đưa mắt nhìn Kiều Phong.

Lam Sam dứt khoát leo lên lưng ngựa, thân hình cô mạnh mẽ nhanh nhẹn như một con diều hâu khiến Kiều Phong kinh diễm. Thế nhưng đến phiên anh lại có phần sốt sắng, trước đây vốn số lần cưỡi ngựa đã có hạn, nên đương nhiên số lần lên ngựa cũng đồng dạng có hạn luôn, động tác của anh hơi bị trúc trắc. Lam Sam kéo tay anh lên, anh cầm tay cô mà hồn bay phách lạc như là một đại cô nương vậy. Lam Sam sốt ruột, lấy hết sức kéo anh lên, Kiều Phong dựa vào lợi thế chân dài, cố hết sức dẫm lên bàn đạp, lộn người một cái, cuối cùng cũng leo được lên.

Lam Sam dở khóc dở cười:

- Leo lên như vậy mà còn có ý định cưỡi con ngựa này cơ à?

Kiều Phong không trả lời, không đợi cô dặn dò đã chủ động ôm lấy eo cô cực kỳ cực kỳ tự giác.

Trong lòng Lam Sam đang nhảy nhót bang bang, cô lấy lại tinh thần hỏi anh:

- Làm gì thế hả?

- Tôi sợ.

- … - Thiên ngôn vạn ngữ lúc này cũng chỉ có thể hóa thành một tiếng thở dài mà thôi: Rốt cuộc tại sao mình lại đi thích cái loại hàng này chứ!

Trong khi Lam Sam thúc ngựa chạy trên đồng cỏ xanh dường như cô đã trở về đại ngàn mênh mông vô bờ bến, bỗng nhiên trong lòng cô cảm thấy trống trải, hăng hái. Vì lo Kiều Phong “sợ” nên cô không dám chạy quá nhanh, thế nhưng tốc độ này dường như cũng đang lấy mạng anh vậy. Tay

https://thuviensach.vn

anh đặt trên hông cô, xiết thật chặt, chỉ hận không thể để nó dính chặt vào cô luôn. Cằm anh đệm trên vai cô, nếu không phải vì hai người đều đội mũ thì chỉ sợ đã dán chặt lấy mặt cô rồi. Sau khi tốc độ đã chậm lại, động tác của Kiều Phong không hề thay đổi, anh vẫn dán chặt vào người cô như cũ, trang phục cưỡi ngựa mùa hè lại tương đối mỏng nên hầu như Lam Sam có thể cảm nhận được nhiệt lượng cuồn cuộn không ngừng của anh đang truyền sang cô. Hơi nóng này khiến khuôn mặt cô trở nên nóng bừng, trên trán là một tầng mồ hôi mỏng, khi có cơn gió thổi qua lại nhanh chóng trở nên mát lạnh.

Tuy trái tim vẫn đập loạn xa như một chú cá đang tung tăng trên mặt nước nhưng thật thần kỳ, đầu óc Lam Sam như được một cơn gió trên thảo nguyên thổi cho thông suốt, cô bỗng sáng tỏ. Cô cúi xuống nhìn đôi bàn tay trắng nõn đang ôm chặt lấy hông mình, khe khẽ mỉm cười.

“Thích” đúng là một cảm giác rất khó để nhận định, chỉ sợ có khi đến Kiều Phong cũng chưa chắc đã rõ rốt cuộc anh chàng có thích cô hay không, vậy làm sao cô có thể thấy rõ được đây?

Nhưng ít nhất anh ấy cũng không hề ghét cô nhé.

Lam Sam nhận ra chính mình đang rơi vào một chiến lược sai lầm, từ nhỏ đến lớn cô luôn được người khác theo đuổi, cô giống như một con khổng tước kiêu ngạo, chỉ biết lựa chọn trong số những người theo đuổi mình. Cô luôn dùng thái độ xem xét và chờ đợi để nghênh đón tình cảm của chính mình, trước khi trao tình cảm của bản thân nhất định phải xác định rõ tình cảm của đối phương. Vấn đề là, nếu cô như vậy, tại sao Kiều Phong lại không thể cũng như vậy được chứ? Tên tiểu tử này điều kiện tốt hơn cô chạy xa mấy con phố, đi đến đâu mà không có hoa thơm cỏ lạ vây quanh, bản thân anh ta lại đầu óc ngốc nghếch, làm sao có thể trông cậy vào việc anhta sẽ thông suốt rằng mình thích ai, chủ động theo đuổi ai đây?

Thật không đáng tin cậy chút nào…

https://thuviensach.vn

Nói đi nói lại, bản thân hai người đều dựa vào điều kiện ai là người thể hiện tình cảm trước, một khi đã gặp nhau nói chung là sẽ có một bên nên chủ động một chút.

Lam Sam xoa cằm, nếu cô cất lời trước Kiều Phong, có khác nào cô đang tiến một bước chủ động trước anh. Thật ra, để phát triển tình cảm chưa chắc đã cần phải đợi đối phương rung động trước rồi mới ra tay, thừa dịp tên tiểu tử này còn đang ngây thơ, nhanh tay chiếm luôn anh chàng thì có gì là không thể làm được nữa nào?

Còn nữa, kể cả nếu theo đuổi không được, dù sao trong mắt Kiều Phong, hình tượng thâm căn cố đế của cô vốn là "Háo sắc" rồi, cô còn suýt nữa vạch quần anh ra, nhưng anh cũng chưa bao giờ xa lánh mà vẫn rất lịch sự chân thành coi cô là bạn bè, thật rộng rãi biết bao. Nên chắc chắn anh sẽ không thiếu phong độ mà sau này không thèm để ý đến cô nữa đâu.

Càng nghĩ càng thấy ý đẹp lời hay, sau một hồi tâm tình rối loạn, khi đã hiểu ra, Lam Sam cảm thấy sảng khoái như thể vừa vạch đám mây mù để nhìn thấy trăng sáng.

Cô và Kiều Phong cùng đứng bên bờ sông, hai người xuống ngựa, ngồi ngắm phong cảnh. Ngồi được một lúc Lam Sam ngửa người nằm trên bãi cỏ, hai tay gối sau gáy, thỉnh thoảng lại có một vài con ngựa chạy qua để lại những âm thanh bên tai cô rất rõ ràng.

Hai người cùng ném mũ cưỡi ngựa sang một bên, lúc này mái tóc Lam Sam đang xõa ra, trải dài đen nhánh trên thảm cỏ, hòa hợp với sắc trắng của khuôn mặt và ngũ quan kiều diễm khiến trái tim Kiều Phong đang đạp thình thịch rối loạn cũng phải cười khúc khích nhìn cô.

- Vì sao?

Lam Sam đáp:

https://thuviensach.vn

- Vui mà.

- Vì sao lại vui?

Lam Sam ngoắc tay gọi anh:

- Qua đây thì tôi nói cho anh biết.

Kiều Phong ghé tai tiến lại, một tay anh chống bên tóc cô, người anh nghiêng xuống, động tác rất thong thả, như một đám mây trong sáng đang bay đến.

Lam Sam thấy anh rất nghe lời mà ghé tai qua, hôm nay anh mặc một bộ trang phục cưỡi ngựa cơ bản với áo sam đen, áo sơ mi trắng, sạch sẽ như chưa hề vương một hạt bụi. Chiếc cổ trắng như ngọc, đôi tai xinh đẹp, vành tai dày, khiến người ta cực kỳ muốn sờ lấy.

Kiều Phong đợi một lúc, không thấy Lam Sam nói gì, anh thắc mắc quay sang nhìn mặt cô. Khi hai người đối mặt nhau, khoảng cách gần sát, chỉ cần anh cúi nhẹ là có thể hôn lên khuôn mặt cô. Kiều Phong mím môi lại, nhìn sâu vào đôi mắt cô. Đôi mắt cô vẫn ánh lên ý cười, anh không thể thấy rõ. Anh lấy hết can đảm, cảm thấy hành động tùy tiện của mình có phần không hợp lý, ngay lập tức thở dài, ngửa đầu ngồi dậy.

Lam Sam đột ngột giữ vai anh lại.

Kiều Phong xốn xang, anh lấy hết bình tĩnh nhìn cô, thấp giọng hỏi cô:

- Cô muốn làm gì?

Ánh mắt Lam Sam từ từ trượt xuống dưới, lướt qua sống mũi anh, rơi đến đôi môi anh, cô đang muốn tiến sát vào, chợt nghe thấy tiếng vó ngựa hí vang trời.

https://thuviensach.vn

Hai người đều khá kinh ngạc, Lam Sam rời sự chú ý, nhìn thấy cách đó không xa có một con ngựa trắng xinh đẹp đang đứng lại. Người đàn ông lạnh lẽo nghiêm nghị đến dọa người đang nhìn chằm chằm vào họ, sự phẫn nộ và cay nghiệt không sao có thể che dấu trong ánh mắt.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 63

Bày Tỏ

Ngày hôm đó, Tống Tử Thành tự rời khỏi trường đua ngựa, có vẻ anh ta đã thật sự nổi giận.

Lam Sam nghĩ, anh ta nổi giận chẳng phải vì ghen tuông gì hết, nếu không thì thật quá khôi hài. Anh giận phần lớn là vì sự chần chừ của cô, muốn được lòng cả hai bên, không tôn trọng đến vị soái ca lãnh khốc cuồng bá là anh ta. Nhưng có trời đất chứng giám nhé, Lam Sam mới là người không muốn bắt cá hai tay, thế nhưng nếu để Tống Tử Thành biết chuyện cô dùng anh ta làm lá chắn thì chắc anh ta sẽ càng giận hơn nữa mất.

Cho nên cứ đàng hoàng xin lỗi anh ta thì hơn, đến lúc đó thì đừng nói gì hết, chịu đánh chịu mắng, chắc rồi Tống Tử Thành sẽ chẳng coi cô là gì nữa đâu.

Quyết định làm theo chủ ý này, Lam Sam chủ động gọi cho Tống Tử Thành hi vọng có thể nhờ vả anh ta nể mặt chút.

Tống Tử Thành rất rộng rãi trả lời:

- Hiện tôi đang ở hội sở XX, em qua đây đi.

- Hiện, hiện tại? – Lam Sam hơi bị mộng mị, bây giờ đang là 4 giờ chiều, cô còn chưa được tan sở mà.

- Không đến?

https://thuviensach.vn

- A, đến, đến. – Lam Sam không thể làm gì khác hơn là xin lão Vương nghỉ sớm, bỏ qua ánh mắt ai oán của lão Vương khi phất tay cho cô đi. Lam Sam tính toán là dù sao bây giờ cô cũng đang đuối lý, nên tốt nhất là cứ đến gặp Tống Tử Thành, xem anh ta muốn như thế nào thì làm như thế đó vậy.

Lam Sam cứ tưởng sẽ gặp đám hồ bằng cẩu hữu của Tống Tử Thành ở hội sở, nhưng cô không ngờ trong phòng bao rộng lớn chỉ có mỗi Tống Tử Thành. Anh đang ngồi trên salon, hai chân xếp bằng, tay đặt giao nhau trên đùi, khuôn mặt không hề biểu lộ một chút tình cảm nào, thái độ và tư thế giống như đang ngồi nghe nhân viên báo cáo tình hình công việc. Trên bàn nước trước mặt anh có đặt một cái gạt tàn thuốc lá lóng lánh, trong đó có rất nhiều tàn thuốc.

Lam Sam thấy là lạ, cô đi tới bên cạnh anh, cũng không dám tiến lại quá gần.

- Sếp tổng – cô mở miệng nói chuyện trước.

Tống Tử Thành lại cắt lời cô:

- Dùng tôi là mồi nhử à?

Lam Sam che miệng, cô kinh ngạc. Hóa ra anh đã sớm phát hiện ra rồi ư? Cũng khó trách, trong nhà chưa tỏ ngoài ngõ đã tường, cô luôn cho rằng ngoài ngoài chẳng biết gì, nhưng một cao thủ tình trường như Tống Tử Thành chẳng lẽ lại không dễ dàng nhận ra ư?

Lam Sam chột dạ cúi đầu:

- Xin lỗi.

Tống Tử Thành nhếch miệng nở một nụ cười khinh thường, anh cười đến vô thanh vô tức. Anh nói:

https://thuviensach.vn

- Lam Sam, em là người đầu tiên đấy.

- Hả?

- Em là người con gái đầu tiên dám đối xử với tôi như thế, coi tôi là lá chắn, là con tốt thí, hư tình giả ý, dùng xong lại chạy theo người đàn ông khác mắt qua mày lại rồi đá văng tôi. – Tống Tử Thành vừa giải thích, ngữ điệu của anh càng ngày càng trầm lắng, nói xong lời cuối cùng, anh giơ ngón cái về phía cô: - Lam Sam, em thật trâu bò đấy.

Lam Sam bị anh nói vậy cảm thấy vô cùng xấu hổ, chỉ còn cách hết lần này đến lần khác nói xin lỗi:

- Xin lỗi…

Tống Tử Thành hít sâu:

- Tôi không muốn nghe thấy hai chữ này nữa.

Lam Sam ngậm miệng, chẳng còn biết nói gì.

Tống Tử Thành bỗng hỏi:

- Tôi có chỗ nào không bằng hắn chứ?

Lam Sam nhất thời nghe chưa hiểu gì hết:

- Cái gì cơ?

- Tôi nói, tôi có chỗ nào không bằng Kiều Phong.

Lam Sam an ủi anh ta:

- Không phải sếp không bằng anh ấy, chẳng qua là do mắt mũi tôi không tốt, nên mới đi thích anh ấy…

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành lại cười nhạt, hỏi lại cô:

- Có phải em vẫn cho rằng tôi chỉ chơi bời đúng không?

Đúng nhé…. Lam Sam cố nén lại cái gật đầu, anh đột nhiên quay đầu, nhìn cô qua màn khói mịt mù lượn lờ bao quanh. Anh hỏi:

- Nếu như tôi nói rằng, tôi nghiêm túc, vậy em có tin không?

Lam Sam ngẩn người, trong làn khói trắng cô không thể nhìn thấy rõ sắc mặt anh, nhưng với những lời khôi hài này cô không biết phải làm sao cho phải:

- Ha ha…

Sau đó Tống Tử Thành nghiêng đầu sang chỗ khác, anh không nhìn cô nữa, cũng không thèm nói gì mà chỉ hừ một tiếng:

- Dù sao đến chính tôi cũng chẳng tin được.

- Sếp cứ yên tâm, tôi cũng không tin đâu.

Các ngón tay Tống Tử Thành khẽ hơi run lên, đến khi anh ta ý thức được thì tàn thuốc đã rơi xuống thảm. Anh khom lưng dập tắt điếu thuốc, rung chuông gọi mang rượu đến.

Lam Sam cẩn thận quan sát anh, thấy anh vẫn cứ lạnh lùng nghiêm nghị, thái độ cũng không có nhiều chuyển biến, chỉ hàng mi hơi chớp chớp thể hiện sự mệt mỏi, dường như tối hôm qua anh không hề nghỉ ngơi. Cô ngồi trên ghế salon, xiết chặt hai ngón tay mình, nói:

- Sếp tổng, những điều cần nói tôi đã nói cả rồi, nói chung là chuyện này là do tôi sai, tôi xin được nhận lỗi với ngài. Ừ, tôi còn có việc nên xin phép về trước được không?

https://thuviensach.vn

- Sao phải vội! – Tống Tử Thành nhích người lại gần ghế của cô, lúc này nhân viên phục vụ đã bê rượu vào, khui chai, định rót cho họ, nhưng lại bị Tống Tử Thành ngăn lại.

Tống Tử Thành tự rót một ly rượu đỏ, đưa đến trước mặt Lam Sam: - Lam Sam, cạn ly rượu này, hai ta thanh toán hết nợ nần.

- Được. – Lam Sam nhận ly rượu đỏ, ngửa cổ uống, trên chai có ghi nồng độ rượu không quá cao, nhưng nếu uống một hơi cạn ly cũng sẽ khó chịu, sau khi uống xong cô vỗ vỗ ngực, đưa chiếc ly rỗng đến trước mặt Tống Tử Thành: - Sếp, ngài đã vừa lòng chưa?

Tống Tử Thành gật đầu.

Lam Sam lại muốn đi, lần thứ hai Tống Tử Thành ngăn cản cô:

- Lam Sam em có thể ở lại nghe tôi hát một bài được không?

Dù sao lời cũng đã nói rất nhiều, có ở lại nghe thêm vài bài hát cũng chẳng sao cả, Lam Sam gật đầu, lại một lần nữa ngồi xuống ghế.

Tống Tử Thành chọn một bài hát lời Việt rất cũ gọi là “Vẫn cứ yêu em”. Giọng anh hơi có khuynh hướng thiếu cảm xúc, thật sự không thích hợp với những bài hát trữ tình thế này, thế nhưng từng chữ từng lời anh lại nhấn vô cùng chuẩn xác, giai điệu cũng rất chuẩn, Lam Sam nhận ra sự ai oán trong đó, không hiểu sao lòng cô chợt thấy rất phiền muộn.

Hát hết bài hát này, anh dường như càng thích thú, lại hát lại một lần nữa.

Lam Sam nhận ra một điều không thích hợp lúc này – cô bỗng cảm thấy nhức đầu. Lẽ ra Tống Tử Thành hát cũng không phải quá khó nghe, sao cô lại nhức đầu thế này chứ? Cô gần đây không bệnh tật gì, hôm qua ngủ cũng rất ngon, sao vừa uống một ly rượu đã…

https://thuviensach.vn

Đợi đợi, rươu?

Cô uống rượu chẳng bao giờ đau đầu, nhưng nếu cô uống thuốc thì sẽ rất đau đầu…

Lòng Lam Sam rất kinh hoàng, cô hoảng sợ đến toát mồ hôi, nếu cô đoán không nhầm, chắc chắn trong ly rượu kia đã bị bỏ thuốc mê, còn về phần mục đích, cứ nhìn thái độ Tống Tử Thành trước mắt không để cho cô đi, ừ, không cần phải nói cũng biết được mục đích rồi.

Tống Tử Thành vừa hát, vừa quay lại nhìn cô, anh mỉm cười với cô.

Lam Sam cũng dạn dĩ cười lại, cô day day thái dương, giả vờ mệt mỏi gật gật đầu.

Tống Tử Thành liền quay lại tiếp tục hát.

Lam Sam lén lấy điện thoại di động ra, nhấn số Kiều Phong, sau đó cô ném xuống đất, dùng chân nhẹ nhàng đá một cái, rất bí mật.

Cô ôm đầu, thoáng lên giọng nói:

- Chỉ mới uống một ly đã khiến tôi choáng váng thế này, tửu lượng đúng là ngày càng kém rồi.

Tống Tử Thành cười nói:

- Nếu mệt thì cứ ngủ đi, nếu ồn ào quá thì để tôi tắt nhạc. – Nói xong thì tắt nhạc luôn.

Sau khi tắt nhạc, anh ta phát hiện ra cô đã ngủ. anh dán sát vào người cô, nắm lấy cằm cô, quơ quơ, khi thấy cô cau mày nhưng không tỉnh lại, anh cười nhạt:

https://thuviensach.vn

- Coi tôi là thằng ngu. – để đùa giỡ, em nghĩ rằng tôi có thể dễ dàng bỏ qua như vậy sao?

Lam Sam hoảng hốt đến mức lòng bàn tay toát mồ hôi ướt sũng, quả nhiên cô đã đoán không sai, Tống Tử Thành đang muốn mê – gian cô! Cô không dám hành động thiếu suy nghĩ, sự cách biệt về thể trạng giữa hai người là quá lớn, cô chỉ có một cơ hội để phản kháng, nên cô không thể tùy tiện lãng phí.

Tống Tử Thành đẩy cô ngã xuống, đặt hai chân cô lên ghế salon, đặt nằm ngang, anh ta lấy ngón tay vuốt ve gò má cô, rồi thấp giọng nói:

- Lam Sam, em không nên đối xử với tôi như vậy.

Anh chợt thấy khổ sở, kể cả anh không muốn thừa nhận, nhưng anh vẫn biết, anh không hề đối xử với cô giống như với những người phụ nữ khác, anh thận trọng tiếp cận cô, trong lòng luôn canh cánh lo âu để lấy lòng cô, anh chưa bao giờ muốn dùng thủ đoạn để đối phó với cô, cho dù là một cái hôn trộm anh cũng khinh thường.

Vậy sao cô có thể đối xử với anh như vậy.

Anh càng chú tâm bao nhiêu, lại càng nực cười bấy nhiêu.

Tống Tử Thành thở dài, chịu đựng sự đau đớn đầy ủy khuất trong lòng, anh nói:

- Đừng tưởng muốn đến thì đến, muốn đi thì đi, em đã đến nơi này với tôi thì cứ để lại một vài thứ đã.

Anh nghiêng người, từ từ hôn lên cổ cô, Lam Sam cảm thấy buồn nôn, cô cố nén tâm trạng khó chịu này, dựa vào sự tiếp xúc thân thể để phác họa trong đầu tư thế của anh ta. Hai chân anh ta đang tách ra để quỳ trên người cô, hai tay chống lên người cô nên không trực tiếp tạo cho cảm giác áp bức.

https://thuviensach.vn

Lam Sam cố lấy lại bình tĩnh, cô từ từ mở mắt, ngay khi Tống Tử Thành chưa phát hiện ra sự thay đổi của mình, bờ môi anh vẫn đang di chuyển xuống phía dưới, những nụ hôn rơi trên xương quai xanh của cô, cô âm thầm quỳ cao gối, đột ngột hướng về phía trên.

Tống Tử Thành hét lên thảm thiết, ngã xuống đất, cả người anh ta đập vào bàn nước, đẩy cái bàn văng ra xa hai mét.

Lam Sam vỗ vỗ tay, nhặt điện thoại di động dưới mặt đất lên, cô thấy cuộc trò chuyện của cô và Kiều Phong vẫn tiếp tục nên nói qua di động:

- Kiều Phong.

- Lam Sam. – Đầu dây bên kia, giọng Kiều Phong có vẻ hổn hển, dường như hơi run rẩy, anh hỏi: - Lam Sam, không sao đấy chứ?

Lam Sam đưa mắt nhìn xuống mặt đất thấy Tống Tử Thành như đống giấy vàng, anh ta đau đớn đến mức không còn sức để kêu rên, chỉ còn sót lại một cảm giác ạnh lẽo. Lam Sam cười nói:

- Tôi không sao, vẫn còn tốt chán. Kiều Phong này, tôi nghĩ ở bên cạnh anh lâu ngày, chỉ số thông minh cũng nâng cao tương đối đấy.

Kiều Phong thở dài một hơi:

- Tôi báo cảnh sát rồi, bây giờ cứ ra ngoài đi, tôi sẽ đón.

- Không cần đâu, tôi tự về được.

Lam Sam cất thẳng điện thoại vào túi, cô ngồi xổm xuống, vỗ vỗ lên mặt Tống Tử Thành, cười hì hì:

- Miệng thì nói muốn nhưng cơ thể thì vẫn thành thật hơn nhỉ!

Tống Tử Thành:

https://thuviensach.vn

- ….

Anh lầm bầm gọi tên cô, giọng anh yếu ớt lại hàm hồ:

- Lam Sam, Lam Sam…

Lam Sam đứng dậy đi ra ngoài, sau lưng cô vẫn còn tiếng anh gọi cô:

- Lam Sam, đừng. – Giọng nói đầy phẫn nộ, lại có phần bất đắc dĩ, xen lẫn sự bi thương nhè nhẹ.

Lam Sam cũng không hề quay đầu lại, cô nghênh ngang đi ra ngoài, vừa nhìn thấy người phục vụ vừa bê khay rượu vào, trong ánh mắt hắn vẫn còn rõ sự né tránh, Lam Sam lao đến túm cổ áo hắn, giận dữ:

- Muốn chết hả!

Người phục vụ run sợ trước khí thế bừng bừng của cô:

- Nữ hiệp xin xin tha tha mạng, là do Tống công tử bắt tôi phải làm như vậy.

Lam Sam ném hắn ra, đưa mắt cảnh cáo, người phục vụ không biết đã ngộ ra điều gì, liều mạng gật đầu.

Cô đi ra khỏi hội sở, liền nhìn thấy hai chiếc xe cảnh sát đang gầm rú tiến vào, cảnh sát lao vào trong hội sở, chỉ một chốc lát sau đã áp giải Tống Tử Thành ra ngoài, Lam Sam ẩn trong đám đông quần chúng vây xem, chỉ có thể cảm thán rằng hiệu suất làm việc của cảnh sát nhân dân ngày càng cao rồi. Cô đâu có biết rằng Kiều Phong đã định vị chính xác vị trí của Tống Tử Thành và cô, chỉ hận không thể đọc luôn cả số phòng bao thôi, nên khi cảnh sát ra quân thì đương nhiên hiệu suất phải cao rồi.

Cô do dự không biết nên tiến hay lùi. Cưỡng dâm chưa thành là tội danh có thể khởi tố, đến lúc đó dù làm lớn chuyện cũng rất nhiều khả năng không

https://thuviensach.vn

thành công. Thật ra Lam Sam không quá mong muốn đẩy người khác đến tình trạng như vậy, vì dù sao cô cũng là người đuối lý trước, hơn nữa hiện người thua thiệt hơn lại là anh ta. Nhưng nếu cứ buông tha cho anh ta như vậy cô lại cảm thấy không cam lòng.

Cô cứ cân nhắc mãi, quyết định tạm thời không đi theo cảnh sát mà đứng ngoài hội sở đợi Kiều Phong.

Kiều Phong lao ra từ một chiếc taxi, chỉ liếc mắt đã nhìn thấy Lam Sam, anh chạy đến như một cơn gió, một tay kéo cô, ôm cô vào lòng.

Mũi Lam Sam cảm thấy ê ẩm rồi, lòng cô mềm mại đến lạ thường. Cô ôm anh một lúc thật lâu, rồi nói:

- Em không sao.

Kiều Phong:

- Làm anh sợ muốn chết.

Lam Sam thầm nghĩ, anh lo lắng cho cô như vậy, hẳn là anh cũng thích cô một chút nào đó chứ nhỉ? Tuy rằng anh không hề ý thức được điều đó…

Nghe nói Lam Sam không định truy cứu hành vi phạm tội của Tống Tử Thành, mặc dù trong lòng Kiều Phong có chút buồn bực, nhưng anh ngược lại không thèm ngăn cản. Dù vậy anh vẫn đưa cô đến bệnh viện để kiểm tra một lượt, thứ nhất để đảm bảo rằng thân thể cô hoàn toàn không có vấn đề, thứ hai là để kiểm tra nồng độ thuốc mê trong máu, cứ lấy để làm chứng cứ, ai biết sau này có cần phải dùng đến hay không chứ.

Sau khi về nhà, Kiều Phong chuẩn bị một bữa tiệc lớn để an ủi Lam Sam. Lam Sam ăn một cách vô cùng cảm động, thật hiếm khi cô không ăn vội ăn vàng mà nhai nuốt chầm chậm, thỉnh thoảng lại nhìn anh âu yếm.

https://thuviensach.vn

Cô vừa ăn vừa mong muốn, người đàn ông này, cô đã quyết định rồi.

Ăn xong cơm tối, hai người cùng ngồi nói chuyện phiếm trên sofa, Kiều Phong hỏi Lam Sam tại sao lại định tha cho Tống Tử Thành.

Lam Sam thở dài:

- Thực ra em sợ anh ta trả đũa, anh cũng biết mà, lai lịch của anh ta không nhỏ, em không thể trêu chọc được, ai mà biết ép anh ta thì sẽ xảy ra chuyện gì nữa đây?

Kiều Phong không phục:

- Lai lịch của anh cũng không nhỏ đấy.

Lam Sam thấy hơi buồn cười:

- Ừ, trên đời này anh là thiên tài lợi hại nhất, được chưa nào?

Kiều Phong muốn nói lại thôi.

Lam Sam khoát tay, lại nói:

- Hơn nữa vụ án này bằng chứng phạm tội không rõ ràng, trên người em lại không có vết thương, đúng không? Ngược lại anh ta, ha ha…. Tuy có kết quả xét nghiệm trong máu em có thành phần thuốc mê nhưng em uống vào lại không có vấn đề gì, chuyện này cũng không được xem là tốt. Anh ta có tiền có thể sai khiến được cả ma quỷ, mới chỉ mân mê tay chân một chút, việc gì em phải lãng phí nửa ngày để sau này đắc tội với anh ta, cuối cùng chỉ vứt đi, tội gì phải thế chứ.

- Chỉ cần em muốn, chắc chắn sẽ có biện pháp.

- Thôi quên đi. – Lam Sam lắc đầu nhìn anh. – Thế nhưng hôm nay cám ơn anh nhé.

https://thuviensach.vn

- Không cần phải khách sáo với anh.

- Tô Lạc có phải là bạn gái trước của anh không?

Câu hỏi của cô quá mức đột ngột khiến Kiều Phong hơi giật mình sửng sốt, một lát sau anh mới gật đầu:

- Đúng vậy.

Tuy đã sớm biết đáp án này, nhưng khi Lam Sam nghe chính miệng Kiều Phong thừa nhận, cô vẫn thấy hơi buồn. Cô hỏi tiếp:

- Hai người ở bên nhau bao lâu? Sau đó vì sao lại chia tay?

- Chúng tôi ở bên nhau nửa năm, trong đó có bốn tháng cô ấy léng phéng gian díu với Tống Tử Thành, sau đó chia tay.

Lam Sam không biết phải nói gì, cô dừng lại, nói thêm một câu:

- Đúng là nhân tài.

Kiều Phong nói:

- Thật ra bọn anh không hẳn là ở bên nhau.

- Vì sao? Cô ấy không phải là người anh đã chọn được trong vạn người à?

- Sao em biết? – Kiều Phong khá kinh ngạc. – Cô ấy đúng là người đã vượt qua hết tầng tầng lớp lớp các bài test và là người cuối cùng trúng tuyển, nhưng sao em lại biết được chuyện này?

Lam Sam không trả lời, hỏi ngược lại:

- Em cứ luôn có một vấn đề cực kỳ tò mò nhé, vì sao ở nước ngoài lại có nhiều người theo đuổi anh vậy?

https://thuviensach.vn

- Bởi vì trong trường anh lưu truyền một tin đồn, ai hẹn hò với anh có thể được anh nấu cơm cho, nếu trở thành bạn gái của anh thì sẽ có thể hàng ngày đều được ăn cơm do anh nấu rồi. Rất nhiều cô nàng vì tham ăn, muốn ăn cơm anh nấu nên hy vọng được hẹn hò với anh.

- Hóa ra là cơm phiếu à. – Lam Sam hiểu rồi, cô còn suy từ một thành ba: - Hơn thế anh ngốc nghếch như vậy, bọn họ sau khi ở cùng với anh còn có thể bắt cá hai tay tìm thêm người khác, à, chính là kiểu này. Chả trách mà em gái nào cũng muốn đè anh ra.

Kiều Phong thấy xấu hổ, anh xoay mặt đi, nhỏ giọng nói:

- Em không phải là vẫn luôn ăn đó sao.

Lam Sam cười hì hì tiến lại, bẻ khuôn mặt anh quay lại đối diện cô. Cô hỏi:

- Anh thật sự bây giờ không còn chút tình cảm nào đối với Tô Lạc à?

Kiều Phong hơi suy nghĩ, rồi đáp:

- Đối với tình hình lúc đó, Tô Lạc đúng là một cô gái hoàn mỹ, bài kiểm tra viết đạt điểm tối đa, khảo sát tính cách cũng vô cùng xứng đôi với anh, cô ấy tựa như một tổ hợp phương trình microphone dạng hoàn mỹ vậy.

- Cái.. gì…. Hoàn mỹ.?

- Tổ hợp phương trình microphone. Đó là một tổ hợp phương trình vi phân, do nước Anh…

Lam Sam hoảng sợ vội vã xua tay:

- Dừng lại, em không có hứng thú với chuyện này, ừ, nói tiếp về Tô Lạc đi.

https://thuviensach.vn

- Không có gì đáng nói cả, tuy rằng cô ấy là tổ hợp phương trình microphone nhưng lại chỉ thích hợp với chuỗi hàm vĩ mô, đối với loại hàm vi mô giống như anh, cô ấy cần…

Lần thứ hai Lam Sam cắt lời anh:

- Nói tiếng người đi.

- Bọn anh không hợp.

Lam Sam gật đầu, nói sớm như vậy chẳng phải tốt hơn à. Tiếp theo cô sẽ hỏi thẳng anh:

- Vậy vì sao anh và cô ấy còn đi cùng với nhau?

- Bởi vì anh hy vọng em sẽ ghen.

- !! – Lòng Lam Sam chợt trống rỗng, cô kinh ngạc há cả mồm, sau đó nhận ra hành động của mình rất thiếu nữ tính nên che miệng nhìn anh.

Kiều Phong nhìn cô chăm chú, dường như có những cơn sóng dịu dàng va đập vào lòng anh:

- Em không tin à?

- Em… tin! – Lam Sam gật đầu, hơi thở của cô cũng không còn bình tĩnh nữa. – Anh anh anh thích em ư?

Kiều Phong cúi đầu không dám nhìn cô, giọng anh thấp thấp, anh hỏi:

- Anh có thể thích em được không?

Phải chứ, có thể mà!

Lam Sam thật quá kích động. Kiều Phong cư nhiên lại thích cô! Thích cô! Thích cô! ! Gào khóc oa oa!!!!

https://thuviensach.vn

Kiều Phong cúi đầu, lại hỏi:

- Anh có thể theo đuổi em được không?

- Đương nhiên là được rồi. – Lam Sam ôm ngực, thầm nghĩ, mẹ kiếp tên tiểu yêu tinh nhà ngươi có thể đập chậm chậm lại một chút được không? Máu trong người ta đang chảy ngược hết cả rồi.

Có được câu trả lời khẳng định đầu thuyết phục của Lam Sam, Kiều Phong thở dài:

- Lam Sam….

Lần thứ ba Lam Sam cắt lời anh:

- Ngượng quá, em thấy hơi mệt, em phải về nghỉ trước.

Cô ôm ngực, chân lảo đảo bước đi.

Kiều Phong có phần không yên tâm:

- Em không sao đó chứ?

- Không sao hết, anh đừng có qua đây.

Lam Sam đi ra ngoài, vừa đóng cửa lại, liền sung sướng đá ba phát thật cao. “Yes!” Cô quá hưng phấn, cô thật sự không sao có thể diễn đạt hết được, lúc này đối mặt với cánh cửa nhà Kiều Phong, cô chỉ có thể khoa chân múa tay vui sướng, hứng khởi. Cô vừa nhảy vừa hát:

- Cây táo nhỏ, anh là của em, yêu anh đến vậy anh còn chê ít, khuôn mặt hồng hồng nhỏ nhắn ấm áp lòng em, thắp sáng lên ngọn lửa sinh mạng em – lửa lửa lửa lửa!

https://thuviensach.vn

Cô nhảy nhót quanh cái chốt cửa hình cây táo nhỏ của Kiều Phong mấy lần, cô bỗng cảm thấy tâm trạng sung sướng như đang dạo chơi ở chốn bồng lai tiên cảnh vậy.

Chỉ có một từ: thoả mãn!

Ngay khi cô còn đang chỉ vào cánh cửa xinh đẹp để thể hiện suy nghĩ và tình yêu thì, đột nhiên cánh cửa mở ra.

Kiều Phong đứng ngay trước cửa, đôi mắt anh ánh lên ý cười dịu dàng nhìn về phía cô. Lúc này nụ cười của anh không hề ngượng ngùng, mà vô cùng thoải mái, vừa đẹp vừa rạng rỡ, như một rừng hoa đỗ quyên đang bừng nở.

Bố khỉ! Lam Sam ngượng muốn chết, không kịp nghĩ nhiều, quay đầu chạy trốn.

Kiều Phong rảo bước đuổi theo, một tay anh bắt cô trở lại. Anh ôm chặt lấy hông cô từ phía sau, không để cho cô có thể mở cửa vào nhà. Khuôn mặt anh dán lấy tai cô, anh cúi xuống cười, nụ cười của anh dường như ngọt tựa ly rượu ngon đang miên man trong cổ họng, nghe đến say lòng.

Lam Sam giơ nanh múa vuốt đòi về nhà, cô bốc phét:

- Này này này, em chỉ đang nhảy một bài để tăng sức khỏe thôi mà, anh kích động cái con khỉ ấy!

Kiều Phong quay ngược người lại, đẩy cô sát vào tường, kệ cô phản kháng, anh vẫn chế trụ lấy vai cô, đôi môi của anh áp tới môi cô. Bờ môi anh ấm áp, mềm mại, trơn nhẵn, mang đến những cảm xúc vô cùng thỏa mãn, như đang khắc trên môi cô, như một ngọn lửa đang đốt lên những sợi tình trên ấy. Lam Sam cảm thấy cả cơ thể mình dường như đang bị thiêu đốt.

https://thuviensach.vn

Cô cuống quit bấu tay vào vách tường, cả người cô chỉ hận không thể biến thành một trang giấy dán lên tường thôi.

Kiều Phong cũng chẳng bình tĩnh hơn cô là bao. Cho đến bây giờ anh chưa từng được trải nghiệm những cảm giác như vậy, cả người anh như một bình nước sôi, nhịp tim nháy mắt đã tăng đến lên đến trình độ đáng sợ, hơi thở rối loạn đến tê dại. Anh nhắm mắt lại, áp sát vào môi cô, trong đầu chỉ còn một khoảng không trống rỗng, như là một cánh đồng tuyết bát ngát.

Lam Sam không dám dù chỉ một cử động nhỏ, mãi đến khi Kiều Phong buông cô ra.

Khuôn mặt anh hơi ửng hồng, đôi mắt rực sáng, cúi đầu ngắm ánh mắt cô.

Lam Sam hơi cử động vai, Kiều Phong liền thả vai cô ra, gương mặt cô vẫn hoảng hốt mộng mụ, như một du hồn đang sờ sẫm tìm đường về nhà.

Kiều Phong đứng sau lưng cô cười nhẹ:

- Ngủ ngon nhé.

Lời tác giả: Trời đất ơi, cuối cùng cũng đến số này rồi, oa oa….

Kịch bản nhỏ:

Lam Sam: Anh nói “theo đuổi em” chính là đuổi theo em ra cửa đấy hả? Chẳng có chút thành ý nào!

Kiều Phong: Theo anh vào nhà đi, anh sẽ cho em thấy “thành ý”

Lam Sam: Lưu manh!

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 64

Ngọt Ngào

Cả đêm hôm đó Lam Sam quá hưng phấn, cô cứ nằm trên giường cưới hi hi mà không ngủ, cười một lúc lại thấy xấy hổ quá, cô kéo chăn lên che mặt, trốn trong chăn cười…

Nói chung là chẳng hề buồn ngủ chút nào.

Kết quả là đến ngày hôm sau, cô chìa ra đôi mắt thâm quầng khi bị Kiều Phong gọi dậy.

Tiếng gõ cửa của Kiều Phong rất kiên trì, lúc này đây anh đang nhìn cô với ánh mắt vô cùng dịu dàng với miên man tình ý, như đang nhắc nhở cô rằng: Em bây giờ đã là bạn gái anh rồi đấy nhé.

Lam Sam lại xấu hổ.

Dưới mắt anh cũng thâm quầng, vừa nhìn đã biết tối qua anh cũng mất ngủ cả đêm.

Bữa sáng xuất hiện bánh bột lọc nhân tôm, trong lớp vỏ trắng nõn nổi bật dưới lớp lá xanh biếc là những con tôm chắc nịch ngon lành. Lớp vỏ tôm mỏng nên có thể nhìn thấu cả lớp thịt màu cam bên trong giống như một khối thạch tuyệt đẹp. Chúng xếp cùng lại với nhau trên đĩa tỏa hương thơm mê người.

Lam Sam hít một hơi, nuốt nước bọt, hỏi:

https://thuviensach.vn

- Anh làm à?

Kiều Phong nhìn cô, cười:

- Không phải, là mua đấy. Còn cháo mới do anh nấu.

Cô gật đầu, lại nói chứ, ngon và cầu kỳ thế này, sáng sớm mà đã dậy làm thì đúng là rảnh rỗi đến nhức trứng rồi. Cô gắp lên cắn một miếng, miếng bánh trơn trơn mềm mịn trong lưỡi cùng với tiên hương, chỉ ăn một miếng thôi đã khiến tinh thần sảng khoái rồi.

- Không tồi. – Lam Sam khen ngợi. – Tiểu khu mình có bán bánh bột lọc nhân tôm này à? Sao từ trước đến nay em chưa từng thấy nhỉ.

- Tiểu khu mình không bán đâu.

- Thế ở đâu?

- Cửa khẩu số 5.

Lam Sam dừng đũa, hỏi:

- Anh bắt xe đi à?

- Ừ.

Cô xiết chặt đôi đũa, yên lặng nhức nhối, mẹ kiếp đúng là kẻ có tiền. Kiều Phong thấy cô cũng không vội đi, liền hỏi:

- Hôm nay không định đi làm à?

- Làm cái gì mà làm. – Lam Sam le lưỡi. – Sếp tổng bị em đánh đến mức nằm viện rồi, em đoán chắc sắp bị đuổi ngay thôi.

Kiều Phong gật đầu:

https://thuviensach.vn

- Cũng tốt.

Nhưng Lam Sam lại có phần tiếc nuối. Cô nỗ lực bao nhiêu lâu mới lăn lộn được đến vị trí này, rõ ràng rất có tiềm năng, còn tưởng là đã rõ ràng hợp lý, mỗi khi nhân viên dưới quyền có công, cô đều chia hoa hồng tương ứng cho họ, thật tốt biết bao.

Nghĩ đến đây, cô buồn bực nói:

- Em sắp thất nghiệp rồi.

Tuy rằng nghe chẳng tử tế gì, nhưng Kiều Phong thật lòng hy vọng cô thất nghiệp ngay luôn cũng được.

Lam Sam thấy Kiều Phong đang cười và không hề che giấu sự hả hê của mình, cô đen mặt:

- Em mà thất nghiệp anh có nuôi em không?

Kiều Phong giương mắt nhìn cô, đôi mắt anh tỏa ánh sáng nhu hòa. Anh hỏi lại cô:

- Không phải anh vẫn nuôi em đó sao?

Lam Sam cảm thấy hình như mình đang bị trêu đùa vậy, cô bỏ mặc anh, đi ra ngoài phòng khách. Một lát sau, Kiều Phong cũng từ trong bếp đi ra, ngồi bên cạnh cô, có phần khó hỏi:

- Lam Sam, em có thể giúp anh một việc được không?

- Việc gì cơ?

- Là thế này, người nhà anh không tin rằng anh đã theo đuổi được em, nên em có thể chụp cùng anh một tấm ảnh ch họ xem không?

https://thuviensach.vn

- Có thể chứ. – Lam Sam gật đầu cười. – Người nhà anh đúng là hiểu anh nhỉ.

Kiều Phong liền dựa vào phía cô, giơ điện thoại lên, Lam Sam đột nhiên nói:

- Chờ một chút, để em trang điểm đã. – Vác cái đôi mắt thâm quầng này thì sao mà xinh đẹp nổi cơ chứ.

Cô nhanh chóng trở lại sau khi đã trang điểm nhẹ nhàng, chủ yếu là để che đi cái viền mắt cú mèo của mình, vì vậy trông tinh thần hăng hái hơn rất nhiều. Sau khi quay lại, Lam Sam bế Schrodinger vào lòng, khi hai người đang định chụp chung một bức ảnh thân mật lại có lẫn một sinh vật thứ ba khiến Kiều Phong rất không hài lòng, nhưng Lam Sam lại cho rằng Schrodinger là nhân chứng thì mới có thể khiến người khác tin được.

Schrodinger nhìn thấy hình ảnh trên màn hình di động di chuyển hình dáng mình, rất hứng thú, hai mắt nó nhìn chằm chằm vào cái màn hình di động.

Kiều Phong giơ điện thoại di động về gần phía Lam Sam, anh đề nghị:

- Chúng mình thân mật hơn một chút, trông mới tình cảm.

- Được. – Lam Sam vừa nói, vừa nghiêng đầu hôn lên má anh.

Kết quả của sự thân mật này chính là trái tim nhỏ nhắn nhảy loạn xạ trong ngực Kiều Phong, khiến tay anh ấn máy run rẩy, ảnh chụp bị mờ, hình ảnh đôi tuấn nam mĩ nữ chỉ còn hai cái bóng trông thật quỷ dị.

- Một lần nữa đi. – Anh nói.

Lam Sam duỗi thẳng người, áp cổ vào, hôn lên má anh, kết quả ảnh lại mờ tịt.

https://thuviensach.vn

Cứ thế mãi, cuối cùng Kiều Phong cố gắng dí mặt để Lam Sam hôn anh, dù tay mỏi dừ cũng lười chẳng thèm xoa bóp.

Lam Sam:

- …

Cô giằng lấy cái điện thoại di động:

- Đồ vô tích sự, để em!

Kiều Phong nhắm mắt tiến tới, cẩn thận hôn lên khuôn mặt cô. Lam Sam điều chỉnh góc chụp, cười rạng rỡ và nhìn về phía màn hình, nhanh tay bấm máy.

- Được rồi. – Cô đưa điện thoại di động cho anh xem.

Kiều Phong ngồi trở lại chỗ mình, vô tình liếm khóe môi, Lam Sam đang chúi đầu xem ảnh nên chưa nhận ra. Cô phóng to tấm ảnh chụp, nhìn lại dáng vẻ của mình, gật đầu:

- Cũng không tồi nha. – Vừa nói vừa ngẩng đầu lên nhìn Kiều Phong, đang định trò chuyện với anh, lại chỉ cảm thấy hoa mắt, anh đã yên lặng không một tiếng động tiến sát đến ngay cạnh cô, đè môi cô lại.

Lam Sam ngạc nhiên trợn tròn hai mắt. Anh từ từ nhắm mắt lại, hàng mi rậm hơi run run, như những cánh bướm rung rinh trong gió lạnh.

Cô vừa thấy hoảng hốt, lại vừa ngọt ngào, cũng từ từ nhắm mắt lại.

Một tay Kiều Phong đỡ lấy đầu cô sợ cô trượt ra ngoài, một tay xoa gò má cô, anh không giống như ngày hôm qua chỉ biết kề sát vào môi cô mà hơi lắc nhẹ đầu, nhẹ nhàng ma sát lên đôi môi mềm mại như cánh hoa của cô, để cảm nhận trọn vẹn sự mịn màng và mải miết. Sự ma sát nho nhỏ này lại khiến anh vô cùng kích động, ngay đến hơi thở cũng trở nên gấp gáp và

https://thuviensach.vn

nóng hổi, dường như là bản năng, anh mở miệng ngậm lấy đôi môi ấy, nhẹ nhàng cắn mút. Khi hàm răng cứng chạm vào đôi môi mềm mại ấy, hai người đều cảm thấy kích thích đến mức lồng ngực run lên, Kiều Phong thấy dường như mình đang rơi vào một hồ nước trong suốt và không bao giờ muốn lên bờ. Anh vẫn đang ôm lấy khuôn mặt cô, tiếp tục hôn, nhưng cảm giác dưới bụng đang có con gì đó liều mạng nhúc nhích giãy dụa.

Đúng lúc đó tiếng kêu thảm thiết của Schrodinger vang lên: Meo meo !!!!

Lam Sam vội vàng đẩy Kiều Phong ra, giải cứu cho Schrodinger bị quên mà kẹp chặt giữa hai người. Cô áy này xoa đầu Schrodinger:

- Ngoan, đừng giận nhé.

Schrodinger tức giận nghiêng đầu né tránh móng vuốt của cô. Nó nhảy vèo một cái lên bàn nước, quay lại nhìn hai người bằng ánh mắt thâm thù đại hận, sau đó không quay đầu lại mà bỏ đi mất, vừa đi vừa kêu hai tiếng oán trách.

Lam Sam xấu hổ quá…

Cô không nhìn nữa, lấy lại bình tĩnh, nhìn sang Kiều Phong đầy hờn trách, cô nhận ra anh vẫn nhìn thẳng về phía cô, khóe miệng anh giương lên một nụ cười, chẳng biết là đã thỏa mãn hay chưa.

Khuôn mặt Lam Sam lại nóng bừng. Cô đứng dậy:

- Em về trước ngủ tiếp đây.

Kiều Phong đứng sau lưng gọi cô lại;

- Lam Sam.

Lam Sam dừng lại, vẫn quay lưng về phía anh, hỏi anh:

https://thuviensach.vn

- Còn gì nữa?

- Hôm nay chúng mình… hẹn hò đi?

- Được thôi.

Tuy rằng hẹn hò nhưng Lam Sam vẫn muốn về nhà, hai người hẹn nhau sẽ gặp mặt lúc 10 giờ. Sau đó Lam Sam liền đi mất.

Kiều Phong ngồi trên ghế salon, gửi tấm ảnh hai người thân mật cho gia đình anh. Từ khi biết được anh đang theo đuổi con gái nhà người ta, các thành viên trong gia đình anh đều đột nhiên rất rảnh rỗi, lúc nào cũng online bằng điện thoại di động, chỉ cần anh lên tiếng là đều đồng loạt trả lời.

Hiện tai, thấy có "bằng chứng", cha mẹ và anh trai anh lại bắt đầu dùng hàng loạt dấu chấm than để bình phẩm.

Kiều Phong đang rất cao hứng, sự đắc ý trong lòng không sao kiềm chế được nữa rồi.

Sau khi bắn ra hàng loạt dấu chấm than, mọi người bắt đầu bình luận tỉ mỉ về bức ảnh này.

Tiểu Kiểu: Mẹ thấy Lam Sam còn xinh đẹp hơn cả mẹ hồi trẻ nữa, con trai à, con làm tốt lắm!

Đại Ngô: Vợ ơi đừng nói vậy mà, vợ anh luôn xinh đẹp nhất!

Ngô Văn: Tư thế của hai người hình như không đúng lắm nhỉ?

Đại Ngô: Không cần nghi ngờ gì nữa, Kiều Phong chính xác là cô vợ nhỏ rồi.

Kiều Phong: ….

https://thuviensach.vn

Tiểu Kiều: Sao mắt con lại thâm quầng thế kia?

Lời này vừa cất lên, toàn bộ nhóm trò chuyện đều rơi vào im lặng. Kiều Phong thật ra không nói gì vì anh đang rất ngượng mà, nhưng còn hai người đàn ông còn lại cũng không nói chuyện thì cũng thật là kỳ lạ nha, đúng là kỳ lạ thật đấy.

Sau đó, từng thành viên trong gia đình bắt đầu oanh tạc anh.

Ngô Văn: Chúc mừng em đã khai trai nhé!

Ngô Văn: Từ hôm nay trở đi em sẽ không bao giờ còn là … trai tân nữa!

Ngô Văn: Nhưng thật ra cũng phải nói, năng lực chiến đấu của em thật là cặn bã! Khinh bỉ!

Kiều Phong còn chưa kịp trả lời anh, tin nhắn nhắc nhở lại vang lên, là cha anh.

Đại Ngô: Từ hôm nay con đã là một người đàn ông chân chính rồi.

Đại Ngô: Con trai bé nhỏ của cha đã chưởng thành rồi. http://**********. com/images/smilies/icon_praying. gif Đại Ngô: Thế nhưng vẫn phải biết kiềm chế, tuy rằng trẻ tuổi nhưng không được vô độ, nghe chưa?

Ngay sau đó là đến mẹ anh.

Tiểu Kiều: Kiều Phong, bồi bổ cơ thể đi…

Kiều Phong cuối cùng cũng sáng tỏ người nhà mình đang hiểu lầm chuyện gì rồi, mặt anh nóng như lửa đốt, lập tức trả lời cả gia đình.

Kiều Phong: Không phải như mọi người nghĩ đâu, con chỉ mất ngủ thôi.

https://thuviensach.vn

Ba người đang xôn xao lại biểu đạt thái độ khinh thường với anh.

Thế nhưng nếu mới yêu nhau được một ngày mà xảy ra chuyện đó thì hình như là quá nhanh rồi, có vẻ hơi lỗ mãng quá, cho nên mọi người đều bình thường trở lại, chí ít Kiều Phong đã kết giao với bạn gái, nhất là bạn gái đấy nhé, đây đúng là một đại đột phá.

Kiều Phong có phần tò mò, anh chưa bao giờ tiết lộ chuyện mình chưa từng phát sinh quan hệ xác thịt với phụ nữ, tại sao họ đều biết anh chưa bao giờ quan hệ chứ? Rốt cuộc tại sao lại biết được nhỉ?

Anh tò mò hỏi Ngô Văn.

Ngô Văn trả lời anh: Không cần nghi ngờ gì hết, em bẩm sinh đã mang khuôn mặt trai tân rồi.

Kiều Phong không phục, trả lời: Em có bạn gái.

Ngô Văn: = =

Kiều Phong: Anh có không?

Ngô Văn: Biến….

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 65

Hẹn Hò

Sau khi chế nhạo thành công ông anh trai mình, lòng Kiều Phong rất phấn khởi, anh lên một diễn đàn trên mạng, đăng một chủ đề hỏi: Lần đầu tiên hẹn hò cùng với bạn gái thì nên làm gì là tốt nhất?

Chỉ vài giây sau nhanh chóng có người trả lời.

Tiểu tinh tinh: LÀM TÌNH

Mọi người cùng vấn an Kiều Phong vừa vùi dập tiểu tinh tinh kia. 5 phút sau, tiểu tinh tinh nhảy ra trả lời.

Tiểu tinh tinh: Đại thần ơi em sai rồi, em xin quỳ xuống cầu xin đại thần thu hồi phép thần thông huh u hu ~~~~ (>_<) ~~~~

Màn hình biểu hiện anh ta đang dùng điện thoại di động để trả lời tin nhắn trên diễn đàn.

Quần chúng đang ồn ào vây xem bỗng trở nên khiếp sợ, chẳng lẽ mới đây thôi Tiểu tinh tinh đã bị đại thần tung chưởng rồi sao? Rốt cuộc là người trước quá cặn bã hay là người sau quá hung hiểm đây…

Tiểu tinh tinh: Đại thần ơi, đấy là máy tính của bạn gái em mà!

Quần chúng: Cắt, làm sao mà ngươi cũng có bạn gái chứ!

https://thuviensach.vn

Thấy ngày càng rời xa vấn đề chính, Kiều Phong vội vàng kéo mọi người trở lại chủ đề ban đầu.

Kiều Phong: Xin hãy nói cho tôi biết, lần đầu tiên hạn hò với bạn gái thì đi đâu là tốt nhất?

Mọi người bắt đầu bày mưu hiến kế cho Kiều Phong, có người nói đưa cô ấy đi ăn những món thật ngon, có người lại nói đưa cô ấy đi xem phim, có người lại bảo đưa cô ấy đi chơi thể thao v. v.

Sau đó Kiều Phong trả lời họ: Những việc này chúng tôi đều làm rồi.

Quần chúng: = =

Quần chúng: Đã làm hết tất cả những việc này mà còn bảo là lần đầu tiên hẹn hò à! Anh rõ ràng là chỉ còn thiếu mỗi trò âu yếm nữa thôi! Chết đi chết đi!

Tiểu tinh tinh: Vừa rồi bạn gái em nói xin được sinh con cho ngài! Ôi em thật tan nát cõi lòng, em không thể sống được nữa!

Kiều Phong: Xin chuyển lời với bạn gái ngươi, tôi không thích trẻ con.

Tiểu tinh tinh: ….

Cuối cùng Kiều Phong cũng không thể có được đáp án mong muốn từ diễn đàn, thế nhưng họ lại nói rằng căn bản ngày nào anh và Lam Sam cũng đều hẹn hò, lời thuyết pháp này khiến tâm trạng Kiều Phong sáng lạng hơn nhiều.

Sau khi rời khỏi diễn đàn, tự anh lựa chọn một vài địa phương, định chờ chút nữa hỏi xem ý kiến của Lam Sam.

Lam Sam ngủ một mạch đến 9 rưỡi thì nhận được điện thoại oanh tạc của lão Vương. Cô nhất định không nghe, vì cô nghĩ đằng nào cũng bỏ việc

https://thuviensach.vn

nên cứ ngủ mọt giấc rồi nói sau đi. Vì vậy nên cô không chủ động gọi điện cho lão Vương xin nghỉ, tuy nhiên tránh cũng không thoát được. Lão Vương trong lòng khó chịu. Cô nàng Lam Sam này càng ngày càng to gan lớn mật rồi, dám đến muộn nửa giờ rồi. Ông ta dạy dỗ cô một hồi, rồi giao trách nhiệm cho cô phải có mặt ở công ty ngay.

Lam Sam cũng có mấy năm giao tình với lão Vương nên thẳng thắn nói:

- Lão Vương, tôi xin thành thật khai báo với ngài, tôi đây đã đắc tội nghiêm trọng với sếp tổng của chúng ta rồi, còn nếu ngài hỏi đắc tội như thế nào, thì nói chung là đắc tội triệt để, chắc chuyện cuốn xéo chỉ là ngày một ngày hai mà thôi. Tôi hiện tại không dám đi làm, thật đấy. Sếp giúp tôi ém chuyện này xuống, để tôi ở nhà thêm vài ngày bồi dưỡng tinh thần tiếp thêm can đảm, có được không?

Lão Vương thật ngoài dự liệu:

- Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

- Chuyện này tôi không thể nói ra được…

- Được được rồi, tôi cho cô hai ngày, để nói chuyện sau.

Lam Sam cám ơn ông, vừa cúp điện thoại của lão Vương thì Kiều Phong gọi tới. Cách có một bức tường còn gọi điện thoại không biết tiểu tử này đang nghĩ gì nữa đây. Lam Sam nhận điện thoại:

- Alo?

- Tỉnh giấc rồi à?

- Ừ.

Vì mới thức dậy nên giọng cô còn hơi hơi khàn khàn nghe có vẻ thiếu sức. Kiều Phong cười cười nói:

https://thuviensach.vn

- Em muốn đi chơi đâu?

- Không biết, anh cứ nói xem?

Kiều Phong kể ra một vài địa điểm để chọn, nào là viện bảo tang, viện qua học kỹ thuật, vương bách thú. Khu vui chơi, rạp phim, đường ăn vặt, v. v. Lam Sam cực kỳ hiếu kỳ không biết với trình độ khác người như Kiều Phong anh sẽ chọn cái gì, nên liền nói:

- Anh cứ chọn một nơi đi.

- Vậy đến khu vui chơi đi.

Tốt quá tốt quá., Lam Sam còn cho rằng anh sẽ chọn vườn bách thú cơ, xem ra trên phương diện hẹn hò Kiều Phong vẫn được xem là bình thường.

Rất nhanh sau đó cô nhận ra mình thật quá ngây thơ rồi.

Bạn trai cô đang mặc một cái áo trắng với một cái quần đùi có in hình hoa sặc sỡ, lại còn màu đỏ nữa chứ, anh đi giày thể thao và chạy ra nghênh tiếp cô. Đôi giày thể thao này xem nhãn hiệu có lẽ là của anh em nhà Adidas đã thất tán nhiều năm rồi, thật ra có khi là từ đời cha Adidas nữa ấy chứ. Mặc trên người một bộ trang bị thần cấp như vậy nhưng anh vẫn có thể tươi cười ra cái vẻ: “Anh chính là trung tâm vũ trụ”, rất hăng hái, quả thật khiến long trời lở đất, ma quỷ nổi dậy, người xem nhũn hết tứ chi, cả người tê dại.

Lam Sam cho rằng nhất định cô vẫn chưa tỉnh ngủ.

Kiều Phong vô cùng ngạc nhiên. Gương mặt kinh diễm của Lam Sam cho thấy cô rất thích cách phối hợp trang phục của anh, nhưng nói thật là anh thật sự không thể hiểu nổi ăn mặc như vậy thì có gì hay.

https://thuviensach.vn

Ai dá, càng ngày càng không thể biết hết được khẩu vị của bạn gái anh mà…. Anh hơi buồn rồi đấy.

Thấy Lam Sam vẫn ngẩn người không nhúc nhích, Kiều Phong tiến về phía trước.

- Lam Sam.

- Anh đừng đến đây. – Lam Sam kêu lên sợ hãi, lùi về phía sau dựa vào cửa nhà mình: - Đừng đến đây!

Kiều Phong nhận ra có gì đó không hợp lý:

- Làm sao vậy?

- Nói thật nhé, em thật muốn lập tức lập tức lột sạch ngay bộ quần áo anh đang mặc! – Sau đó cắt hết chúng thành vải vụn! Làm thành giẻ lau! Quyên góp hết cho viện mồ côi!

Kiều Phong ngẩn người, hơi cúi đầu, mặt anh nóng lên!

- Em muốn làm gì anh đều có thể được mà. – Nói xong còn nắm tay cô.

Lam Sam: -_-!!! Này này này ý em không phải như vậy nghe em nói đã…

Kiều Phong kéo cô về nhà mình, trên đường đi Lam Sam giải thích cho anh hiểu, thật ra nó không hề perfect chút nào mà lại còn cực kỳ kỳ cục nữa chứ. Kiều Phong đau đớn nhìn cô:

- Em gạt anh, em nói là rất đẹp mà.

- Em em em… em nói đùa thôi!

https://thuviensach.vn

Kiều Phong hơi buồn rầu, dĩ nhiên, phần nhiều vì anh cảm thấy tiếc nuối…

Lam Sam ôm lấy khuôn mặt anh, khập khà khập khiễng đặt lên môi anh một nụ hôn, đến lúc này tâm trạng của anh mới đỡ hơn.

Lam Sam bắt anh thay một bộ quần áo khác, với áo T shirt thông thường quần sooc, giày thủy thủ, tay đeo đồng hồ, vai khoác một cái balo da bò màu xanh tím than, trông vừa tự nhiên vừa ưa nhìn. Anh còn cố tình chọn chiếc áo T shirt giống với màu áo Lam Sam, thoạt nhìn như là đồ đôi vậy.

Kiều Phong thấy Lam Sam cầm một cái ví nhỏ, nên anh nhét luôn ví Lam Sam vào balo mình, như vậy cô sẽ không phải cầm gì hết.

Về điểm này Lam Sam khá hài lòng.

Hai người ra khỏi nhà, đón xe đi thẳng đến khu vui chơi. Vừa vào cổng đã nhìn thấy đường ray xe cao chót vót màu đỏ được thiết kế uốn lượn vòng quanh, giống hệt một con rồng nhỏ, ở những khu vui chơi giải trí thường có vài trò Rồng thép thế này, đây là loại trò chơi đoàn tàu siêu tốc, cao hơn 50m, dài 800m, ngạo nghễ sừng sững ở lối cổng vào rất bắt mắt. Chiếc tàu lượn cực nhanh trên đường ray, từ xa đã có thể nghe thấy tiếng gào thét chói tai của hành khách trên xe.

Lam Sam thấy khá kích thích, chỉ chỉ vào trò chơi;

- Kiều Phong, chúng mình ngồi thử trò này đi.

Kiều Phong có phần khó khăn:

- Kích thích quá, anh sợ.

Cô kéo tay anh, lắc lư:

- Ngồi đi, ngồi đi mà.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong cười cười:

- Được thôi.

Sau đó hai người nhanh chóng xếp vào hàng mua vé đợi chơi Rồng thép. Thật ra trước đây Lam Sam thật sự chưa bao giờ dám chơi trò này, lần này có Kiều Phong bên cạnh khiến cô to gan hơn, nhất định phải khiêu chiến thử một lần.

Vì vừa mới vào hè, lưu lượng khách đến khu vui chơi khá tăng mạnh, mặc dù hôm nay là ngày đi làm nhưng vẫn có rất nhiều du khách. Hai người xếp hàng chen lẫn giữa một đám tiểu bằng hữu, có cảm giác cực kỳ giống hạc giữa bày gà. Đội ngũ xếp hàng tương đối dài nên Lam Sam cảm thấy buồn chán, vừa cầm điện thoại di động chơi game. Kiều Phong đứng sau lưng đỡ lấy cô, tì cằm lên vai cô, nhìn cô chơi, thỉnh thoảng lại nhắc nhở một vài câu.

Xem một lúc, ánh mắt Kiều Phong dần dần trượt xuống nơi khác. Vì thời tiết quá nóng nên gương mặt cô hơi ửng hồng, anh nhìn thấy đôi xương quai xanh trắng nõn tinh tế, tầm mắt lại dời xuống thêm chút nữa, qua cổ áo chữ V của chiếc T shirt của cô anh nhìn trộm được một chút cảnh xuân.

Lam Sam chơi một lúc, rất đắc ý, nghiêng đầu đợi Kiều Phong khích lệ vài câu, lại thấy anh cư nhiên đang chảy máu mũi.

Cô sốt ruột:

- Có chuyện gì thế, có phải trời nóng quá không? – Cô nói cho anh biết trong ví mình có một cái khăn tay, sau đó cô nhận ra khuôn mặt Kiều Phong đỏ bừng, đôi mắt anh cứ nhìn chằm chằm vào cô, mà không thèm quan tâm máu mũi mình đang chảy ầm ầm.

Nháy mắt Lam Sam đã hiểu ngay ra cái gì, cô che cổ áo lại, ném khăn tay vào ngực anh, đỏ mặt lườm anh:

https://thuviensach.vn

- Lưu manh.

Kiều Phong nhận lấy chiếc khăn tay, cúi đầu không nhìn cô, anh đang cực kỳ mong muốn được hỏi cô xem cô có chấp nhận lột sạch quần áo anh không, nhưng bây giờ xung quanh họ đang có rất nhiều bạn nhỏ nên lời này không sao thốt ra khỏi miệng được.

Ừ, thật muốn ngày đó mau mau đến nhanh một chút.

Hai người xếp hàng một lúc, rốt cuộc cũng đến lượt mình. Sau khi ngồi xuống tâm trạng Lam Sam có phần thấp thỏm, tuy Kiều Phong ngoài miệng nói sợ nhưng thực tế trông anh vẫn trấn định hơn cô. Nhưng dù sao cô chẳng phải thấp thỏm được lâu, đoàn tàu của họ lao theo quỹ đạo ra ngoài với tốc độ cực nhanh.

Kế tiếp, Lam Sam trải qua khoảng khắc kinh khủng nhất tuyệt vọng nhất trong đời mình, dù chỉ 30 giây đồng hồ. Đoàn tàu nhanh chóng phi lên rồi lượn xuống, lên trời xuống đất… Lam Sam cảm thấy như đang sắp chết, nhất định là sắp chết đến nơi rồi.

Cô sợ đến mức nhắm tịt mắt lại, liều mạng thét chói tai:

- A a a a a a a a !!!

Rõ ràng là chỉ có 30 giây, nhưng lại dài như cả đời vậy.

Cuối cùng đoàn xe cũng dừng lại, cô mở mắt, há mồm thờ dốc, như vừa sống sót sau tai nạn, vì quá kinh sợ nên nước mắt lưng tròng.

Kiều Phong quay sang nhìn mặt cô:

- Không phải là không sợ à?

Lam Sam lại hỏi:

https://thuviensach.vn

- Không phải anh sợ à? Sao không thể tỏ ra sợ hãi chuyên nghiệp một chút…

Anh nhanh tay lau từng giọt nước mắt trên khóe mắt cô:

- Ngốc nghếch, rõ ràng là an toàn mà.

Nhân viên khu vui chơi đến giúp đỡ hành khách tháo dây an toàn, nhìn thấy cử chỉ nhỏ của đôi tình nhân, hiểu ý cười cười.

Lam Sam hơi ngượng, vội vàng xuống xe. Kiều Phong đi theo bên cạnh cô, thấy cô vì quá hoảng sợ mà bước chân lảo đảo, anh thường chạy lại đỡ cô. Trước cửa lối ra có một cửa sổ nhỏ để chụp ảnh. Lam Sam lập tức bị chụp lại, lúc ấy cô đang nhắm mắt, toét miệng, các cơ trên mặt đều nhăn lại, trông khó coi muốn chết, đi bên cạnh cô là Kiều Phong đang nghiến răng cau mày, tuy à vẻ mặt rất ư là táo bón, nhưng vẫn trấn tĩnh hơn cô nhiều. Nhân viên tiếp tân hỏi họ có lấy ảnh chụp không. Lam Sam quả quyết lắc đầu:

- Không.

Kiều Phong lại nói:

- Lấy một tấm đi. – Anh vỗ vỗ đầu cô an ủi. – Yên tâm đi anh sẽ không để ai khác xem đâu. – Nói xong thì móc ví ra.

Lam Sam rốt cuộc nhận ra việc khống chế ví tiền thì tốt thế nào rồi.

Ảnh chụp được in ra, biểu cảm khó coi nhất trong lịch sử cuộc đời cô đã vĩnh viễn được lưu lại trên giấy. Đến tận bây giờ, ngoài lần nhìn thấy cô nhảy điệu cây táo nhỏ, đâu là lần thứ hai Kiều Phong nắm giữ lịch sử xấu hổ của Lam Sam.

https://thuviensach.vn

Hai người nhanh chóng rời khỏi khu Rồng thép, ngoài trời thời tiết rất đẹp, Lam Sam có cảm giác dường như cô vừa được thấy lại ánh mặt trời vậy. Các bọn nhỏ cùng đi trên chuyến xe của họ liền chạy xuống khu vực bán đồ ăn, chỉ chỉ trỏ trỏ mua hết cái này đến cái kia.

Lam Sam nhìn ly kem thòm thèm, cô chỉ về hướng khu ăn uống, tung mị nhãn về phía Kiều Phong.

Kiều Phong thấy ám hiệu của cô, dẫn cô đến đó, anh hỏi cô muốn ăn gì. Lam Sam nói muốn ăn kem ly.

Kiều Phong gật đầu, đưa tiền cho nhân viên bán hàng:

- Cho tôi mấy cái kẹo bông.

Lam Sam:

- …

Anh cầm kẹo bông, nói với Lam Sam:

- Anh đã nói bao nhiêu lần rồi, không được ăn đồ lạnh.

Lam Sam cầm tay anh, lắc lắc lư lư:

- Chỉ bây giờ thôi, vừa rồi em sợ muốn chết, anh có thể mua một cái kem ly để an ủi em được không?

Anh đưa kẹo bông ra, cực kỳ tàn nhẫn nói:

- Không được. – Vừa nói vừa cầm chặt balo.

Lam Sam chỉ vào thái dương, cô sắp thèm ăn kem đến chết mất, cô túm tay anh nhất định không thả, vừa sốt ruột, vùa khập khà khập khiễng hôn lên mặt anh một cái.

https://thuviensach.vn

Trước mặt mọi người cô lại ngang nhiêu trêu chọc anh, Kiều Phong đỏ mặt, bất đắc dĩ móc ví:

- Thật là hết cách với em mà, chỉ hôm nay thôi đấy.

Lam Sam vui sướng nhảy lên:

- Chỉ một cái thôi.

Bên cạnh họ là hai học sinh tiểu học đeo khăn quàng đỏ đang chọn đồ ăn vặt, thấy họ như vậy, hai đứa đều đưa mắt sang nhìn. Cậu nhóc còn rất khí phách hừ một tiếng:

- Ấu trĩ!

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 66

Từ Chức

Lam Sam không biết sau này mình có được ăn kem ly một cách thỏa thích nữa không, nên cô tự ăn hết sạch ly kem của mình, lại từ tốn thè cái lưỡi nhỏ ra liếm không còn giọt nào. Kiều Phong đứng bên cạnh nhìn cô ăn, nhìn thấy cái đầu lưỡi béo mập của cô lộ ra, trên đó còn dính một chút kem bơ vàng vàng như xoài, cọ qua cọ lại, họng anh chợt thấy khô nóng, cuối cùng chẳng còn cách nào khác là dời mắt đi không dám nhìn tiếp.

Ăn xong kem, Lam Sam lại được nạp đầy năng lượng, cô đứng dậy, hỏi Kiều Phong muốn đến đâu, Kiều Phong chỉ về hướng rạp chiếu phim 4D:

- Đi xem phim đi.

Phim 4D thực ra chính là phim 3D có thêm một chút cảm thụ xúc giác, ví dụ như khan giả sẽ được thử phản ứng gió, hoặc vài giọt nước mưa, v. v. còn máy vẫn chỉ chiếu phim nhựa 3D. Hiện rạp phim 4D trong khu vui chơi đang tự làm một phim hoạt hình gọi là “Tiểu kiến đại trù”, hiệu quả thị giác thật hơn so với phim 3D một chút, khiến Lam Sam luôn không tự chủ mà né tránh phạm vị nhìn tập kích gì gì đó. Kiều Phong nắm lấy hai vai cô, hai mái đầu kề sát nhau, mặc cho đám trẻ con xung quanh cười họ ngốc nghếch. Xem một lúc lại thành nghiện, Lam Sam đòi xem một lần nữa mới chịu đi.

Rời khỏi khu chiếu phim 4D, họ gặp một vài anh chàng trẻ tuổi đang đi du ngoạn, khoảng tầm trên dưới 20, cứ nhìn chằm chằm vào cô.

https://thuviensach.vn

Trời nóng, Lam Sam mặc một cái quần short, chân đi xăng đan đế thấp, để lộ ra cặp chân thẳng tắp thon dài, trắng nõn nà cân đối rất thu hút. Thân là bạn trai, Kiều Phong đã nhạy bén nhận ra ánh mắt của mấy tên con trai kia nhìn cô, anh cực kỳ khó chịu, giục Lam Sam đi nhanh hơn, con đích thân đỡ tay sau lung cô, không để ai nhìn cô hết.

Lam Sam con tưởng anh đang trêu cô, nhưng lực tay của anh ở sau lưng cô khá lớn, cô bị đẩy nhanh như chạy, cô liền cười và nói:

- Từ từ đã, từ từ đã, anh có phải đi truy sát kẻ thù đâu?

Đợi đến khi đã đi khá xa, Kiều Phong mới dừng lại, chính bản thân anh không nén nổi mà cúi đầu nhìn xem, vừa nhìn thấy trong lòng anh lại chợt nổi lên những rung động nhỏ, anh phải khó khăn lắm mới ngăn được những suy nghĩ hèn mọn là đưa tay sờ cặp chân ấy.

Lam Sam thấy kỳ lạ:

- Sao vậy?

Anh ăn ngay nói thật:

- Không thích ai nhìn em hết.

Vốn là mỹ nữ, Lam Sam có sự giác ngộ rất cao trên phương diện này, cô lập tức hiểu ra anh không tự nhiên chỗ nào, trong lòng cô trỗi lên cảm giác thật ngọt ngào. Cô ôm lấy cổ anh, cười:

- Em cũng không thích ai khác nhìn anh đâu, anh biết không, vừa xong cũng có vài cô gái nhìn anh chằm chằm như muốn ăn tươi nuốt sống, em đoán trong đầu mấy cô đó nhất định sẽ YY anh hết thế này đến thế kia mất, nhưng em đâu thể ngăn cấm được chuyện đó, chẳng lẽ em lại chạy đến chọc mù mắt hết các cô ấy à?

https://thuviensach.vn

Kiều Phong thuận tay nắm lấy hông cô, cúi đầu nhìn xuống khuôn mặt cô.

- Cho nên – Cô tiếp tục nói. – Nếu ta đã là tuấn nam mỹ nữ, vậy nhất định đành phải gánh vác sứ mệnh của tuấn nam mỹ nữ, người ta mở to hai mắt ra nhìn thì cứ cho họ nhìn đi, cũng chẳng mất đi lạng thịt nào. Hơn nữa, chẳng phải khi xem xong sẽ còn phải ao ước ghen tị với anh vì có một cô bạn gái xinh đẹp, đúng không?

- Ăn nói giỏi lắm.

- Quá khen quá khen.

- Thưởng một cái nhé. – Anh nói xong, cúi xuống nhẹ nhàng đặt trên môi cô một nụ hôn.

Lam Sam sau khi bị anh đánh lén bất ngờ, khuôn mặt cô đỏ ửng, lại bị anh kéo tiếp đi về phía trước.

Hai người vốn định chơi vượt thác, nhưng vì xếp hàng quá đông, nên họ đành thôi, rời khỏi khu vực đó tiếp tục đi dạo rồi chọn đại vài trò khác để chơi, ngắm cảnh, xem kịch, sau đó lại đến ngôi nhà ma.

Ngôi nhà mà được thiết kế như một cái hang đá, bên trong có vẻ âm u, ánh sáng màu xanh nhạt mờ mờ không rõ, con đường đi cũng cực kỳ hẹp, những chỗ mạo hiểm hơn thì có ánh sáng xanh lục trông như mộ ma quỷ, thỉnh thoảng vài chỗ trên mặt đất còn rải đầy xương cốt. Khắp mọi nơi trong khu nhà ma đều vang lên một bản nhạc rung rợn và thê lương, cùng với tiếng thét chói tai của người chơi. Lam Sam còn nghe thấy tiếng khóc nức nở vang vọng xa xa, không biết đó là hiệu ứng âm thanh hay tiếng khóc của du khách nào đó bị dọa khiếp vía.

Từ lâu nay, con người vốn rất mâu thuẫn, vốn biết tất cả đều là giả, nhưng đầu óc vẫn không tránh khỏi bị bầu không khí đáng sợ này bủa vây,

https://thuviensach.vn

khiến sợ hãi muốn chết, đến một người tự cho là to gan như Lam Sam cũng bị hù dọa vài lần, Kiều Phong đành ôm cô trong lòng hoặc thẳng tay che mắt cô lại. Sau đó anh thấp giọng cười bên tai cô, cô lại càng sợ, anh lại càng cười, cười xong còn khen cô:

- Em thật đáng yêu.

Đáng yêu ông nội nhà ngươi ý… Lam Sam tức giận véo vào lưng anh một cái.

- Ối. – Kiều Phong bị cấu đau đến mức hít sâu một hơi, sau đó anh vẫn cười: - Em không đau lòng à?

Lam Sam cựa mình đẩy anh ra, rầu rà rầu rĩ tiến về phía trước, anh lại đuổi theo, rồi lại bị cô dọa, chạy tránh ra, rồi một lần nữa anh lại ôm lấy cô… cứ như thế hết lần này đến lần khác.

Ra khỏi ngôi nhà ma, Lam Sam xoa xoa cánh tay đã nổi hết cả da gà, thật ra không phải vì sợ mà vì bên trong quá lạnh. Cô xoa xoa cánh tay mình, thấy Kiều Phong vẫn đang nhìn cô, anh không hề cười, thái độ rất nghiêm túc.

- Sao vậy? – Cô hỏi.

- Anh sẽ bảo vệ em.

- Cắt.

- Thật mà, bất cứ lúc nào, anh cúng đều sẽ bảo vệ em.

- Cắt ngay. – Lam Sam chạy ra ngoài, cô chạy dưới ánh mặt trời, những ánh nắng chiếu xuống người cô khiến cả cơ thể và tâm hồn đều cảm thấy thật ấm áp.

Kiều Phong vừa cười vừa đuổi theo cô.

https://thuviensach.vn

Sau đó hai người lại chơi trò phi tiêu. Đối với trò chơi này, Lam Sam không ngoài dự đoán mà điên cuông thắng liên tiếp được ba con thú nhồi bông, một con gấu bông cực kỳ to, hai con mèo be bé. Con gấu to cô dành cho Kiều Phong, còn hai con mèo thì cứ cầm về làm đồng bọn của Schrodinger vậy. Vì mấy món này đều do Lam Sam thắng được nên Kiều Phong không được quyền xử trí, nhận được quà do bạn gái tặng, anh đương nhiên cảm thấy thật vui vẻ, nhưng anh lại chẳng thắng được gì hết, cứ tay không mà về thế này thật chẳng có gì tặng lại cho bạn gái cả… nghĩ lại trong lòng lại trào lên một nỗi buồn nho nhỏ.

Sau cùng, hai người cùng chơi đến mệt lả, ngồi nghỉ ngơi ở dãy ghế đá ngay cạnh khu trò chơi "Cánh quay vượt tuyết". Đây thực ra là một trò chơi tương tự như "Rồng thép", nhưng thay vào đó hành khách sẽ được đưa lên một cái gần giống với cái cần cẩu, trong quỹ đạo quay của cần trục, hành khách sẽ bị nhấc bổng lên rồi ném xuống như một đống châu chấu.

Lam Sam và Kiều Phong ngồi cùng một ghế, ngồi xem hành khách thét chói tai mà cười ha hả.

Kiều Phong cảm thấy thật thần kỳ biết bao, trước đây anh cũng đã từng đến khu vui chơi, lần đó anh chỉ cảm thấy thật bình thường, chẳng có gì khác lạ hay ho, đa phần đều là những trò chơi thật nhàm chán. Thế nhưng hôm nay, khi đến đây cùng với Lam Sam, anh cảm thấy trò nào cũng thật thú vị, tại sao lại như vậy chứ?

Lam Sam tựa cằm lên vai Kiều Phong, tay giơ điện thoại di động lên tự chụp, tự chơi chán đâm nghiện, cô quay sang chăm sóc Kiều Phong:

- Đến đây nào, anh chàng đẹp trai, cười cái coi.

Kiều Phong liền quay mặt sang, nhìn vào màn hình cười thật tươi. Anh còn ngốc nghếch giơ tay làm một chữ V nữa chứ.

https://thuviensach.vn

Sau đó, anh liền hiểu được rằng, vì Lam Sam là bạn gái anh, được ở bên cạnh người mình thích, dù là làm những việc thật nhàm chán, cũng sẽ không bao giờ cảm thấy chán được.

Lam Sam chụp vài tấm, lại nói;

- Lấy con gấu to ra ôm nào, nhanh lên, ừ, đến tối anh có thể ôm nó đi ngủ đấy.

Kiều Phong nhỏ giọng nói:

- Anh chỉ muốn được ôm bạn gái anh đi ngủ thôi.

Mới lần đầu tiên hẹn hò đã dám đưa ra yêu cầu như vậy với bạn gái rồi, Lam Sam phát hiện ra, bất kể cho dù một anh chàng tỏ ra tiểu bạch thỏ đến cỡ nào, vấn đề căn bản vẫn là, đàn ông họ đều là những con sói già giống nhau mà thôi.

----***-----

Lam Sam không hề nói dối, ngày hôm sau cô liền đến chỗ làm. Tục ngữ có câu "Đau dài không bằng đau ngắn." , có một vài vấn đề cho dù không muốn đối mặt nhưng vẫn phải chấm dứt.

Trước đây, sở dĩ cô cứ xoắn xuýt tới xoắn xuýt lui là vì cô không muốn mất một công việc tốt, nói thật là cô không nỡ.

Đáng tiếc là bất luận cô có tiếc nuối bao nhiêu thì cũng phải buông tay, để sếp tổng đuổi việc, thà cô thẳng tay nghỉ chơi với tay sếp tổng này còn hơn. Sau đó cô vô cùng phấn chấn đi thẳng đến nơi làm viếc, với một mục đích duy nhất – từ chức.

Vừa nhìn thấy đơn từ chức của Lam Sam, lão Vương vô cùng khiếp sợ:

- Lam Sam, nhất định phải đẩy sự việc đến mức này sao?

https://thuviensach.vn

- Sếp Vương, sự việc quả thật vô cùng nghiêm trọng, tôi cũng chẳng còn cách nào khác, cám ơn vì trong mấy năm qua ngài đã bồi dưỡng tôi, tôi thật may mắn vì vừa vào đây đã được đích thân ngài bồi đắp, nói thật ở công ty này tôi không thể bỏ qua được chính là ngài, thật lòng tôi nghĩ vậy.

- Biến, thu hồi ngay cái bộ dạng này của cô lại. – Khuôn mặt lão Vương tràn ngập vẻ luyến tiếc, ông lắc đầu nói: - Cô phủi mông một cái đi mất, tôi biết giao lại gian hàng cho ai làm việc đây?

Lam Sam cười nói:

- Nhân viên dưới tôi rất nhiều nhân tài, tôi vừa đi, sẽ có người có khả năng lên, chuyện này sếp không cần phải bận tâm đâu.

Lão Vương suy nghĩ một chút, rồi nói:

- Như vậy đi Lam Sam, tôi không muốn nói những lời thừa thãi, nhưng cô cũng biết đấy, lần này cô đi, đối với cả cô và công ty đều là tổn thất. Nếu không để tôi hỏi ý kiến sếp tổng đã được không? Vừa hay hôm nay sếp cũng đến, tôi trước hết sẽ thăm dò thái độ của ông ta.

Lam Sam muốn ngăn ông lại, ai ngờ ông đã nhấc máy lên gọi điện.

Vừa nói mấy câu, ông ta dập máy, nhìn Lam Sam:

- Sếp tổng muốn cô đến phòng họp ngay bây giờ.

Đi thì đi, giữa ban ngày ban mặt ở ngya phòng họp, liệu anh ta dám làm gì nào.

Tống Tử Thành mặc một bộ vest đen, đeo một cái cà vạt họa tiết rối tinh rối mù, trang phục trên người anh được xử trí một cách cân xứng và tỉ mỉ, thần thái sáng sủa, hoàn toàn khác hẳn cái người ngày hôm trước còn chật vật ôm tiểu huynh đệ nằm lăn lê trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Lam Sam nhìn cái tay mặt người dạ thú này, trong lòng lại trào lên cảm giác chán ghét vô cùng, trừ khi là bị SM, còn lại đối với bất kỳ cô gái nào đều sẽ không bao giờ có thiện cảm với người đàn ông đã từng dùng sức mạnh đàn ông để cưỡng hiếp mình. Trước đây Lam Sam còn vướng bận một vài tâm trạng khác nên quên đi sự phản cảm đối với anh ta, nhưng hiện tại vừa nhìn thấy anh, cô thật không sao vừa mắt nổi.

Chó má thật, chỉ muốn đánh cho anh ta một trận nên thân thôi!

Tống Tử Thành gọi cô:

- Lam Sam. – Giọng anh văng vẳng, thật khó để nhận ra cảm xúc trong đó.

Lam Sam đi tới:

- Sếp tổng, vết thương của ngài thế nào rồi.

- Không có gì đáng ngại.

- Thật tốt quá.

Tâm trạng Tống Tử Thành nóng lên, anh đã làm những việc như vậy với cô, nhưng cô vẫn quan tâm đến anh, điều này không hiểu sao khiến anh cảm thấy cảm động.

Nhưng tiếp theo đó dường như vượt quá dự liệu của anh, Lam Sam siết tay thành nắm đấm, tiến lên đánh cho anh ta một trận. Hiện tại Lam Sam thật muốn xóa bỏ hết, công việc cô cũng không cần, lại càng không thể đưa Tống Tử Thành ra công lý, nếu bây giờ không đánh được anh ta một trận, cô làm sao cam lòng đây.

Binh binh bốp bốp, Tống Tử Thành cũng không tránh cô. Sauk hi đánh xong, Lam Sam phủi tay:

https://thuviensach.vn

- Xin chào ngài. – Nói xong lập tức rời khỏi phòng họp.

Tống Tử Thành bám lấy bàn, lồm cồm bò dậy, tóc tai lộn xộn, trên khóe môi sưng vêu một cuc, bộ vest đen in hằn một vài vết chân. Anh chưa kịp điều chỉnh lại diện mạo, chỉ còn biết kinh ngạc nhìn theo bóng lưng cô đang dần khuất. Tống Tử Thành thấy hình như anh bị SM rồi, cô đánh anh, nhưng anh lại cảm thấy thật sảng khoái.

Đánh anh rồi, liệu cô có đồng ý tha lỗi cho anh không?

Lam Sam quay lại phòng tiêu thụ tìm lão Vương, cô cho ông biết cô vẫn muốn từ chức.

Lão Vương biết kết cục đã định không thể cứu vãn nữa, không còn cách nào khác đành đống ý với cô, nhưng ông vẫn nói:

- Tôi không cần biết cô nghĩ gì, nhưng cô vẫn phải ở lại một ai ngày, ít nhất cũng phải bàn giao, xử lý rõ ràng những công việc còn lại.

Lam Sam gật đầu:

- Đó là tất nhiên, tối sẽ không vứt lại cho sếp một mớ rối rắm đâu.

Các nhân viên khác trong bộ phận tiêu thụ khi biết Lam Sam từ chức đã vô cùng khiếp sợ, cũng có người cảm thấy rất buồn, có người trong lòng mừng thầm. Nhưng dù sao nhân duyen của Lam Sam vốn không tồi, có rất nhiều đồng nghiệp luyến tiếc cô. Lam Sam an ủi họ, đồng ý mời họ một bữa cơm. Sau đó cô giống như một con quay, chạy qua chạy lại vội vội vàng vàng, cố gắng bàn giao công việc trong một ngày. Lúc này cô mới nhận ra rằng nếu không phải lo lắng về yếu tố kinh tế, cô thật ra không hề lưu luyến công việc này chút nào.

Cô chợt nhớ đến Kiều Phong đã từng thuyết giáo với cô, anh nói cô vốn là một người hướng nội, căn bản không phù hợp với công việc giao tiếp,

https://thuviensach.vn

cũng không thích công việc của minhg.

Biến biến biến sao tự nhiên lại nghĩ đến anh chứ, Lam Sam ôm mặt, cười khúc khích.

Đúng lúc đang say sưa mơ mộng, chợt có một giọng nói cắt đứt suy nghĩ của cô:

- Lam Sam.

Lam Sam hoàn hồn, nhìn thấy Tống Tử Thành. Cô không hề nể mặt:

- Có việc gì sao? - Không muốn bị đánh một trận nữa chứ?

Tống Tử Thành đã chỉnh trang lại trang phục và đầu tóc, nhưng vết thương trên khóe miệng vẫn chưa được xử lý hết, anh vừa lên tiếng lại thấy đau. Anh cô chịu đựng đau đớn, nói:

- Lam Sam, xin lỗi.

- À. – Lam Sam quay đầu bỏ đi.

Tống Tử Thành đứng chắn trước mặt cô;

- Lam Sam…

Lam Sam không nhịn được nữa:

- Không cần xin lỗi đâu, tôi tha thứ cho anh rồi, nhường đường.

- Vậy vì sao lại từ chức.

- Tôi từ chức vì tính cách tôi tương đối hướng nội, không phù hợp để làm nhân viên tiêu thụ, ok?

Tống Tử Thành một mực nhìn cô chằm chằm:

https://thuviensach.vn

- Nói dối.

Lam Sam lại bốc hỏa, cô không hề còn bất kỳ một chút kiên nhẫn nào với anh ta nữa. Nhưng đúng lúc này, điện thoại di động của cô vang lên, là Kiều Phong gọi. Cô lập tức nhận điện thoại:

- Alo, Tiểu Phong Phong à? … Đúng vậy, đang làm thủ tục từ chức…. sẽ xong nhanh thôi, nhưng tối nay em phải mời đồng nghiệp một bữa, mọi người muốn em mời họ một bữa cơm. Anh không cần phải nấu cơm cho em đâu, được rồi được rồi, đến lúc đó sẽ nói, dài dòng quá! – Nói xong dập máy.

Suốt quá trình gọi điện thoại, trên khuôn mặt cô đều hiện lên một nụ cười hạnh phúc, có lẽ chính bản thân cô cũng không hề ý thức được điều đó.

Tống Tử Thành cảm thấy nụ cười ấy cực kỳ chướng mắt.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 67

Cồn

Vì đây là bữa cơm từ biệt nên Lam Sam lại càng cố tâm chuẩn bị để mời mọi người một bữa cơm hoàn chỉnh. Kể cả lão Vương cũng như toàn bộ nhân viên trong bộ phận tiêu thụ đều góp mặt, nhưng cô không hiểu được là vì sao Tống Tử Thành cũng phải tham gia… Trên đường từ phòng tiêu thụ đến nhà hàng, họ gặp anh ta, anh ta mặt không đổi sắc buông một câu:

- Nếu là bữa cơm từ biệt, không ngại để tôi tham gia chứ?

Làm trò trước mặt bao nhiêu người như vậy, Lam Sam còn có thể nói được cái gì nữa đây.

Vì có sự tham gia của sếp tổng nên bầu khi không thể thoải mái như mọi ngày, mà có phần câu nệ hơn. Lam Sam thì có thể phất áo ra đi mà không mang theo một gợn mây, cô có thể không quan tâm nhưng những người khác vẫn còn phải theo Tống Tử Thành lăn lộn nữa mà.

Hơn thế hôm nay có vẻ sếp tổng tâm trạng không hề vui vẻ chút nào mà diện mạo thì…

Ngay đến lão Vương cũng khá trầm mặc, chủ yêu là vì ông sờ lần mãi mà vẫn chưa trúng được cái chuyện gì đang xảy ra.

https://thuviensach.vn

Lam Sam vờ như không hề phát hiện ra, vẫn tươi cười trêu chọc các đồng nghiệp khác, cứ hi hi ha ha cho qua chuyện với mọi người, một bữa cơm bằng mặt không bằng lòng cuối cùng cũng xong mà chẳng hề vui vẻ chút nào.

Ăn uống xong xuôi, hầu như mọi người đều có việc gấp xin phép ra về trước, để lại Lam Sam và Tống Tử Thành. Đối với công việc tiêu thụ, quan sát thái độ là một kỹ năng cơ bản. Suốt bữa ăn hôm nay ánh mắt sếp tổng luôn hướng về phía Lam Sam, người nào mà không thấy thì chỉ có mà là người mù. Vài đồng nghiệp đi cùng nhau đến ga tàu điện ngầm còn vừa đi vừa bàn tán: Lam Sam lần này xin thôi việc, lúc trở lại không biết có trở thành Sếp tổng phu nhân không nữa?

Nhân vật nữ chính trong câu chuyện bàn tán đó vẫn còn đang viết hóa đơn thanh toán tiền, trên tay cô ấy vẫn cầm thẻ tín dụng và hóa đơn thanh toán tiền ăn của nhà hàng. Theo thói quen nên cô luôn yêu cầu nhân viên thu ngân viết hóa đơn VAT cho công ty, nhưng đến khi nhận tờ hóa đơn trên tay cô mới nhớ ra là đã không còn cần nữa.

Tống Tử Thành vẫn đang đứng trước cửa nhìn đăm đắm vào cô, đến khi cô bước ra khỏi cửa, anh ta cũng đi theo sau.

Lam Sam nhìn thấy Tống Tử Thành thì đưa cho anh tờ hóa đơn:

- Này, dù sao tôi cũng không cần, anh đưa lại cho công ty giúp tôi, không cần biết là đưa cho ai, miễn sau này có thể dùng đến, đây coi như là một chút cống hiến cuối cùng của tôi dành cho công ty đi.

Tống Tử Thành nhận lấy tờ giấy mỏng được đánh máy trên tay, mặt trên tờ giấy hơi hé mở ra chỉ đủ để nhìn rõ hai chữ “Xin cảm ơn”. Anh xiết chặt tờ hóa đơn, cười cười:

- Đây là món đồ thứ hai em tặng tôi.

https://thuviensach.vn

Lam Sam nghẹo đầu, không thể giải thích nổi mà nhìn anh.

- Món đồ đầu tiên là một cái gạt tàn. – Anh nhắc nhở cô.

- A, anh không nói thì tôi đã quên rồi. – Lam Sam có phần mất tự nhiên, cô vốn nghĩ mối quan hệ giữa cô và anh ta không đủ sâu sắc để chỉ cần nhìn một tờ hóa đơn là đủ gợi nhớ nên nhiều kỷ niệm phía sau.

Lam Sam còn đặc biệt không thể hiểu nổi, cô và Tống Tử Thành hẳn là đã trở mặt hết rồi chứ? Anh ta có ý đồ cưỡng gian cô, cô đã đánh anh ta hai trận rồi, ân oán như vậy làm sao còn có thể mang đến một mối quan hệ tốt đẹp được nữa đây. Vậy mà bây giờ anh ta vẫn mặt dày chạy qua đây ăn chực bữa cơm này, rồi lại còn mặt dày nói chuyện với cô, đây là ý gì chứ?

Không biết là lại có âm mưu gì mới nữa hay không đây?

Lam Sam càng nghĩ càng thấy có khả năng, không tự chủ mà tỏ ra đề phòng.

Tống Tử Thành vừa nhìn thấy thái độ của cô, đương nhiên liền đoán ngay ra được suy nghĩ trong lòng cô. Anh cảm thấy dường như trái tim mình đang bị ai đó cấu véo, vừa buồn lại vừa đau. Theo bản năng anh muốn biện bạch cho mình, nhưng giờ ván đã đóng thuyền, chẳng thể nói gì hơn, miệng hé ra vài lần rồi đành khép lại, cuối cùng đành nhả ra một câu:

- Xin lỗi.

- Thôi, hai chúng ta đã thanh toán xong xuôi rồi. – Lam Sam khoát tay bỏ đi.

Tống Tử Thành bỗng kéo cánh tay cô:

- Lam Sam, có thể dành cho tôi một cơ hội nữa hay không?

Lam Sam kinh ngạc:

https://thuviensach.vn

- Nếu anh muốn nói đến cơ hội, không biết có phải cái loại cơ hội như tôi đang nghĩ không?

Anh gật đầu.

Lam Sam vội lướt qua người anh:

- Ngại quá, tôi đã có bạn trai rồi.

Tống Tử Thành ngây ngẩn cả người:

- Em…?

Lam Sam vừa đứng xoa xoa tay, vừa nhìn anh ta đầy thắc mắc:

- Làm sao vậy? Chẳng lẽ tôi không thể có bạn trai được à? Bạn trai tôi sẽ đến đón tôi ngay bây giờ đấy, anh ấy…. – Nói đến đây cô chợt dừng lại.

Tống Tử Thành cũng theo tầm mắt cô mà quay lại nhìn, anh thấy Kiều Phong đang đứng cách đó không xa, âm âm u u nhìn hai người họ.

Bạn trai cô là ai, không cần phải nói cũng biết.

Lam Sam vẫy tay về phía Kiều Phong:

- Đứng đó làm gì? Qua đây đi.

Mặc dù đang nổi giận nhưng Kiều Phong vẫn rất nghe lời đi đến trước mặt họ. Anh kéo cô thật mạnh, đưa cô về đứng bên cạnh mình, im lặng biểu hiện thái độ công khai chủ quyền.

Ánh mắt của Tống Tử Thành sâu hun hút, như những mạch đá ngầm đang chìm dần vào nước biển. Anh ta siết chặt quả đấm, vì quá mạnh nên các khớp ngón tay trở nên trắng bệch.

https://thuviensach.vn

Lam Sam nghĩ Tống Tử Thành hôm nay thật kỳ lạ mà không thể giải thích rõ là ở đâu, cô không hề muốn gặp anh ta nữa, cô kéo tay Kiều Phong:

- Chúng ta đi thôi.

Tống Tử Thành lại vòng qua đứng chắn trước mặt cô:

- Lam Sam, em không thể đối xử với tôi như vậy được.

Kiều Phong vốn vì bạn gái mình bị một người đàn ông khác tòm tem mà nổi nóng, bây giờ hắn ta lại vẫn dây dưa không dứt, anh càng thêm tức giận, không thèm suy nghĩ mà đấm thẳng vào mặt Tống Tử Thành một đấm.

Tống Tử Thàn phản xạ cũng rất nhanh, nghiêng người né đòn. Kiều Phong buông Lam Sam ra, lao vào đánh anh ta.

Lam Sam vô cùng kinh ngạc, trong suy nghĩ của cô, Kiều Phong vốn là một con người vô cùng yếu đuối, anh so với các tiểu thư khuê các còn khuê nữ hơn, đừng nói đến động tay động chân, ngay cả những lời nói thô tục cũng đều chưa bao giờ thấy. Nhưng bây giờ, tên tiểu tử này còn đang định đánh nhau… đánh nhau… cái gì chứ…

Càng thần kỳ hơn là thân thủ của anh rất nhanh nhẹn thì phải? Nhưng có vẻ Tống Tử Thành cũng rất nhanh chân nhanh tay…

Tống Tử Thành vốn tâm trạng đã khá đè nén, không thể trút giận với Lam Sam, lại thấy Kiều Phong đang chủ động ra tay, anh ta cũng dốc toàn lực đánh trả. Vừa ra tay, Tống Tử Thành nhận ra đối thủ này không thể xem thường. Bản thân anh ta đã từng luyện qua tản đà, mắt thấy Kiều Phong đầy sát khí, ra tay chuẩn xác tàn nhẫn, vừa nhìn đã biết anh cũng đã từng luyện qua.

Lam Sam kinh ngạc một lúc lâu mới lấy lại được phản ứng, cô cố gắng tiến lại kéo họ ra:

https://thuviensach.vn

- Đừng đừng đừng, đừng đánh nữa!

Nhưng hai người họ đã lao vào nhau thành một khối, Lam Sam không kéo Kiều Phong mà lại kéo Tống Tử Thành, Kiều Phong thấy thế lại càng tức giận hơn, lực xuất ra cũng mạnh hơn, bẻ ngoặt tay Tống Tử Thành, giang chân đá anh ta. Tống Tử Thành một bên bị Lam Sam lôi kéo, không sao có thể đối phó được với sức chiến đấu mạnh mẽ của Kiều Phong, lập tức bị dán xuống đất.

Kiều Phong khóa chặt tay anh ta, quỳ một chân trên mặt đất, đè chặt sau lưng, thể hiện phong thái của người chiến thắng một cách vô cùng ngoan độc.

Mọi người trên đường xúm lại vậy xem, Kiều Phong trừng mắt hằn học nhìn họ:

- Nhìn cái gì mà nhìn, đang đánh kẻ xấu đấy.

Mọi người vội vàng tản đi.

Lam Sam vỗ vỗ ngực, mắt đầy phức tạp. Cô đương nhiên cảm thấy một Kiều Phong chiến đấu thâm hiểm thế này thật vô cùng đẹp trai… nhưng nhất định là cô vẫn chưa tỉnh ngủ rồi!

- Nghe cho kỹ đây, Lam Sam là bạn gái tôi, sau này anh hãy tránh xa cô ấy ra. – Kiều Phong bỏ lại một câu, buông Tống Tử Thành ra, đứng dậy kéo Lam Sam đi.

Lam Sam bị Kiều Phong lôi kéo nhanh về phía trước, cô rất muốn quay lại nhìn xem, nhưng cứ nghĩ đến sắc mặt đen kịt của Kiều Phong, cô đành thôi.

Đến lúc này Lam Sam mới nhận ra Kiều Phong có gì đó không đúng, Kiều Phong thường ngày mặc dù có nổi giận đến đâu cũng sẽ phát giận theo

https://thuviensach.vn

cách của mình chứ không phải như tình hình trước mắt, vô cùng kích động, chưa hợp lời đã động thủ, lời nói cũng vô cùng mạnh mẽ sắc nhọn.

Anh… không phải bị cái gì đó nhập chứ….

Lam Sam đột ngột dừng bước, cô đứng bất động. Kiều Phong kéo cô nhưng cô vẫn không đi.

Anh quay đầu lại, cau mày nhìn cô:

- Đi thôi.

Lam Sam trợn to hai mắt, cẩn thận quan sát anh:

- Kiều Phong anh làm sao vậy?

Anh không trả lời mà cúi xuống:

- Em nhận ra à?

Em… có thể không nhận ra được à? Lam Sam đen mặt, hỏi tiếp:

- Rốt cuộc là có chuyện gì vậy? Có chuyện gì không thể nói được cho em biết à? – Trái tim của cô dường như bị xiết chặt, không biết câu trả lời là thế nào đây.

Kiều Phong ngước mắt nhìn cô, ánh mắt anh dường như có phần uể oải:

- Lam Sam, anh không cẩn thận nên uống nhầm một chút cồn.

- … - Lam Sam thở phào nhẹ nhõm: - Làm em sợ thót tim, còn tưởng anh định chia tay chứ. Uống cồn thì không việc gì đâu, chỉ cần không phải rượu công nghiệp… - Nói đến đây, đột nhiên cô nghĩ ra: - A không đúng, có phải giống như trước đây anh từng nói, nếu đụng đến cồn thì tính khí sẽ trở nên nóng nảy không?

https://thuviensach.vn

Kiều Phong gật đầu.

- Khó trách vừa rồi anh nổi nóng ầm ĩ như vậy. – Lam Sam lầm bầm, cô vừa nói vừa vỗ vỗ vào cánh tay anh. – Nhưng dù sao trông anh vừa rồi thật sự cực kỳ đẹp trai đấy, hihi.

Kiều Phong vẫn không nói gì, tiếp tục kéo tay cô đi thẳng về phía trước.

Lam Sam đứng cạnh anh, hỏi:

- Có phải sau khi uống rượu vào tâm trạng anh sẽ trở nên khó chịu không?

- Cũng không phải. – Anh lắc đầu.

Cô miết miết môi:

- Vậy vì sao anh lại không để ý đến em chứ?

- Anh không thể nổi nóng với em được.

Lam Sam hiểu ý anh. Anh biết tâm trạng mình đang không được tốt, ăn nói cũng khó nghe, cho nên cố gắng chịu đựng để không nói chuyện với cô, vì không muốn trút giận lên người cô.

Cô khá cảm động:

- Không cần phải khách sáo với em vậy đâu, em là bạn gái anh mà, chuyện này nếu không tìm em thì biết tìm ai đây? Không cần phải nhịn, cứ nhịn mãi sẽ hỏng đấy, không tốt đâu…

Hai người đi ngang qua một sạp báo, bà cô bán báo nghe thấy một cô gái nói như vậy với một chàng trai, bèn đưa mắt nhìn họ với thái độ kỳ quái.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong dường như có mắt trên vai, anh quay phắt đầu lại lườm, bà cô kia vội vội vàng vàng cúi đầu giả vờ xếp xếp lại mấy tờ báo.

Kiều Phong không nhịn được, cuối cùng dày mặt hỏi:

- Vừa nãy vì sao lại không kéo tay anh, mà lại kéo Tống Tử Thành chứ?

- Anh ngốc thế, em kéo tay ai thì người đó sẽ phải chịu đòn rồi, em kéo anh ta để thuận tiện cho anh đánh mà.

Kiều Phong sửng sốt, không ngờ cô lại nghĩ vậy, anh còn đang tưởng…

Lam Sam giơ tay chặn một cái taxi, hai người nhanh chóng trở về nhà. Lam Sam vẫn còn bận tâm về Kiều Phong nên đi theo về nhà anh. Schrodinger chạy đến cửa tiếp đón họ, vô cùng ngoan ngoãn, nó cúi đầu cọ cọ vào gấu quần Kiều Phong, chỉ trong giây lát tên tiểu thái giám kiêu ngạo đã biến trở thành một chú mèo bé nhỏ ma mãnh biết làm ấm lòng chủ nhân.

Kiều Phong tung một cú đá văng nó ra xa.

Schrodinger…

Lam Sam dở khóc dở cười ôm lấy Schrodinger, theo Kiều Phong tiến vào phòng khách. Kiều Phong vẫn cứ im lặng không nói một lời, trạng thái của anh gần giống như bị trúng thuốc mê. Lam Sam không biết phải an ủi anh như thế nào, cô không còn cách nào khác là đành xuất ra thủ đoạn vạn năng, một tay ôm Schrodinger, một tay ôm lây mặt anh, khập khà khập khiễng hôn anh.

Một chiêu này hiển nhiên không thể xoa dịu tâm trạng hiện thời của anh để anh có thể lấy lại bình tĩnh, mà càng như đổ dầu vào lửa, khiến ngọn lửa bùng lên.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong đột ngột đè gáy cô xuống, không để cô có đường lui, lực của anh rất mạnh, môi anh ép hết sức, rồi sau đó anh há miệng, cắn lên môi cô.

Lam Sam run rẩy, cô ném Schrodinger xuống đất. Schrodinger nhảy trở lại mặt đất, ngồi chồm hổm bên cạnh tò mò nhìn hai con người trước mặt.

Kiều Phong cắn xong, lại vươn đầu lưỡi, cố sức cắn cắn mút mút đôi môi mềm mại như cánh hoa của cô. Đầu óc Lam Sam cũng nóng lên, cô không kìm được mà ôm chặt lấy anh, ngửa cổ nghênh đón nụ hôn của anh. Phản ứng này của cô dường như đã lấy lòng anh, động tác của anh trở nên mềm mỏng hơn. Sau đó anh lại hé lưỡi tiến vào miệng cô, xoáy trên kẽ răng cô, nhẹ nhàng tách miệng cô ra.

Lam Sam không kìm được mà hé miệng, đầu lưỡi anh nhanh chóng tiến vào miệng cô càn quấy. Anh hôn tuy chẳng có phương pháp, chỉ hoàn toàn dựa vào bản năng cố gắng khuấy động khoang miệng cô, hút lấy nước bọt của cô, nhưng gặp đầu lưỡi linh hoạt của cô, anh không thể buông tha, ôm lấy cô cứ thế triền miên. Lam Sam bị hôn đến mức hai chân nhũn ra, lại càng xiết chặt lấy anh. Kiều Phong nắm chặt lấy eo cô để giúp cô đứng vững. Tuy rằng nụ hôn này không hề có kỹ xảo gì đáng nói nhưng cũng đủ khiến hai người ý loạn tình mê. Lam Sam nhắm mắt lại, cô chỉ cảm thấy chính mình đang rơi vào một vòng xoáy cực kỳ sâu thẳm, không sao có thể phản kháng, không cách nào để có thể tự vấn lại, chỉ có thể nương theo nó mà thôi.

Hôn mãi hôn mãi cho đến khi cô cảm nhận được một vật cứng cứng đặt ở dưới hông mình. Nó dường như không hề an phận, không ngừng ngọ ngậy trên người cô, cách qua một lớp quần áo vẫn có thể truyền đến nhiệt lượng nóng bừng bừng.

Bàn tay Kiều Phong bắt đầu trượt vào trong quần áo cô.

https://thuviensach.vn

Lam Sam chợt đẩy anh ra:

- Chúng ta như vậy… là quá nhanh đó… - Mới hẹn hò ngày thứ hai đã lên giường rồi, cô thật sự không phải là người tùy tiện đến vậy được đâu….

Trong đôi mắt Kiều Phong dường như đang ẩn chứa một ngọn lửa thiêu đốt, anh lại tiến tới, đè cô xuống ghế salon.

Anh đè ấn cô xuống, vừa hôn lên môi cô, vừa từ từ chạm vào eo cô, không ngừng chạm đến từng góc nhỏ trên cơ thể cô. Lam Sam sau khi giãy dụa không có kết quả, không còn cách nào khác hơn là đẩy vai anh, nghiêng đầu né tránh nụ hôn của anh:

- Kiều Phong đứng dậy đi! Không em sẽ nổi giận thật đó.

Kiều Phong không làm gì nữa, nhưng vẫn không đứng dậy khỏi người cô, anh nhìn cô chăm chú, ánh mắt anh nóng bỏng đến mức khiến người ta không dám đối diện. Lam Sam không còn cách nào khác hơn là nhìn sang phía khác, không nhìn thẳng vào anh.

Anh nói, giọng nói của anh mang theo tình ý nhẹ nhàng, lại hơi khàn khàn, vừa buồn buồn, vừa như có một chút tủi thân:

- Anh không nhịn được nữa.

- Anh tự nghĩ biện pháp đi. – Lam Sam nói, rồi đẩy vai anh ra: - Chúng ta không thể nhanh như vậy được….

- Vì em khiến anh không thể nhịn được nữa mà.

- Hả?

- Em nói rằng em là bạn gái anh, có việc gì cần không tìm em thì tìm ai? Em còn nói không muốn để anh phải nhịn, cứ nhịn mãi thì hỏng mất.

https://thuviensach.vn

- Em em em, - Lam Sam. – Hai chuyện đó khác nhau, anh trước hết đứng dậy đã.

Kiều Phong lại như biến thành động vật sinh trưởng trên người cô, đánh chết cũng không đứng dậy. Anh ôm lấy cô thật chặt, cằm nhè nhẹ cọ cọ trên cổ cô, thấp giọng nói:

- Lam Sam, giúp anh với.

- Không.

- Giúp anh một chút thôi, có được không? – Giọng anh cất lên mềm nhũn, thậm chí mềm đến mức mang theo một chút vị ngọt đến ngấy người. – Giúp anh. – Vừa nói vừa nhẹ nhàng chuyển động cơ thể mình.

Anh đang làm nũng, đang làm nũng đây mà! Lam Sam thật không sao có thể tin được, tâm trí cô giờ đang hoảng hốt, cô nghĩ anh có thể vừa kiên trì vừa ngang ngược, nhưng nếu Kiều Phong nũng nịu !! Làm sao cô có thể từ chối anh được chứ !!

Kiều Phong thấy rõ sự dao động của cô. Anh cũng biết không thể dồn ép cô nhanh quá, anh cũng thấy hổ thẹn, nhưng tên đã lên dây, anh không thể chịu đựng được hơn. Nhịn mãi, cuối cùng bản năng lại trỗi dậy, anh kéo bàn tay Lam Sam đến chỗ phương tiện gây án.

Đúng lúc này, Schrodinger nhảy lên bàn nước, ngồi chồm hổm ở đó, hoàn toàn không gây lên tiếng động, nhưng ánh mắt nó hấp háy nhìn hai người.

Lam Sam sắp xấu hổ mà chết mất:

- Không được, không được, Schrodinger còn đang ở đây mà!

Kiều Phong liếc xéo Schrodinger:

https://thuviensach.vn

- Đi ra.

Lam Sam: …

Kiều Phong cúi xuống, khẽ hôn lên má cô, một tay anh cởi thắt lưng, sau đó ấn bàn tay cô vào vị trí đó.

Khuôn mặt Lam Sam đỏ rực như bị thiêu đốt, cô đang cực kỳ xấu hổ. Tuy vẫn thường xuyên trêu chọc Tiểu Du Thái là ai đè ai.. nhưng đấy là chỉ nói cho mạnh miệng vậy thôi, cô còn chưa bao giờ thật sự được chạm vào chỗ đó của đàn ông đâu chứ…

Kiều Phong nhẹ nhàng liếm khóe môi cô, giọng anh nhỏ dần, dường như đang nói những điều linh tinh gì đó, Lam Sam lại dựa theo những lời nói ấy mà làm, anh cũng đưa lưng phối hợp với từng động tác của cô, hơi thở anh thô ráp nặng nề áp vào khuôn mặt cô khiến gò má cô lại càng nóng bừng.

Sau khi xong việc, Lam Sam nghiêng đầu tránh sang phía khác không dám nhìn thẳng vào anh.

Hơi thở của anh vẫn chưa được bình ổn, anh vẫn dán trên khuôn mặt cô, dịu dàng hôn lên môi cô. Lam Sam chỉ cảm thấy cái gì đó dính dính, ấm ấm, định rút tay về nhưng anh lại đè chặt cô xuống.

Cứ giằng co một lúc như vậy, Kiều Phong đột nhiên kêu lên một tiếng:

- Hừ.

Lam Sam ngạc nhiên hỏi:

- Sao vậy anh?

- Anh tốt rồi.

Cô lườm anh một cái:

https://thuviensach.vn

- Em biết anh khỏe lắm rồi nhanh buông em ra.

- Không phải chuyện này. – Anh giải thích. – Hiệu quả của cồn hình như tan hết rồi.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 68

Trở Về

Kiều Phong buông Lam Sam ra, để cô có thể tự cử động bàn tay mình, nhưng trên tay cô còn đang dính cái thứ gì đó khác lắm, nên cô không được tự nhiên, không còn cách nào khác là chùi chùi cọ cọ vào vạt áo anh.

Anh ngồi dậy, khom lưng, rút tờ giấy ăn trên bàn, tỉ mỉ lau tay giúp cô.

Lam Sam cũng ngồi dậy, đầu cô vẫn cúi gằm, nhiệt lượng trên khuôn mặt vẫn chưa hề giảm bớt, ngược lại càng ngày càng tăng, máu giờ đây như đang xông thẳng lên não khiến cô ù hết cả tai.

Kiều Phong lau một cách rất nghiêm túc, vì quá chăm chú nên động tác lại càng thong thả, như đang cẩn thận cất giữ một đồ vật cực kỳ quý giá. Lam Sam sắp chết vì xấu hổ mất thôi, cô len lén liếc nhìn anh, cô nhận ra khuôn mặt anh cũng hơi ửng hồng, màu hồng hồng ấy léo dài đến tận tai.

Cô bĩu môi, thầm nghĩ, lưu manh trêu chọc chính là anh, giờ xấu hổ cũng là anh, ngồi đó mà giả vờ làm tiểu bạch thỏ làm gì chứ!

Sau khi lau xong, anh đưa tay cô lên, cúi xuống hôn lên đôi bàn tay búp măng trắng ngần sạch sẽ một nụ hôn, đôi mắt đẹp nửa như khép lại, đôi hàng mi dày khẽ rủ xuống, sự huyền diệu ấy che khuất ánh mắt dịu dàng sáng ngời của anh.

Lam Sam chợt rút tay về. Cô đứng dậy, một tay cầm túi:

https://thuviensach.vn

- Em em em em về trước đây. – Nói xong vội đạp gió chạy bay ngay ra cửa.

Vì có một vài nguyên nhân không thể nói rõ thành lời, nên Kiều Phong vẫn chưa đứng dậy khỏi salon, anh chỉ quay người, nhìn theo bóng lưng cao gầy của cô. Anh nói:

- Cám ơn em.

Bây giờ còn nói cám ơn cái gì nữa chứ. Lẽ nào còn muốn cô trả lời một câu: "Không cần khách sáo." nữa à? Lam Sam thấy thật kỳ quái mà, cô cúi gằm mặt, không thèm nhìn anh. Tay phải cô vừa làm những việc như vậy, tuy Kiều Phong đã lau sạch sẽ nhưng cô vẫn chưa cảm thấy tự nhiên, nhất định nói không cần, tự mở cửa bằng tay trái.

Cô vừa mở cửa ra, Schrodinger như một tên trộm ẩn nấp, nháy mắt đã vọt tới chân cô, nó chắn trước mặt cô, ngửa lên nhìn cô, kêu meo meo meo meo meo bằng giọng van vỉ.

Lam Sam vô cùng kinh ngạc, nhìn sang Kiều Phong.

Kiều Phong giải thích:

- Nó muốn về nhà với em đấy.

Schrodinger:

- Meo meo.

Lam Sam có phần có thể lý giải được tâm trạng của Schrodinger lúc này. Tối nay hắn tên tiểu tử này đã bị hai lần liên tục bị chủ nhân nó làm tổn thương đến tâm hồn rồi nhỉ, hiện cô đoán là nó đang rất tuyệt vọng, muốn trốn nhà đi đây. Cô hơi buồn cười, nhìn vào đôi mắt long lanh của Schrodinger đang nhìn chòng chọc vào cô, cô hỏi Kiều Phong:

https://thuviensach.vn

- Nếu không đêm nay cho nó sang bên nhà em nhé?

Kiều Phong đành nhìn cô đầy vẻ ngoài ý muốn:

- Có được không.

- Đương nhiên là được.

Kiều Phong nhỏ giọng nói:

- Em có thể thu nạp luôn cả mèo cả người được không….

Vì hai người cách quá xa, nên Lam Sam không nghe thấy rõ:

- Anh nói gì cơ?

- Không có gì đâu, em cứ mang nó đi, lát nữa anh sẽ đem thức ăn và nước uống cho mèo sang nhà em.

Cô gật đầu, bước ra khỏi nhà Kiều Phong, Schrodinger quả nhiên biến thành cái đuôi nhỏ lẽo đẽo sau lưng cô.

Lam Sam về rồi, Kiều Phong liền đi tắm. Khi đang thanh lý cơ thể sao cho sạch sẽ, anh không nhịn được nhớ lại tỉ mỉ dư vị mình vừa được trải qua, đôi bàn tay cô mềm mại như không xương, các ngón tay dường như chưa hề rời khỏi, lưu lại những cảm xúc ấy mãi mãi trong tiềm thức của anh. Vừa mới nghĩ đến máu đã nóng lên, tên tiểu huynh đệ nào đó lại không an phận rồi, anh vội vàng dập tắt ngay suy nghĩ của mình.

Tắm xong, anh thay quần áo ngủ, đúng hẹn sang nhà Lam Sam để đưa thức ăn cho mèo. Schrodinger đang chơi đùa khá là vui vẻ bên nhà cô, không hề vì hoàn cảnh sống thay đổi mà cảm thấy bất kỳ khó chịu nào. Kiều Phong nói với Lam Sam vài câu, mắt anh lướt qua cô, nhìn vào Schrodinger đang ở trong phòng, trong ánh mắt thông tuệ của anh giờ chỉ còn toàn ao ước và ghen tị mà thôi.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau Lam Sam dậy từ rất sớm, cô bị Schrodinger gọi dậy. Tên tiểu thái giám này nhảy lên giường cô, nó không ngừng giơ giơ đôi móng nhỏ của mình cào cào lên mặt cô, đánh thức cô dậy.

Cô dụi mắt, có phần sáng tỏ vì sao hàng sáng Kiều Phong đều có thể dậy sớm đến vậy.

Sau đó Schrodinger liền bị Lam Sam ôm theo cùng một đống hành lý, chân thành đuổi thẳng về nhà.

Bữa sáng Kiều Phong đang làm cơm rang thịt muối cùng canh trứng, ngoài ra là một đĩa hoa quả. Anh gọt vỏ và cắt nhỏ táo thành từng miếng, tỉa thành hình thiên nga, bày xung quanh những miếng cam hình cánh hoa, như những con thuyền nhỏ và những chú thiên nga đang tung tăng bơi lội trên mặt nước. Xem ra tâm hồn thiếu nữ của tên tiểu tử này lại phát tác rồi, Lam Sam thầm nghĩ, trang trí một đĩa hoa quả đẹp đến vậy, ai còn dám ăn nữa…

Ăn xong bữa sáng và điểm tâm, Lam Sam không cần phải vội vàng đi làm, từ hôm nay trở đi, cô chính thức trở thành một thành viên trong đội quân thất nghiệp rồi. Ngày trước mỗi khi công việc bận rộn tưởng muốn chết muốn sóng cô đều cực kỳ hi vọng có thể được nhàn nhã một chút, hiện tại được rảnh rỗi trái lại cô cảm thấy không biết nên làm thế nào.

Cô ngồi nhẩm tính lại tài sản của mình một chút, sau đó lạnh lùng cằn nhằn:

- Chỉ còn hơn 30 vạn thôi.

Kiều Phong đang xem báo, nghe thấy vậy quay sang nhìn cô, hỏi:

- Vậy là rất nhiều à?

Thật quá thiếu tư duy trừu tượng mà… Lam Sam tự biết mình một khi đối diện để so sánh với anh thì đương nhiên chỉ là một người nghèo rớt

https://thuviensach.vn

mùng tơi mà thôi, cô không còn cách nào khác đành nói:

- Ý em là tạm thời cũng không phải chết đói.

Lời này càng chẳng có lý, Kiều Phong lắc đầu:

- Có anh ở đây, sao em có thể chết đói được.

- Cái tính này, - Lam Sam cười cười, trong lòng cô lại vô cùng ấm áp. Một lát sau, cô nói thêm: - Nhưng em vẫn phải tìm việc nữa.

Kiều Phong cất tờ bào đi, nghiêm túc nhìn cô:

- Vì sao em nhất định phải tìm việc làm chứ?

- Anh nói gì mà kỳ cục thế, không làm việc để miệng ăn núi lở à?

- Em có thể ăn ở nhà anh, cần gì cứ nói một tiếng, anh có thể đảm bảo được chuyện này.

Lam Sam khoát tay:

- Dừng lại dừng lại, không phải ý em là như vậy, em biết anh muốn tốt cho em, nhưng em có tay có chân không thể ăn bám tiêu sạch tiền của anh được.

- Để bạn gái sài tiền của mình là nhiệm vụ của người bạn trai mà, - Anh nói thẳng bằng khí thế hung hồn.

Lam Sam:

- Ai nói chứ?

- Sổ tay " Người đàn ông tốt" nói vậy.

… Đó là cái gì thế nhỉ!

https://thuviensach.vn

Lam Sam lắc đầu, than thở:

- Anh đọc quá nhiều sách vở rồi.

Kiều Phong hưởng thụ đó như một lời động viên, anh đắc ý gật đầu:

- Đó là đương nhiên cho nên em không cần tìm việc làm ngay, cứ yên tâm mà tiêu tiền của anh đi, anh có rất nhiều tiền, em không tiêu hết được đâu.

Cuối cùng Lam Sam cũng có thể hiểu rõ tại sao Tạ Phong Sinh nói Kiều Phong sẽ là một con dê béo, vì người này quá là chẳng coi tiền ra gì. Cô không biết nên phản bác anh như thế nào, không thể làm gì khác hơn là đành hỏi:

- Nếu anh đã không thiếu tiền, tại sao vẫn còn đi làm?

- Đương nhiên là vì để thể hiện giá trị nhân sinh rồi, tiến bước vào sự nghiệp khoa học, cống hiến vì sự tiến bộ của nhân loại.

Lam Sam không còn lời nào để nói thêm. Cô giơ ngón tay cái về phía Kiều Phong:

- Quả là cao nhân đẳng cấp thượng thừa khí khái ngút trời, không hổ là Kiều Phong nhà ta.

Bốn chữ cuối cùng khiến tâm trạng của Kiều Phong bốc cao ngùn ngụt, anh xê người, áp chặt sát người cô, cúi xuống hôn chụt một cái lên gương mặt cô.

Lam Sam giơ móng vuốt đáp lại khuôn mặt anh:

- Biến biến biến, em còn đang phải tự vấn về nhân sinh của mình đây.

https://thuviensach.vn

Anh lại không hề biết xấu hổ mà quấn lấy cô, cằm anh tựa trên vai cô, hỏi:

- Tự vấn cái gì nào?

- Em cũng muốn thể hiện giá trị nhân sinh của mình nên em sẽ đi tìm việc làm.

- Đã thế, vậy em nghĩ công việc tiêu thụ có thể thể hiện giá trị nhân sinh của em ư?

- Ặc… - Một câu nói mà chính Lam Sam cũng đang tự hỏi.

Kiều Phong lại nói:

- Anh chỉ thay đổi cách hỏi thôi, em cảm thấy giá trị nhân sinh của em hiện đang ở vị trí nào nào?

… - Lam Sam trầm mặc.

- Anh lại đổi lại cách hỏi nhé, em có lý tưởng gì không?

Thần sắc Lam Sam ngẩn ra:

- Em…. Khi còn bé em cũng có lý tưởng, em muốn thành nhà khoa học, vận động viên, chăn ngựa, phi công…

- Những cái đó không được tính.

Lam Sam càng uể oải:

- Vậy thì không có.

Kiều Phong không sao chịu nổi tâm trạng thương tâm của cô, không kìm được mà đè miệng cô xuống, vừa an ủi cô:

https://thuviensach.vn

- Không sao hết, vẫn có rất nhiều người sống mà chẳng hề biết đến lý tưởng của mình là gì, mặt khác có một số người biết nhưng cuối cùng vì rất nhiều nguyên nhân khác nhau mà sự nghiệp của họ cũng chẳng hề liên quan đến lý tưởng của họ.

- Nhưng anh đâu giống như vậy.

- Anh tương đối may mắn. Nhưng bây giờ em đang ở bên cạnh anh, anh có thể chia sẻ may mắn của mình với em mà. Lam Sam, anh không phản đối việc em tìm việc làm, nhưng anh hi vọng rằng em có thể tìm thấy niềm vui khi làm việc. Anh hi vọng công việc này sẽ không trở thành gánh nặng đối với em, không chiếm quá nhiều thời gian và sức lực của em. Dù sao sống cả cuộc đời, thú vị nhất vẫn là nên hưởng thụ quá trình sống, không phải sao? Nếu có thể, anh đề nghị em nên làm công việc mà mình thích, mà không cần cân nhắc đến yếu tố tiền bạc. Tiền quả thật rất quan trọng, nhưng em cũng không nên phóng đại tầm quan trọng của nó. Nếu như em không có công việc nào yêu thích, em có thể ở nhà chờ đợi, cùng với anh. Ít nhất anh và em đều có thời gian vui vẻ, có phải không nào?

Lam Sam cứng họng, cô nhìn anh, sửng sốt một lúc lâu, rồi mới lên tiếng:

- Em hình như lại bị anh tẩy não rồi.

Kiều Phong xoa xoa đầu cô:

- Anh chỉ đang nói đến một đạo lý hết sức đơn giản, cho nên em không cần phải vội vàng tìm việc làm, trước hết cứ suy nghĩ thật kỹ đã.

Cô gật đầu.

Kiều Phong cúi xuống nhìn đồng hồ đeo tay, nói:

https://thuviensach.vn

- Anh hôm nay phải đến trường học một chuyến, buổi chiều còn bận chút việc, nên khồn nấu bữa trưa cho em được rồi.

Lam Sam thấy hơi lạ:

- Anh đến trường học làm gì, không phải đã nghỉ hè rồi à?

- Đúng vậy, nhưng một vài giáo sư trong trường muốn tổ chức một hội nghị nhỏ, họ chọn môn học của anh để anh thuyết trình, sau đó lấy thành tích… ừ nếu không hay để bây giờ anh nấu bữa trưa cho em nhé?

Lam Sam liền vội vàng lắc đầu:

- Không cần đâu, không cần, để trưa em đến rủ anh đi ăn, gần trường anh dậy có rất nhiều nhà hàng có thể rất tiện để lựa chọn.

Kiều Phong cười cười:

- Được.

Hai người nói chuyện xong, Kiều Phong đến trường trước, hẹn buổi trưa Lam Sam đến tìm anh.

Sau khi về nhà, Lam Sam lại vùi đầu vào suy nghĩ về giá trị nhân sinh của mình, càng nghĩ càng điên rồ. Cô ra cửa mua một cốc trà sữa, nhìn thấy bán đồ lạnh lại thèm, quyết tâm chối bỏ cả nửa ngày, nuốt nước bọt, cuối cùng cô có thể chiến thắng chính bản thân mà không ăn kem, chỉ cầm một cốc trà sữa về nhà.

Về đến nhà cô phát hiện một tình huống không ổn lắm.

Có một ông chú, có vẻ đã ngoài 50 tuổi, dáng cao ráo vừa phải, hơi mập mạp, đeo kính lão, khuôn mặt đỏ bừng, mặc một cái áo blouse trắng sắn tay, quần tây màu xám, chân đi giày da đen. Ông chú này đang đứng trước cửa nhà Kiều Phong, nhòm nhòm ngó ngó vào mắt mèo, dáng vẻ hết sức kỳ dị.

https://thuviensach.vn

Lam Sam nhất thời cảnh giác, đầu năm nay kẻ trộm cướp đều thích đến sớm để điều tra nghiên cứu trước địa hình, người đàn ông này không phải cũng vậy chứ? Tuổi đã cao mà sao lại vẫn còn làm những công việc như vậy? Nhưng nhìn cách ăn mặc của ông ấy rất đứng dắn, gọn gang sạch sẽ, cũng không giống phường trộm cướp cho lắm…

Cô đi đến bên cạnh ông chú, để xem ông đang nhìn gì.

Ông chú bỗng chợt nhận ra ánh sáng có gì đó thay đổi, vừa nghiêng đầu, đã nhận ra ngay có thêm một người nữa đang đứng bên cạnh mình, ông sợ hãi kêu to: “A” sau đó nhảy sang đứng bên cạnh cửa, như bị vấp phải cái gì đẩy, nên không đứng vững, thất tha thất thểu suýt thì ngã.

Lam Sam vội vàng tiến đến đỡ lấy ông. Cô cúi xuống nhìn, nhận ra vật dưới chân khiến ông ấy suýt ngã là một cái vali đựng hành lý, vì nó khuất sau chân ông nên vừa nãy cô không thể thấy được.

Lam Sam lại càng cảm thấy kỳ lạ hơn.

Ông chú đứng thẳng được người dậy, vỗ ngực để bình phục lại tâm trạng vừa hoảng sợ của mình, sau đó nói tiếp:

- Cám ơn cháu nhé, Lam Sam.

Lần này đến lượt Lam Sam sợ rồi:

- Sao chú biết cháu?

- A, chú quên không tự giới thiệu, chú là cha của Kiều Phong. – Nói xong, ông vươn tay ra.

Lam Sam bị dọa giật nảy mình, cô ngơ ngác đưa tay cầm tay ông.

- Chú Kiều, xin chào!

https://thuviensach.vn

Ông hơi ngượng ngùng:

- Cái này, chú họ Ngô….

Lam Sam vừa xấu hổ, vừa giận bản thân:

- Đúng đúng đúng, cháu xin lỗi, cháu quên mất… chú đang tìm Kiều Phong ạ? Anh ấy hiện đang ở trường học, không có nhà, nếu không hay chú gọi trước cho anh ấy vậy?

- Chú gọi rồi nhưng nó không nghe máy, chắc đang để trạng thái im lặng rồi. – ông Ngô nói, vừa lắc đầu thở dài: - Chú quên không cầm chìa khóa, cứ nghĩ ở nhà Kiều Phong có chìa khóa dự phòng, lại vừa lúc nó không có nhà, ai da.

Lam Sam vội nói:

- Để cháu về lấy chìa khóa dự phòng nhà Kiều Phong để mở cửa cho chú nhé, chú vào mà uống miếng nước, cất hành lý đã.

- Được.

Lam Sam liền mở cửa cho ông, giúp ông xách hành lý vào nhà Kiều Phong. Cô để ông nghỉ ngơi trong phòng khách, còn mình thì vào bếp rót cho ông một cốc nước, bổ hoa quả.

Ông Ngô vừa ngồi trên ghế salon vừa bắt đầu vào email.

Lão Ngô: Anh được gặp tận mắt rồi, còn xinh xắn hơn trong ảnh nữa, rất lễ phép nhé.

Tiểu Kiều: Em phải về nhà! Em phải về nhà! Em phải về nhà!...

Lão Ngô: Đương nhiên! Mèo mập cũng thích con bé, sao có thể thế chứ, nó còn chẳng thèm chào đón anh.

https://thuviensach.vn

Ngô Văn: Nó cũng không thích con. = =

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 69

Uy Hiếp

Lam Sam thầm đoán, nếu chú Ngô đây đã biết một chút về cô, hẳn ông cũng đã biết chuyện cô là bạn gái Kiều Phong rồi nhỉ. Cô không ngờ rằng sẽ được gặp cha của Kiều Phong trong một tình huống như vậy, hoàn toàn không có bất kỳ sự chuẩn bị nào trước hết và cũng không hề có Kiều Phong ở bên cạnh để dẫn dắt. Cuộc gặp mặt này thật quá đột ngột nên cô ít nhiều cảm thấy mất tự nhiên.

Ông Ngô khẽ nhấp một hớp nước, cắn một miếng dưa hấu do Lam Sam tự cắt, ông thấy Lam Sam đang ngồi thẳng lưng trên ghế salon với một tư thế tiêu chuẩn giống hệt như khi đang tham gia phỏng vấn, ông cũng hiểu tâm trạng khẩn trương khó có thể tránh khỏi của một cô gái còn ít tuổi khi lần đầu tiên phải đối mặt với ông, nên ông lập tức pha trò:

- Cháu có vẻ rất quen thuộc với nơi này nhỉ, thường tới đây đúng không?

- Khụ -Lam Sam ngượng quá đi mất. - Cháu ở ngay căn sát vách thôi ạ.

Ông Ngô đương nhiên đã biết chuyện cô ở ngay sát vách rồi, trước đó họ đã tra xét thấu đáo mọi thông tin về Lam Sam qua email. Ông lại đặt cốc nước xuống, hỏi tiếp:

- Hôm nay cháu không phải đi làm à?

https://thuviensach.vn

Cô lại càng ngượng hơn:

- Cháu mới vừa thất nghiệp.. còn đang tìm việc làm mới ạ.

Tất nhiên gia đình họ đã từng bát quái về một tin tức quan trọng như vậy rồi, ông Ngô thầm thở dài nhưng khuôn mặt vẫn bất động thanh sắc:

- Ừ, cháu còn trẻ tuổi, còn nhiều cơ hội để thử sức nhiều lần.

Lam Sam gật đầu. Tiếp đến ngược lại cô hỏi thăm ông về những hiểu biết của ông khi ở Nhật Bản, hai người đều là những người tương đối mau mồm mau miệng nên góp phần tạo nên một bầu không khí trò chuyện tương đối vui vẻ.

Hàn huyên một lúc, Lam Sam gọi lại cho Kiều Phong, đầu dây bên kia vẫn không thấy có trả lời, cô đành phải để lại tin nhắn cho anh.

Ông Ngô đứng dậy mở vali hành lý, bên trong đó như một của hàng tạp hóa nhỏ cất không ít thứ đồ, đồng thời cũng có một hộp quà được bọc lại hết sức đẹp đẽ, thậm chí còn có thắt nơ. Ông đưa hộp quà đó cho Lam Sam.

- Không biết cháu thích gì nên chú mua một vài món nhỏ hy vọng là cháu sẽ thích.

- Cho, cho cháu ư? - Lam Sam khá bất ngờ.

Ông cười nói:

- Đương nhiên rồi, mau nhận đi cháu.

Lam Sam nhận hộp quá bằng cả hai tay. Trong lòng cô dâng lên một niềm cảm động nho nhỏ. Cô mới ở bên Kiều Phong có vài ngày mà cha người ta trở về từ đất nước Nhật Bản xa xôi đã cố ý mua quà tặng cô rồi, không cần biết bên trong đó là món quà như thế nào, chỉ cần nhìn qua cũng có thể thấy rõ thành ý của người tặng. Nghĩ đến đây, cô nở nụ cười rạng rỡ:

https://thuviensach.vn

- Cháu cám ơn chú ạ.

- Khách sáo thế làm gì. - Ông Ngô cười ha hả, ông quay lại cất đồ đạc vào vali, cùng lúc đó ông phát hiện ra trong đó có một thứ "bị đánh rơi" chính là chiếc chìa khóa.

Ông cầm chìa khóa lên thở dài:

- Ai chà, già rồi già rồi, thật đúng là già rồi.

Lam Sam cười nói:

- Cháu cũng hay vứt bừa bãi, nhiều khi cần tìm mà chẳng thấy đúng thật là phiền phức.

Ông Ngô gật đầu. Đúng lúc đó điện thoại của ông vang lên, con trai cả của ông gọi đến. Ông Ngô lúc đó mới bảo Ngô Văn lái xe đến đón mình về.

Lam Sam định mời ông Ngô đi ăn nhưng ông phất tay hẹn lần khác, cô không thể làm gì khác hơn là giúp ông mang hành lý và tiễn ông đến cổng tiểu khu. Lúc này xe của Ngô Văn đã đỗ sẵn trước cổng tiểu khu đón ông. Sau khi ông Ngô ngồi lên xe còn hạ cửa kính xuống vẫy tay chào Lam Sam.

Lam Sam đứng ngoài xe vẫy chào ông, ánh mắt cô luôn dõi theo cho đến khi xe đi khuất hẳn.

Ngô Văn vừa lái xe vừa hỏi cha mình:

- Thế nào rồi?

Ông Ngô gật đầu:

- Là một cô gái không tồi đâu.

https://thuviensach.vn

- Cho nên mới nói mắt nhìn người của con cực kỳ chuẩn mà, cha cứ yên tâm đi. - Ngô Văn có phần đắc ý, lại nói tiếp: - Không phải con nói gì cha đâu nhưng cha cũng nóng lòng qúa rồi, sao ko để mẹ con về rồi cùng đến gặp cô ấy sau chứ.

- Em trai con 25 tuổi mới lần đầu tiên kết giao với bạn gái đấy, thế nên cha mới hiếu kỳ nhé.

- Cái gì mà lần đầu tiên chứ, cái người nó kết giao lần trước bên Mỹ thì sao?

Ông Ngô cười hừ hừ:

- Cái đó mà cũng gọi là bạn gái được à?

- Cũng đúng. - Ngô Văn gật đầu lại nghĩ đến cái phương thức chọn bạn gái khác người kia của Kiều Phong nên mới chọn ra cái thể loại bạn gái khác người như thế chứ... tên tiểu tử thối này đã dùng hành động thực tế để chứng minh cái gọi là "Không tự tìm đường thì sao phải chết".

Ngay lập tức Ngô Văn lại hỏi:

- Mà cha lại vội đi đâu mà gấp vậy? Sao không theo hai đứa nó đi ăn chực một bữa cơm?

Ông Ngô trừng mắt lườm anh:

- Cha mà là người không biết nhìn trước nhìn sau thế à? Đã đến đột ngột lại kiếm cớ ko chịu đi, dọa con gái nhà người ta sợ thì sao.

- Cha chẳng qua là sợ mẹ con biết sẽ mắng cha thôi. --Ngô Văn nói toạc luôn chân tướng.

Ông Ngô thở phì phò, mũi hướng lên trời rất chi là không thèm. Ngô Văn cũng không thèm phân cao thấp với cha mình nữa, anh đỗ xe lại ven

https://thuviensach.vn

đường, đăng nhập vào group gia đình trên email.

Ngô Văn: Tình hình mới nhất, cha nằng nặc đòi Lam Sam đưa đi ăn cơm.

Tiểu Kiều: Hả hả Đại Ngô: Đâu có mà.

Tiểu Kiều: Chờ em về đã.

Đại Ngô: Uh Ngô Văn cất di động đi liếc nhìn cha mình:

- Cha à cha cực kỳ cực kỳ cực kỳ cực kỳ có tiền đồ đấy.

- Có ai ăn nói với người lớn như con không, lái xe đi.

Ngô Văn đưa cha mình về thẳng nhà, ông Ngô lấy từ trong vali hành lý ra một món quà ông mua cho anh. Tuy đứa con này luôn khiến ông không được thoải mái nhưng tốt xấu gì thì cũng là con ông, cũng chẳng phải là ông nhặt được đâu chứ, nên nói chung là vẫn nên mua cho nó một món quà.

Ngô Văn mở hộp quà ra, thắc mắc:

- Cái gì thế này cha? Sushi? Có loại sushi to như thế này cơ à? Đây sao giống bánh bao nhân thịt thế...

- Đây là loại điện thoại để bàn có hình sushi. Con chả muốn đặc sản quốc thổ Nhật Bản còn gì... - Ông Ngô giải thích.

Ngô Văn thâm trầm liếc nhìn cha mình không chắc chắn mà hỏi:

- Ở trong đầu thật sự là không có gì không đấy cha?

Lão Ngô tức giận trợn cả mắt lên:

- Không phải thế thì con cho là thế nào? Nghĩ gì thế hả? Cha mà không đứng đắn như con à?

https://thuviensach.vn

- Vậy là tốt rồi. - Ngô Văn cất cái di động để bàn đi rồi mới nói: . - Xin cảm ơn cha, người đúng là cha ruột con.

Ngay sau khi tan họp Kiều Phong liền gọi điện lại cho Lam Sam, vừa nghe cô kể anh đã hiểu ngay chuyện gì đang xảy ra. Thế nên lúc này anh không muốn nói nhiều thêm mà chỉ hẹn địa chỉ gặp mặt với Lam Sam. Trong lúc đợi Lam Sam đến Kiều Phong gặp phải Tô Lạc. Anh định giả vờ như không nhìn thấy cô ta, cố tình quay sang chỗ khác, thật không ngờ chỉ nhìn sau lưng cô ta đã nhận ra anh, ngay lập tức tiến đến chào hỏi.

Kiều Phong không còn cách nào khác đành quay lại nói chuyện với cô ta vài câu vậy.

Tô Lạc rất thích ăn vận cái kiểu mờ mịt tiên khí, một bộ dạng lúc nào cũng như tiên nữ không nhiễm chút bụi trần nào ấy. Tất nhiên là kiểu người có gu thẩm mỹ dị dạng như Kiều Phong thật không cách nào nhận ra điểm sáng trong cái gu ăn mặc ấy của cô nàng. Nhưng dù sao lúc này cô ả đang đi một đôi giày cao gót đứng sát bên cạnh Kiều Phong vừa vặn một bộ đôi ngọc thụ lâm phong với duyên dáng yêu kiều rất đáng gây chú ý.

Kiều Phong giơ tay xem đồng hồ.

Tô Lạc hỏi:

- Đang đợi ai ạ!?

- Ừ.

- Đợi Lam Sam.

- Ừ.

Trong lòng chợt nổi lên một dự cảm chẳng lành, cô ta cẩn thận hỏi lại:

- Hai người... đang ở bên nhau?

https://thuviensach.vn

Mỗi lần nhắc đến bạn gái là tâm trạng Kiều Phong lại tốt hẳn lên. Lúc sáng nay trong cuộc họp cũng có đồng nghiệp không cẩn thận biết được chuyện anh có bạn gái, tất cả mọi người đều chúc mừng anh, trong lòng anh liền dấy lên một cảm giác nhân sinh tột đỉnh.

Tô Lạc hơi sầm mặt lại nhưng cảm xúc này chỉ hiện ra lờ mờ thoáng qua rồi ngay lập tức biến mất, cô nàng lại vừa nở nụ cười rực rỡ như nắng vàng vừa trêu chọc:

- Em còn nhỡ rất rõ anh cực kỳ soi mói đối với chỉ số thông minh và trình độ học vấn nhé.

Kiều Phong ngẩn người. Anh nhớ lại bộ dạng đần đần của Lam Sam anh lại cười:

- Anh cũng hết cách rồi, thích chính là thích cô ấy thôi.

Nụ cười của anh thật đẹp, vô cùng trong sáng lại rạng ngời khiến người ta liên tưởng đến những rung động choáng ngợp của tiếng sét ái tình thời niên thiếu. Ngoài miệng Tô Lạc vẫn cười nhưng trong lòng thì đau khổ:

- Em thật không ngờ cũng có ngày anh sẽ bỏ qua nguyên tắc của mình.

- Anh ngược lại nghĩ rằng trước đây anh đã sai lầm. Anh không nên dùng một phương pháp cực kỳ lý trí để tuyển chọn chuyện tình cảm. Tình yêu vốn không tuân theo một quy tắc nào và cũng không có cách nào khống chế được.

Tô Lạc đột nhiên hỏi:

- Vậy trước đây anh từng dành tình cảm cho em như vậy chưa?

Anh lắc đầu:

https://thuviensach.vn

- Chưa từng có, em xem vấn đề nằm ở chỗ đó. Anh từng sử dụng một biện pháp sai lầm rồi, anh không thể lại áp dụng sai lầm đó một lần nữa đối với Lam Sam. - Nói đến đây anh nhận ra vẻ mặt khó khăn của Tô Lạc liền hỏi: - Em sao vậy?

Tô Lạc tức giận cao giọng:

- Anh không thể lừa dối em một chút thôi ư?

Kiều Phong ngạc nhiên:

- Tại sao lại phải lừa dối chứ?

Người đàn ông này, người này, dáng vẻ vừa đẹp trai chỉ số EQ lại vô cùng thấp - một gã ngốc lắm tiền - một người như vậy tại sao cô lại bỏ lỡ cơ chứ... Tô Lạc vô cùng hối hận ngực cô lại cứ nhói đau khôn nguôi. Tô Lạc cúi thấp đầu giọng nói lạnh lùng:

- Anh đúng là không cần phải nói dối làm gì.

- Đúng. - Kiều Phong gật đầu phụ họa.

Tô Lạc tỏ ra vô cùng buồn bã tang thương:

- Kiều Phong anh có thể ôm em một lần cuối được không?

- Anh không thể.

-... - Tô Lạc cố nhịn đôi mắt càng đẫm lệ nhìn anh: - Coi như lần từ biệt sau cùng đi anh.

- Chúng ta đã chia tay rồi.

Cuối cùng giọt nước mắt cũng tuôn rơi.

- Coi như để em thật sự chết tâm có được không?

https://thuviensach.vn

Kiều Phong cảm thấy thật thần kỳ:

- Em vẫn chưa chết tâm sao? Thật kỳ lạ, em theo bên anh nửa năm thì có đến 4 tháng lăng nhăng với Tống Tử Thành, sao em có thể còn chưa chết tâm được chứ?

Anh vốn chỉ biểu đạt nghi vấn trong lòng mình nhưng sang tai Tô Lạc lại giống như một câu châm biếm. Cô ta lắc đầu:

- Chuyện tình cảm vốn đâu ai nói thành lời được chứ.

- Cũng đúng. - Kiều Phong cũng cảm động lây. Đúng là đến anh cũng không rõ tại sao mình lại thích Lam Sam nữa.

- Vậy có thể ôm em một lần được không?

Kiều Phong ngẫm nghĩ, nếu chỉ một cái ôm mà có thể chấm dứt được mọi phiền phức về sau thì cũng coi như anh được lợi rồi, thế nên anh lập tức trả lời:

- Anh cần phải hỏi Lam Sam trước đã.

- Vì sao chứ?

- Cô ấy là bạn gái anh. Nếu anh có bất kỳ cử chỉ thân mật nào bên ngoài với một người khác phái khác thì anh vẫn muốn nói với cô ấy trước. - Vậy là anh đã học thuộc làu làu "Sổ tay dành cho người đàn ông tốt" rồi.

Tô Lạc nghiến răng cả giận nói:

- Tại sao anh cứ muốn vâng lời cô ta như thế chứ?

Kiều Phong ngạc nhiên nhìn cô:

- Cô ấy là bạn gái anh anh không nghe lời cô ấy thì biết nghe ai bây giờ?

https://thuviensach.vn

Một người đàn ông như vậy ấy thế mà cô lại bỏ lỡ mất. Cô làm sao có thể bỏ lỡ chứ.

Tô Lạc nhìn thấy một bóng người xuất hiện ở chếch chếch sau lưng Kiều Phong, không nghĩ ngợi nhiều cô ta ghim đầu vào lòng Kiều Phong ôm chặt lấy anh.

Cả người Kiều Phong cứng đờ, anh quả thật không ngờ con người Tô Lạc lại không biết lý lẽ đến vậy anh không nhịn nữa mà đẩy vai cô ta ra:

- Đã được chưa?

Tô Lạc lại càng ôm riết lấy anh nhất định không buông tay, mặt cô chôn trong ngực anh âm thầm rơi lệ.

Đúng lúc đó Kiều Phong nghe thấy một giọng nói lành lạnh phía sau lưng:

- Anh yêu, hình như em đến không đúng lúc nhỉ?

Lòng Kiều Phong hốt hoảng, anh vội đẩy Tô Lạc ra quay lại bước đến bên cạnh Lam Sam:

- Không phải như em thấy đâu, nghe anh giải thích đã.

Lam Sam giơ tay ngăn anh lại:

- Trước hết nghe em giải thích đã. - Nói xong cô hằm hằm tiến đến trước mặt cái ả Tô Lạc kia vần còn đang lau lau nước mắt với cái dáng vẻ của một cô bé e thẹn đáng yêu. - Nghe đây. - Lam Sam hắng giọng chỉa chỉa vào lưng Kiều Phong. - Đây là người đàn ông của tôi, cô mà còn dám tiếp cận anh ấy hừ hừ. - Nói đến đây cô nhìn lại Tô Lạc một lần nữa từ đầu đến chân. - Vậy cứ thấy một lần tôi đánh cô bảy cái.

Vai Tô Lạc run lên, thoáng nhìn sang Kiều Phong.

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên Lam Sam công khai chủ quyền sở hữu, Kiều Phong dường như thấy bong bóng trái tim bay đầy trời, anh bước về phía trước kéo lấy vai cô:

- Đừng nổi nóng mà.

Lam Sam lại sầm mặt run người hất móng vuốt của anh ra, sau đó nháy mắt lườm anh.

Kiều Phong cười cười lấy lòng cô lại nắm lấy tay cô.

Cô bỏ qua anh quay người bỏ đi. Kiều Phong vội vàng đuổi theo cô, cứ nắm tay cô lại hất tay anh ra hết lần này đến lần khác. Cuối cùng anh đành dày mặt cố hết sức nắm thật chặt tay cô, cô không sao đẩy ra được đành phải để yên.

Kiều Phong dịu dàng nói:

- Lam Sam đừng nổi giận mà, chỉ là hiểu lầm thôi.

- Em biết chứ. - Lam Sam hừ lạnh - Xét theo chỉ số EQ của anh thì khó mà có chuyện bắt cá hai tay nổi.

Ừ... Cứ coi như đây là một hình thức khẳng định khác đi.

- Thế nhưng.. - Cô uyển chuyển chuyển hướng. - Nhưng thấy bạn trai mình ôm ôm ấp ấp một cô gái khác thì làm sao em có thể không nổi giận chứ?

- Xin lỗi em.

- Ngày hôm nay có Tô Lạc thì ngày mai sẽ có Trương Mất Vương Quên, ở bên ngoài biết bao nhiêu là phụ nữ háo sắc lại thích nhất cái kiểu tiểu bạch kiểm ngố ngố như anh, em nói này sau này có thể vững tâm nổi không. - Mấy lời cô định nói thêm đều bị anh chặn lại.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong sợ cô buồn phiền nên không dám hôn lâu, chỉ một chút rồi tách ra ngay. Anh liếm miệng cười:

- Anh chỉ biết mỗi cô nàng háo sắc là em thôi.

Lam Sam lấy tay lau miệng giận dữ:

- Rốt cuộc thì ai háo sắc chứ.

Kiều Phong nắm lấy tay cô mắt đau đáu nhìn cô.

- Anh đảm bảo sau này sẽ không bao giờ xuất hiện tình huống như vậy nữa đâu, về sau anh nhất định sẽ gia tăng khả năng phòng vệ với phái nữ. Ừ Anh cũng từng luyện qua võ cận chiến rồi mà.

Lam Sam hấp háy mắt:

- Anh từng tập võ cận chiến rồi cơ á?

Thảo nào lúc anh đánh nhau với Tống Tử Thành mới uy dũng đến vậy.

- Từng tập một thời gian chỉ để phòng thân thôi.

- Ôi giỏi quá anh học ở đâu vậy?

- Học với thuộc cấp của ông nội anh.

- Ông nội anh còn có cấp dưới cơ á? Ông là trưởng thôn à? Hihihi... - Lam Sam bỗng ngừng lời: - Anh cố tình đánh trống lảng hả? Chuyện hôm nay vẫn chưa xong đâu.

Kiều Phong vội giơ hai tay đầu hàng:

- Được rồi được rồi. Anh thật sự sai rồi mà, em muốn anh làm gì cũng được hết.

https://thuviensach.vn

Lam Sam cong cong khóe môi:

- Anh về phải đeo bờm tai mèo cho em xem.

Kiễu Phong gật đầu:

- Được. - Anh chợt nở nụ cười vẻ mặt đầy mong đợi. Đeo bờm tai mèo lên có được ở lại nhà em không?

Lam Sam dùng ngón trỏ chọc chọc vào người anh.

- Cứ mơ đẹp đi mơ đẹp đi mơ đẹp đi.

Kiễu Phong bị chọc đến mức ngứa ngáy cả người không ngừng cười vang. Hai bóng người cãi nhau ầm ĩ dần dần khuất xa.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 70

Phân Ly

Món quà ông Ngô tặng Lam Sam là một bộ sản phẩm điện tử hình Hello Kitty, bao gồm một cái loa tinh xảo, một bộ tai nghe điện thoại và một cái USB có gắn móc treo chìa khóa, tất cả đều có in hình chú mèo nhỏ trên đó. Mấy món đồ này đều vô cùng đáng yêu, theo cách nói của người Nhật Bản chính là "cute " nên Lam Sam cực kỳ thích.

Cha trước khi đi cũng tiện tay để lại quà tặng Kiều Phong nên ngay khi về nhà anh liền thấy một bàn xếp toàn bạch tuộc viên chiên. Ngàn dặm xa xôi từ quốc đảo trở về bê nguyên một bàn toàn đồ ăn, ôi đây mới chính là tình thương bao la của người cha đó nhé...

Tối hôm đó Kiều Phong lấy một cái chảo thật lớn chiên bạch tuộc viên cho Lam Sam, tuy làm lần đầu tiên nhưng đã đại thành công, anh tổng cộng rán sáu đĩa thì Lam Sam ăn hết năm, sau khi ăn xong còn không quên khen tặng:

- Bây giờ em không thể không thừa nhận anh đúng là thiên tài đấy nhé.

Đối với lời khen tặng không hề có tính khích lệ động viên này Kiều Phong vô cùng vui vẻ nhận:

- Đó là chuyện đương nhiên.

Lam Sam nhìn một bàn xếp toàn đồ ăn, cười hỏi anh:

https://thuviensach.vn

- Sao anh không còn chia riêng thức ăn với em nữa à? Không còn ngại nước bọt của em sao?

Kiều Phong vẫn tiếp tục vuốt tóc mà không hề nhìn cô, nhỏ nhẹ đáp:

- Cũng đâu phải là chưa từng nếm thử nước bọt của em.

Lam Sam bỗng nhớ lại nụ hôn của hai người, sức mạnh lúc đó dường như anh chỉ hận không thể ăn tươi nuốt sống cô luôn, cô lại thấy hơi xấu hổ, vùi đầu vào bát cơm.

Buổi tối lúc chuẩn bị chia tay Kiều Phong đương nhiên lại quấn lấy Lam Sam hôn hít. Chỉ mấy ngày hôm nay thôi kỹ thuật hôn của anh đã tiến bộ vượt mức thần tốc như tên lửa và lần nào Lam Sam cũng được cảm nhận sâu sắc điều đó. Đầu tiên anh sẽ mạnh mẽ đè cô xuống ép cô hôn anh, sau đó lại nhẹ nhàng hơi tách ra, đến cuối cùng là mút nhẹ đầu lưỡi của cô. Ôi cảm giác lúc ấy đúng thật là... Lam Sam cảm thấy anh giống như một con yêu quái đang hút hết linh khí của cô, khiến cô không sao có thể đứng vững.

Là một lão xừ nam hơn hai mươi năm có lẻ, phản ứng của Kiều Phong có phần hơi quá nhạy cảm chỉ cần một chút hơi mãnh liệt cùng với một chút triền miên là có thể khiến cho cơ thể anh biến hóa thần kỳ. Mỗi khi Lam Sam cảm thấy chỗ đó cứng lên cô lập tức đẩy anh ra.

Kiều Phong lại quấn tới với hơi thở nóng bỏng và giọng nói cuốn hút gọi cô:

- Lam Sam...

Lam Sam cũng sợ chính bản thân không giữ nổi tỉnh táo nên lập tức chạy chối chết.

Tiếp đó là những ngày Lam Sam sinh hoạt như heo, chỉ khác heo duy nhất một điểm đó là cô ngoài ăn và ngủ thì có thể sẽ tự vấn bản thân một

https://thuviensach.vn

chút về nhân sinh quan. Cô nhận ra có một số việc không thể cứ dày công suy nghĩ là có thể thông suốt được, càng nghĩ càng miên man đến hiện tại chính cô cũng không biết mình nên làm gì bây giờ. Từ nhỏ đến lớn cô vốn không có chí hướng gì lớn lao, vẫn luôn sống kiểu nước chảy bèo trôi qua ngày, người ta đi học cô cũng đi học, người ta vui chơi cô cũng đi chơi, nhưng bởi tư chất có hạn nên thành tích cũng nửa vời, vì chỉ số thông minh thiếu thốn nên càng ít suy nghĩ đến vấn đề lý tưởng gì đó nhân sinh gì gì đó.. Trước đây có một khoảng thời gian cô cũng rất hoang mang ,, đó là khi vừa tốt nghiệp đại học, lúc ấy cô không biết mình nên đi theo con đường nào. Là người sống trong một bối cảnh náo nhiệt không ngừng chuyển biến sẽ cảm thấy bản thân thật vô cùng nhỏ bé không sao sánh nổi, nhưng vì thói quen nên cô vẫn lưu luyến chốn đô thị phồn hoa mà không muốn trở về quê sống một cuộc sống khô khan mà yên ả.. Sau đó cô nghe theo lựa chọn của bản thân mình ở lại và tự vượt qua những sóng gió nho nhỏ trong cuộc sống, rồi cô dần dần tìm lại trạng thái ổn định một cách hơi nửa vời. Trước khi cô thôi việc thu nhập của cô cũng tương đương với những bạn học có trình độ cao của mình, một số bạn học xuất sắc thời trung học của cô cũng chưa bao giờ kiếm được thu nhập như cô nên cô cũng thấy tương đối là đủ.

Thế nhưng hiện tại như lý luận của Kiều Phong bỏ qua vỏ bọc tiền tài kia thì trong sâu thẳm nội tâm cô khát vọng điều gì nhất?

Cô bỗng lo sợ và nghi hoặc.

Lam Sam cảm thấy mấy ngày nay cô toàn để tâm đến những chuyện vụn vặt không đâu, cô không thể làm sáng tỏ rõ ràng những vấn đề hư ảo và thần bí như thế được. Cô không tím việc làm nữa mà cả ngày chạy sang nhà Kiều Phong ca hát nhảy múa chẳng buồn làm gì. Có đôi khi cô cũng tự cảm thấy bản thân không biết xấu hổ, nhưng sau khi hoàn tất quá trình tự kiểm thông thường cô sẽ càng không biết xấu hổ mà nghĩ rằng, anh ấy là bạn trai của cô mà, cô không dựa vào anh thì dựa vào ai chứ.. hì hì hì...

https://thuviensach.vn

Kiều Phong đối với điều này lại vui vẻ đến thần kỳ. Anh coi chuyện nuôi bạn gái sao cho thật mập mạp xinh đẹp thành một nội dung siêu quan trọng trong "Thăm dò các quy luật của vũ trụ" rồi và coi đó chính là trọng điểm trong quy luật sinh hoạt hàng ngày của mình trong thời gian này.

Cuộc sống yên bình vừa được thông suốt cứ như vậy bị một cuộc gọi cách hai nghìn kilomet chấm dứt.

Đầu dây điện thoại bên kia giọng mẹ Kiều vô cùng phấn khởi:

- Kiều Phong ơi cuối tuần này mẹ sẽ về đến Bắc Kinh con đến đón mẹ nhé.

- Được hay con đưa Lam Sam đến cùng được không?

- Được được được. - Chỉ đợi cậu con trai nói câu này, mẹ Kiều vui mừng nên giọng nói cũng nhẹ nhàng hơn: - Con trai à con đúng là tấm áo bông tri kỷ của mẹ mà.

Kiều Phong đen mặt:

- Đó là câu nói dành cho con gái mà.

- Được rồi được rồi đợi về rồi nói sau nhé.

- Câu này mẹ đã nhắc đi nhắc lại biết bao nhiêu lần rồi.

- Yên tâm đi lần này là thật vì Kiều Phong nhà ta đã có bạn gái rồi mà.

Nghe câu dỗ dành của người mẹ ruột thịt của mình như dỗ trẻ con khiến Kiều Phong cảm thấy có phần thất bại.

Lam Sam biết chuyện Kiều Phong muốn đưa mình đi đón mẹ anh, cô liền vui vẻ đồng ý, dù sao cô cũng đã được gặp cha anh, cô cảm thấy người nhà anh đều không xấu được.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng kế hoạch này đến cuối cùng lại bị rối loạn. Chiều hôm đó Lam Sam nhận được cuộc gọi của cha mình. Vì không để cha mẹ phải lo lắng nên Lam Sam không kể cho gia đình nghe chuyện cô đã thôi việc, ngày hôm qua nói chuyện với mẹ cô còn giả vờ như mình đang rất bận rộn.

- Lam Sam ngày kia mẹ con sẽ phẫu thuật con có thể xin nghỉ vài ngày về chăm sóc mẹ được không? - Cha Lam nói.

Lam Sam như bị búa đập vào đầu, cả đầu bỗng kêu ""Ong ong", cô vô cùng hoảng hốt, ngay cả giọng nói cũng trở nên ngắt quãng:

- Phẫu thuật cái gì? Mẹ con có chuyện gì vậy?

- U ở tử cung, nhưng con cũng không cần phải quá lo lắng đâu, là u lành.

Sao có thể không lo được chứ! Lam Sam hỏi:

- Bây giờ mẹ thế nào rồi? Sao lúc xét nghiệm thấy khối u sao mọi người không cho con biết?

- Con cứ yên tâm hiện không có vấn đề gì lớn, đó chỉ là khối u lành thôi, cũng phát hiện kịp thời nên bác sĩ đã hẹn ngày mổ rồi. Mẹ con sợ con bỏ lỡ công việc nên không cho cha nói với con, nhưng cha thấy mẹ con thật lòng nhớ con quá nên giấu bà ấy gọi điện hỏi con, nếu công việc con quá bận thì...

- Bình tĩnh, hiện con không đi làm. Con đã xin thôi việc từ lâu nhưng sợ cả nhà lo lắng nên không dám nói. - Lam Sam hơi nghẹn ngào: - Cha à, ngày mai con sẽ về nhà, à không con sẽ về ngay hôm nay. Con đi mua vé ngay lập tức đây.

- Con sao lại không đi làm? Có đủ tiền về không?

https://thuviensach.vn

- Công việc không tốt nên con nghỉ luôn, tiền con vẫn đủ tiêu, cha không phải không biết con gái rượu nhà cha rất biết tiết kiệm tiền chứ.

Cha Lam bị cô chọc cười rồi:

- Điểm này con gái giống cha.

Sau một hồi trao đổi với cha mình Lam Sam biết được cặn kẽ bệnh tình của mẹ cô, cô nghe qua cũng không hiểu lắm nhưng khi nghe được khối u không quá lớn cũng thấy yên tâm hơn.

Dập máy cô nhìn thấy vẻ lo lắng của Kiều Phong nhìn cô.

Lam Sam giải thích vắn tắt tình huống trong nhà rồi nói:

- Em định mua vé về nhà ngay đêm nay.

- Anh về cùng em.

- Không cần đâu. - Cô lắc đầu- Mẹ anh sắp về rồi, cả nhà lâu lắm không gặp nhau, riêng chuyện em không thể ra sân bay đón bà đã là không được rồi, sao lại còn mang cả con trai bà đi chứ.

- Vậy em về trước nhé đợi ít ngày nữa anh sẽ qua thăm em... và cả mẹ em nữa.

Lam Sam thở dài:

- Ừ đến lúc đó rồi hãy nói.

Câu trả lời có phần lấy lệ của cô khiến ánh mắt Kiều Phong tối sầm lại. Nhưng anh liền nghĩ tâm trạng cô đang rất hoảng loạn nên vội nói thêm:

- Bây giờ anh đi đặt vé máy bay em mau về thu xếp hành lý đi.

https://thuviensach.vn

- Được đặt chuyến sớm nhất nhé. - Lam Sam nói xong vội vàng hôn anh một cái, chưa đợi anh đáp lại cô đã đứng dậy chạy về nhà thu xếp đồ đạc.

Hôm đó cả hai ăn qua loa ở sân bay, sự việc diễn ra quá đột ngột khiến họ đều vội vàng như đang đi hành quân. Kiều Phong không kịp điều chỉnh tâm lý đã phải đối mặt với sự chia ly này, tâm trạng chua xót trong lòng là điều không sao tránh khỏi. Trước khi đăng ký ,, anh ôm chặt lấy cô không chịu buông.

Lam Sam an ủi anh:

- Được rồi được rồi đâu phải không bao giờ gặp lại chứ, anh cứ như là bé gái không bằng.

Kiều Phong chợt hỏi:

- Có phải em vẫn chưa nói với cha mẹ em về chuyện của chúng mình đúng không?

- Ừ, lần này về em sẽ nói. - Cô nói rồi vội thoát khỏi ngực anh, kéo vali vội đi, vừa đi vừa vẫy tay chào anh.

Ánh mắt Kiều Phong lưu luyến không rời, cứ mãi đuổi theo cô cho đến khi cô đi khuất. Anh vẫn không sao bỏ về được mà đứng lại ở sân bay một lúc, anh còn chạy đến đợi máy bay cất cánh, mãi đến khi máy bay đi mất anh mới chịu ra về.

Bạn gái của anh đã đi một cách vô cùng vội vã mang theo cả những hoang mang lo lắng trong lòng cô, anh cảm thấy không đành lòng, vì người nhà cô nên anh thay cô lo lắng, ngoài ra ở một nơi nào đó sâu trong lòng anh bỗng chợt dâng nên một nỗi niềm ưu thương âm thầm vô cùng nhỏ bé nhưng không sao có thể diễn tả bằng lời.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 71

Nhớ Nhung

Máy bay từ thành phố B đến thành phố H mất khoảng nửa giờ đồng hồ, lúc đến nơi bầu trời từ hoàng hôn đã chuyển sang xẩm tối.

Tuy rằng trước khi lên máy bay Lam Sam đã căn dặn cả nửa ngày là không cần phải đón nhưng đến hơn 8h tối, lúc xuống máy bay, cô vẫn thấy cha mình đang đứng đợi bên ngoài.

Ông Lam Thiên vốn cũng sở hữu một chiếc xe riêng, nhưng vì tuổi tác ngày càng cao nên hiện ông cũng không hay tự lái xe nữa, nhất là thời điểm buổi tối như bây giờ, hơn nữa lại đang đi đón con gái nên ông lại càng lo sợ xảy ra sơ xuất hai người bắt taxi về nhà.

Bà Thương Bình Bình là mẹ thân sinh ra Lam Sam, khi biết đêm nay con gái sẽ về nhà, bà vô cùng vui mừng mà đứng trước cửa sổ ngóng ra ngoài, khi thấy hai cha con xuống xe về đến nhà, bà không kìm được ra tận cửa đón con gái mình.

Mặc dù là mùa hè nhưng sự chênh lệch nhiệt độ giữa ban ngày và ban đêm là khá lớn, đêm nay trời lại nổi gió to, ông Lam Thiên vừa ngẩng đầu lên thấy vợ mình vội hô to:

- Sao bà không mặc áo khoác vào đã ra đây.

https://thuviensach.vn

Hai cha con nhanh chóng lên lầu. Nhà họ ở tầng ba, gồm hai căn lối liền nhau nên rất rộng rãi. Ở thành phố hạng hai như thế nay giá nhà đất cũng không phải quá đắt nên đa số các căn nhà người ta đều thích được trang hoàng rộng rãi thông thoáng. Tới lúc này, Lam Sam mới cảm thấy mình đã về đến nhà, cô ngồi trên ghế salon thở phào một cái.

Bà Thương Bình Bình ngồi sang cạnh con gái minh, ân cần hỏi han. Ông Lam Thiên đi vào nhà đóng kỹ cửa sổ, rồi cầm thêm một chiếc áo khoác đưa cho bà Thương Bình Bình.

Căn nhà của Lam Sam có kết cấu vô cùng đơn giản. Cha anh là người dân tộc Mông Cổ, sau giải phóng thì về quản lí một xưởng sản xuất. Tên dân tộc trước kia của ông vốn khác nhưng về sau chàng thanh niên người Mông Cổ này lại yêu thích một cô gái có tên là Bạch Vân nên chuyển thẳng tên thành Lam Thiên, để xứng lứa vừa đôi với người con gái ấy. Nhưng sau này lại không thể chung đôi với cô gái này, ông cưới bà Thương Binh Bình.

Bà Thương Bình Bình là một cô giáo nuôi dạy trẻ hiện đã về hưu. Tính bà khoan thai bình tĩnh trong khi ông Lam Thiên hồi trẻ lại vô cùng nóng nảy, cả hai người một nóng một lạnh, tuy đôi khi cũng có xảy ra xung đột, nhưng bà Thương Bình Bình lại vững vàng như núi, dần dần những xung đột đó đã vơi đi, qua mấy chục năm, họ lại ngày càng ăn ý hơn xưa.

Lam Sam vốn không biết đến câu chuyện tình yêu giữa cha mẹ mình, thế nhưng cuộc sống trải qua năm tháng đầy bình yên dường như lại càng sâu nặng và kiên định hơn so với tình yêu.

Vì ca phẫu thuật của mẹ sẽ tiến hành vào ngày mai nên Lam Sam khuyên mọi người nên đi ngủ sớm hơn một chút. Cô trở lại căn phòng của mình, đứng ghé bên cửa sổ ngắm quang cảnh về đêm.

Mỗi thành phố của Trung Quốc hiện nay đều như những ngọn cỏ sau mưa, phát triển với tốc độ biến hóa cực nhanh chóng đến nỗi mắt thường

https://thuviensach.vn

cũng không sao có thể lý giải nổi. Tốc độ phát triển của nó tựa như đang thay da đổi thịt từng ngày, một người tha hương phiêu bạt trở về thường sẽ không cảm thấy " hoảng hốt khi quay lại cố hương"

, mà đa phần họ đều mong muốn tìm kiếm ở diện mạo xa lạ ấy một chút cảm giác quen thuộc trong trí nhớ.

Lam Sam ngước nhìn bầu trời bên ngoài cửa sổ, cô còn nhớ rất rõ, những ngày thơ bé, bất kể đang đứng ở một góc nào trong thành phố này, chỉ cần là lúc đó vẫn còn chút ánh sáng, cô đều ngẩng đầu lên và luôn thấy được một màn đêm ngập tràn những vì tinh tú lấp lánh sáng. Bây giờ, khi đứng ngay tại thành phố này đây và nhìn lên bầu trời, những đốm sáng ấy dường như cũng bắt đầu bị che mờ bớt đi sự lấp lánh.

Cô tựa cằm ngây ngươi trước khung cửa sổ. Ngoài kia không chỉ có ánh đêm rực rỡ mà còn cả ánh đèn đường mờ ảo, tất cả đều tiến sâu vào trong tầm mắt cô, tâm trạng cô vốn đang rất nặng nề trong lúc này lại thêm một chút muộn phiền và thiếu vắng, giống như đã lưu lạc một mảnh hồn nào lại nơi phương xa ấy.

Tiếng di động ngân vang ngay sau lưng Lam Sam. Cô cúi xuống nhìn, khi thấy báo tên người gọi là Kiều Phong cô bỗng nở nụ cười.

Ngay khi máy bay hạ cánh Kiều Phong đã nhận được tin nhắn báo Lam Sam đã tới nơi. Anh hiểu cô còn cần thời gian để đoàn tụ cùng cha mẹ nên cố gắng nhịn ơi là nhịn, cuối cùng để đến tận bây giờ rốt cuộc mới dám gọi điện cho cô.

Chỉ mới vài giờ không gặp, anh đã phải kìm nén cả một bầu nỗi nhớ muốn thổ lộ cùng cô, chỉ ngay khi cầm điện thoại lên anh mới chợt phát hiện ra là cái lưỡi chẳng hiểu sao cứ đảo qua đảo lại đều nói ra những lời nghẹn ngào chẳng mặn chẳng nhạt như thế này.

https://thuviensach.vn

Lam Sam cũng không nhanh không chậm đáp lại anh, giọng cô không quá to, thật giống với âm thanh nỉ non trong đêm vắng của những đôi tình nhân. Kiều Phong bỗng cháy bỏng trong lòng, anh chợt gọi tên cô:

- Lam Sam.

- Ừ.

- Anh đang nghĩ về em.

Bốn giờ đồng hồ xa nhau, khoảng cách hơn bốn trăm ngàn kilomet, những con số này dường như hóa thành thực thể, thành những hòn đá nặng nề chèn ép trong trái tim đầy chặt những nhớ mong của anh.

Lam Sam thở dài, trong lòng cô sự ê ẩm khó chịu này cũng mỗi lúc một dâng cao.

- Em cũng rất nhớ anh mà.

Cuộc giải phẫu của bà Thương Bình Bình được tiến hành rất thuận lợi.

Mấy ngày nay Lam Sam đều ở bên giường bệnh chăm sóc mẹ. Tất cả các bệnh nhân cùng phòng bệnh và cả các y bác sĩ đều có ấn tượng sâu sắc với cô con gái vừa hiếu thuận vừa xinh đẹp này, họ rộn ràng khen ngợi bà Thương Bình Bình thật có phúc. Mặc dù biết đó chỉ là những lời khen tặng nhưng cũng đủ để khiến người làm mẹ như bà cảm thấy bội phần vui vẻ.

Mấy ngày nay, bà thấy con gái mình thường xuyên chạy ra khỏi phòng nghe điện thoại, tuy chỉ liếc mắt bà cũng biết phần lớn đều là những lời ân cần thăm hỏi từ thân bằng cố hữu. Tuy nhiên có đôi khi con gái bà trong một vài tình huống đặc biệt sẽ toát ra ý cười không sao che giấu nổi. Lam Sam vì sợ quấy rầy đến các bệnh nhân khác nên luôn ra ngoài phòng bệnh nghe điện thoại nên nội dung cuộc trò chuyện của cô và Kiều Phong thì bà

https://thuviensach.vn

Thương Bình Bình cũng không biết rõ. Nhưng dù sao ai bảo Lam Sam cũng là do bà dứt ruột đẻ ra chứ...

Nên khi bà Thương Bình Bình hỏi thẳng Lam Sam:

- Con có bạn trai rồi phải không?

Lam Sam hơi giật mình một chút, cô vội cúi đầu, khuôn mặt lập tức ửng hồng, khẽ gật đầu.

Bà Thương Bình Bình hơi buồn cười một chút, bà xoa đầu cô:

- Con còn xấu hổ cái gì nữa? Có phải chưa bao giờ yêu đương đâu.

Chuyện này đâu có giống nhau chứ. Sau khi đến với Kiều Phong, Lam Sam nhanh chóng tìm thấy trong con người cô sự hồi hộp và ngượng ngùng của một người con gái. Cô nhất quyết không dám nói chuyện này với mẹ mình chính vì cô vẫn còn ngượng ngùng không sao mở miệng để chờ mẹ mình phát hiện ra.

Bà Thương Bình Bình khi thấy con gái mình vừa nhắc đến chàng trai đó là đã biến thành một thiếu nữ e thẹn rồi, bà hiểu rằng lần này Lam Sam đã thật sự rung động. Trong mắt bà, cô con gái rượu này tính cách không giống với ông Lam Thiên. Ông Lam Thiên năm đó đã từng có một mối tình sâu nặng với bà Bạch Vân, nhưng con gái ông đối với chuyện tình cảm lại luôn luôn chậm chạp một chút, khi nói chuyện yêu đương thì bao giờ cũng chần chừ.

Bây giờ xem ra nhiều khả năng con bé đã gặp đúng người rồi.

Bà Thương Bình Bình lại có phần thắc mắc đối với người bạn trai này của Lam Sam, trong lòng bà cũng thầm cất giấu một tâm sự riêng, bởi vậy bà không sao nén nổi tra hỏi về chuyện của Kiều Phong. Rất nhanh sau đó bà rõ ràng mọi chuyện và phần nào hình dung được về chàng trai này, là

https://thuviensach.vn

thành phần trí thức, được tốt nghiệp tại một trường đại học danh tiếng, đẹp trai rực rỡ, khiêm tốn ôn hòa, có một công việc thanh cao nghe nói lại còn là một cao thủ về máy vi tính, hơn nữa còn có xuất thân xa hoa giàu có... Sau khi biết được những điều này bà lại càng thêm lo lắng hơn, cậu trai đó có điều kiện tốt hơn so với Lam Sam rất nhiều, đã thế còn ít hơn cô những ba tuổi... Nếu xét về lâu về dài, sau khi cả hai kết hôn, tuy người được lợi là Lam Sam nhưng người thiệt thòi cũng vẫn là Lam Sam.

Khi nhìn con gái mình đắm chìm trong mật ngọt tình yêu, bà Thương Bình Bình không vội nói ra hết những suy nghĩ trong lòng. Hết thảy cứ chờ được gặp tận mặt chàng trai đó rồi hãy nói sau. Bà còn một vấn đề thực tế khác cần hỏi Lam Sam:

- Khi nào con định quay lại thành phố B? Sau này con định ở đâu?

Lam Sam ngẩn người không trả lời.

Vài ngày sau cô lại càng trở nên trầm lặng.

--- ----

Đại khái vì tất cả tâm tình đều dồn cả về Lam Sam nên Kiều Phong rất nhanh chóng cảm nhận được sự thay đổi của Lam Sam. Cho dù sự thay đổi đó chỉ vô cùng mơ hồ nhưng anh vẫn cảm nhận được một bức tường ngăn cách vô hình giữa hai người trong khoảng thời gian này. Tuy hai người không hề bớt đi những cuộc trò chuyện, nhưng Kiều Phong vẫn nhận ra bức tường đó đang ngày một rõ rệt hơn.

Thật ra có một nguyên nhân rất rõ ràng là không chỉ dưới một lần trước mặt Kiều Phong, Lam Sam tỏ ra nhớ nhà. Ngày đó cô còn từng hỏi anh nếu cô về với gia đình và không quay trở lại nữa liệu anh có còn nhớ đến cô không.

Làm sao anh có thể không nhớ về cô được cơ chứ?

https://thuviensach.vn

Bây giờ họ mới xa nhau có hơn mười ngày, anh đã nghĩ đến cô đến mất hết cả can đảm. Rất nhiều lần anh xúc động đến mức định mua vé máy bay, bỏ mặc hết tất cả mọi thứ mà bay thẳng đến bên cô, thế nhưng sau cùng anh vẫn không sao đi được.

Nguyên nhân việc anh không thể mặt dày mày dạn đi đến đó vốn không giống nhau. Thật ra anh cũng hơi tức giận, anh muốn xem thử xem rốt cuộc Lam Sam có bằng lòng chủ động mời anh về thăm quê cô hay không, có tình nguyện trước mặt cha mẹ cô mà trịnh trọng giới thiệu về anh không. Điều này vốn có ý nghĩa vô cùng sâu sắc. So với sự yêu thích, việc nhận được sự tán thành một cách trịnh trọng cũng đồng nghĩa với sự chấp nhận này lại càng quan trọng hơn.

Thế nhưng cô lại không hề như vậy. Đã hai lần Kiều Phong chủ động đề cập đến việc đến thăm mẹ cô nhưng đều bị cô từ chối.

Đêm hôm đó, Kiều Phong không sao ngủ được, anh cứ như ngươi mộng du trong phòng. Anh lật tới lật lui con chuột mà ngày đó Lam Sam lưu lại. Anh điều khiển con chuột bò loạn lên khiến Schrodinger hốt hoảng chạy trốn, rất giống với lúc đầu Lam Sam dở trò đùa dai, nhưng có khác chăng lúc này không có Lam Sam ở đây để sắm vai người tốt.

Hành động cực kỳ tàn ác cứ như vậy kéo dài liên tiếp hai giờ đồng hồ. Sau cùng Kiều Phong ném cái điều khiển từ xa vào một góc, đi thẳng vào phòng đọc sách.

Lúc 6 giờ 20 phút rạng sáng ngày hôm sau, một chiếc máy bay từ thành phố B chầm chậm cất cánh bay thẳng về phía thành phố H trong ánh bình minh rực rỡ trên vai, trên đó mang theo cả những nỗi nhớ nhung và lo sợ của một chàng trai đến nơi phương xa tìm kiếm người mình yêu.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 72

Thổ Lộ

Đến bữa sáng, Lam Sam nhận được điện thoại của Kiều Phong, anh nói anh đã đáp chuyến bay.

Cô vỗ trán hai cái, đến khi xác định là mình không hề nằm mơ, thì mới vứt đôi đũa chỏng gọng làm cho ông Lam Thiên và bà Thương Bình Bình bị dọa giật cả mình, vội vàng hỏi cô đi đâu làm gì đấy.

- Nhận hàng cá nhân! – Tiếng cô sót lại qua khe cửa.

Hai ông bà già đành ngồi nhìn nhau, tuy nhiên họ đều đã đoán được ít nhiều.

Nhưng mà chỉ ngay sau chốc lát, cô con gái bảo bối của ông bà lại quay về - vì cô không mang theo tiền.

Cầm chắc ví tiền, Lam Sam bắt taxi ra sân bay, ở đó quả nhiên gặp được Kiều Phong. Anh đã gầy đi một chút, sắc mặt lại vô cùng tiều tụy, giọng nói lúc này còn hơi khàn khàn.

Lam Sam thấy hơi đau lòng, hỏi:

- Đêm qua ngủ không ngon à?

- Không – Anh lắc đầu. – Đêm qua anh không ngủ.

https://thuviensach.vn

Lam Sam xoa nhẹ khuôn mặt anh:

- Anh sao vậy? Có chuyện gì à?

Anh nhìn cô, đôi mắt anh tràn đầy sự bình tĩnh nhưng sự mệt mỏi vẫn hiện rõ trên đôi lông mày. Anh nói:

- Chuyện này phải hỏi em chứ..

Lam Sam không nói gì thêm, cô chỉ còn biết cúi đầu. Điều này thể hiện rõ là có người đang hơi bị chột dạ.

Kiều Phong cũng khôn bóc mẽ cô. Hai người bắt một cái taxi, lái xe hỏi họ định đến đâu, Lam Sam há hốc miệng vì không biết phải trả lời như thế nào.

- Đến khách sạn XX đi. – Kiều Phong đáp, rồi liếc mắt nhìn Lam Sam: - Em yên tâm, anh sẽ không để cho em phải khổ tâm đâu.

Một lần nữa, cô lại cúi đầu.

Chiếc xe bon bon lao trên đường, lúc này mặt trời đã dâng cao, những ánh nắng vàng rực rỡ xuyên qua lớp cửa kính chiếu lên hai người họ khiến màu da cũng trở nên ấm áp hơn. Suốt dọc đường đi họ đều im lặng không lên tiếng, đến khi đến khách sạn Lam Sam liền tiễn anh vào phòng.

- Nếu không hay anh cứ nghỉ ngơi một chút đã nhé? – Cô nhìn đôi mắt thâm quầng của anh, đề nghị.

Kiều Phong khoanh tay đứng trước giường, lạnh nhạt nhìn cô:

- Lam Sam, chúng ta cần nói chuyện một chút.

- Ừ. – Lam Sam gật đầu.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong thở dài, mệt mỏi lên tiếng:

- Lam Sam, em có biết không, anh rất yêu em.

Lam Sam không ngờ anh lại bày tỏ như vậy, đôi mắt cô đỏ đục ngầu, cô cắn môi:

- Kiều Phong…

- Anh từng nghe mẹ anh nói, từng ngày từng ngày nhớ đến một ai đó thì gọi là "thích", còn "yêu" nghĩa là trong lòng luôn tâm tâm niệm niệm tự hỏi về tương lai của mình và người ấy. Lam Sam, anh luôn không ngừng thích em, thậm chí anh còn yêu em, anh luôn chú tâm nghĩ về tương lai của anh và em. Thế nhưng anh lại rất hiếu kỳ, .. – Anh dừng lại, nhìn thẳng vào mắt cô, đôi đồng tử dù đang rất tĩnh lặng nhưng lại ánh lên phơn phớt một chút gì đó mất mát, như một lưỡi dao phẫu thuật sắc bén đang sắp rạch xuống da cô, găm sâu vào lòng cô. Anh hỏi: - Lam Sam, tương lai của em, trong đó có anh không?

Vào lúc này, giữa một buổi sáng mát lành rực rỡ nắng vàng, anh đối mặt với cô, trực tiếp bộc bạch lòng mình, hỏi cô một vấn đề mà cô luôn nhất định né tránh.

Lam Sam là một người cực kỳ mâu thuẫn. Trong công việc cô luôn "lôi lệ phong hành", làm việc như gió cuốn mây trôi, nhưng đối mặt với những lựa chọn quan trọng trong cuộc sống, cô lại luôn sợ hãi phải tiến về phía trước, không dám nghĩ đến và cũng không dám đối mặt, trong tiềm thức luôn mong muốn vấn đề đó mau mau tự biến mất.

Kiều Phong cũng là một con người mâu thuẫn. Anh vốn là một người thơ ơ lạnh nhạt, thậm chí có vài nét còn không giống với một người đàn ông, thế nhưng đối với những vấn đề cơ bản, anh lại rất thích nói thẳng, dùng phương pháp thô thiển và cũng đơn giản nhất để bắt buộc vấn đề đó phải bày ra trước mắt, để đập tan nó ngay lập tức.

https://thuviensach.vn

Lúc này đây, đối mặt với chất vấn của anh, Lam Sam hiểu rằng, cuối cùng cô cũng không thể trốn tránh được thêm nữa, cô đành thở dài:

- Thật ra ngay từ đầu em vẫn luôn không có ý định cứ sống mãi ở thành phố B như vậy, dù sao thì trong nhà cha mẹ cũng chỉ có duy nhất mình em là con, hai người đều đã lớn tuổi, em… sau cùng thì em vẫn mong muốn được về sống bên cha mẹ mình.

Kiều Phong nắm chặt tay, truy hỏi:

- Vậy bây giờ thì sao? Bây giờ em định sẽ như thế nào?

- Em không biết. – Sắc mặt Lam Sam tối sầm, cô nhìn anh một cách rất tội nghiệp. – Anh cho rằng em không hề yêu thương anh, nhưng nếu em không thương anh, em đã sớm hiên ngang dứt khoát nói chia tay với anh rồi, sao còn phải kéo dài đến bây giờ chứ?

Khi nghe thấy hai chữ “chia tay” này, trái tim Kiều Phong bỗng chợt nhói đau, như là vừa bị một một nhát đâm sâu từ một lưỡi dao nhọn hoắt, anh tiến đến, nắm lấy vai cô:

- Anh sẽ không chia tay với em đâu.

Lam Sam lại càng hoảng sợ:

- Anh anh anh, xin anh đừng kích động, em chưa hề nói sẽ chia tay với anh mà!

Kiều Phong nắm chặt vai cô, anh ôm chặt cô vào ngực, lực tay của anh quá lớn khiến từng khớp xương của Lam Sam đều thấy đau. Anh chôn đầu vào cần cổ trắng nõn của cô, hít thật sâu mùi thơm nhàn nhạt trên cơ thể cô. Anh dường như biến thành một ác ma đang hút mạnh hơi thở ấy, ôm chặt cô đến chết cũng không buông ra. Lam Sam không còn biết làm gì khác hơn là

https://thuviensach.vn

ôm đáp lại anh, cô nhẹ nhàng chạm vào tấm lưng của anh, vừa vỗ vừa an ủi anh:

- Được rồi, được rồi, sẽ không chia tay đâu mà, em cũng rất lưu luyến anh mà…

- Vậy em định làm thế nào đây? – Anh quyết truy đuổi không tha, nếu không có được một đáp án rõ ràng thì làm sao có thể yên tâm được.

Nhưng Lam Sam lại chẳng thể đưa cho anh một đáp án như vậy. Tình yêu chính là như thế đó, khi đã yêu thì chẳng còn biết quan tâm đến điều gì nữa, chỉ muốn giữ ai đó làm của riêng, bỏ qua tất cả các vấn đề thực tế khác. Lam Sam chỉ muốn làm đà điểu, không muốn suy nghĩ về những vấn đề đó nữa, nhưng bây giờ bỗng nhiên anh lại xuất hiện, rồi lại đột ngột chất vấn cô, lôi tất cả các vấn đề ra ngoài ánh sáng, để cô không thể không đối mặt.

Cô không thể làm gì khác hơn là đành nói:

- Anh cho em thêm hai ngày có được không?

Kiều Phong biết, lúc này anh có bắt ép cô thêm cũng chỉ là vô dụng, có nhiều khả năng sẽ bị phản tác dụng, anh buông cô ra, cúi xuống hôn lên khóe môi cô:

- Được thôi.

Hai người đều ngồi bên cạnh nhau cùng tâm sự thêm một lát, đến cuối cùng tâm trạng mới trở nên bình phục được lại, Kiều Phong có được chứng nhận “sẽ không chia tay của Lam Sam” mới có thể yên tâm. Sau khi cô ra về, anh đi tắm, rồi ngủ một giấc thật ngon.

….. ****….

https://thuviensach.vn

Lam Sam về đến nhà, bà Thương Bình Bình hỏi cô là ai vừa tới, cô chỉ cười cười không trả lời, ấy thế nhưng hai vợ chồng ông bà lại đều đoán được, nhưng họ chỉ đoán là đôi tình nhân nhỏ bé này đang giận hờn nhau, hẳn là Kiều Phong đuổi theo để làm lành, nếu không cũng sẽ không đột ngột đến như vậy.

Trước khi đưa ra quyết định cuối cùng, Lam Sam dự định sẽ không để Kiều Phong ra mắt cha mẹ mình. Tối hôm đó, cô nói bóng nói gió với cha mẹ về ý kiến của ông bà đối với thành phố B, và nhận được đáp án đó là nơi chỉ thích hợp để đi du lịch nghỉ mát, nhưng không phù hợp để định cư lâu dài, với lý do là dân cư đông đúc chen chúc nhau mà khí hậu lại ô nhiễm. Lam Sam thầm nghĩ, cô không thể vì lợi ích riêng của bản thân mà khiến cha mẹ vứt bỏ nơi ăn chốn ở suốt mấy thập niên qua để đến thủ đô tranh đoạt chút không khí ít ỏi được.

Chạng vạng ngày thứ hai, cho đến khi Lam Sam còn chưa đưa ra được đáp án của mình, cô đang đứng bên cửa sổ thì bỗng nhìn thấy Kiều Phong.

Chạng vạng ngày thứ hai, cho đến khi Lam Sam còn chưa đưa ra được đáp án của mình, cô đang đứng bên cửa sổ thì đột nhiên phát hiện thấy Kiều Phong.

Anh đang đứng dưới sân, ngẩng đầu lên, hình như đang cố gắng tìm vị trí chính xác của cô. Ngoài trời bỗng trở nên sầm xì, đến khi Lam Sam đẩy cửa sổ ra, một cơn gió mạnh thổi vào khiến mặt cô dường như suýt biến dạng. Cô hét to với Kiều Phong:

- Anh đang làm gì thế?

Gió quá to, lời cô vừa nói bị gió cuốn trôi, anh không sao nghe thấy được, thế nhưng anh vẫn nhanh chóng nhìn thấy cô.

Đúng lúc này, một vài giọt mưa bỗng ầm ầm rơi xuống, trời đổ mưa to rất nhanh. Lam Sam vẫy Kiều Phong:

https://thuviensach.vn

- Trời đang mưa đấy, đừng có đứng ngây ngốc nữa.

Từng hạt mưa rơi mỗi lúc một mau hơn, mưa nặng hạt hơn, làm tiếng cô càng trở nên không rõ hơn, Kiều Phong vẫn đứng yên như cũ, anh đứng ngẩn ngơ bất động, qua một màn mưa nhìn về phía Lam Sam.

- Cái đồ ngốc này. – Lam Sam than thầm, cô cầm theo ô, chạy thẳng xuống tầng một.

Cô gặp Kiều Phong, bèn lôi lôi kéo kéo anh vào. Kiều Phong cầm ngược lại tay cô, anh giải thích:

- Xin lỗi em, anh chỉ bỗng đột nhiên sáng tỏ được một điều nên lập tức tới tìm em. Anh không ngờ trời lại đổ mưa nhanh đến vậy. Anh cũng không muốn vào thăm nhà em trong tình huống như thế này. … - Ít nhất cũng nên mang một vài món quà đến biếu chứ.

Lam Sam không thèm nghe mấy lời chẳng ra đâu vào đâu của anh, cô đưa anh đến chỗ hàng hiên, gập ô rồi kéo anh vào nhà.

Ông Lam Thiên và bà Thương Bình Bình bị kinh ngạc vì thấy con gái mình dẫn theo một người đàn ông ướt sũng về nhà, hai ông bà đúng thật là dở khóc dở cười. Ai bảo thời nay không bằng thời trước, những người trẻ tuổi này quả thật dù là ở thời nào cũng vẫn sẽ có thể chơi đến cùng. Ông Lam Thiên lấy bộ quần áo sạch sẽ của mình đưa cho Kiều Phong để anh tắm rửa trước, sau đó đưa cho anh một cốc trà gừng giải cảm.

Lúc Kiều Phong tắm xong đi ra, nắm chặt cốc trà gừng do nhạc phụ tương lai đích thân đưa tới, cảm động đến mức cảm ơn không ngớt miệng. Bà Thương Bình Bình yên lặng quan sát, bà nhận ra chàng trai này quả thật là một con người khiêm tốn lễ độ. Hai ông bà khách sáo chào hỏi Kiều Phong vài câu rồi ông Lam Thiên đưa bà Thương Bình Bình vào phòng ngủ, để lại không gian phòng khách cho đôi bạn trẻ nói chuyện riêng tư.

https://thuviensach.vn

Trên tay Kiều Phong vẫn cầm chặt cốc trà gừng nóng hổi, anh vừa thổi vừa uống, hưởng thụ cốc nước gừng như một bát súp ngon lành vậy. Lam Sam chọc chọc vào cánh tay anh:

- Sao anh lên cơn đến đây làm loạn gì chứ?

Kiều Phong đặt cốc nước gừng xuống, chăm chú nhìn cô:

- Anh muốn nói anh đã suy nghĩ thông suốt rồi.

- Nghĩ thông suốt cái gì cơ?

- Lam Sam à, anh đau lòng không muốn em phải khó xử.

Tuy rằng cô không hiểu rõ ý anh, nhưng những lời này tựa như một lời tâm tình khiến lòng Lam Sam quá đỗi ngọt ngào, cô cười cười, hỏi anh:

- Rốt cuộc là anh đã suy nghĩ thông suốt cái gì? Chẳng lẽ đồ thị hàm số của anh bị xuống dốc à?

- Không phải chuyện đó, - Anh lắc đầu. – Đầu tiên là anh muốn nói rõ, anh không chấp nhận cái kiểu yêu xa đâu, nếu chúng ta muốn ở bên nhau, một là em ở lại thành phố B, hoặc là anh ở lại thành phố H, không có lựa chọn thứ ba. Nếu em cảm thấy khó xử khi phải ở lại thành phố B thì hãy để anh ở lại đây là được rồi.

Lam Sam lại càng sợ hãi:

- Anh điên rồi à?

- Anh không điên đâu, anh đã cân nhắc kỹ lưỡng rồi. Ở thành phố H này cũng có trường đại học, anh ở đây vẫn có thể tiến hành học tập và nghiên cứu thêm. Thành phố B và thành phố H cách nhau đâu có xa, chỉ mất nửa giờ bay nên chúng mình còn có thể thường xuyên bay về nhà thăm cha mẹ anh, cũng có thể chat với họ qua internet mà, khoa học kỹ thuật bây giờ có

https://thuviensach.vn

thể rút ngắn mọi khoảng cách đấy. – Anh nhìn cô bằng đôi mặt trong suốt tinh khôi.

Những lời này anh nói một cách nhẹ nhàng như gió thoảng mây trôi, lai làm Lam Sam cảm thấy ê ẩm trong lòng, đôi mắt cô đỏ hoe, cô lắc đầu:

- Không được, trường đại học ở đây kém đại học B quá xa, em không thể vì bản thân mà hủy hoại sự nghiệp của anh được.

- Sự nghiệp của anh nằm trong tay anh, không liên quan đến chuyện ở trường đại học nào hết. Bây giờ là thời kỳ internet phát triển, anh ở đâu cũng có thể tiếp tục nghiên cứu tiếp được.

Lam Sam vẫn lắc đầu:

- Không được, anh cứ như em là đồ ngốc í, nói thật là thành phố B luôn tốt hơn thành phố H, anh ngơ ngác ở đó quen rồi, làm sao có thể vì em mà anh phải đi xa xứ đến vậy?

Kiều Phong bỗng mỉm cười, anh đỡ lấy đầu cô, nhìn thẳng vào cô, anh hi vọng có thể nhìn sâu vào đôi mắt cô. Sau đó anh cười, nói:

- Vậy phải làm sao bây giờ? Anh chỉ yêu em, anh đau lòng khi thấy em khổ tâm lắm, anh tình nguyện đuổi theo em, bất kể đó là chuyện gì anh đều sẽ nhường nhịn em hết.

Lam Sam há hốc miệng, những giọt nước mắt vốn đã ngừng ở lưng tròng nay rốt cuộc cũng rơi xuống, cô nức nở nói:

- Sao anh lại có thể ngốc nghếch đến vậy chứ? Em chưa bao giờ thấy một ai ngu ngốc như anh hết đó!

Ngón tay anh từ tốn nhẹ nhàng lau những giọt lệ vừa rơi, anh đáp:

- Anh đâu có ngốc nghếch đâu, anh là thiên tài đấy.

https://thuviensach.vn

Lam Sam cắn môi, nước mắt lại rơi xuống như mưa, cả khoảng không trước mắt cô bị che mờ bởi một mảng hơi nước trước mặt. Kiều Phong đứng bên cạnh, vừa lau nước mắt vừa nói:

- Anh nghĩ chắc là em đang khóc vì cảm động, nhưng nhìn em rơi nước mắt anh cảm thấy khó chịu lắm, Lam Sam à, em đừng khóc nữa em…

- Khụ, … - Một tiếng ho nhẹ cắt đứt câu chuyện của họ, ông Lam Thiên nhìn đôi bạn trẻ một cách ái ngại, ông nói: - Thật ngại quá, bác bởi vì bận tâm nên vừa nghe cuộc nói chuyện của các con. – Nói đến đây, ông vẫy tay về phía Lam Sam: - Sam Sam, con tới đây, cha và mẹ con có vài lời muốn nói với con.

Lam Sam theo cha vào phòng ngủ, để lại mình Kiều Phong ngồi trên ghế salon tiếp tục nâng ly trà lên uống.

Bà Thương Bình Bình nhìn thấy cô con gái với đôi mắt đỏ hồng đang đi tới ngồi bên cạnh bà, bà nắm tay Lam Sam, cười nói:

- Mẹ và cha con đều đã nghe hết rồi. Thật ra lúc đầu mẹ có hơi lo lắng, thế nhưng sau khi nghe xong những lời này, mẹ tin tưởng cậu ấy thật sự đặt con trong lòng, cho nên con nhất định không được bỏ qua chàng trai này đâu nhé.

Lam Sam gật đầu.

Bà Thương Bình Bình lại nói:

- Nhưng mà Lam Sam ạ, cha và mẹ đều có chút không đồng ý với cách suy nghĩ của con.

Lam Sam bất ngờ nhìn cha mẹ mình:

- Gì cơ ạ?

https://thuviensach.vn

Ông Lam Thiên giải thích:

- Năm đó cha ra trường rồi làm việc ở bên ngoài, con có biết ông nội con nói với cha như thế nào không? Ông nói: “Đại bàng con muốn trưởng thành phải bay về phía khát vọng của mình, sao ta có thể nhốt nó mãi bên mình chứ.” Bây giờ, cha lại tặng lại những lời này cho con, con muốn trưởng thành thì hãy đến nơi mình muốn đến.

Bà Thương Bình Bình lại nói:

- Lúc đầu mẹ cứ tưởng là con và Kiều Phong đang giận dỗi nhau chuyện gì cơ, nếu sớm biết là chuyện này thì mẹ đã nói chuyện với con từ trước rồi. Sam Sam à, cha và mẹ đương nhiên đều không phản đối chuyện con muốn ở lại thành phố H nhưng trước tiên đó phải là lựa chọn thực sự xuất phát từ mong muốn của con. Cha mẹ yêu thương con, bởi vì yêu thương con nên sẽ không bao giờ rằng buộc con, con nên bay về nơi mình muốn đi con.

Lam Sam nghe thấy những lời bộc bạch của cha mẹ mình, nước mắt vừa mới ngừng lại tuôn rơi:

- Nhưng con đi rồi ai sẽ ở đây chăm sóc cha mẹ chứ?

- Con bé ngốc nghếch này, - bà Thương Bình Bình lắc đầu: - Cha mẹ sẽ tự biết chăm sóc bản thân, đến khi phải nằm một chỗ không thể tự chăm sóc được nữa, cha mẹ cũng sẽ gọi con về chăm sóc. Nhưng mà ai biết được lúc nào mới đến lúc đó chứ? Mẹ sao có thể vì một chuyện không có khả năng này mà giữ con lại được.

- Nhưng mà…

Ông Lam Thiên xua tay ngắt lời cô:

- Không có nhưng nhị gì hết, hành trình đi lại giữa hai thành phố chỉ mất có nửa giờ, con nếu thấy nhớ cha mẹ liền quay về thăm cha mẹ, còn có thể

https://thuviensach.vn

chat webcam nữa. Ừ, năm nay cha và mẹ con đang chuẩn bị mua máy tính rồi, đến lúc đó con cứ dạy cha mẹ sử dụng là được rồi.

Lam Sam còn muốn nói chuyện thêm, bà Thương Bình BÌnh đành nói:

- Nếu sự tồn tại của chúng ta mà khiến con phải làm những việc không xuất phát từ mong muốn của bản thân, cha mẹ cũng sẽ chẳng thấy vui đâu.

Lam Sam cúi xuống lau nước mắt. Cô đã sống 28 năm, nhưng chưa bao giờ cô cảm thấy mình có được nhiều như lúc này.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 73

Sinh Nhật

Kiều Phong uống cạn sạch cốc nước gừng do ông Lam Thiên đưa cho, sau đó mọi người trong nhà họ Lam giữ anh lại ăn cơm tối, đến khi trời tạnh mưa, anh mới chào tạm biệt mọi người để quay về khách sạn.

Lúc Lam Sam tiễn anh xuống dưới lầu, cô giải thích với anh một chút về quyết định của cha mẹ mình, Kiều Phong ôm cô vào lòng, nhẹ nhàng an ủi cô.

Hai hôm sau, Kiều Phong mang theo quà cáp đến chính thức chào hỏi cha mẹ Lam Sam. Lam Sam lúi húi giúp cha nấu cơm trong bếp, thật ra khả năng bếp núc của cả hai người đều không giỏi lắm, nhưng hiện mẹ cô vừa mới phẫu thuật xong nên bây giờ làm sao bà có thể tự tay nấu nướng được, vậy nên ông Lam Thiên định gọi điện gọi vài món bên ngoài, còn bản thân ông cũng làm thêm vài món để thể hiện thành ý, cuối cùng Kiều Phong không nhịn được đành chui vào bếp để giúp ông, kết quả là anh vô cùng kinh hãi.

Nói thật là, ngay từ đầu ông Lam Thiên vốn không hề coi trọng Kiều Phong, anh chàng này sao mà da dẻ cứ trắng nõn, lại còn không hề cường tráng chút nào, như vậy sao có thể gọi là đàn ông con trai được chứ. Thế nhưng bây giờ….

Được rồi, ừ thì đàn ông cũng có thể thể hiện mặt hiền thục tảo tần cũng được chứ…

https://thuviensach.vn

Ăn cơm xong, Kiều Phong đang định chào tạm biệt ra về, bà Thương Bình Bình lại đuổi Lam Sam ra ngoài, để cô đưa Kiều Phong đi vài nơi thăm thú phong cảnh một chút.

Sau đấy gần như ngày nào Lam Sam cũng bị cha mẹ đuổi ra ngoài để đưa Kiều Phong đi chơi hết.

Phong cảnh ở thành phố H chủ yếu là núi và thảo nguyên, có một vài công trình văn hóa như là bảo tàng lưu giữ vài di tích cổ. Thỉnh thoảng có khi Lam Sam đưa anh đi thăm một vài công trình văn hóa như thế, anh sẽ kéo tay để giải thích cho cô một vài nơi mà ngay đến một người địa phương như cô cũng không hiểu rõ được, anh giải thích cho đến khi thấy ánh mắt Lam Sam trở nên thông suốt mới đưa mặt ra đòi cô thưởng, đến lúc này Lam Sam cũng chỉ khẽ thơm lên má anh một cái, cô thật không đủ khả năng ân ân ái ái giữa ban ngày ban mặt trước bàn dân thiên hạ như vậy.

Cái gì là tri thức biến đổi số phận, chính là cái này đây.

Ngày hôm đó, sau một ngày du ngoạn hai người trở về, Lam Sam đưa Kiều Phong đi mua một chai rượu rồi cùng theo anh về khách sạn. Cô không chỉ tiễn anh ở dưới đại sảnh mà còn theo anh lên tận phòng.

Trong lòng Kiều Phong thoáng kinh ngạc, dựa vào những khát vọng đang gào thét điên cuồng trong lòng, anh càng không ngừng suy đoán, rốt cuộc là Lam Sam định làm gì với anh đây…

Cứ suy nghĩ miên man như vậy cho đến khi Lam Sam dừng bước, cười hì hì với anh.

Kiều Phong ngơ ngẩn đứng đối diện với cô, khuôn mặt anh thẹn đến đỏ bừng.

Lam Sam chọc chọc vào cửa:

https://thuviensach.vn

- Sao anh còn không mở cửa chứ?

- Á? À! – Anh móc lấy thẻ từ, cúi đầu quét mở, vừa mở cửa xong, anh phát hiện thấy một khối nho nhỏ cồm cộm trên mặt thảm.

Lam Sam ngạc nhiên che miệng:

- A, cái gì đây nhỉ? – Hành động của cô có chút gì đó khá khoa trương.

Kiều Phong ngồi xổm xuống kiểm tra, anh lục từ trong đống thảm được một hộp quà đã gói ghém cầu kỳ bằng giấy bọc màu đen lại còn thắt nơ, tuy rằng vì bị chôn dưới đất nên chiếc nơ hơi bị xộc xệch nhưng trông vẫn rất đẹp. Kiều Phong cầm chiếc hộp lên, ngạc nhiên nhìn cô.

Lam Sam nhấp nháy mắt:

- Mở ra xem đi chứ?

Kiều Phong liền mở hộp quà ra, bên trong là một chiếc ví LV màu đen. Anh mở ví tiền, đầu tiên đạp vào mắt anh là một tấm ảnh, trong ảnh là anh và Lam Sam đang ngồi bên nhau, cả hai đều nhìn thẳng vào màn hình cười rạng rỡ. Trong lòng bỗng ấm lên, anh ngước nhìn Lam Sam.

Lam Sam vẫn tiếp tục cổ vũ anh:

- Xem tiếp xem tiếp đi.

Kiều Phong ngay lập tức lật sau ví, trong ví xếp rất nhiều tờ tiền giấy với mệnh giá khác nhau, mỗi tờ đều được xếp thành hình trái tim to có nhỏ có, khiến cho chiếc ví chật cứng.

Kiều Phong nhìn theo, anh im lặng mỉm cười, vừa cười, anh vừa ngắm cô với ánh mắt rạng ngời.

Lam Sam bị anh ngắm đến ngượng quá, cô gãi đầu gãi tai, cười nói:

https://thuviensach.vn

- EM không biết phải dấu đâu mới được, nên liền nhờ nhân viên khách sạn để ở đây, thế nào, có ngạc nhiên sung sướng không?

- Ừ, - anh lên tiếng, nhưng vẫn nhìn cô đắm đuối.

Lam Sam cất cao khóe miệng:

- Kiều Phong, sinh nhật vui vẻ.

- Cảm ơn em.

Anh cầm chặt chiếc ví, ngoài một lời cảm ơn thì không hề có thêm phản ứng nào khác mà chỉ một mực chăm chú nhìn cô, ánh mắt anh mỗi lúc lại càng sáng hơn.

Lam Sam cầm lấy cổ tay đang đeo đồng hồ của anh để xem giờ.

- Chúng mình đi ăn tối thôi nào? Anh muốn ăn bánh kem hay mì trường thọ?

Kiều Phong vẫn không trả lời, anh cầm ngược lại cánh tay cô, bất chợt hướng vào trong, cô bỗng thình lình lao vào ngực anh, sống mũi cao đụng trúng khuôn ngực vững chắc ấy bỗng chốc suýt vẹo luôn.

Lam Sam dở khóc dở cười, cô ngẩng lên nhìn anh:

- Anh làm gì thế?

Kiều Phong cúi xuống hôn cô, anh khá kích động nên vội vàng hôn, đầu lưỡi anh tiến vào cạy hàm răng của cô, tiến quân thần tốc vào trong. Lam Sam bị anh giữ chặt thắt lưng, cô bị động mà hưởng thụ nụ hôn này, cô bị anh hôn đến nỗi trái tim nhảy loạn xạ, đôi môi tê dại, hơi thở cũng trở nên gấp gáp. Cuối cùng mãi đến khi sắp ngạt thở, cô mới giãy giụa đẩy anh ra.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong tạm buông tha chiếc miệng của cô, nhưng tay anh vẫn giữ chặt trên hông cô. Lam Sam thở phì phò nói:

- Em còn tưởng anh không thích món quà em tặng anh chứ. Hóa ra chỉ là cung phản xạ tương đối dài thôi…. ối..

Anh lại hôn cô. Lần này anh còn đùa nghịch với đầu lưỡi của cô, anh đẩy cô vào phòng. Sức anh quá mạnh khiến Lam Sam may mắn mới vào được, cô hơi hoảng hốt, mơ hồ nhận ra có chuyện sắp xảy ra, nhưng cô lại bị anh hôn đến mức mất tỉnh táo, không đủ sức để suy nghĩ thêm.

Sau khi vào trong phòng, Kiều Phong dán cô vào cửa hôn một trận mãnh liệt. Lam Sam có cảm giác quả thực bây giờ cô giống như một phiến lá đang bị cuồng phong cuốn lấy, đúng là thân bất do kỷ mà. Tới khi anh hôn cô đến mức hai chân nhũn ra, anh lại ôm ngang lấy hông cô, đi thẳng về phía chiếc giường lớn.

Đến lúc này Lam Sam vẫn còn không biết anh muốn gì nữa, cô quá choáng váng rồi, tay chân cô loạn xạ vì hoảng hốt.

- Kiều Phong, đừng như vậy mà…

Kiều Phong ôm cô lao lên giường, anh đè lên người cô, một cánh tay anh chống lấy cơ thể đã bao phủ hoàn toàn cơ thể cô.

Lam Sam nằm thẳng cẳng trên giường, nhìn người đàn ông đang nằm trên người cô, trái tim cô giờ phút này đây như muốn nhảy ra ngoài, cô hoảng hốt đến nỗi cứ túm chặt lấy ga giường.

- Kiều Phong, đừng mà..

Anh cẩn thận nhìn sâu vào mắt cô, đôi mắt ấy giờ đây vừa tối tăm vừa cháy bỏng như là hai ngọn đuốc đang thiêu đốt giữa đêm khuya tĩnh lặng, anh nói:

https://thuviensach.vn

- Lam Sam, anh cũng yêu em.

- Em có thể đứng dưới đất để yêu anh không?

- Hửm?

Khôn từ chối nghĩa là đồng ý, Kiều Phong coi sự căng thẳng lúc này của cô là sự chấp thuận, sau đó anh không để cho cơ một cơ hội nào để phản đối nữa, anh vội vàng chặn lên chiếc miệng cô, bắt đầu phát khởi thế công.

Lam Sam bị anh hôn đến không còn đường nào mà lần, cô nắm lấy bàn tay anh đang không ngừng lùng sục trong quần áo cô, rốt cuộc cô đã có thể hiểu rõ thế nào là "Xâm nhập để yêu" rồi…

Hai người đến bây giờ, tuy cũng đã có xảy ra một vài chuyện nên cô không thể già mồm cãi cố được nữa, lý do cô vẫn còn từ chối anh một phần là vì cô quá xấu hổ cho nên chỉ biết trốn tránh theo bản năng. Bây giờ thì, dù sao cái gì cần đến cũng phải đến rồi…

Sau đó Lam Sam không còn đẩy anh ra nữa, mà cô ôm chặt lấy anh, bàn tay khoát ra phía sau lưng anh vuốt nhè nhẹ lên lưng anh.

Hành động này không thể nghi ngờ gì nữa, đó là sự cổ vũ lớn lao đối với Kiều Phong, anh nhanh chóng lột sạch quần áo hai người, để tiếp xúc với làn da của cô. Cả cơ thể anh từng giọt máu thớ thịt đều đã sôi trào lên rồi, mỗi một tế bào đều đang gào thét để được dung hòa vào cơ thể cô, anh hôn lên cơ thể ấy theo một quy trình chuẩn mực như từ sách giáo khoa.

Thế nhưng Lam Sam vẫn bị anh khiến cho phải đau đớn.

- Anh đi ra đi! – Đôi mắt cô đẫm lệ, cô nhấc chân lên đá anh.

Kiều Phong nắm ngay lấy mắt cá chân cô, tránh cho mặt mình khỏi một trận tai ương, anh kinh ngạc nhìn cô như thể không tin được sự thật này:

https://thuviensach.vn

- Em, em là lần đầu tiến ư?

- Vớ vẩn! – Lam Sam trả lời có phần tức giận hỏi tiếp: - Anh có ý gì hả?

- Anh không có ý gì khác đâu, anh anh anh, anh thật sung sướng… - Anh nói xong vội vàng xóa tan ý nghĩ trong đầu cô – anh hôn cô tràn đầy âu yếm rồi an ủi cô: - Anh cũng là lần đầu tiên mà.

Lam Sam liếc mắt:

- Em biết.

- Ừ. – Động tác tay anh lại tiếp tục.

Lam Sam bị anh xoa nắn, cô rên lên hừ hừ, gương mặt đã sớm đỏ rực như mặt trời chiều, đến khi cô quay sang phía khác mới hừ mũi nói:

- Nên anh phải biểu hiện cho tốt vào.

- Ừ! – Anh trịnh trọng gật đầu.

- Không được làm em đau. – Cô cảnh cáo thêm một lần nữa.

- Ừ.

Kiều Phong cố nhớ lại một chút kiến thức anh đã tích cóp trước đây, cũng may là trong đó có một số kinh nghiệm đáng để anh học tập về cách làm thế nào đối với lần đầu tiên của phụ nữ, phải chú ý nhẹ nhàng như thế nào. Bản thân là một thiên tài nên năng lực học tập của anh vô cùng mạnh mẽ rồi, nên ngay lập tức Lam Sam được anh hầu hạ rất thoải mái, nếu phải nói có chỗ nào không được vừa ý thì đó chính là tiểu huynh đệ của người nào đó có phần lớn nên khi tiến vào cô hơi bị trúc trắc.

Cũng may anh đủ sức để…

https://thuviensach.vn

Sau một hiệp, cả hai đều đổ không ít mồ hôi, Lam Sam chôn đầu trong ngực anh, thẹn thùng nhìn anh. Kiều Phong cũng lưu luyến mà quấn quýt lấy cô, anh cúi đầu xuốn hôn lên bóng lưng xinh đẹp duyên dáng của cô, anh hôn rất âu yếm đến động tình, hôn tới hôn lui, anh lại thấy hứng.

Lam Sam cảm nhận được sự biến hóa của anh, cô lấy gối đạp vào đầu anh một phát:

- Đi ra, quên đi.

Kiều Phong né cái gối rồi nhào tới dính vào cô. Cắm anh nhè nhẹ dụi sau tai cô để làm nũng:

- Cho anh yêu thêm một lần nữa, được không em?

Lam Sam thầm nghĩ, anh có thể sĩ diện một chút được không!

Cuối cùng thì Lam Sam vẫn không thể từ chối yêu cầu của một kẻ nào đó đã đánh rơi mất sĩ diện, thế nên lại để anh "yêu" thêm một lần nữa, đương nhiên người bỏ ra nhiều sức vẫn là anh..

Cô bị anh đùa nghịch đến mức cổ họng dường như nghẹn lại, chỉ biết rên rỉ, về sau, cô nằm lỳ trên giường quay lưng về phía anh, vừa ghét bỏ vừa oán trách:

- Xong chưa nào, sao lần này anh lại chậm thế chứ, không phải lần trước ra rất nhanh à..

Kiểu Phong đỏ mặt, ấm ức không thèm lên tiếng, anh vùi đầu vào lao động hăng say, hưởng thụ sự sung sướng kỳ diệu mà 25 năm qua anh chưa bao giờ được hưởng thụ.

Đợi đến khi rốt cuộc mây dừng mưa tạnh, trời từ sáng rỡ đã chuyển hẳn sang tối mịt rồi, cả người Lam Sam giờ mềm như cây bông, chỉ có thể nằm

https://thuviensach.vn

liệt trên giường. Kiều Phong vừa được chiến đấu rất sảng khoái, bây giờ thì tâm hồn anh "không còn gì là không thoải mái" nữa, anh ôm đầu cô vào lòng, hơi cúi xuống hôn nhẹ nhàng lên môi cô, rồi hôn lên mái tóc cô, gáy, vai.. Lam Sam thì sợ anh hôn tới hôn lui lại thêm lần nữa, cô nhanh chóng chuyển hướng:

- Kiều Phong, em đói rồi.

Kiều Phong hơi sửng sốt, sau đó buồn bực cười:

- Ôi thế mà vẫn chưa thể làm em no được à. – Vừa nói tay anh lại bắt đầu di chuyển trên ngực cô.

- Này này này.

- Được rồi, em yên tâm, lần này anh sẽ để em được no say.

Lam Sam lấy toàn bộ sức lực còn lại, một đá đạp anh thẳng xuống giường.

Sau đó Kiều Phong bị cô đánh đuổi ra ngoài kiếm ăn.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 74

Thảo Nguyên

Tựa như tất cả các động vật giống đực trên thế giới tự nhiên luôn phải gánh vác trách nhiệm săn mồi và kiếm ăn, Kiều Phong ra cửa dạo một vòng rồi mang về cho người của anh một bữa ăn phong phú. Lam Sam ăn một bữa no nê cuối cùng mới lấy lại sức lực.

Sự chú ý của Kiêu Phong không hề dành vào bữa ăn, mặc dù tay đang và cơm nhưng anh lại luôn nhìn chằm chằm vào khuôn mặt cô, ánh mắt luôn ẩn chứa ý cười dịu dàng, dường như anh chàng này căn bản chẳng biết mình đang ăn gì đâu nhỉ?

Lam Sam bị anh nhin mãi cũng thấy mất tự nhiên, xị mặt lườm anh.

Ý cười trong ánh mắt Kiều Phong càng sâu hơn.

Ăn tối xong, hai người cùng nhau đi tắm. Kiều Phong rất thông cảm cho nỗi vất vả của cô trong lần đầu tiên nên cũng chỉ dám đòi thêm chút tiện nghi, rồi anh lau khô ngươi Lam Sam và ôm cô ra ngoài. Lam Sam xoa xoa bộ quần áo mình đang mặc trên người, Kiều Phong thấy vậy ngăn cản cô, anh dịu dàng nói:

- Em không muốn xảy ra chuyện gì nữa chứ, em muốn gì anh đều mua cho em hết.

- Em muốn về nhà. - Lam Sam trả lời.

https://thuviensach.vn

Mới vừa uyên ương hí thủy mà nay đã phải chia lìa sao?

Kiều Phong rất không đành lòng, anh ôm eo cô nhất định không rời, nhẹ giọng dụ dỗ:

- Đừng đi mà, đêm nay ở lại đây được không em?

Lam Sam chắc chắn sẽ không ở lại đâu, một khi cô qua đêm không về bố mẹ cô sẽ biết chuyện ngay... nghĩ đến đây cô lại thấy cực kỳ xấu hổ.

Cô chẳng còn cách nào khác đành đẩy anh ra:

- Không được, em không thể qua đêm bên ngoài không về được.

Kiều Phong biết không thể lay chuyển được cô, anh đành phải tự mình đưa cô về tận nhà.

Đêm hôm đó trước khi đi ngủ, Kiều Phong liên tục nhận được tin nhắn chúc mừng từ người thân của anh, một số người thì gọi điện thoại, nhưng không biết vì sao lần này ba người nhà anh đều đồng loạt oanh tạc trên email, hy vọng anh báo cáo tình hình gần đây.

Được rồi, quan trọng nhất không phải là anh mà là chuyện của anh và Lam Sam.

Kiều Phong không nói gì mà dùng icon :)) để trả lời các bình luận trên, mãi đến khi Ngô Văn nghi ngờ không biết Kiều Phong có phải vừa bị trộm nick nên anh thử thăm dò đối phương có cần vay tiền không.

Kết quả là mẹ Kiều nở nụ cười lạnh lùng nhưng vô cùng xinh đẹp mà nói: Kẻ nào không sợ chết dám trộm nick của Kiều Phong chứ?

Kiều Phong: :)

Ngô văn: Cũng đúng.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong: :)

Đại Ngô: Mỗi lần gặp mặt lão đại anh liền cảm nhận được sự ưu việt cua chỉ số thông minh của em không ngừng tăng mạnh rồi.

Kiều Phong: :)

Tiểu Kiều: Kiều Phong nếu con còn như vậy thì mẹ có thể hiểu được là vì con đã bị Lam Sam chiếm đoạt rồi đúng không?

Đến lúc này Kiều Phong đã không còn bình luận gì thêm.

Tiếp đó là đến phiên ba người nhà anh còn lại bắt đầu bình luận.

... ****...

Ngày hôm sau Lam Sam muốn cùng cha mình đưa mẹ đến bệnh viện tái khám định kỳ nên không thể đến chơi với Kiều Phong được, không có Lam Sam phụng bồi, Kiều Phong cũng chẳng thèm ra cửa nữa, anh chàng vô công rồi nghề ngồi ì trong khách sạn đọc luận văn. Lúc uể oải đưa mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, anh lại lướt mắt nhìn quanh phòng. Đến cuối cùng tầm mắt anh dừng lại mãi trên giường, lật mạnh chăn ra, bên dưới là một dấu vết đỏ hồng đầy mờ ám - dấu vết đó chính là bằng chứng ghi lại quyền sở hữu của anh đối với cô, vì vậy mỗi lần nhìn thấy nó lòng anh lại nóng ran.

Ôi, lại muốn cô nữa rồi..

Nhân viên vệ sinh phòng đến gõ cửa để dọn dẹp lại phòng, Kiều Phong mở cửa cho họ vào. Đó chỉ là một cô bé còn ít tuổi, thế nhưng lại chẳng hề biết sợ người lạ chút nào, cô bé vừa quét dọn một vòng vừa nói chuyện với Kiều Phong. Kiều Phong khi biết cô bé này mới chỉ học đến trung học, nhân dịp nghỉ hè nên đến khách sạn của người họ hàng này làm thêm kiếm chút thu nhập phụ giúp gia đình... Cô bé nói liên miệng, mặc dù vậy thật ra anh chẳng mấy hứng thú muốn nghe. Đến khi cô bé vô cùng thuần khiết

https://thuviensach.vn

nhìn thấy dấu vết trên giường thì lập tức ngừng máy hát, mà khiếp sợ nhìn anh như vừa phát hiện ra một thế giới mới. Cô bé nhanh chóng quét dọn xong lập tức rút lui.

Kiều Phong nhớ Lam Sam đến nỗi buôn bực trong lòng, nên đi thẳng ra cửa đi dạo một vòng. Ở cầu thang anh nhìn thấy cô bé nhân viên vệ sinh nọ, cô bé quay lưng về phía anh, không biết là đang gọi điện cho ai, tốc độ bắn máy nhanh kinh khủng:

- Chị X ơi, ở phòng 802 có một anh chàng trông cũng ưa nhìn đến nghỉ lễ, thiên chân vạn xác em chính mắt nhìn thấy luôn, em nói thật cho chị biết nhé, đàn ông cũng có thể sinh con đấy.

Kiều Phong im lặng quay đầu đi lên, bởi vì cái hồ ngôn loạn ngữ của cô bé bất học vô thuật kia khiến trong đầu anh không thể không hiện lên hình ảnh anh và Lam Sam sinh con, căn bản là không sao dừng lại được. Đúng là sinh con đẻ cái là một trong những sự kiện vô cùng vất vả trong đời người, khi nghĩ đến cảnh Lam Sam vì vậy mà phải khổ sở, đương nhiên Kiều Phong hy vọng là anh có thể sẻ chia nỗi khổ này cùng cô. Nếu đàn ông có thể thay người phụ nữ của mình sinh con thì thật tốt biết bao nhiêu... Kiều Phong lặng lẽ nhìn lên trời, anh dường như nghe thấy âm thanh sụp đổ trong thế giới của mình.

Sức khỏe của Bà Thương Bình Bình sau cuộc phẫu thuật tiến triển rất tốt. Bác sĩ nói bà có thể trở lại hoạt động bình thường, chỉ là không được vận động mạnh. Sau hai lần tái khám, hai vợ chồng quyết định về thảo nguyên một chuyến thăm ông nội Lam Sam. Lam Sam e thẹn nói với Kiều Phong rằng, khi ông nội biết tin cô đã tìm được "người đàn ông có thể tin cậy" thì hy vọng sẽ được gặp anh một lần.

Ngay sau đó Kiều Phong đuổi theo sát cô.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 75

Đêm Trên Thảo Nguyên

Đến liên hoan có một vài chàng hậu bối trẻ tuổi mà dẫn đầu là Triệu Lỗ. Những người trẻ tuổi sau khi uống rượu có bao giờ chịu ngồi yên đâu, khi ngồi chung một chỗ thì lại bàn chuyện thân thủ võ nghệ. Triệu Lỗ vốn cường tráng, tấn thủ vững vàng, rất thuận lợi dẹp sạch các đối thủ trẻ tuổi không cân sức khác. Sau khi đánh bại hết các đồng đội của mình, Triệu Lỗ ngoắc tay về phía Kiều Phong, cười cợt nhạo báng với vẻ khiêu khích.

Kiều Phong không đáp lại Triệu Lỗ mà liếc sang nhìn Lam Sam đang ngồi bên cạnh anh.

Vẻ mặt Lam Sam không được tốt cho lắm. Đêm nay, lúc nãy Triệu Lỗ cười nhạo Kiều Phong không biết uống rượu, sau đó lại đòi giao đấu với anh, tìm đủ loại biện pháp gây sự, không để lại cho cô chút mặt mũi nào. Đây là quê của cô, cô chắc chắn không bao giờ hi vọng những người đồng hương của mình lưu lại một ấn tượng hiếu chiến làm hỏng mất tình cảm của cô trong lòng Kiều Phong.

Kiều Phong lén nhìn sắc mặt không tốt của Lam Sam, nhưng anh chỉ nghĩ cô đang giận anh. Thân là một người đàn ông, anh phải gánh vác, phải thể hiện được hết sự mạnh mẽ, như vậy anh mới đủ tư cách bảo vệ người con gái của mình…. Nghĩ đến đây, anh bưng lên bát rượu mã nãi trước mặt Lam Sam, tu ừng ực ừng ực một hơi cạn sạch.

https://thuviensach.vn

Lam Sam không kịp đề phòng hành động đột ngột này, cô hoảng hốt nhìn anh.

Uống cạn bát rượu, Kiều Phong nhẹ nhàng lau sạch khóe miệng. anh nhìn lại cô. Dưới bóng đêm, ý cười của anh trở nên nhợt nhạt, đôi đồng tử ngập hỏa quang khiến đôi mắt sâu thẳm ấy trở nên hấp háy dưới ánh lửa bập bùng.

Lam Sam nhận lại ly rượu, bất an hỏi anh:

- Anh sao thế? Không sao chứ?

Kiều Phong lắc đầu, anh lẳng lặng đợi thêm vài phút cho đến khi hơi rượu nhen lên ý chí chiến đấu trong lòng, anh đứng thẳng dậy, đi về phía Triệu Lỗ.

Rốt cuộc Lam Sam cũng biết anh muốn gì, cô kéo tay anh lại:

- Anh cẩn thận đấy, đánh không lại cũng không sao, nhưng không được để mình bị thương đâu.

Anh cúi xuống, mỉm cười với cô, rồi gật đầu. Bởi áp lực trong lòng khiến nụ cười của anh có phần vặn vẹo tà khí, khiến lòng Lam Sam cũng hơi run.

Kiều Phong thoạt nhìn rất gày nhưng thân thể anh lại rất dẻo dai, cơ bắp tuy không cuồn cuộn được như Triệu Lỗ nhưng rất cân xứng và có lực. Giao đấu cận chiến thế này vốn đa phần là kiểu vật lộn, chẳng có luật lệ gì hết, lại chỉ có thể nhập gia tùy tục, tùy cơ ứng biến. Vừa rồi Kiều Phong đứng bên cạnh nhìn cách thi đấu của Triệu Lỗ, nhưng Triệu Lỗ lại không biết Kiều Phong sẽ xuất chiêu như thế nào, bởi vậy ngược lại Kiều Phong cứ thế chiếm thế thượng phong. Đây chính là “Biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng.”

https://thuviensach.vn

Hai người sau khi giao đấu, một người như núi bất động, một người nhanh nhẹn như báo, dù Triệu Lỗ tỏ ra chiếm ưu thế về thể lực nhưng vẫn không thể quất ngã được Kiều Phong. Kiều Phong phản ứng rất nhanh, lấy dài diệt ngắn, nhất thời tình hình trở nên giằng co vô cùng gay cấn.

Không chỉ Lam Sam, hầu hết mọi người đếu thấy khẩn trương. Kiều Phong lại đối đầu với Triệu Lỗ khá lâu, vượt hẳn các hậu bối khác, chỉ riêng bởi điểm này đã đủ để thay đổi cái nhìn của các trưởng bối đối với anh. Là đàn ông, phải thể hiện được bản lĩnh của mình mà giờ đây Kiều Phong đã thể hiện rõ thực lực của anh.

Lam Sam rất kích động, cô nắm chặc tay, liều mạng cổ vũ, cô sốt ruột hô lên:

- Kiều Phong, cố lên! Kiều Phong cố lên! Kiều Phong thân yêu, hạ hắn đi!

Vốn Kiều Phong và Triệu Lỗ vẫn đang ở thế giằng co, anh lại nghe thấy tiếng cổ vũ của Lam Sam dành cho mình, dường như trong nháy mắt uy lực tăng mạnh, anh né người tránh đối phương, tiếp đó kéo cánh tay Triệu Lỗ, đưa lưng, gập cong người quất ngã hắn.

Triệu Lỗi đâu thể ngờ Kiều Phong sẽ sử dụng một đòn quật qua vai vớ vẩn mà chơi với hắn, hắn lại càng không ngờ tới hắn cứ thế mà bị quật xuống…

Hắn căn bản vốn không hề đề phòng nên cũng cứ thế mà nằm lăn lộn trên mặt đất.

Chàng thanh niên này lại cứ thế đánh bại Triệu Lỗ đấy!

Mọi người xung quanh hô vang, lập tức một vài người trẻ tuổi coi Kiều Phong là thần tượng mới nổi, có vài chàng trai trẻ còn bê rượu đến kính anh.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong đến nhìn cũng không thèm nhìn, ngửa cổ uống sạch, uống xong anh cúi xuống liếc nhìn Triệu Lỗ vẫn còn mê man, vứt ly rượu đi thẳng về phía Lam Sam.

Lam Sam che miệng, cô nhìn anh mà không dám tin nổi. Tuy cô biết sau khi uống rượu Kiều Phong thường đánh nhau, nhưng dù sao đây cũng là Triệu Lỗ, một người đã từng tham gia thi đấu tranh giải và đạt được một số thành tích đáng kể, nói chung là rất lợi hại. Cô thật không ngờ Kiều Phong lại có chỉ số sức mạnh đến thế, thậm chí còn lợi hại hơn cả Triệu Lỗ.

Bởi tâm trạng thay đổi nên bây giờ trong mắt Lam Sam, hình tượng Kiều Phong đặc biệt cao lớn, còn trở nên vĩ đại hơn cả mấy vị tổng giám đốc bá đạo nào đó cơ. Mắt cô thấy anh đang đi tới ngồi xuống bên cạnh cô.

Anh thấy thái độ của Lam Sam vẫn như bị sét đánh, Kiều Phong hơi nhíu mày:

- Tại em muốn anh hạ hắn mà.

Lam Sam nhận ra anh đang bực bội, vội vàng trấn an:

- Đúng vậy đúng vậy, nhưng em không ngờ anh lại đẹp trai đến vậy. Kiều Phong ơi, sao mà anh đẹp trai thế! – Vừa nói, cô vừa vuốt má, cười cười nhìn anh.

Kiều Phong nhéo má cô, hừ nhẹ:

- Háo sắc!

Lam Sam:

- Hì hì hì!

Đến lúc này lại có vài người đến mời rượu, đại khái là ôm một tâm trạng liều mình phá quán nên ai đến Kiều Phong cũng không từ chối, ai mời thì

https://thuviensach.vn

uống, nhưng càng uống sắc mặt anh càng tái đi. May hiện đang là buổi tối, trong ánh lửu bập bùng nên tâm trạng của mọi người đều rất high, chẳng ai có thể thấy rõ được biểu tình trên khuôn mặt anh.

Lam Sam có ngăn vài lần nhưng không thể nào cản được anh uống rượu.

Ông nội cô cuối cùng mới nở được một nụ cười thoải mái hài lòng nhìn Kiều Phong.

Lam Sam vốn rất rõ tật xấu của Kiều Phong, cô sợ anh to tiếng lại nảy sinh vấn đề không hay nên vội vã lôi anh đi.

Bởi vì trong nhà có bác gái kinh doanh khách sạn nên nhà cô có rất nhiều lều bạt, đại bộ phận đều có trang trí gắn biển, trong đó có một lều của riêng Lam Sam được trang trí hình mui thuyền, hàng năm nếu cô không về sẽ được cất đi khi cần mới dựng lên. Năm nay đương nhiên cũng không ngoại lệ, lúc dựng lều Kiều Phong còn đến giúp cô một tay.

Lều bạt của Kiều Phong cũng đã được dựng cách cái lều vẽ hình mui thuyền của Lam Sam không xa. Vốn Lam Sam muốn đỡ anh về lều của mình nghỉ ngơi nhưng được nửa đường anh lại đảo bước đi thẳng về phía lều của Lam Sam.

- Nhầm rồi nhầm rồi! – Lam Sam vừa nói, vừa kéo anh về phía bên kia.

Anh nhắm thẳng mục tiêu, không hề dừng bước mà tiến thẳng về phía lều có vẽ mui tuyền của, sức anh rất khỏe nên Lam Sam không kéo anh được, ngược lại còn bị anh kéo thẳng về phía trước, chui thẳng vào lều của cô.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 76

Sính Lễ

Sau một hồi chơi đùa, đến giờ Lam Sam vẫn không mở nổi mắt ra được, Kiều Phong đành phải giúp hai người lau sạch cơ thể, đúng lúc này chuông điện thoại của Lam Sam đột ngột vang lên.

Giờ này đã hơn nửa đêm rồi, ai còn nhàn rỗi thừa hơi mà gọi điện cho cô thế nhỉ? Lam Sam không thiết cử động. cô vô lực chỉ chỉ vào cái di động của mình, Kiều Phong vội vã giúp cô cầm tới. Nhưng vừa nhìn thấy tên điện thoại báo lên, khuôn mặt đang đầy đắc ý của Kiều Phong lại lập tức biến thành màu đen. Anh hươ hươ điện thoại trước mặt cô, hỏi:

- Sao em còn chưa xóa số hắn ta thế?

Điện thoại đang hiện tên: Sếp tổng.

Lam Sam xoa đầu:

- Quên mất. – Cô không có thói quen thanh lý các số di động trong điện thoại, trừ khi là phải cực kỳ thù hận mới nghiến răng nghiến lợi ấn nút xóa thôi. Sau lần Tống Tử Thành làm loạn với cô, anh ta cũng không hề quấy rấy cô thêm nên cô trực tiếp cho hắn rơi khỏi bộ não luôn.

Bây giờ lại nghe thấy tiếng chuông điện thoại đang không ngừng vang lên kia, lại nhìn sắc mặt buồn bực của Kiều Phong, Lam Sam thẳng thắn

https://thuviensach.vn

không nhận lại di động của mình, cô lập tức nhấn phím chuyển cuộc gọi của anh ta, còn không quên bật loa ngoài để tăng âm lượng.

MÌnh thật quá ngay thẳng mà… cô không kìm lòng mà tự tán thưởng bản thân.

Bối cảnh của Tống Tử Thành bên kia có phần ầm ĩ, hình như anh ta đang ở một bar nào đó uống rượu, nếu không cũng phải là một tụ điểm ăn chơi nào đó. Anh ta dường như bất ngờ vì Lam Sam sẽ nhận điện thoại, không ngừng alo alo alo để xác nhận lại, sau đó thì nhất mực không ngừng gọi tên cô.

Lưỡi anh ta hơi xoắn rồi, giọng nói không còn lưu loát nữa, Lam Sam cho rằng anh ta nhất định đã uống say rồi. Cô nói vào điện thoại:

- Tổng giám đốc Tống, tôi đây, tôi là Lam Sam. Anh tìm tôi có chuyện gì không?

- Lam Sam, anh rất thích em.

- …. – Lam Sam há hốc miệng, đảo mắt nhìn Kiều Phong, cô nhận ra sắc mặt Kiều Phong trông chẳng dễ coi chút nào. Cô có phần, cái trò nửa đêm khuya khoắt nghe một người đàn ông khác bày tỏ trước mặt bạn trai mình thế này thì đúng là loạn quá rồi. Lam Sam nằm lỳ trên giường, cô cao giọng hô lên: - Tôi đã có người yêu rồi, tổng giám đốc Tống, anh không cần phải thích tôi đâu.

- Lam Sam, anh thích em, anh thích em mà. Anh không thể khống chế được tình cảm này, anh thích em lắm.

- Tổng giám đốc Tống, xin hãy để bạn anh đưa anh về nhà đi. Hẹn gặp lại.

https://thuviensach.vn

Chữ cuối cùng vừa dứt lời, Kiều Phong lập tức giúp cô dập máy. Lam Sam vẫn nằm lỳ trên giường, sắc mặt ngẩn ngơ. Trước đây cô không bao giờ tin rằng Tống Tử Thành lại thích cô, nhưng bây giờ cô cảm thấy hình như anh ta nói có chút hơi giống thật. Dù sao anh ta cũng là một kẻ vô cùng kiêu ngạo, để nửa đêm nửa hôm say rượu tỏ tình với cô thế này, lại còn không ngừng thổ lộ một cách cực kỳ đau khổ nữa chứ…. Nhưng dù sao cũng mặc kệ thôi, cô từ trước đến nay đâu có thích anh ta là được rồi.

Kiều Phong thấy Lam Sam trầm tư, nhất thời trong lòng có mùi vị khó tả. Anh nhẹ nhàng xoa đầu cô đầy vẻ quan tâm, hỏi:

- Đang nghĩ gì thế?

Lam Sam lắc đầu than nhẹ, vô cùng không biết xấu hổ mà đáp:

- Ôi, quá hấp dẫn thì biết phải làm sao bây giờ, thật mệt quá đi.

Kiều Phong bật cười. Anh nằm xuống ôm chặt lấy cô, nhẹ giọng thủ thỉ bên tai cô:

- Lam Sam, thật tốt quá.

- Tốt gì cơ?

- Có thể gặp được em, đây đúng là may mắn của anh. Nếu không chắc cả đời này anh không thể nào được cảm nhận hương vị của tình yêu rồi.

Trong lòng Lam Sam thật ngọt ngào, cô xấu hổ chôn mặt xuống:

- Thật ra em may mắn hơn anh nhiều. Trên đời này có rất nhiều Lam Sam nhưng chỉ có duy nhất một Kiều Phong thôi.

Kiều Phong lại không hề đồng tình với nhận định của Lam Sam:

https://thuviensach.vn

- Đối với anh, em là độc nhất vô nhị, không ai có thể so sánh được với em hết.

Khuôn mặt Lam Sam chợt nóng lên. Trái tim không ngừng nhảy tưng tưng, cô cười nói:

- Ai chà, mấy lời dỗ ngọt dỗ ngọt của anh thật đáng sợ mà, em chẳng thể nào kiềm chế nổi rồi.

Kiều Phong hôn lên mái tóc đen nhánh của cô, anh cười nhẹ:

- Vậy mỗi ngày anh đều sẽ nói cho em nghe nhé, anh sẽ nói suốt cả cuộc đời luôn, có được không em?

Anh đang ôm lấy cô, làn da của họ khẽ chạm vào nhau, thứ cảm giác mẫn cảm ấy khiến cơ thể cô hơi run run. Kiều Phong quan tâm hỏi:

- Em sao vậy, trong người có gì khó chịu à?

Lam Sam không trả lời anh.

Kiều Phong cảm thấy có điều gì đó khang khác, anh buông cô ra, xoay khuôn mặt cô xem, anh nhận ra trên khuôn mặt cô đang dàn dụa nước mắt, những giọt nước mắt ấy vẫn đang không ngừng rơi xuống. Anh hoảng lên:

- Sao vậy? Đừng khóc mà em, đừng khóc nữa…

- Làm sao em không khóc được chứ, em rất thích anh! Em thích anh thật mà. Huh u hu …

Kiều Phong thở dài. Anh hơi buồn cười, nhưng trong lồng ngực lại xuất hiện một điều gì đó quá đỗi ngọt ngào và ấm áp, anh cúi xuống nhẹ nhàng hôn lên những giọt nước mắt của cô, thật dịu dàng nói:

- Anh cũng rất yêu em, rất yêu em, rất rất rất yêu em…

https://thuviensach.vn

Đêm càng về khuya, Kiều Phong nhẹ vỗ lên lưng Lam Sam, anh thấp giọng an ủi cô, giọng anh nhu hòa như nước. Lam Sam thẹn thùng đối mặt với anh, cô cố tình nhắm mắt lại không nhìn anh nữa, cảm giác mệt mỏi nhanh chóng kéo đến, cô dựa vào lòng anh dần tiến vào mộng đẹp.

Cảm nhận được cơ thể phập phòng và hơi thể đều đều của Lam Sm trong ngực, Kiều Phong cúi xuống hôn lên trán cô, sau đó nhanh tay tắt đèn.

Hai người ở lại vui chơi trên thảo nguyên vài ngày thì sắp đến kỳ nhập học, họ liền quay trở về thành phố B.

Việc đầu tiên sau khi Kiều Phong quay về không phải là đối phó với kỳ khai giảng mà là gọi ngay cho Tạ Phong Sinh.

Kiều Phong:

- Tôi muốn có một cái salon ô tô 4S.

Tạ Phong Sinh:

- …

Chó má thế! Thật là muốn chửi bậy mà! Mấy kẻ có tiền thì giỏi lắm à? Cứ cho là muốn gì được nấy à? Để khởi động tài chính cho một cái salon ô tô 4S cần đến ba bốn nghìn vạn đấy, anh nói muốn mua là mua được ngay à? Cứ như là mua đồ chơi thế?

Cố gắng kiềm chế cuồng phong gào thét trong lòng, cuối cùng anh ta đành tự ép bản thân phải im lặng để không cất lời mắng chửi Kiều Phong.

Kiều Phong có chút nghi ngờ:

- Chúng ta không có tiền à?

https://thuviensach.vn

Có, đương nhiên là có chứ! Thế nhưng không thể mua cho cậu một cái salon ô tô 4S để chơi như thế được đâu nhé! Tạ Phong Sinh nhịn ơi là nhịn, không còn cách nào khác đành ngồi than khóc:

- Hay là chúng ta mua một vài chiếc xe đi chứ cái kia đắt quá.

.

- À. Xem ra anh không xứng chức cố vấn quản lý tài sản rồi.

- Anh… - Tạ Phong Sinh bất đắc dĩ: - Là như thế này, năng lực của tôi thì anh cứ yên tâm đi, tiền à, có chứ, muốn mua gì được hết. Nhưng quan trọng nhất là tôi cho rằng đầu tư vào salon 4S không phải một lựa chọn sáng suốt đâu. Nghề này chúng ta vốn không hiểu rõ, mà tốt nhất là cũng không cần phải ú a ú ớ mà nhảy vào làm gì, anh nói đúng không nào?

Kiều Phong chỉ nghe thấy được một từ khóa duy nhất: Có tiền! Anh liền thấy hài lòng:

- Tôi muốn có một cái salon ô tô 4S.

- Salon ô tô 4S chiếm một khoản vốn lưu động rất lớn, mà lợi nhuận lại tương đối thấp, đầu tư vốn không có lãi, hay là đầu tư vào cái khác đi? Tôi hiện đang có vài hạng mục đứng đầu tốt hơn nhiều.

- Tôi muốn có một cái salon ô tô 4S.

- Salon ô tô 4S là một hạng mục tương đối lớn, tôi không thể vì một phút nông nổi của anh mà mua ngay được. Mà kể cả nếu tôi có muốn mua đi nữa cũng chưa chắc đã có người chấp nhận bán đâu. Chẳng lẽ anh bắt tôi đi từ bước chọn xưởng, lắp đặt thiết bị rồi nhập hàng rồi thông báo tuyển dụng à?

- Tôi muốn có một cái salon ô tô 4S.

https://thuviensach.vn

Tạ Phong Sinh nhanh chóng bị anh ép phát điên:

- Mua mua mua.

Thành công "thuyết phục" được Tạ Phong Sinh, Kiều Phong cảm thấy rất hài lòng.

Tạ Phong Sinh rất tò mò, từ trước đến nay Kiều Phong đều vứt tiền sang tay cho anh ta quản lý, chưa bao giờ nhúng tay vào vấn đề sử dụng như thế nào, sao lần này lại cứ cố chấp muốn mua một cái salon ô tô 4S làm gì thế nhỉ? Chẳng lẽ cái nghề ô tô này ẩn giấu cái gì đó khiến anh chàng này cảm thấy hứng thú trên phương diện khoa học kỹ thuật hay sao?

Nghĩ đến đây, Tạ Phong Sinh mang theo tâm lý gà bông mà hỏi anh:

- Mua thì có thể mua, nhưng anh phải nói cho tôi biết vì sao nhất định anh phải mua một cái salon ô tô 4S vậy?

- Tôi muốn giữ lại để làm sính lễ tặng cho vợ mình trong ngày kết hôn.

Tạ Phong Sinh bị chấn kinh rầm rầm rồi:

- Anh tính xa quá vậy? Cái thể loại trạch nam vạn năm ngay cả bạn gái cũng không có mà liền tính đến chuyện kết hôn rồi? Đợi chút… Anh có bạn gái rồi à?

- Đúng vậy.

Trong đầu Tạ Phong Sinh chợt hiện lên một số 0 tròn trĩnh diễm lệ còn màu đỏ rực nữa nhé. Anh liền hỏi:

- Là Lam Sam à?

- Đúng vậy.

https://thuviensach.vn

- Chúc mừng chúc mừng. – Tạ Phong Sinh trong lòng không khỏi có chút cảm khái, thế nhưng anh ta vẫn tò mò: - Vậy sao anh nhất định chọn salon ô tô 4S làm sính lễ thế? Bất động sản chẳng phải tốt hơn nhiều à?

- Cô ấy ước được sở hữu một cái salon ô tô 4S, cô ấy từng viết điều ước đó lên chiếc thẻ nguyện ước, nên tôi muốn thỏa mãn mong muốn của cô ấy.

Tạ Phong Sinh hơi bị khinh thường:

- Cô ấy ước có salon ô tô anh liền tặng cô ấy? Thế nếu một ngày kia cô ấy muốn có mặt trăng anh cũng định hái xuống tặng à?

- Mặt trăng vốn chỉ là một hành tinh xoay quanh địa cầu mà thôi, cô ấy sẽ không thích đâu.

- Thật là được rồi…. Như vậy đi, vì nguyện vọng của bạn gái anh, cái salon 4S đó trước tôi sẽ giúp anh tìm, nếu có thì có thể tới luôn, nhưng tôi không đảm bảo được có thích hợp để mua không đâu nhé, có được không nào?

- Được. Nếu thật sự tìm không được anh có thể tự mở một cái, tôi sẽ không ép anh.

… Tự mở một cái!

Tạ Phong Sinh cực kỳ muốn khóc luôn:

- Thế mà còn bảo là không ép tôi à….

Tạ Phong Sinh vốn không ôm ấp nhiều hy vọng, nhưng vì sợ Kiều Phong thật sự muốn “tự mở một cái salon ô tô 4S” cho nên anh rất tận trách mà tìm khắp thế giới luôn, cũng không biết là vận số anh ta cứt chó thế nào hay là vận số Kiều Phong cứt chó đi, nói chung là rất nhanh sau đó anh đúng thật lại tìm thấy một cái salon 4S đang cần chuyển nhượng.

https://thuviensach.vn

Tạ Phong Sinh đích thân khảo sát lại một lần, lại tìm thêm một nghiệp đoàn chuyên nghiệp đến tính toán giá trị, thậm chí còn chú tâm nghiên cứu cách quản lý của salon 4S này.

Tổng giám đốc ở đây vốn được thuê để điều hành kinh doanh, nhưng nghe nói hình như vì lý do có vấn đề về sức khỏe nên định từ chức để dưỡng bệnh. Có thể vì nguyên nhân này nên trong báo cáo thành tích kinh doanh không hề thấy xuất hiện xu thế xuống dốc. Hơn thế hình như giám đốc tiêu thụ của bên họ hình như cũng có thể coi là một nhân vật lớn nữa chứ.

Và trên bàn đàm phán còn xuất hiện thêm một ông chủ đứng sau màn nữa là…. Gì gì gì cơ, Tống Tử Thành á?

Tạ Phong Sinh vốn chẳng lạ gì cái tên này, cái kẻ thứ ba ngày xưa đã khều mất bạn gái của Kiều Phong chẳng phải là Tống Tử Thành sao? Liệu hai người này có phải là một không nhỉ?

Anh xem kỹ lại bản điều tra xuất thân của vị ông chủ đứng sau này, cuối cùng xác định, đúng là như vậy.

Thế giới này, nói lớn thì cũng lớn thật đấy, nhưng nếu nói là nhỏ thì cũng thật nhỏ bé mà, hơn vài tỷ nhân khẩu, thế nào mà bọn họ lại chạm phải nhau nữa đây. Tạ Phong Sinh yên lặng cảm thán vận mệnh thật thần kỳ, cảm thán xong lại tự hỏi thần kỳ như thế để làm gì để làm gì chứ.

Sau đó anh mang theo đội của mình đến đàm phán với Tống Tử Thành, nhưng điều khiến anh bất ngờ là phía bên kia bàn đàm phán lại chỉ có mỗi mình Tống Tử Thành.

Lúc cuối Tống Tử Thành ở lại riêng với Tạ Phong Sinh và yêu cầu những người khác ra ngoài. Anh ta yên lặng ngồi hút thuốc, màu khói xám ảm đạm lượn lờ quanh khiến khuôn mặt anh cũng trở nên hơi không rõ

https://thuviensach.vn

ràng. Tạ Phong Sinh xiết chặt tập tài liệu trên tay, thầm nghĩ, đàm phán kiểu chó gì thế này, đây căn bản i hệt rơi vào địa bàn của bọn xã hội đen mà…

Hút hết điếu thuốc, Tống Tử Thành bình tĩnh dí mạnh đầu mẩu thuốc xuống, rồi nói với Tạ Phong Sinh:

- Không cần phải lảm nhảm nhiều với tôi nữa. Nói thẳng giá của anh đi.

Ưu điểm của salon ô tô 4S này cực kỳ rõ ràng mà, địa điểm tốt, danh tiếng tốt, kinh doanh ổn định. Mà khiến người ta tương đối đau trứng cũng ở chỗ đó, địa điểm này thật quá đẹp rồi, tương đối cách xa khu dân cư, nhưng lại gần với khu vực thành thị, địa thế cực đắt nhé nên nâng thẳng giá trị của nó lên gấp nhiều lần.

Tạ Phong Sinh trả lời:

- Năm nghìn vạn. – Cái giá này anh đã cố ép xuống thấp nhất có thể, đương nhiên là để sau này còn có chỗ mặc cả chứ.

Vậy mà Tống Tử Thành lại gật đầu ngay:

- Thành giao.

Tạ Phong Sinh thật không thể tin được:

- Anh.. – Anh bị điên à…

Tống Tử Thành cũng chẳng thèm nhìn Tạ Phong Sinh nữa. Anh ta lại châm thêm một điếu thuốc, tâm hồn vừa để trên mây, vừa thờ ơ đáp:

- Tôi biết anh đang nghĩ gì, tôi cũng biết gì sao anh lại muốn mua cái salon này, nói thật nhé, nếu người khác mà mua, nếu không hơn sáu nghìn vạn thì đừng mơ nhé.

https://thuviensach.vn

Anh rõ ràng đâu có điên, thế sao lại đồng ý bán cho tôi giá năm nghìn vạn thế? Rốt cuộc là anh đang có ý đồ gì phiền anh giải thích rõ với… Tạ Phong Sinh sâu kín nhìn anh ra để chờ một lời giải đáp.

Tống Tử Thành khẽ thở dài, ngón tay vẫn để nguyên, anh ta hơi ngây người. Sau vài giây ngây người như thế, anh ta nói:

- Tôi hi vọng sẽ để lại một cái gì đó cho cô ấy, kể cả khi cô ấy không thấy được điều đó nhưng đó cũng là tâm ý của tôi, để tôi được cảm thấy rằng tôi vẫn luôn được ở bên cô ấy.

Bố khỉ cái gì đây, sao Tống Tử Thành lại cần ngồi như oán phu mà nói là để lại một cái gì đó cho Kiều Phong thế này? Lại còn nói để giữ lại bên cạnh anh ta? Chẳng lẽ năm đó người anh ta thật sự yêu là Kiều Phong ư? Rồi sau đó vì không thể có được Kiều Phong nêu mới cướp mất bạn gái của cậu ta à? A a a a a a a… Không được nhớ lại nữa!

Tạ Phong Sinh cố chết mà dùng hai ngón trỏ đâm vào hai huyệt Thái Dương, tận lực ngăn bản thân không tiếp tục bổ não bằng những suy nghĩ đặc sắc đó nữa.

Cuối cùng Tống Tử Thành nói:

- Tôi chỉ có một điều kiện duy nhất, hy vọng là anh có thể thuyết phục được anh ta.

- Nhất đinh, nhất định rồi. – Tạ Phong Sinh thầm nghĩ, món hời lớn như thế, nếu Kiều Phong kia không đủ can đảm chiếm lấy thì anh nhất định sẽ treo cổ trước cửa nhà anh ta luôn.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 77

Chuyện Lãng Mạn

Cả trăm triệu lần Tạ Phong Sinh cũng không thể ngờ tới rằng món đầu tư được hời lớn nhất mình vớ được trong cả cuộc đời anh vừa nói ra khỏi miệng lại tao ngộ với sự cự tuyệt của một người từ xưa đến nay chưa từng từ chối anh. Anh biết có nhiều khả năng Kiều Phong sẽ tương đối ghét Tống Tử Thành nhưng anh không thể biết được mâu thuẫn đằng sau Kiều Phong và Tống Tử Thành hóa ra lại sâu đến vậy, khi anh chàng vừa nghe nhắc đến cái tên này thì lập tức kiên quyết hủy bỏ đề nghị của mình.

Tạ Phong Sinh chẳng còn cách nào khác đành ngồi khuyên giải anh này:

- Làm ăn là làm ăn, ân oán là ân oán, anh có thể chín chắn lên một chút được không, đừng gom mọi chuyện thành một như thế chứ?

- Tôi ghét hắn.

Tạ Phong Sinh khá giận:

- Tại sao anh lại ghét hắn thế? Chẳng lẽ anh bị anh ta “lợi dụng” à?

- Tạ Phong Sinh, tôi tức rồi đấy.

- Tôi còn tức hơn đây này, tức chết mất!

- Vậy xin mời ngài cứ tức giận đi, giận xong thì phải nhớ cho rõ, tôi đang cần tìm một cái salon ô tô.

https://thuviensach.vn

- …

Khi Kiều Phong dập máy, sắc mặt anh vẫn còn tỏ ra có chút nhục nhã, ban đầu Tạ Phong Sinh hiểu lầm về phương hướng giới tính của anh, lúc đó Kiều Phong nhịn, nhưng bây giờ sao cứ ngày càng táo tợn hơn thế, lại còn hiểu lầm rằng giữa anh và tình địch của anh cũng có mối quan hệ đó nữa chứ. Quả thật không thể nhịn nổi nữa rồi!

Lam Sam vốn đang ngồi trên thảm vừa đọc sách vừa phơi nắng, nghe thấy Kiều Phong nổi giận, cô tò mò muốn chết nên ngẩng đầu lên nhìn anh. Con người Kiều Phong này tính tình nguội ngắt muốn chết, để anh nổi giận như vậy cũng thật chẳng phải chuyện dễ dàng đâu nhé, Lam Sam rất tò mò không biết đến cùng là Tạ Phong Sinh đã làm gì với anh đây.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của cô, Kiều Phong quay mặt đối diện với cái nhìn của cô.

Hai ánh mắt gặp nhau, Lam Sam ngượng ngùng cười hì hì.

Kiều Phong đứng dậy đi tới ngồi bên cạnh cô. Anh nhìn thấy quyển sách cô đang cầm trên tay, bìa quyển sách này màu đen, dày tận ba bốn centimet, đang mở to, đặt ở một cự li để có thể nghiêm chỉnh đọc, hóa ra đó là mọt quyển tạp chí phổ cập về lượng tử cơ học, chuyên viết về những thứ khái niệm cơ bản về khoa học tự nhiên. Lam Sam đang muốn tìm hiểu về chuyên môn của Kiều Phong bởi vậy cô mua một quyển về xem thử, bây giờ mới lôi ra đọc được một chút.

- Đọc có thể hiểu được không? – Anh hỏi.

- Có thể. – Lan Sam gật đầu. - Em thấy tự nhiên Albert Einstein lại đánh nhau với Isaac Newton. Thế giới vật lý cũng thật quá đặc sắc quá mà.

Cô nói rằng cô có thể hiểu, mà cô lại bảo là xem các nhà khoa học đánh nhau? Kiều Phong có đôi chút buồn cười, anh xoa xoa đầu cô, thái độ đã

https://thuviensach.vn

hòa hoãn đi nhiều.

Lam Sam đang ôm quyển sách, lại nghẹo đầu sang nhìn anh, cô hỏi:

- Sao vừa rồi anh lại tức giận thế?

Kiều Phong lắc đầu:

- Chuyện nhỏ thôi, không cần phải nhắc lại đâu…. Em vẫn còn ngây thơ muốn đi phỏng vấn à?

- Đúng vậy, em cũng muốn có sự nghiệp của riêng mình có được không hả? Đương nhiên là Kiều Phong rất không hi vọng Lam Sam sẽ đi làm – mặc kệ đó là công việc gì. Dĩ nhiên anh cũng biết cho dù hai người đã thân mật đến mức độ nào, anh cũng thể thay thế Lam Sam để đưa ra những quyết định trong cuộc sống của cô. Vì vậy anh không còn cách nào khác hơn là đành thầm lặng ai oán trong lòng.

Hãy chờ đấy, đến khi em thành vợ anh rồi, có nhà xe của riêng mình nhé, đến lúc đó muốn quản lý gì thì quản lý, muốn làm tổng giám đốc thì làm tổng giám đốc luôn. Nhưng đến lúc đó anh nhất định phải giao hẹn rõ với em về thời gian làm việc, không bao giờ để công việc của em chiếm dụng đến thời gian em dành cho anh đâu nhé. Còn nữa, anh có thể vô thẳng phòng làm việc của em chơi, đến đưa cơm hộp tình yêu cho em, rồi chúng mình có thể ở trong phòng làm việc làm những việc như thế này thế nọ nữa chứ…. Suy nghĩ của Kiều Phong có chút bay xa.

Đúng lúc anh còn đang miên man suy nghĩ thì chuông điện thoại di động lại reo vang, anh nhận điện thoại, chỉ nói vài câu liền dập máy. Sau đó anh nhìn Lam Sam và hỏi:

- Cuối tuần này cha mẹ anh mời em đến dùng bữa, có được không em?

https://thuviensach.vn

Đương nhiên là được rồi. Lam Sam gật đầu ngay, rốt cuộc cũng phải gặp người lớn trong nhà rồi nha. Lại nói tiếp cô có hơi khẩn trương, trong chuyện hôn nhân đại sự của người con gái thì nói chung lời nói của mẹ chồng dù sao cũng tương đối quan trọng, cũng không biết mẹ Kiều Phong có suy nghĩ như thế nào về cô nữa, không biết có ghét bỏ gì cô không nhỉ….

Cô khá thấp thỏm, không nhịn được mà nhíu mày.

Kiều Phong đưa tay xoa nhẹ mi tâm của cô, hỏi:

- Sao vậy em? Em không muốn đến à?

- Không phải vậy mà… Kiều Phong ơi, anh nói xem mẹ anh có thích em không?

Kiều Phong nhìn cô đầy kỳ quái:

- Mẹ anh có lí do gì để không thích em nào.

Lam Sam thở dài, cô thầm nghĩ, anh thì làm sao hiểu được chứ. Cô yêu người đàn ông này, dĩ nhiên cô cam tâm tình nguyện mãi mãi được ở bên anh, nhưng khi hai người cần nghiêm túc nói chuyện cưới hỏi thì cũng cần đề cập một chút đến vấn đề thực tế nhé, ví dụ như yêu xa, hay như là kém tuổi chẳng hạn…

Lam Sam cũng biết, với một người như Kiều Phong thì không thích hợp để vòng vo, nên cô hỏi thẳng anh ngay sau đó:

- Anh có nghĩ tới chưa, em hơn tuổi anh, hơn tận ba tuổi đấy.

Kiểu Phong hơi ngẩn người:

- Sau đó thì sao?

https://thuviensach.vn

- Sau đó đến thời điểm anh nam ngoài tứ tuần như hoa, em thì đã toan về già hoa tàn ít bướm rồi. Đến lúc đó biết bao nhiêu các cô bé trẻ tuổi vây quanh anh, anh sẽ không còn cần em nữa. – Lam Sam càng nói càng thấy thương tâm, không nén được mà hóp miệng lại.

Kiều Phong cười cười:

- Hóa ra em lại lo lắng đến chuyện này. Lam Sam ơi, sao em không nên nghĩ như thế, anh lại cảm thấy tuổi tác của chúng mình hơn kém như vậy là cực kỳ hợp nhé.

- Sao lại thế? – Cô đảo tròn con mắt, muốn xem anh định an ủi cô thế nào đây.

Kiều Phong đặt tay lên vai cô, nghiêm trang đáp:

- Anh trẻ hơn em một chút, như vậy em ba mươi tuổi như lang, đến bốn mươi tuổi như hổ, anh vẫn có thể thỏa mãn em rồi.

- Anh…! – Lam Sam dở khóc dở cười, giơ quyển sách lên đập lên ngực anh: - Anh là đồ lưu manh, em đang nói chuyện nghiêm túc đấy!

- Anh cũng rất nghiêm túc mà. – Kiều Phong đè tay cô xuống, cười cười nhìn cô: - Thật đấy!

Lam Sam bỏ đi… không thèm để ý đến anh nữa, cô ném quyển sách ra, đứng dậy, mới được một nửa đã bị anh chặn lại, kéo thẳng cô vào lòng. Kiều Phong ôm chặt lấy cô, nói:

- Em nghe anh giải thích đã nào!

Lam Sam liền bất động, cô muốn nghe xem anh giải thích thế nào đây.

- Anh đến trường tương đối sớm, lại còn nhảy cấp, lên khi trưởng thành đều phải tiếp xúc với bạn gái hơn anh đến ba bốn tuổi, tuy rằng anh chưa

https://thuviensach.vn

từng rung động với bất kỳ ai, nhưng nhiều khả năng là quan niệm thẩm mỹ của anh vẫn luôn giữ lại ở tuổi đó, nếu không tại sao cả hai người bạn gái của anh đều lớn hơn anh ba tuổi chứ, phải không nào?

- Này…. Thẩm mỹ sẽ thay đổi đấy, cái đó cũng chẳng nói lên điều gì cả.

- Được rồi, chúng ta sẽ nâng tới thảo luận một cách khoa học hơn. Một thời gian dài trước đây, có một diễn đàn đã điều tra về vấn đề những người Trung Quốc hạnh phúc nhất trong hôn nhân, trong thống kê về sự hơn kém tuổi tác thích hợp nhất thì người vợ hơn chồng tầm ba bốn tuổi là đôi bên đều được hạnh phúc hơn cả, đứng thứ hai là người chồng hơn vợ tầm ba bốn tuổi. Theo tuổi thọ bình quân, thì tuổi thọ của người đàn ông Trung Quốc là 71 còn tuổi thọ của phụ nữ là 74, nghĩa là, xét một các tổng quát, người vợ lớn hơn chồng 3 tuổi thì tuổi thọ của hai người là tương đối cân bằng, điều đó mới thật sự là “hai người cùng nắm tay nhau từ từ già đi”, đây không phải là điều lãng mạn nhất à?

- Nhưng mà…

- Anh biết em đang lo lắng điều gì, Lam Sam à, em lo lắng rằng nếu một ngày kia em không còn xinh đẹp nữa thì anh sẽ chẳng còn yêu em đúng không. Nhưng anh muốn nói với em rằng, anh không chỉ yêu sắc đẹp của em, trước khi gặp em, anh đã từng gặp nhiều cô gái rất xinh đẹp, nhưng anh lại chỉ rung động với em thôi, điều này không thể chỉ dùng tư duy đơn giản để lý giải được đâu, đúng không nào? Lại nói, anh và em cũng chỉ hơn kém nhau có 3 tuổi thôi, đợi đến khi em già đi, anh cũng đã già rồi, mà đến lúc anh già, anh cũng chẳng thèm đi tìm mấy cô gái trẻ để kích thích làm gì. Con người, bất kể là nam hay nữ, chỉ khi nào không thể cam lòng rằng mình đã già đi thì mới đi tìm gái trẻ da thịt mới mẻ - trong khi tìm tìm kiếm thứ gọi là kích – tình đó hằng mong lấy lại được cảm giác tuổi trẻ. Nếu chúng ta mỗi ngày sống đều là hưởng thụ những điều tốt đẹp, không uổng phí quãng thời gian tuổi thanh xuân, thì cũng sẽ không bao giờ vì thấy già đi mà tiếc nuối, tự nhiên cũng không bao giờ có khả năng đi làm loại

https://thuviensach.vn

chuyện như thế cả. Lam Sam, chúng ta hãy cùng nhau sống thật tốt nhé, là người bạn đời của nhau, cứ thế bình yên thanh thản tận hưởng mỗi một ngày đầy tươi đẹp và phong phú này, mỗi một ngày đều tràn ngập tình yêu. Sau đó, chúng ta cứ sống qua năm năm tháng tháng như thế, rồi cùng nắm tay nhau rời khỏi thế gian này. Thật sự, anh không thể nghĩ được chuyện gì tốt đẹp hơn thế nữa, em còn phải lo lắng gì nữa đây.

Lời anh nói khiến cho Lam Sam cực kỳ xúc động. Cô thấy mũi cay cay, dịu dàng ngoan ngoãn tựa vào ngực anh, đáp:

- Em cũng biết là rất tốt đẹp mà.

Kiều Phong khẽ vuốt tóc cô, hôn lên đỉnh đầu cô. Đầu thu, những tia nắng vàng ấm áp xuyên qua ô cửa sổ, qua bờ vai và mái tóc cô, thật mềm mại và quyến rũ. Anh vuốt ve đôi vai ấy, rồi hôn lên khuôn mặt, lên đôi môi cô, nụ hôn của anh rất dịu dàng, tựa như ánh mặt trời đang đọng lại trên người cô, cực kỳ chói lóa, ấm áp nhưng không để lại dấu tích nào.

Hơi thở của Kiều Phong dần nóng lên, anh đẩy cô ngã lên tấm thảm, tiếp tục dán lên môi cô, quấn lấy cái lưỡi thơm tho để chơi đùa. Động tác của anh ngày càng mạnh hơn, tiếng thở dốc dần dần mất trật tự. Cảm thấy hành động của anh ngày một lấn át hơn, Lam Sam vội vã đẩy anh ra:

- Đừng ở chỗ này anh!

Kiều Phong dùng trán day day lên trán cô, nhìn vào mắt cô, nói:

- Đây là tấm thảm mà em thích nhất mà.

Mặt Lam Sam bỗng như muốn bốc cháy, ban ngày, ngay trên tấm thảm chân, ôi xấu hổ quá đi mất. Cô giẫy dụa kịch liệt hơn, Kiều Phong đột ngột đứng dậy, cô tưởng rằng cuối cùng anh đã biết xấu hổ, thở dài một hơi. Nhưng ngay khi anh đứng dậy kéo rèm vào, rồi lại lập tức nằm gục xuống người cô.

https://thuviensach.vn

Cô thật không ngờ được đây mới là mục đích thật sự của anh, cô vừa muốn chạy trốn vì giờ đã tối hơn, cô không muốn làm "chuyện ấy" vào lúc này nên không ngừng hô dừng lại.

Kiều Phong đảo mắt, thấy trên kệ có cái gì đó, mắt anh chợt sang rực, tay dò dẫm với lấy nó, đeo lên đầu.

Sau đó, Lam Sam nhìn thấy Kiều Phong đeo một chiếc bơm tai mèo và quỳ xuống bên cạnh cô với vẻ mặt "cầu xin được yêu thương" nhìn cô.

….. Sao đúng lúc này anh lại dở trò lưu manh như thế được chứ?

Lam Sam chẳng còn sức để nói được câu gì, ôm ngực cắn răng.

- Anh anh anh, mau lấy xuống ngay…. – Em chịu không nổi nữa đâu.

Kiều Phong lay lay đầu, đôi lỗ tai mèo run rẩy lại run rẩy.

Không được đâu… Lam Sam vẫn cố phản kháng, vội lấy tay che mắt, nhưng đáng tiếc Kiều Phong lại tiến lên một bước đè tay cô xuống.

Kiều Phong nghiêng người, tựa vào khuôn mặt đầy phân vân cảu Lam Sam, anh khẽ ngửi ngửi vào cần cổ cô, chóp mũi khẽ chạm nhẹ lên da cô, rồi lại nhè nhẹ rời đi. Anh khiến cô run rẩy cả người, không còn cách nào khác đành xin tha:

- Đừng đùa nữa…

Trong đầu nảy ra một ý nghĩ, Kiều Phong đột nhiên mở miệng, hạ giọng nói:

- Chủ nhân, ngài có muốn ở trên tôi không?

Anh anh anh anh…. Muốn!

https://thuviensach.vn

Cuối cùng Lam Sam bất chấp mọi giá, cô lật mình đè Kiều Phong xuống dưới, lúc này cô đãi nổi cơn điên nên không thể thu lại được nữa, tự lột sạch quần áo hai người, sau đó họ lần đầu tiên "làm" tư thế nữ trên nam dưới.

Sau đó, họ lại thử rất nhiều tư thế khác…

Ban ngày làm chuyện dâm đãng thật hoan hỉ lắm thay, đã mang đến cho họ quá nhiều kích thích. Lam Sam cảm thấy cơ thể đã không còn là của mình nữa, cô không thể khống chế mà cuốn theo anh, phối hợp với anh, đôi chân dài quấn lấy anh, vắt lên cơ thể cũng đang ru rẩy của anh, thậm chí đến hô hấp cũng run run.

Hai người cứ ân ái triền miên như thế, nhất thời quên mất còn một sinh vật khác nữa đang ở trong nhà.

Schrodinger dừng lại trên ghế salon, đôi chân mập mạp xù lông vịn lên thành ghế, thò đầu ra tò mò nhìn họ. Thật chẳng biết tại sao hai tên nhân loại ngu xuẩn này lại muốn đánh nhau, mà chơi trò gì không chơi lại cứ meo meo trong cổ họng thế, lại chẳng thể nào làm gián đoạn sự chú ý của họ nổi. Dĩ nhiên loài mèo cao quý như nó sẽ tự biết chủ động không tiến lại gần loài người. Nó trợn to đôi mắt, dỏng tai nghe tiếng họ nói chuyện. Hai tên ngu xuẩn này lại không còn phức tạp như trước nữa, lúc này họ chỉ còn phát ra loại âm tiết "ừ a ư", tuy vẫn chẳng thể hiểu nổi như cũ, nhưng có thể khẳng định rằng ngôn ngữ của nhân loại đang ngày càng có xu hướng đồng hóa với loài mèo nhé.

Hừ

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 78

Chương Kết Thúc

Cha mẹ Kiều Phong đều ở trong trường đại học A. Nếu nhìn từ bên ngoài, đây là một căn hộ hơi cũ kỹ, thế nhưng bên trong nhà được lắp đặt trang thiết bị cực kỳ tinh xảo, bài trí với màu sắc thanh thoát tạo nên một cảm giác ấm áp. Hai vợ chồng ông bà đều đã sống tại căn nhà này hơn ba mươi năm nay nên tuy các con đã vài lần đề nghị chuyển sang một căn nhà lớn hơn nhưng đều bị ông bà từ chối.

Mẹ Kiều cũng giống như ba Ngô, thoạt nhìn thì trông trẻ hơn tuổi thật một chút. Da bà luôn được chăm sóc kỹ lưỡng nên rất trắng, các nếp nhăn không quá rõ, chỉ khi cười thì hơi hiện lên vài nếp nhăn trên khóe mắt. Bà lại rất thích cười, mà cũng chẳng bao giờ quan tâm đến mấy chuyện phức tạp như mấy nếp nhăn trên khóe mắt.

Lúc mẹ Kiều vừa mở cửa, Lam Sam đã nở nụ cười rạng rỡ, ngọt ngào gọi bà:

- Dì ạ.

Mẹ Kiều cười đáp lại, rồi mời hai đứa vào phòng, Ngày hôm nay trong nhà họ Ngô rất đông đủ. Ông Ngô và Ngô Văn đều có mặt ở đây, ngoài ra, trên ghế salon trong phòng khách còn có thêm một ông lão nữa. Tóc ông đã trắng phau, biểu tình quắc thước, đeo kính lão, trên người là bộ quần áo Tôn Trung Sơn ngay ngắn. Khi ông nhìn thấy Lam Sam và Kiều Phong bước vào phòng bèn hơi nghiêng đầu quan sát họ.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, trọng điểm là quan sát Lam Sam rồi.

Sắc mặt ông rất hồng hào, nhưng trên khuôn mặt khắc sâu những vết hằn của năm tháng, khi ông quan sát Lam Sam, những đường cong trên khuôn mặt không có bất kỳ biến hóa nào dù nhỏ nhất, giống như một bức tượng điêu khắc, tạo ra một cảm giác không giận mà tự uy.

Không cần giới thiệu thêm, Lam Sam cũng biết vị này là ai – đây chẳng phải là ông nội trưởng thôn của Kiều Phong đó sao. Ông là người trồng ra loại gạo thơm mà cô thích nhất, nên Lam Sam vừa gặp ông đã cảm thấy thân thiết với ông rồi, mặc dù trông ông còn rất hào khí, quả không hổ là trưởng thôn nhé.

Kiều Phong cũng không ngờ ông nội sẽ xuất hiện tại đây, thật là, cha mẹ cũng chẳng thèm nói trước với anh một tiếng, anh rất sợ Lam Sam sẽ khẩn trương nên khẽ nắm tay cô.

Lam Sam lại tuyệt đối chẳng hề khẩn trương chút nào, cô rất thoải mái, ân cần thăm hỏi ông nội Ngô, thậm chí còn nói với ông rằng:

- Ông ơi, cháu thật cảm ơn ông đã trồng ra loại gạo thơm ngon đến vậy, mỗi ngày mà cháu không được ăn thì đều thấy nhớ nhung ông ạ.

Thái độ của ông nội Ngô cũng giãn lỏng hơn, ông thoáng nhìn sang Kiều Phong, còn rất nhạy bén bắt được trọng tâm:

- Hai đứa đã ăn chung một nồi rồi đấy hả?

- Khụ. – Lam Sam che miệng ho khan, ngượng ngùng cúi đầu.

Kiều mẹ rất ân cần đỡ cô ngồi xuống, Ngô Văn rót cho Lam Sam một ly trà, sau đó Kiều mẹ lại quay vào bếp, lúc đi còn bắt theo tráng đinh là Ngô Văn theo cùng.

https://thuviensach.vn

Lam Sam vội vã đứng lên:

- Dì ời, để con vào giúp dì?

- Không cần không cần, mau ngồi xuống đi con.

Kiều Phong cũng kéo tay Lam Sam, cười nói:

- Em thì giúp được gì chứ, đến nhặt rau còn chẳng xong nữa mà.

Một câu này đã đập vỡ tan nát mọi biểu hiện hiền lành chăm chỉ giả tạo mà cô vừa thể hiện rồi.

Ông Ngô buồn cười quá, con trai ông sao mà ngốc nghếch thế không biết.

Cũng may Lam Sam không phải kiểu con gái khó khăn, sau khi bị vạch trần thì hơi mất tự nhiên, cười một cái rồi cho qua luôn. Ông nội Ngô nhận thấy Kiều Phong tìm được cô bạn gái này là rất đúng người, nếu xét về tính cách, cả hai quả là rất xứng. Kiều Phong thì quá khép nép nên tìm một cá tính phóng khoáng thế này có khi lại bù trừ được cho nhau đấy.

Lam Sam quay trở lại ngồi trên ghế salon, cùng nói chuyện phiếm với hai vị trưởng bối. Cô khá hiếu kỳ về ông nội Ngô, liền hỏi:

- Ông ơi, ông là người ở đâu ạ?

Đại khái là vì mới nghe đối phương khen rất thích gạo ông trồng nên ông nội Ngô không còn tỏ ra quá nghiêm nghị như lúc đầu, ông đáp:

- Ông là người Hồ Nam.

- Hồ Nam là tuyệt nhất đấy, là đồng hương của chủ tịch Mao.

https://thuviensach.vn

Ông nội Ngô cười khà khà. Bất kể xã hội có thay đổi như thế nào thì trong lòng những người ở thế hệ trước như ông, ba chữ "Mao chủ tịch" vẫn có sức nặng vô cùng. Lam Sam lại hỏi:

- Ông ơi, trong thôn của ông có bao nhiêu người vậy.

- Khoảng hơn bốn nghìn miệng ăn.

- A, đúng là một thôn không nhỏ đâu, vậy có bao nhiêu mẫu đất ạ.

- Khoảng hơn sáu nghìn mẫu gì đấy, là một thôn rất lớn.

Nghe một già một trẻ trò truyện, ông Ngô cảm thấy hơi là lạ sao í, điều Lam Sam quan tâm có phải hơi bị trật nhịp không nhỉ? Vì sao cô bé lại có hứng thú với vấn đề thổ địa hay nhân khẩu quê ông chứ. Nơi này hàng năm cả nhà cũng chỉ quay về quét tước một đôi lần thôi mà…

Nhưng bất kể thế nào, ông nội và Lam Sam đều trò chuyện rất vui vẻ, xem ra ông rất thích cô. Kiều Phong có vài lần định chen vào rồi thôi, anh hình như muốn giải thích điều gì đó song cuối cùng vẫn chưa thể chen miệng vào được.

Ở trong bếp, Ngô Phong chợt gọi to:

- Kiều Phong, vào đây giúp anh với.

Kiều Phong lập tức đứng dậy đi vào bếp.

Kiều mẹ cùng Ngô cha thật ra đều không quá chú trọng vào chuyện cơm nước, Ngô Văn cũng không biết làm gì, hai anh em nhà này vốn đều ăn cơm căng-tin đại học A mà lớn lên. Về sau, Kiều Phong tự nhiên lại có hứng thú đối với nấu ăn, đọc thêm nhiều sách vở, tự học thành tài, dần dần trở thành kẻ ngoại tộc trong "cái nhà không biết nấu cơm" này.

https://thuviensach.vn

Hôm nay, mẹ Kiều rất hứng khởi nên vốn định vào bếp tự làm một mâm cơm, thế nhưng bà đánh giá cao trình độ của mình rồi, nên hiện bà có phần bê không nổi trọng trách này.

Ngô Văn đứng bên cạnh thùng rác nhặt rau, anh chàng cầm một cây Tiểu Du Thái xinh đẹp trong tay, không ngừng bóc bóc lột lột, đến sau cùng chỉ còn mỗi cái thân mới an tâm, sau đó lập tức ném tất cả vào rổ. rồi lại lột tiếp cái khác.

Trong thùng rác đã tích lũy được cực nhiều cành lá rau đáng thương.

Kiều Phong thấy kỳ quái quá:

- Sao anh lại muốn lột sạch hết Tiểu Du Thái thế?

Ngô Văn xù lông:

- Nói cái gì thế, sao con người em có thể phóng túng dâm đãng như vậy chứ?

Kiều Phong vội ngậm miệng, nhìn anh rất vô tội.

Mẹ Kiều mải miết thái, vừa quay đầu đã nhìn thấy đống đồ ăn trong tay Ngô Văn, vội cả giận nói:

- Nguyên liệu nấu ăn chúng ta còn dư lại để có thể sử dụng vốn không nhiều rồi, con còn lãng phí thế hả.

Kiều Phong lắc đầu, vội rửa tay, đích thân ra trận. Anh chỉ có một yêu cầu đối với mẹ và anh trai mình:

- Làm phiền hai người đứng ra cửa cách xa một chút, đừng gây trở ngại cho con.

https://thuviensach.vn

Hai người kia vô cùng nghe lời nhé, vội lùi ngay ra sau, nghiêng đầu nghe tiếng cười trong phòng khách truyền tới. Mẹ Kiều ngạc nhiên hỏi:

- Sao Lam Sam lại không hề sợ ông nội con thế nhỉ?

Ngô Văn cũng rất ngạc nhiên:

- Không chỉ không sợ, còn khiến ông già trở nên vui vẻ như vậy, cứ như nhặt được tiền.

Động tác của Kiều Phong hơi khựng lại, anh chần chừ nói:

- Hình như, cô ấy hiểu lầm…

- Hiểu lầm cái gì?

- Cô ấy cho rằng ông nội mình là trưởng thôn.

- …

- …

Trong phòng bếp chợt vang lên tiếng cười ầm ĩ, Ngô Văn vừa cào tường vừa cười nghiêng ngả:

- Đúng là một nhân tài.

“Nhân tài” Lam Sam cuối cùng cũng bị bại lộ. Kỳ thực ông nội Ngô luận về khí chất cũng chẳng có chút nào giống với một nông dân cả, thế nhưng vì trước đây Lam Sam vẫn chủ định ông là như vậy, nên lúc gặp mặt cũng bỏ qua nghi vấn này mà chỉ cho rằng ngày nay đời sống của người nông dân cũng càng ngày càng tốt lên, càng ngày càng thay đổi. Khi nghe đến khi ông nội Ngô kể về các chiến hữu của mình, cô nàng mới cảm thấy kỳ lạ:

https://thuviensach.vn

- Ông nội trước đây từng nhập ngũ ạ?

Ông nội Ngô sửng sốt:

- Đúng vậy, từ năm mười mấy tuổi ông đã tham gia cách mạng rồi.

Ông Ngô cũng thắc mắc:

- Lam Sam, Kiều Phong nói gì với con vậy?

- Không có gì. – Lam Sam lắc đầu, nhìn ông nội Ngô: - Cháu chỉ biết trước đây ông nội Ngô từng làm trưởng thôn thôi.

Ông Ngô bị sặc nước trà luôn, vội che miệng ho khan kịch liệt.

Ông nội Ngô liếc mắt lườm con trai mình, ông nhịn cười lắc đầu:

- Kiều Phong đùa con cho vui đấy thôi, tên nhóc này hỏng thật, con đừng nghe nó nói nhé… Ông từng đổi qua nhiều công việc, nhưng chưa từng được làm qua chức trưởng thôn đâu.

Lam Sam xấu hổ quá rồi:

- Hả? Đúng, không ngờ, ôi cháu ngại quá, cháu vẫn cho là…

Ông nội cười xua tay:

- Không sao, làm trưởng thôn cũng tốt lắm mà.

Lam Sam bị làm trò cười cho thiên hạ, mặt mũi đỏ bừng bừng, khẩn trương nắm lấy ngón tay mình, giống i hệt một học sinh tiểu học đang mắc lỗi.

Lúc này Kiều mẹ mới rút lui từ trong bếp ra ngoài phòng khách để hòa giải, để lại hai đứa con trai ở trong bếp nấu cơm.

https://thuviensach.vn

CÁI THÙNG CƠM SÁT VÁCH

Tửu Tiểu Thất
www.dtv-ebook.com

Chương 79

Đại Kết Cục

Nói là hai đứa con trai, nhưng thật ra có mỗi Kiều Phong tự tay động thủ, anh vừa nấu cơm, vừa nói chuyện với Ngô Văn.

Ngô Văn:

- Tạ Phong Sinh có gọi điện cho anh.

- Ừ.

- Em muốn mua một cái salon ô tô 4S hả?

- Ừ.

- Thế cái Tạ Phong Sinh tìm được sao em lại từ bỏ thế?

- Người chuyển nhượng là Tống Tử Thành.

Ngô Văn “Cắt” một tiếng, rồi nói:

- Em xem lại về sự khoan dung của em đi, chuyện của Tô Lạc đã trải qua bao nhiêu lâu rồi, em còn ghi thù đến tận bây giờ sao?

- Em không ghi thù về chuyện hắn léng phéng với Tô Lạc, nhưng Tống Tử Thành kia lại còn theo đuổi Lam Sam nữa chứ.

https://thuviensach.vn

Hóa ra là như vậy. Ngô Văn gãi đầu gãi tai, cuối cùng cũng sáng tỏ. Ngô Văn lấy tư duy của một thương nhân nghĩ, một cái salon ô tô 4S, kể cả mua bán không công khai thì trao tay một cái cũng phải kiếm được 10 triệu, một món hời khổng lồ như vậy, ngay từ đầu anh còn tưởng là có bẫy cơ đấy, thế nhưng con người của Tạ Phong Sinh tinh quái như vậy, không thể lại mắc một sai lần thấp kém thế được, cho nên anh không sao nghĩ ra được, chỉ trách Tạ Phong Sinh không nói cho rõ ràng.

Ngô Văn nghĩ thầm, cái tên Tống Tử Thành kia cũng thật là một tên ngốc ngây thơ đến mức trâu bò mà! Buôn bán làm ăn là một chuyện, theo đuổi phụ nữ là một chuyện khác, sao lại có thể gom vô một chỗ thế này chứ? Vì một cô gái mà vứt đi bao nhiêu là tiền như vậy, mà vẫn hoàn toàn chẳng hề còn hi vọng có nổi một cơ hội theo đuổi được cô gái đó nữa chứ, đầu óc của tay này bị ngập nước rồi à?

Trong giới thương nhân, Tống Tử Thành vốn nổi danh là phú nhị đại, con nhà đại gia đại nghiệp, đạt đến trình độ "Không cần phải đọ tiền với tôi đâu, dù sao nếu có đọ cũng chẳng có ai nhiều tiền bằng tôi", thế nên con người này có thể không để một vài chục triệu vào mắt là một điều không hề kỳ quái, nhưng ký quái là ở chỗ phương thức đốt tiền của cái tên này cũng thật rất có phong cách riêng nhé….

Ngô Văn cũng từng tiếp xúc với Tống Tử Thành, tuy anh không thích tay này, nhưng cũng có thể hiểu được đây hẳn là một nhân vật lớn, hiện tại xem ra, ha ha …

Có lợi mà không chiếm đó không phải là tác phong của Ngô Văn. Anh tiến đến gần hỏi Kiều Phong:

- Cho nên chỉ vì tay Tống Tử Thành trước kia là tình địch của em nên em sẽ không mua công ty của hắn hả?

Kiều Phong gật đầu:

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy.

- Kiều Phong, suy nghĩ này của em là không đúng rồi, anh cảm thấy thế này, nếu đã là tình địch thì em lại càng phải mua.

Kiều Phong quay lại nhìn anh:

- Vì sao?

- Em xem, trong thế giới động vật, một con sư tử đực trước khi tiến vào một tình thế đặc biệt sẽ làm gì nào? Đi tiểu, chiếm diện tích, sau đó trao mảnh đất này lại cho con sư tử cái. Khi hai con sư tử đực đánh nhau, khi đánh thắng, nó vừa cướp được con sư tử cái lại vừa chiếm được địa bàn. Cũng với lý lẽ này, salon ô tô 4S cũng chính là địa bàn của Tống Tử Thành, sao em có thể không chiếm chứ? Không chỉ thắng được Lam Sam, em còn phải thắng được cả địa bàn, vậy mới xứng là đàn ông.

Kiều Phong đương nhiên cảm thấy lời anh trai mình rất có lý, anh gật đầu:

- Tiếp tục đi.

- Còn nữa, Lam Sam không phải vẫn muốn đi làm à? Em nhẫn tâm nhìn cô ấy chạy đến làm việc cho người khác à? Là nhân viên cấp thấp cứ phải cười cười nói nói nhìn sắc mặt người khác, nhỡ bị một gã khách hàng hay một tay thủ trưởng nào đó để mắt tới thì thật tủi thân biết bao!

- Em nói rồi nhưng cô ấy không nghe.

- Tính cách của cô ấy mà chịu nghe em nói à? Bây giờ em phải mua ngay cái salon ô tô này, đến lúc đó cô ấy là bà chủ rồi, còn ai dám tỏ vẻ trước mặt cô ấy nữa? Hơn thế cô ấy đã nhẫn nhịn nhiều năm làm việc ở đây, cũng quen thuộc, mối quan hệ với các đồng nghiệp hẳn không tồi nhỉ? Hà tất phải chuyển ổ chứ? Còn nữa, Tống Tử Thành cũng chỉ có quan hệ là

https://thuviensach.vn

quyền sở hữu của salon 4S này thôi, hắn đâu có nhúng tay vào quản lý chứ? Nếu bỏ qua yếu tố này, hắn cũng chẳng để lại được gì ở salon này đây? Chẳng có gì cả. Mua bán trao tay xong, ai còn nhớ được ông chủ cũ là ai đây? Chuyện đơn giản như thế, em còn ở đó già mồm cãi láo cái gì?

Kiều Phong đã bị thuyết phục.

-----****----

Lúc Lam Sam nhận được cuộc điện thoại thông báo đã được thông qua phỏng vấn, Kiều Phong vẫn còn đang ở cục công thương để hoàn tất thủ tục chuyển nhượng với Tống Tử Thành. Hai người này cực kỳ ăn ý không ai phản ứng với ai. Làm xong thủ tục, Tống Tử Thành kia cũng rất khẳng khái phóng xe đi không hề dây dưa thêm, anh ta gần như tiếp đó muốn vung tay áo, thở dài một hơi, dường như cho rằng rốt cuộc bản thân đã có thể chôn chặt chuyện này.

Tạ phong Sinh tiếp đó cần giảng giải cho Kiều Phong một chút về trình tự trao đổi, Kiều Phong nghe xong không nhịn được, đáp:

- Không bằng anh cứ giúp tôi làm đi.

Tạ Phong Sinh hừ lạnh:

- Đừng mơ! Kiều Phong tôi cảnh cáo anh, tôi nhịn anh lâu lắm rồi đấy!

Tống Tử Thành lên tiếng, đây là câu đầu tiên trong ngày anh ta nói kể từ khi nhìn thấy Kiều Phong:

- Kiều Phong, chúng ta cần nói chuyện.

Kiều Phong khó hiểu nhìn anh:

- Anh và tôi có gì hay ho mà nói?

https://thuviensach.vn

- Vẫn nên nói chuyện một chút. – Tạ Phong Sinh gật đầu, thầm nghĩ, tốt xấu gì người ta cũng đã xuất ra bao nhiêu là máu như thế cơ mà. Nhưng vì quyết tâm muốn chiếm được món lợi này, cũng tránh để Kiều Phong phải suy nghĩ, Tạ Phong Sinh và Ngô Văn cũng không kể lại về vụ mười triệu này cho Kiều Phong hay. Họ đã không nhắc đến, anh cũng sẽ chẳng để tâm.

Ngay sau đó, Tạ Phong Sinh xin phép vào phòng vệ sinh.

Tống Tử Thành cũng chẳng muốn nói chuyện với Kiều Phong đâu. Thế nhưng anh vẫn còn một vướng mắc, nhất định phải hỏi cho được một câu này mới cam tâm:

- Tôi vẫn luôn thắc mắc, rốt cuộc anh làm thế nào để chinh phục được cô ấy? Bằng gì chứ?

Kiều Phong lắc đầu:

- Anh sai rồi. Lam Sam không cần phải chinh phục mà cô ấy cần sự che chở.

Tống Tử Thành ngẩn ngơ.

Kiều Phong cũng chẳng buồn liếc mắt, ngay lập tức quay đầu đi đến bên cửa sổ, bắt đầu nghiên cứu quy trình kế tiếp.

Tống Tử Thành lặng lẽ rời đi.

Tối hôm đó lúc Kiều Phong về đến nhà, Lam Sam hứng khởi nói với anh tuần này cô sẽ đến salon ô tô 4S mới làm việc, cô làm quản lý bộ phận tiêu thụ, cô đã có thể thi triển đại quyền đại cước rồi nha!

Kiều Phong cười híp mắt và nói cho cô biết:

- Em không cần phải đi nữa, anh mua cho em một cái rồi.

https://thuviensach.vn

Lam Sam trực tiếp bị hù dọa tè ra quần.

Kiều Phong cười xoa đầu cô như đầu chó, nói tiếp:

- Đây là sính lễ của anh, đợi đến khi chúng ta kết hôn thì chuyển sang tên em nhé.

- Biến. – Lòng Lam Sam cũng run run: - Cái này tốt mấy cũng mấy nghìn vạn đấy? Anh đưa sính lễ thế này thì em cũng phải góp của hồi môn tương tự, mà em có đập nồi bán sắt cũng chẳng kiếm đâu ra mấy nghìn vạn đồ cưới đâu! Kể cả một nửa, không kể cả số lẻ, em cũng chẳng có…

- Không cần, của hồi môn và sính lễ đều là để hai vợ chồng sử dụng sau khi cưới, nhận được bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu, em có thể bước đến đây, điều đó mới là quan trọng nhất.

Lam Sam bật khóc luôn:

- Không phải thế, em vẫn cảm thấy bỏng tay này… nói chung là giống như đang lợi dụng triệt để anh vậy.

Kiều Phong nghe cô nói vậy, anh lại thấy hơi thất vọng:

- Em nhất định phải phân định rõ ràng với anh vậy hả? Sau này chúng ta sẽ là vợ chồng mà.

- Anh đúng là tâm hồn mỏng manh dễ vỡ. – Lam Sam dở khóc dở cười. – Được rồi được rồi, chuyện này sẽ nói sau đi.

- Vậy em lái xe của chúng ta đi làm nhé?

Lam Sam thấy hơi khó khăn:

- Em đã đi làm gì đâu? Em muốn làm quản lý phòng tiêu thụ, nhưng lại không thể chen vào công việc của lão Vương được? Ông ấy vẫn luôn chiếu

https://thuviensach.vn

cố cho em mà.

- Em làm tổng giám đốc. Vốn ông tổng giám đốc kia sinh bệnh nên sắp từ chức rồi.

Lam Sam khá kích động, chỉ chỉ vào mũi mình:

- Em em em em em có thể là sao?

- Sao không được? Em có kinh nghiệm, có tài năng, nên phải tự tin lên nào. – Kiều Phong cứ thật thật giả giả mà động viên cô.

- Nếu phải bù tiền thì làm sao chứ?

- Không sao hết, chúng ta bù được.

- … - Lam Sam lên tinh thần mà nhìn anh: - Anh yên tâm đi, em nhất định sẽ không để cho phải bù tiền đâu.

Hiện tại Kiều Phong đã là ông chủ rồi, có thể trực tiếp ra lệnh cho Lam Sam, thế nhưng trước khi chính thức làm việc, anh bắt buộc cô phải ký kết hiệp ước tam chương, thậm chí soạn thảo thành văn bản quy định rõ ràng.

Quy tắc dành cho tổng giám đốc:

1. Tổng giám đốc cần phải giỏi trong việc điều khiển nhân lực, chỉ cần nắm rõ toàn bộ hướng phát triển chung của công ty là được, không được phép việc gì cũng nhúng tay vào.

2. …

3. Thời gian làm việc mỗi tuần của Tổng giám đốc không được vượt quá 36h/ tuần. Mỗi tuần phải đảm bảo nghỉ ít nhất 2 ngày.

4. ..

https://thuviensach.vn

5. Tổng giám đốc phải đề cao cảnh giác, nghiêm mật đề phóng bất kể là nhân viên nam, hay khách hàng nam xum xoe.

6. …

7. Tổng giám đốc phải luôn tuân theo quy định thời gian dùng bữa của ông chủ. Sáng, trưa, chiều, tối đều không được phép bỏ bữa, không được ăn uống linh tinh.

8. …

9. Khuyến khích đi muộn về sớm, khuyến khích bỏ bê công việc.

10. ..

11. …

12. …

Lam Sam lướt qua tất cả các quy tắc, sau cùng đành ký tên dưới góc phải.

Hai ngày sau, Lam Sam đi làm.

Toàn bộ công ty thì đều đã nhẵn mặt, vì phòng trường hợp mọi người không có bằng chứng nhưng lại nghi ngờ phỏng đoán về mối quan hề giữa Lam Sam và Tống Tử Thành nên Lam Sam mang theo ông chủ mới đến cùng luôn. Kiều Phong chỉ vừa xuất hiện nhưng chỉ dựa vào khuôn mặt của mình đã thu hút được một đám nữ hâm mộ khiến Lam Sam hơi bị bất mãn, cố tình khoác tay anh. Kiều Phong lại cực kỳ đàng hoàng mà đáp lại, còn trước mặt mọi người làm trò mà gọi cô là “em yêu”.

Hai người công khai âu âu yếm yếm tại chỗ trước mặt một bầy mắt chó.

https://thuviensach.vn

Hai ngày trước khi nhậm chức, Lam Sam vẫn xem lại giấy tờ để đưa ra lý giải trước các tình huống. Lúc lướt qua bộ phận tiêu thụ, cô nhận ra hồi tháng Tư chính mình đã phát sinh một vụ việc. Đó là việc Ngô Văn đặt cọc để mua một chiếc R8 ở đây cho Kiều Phong, hồi đó Lam Sam còn mừng đến phát điên, kết quả là Kiều Phong sống chết không mua, tiền đọc cọc vẫn để nguyên một chỗ. Lần trước khi Lam Sam tạm từ chức đã từng gọi cho Ngô Văn, nhưng Ngô Văn lại buông tay mặc kệ, bảo cô trực tiếp đi tìm Kiều Phong. Lam Sam biết Kiều Phong không muốn mua xe nên lúc đó cũng chẳng thèm hỏi anh. Hơn nữa cô cũng coi Kiều Phong là người một nhà nên thương anh không muốn anh bỏ ra một đống tiền để mua một cái xe hào nhoáng làm gì.

Cô liền chuyển lại đơn hàng cho đồng nghiệp là Hách Mẫn, để sau này sẽ chuyển khoản thẳng lại cho Ngô Văn số tiền đặt cọc trước đây.

Bây giờ nếu nhìn lại thời gian thì cách kỳ hạn một khoản không xa, Lam Sam cũng không muốn gọi điện thêm, đành chờ đến lúc nào đó sẽ tìm Ngô Văn để chuyển khoản lại là được rồi, đỡ phải đẩy qua đẩy lại với anh ta nữa.

Lam Sam vừa quen thuộc với tình hình của công ty thì họ liền phải nghênh đón tháng 11 hoàng kim- đây là thời điểm vàng quan trọng trong việc tiêu thụ ô tô. Lam Sam tuy không phải bận rộn như là các nhân viên nhưng cũng không thể không đi làm.

Kiều Phong rất bất mãn, mắng cô làm trái với quy định, phải chịu phạt.

Hình phạt này có phần lớn, ngày hôm sau, cả ngày Lam Sam đều phải nằm trên giường, nguyên nhân đầu tiên là mệt, còn nguyên nhân khác nữa… cũng là mệt….

Sau cuộc triển lãm xe nhân dịp quốc khánh, tài vụ cùng bộ phận tiêu thụ đã chuẩn bị đầy đủ, thân là tổng giám đốc, Lam Sam rất có trách nhiệm mà

https://thuviensach.vn

đích thân trình diện. Không chỉ vậy, cô cũng mang theo Kiều Phong.

Lần này, công dụng của Kiều Phong chính là: Tên lừa đảo.

Hắn sẽ phải đứng bên cạnh chiếc xe, giả khuôn giả thức mà hỏi nhân viên cố vấn tiêu thụ một chút về tính năng của các loại xe nhé, giá cả nhé…. V. v và v. v. Người phụ trách giải đáp sẽ là tiêu thụ viên Hách Mẫn. Cả hai đều đã được dặn dò kỹ lưỡng, nhưng Hách Mẫn vì được đối diện với vị Boss đẹp trai kinh thiên động địa này nên nhất thời khẩn trương đến mức nói năng lộn xộn. Cô nàng vừa sợ Tổng giám đốc hoài nghi rằng mình thầm mến ông chủ mà tới truy sát nên lại càng khẩn trương hơn, kết quả là càng lúc nói năng càng lộn xộn hơn…

Lam Sam chỉ hận thiết bất thành cương mà lắc đầu, lôi Hách Mẫn ra, đích thân ra trận.

Kiều Phong mỉm cười nhìn cô, chỉ chỉ vào một chiếc xe:

- Làm phiền cô giới thiệu giúp tôi một chút về chiếc xe kia.

Đó là một chiếc R8 màu trắng, là một chiếc xe tương đối xa xỉ nên hấp dẫn không ít những người vây quanh chụp ảnh. Lam Sam dẫn Kiều Phong tới gần, vô cùng chuyên nghiệp mà giải thích với anh. Không ít người chung quanh cũng chăm chú lắng nghe, vừa nghe vừa gật gù thích thú.

Kiều Phong nghe xong chỉ cười, chỉ vào chiếc xe:

- Được rồi, tôi muốn mua luôn.

Lam Sam thầm nghĩ, tên tiểu tử thối này hành động cũng thật giỏi lắm. Cô cười cười, đưa tay tạo tư thế “Xin mời” :

- Được, xin mời ngài theo tôi vào quầy đăng ký.

Sau khi hai người đi khỏi, Lam Sam lén nói với Kiều Phong:

https://thuviensach.vn

- Thật ra chúng ta không nên diễn trò trước mặt cái xe R8 như vậy, dù sao loại xe này cũng không nhiều người mua lắm, đáng nhẽ chúng ta nên chọn một chiếc xe có giá cả bình dân hơn mà tận tình ca ngợi chứ.

Kiều Phong gật đầu, hỏi tiếp:

- Thanh toán ở chỗ nào?

- Hả?

Kiều Phong xoa xoa đầu cô, lập lại một lần nữa:

- Thanh toán ở đâu?

- Không cần phải thế, diễn đến đây là được rồi, anh…. Anh nhập vai hơi sâu rồi?

- Anh muốn mua xe.

Lam Sam khập khà khập khiễng tiến đến sờ trán anh:

- Kiều Phong, anh làm sao vậy?

- Cái biển số của anh cũng đến hạn phải nhận rồi, mà không phải anh vẫn còn một đơn đặt hàng ở đây sao? Vừa hay hôm nay sẽ kết toán và nhận xe.

Lam Sam cũng không tin:

- Không phải từ trước đến nay anh vẫn luôn không muốn mua xe à?

- Bây giờ thì khác rồi. Anh muốn đưa đón em đi làm, không muốn em phải chen lấn trên tàu điện ngầm đâu.

Lam Sam che miệng, cảm động nhìn anh.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong mím môi mỉm cười.

Nhưng Lam Sam vẫn cảm thấy mua R8 thì quá đắt. Thế nhưng vừa rồi Kiều Phong được cô thuyết phục nên kiên quyết cho rằng chiếc xe này tuyệt vời trên cả tuyệt vời như thế mà không mua về thì sau này sẽ phải hối hận.

Rồi ngay sau đó, ừ, anh sảng khoái thanh toán nốt khoản tiền còn lại.

Không thể lái ngay chiếc xe trên phòng trưng bày, trong kho của công ty Lam Sam hiện còn tồn lại một chiếc R8 màu trắng khác, họ lập tức về salon 4S để lấy xe, sau đó lái chiếc xe thể thao sang trọng đi dạo một vòng quanh thành phố.

Đến khuya mới về đến nhà, Kiều Phong đãi Lam Sam bằng món tôm hùm mà cô yêu thích. Anh tắt hết điện trong phong, châm một ngọn nến, hai người cùng ngồi trước bán ăn dùng bữa cơm lãng mạn dưới ánh nến mờ ảo.

Ngày hôm nay Lam Sam cảm thấy đặc biệt cảm động, lại bị ảnh hưởng bởi bầu không khí lãng mạn của bữa cơm dưới ánh nến, tâm trạng cô nóng lên, cô chủ động hôn Kiều Phong. Cô ôm lấy cổ anh, dán vào người anh, nhẹ nhàng ma sát.

Kiều Phong cố gắng đẩy cô ra, anh kiềm chế hết mức có thể:

- Lam Sam, em cứ về trước đi.

Lam Sam không ngờ lần đầu tiên mình chủ động lại bị anh từ chối. Cô thấy hơi thất bại, ủ rũ quay đi.

Nhưng khi cô vừa về đến nhà, Kiều Phong lại gọi điện cho cô, Lam Sam tức giận nhận điện:

- Anh lại muốn làm gì? Chính anh đuổi em về mà.

https://thuviensach.vn

Kiều Phong cười:

- Lam Sam, lên sân thượng đi em.

Phòng Lam Sam cũng có ban công, ngay nối tiếp ban công nhà Kiều Phong, nhưng nó vốn rất nhỏ nên được cô sử dụng với mục đích chính là phơi quần áo. Cô bật đèn ban công lên, đi tới, cô nhận ra toàn bộ quần áo mình phơi biến đâu mất thay vào đó là rất nhiều hoa hồng đỏ vừa được trồng, những bông hoa hồng này được đặt ngay ngắn cạnh lan can, trong trẻo như nước, tỏa hương thơm ngây ngất.

Lam Sam cười cười, lẩm bẩm:

- Đồ ngốc này, lại lên sân thượng bày hoa.

Đúng lúc này, sát vách đột nhiên vang lên một giọng nói dịu dàng mang theo nụ cười thản nhiên:

- Cái thùng cơm sát vách.

Lam Sam nghiêng đầu nhìn sang, cô nhận ra Kiều Phong cũng đang đứng ngay trên ban công và nhìn cô qua một cái khe hẹp hẹp ở giữa. Dưới ánh sáng mỏng manh như vỏ trứng của chiếc đèn trần màu trắng sứ, đôi mắt anh sáng ngời như tranh vẽ, anh nở nụ cười dịu dàng, tiếng cười khanh khách đến bên cô.

Lam Sam vẫn còn giận lẫy, giờ chỉ có thể cất lên một âm tiết:

- A.

Kiều Phong lại hỏi:

- Em ăn của anh biết bao nhiêu là cơm gạo, em định lấy gì trả lại anh đây?

https://thuviensach.vn

Hóa ra là đòi nợ à…. Lam Sam thấy hơi cay cay, không hề nghĩ ngợi mà đáp:

- Anh muốn bao nhiêu tiền?

Anh vẫn cười:

- Tiền à? Anh không lấy tiền đâu, anh chỉ muốn người thôi.

Lời này vừa được cất lên, Lam Sam rốt cuộc đã phần nào liên tưởng đượcđến tương lai, nhìn đến những cánh hoa hồng trải đầy trên mặt đất, trái tim cô chợt đập rộn ràng:

- Ý anh là gì? - Có phải giống như cô đang nghĩ không?

Kiều Phong không đáp lại, anh khom lưng từ dưới đất ôm lên một con mèo mập, đặt lên trước lan can.

Từ khi chủ nhân của nó không hiểu biến đâu mất tiêu một thời gian rồi trở về, Schrodinger liền rất tỏ thái độ. Ngược lại, cái người Lam Sam kia lại trở nên thuận mắt hơn nhiều, nên lúc này qua một khe hở hẹp, nó không do dự mà vừa đạp vừa nhảy qua, rơi ngay dưới chân Lam Sam.

Lam Sam cúi xuống ôm lấy chú mèo. Cô phát hiện mèo mập hôm nay lại còn đeo vòng đeo cổ nữa nhé, mà vị trí dưới cổ, chỗ dành cho cái chuông có treo một cái nhẫn kim cương. Nhiệt độ trong lồng ngực Lam Sam bỗng tăng mạnh, cô tháo chiếc nhẫn kim cương kia xuống, lén nhìn về phía Kiều Phong.

Kiều Phong thì cười như mùa xuân nở rộ:

- Lam Sam, gả cho anh, được không em?

Đôi mắt cô đỏ hồng, khóe môi cong lên:

https://thuviensach.vn

- Nể mặt mũi Schrodinger.. thôi thì… cũng được…

------Chính văn hoàn……..

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Giới Thiệu
Mục Lục
Chương 1: Vô Tình Gặp Gỡ
Chương 2: Trả Thù
Chương 3: Đại Thần
Chương 4: Người Xa Lạ
Chương 5: Đại Thần Again
Chương 6: Khiển Trách
Chương 7: Tao Ngộ
Chương 8: Tổng Giám Đốc Tống
Chương 9: Ăn Trực
Chương 10: Hóa Giải
Chương 11: Thiết Lập Quan Hệ Ngoại Giao.
Chương 12: Ám Chỉ
Chương 13: Bát Quái
Chương 14: Hiểu Lầm
Chương 15: Sếp Tổng
Chương 16: Mua Thức Ăn
Chương 17: Đi Dạo Phố
Chương 18: Thử Quần Áo
Chương 19: Boss
Chương 20: Mỉm Cười
Chương 21: Tọa Đàm
Chương 22: Chuyện Xấu
Chương 23: Cọp Cái
Chương 24: Chơi Tennis
Chương 25: Tốt Nhất
Chương 26: Giao Phong

https://thuviensach.vn

Chương 27: Vô Lễ
Chương 28: Chọc Giận
Chương 29: Vô Tình Gặp Gỡ
Chương 30: Quyết Thắng
Chương 31: Tùng Thử Quế Ngư
Chương 32: Nổi Giận
Chương 33: Không May
Chương 34: Ôm
Chương 35: Rối Loạn
Chương 36: Nỗi Nhớ Quê Nhà
Chương 37: Ngộ Giải
Chương 38: Ngọt Ngào
Chương 39: Giao Thiệp Và Trang Điểm
Chương 40: Ân Ái
Chương 41: Qua Lại
Chương 42: Mời
Chương 43: Bày Tỏ
Chương 44: Cuộc Hành Trình Đi Ngắm Sao
Chương 45: Chân Tướng
Chương 46: Lòng Chua Xót
Chương 47: Tan Nát Cõi Lòng
Chương 48: Phiền Muộn.
Chương 49: Hòa Hảo
Chương 50: Trò Ân Ái
Chương 51: Bán Sắc
Chương 52: Chuyện Đã Qua
Chương 53: Bận Tâm
Chương 54: Thăm Dò
Chương 55: Tôm Hùm
Chương 56: Thật Khéo
Chương 57: Giác Ngộ
Chương 58: Hôn Trộm

https://thuviensach.vn

Chương 59: Cơm Hộp Trái Tim
Chương 60: Ghen
Chương 61: Kế Hoạch
Chương 62: Tối
Chương 63: Bày Tỏ
Chương 64: Ngọt Ngào
Chương 65: Hẹn Hò
Chương 66: Từ Chức
Chương 67: Cồn
Chương 68: Trở Về
Chương 69: Uy Hiếp
Chương 70: Phân Ly
Chương 71: Nhớ Nhung
Chương 72: Thổ Lộ
Chương 73: Sinh Nhật
Chương 74: Thảo Nguyên
Chương 75: Đêm Trên Thảo Nguyên
Chương 76: Sính Lễ
Chương 77: Chuyện Lãng Mạn
Chương 78: Chương Kết Thúc
Chương 79: Đại Kết Cục

https://thuviensach.vn